

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமத்வரவரமுந்யேசு:

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயணம்.

அயோத்தியாகாண்டம்.

மூலமும் - உரையும்.

௨௨.58078
2003
இஃது,

ம-ந-ம-ஸ்ரீ, தி. க. சோடசாவதானம்,

சுப்பராய செட்டியார்

அவர்களால் உரையெழுதப்பட்டு,

தக்கோலம்,

இராமசாமிநாயுடு

அவர்களால் தமது

ஸ்ரீலட்சுமிநாராயணவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௧௭. 18. தொடர்க்கலை குமாப்பழநலி வீதி, குளை போஸ்டு, மதராஸ்.

Registered Copyright.

1904.

இதன் விலை ரூபா 3 8 0.

காப்புகள்-1000.

இ-ள். கூன்உம்சிறியகோதாய்உம்கொடுமை இழைப்ப—கூனியாகிய மந்தையும்கிற்றன்னையாகிய கைகேசியன்னையும்வஞ்சிக்க, கோல்துறந்து—அரசியலையிழந்து, காண்உம்கடல்உம்கடந்து—காட்டையுங்கடலையுங்கடந்து சென்று, இமையோர் இடுக்கண்காத்த—தேவர்கள் துன்புறுத்தப்படுகரித்த, கழல்வேந்தூர்-வீரகண்டைகட்டிய அரசுலத்திற் பிறந்த பூராமமூர்த்தியை, வான்நின்றுஇழிந்து-பரமாகாயத்தினின்றுதோன்றி, வரம்புஇகர்த்தம்செய்து இன்வைப்புஎங்குஉம்—எல்லையல்லாதபார்தமகாபூதங்களுக்கியலாகாயி, தேயு, வாயு, அப்பு, பிருதிவியென்னும்பொருள்களிலெவ்விடத்திலும், ஊன்உம் உயிர்உம் உணர்உம்போல்—உடலும் உயிரும் இவ்விரண்டெங்கு உயிரும் அறிவுமநியமாய்நிற்றல்போல, உள்உம்புறத்துஉம்உள்ளென்ப—அகத்தும் புறத்தும் நிறைந்திளனென்று அறிவுடையோர்கூறுவார்.

தன்னிடத்துநின்றுபிரபஞ்சந்தோன்றுதலால் வானினிழிந்துள்ளவும், எங்கும்பரந்திருத்தலால் மாபூதமன்னவும், தானும்பிரபஞ்சமும் அந்நிலையிற்றலால் ஊனுமுயிரு முணர்வும்போல்எனவும், முற்றுமுணர் தற்றன்னையாலுள்ளும் புறத்துமுணர் எனவுங்குறிநார். கொடுமையிழைப்ப ஒருசொல். இமையோரிடுக்கணைதுஇராவணாதிமுதலியோரால் தேவர் ஈளுக்குவந்த ஊன்பம். கோலாகியகாரணத்தால் அரசியலாகிய காரியத்தைபுசரித்தலால் இப்போரவழக்கு. ஊன்காரியமாகிய உடல்மேல் நின்றலால் காரணவாகுபெயர். கூன்பண்பியாகிய கூனிமேல்நின்றலால் பண்பாகுபெயர். இகந்த,காத்தஇறத்தகாலவியெய்ச்சுக்கள் இக, காபகுதிகள். இதனாக்காப்பியத்தலைவன்வாழ்த்துக்கறிநார், இக்காப்பியத்தில் நிகழ்ந்தசெய்தி அவராலாதலால்.

கலிவிருத்தம்.

மண்ணுறுமுரசினமழையினர்ப்புறப்
பண்ணுறுபடர்சினப்பருமயானையான்
கண்ணுறுகவரியின் கற்றைசுற்றறு
எண்ணுறுசூழ்ச்சியினிருக்கையெய்தினான்.

இ-ள். பண்உறு—அலங்காரமமைந்த,படர்சினம் பருமம் யானையான்—மத்தான்மிக்க கோபத்தையுங் கவசத்தையு முடைய யானைச்சேனையை யுடைய தசரதச்சக்கரவர்த்தி, மண்உறும் முரசு இனம்—ஒப்பினையமைந்த முரசின்கூட்டங்கள், மழையின் ஆர்ப்புஉற—மேகத்தைப்போல ஒலிக்கவும், கண்ணுறு—யாவராலுங் கருதப்படும், கவரியின் கற்றைசுற்றறு—கற்றையாயுள்ள சாமானாகங்குழவும், எண்ணுறு சூழ்ச்சியின் இருக்கையெய்தினான்—ஆலோசிக்கும் ஆலோசனை மண்டபத்தை யடைந்தனர்.

ஆர்ப்புற, சுற்றறு, கண்ணுறு, எண்ணுறு ஒருமொழிகள். கவரியின்கற்றை இன்வேண்டாவழிச்சாரியை.

(1)

புக்கபின்னிருபம்பொருவிஸ்கற்றமும்
பக்கமும்பெயர்கெணப்பரிவினீக்கினுன்
ஒக்கநின்றுலகளித்தியோகினெய்கிய
சக்கரத்தவனெனத்தயியனாயினான்.

இ-ள். புக்கபின்—அடைந்தபின்பு, நிருபர்உம் பொருவுஇல் சுற்றம் உம் பக்கம்உம்—அரசர்களும் ஒப்பில்லாதசுற்றத்தாரும் அவரொழிந்தஅயலினரும், பெயர்களென்பரிவு இன்சீக்கினுள்—இங்குமின்று நீங்கக்கடவீரென்று அன்போடு அவர்களைச் சீக்கி, உலகுக்கமின்று அளித்து—உயிர்களைநோக்கி நிற்பாதுகாத்து, யோசுஇன் எய்தியசக்கரத்தவன் என்ன—(சம்மாரகாலத்திலவைகளைத்திருவுதரத்திலடக்கி) அறிதுயிலமார்த்தநிருமால்போல, தனியன் ஆயினான்—தசரதச்சக்கரவர்த்திதான் தனியனாயிருந்தான்.

பக்கம்என்றதை மந்திரிகளென்பாரும்உள். ஆலோசனை மண்டபத்தை யடைந்தவன் மந்திரிகளை விலக்கவேண்டாமென்காண்க. சுற்றம்குழ்தல் என நிற்கலால் தொழிலாகுபெயர். பக்கம் அயலினர்மேல்நிற்கலால்இடவாகுபெயர். சீக்கினுள் முற்றெச்சம் யோகம்யோகுகடைக்குறை. ஒக்க இடைச் சொல்லடியாகப்பிறந்த நிகழ்காலவினையெச்சம் ஒபகுதி. கு சாரியை, ககரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும்சுத்தி, அ எச்சயிசுத்தி. யோகினெய்தியசக்கரத்தவனெனத் தனியனாயினான் என்றகுறிப்பால் இராமமூர்த்தியைப் பிரிதல்மேல் நிற்கல்காண்க. பெயர்க்கவியங்கோளீறுதொக்கது. (2)

சந்திரற்குவமைசெய்தரளவெண்குடை
அந்தரத்தளவுநின்றளிக்குமானையான்
இந்திரக்கிமையவர்குருவையேய்த்ததன்
மந்திரக்கிழவரைவருகென்றேயினான்.

இ-ள். சந்திரற்கு உவமைசெய்தரளம் வெண்குடை—சந்திரனுக்கு உவமையாக்கிக்கூறும் முத்தாலமைந்த தவளக்குடை, அந்தரத்து அளவுஉம் நின்றுஅளிக்கும் ஆணையான்—விண்ணுலகளவும் நிலைபெறப்பாதுகாக்கும் ஆக்கினையுடைய தசரதச்சக்கரவர்த்தி, இந்திரற்கு இமையவர்குருவி எய்தத்தன் மந்திரக்கிழவரை—தேவேந்திரனுக்கு அமைச்சியல்புண்டவியாழனை யொத்த தன்மந்திரிசீலை, வருகஎன்றுவலினான்—வரக்கடவீரென்று தூதுவரையனுப்பினான்.

இமையவர் குருதேவகுரு. மந்திரக்கிழவர் இரகசிய ஆலோசனைக்குஉரியவர். நின்றுசெய்வெனச்சத்திரிபு. எய்த உவமவுருபிடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினப்பெயரெச்சம். எய்பகுதி. நகர மெய்சுத்தி, தகரமெய்இடைசிலை, அ விசுத்தி. நிலவுலகன்றி விண்ணுலகுக்கும் நிழல்செய்வோன் என்பார்வெண்குடை அந்தரத்தளவுநின்றதுஎன்றார். இதனால்இந்திரன்பகைவனாகிய சம்பராகாணையொறுத்துக்காத்ததைக்கூறினர். மேற்றொட்டிஉவமையாய்வருவதனைப் பொருளாக்கிப் பொருளாய் வருவதனையு வமையாக்கிச் சந்திரற்குவமைசெய்தரள வெண்குடைஎன்றது விபரிதவுவமையணி. இதனைவடதுலார் பிரதீபாலங்காரம் என்பர். (3)

பூவருபொலன் கழற்பொருவின்மன்னவன்
காவலினுணையின்கடவுளாமெனத்
தேவருமுனிவருமுணருந்தேவர்கள்
மூவரினாவராமுனிவந்தெய்தினான்.

இ-ள். பூவருபொலன்கழல் பொருவு இல்மன்னவன் காவலின்—
பொலிவமைந்த பொன்னாற்செய்த வீரகண்டைகட்டிய ஒப்பிலாத தசாதச்ச
க்கரவர்த்தியின் காவலிற்பட்ட, ஆணைகடவுள் ஆம்என்ன—ஆக்கினதெய்வ
மென்றுசொல்ல, தேவரும்முனிவரும் உணரும் தேவர்கன்மூவர் இன்—தேவ
ர்களுமுனிவர்களுமாராய்ந்துதுதிக்கும் பிரமன் விஷ்ணுஉருத்திரன் என்னு
மூவர்களோடு, நால்வர் ஆம்முனிவன்வந்து எய்தினான்— (இவரும் ஒருவர்
என்றெண்ணப்படுதலால்) நால்வராகிய வசிட்டமுனிவர் வந்தடைந்தனர்.

அரசுணை இவனால் நடப்பதென்பார் ஆணையின் கடவுளாமெனவும்,
அருளால்ளித்தலும் வெகுளியாலழித்தலு முடையவனென்பார் நால்வராமு
னியெனவுக்கூறினார். ஆணையின்கடவுள். இன்வேண்டா வழிச்சாரியைபொ
ன்னென்னஞ்சொல். ஈற்றெழுத்துக் கெட லகரமுமகரமும் பெற்றுப்பொலம்
எனநின்றது, இது இறுதிநிலைப்போலியாய்ப்பொலன் எனவந்தது “பொ
ன்னென்கிளவியீறுகெடமுறையின்—முன்னர்த்தோன்றும் லகாரம்மகாரம்
செய்யுண்மருங்கிற் றொடரியலான” என்பதுதொட்காப்பியச்சூத்திரம். (4)

குலமுதற்றொன் மையுங்கிலையின் குப்பையும்
பலமுதற்கேள்வியும்பயனுமெய்தினார்
நலமுதனலியினும்நடுவுநோக்குவார்
சலமுதலனுத்தருந்தரும்தாங்கினார்.

இ-ள். குலம்முதல்தொன்மைஉம்—நல்லகுலத்திற்பிறத்தல் முதலாகி
யபழமையையும், கலைஇன்குப்பைஉம்—மதுநூலாராய்ச்சியின் மிகுதியையும்,
முதல் பலகேள்விஉம்—முதன்மையாகிய பலநூல்கேள்வியையும், பயன்உம்
எய்தினார்—அந்தாற்கேழ்வியால்வரும் பயனையும் பொருத்தினவரும், நலம்மு
தல்நலியினும்; தமக்குவரும் பயன்முதலியகெட்டாலும், நடுவுநோக்குவார்—
நடுநிலைமைமேற் கண்ணோடுவாரும், சலம்முதல்அறுத்து—தீயதொழில்முத
லியவற்றையொழித்து, அருந்தரும்தாங்கினார்—பெறுதற்கரிய தருமநெறி
யைமேற் கொண்டவரும்.

மந்திரிகள் அமைச்சியல்புணற்குரியகுலத்தினராயிருக்கவேண்டுதலால்
குலமுதற்றொன்மையும் எனவும், மதுநூல்களைக்கற்றறியவேண்டுதலால்கலை
யின்குப்பையும் எனவும், கேள்வியால் பலவற்றையும் அறிதலால் பலமுதற்
கேள்வியும் எனவும். தமக்குக்கேடுவரினும் அரசார்க்கு உறுதிசூழவேண்டுத
லால் நலமுதல் நலியினும் நடுவுநோக்குவார் எனவும், மந்திரிகள் தீவினைகளை
த்தவிர்த்து நல்வினைகளைச் செய்யவேண்டுதலால் சலமுதலருத்தருந் தருமந்
தாங்கினார் எனவுக்கூறினார். (5)

அறுசேர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.

உற்றதுகொண்டுமேல்வந்துறுபொருளுணருங்கோளார்
மற்றதுவினையின் வந்ததாயினும்மாற்றலாற்றும்
பெற்றியாற்பிறப்பின்மேன்மைப்பெரியவரரியதானுங்
கற்றவர்மானநோக்கிற்கவரிமாவனையநீரார்.

இ-ள். உற்றதுகொண்டு—(தமதுதொழிலால்) வந்தபயனைமுன்னே யறிந்து, மேல்வந்துஉறுபொருள் உணரும்கோளார்—இனி அத்தொழிலால் வரும்பயனையாராய்ந்துசெய்யுங்கொள்கையையுடையவரும், மற்றதுவினையின்வந்தது ஆயின்உம்—அவ்வாறன்றி அத்தொழிலால் வரும்பயன் ஊழால் வந்ததானாலும், மரித்தல் ஆற்றும் பெற்றியர்—(விடாமுயற்சியால்) அதனைப் போக்குந்தன்மையையுடையவரும், பிறப்பின்மேன்மைபெரியவர்—நற்குடியிற்பிறந்தபெரியோரும், அரியதூதும் கற்றவர்—தூண்ணியபொருளமைந்த தூல்களைக்கற்றுணர்ந்தவரும், மானமனோக்கில் கவரிமா அனையரீரார்—தாங்கொண்டமானத்தைக் காத்தலைநோக்கில் கவரிமாயெயொத்த தன்மையையுடையவரும்.

மற்று வினைமாற்றுப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல். ஊழ் ஒருகாலாக இருகாலாக அல்லது விலக்காமையால் பலகால் ஒருதொழிலை ஆலோசனையாலும் பிறர் வலிமுதலியன அறிபுதுண்ணறிவாலும் பலகால் முயலுதலின் மாற்றலாற்றும்பெற்றியர் எனவும், கவரிமான்தன்னுயிரினும் தன்மயிர்த்திரள் சிறத்ததாக அதனைக்காத்தலும் அதிலொருமயிர் கங்க்காலம்வரில் உயிர்விடிலும்போல எல்லாந்தூண்களிலு மாணஞ்சிறந்ததென அதனைக் காத்தலும் அத்தற்குக் கெடுதிவருங்காலவரி லுயிர்விடுதலுமுடைமையால் மானநோக்கிற் கவரிமாவனரீரார் எனவுங்கூறினர் இந்த எடுத்துக்காட்டுவமையணி அவர்க்கு இயல்பென்பதை யுணர்த்தினின்றது “மயிர்பீப்பின் வாழாக்கவரிமாவன் னார்—உயிர் ப்பர்மானவரின்” என்னுந் திருக்குரனாலறிக. மாற்றலாற்றும் ஒருசொல், உற்றதுசெயப்படு பொருள்மேல் நின்றலால்வினைமுற்றுப்பெயர் உம்மை இரண்டனுள்முன்னது சிறுபான்மைமேலும், பின்னது உயர்வுசிறப்பின்மேலு நின்றன.

(6)

காலமுமிடனுமேற்றகருவியுந்தெரியக்கற்ற
நா லுறநோக்கித்தெய்வநணித்தறங்குணித்தமேலோர்
சேலமும்புகழ்க்குவேண்டுஞ்செய்கையுந்தெரிந்துகொண்டு
பால்வருமுறுதியாவுத்தலைவர்குப்பயக்குரீரார்.

இ-ள். காலம்உம்—தமக்காகும் காலமும் பகைவர்க்காகும் காலமும், இடம்உம்—தாம்வெல்லுமிடமும் பகைவர்வெல்லுமிடமும், ஏற்றகருவிஉம்—அதற்கேற்றபொருளழிவும் பொருளாக்கமுமாகிய இவைகளை; கற்றதூல்—தாங்கற்றபொருள்தூலால், உறதெரியநோக்கி—மிகவும்புலப்படவாராய்ந்து, தெய்வம்துணித்து—இது தெய்வத்தால்வந்ததோ; மக்களால்வந்ததோவென்றுமுன்பு தூண்ணறிவாலறிந்து, அறங்குணித்த மேலோர்—(தெய்வத்தால்வந்ததாயிற்; சாந்தியாலும் மக்களால்வந்ததாயிற் சாமபேத தானதண்டங்களாலு மவற்றை நீக்குதற்கு) தருமதூலின்வழியையவரையறுத்தபெரியோரும், சேலம் உன்புகழ்க்குவேண்டும் செய்கையும் (தம்மரசனுக்குமறுமைக்கு) நல்லொழுக்கத்தையும் (இம்மைக்குப்) புகழைப்பெருக்குதற்கு வேண்டிய தொழிலையும், தெரிந்துகொண்டு—ஆராய்ந்து, பால்வரும் உறுதியுடம்—அப்பகுதிகளால்வரும் இருமைப்பயன்களையெல்லாம், தலைவர்க்குப்பயக்கும் ரீரார்—தமது அரசனுக்கு அடைவிக்குந் தன்மையையுடையவரும்.

அறம் தானியாகுபெயராய் தூலின்மேல் நின்றது. உறுதிதொழிலாகுபெயராய்ப்பொருள்மேல்நின்றது. உறுபகுதி, தி விசுதி. யா என்னும்வினாவிடைச்சொல் எல்லாமென்னும்பொருள்மேல்நின்றது. துணித்துபண்படியாகப்பிறந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் துணிபகுதி. தகரமெய் இடைநிலை தகரமெய்ச்சதி, உ எச்சவிசுதி. குணித்த இறந்தகாலப்பெயரெச்சம் குணி பகுதி. இதுமேலோர் என்னும் வினைமுதற்பொருள்கொண்டது. (7)

தம்முயிர்க்குருதியெண்ணூர் தலைமகன்வெகுண்டபோதும் வெவ்மையைத்தாங்கி நீதிவிடாது நின்ற உரைக்கும்வீரர் செம்மையிற்றிறம்பல்செல்லாததேற்றத்தார்தெரியுங்காலம் மும்மையுமுணரவல்லாரொருமையேமொழியுநீரார்.

இ-ள். தலைமகன் வெகுண்டபோதும்—தமதரசன் கோபித்த காலத்தும். தம்மயிர்க்குஉறுதிஎண்ணூர்—தமதுயிர்க்குறுதிகருதாது, வெவ்மையைதாங்கி—அவனதுகோபத்தை மேற்கொண்டு, நீதிவிடாது நின்ற உரைக்கும்வீரர்—அவனுக்குறுதிரும் நீதியைக்கைவிடாதருகில் நின்றாகுரும்வீரரும், செம்மையில் திறம்பல் செல்லாததேற்றத்தார்—நெடுநிலையில் நின்றதுதிறம்பாததுணிவுடையவரும், தெரியுங்காலம் மும்மையும் உணரவல்லார்—ஆராயும்முன்றுகாலங்களிலு நிகழும் பொருள்களையுணர வல்லவரும், ஒருமை மொழியும் நீரார்—(தமதரசனுக்குப் பலப்படக்கூறுது) துணிந்தொழுகுமொருசெயலையே சொல்லுந்தன்மையையுடையவரும்.

விரைந்துகோபிக்குந் தன்மையரென்பார் தலைமகன் வெகுண்டபோதும் எனவும், அவன்கோபத்திற்கஞ்சி யகலாதிருக்க வேண்டும் என்பார் தம்முயிர்க்குருதியெண்ணூர் வெவ்மையைத்தாங்கி எனவும், பலதாம்நெருங்கி அரசனுக்கு உறுதி கூறவேண்டுகலால் நீதிவிடாதுரைக்கும் எனவும். தம்முயிர்க்குருங்கெடுதியை நோக்கிப்பின்னிடைமையால் வீரர் எனவும், தம்மரசனுக்குஉருதிமொழிசொல்லுங்கால் பலபடக்கூறுது சுருக்கிக்கூறவேண்டுகலால் ஒருமையே மொழியுநீரார் எனவுக்கூறினார். எண்ணூர்முற்றெச்சம். உறுதிதொழிலாகுபெயராய்ப் பயன்மேல்நின்றது. மும்மை, ஒருமை யென்னும் பண்புகள் பண்பிகள்மேல் நின்றலால் மரபுவழுவமைதி. திறம்பல்செல்லாத ஒருமொழி தெரிந்துகொண்டு தற்பொருட்டுப் பொருளில்வந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் தெரி பகுதி, து சாரியை, தகரமெய்ச்சதி கொள்தற்பொருட்டுப்பொருளில்வந்த விசுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி. பகுதியல்லாதனவெல்லாம் இடைச்சொல்லாதவின் “இடையுரிவடசொலின்” என்றகுறியால் தகரமெய்த்தோற்றம்வந்தது.

[8]

கவிவிருத்தம்.

நல்லவுந்தியவுநாடிநாயகந்
கெல்லையின்மருத்துவனியல்பினெண்ணுவார்
ஒல்லைவந்துறுவனவுற்றபெற்றியின்
தொல்லைநல்லினையெனவுதவுஞ்சுழ்சியார்

இ-ள். எல்லையின்மருத்துவன் இயல்பு இன்— (மக்கட்டுநோய்வந்த) காலத்தில் வயித்தியன்கருதுந்தன்மையைப்போல, நாயகற்கு நல்லஉம் தீயஉம்நாடி எண்ணுவார்—தமது அரசனுக்குவந்தநல்லகாரியங்களையுத்தீயகாரியங்களை யுமுன்னையாராய்ந்து எண்ணுவார் (தீயகாரியங்களைக்களைய) கருதுவோரும், ஒல்லைவந்து உறுவன்—அவனுக்குவிரைந்துவந்தடையுத்தீயகாரியங்களை, உற்றபெற்றி இன்—அவைவந்தடைந்த தன்மையைப்போலக்கருதி, தொல்லை நல்வினைஎன்ன உதவும்சூழ்ச்சியார்—பழையநல் வினைப்பயன்வந்து கைதாலை போலஅரனுக்குவான் றுகோல்போலுதவும் ஆலோசனையையுடையவருமாகிய.

வயித்தியன் நோயாளிக்குவந்த நோயையும், நோய்வந்ததற்குகாரணத்தை யும். அதுநீக்க உகிரங்களைதல், அறுத்தல், சுடுதல் முதலிய செயல்களைச் செய்யுமுபாயங்களை யும் கருதுதல்போலத் தெய்வங்களாலாவது மக்களாலாவது தீயனவந்தால் அவைநீக்குதற்குச் சாந்தியையும் சாமமுதலியஉபாயங்களை யுஞ்செய்யக் கருதுதலால் எண்ணுவார் எனவும் இனி அவனுக்கு வருவனவற்றை உற்பாதத்தால்வந்தனபோலக்கருதி அவைவாராமற் காத்து உதவுதலால் உதவுஞ் சூழ்ச்சியார் எனவுங் கூறினார். இதனால் தமது அரசனுக்குவந்த தீங்கைக்களைதலும் வருவனவற்றை முன்னறிந்து காத்தலையும் கூறப்பட்டன. உறுவன்செயப்படுபொருள்மேல் நின்றலால் அஃறிணைப்பலவின்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுப்பெயர். இன் உருபு ஒப்புப்பொருட்டு. ஒல்லையினை யெச்சப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல். குலமுதல் என்னுஞ்செய்யுள்முதல் அடியில்வரும் அறுபதினாயிரர் என்னுஞ்செய்யுள்காறும் ஒருதொடராய்நின்றருளகம் ஆதலால் ஆகிய என்பது சொல்லெச்சமாய்நின்றது. (9)

அறுபதினாயிரமென்னுமாண்டகைக்
குறுதியிலொன்றிவர்குணர்வென்றுன்னலாம்
பெறலருஞ்சூழ்ச்சியார்கிருவின் பெட்டினர்
மறிதிரைக்கடலெனவந்துசுற்றினார்.

இ-ள். அறுபதினாயிரர் என்னும்—அறுபதினாயிரவ ரென்று மிலக்கத்தை யுடைய, ஆண்டகைக்குஉறுதியில்—ஆண்டன்மையையுடையதசாதச்சக்கரவர்த்திக்கு, உறுதியில்—மறுமைப்பயன்தருவதில். இவற்குஒன்றுஉணர்வு என்று உன்னல்ஆம்பெறல் அருஞ்சூழ்ச்சியர்—இச்சக்கரவர்த்திக்கு அறிவென்றுகருத்தக்க அடைதற்கரிய ஆலோசனையையுடையவரும் திருஇன்பெட்டினர்—[தமது அரசனுக்குவந்தடையும்] பெருஞ்செல்வத்தில்விருப்புடையவருமாகிய மந்திரிகள், மறிதிரைகடல் என்னவந்துசுற்றினார்—மடங்கிலரும் அனைகையுடைய கடலைப்போலவந்து சூழ்ந்தார்கள்

அறுபதினாயிரரென்னுஞ் சூழ்ச்சியர் எனமுடிக்க ஆண்டகைக்குறுதியிலொன்றிவற் குணர்வென்றுன்னலாம் பெறலரு என்றதுஇடைப்பிறவல். பெட்டினர். தொழிலடியாகப்பிறந்த பெயர்ச்சொல் பெட்டி பகுதி, இன்சாரியை, அர் பலர்பால்விருதி, உகரக்கேசந்தி. இதுபேண் என்னும் பகுதியடியாகவந்தது. இம்மைக்கு மறுமைக்கும் தமதரசனுக்கு உயிர்க்குறுதி தருவோர் மந்திரிகளாதலால் இவற்குணர்வென்றுன்னலாம் பெறலருஞ்சூழ்ச்சியர் என்றார். இதுதெருதரு தேற்றவுவமையளி. [10]

முறைமையினெய்தினர்முந்தியத்தமிழ்
அறிவினைவணங்கித் தம்மரசைக்கைதொழு
திறையிடைவான் முறையேறியேற்றசொற்
முறையறிபெருமையானருளுஞ்சூழினர்.

இ-ள். முறைமையின் எய்தினர்—முறையாகச்சென்று, அத்தம் இல் அறிவினைமுந்திவணங்கி—அளவில்லாத பேரறிவினையுடையவசிட்டராமுற் பட்டுவணங்கி, தம்அரசைக்கைதொழுது—தமதரசனைக்கை கூப்பிவணங்கி, இறைஇடை வான்முறைஎறி—அவன் சமுகத்திற் முறையாகப்போய், ஏற் றசொல்துறை அறிபெருமையான் அருள்உம்குடினார்—மதுநூல் வழியியை ந்தசொற்களின்பகுதிகளையறிந்த பெருமையையுடைய அச்சக்கரவர்த்தியின் கருணையை மேற்கொண்டார்கள்.

மந்திரிகள்தலை, இடை, கடையென மூவகைப்படுத்தலால் முறைமையி னெய்தினர் வான்முறையேறி யெனவும், செஞ்சொல் ஆக்கச்சொல், குறிப் புச்சொல் எனமந்திரிகள் கூறுஞ்சொற்கள் மூவகைப்படுத்தலாற்சொற்றுறை யறியெனவுபுகுநினர். இவற்றைவிரிக்கிற்பெருகுமாதலால் விட்டனம். எய்தினர் முற்றெச்சம். முந்தி இறத்தகாலவினையெச்சம். இறைதுறை தொழி லாகுபெயர்களாய்ப் பொருள்மேல் நின்றன, நடுநின்றல், அடைதல் என்னும் பொருள்மேல் நின்றலால். இது (நின்றல்) பகுதி, உகரக்கேடுசத்தி, ஐ விசுதி துறு (அடைதல்) உகரக்கேடு சத்தி, ஐ விசுதி. [11]

அன்னவாருளமைந்திருந்தவாண்டையல்
மன்னவனவார்முகமரடினோக்கினான்
உன்னியதரும்பெறலுருநியொன்றுள
தென்னுணர்வனையரீரினிநுகேட்கென.

இ-ள். அன்னவர் அருள் அமைந்து இருந்த ஆண்டைஇல்—அம் மந்திரிகள் தமதருள்பெற்று இருந்தஅப்பொழிதில், மன்னவன் அவர்முகம்மரபு. இன்னோக்கினான்—தசரதச்சக்கரவர்த்தி யவர்கள்முகத்தை முரையாகப்பார் த்து, உன்னியது அரும்பெறல் உறுதிஒன்றுஉளது—நாம்கருதியதுபெறுதற்கரிய உயிர்க்கு உறுதிதருவதாகஒருசெய்தியுள்ளது, என்னுணர்வுஅனையர் இனிதுகேட்க என்னா—என்னறிவினையொத்த நீங்களினிதாகக்கேட்பீராக வென்று,

நோக்கினான் முற்றெச்சம். என்னுணர்வு ஒற்றுமைக்கிழமைப் பொரு ளில்வந்த ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர் கேட்க என்னும் வியங் கோளீறு தொக்கது. எஞ்செய்யா என்னும் வாய்பாட்டிற்றத்தகால வினையெ ச்சம் என் இடைச்சொற்பகுதி. ஆ எச்சவிசுதி. ஆண்டை ஆண்டுமென்றொ டர்க்குற்றியலுகரம் ஐகாரச்சாரியைபெற்றது “ஐயீற்றுடைக்குற்று கரகமு முளவே” என்றதால். (12)

வெய்பவன் குலமுதல்வேந்தர்மேலவர்
செய்கையினொருமுறைதிறம்பலின்றியே

வையம்யானுண்டவாண்டிங்கண்மாட்சியால்
ஐயமிலறுபதினாயிரம்மரோ.

இ-ள். வெய்யவன்குலம் முதல்வேந்தர் மேலவர் செய்கையின்—சூரியகுலத்திற்கேன்றிய மதுமுதலிய அரசர்களாகிய மேலோரது அரசியலைப் போல, ஒருமுறைதிறம்பல் இன்றி—முறைசிறிது மாறுபடாமல், உங்கள் மாட்சி ஆலவையம்யான் ஆண்டஆண்டு—உங்கள்பெருந்தகைமையால் உலகினையாண்டவருடம், ஐயமில்அறுபதினாயிரம்—ஐயமில்லாமலறுபதினாயிர வருடமாம்.

அறுபதினாயிரவருடத்தில் சிறிதுங் குறையில்லைபெண்பார் ஐயமில் எனவும், சிறிதும் என்பான் ஒரு எனவுக்கூறினான். (13)

கன்னியர்க்கனாவருங்கற்பின்மா நிலம்
தன்னையித்தகைதரத்தருமங்கைதர
மன்னுயிர்க்குருவதேசொத்துவைகினேன்
என்னுயிர்க்குறுவதுஞ்செய்யவெண்ணினேன்.

இ-ள். கன்னியர்க்கு அமைவரும் கற்புஇன்—கன்னிப்பெண்களுக்கு அமைந்த கற்பினைப்போல, மானிலம் தன்னை—பெரியநிலவுலகினை, இதகைதர—இத்தன்மையாக என்வழிப்படுத்தி, தருமங்கைதர—மதுநூலிற்கூறிய தருமங்கைகூட, மன்னுயிர்க்கு உறுவது எ செய்துவைகினேன்—ஆக்கத்தை யுடைய உயிர்களுக்குத் தக்கபயனையேசேடி இதுகாறும் இருந்தேன், என்னுயிர்க்கு உறுவது உம் செய்ய எண்ணினேன் — இனியென துயிர்க்கு வேண்டுமறுமைப்பயனையுந்தேடக் கருதினேன்.

கணவன் வழிப்பட்டுடத்தலே, பெண்டன் கற்புக்கு இலக்கணமாதலால் என்வழிப்படுத்தி யென்னுஞ்சொல் பொருளுக்கு வருவிக்கப்பட்டது. என்னுயிர் ஒற்றுமைக்கிடமுமைப்பொருளில்நிற ஆறும்வேற்றுமைத்தொகைநிலைத்தொடர். (14)

விரும்பியமூப்பெனுமீடுகண்டயான்
இரும்பியலந்தனுமிசைந்தயானையும்
பெருப்பெயர்க்கிரிகளுப்பெயரத்தாங்கிய
அரும்பொறையினிச சிறிதாற்றவாற்றலேன்.

இ-ள். விரும்பியமூப்பு என்னும் வீடுகண்டயான்—என்னைவிரும்பி வந்தடைந்த மூப்பெனுந்துறவினைக்கண்டநான், இரும்பியல் அந்தன்உம் இசைந்தயானைஉம் பெரும்பெயர் கிரிகன்உம்—பெரியபிடரையுடைய ஆதிசேடனும் வலிமைபொருந்திய அஷ்டக்கசங்களும்பெரியபுகழுவாய்ந்த அஷ்டகுலபர்வதங்களும், பெயரதாங்கிய அரும்பொறை—நிலைதளர்ச்சுமந்த சுமத்தற்கரிய பூபாரத்தை, இனிசிறிதுஆற்ற ஆற்றலேன் — இனிச்சிறிதேனுஞ்சுமக்கவல்லமையிலேன்.

அஷ்டகுலபர்வதங்களின் பெயர்களாவன கைலை, இமயம், மந்தரம், வந்தம், நிடதம், ஏமகூடம், நீலகிரி, கந்தமாதனம், மூப்புக்காலத்து எல்லாப்பொருளும் தாமேநிக்குதலால் மூப்பெனுமீடு எனவும், உடலிற்குரியபரு

வங்களுளொன்றாதலால் விரும்பிய மூப்பெனவுங்கூறினார். மூப்பு பண்படி யாகப்பிறந்த தொழிற்பெயர் முதமைபகுதி, ஈறுசெய்தலும் முதல்கீளுத லும் பகரத்தோற்றமும்சந்தி, பு விசுநி வீடுவீடு என்னு முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர்.

(15)

நங்குலக்குரவர்கணவையினீங்கினார்
தங்குலப்புதல்வரேதாணிதாங்கப்போய்
வெங்குலப்புலன்கெடவீடுநண்ணினார்
எங்குலப்புறுவரென்றெண்ணினோக்குகேன்.

இ-ள். நங்குலக்குரவர்கள் தங்குலப்புதல்வரே தாணிதாங்க—நமது சூரி யன்மரபிற்றேன்றிய மறுமுதலிய மூதாதையர்கள் நமது குலத்தில் தோன் றிய புத்திரர்களே பூபாரத்தைச்சமக்க, போய்நவையின்நீங்கினார்—துறவிற் சென்று துன்பத்தினின்றிறுநீங்கி, வெங்குலப்புலன்கெட வீடுநண்ணினார்— கொடியபஞ்சேந்திரியங்களும் தத்தநிலை கெடப்பரமபத்தையடைந்தார்கள், எங்கு உலப்பு உறுவர்என்று எண்ணி நோக்குகேன்—எவ்வாறு அளவிலடங் குவாரென்றெண்ணிப்பார்ப்பேன் (அடங்கார் என்றபடி)

நீங்கினார் முற்றெச்சம். இன் உருபுக்கப்பொருட்டு. உலப்புறுவர் ஒரு சொல். ஏகாரம் தேற்றப்பொருட்டு.

வெள்ளநீருலகினில்விண்ணினாகரில்
தள்ளரும்பகையெலாந்தவிர்த்துநின் றயான்
கள்ளரிக்கரந்துறைகாமமாதியா
உள்ளுறைபகைஞருக்கொதுங்கிவாழ்வெனே.

இ-ள். வெள்ளநீர் உலகினில் விண்ணில் நாகரில்—கடல்குழந்த நிலவுலகிலும் வானுலகிலும் நாகருலகிலும், தன் அரும்பகை எல்லாம் தவிர்த் துநின்றயான்—பிறரால் ஒழித்தற்கரிய பகைகளை யெல்லாம் ஒழித்துநின்ற நான், கள்ளர் இல்கார்து உறைகாமம் ஆதியாக உள் உறைபகைஞருக்கு— கள்வரைப்போல ஒளித்துவாசஞ்செய்யுங் காமமுதலாக உள்ளே வசிக்கும் பகைவர்களுக்கு, ஒதுங்கிவாழ்வென்ஓ—ஒளித்தொதுங்கி யுயிர்வாழ்வெனே (வாழேன் என்றபடி)

காமமுதலாக உள்ளுறைபகைஞர் என்றது காமமுதலிய ஆறும் உட்ப் பகையாதலால். அவையாவன காமம், ருரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மா ற்சரியம். காமமுதலிய அஃறிணைப்பொருள்களை உயர்திணைப்பொருள்க ளாக உருவகஞ்செய்தது திணைமயக்கு. மனமுதலிய அந்தக்கரணங்களில் கிகழ்வதாதலால் கள்வரிக்கரந்துறை என்றார். ஓகாரம் எதிர்மறைப்பொரு ட்டு. ஆதியாக ஈறுதொகுதல் (சாவவென்மொழியீற்றுயிர்மெய்சாதலும்விதி) என்றரு—இன் உபலக்கணத்தால்.

(17)

பஞ்சிமென்றளிரடிப்பாவைகோல்கொள்
வெஞ்சினத்தவுணர்தேர்பத்தும்வென்றளேற்
கெஞ்சலில்மனமெனுமிழுதையேறிய
அஞ்சுதேர்வெல்லுயிதருமையாவதோ.

இ-ள். பஞ்சமெல்தளிர் அடிபாவை கோல்கொள்ள—செம்பஞ்சுக்கு மும்பூட்டிய மெல்லிய தளிர்போன்ற பாதங்களையுடைய பதுமைபோன்ற கைகேசியன்னைமுட்கோல் கையிலேந்த, வெம்மினத்து அவுணர்தேர் பத்து உம்பென்றுளேற்கு—வெய்யகோபத்தையுடையசம்பராசான்முதலிய அசுரர்களது பத்துத்தேரையும்வென்ற எனக்கு; எஞ்சில்லில் மனம்என்னும் இழுதைஏறிய—(வியங்களிற்செல்லுதலில்) குறைதலில்லாத மனமென்னுமறிவில்லானேறிச் செலுத்திய, அஞ்சுதேர்வெல்லும் ஈது அருமைஆவது—பஞ்சேந்திரியங்களாகிய ஐந்துதேர்களை வெல்லுமிச்செயல் எனக்கு ஓரருமையாயுள்ளதா (இல்லை என்றபடி)

சம்பராசான்முதலிய அசுரர்களிந்திரனரசியலைக் கவர்ந்துகொள்ள அதனையழந்த அவன்வேண்டுகோளால்அவ்வசுரர்களோடுபோர்செய்யவைஜயந்தமென்னும் அவ்வசுரனகறிற்சென்று கைகேசியன்னை தேர்நடத்த அடர்கள்மூலையிலவல்லபத்துத்தேர்களையும்வென்றனன் என்பதுவரலாறு. மனமெனுமிழுதையேறிய என்ற குறிப்பால் அஞ்சுதேர் என்றதை இந்திரியங்களாகிய தேர்கள் எனக்கொள்ளப்பட்டது, அவற்றின் வழிமனஞ்செல்லுதலால் இதுகுறிநிலையணி. மென்றளிர் இது உரிச்சொற்றொடராதலால் (இடையுயிர்வடசொலின்) என்றகு-ஆல்லிலமொழியீற்றுலகரம்னகரமாகத்திரிந்தது. பாவைஉவமையாகுபெயர். ஐந்துஅஞ்சுமருஉ. ஓகாரம்எதிர்ப்பறைப்பொருட்டு

ஒட்டியபகைஞர்வந்துருத்தபோரிடைப்
பட்டவரல்லரேற்பரமஞானம்போய்த்
தெட்டவரல்லரேற்செல்வமீண்டென
விட்டவரல்லரேல்யாவர்வீடுளார்.

இ-ள். ஒட்டியபகைஞர்வந்து—(காலம்வாய்க்கு மளவும் புரத்தில், சிறேகித்த பகைவர்கள் (காலம்வாய்த்தபின்) எதிர்த்து, உருத்தபேர் இடைபட்டவர் அல்லரேல்—கோபித்துச்செய்த போர்க்களத்தில் மாண்டவரன்றி, பரமஞானம்போய் தெட்டவர் அல்லரேல்—உண்மைஞானத்திற்சென்றமுந்தினவரன்றி, செல்வம்சுண்டு என்னவிட்டவர் அல்லரேல்—செல்வம் இந்நிலவுலகிற்கேயன்றி மறுமைக்கில்லையென்று துறந்தவரன்றி, வீடு உள்ளார் யாவர்—முத்தியடைவோர்யார்—(இல்லையென்றபடி)

சுவர்க்கபதமு முத்தியாதலால் முத்தியெனப் பொதுப்படக்கூறினும் அல்லர்என்னு முற்றுஎல்என்னும் வினையெச்சத்தையேற்று ஒருசொல்லாய் நின்றலால் வினையெச்சத்தின்மேல்நின்றது எல்என்னும் எச்சவிருதி, வினையெச்சத்தைக்குறிப்பாலுணர்த்திநின்றது. பகைஞர்பொருட்பெயர்ச்சொல்பகைபகுதி, ஞகரம் பெயரிடைநிலை, அர்பலர்பால்விருதி. உருத்த உரிச்சொல்லடியாகப்பிறந்த இறந்தகாலப்பெயரெச்சம் உருபகுதி, தகரமெய்சுந்தி, தகரமெய் இடைநிலை, அவிருதி. வீடுளார்யாவர் என்றபதார்த்தால் துறவரத்தையடைதலைச் சொல்வதால் தொடர்நிலைச்செய்யுட்குறியணி. இதனை அஞ்சுதேர் காவியலிங்காரம்என்பார்.

இறப்பெனுமெய்மையையிம்மையாவார்க்கும்
மறப்பெனுமதனின்மேற்கேடுமற்றுண்டோ
துறப்பெனுந்தெப்பமேதுணைசெயாவிடில்
பிறப்பெனும்பெருங்கடல்பிழைக்கலாகுமோ.

இ-ள். இம்மை யாவார்க்கு உம்—இப்பிறப்பில் எவார்க்கும், இறப்பு என்
னும் மெய்மையி—மரணமென்னும் உண்மையை, மறுப்புஎன்னும் அதன்
இல்மேல்— (இம்மைக்குரியனவற்றால்) மறத்தலென்னு மச்செய்கைக்கு
மேல், கேடுமற்றுஉண்டு—கெடுதிவேறுளதா, துறப்புஎன்னும் தெப்பம்
• ஏதுணைசெய்யாதுவிடில் — துறவறமென்னும் புணையையே துணையாகக்
கொள்ளாதுவிட்டால், பிறப்புஎன்னும் பெருங்கடல்—பிறவியென்னும் பெ
ரியகடலை, பிழைக்கல்ஆகும்—கடத்தல் கூடுமா (கூடாதென்றபடி)

என்னும் என்பது ஆகியவென்னும் பண்புருபு. இம்மை அடையடுத்த
இருமடியாகுபெயர் மைகருமை இதுபண்பாகுபெயராய் ஆணவமலத்தின்
மேலும். அதுகருவியாகுபெயராய்ப் பிரப்பின்மேலும் நின்றலால். செய்யா
நறதொக்க எதிர்மறைவினையெச்சம் ஏகாரம்பிரிநிலைப்பொருட்டு. ஓகாரம்
இரண்டும் எதிர்மறைப்பொருளென. முன்உரும் வாங்கியங்களால்பிறப்பினை
க்கடத்தல் சாதிக்கப்படுதலால் இதுவும் அவ்வணி. (20)

அருஞ்சிறப்பமைவருந்துறவுமவ்வழி
தெரிஞ்சுறவெனவிருந்தெளிவுமாய்வருந்
பெருஞ்சிறகுளவெனிற்பிறவியென்னுமிவ்
விருஞ்சிறைகடத்தலினியதியாவதே.

இ-ள். அருஞ்சிறப்பு அமைவரும் துறவும் — பெறுதற்கரியசிறப்பமை
ந்ததுறவறமும், அவழி—அந்நெறியையினின்று, தெரிஞ்சுறவு என்னமிகும்
தெளிவு உம் ஆய்வரும்—ஆராய்ந்து (பரமபதத்தை) அடைதலென்று சொல்லப்
பட்டமிக்க தேர்ச்சியுமாகியமைந்த. பெருஞ்சிறகு உள்ளஎன்னில்—பெரிய
சிறகுகள் ஒருவனுக்கு உள்ளனவானால் (கடத்தல்கூடும்) பிறவிஎன்னும்இ
இருஞ்சிறைகடத்தல்தின் — பிறப்பென்று சொல்லப்படும் இந்தப்பெரியசி
றையினையவ்வாறுகடத்தலைபார்க்கிலும் இனியதுயாவது—இன்பந்தருவதா
யுள்ளது' எது (ஒன்றுமில்லை என்றபடி.)

கடத்தல்கூடும் சொல்லெச்சம் தெரிந்து தெரிஞ்சுகமூஉ. உறவுதொ
ழிற்பெயர் உருபகுதி. உவிகுதி உகரக்கேடும் வகரத்தோற்றமும்சந்தி. பிற
ப்பென்னுஞ் சிறையைக் கடத்திற்குத் துறவும் தேர்ச்சியும் என்னும்இரண்டி
னைச்சிறைகளாக உருவகஞ்செய்தலால் இமையபுருகாணி. (21)

இனியதுபோலுமிவ்வவ்ரசையெண்ணுமோ
துனிவருலனெனத்தொடர்ந்துதோற்கலா
நனிவரும்பெரும்பகை நவையினிங்கியித்
தனியரசாட்சியிற் முழுமுள்ளமே.

இ-ள். துனிவு அரும்பவன் என்னதொடர்ந்து—துன்பயில்வாத இன்
பும்பேல உள்ளே தொடர்ந்து தோற்கவாத—தன்மக்கும் புறக்கெடாத

நனிவரும் பெரும்பகைவையின் நீங்கி—மிக்கபெரியகாமமுதலிய பகையென்னுங் குற்றத்தினின்று நீங்கி, அதனி அராட்சிஷ் தாழும்உன்னம் — அந்த ஒப்பில்லாத துறவென்னு மராட்சியில் நிலைத்தமனமானது, இஅராசை இனிய துபோலும் எண்ணும்த—இந்த அராசியலையினிய துபோலுமென்று கருதுமா.

பகையென்ற குறிப்பால் காமமுதலிய ஆறெனவும், அதிகாரம் துறவாதலால் அகாச்சுட்டிற்குத் துறவெனவுக்கொள்ளப்பட்டன. துணிவு பெயரடியாகப்பிறத்தொழிற்பெயர் துணிபகுத், உலிகுதி பகுதியல்லாதனவெல்லாமிடைச்சொல்லாதலால்வந்த வகரமெய்ச்சந்தி. இன் உருபு நீக்கப்பொருட்டு. தோற்கலா ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச்சம் தோல்பகுதி, குஅல இரண்டுஞ்சாரியை வகரத்திரிபும் உகரக்கேடுஞ்சந்தி, ஆ எதிர்மறைவிகுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, துசாரியை, உகரக்கேடுசந்தி, அவிகுதி. (22)

உம்மையானுடமையினுலகம்யாவையும்
செம்மையினும்பிரல்லறமுஞ்செய்தனென்
இம்மையினு தவிநல்லிசைநடாயநீர்
அம் நமபுமுதவுதற்கமையவேண்மிமால்.

இ—ள். உம்மையான் உடமையின்—உங்களைநான் பெருந்துணையாகவுடைத்தாயிருத்தலால், உலகம்யாவையும் செம்மையின் ஒம்பி—நிலவுலகமுற்று நீதிநிறம்பாதுகாத்து, நல்அறம்உம் செய்தனென்—நல்லயாகமுதலியதருமங்களையுஞ்செய்துமுடித்தேன். இம்மையின் உதவிநல் இசைநடாயநீர்—இப்பிறப்பில் இவ்வாருதலிசெய்து நல்லபுகழையெனக்கு நிறுத்திய நீங்கள் அம்மைஉம் உதவுதற்கு அமையவேண்டும்—மறுபிறப்பிற்கும் உதவிசெய்தற்குத் துணையாயிருத்தல் வேண்டும்.

செம்மைநடுநிலைமை. செய்தனென் தன்மையொருமை யிறத்தகால் வினைமுற்று செய்பகுதி தகரமெய் இடைநிலை, அன்சாரியை, என்விகுதி. நடாய இறத்தகால்பெயரெச்சம் நடபகுதி, முதனீளல் விகாரம், யகரமெய் இடைநிலை, அவிகுதி. அம்மை, இம்மையென்றதற்குக் கூரியவிதிக்கொள்க. உடைமைசெயப்படுபொருள் குன்றாததொழிற்பெயர் உடமைப்பகுதி, ஈறுகெடுதல்சந்தி, மைவிகுதி. (23)

இழைத்ததிவினையையுங்கடக்கவெண்ணுதல்
தழைத்தபேரருளுடைத்தவனாகுமேல்
குழைத்ததோரமுதுடைக்கோரநீக்கிலே
மழைத்ததிவிடத்தினையருந்தலாகுமோ.

இ—ள். இழைத்ததிவினையையும் கடக்கஎண்ணுதல்—முன்செய்துணைப்பயனையுந்தடக்கக்கருதுதல், தழைத்தபேர் அருள்வுடைய தவத்தினையுஞ்ஞல்—(உயிர்கள்மேல்)மிக்கபெரிய கருணையையுடைய தவத்தாலாகுமாயின், குழைந்தது ஓர் அமுதுஉடையகோரம்நீங்கி—சுவைகனிந்த ஒப்பில்லாத. அமுதினையுடைய வட்டிலைநீக்கி, வேறுஅழைத்த தீவிடத்தின் அருந்தல் ஆகும்—வேறுகத்தேடிய கொடியவிஷத்தினையுண்ணுதல்குமோ (அஃகது என்றபடி)

உயிர்க்கு உறுதி தருவதென்பார் குழைத்ததோரமுது எனவும், உயிர்க்குத் திங்குதருவது என்பார் வேறழைத்ததீவிடம் எனவும்குறிஞர். புகழ்பொருளாகிய தவத்தினையொழிந்து அரசவிற்பத்தை துகர்தலைக்குறித் துணர்தற்குத் தருதியானபொருளைச் சொல்லுதலால் இதுகுறிநிலையணி. இந்நிலையடனாலார் முத்திராவல்காரம் என்பார். தீவினையால் வரும்பயனைத் தீவினையென உபசரித்தார். ஆகுமேல் ஒருசொல். குழைத்தது வலித்தல்விகாரம். உடையன்னுங் குறிப்பு வினைப்பெயரெச்சத்தி னீறுதொக்கது. ஓகாரம் எதிர்மறைப்பொருட்டு.

(24).

கச்சையங்கடகரிக்கழுத்தின் கண்ணுறப்
பிச்சமுங்கவிகையும்பெய்யுமின்னிழல்
ரிச்சயமன்றெனினெடிதுநாளுண்ட
எச்சிலேதுநருவதின் பமாகுமோ.

இ-ள். கச்சையும் கடகரிகழுத்து இன்கண்—கவசத்தையணிந்த அழகியமத்தையுடைய யானையின்பிடரில், பிச்சம்உம் கவிகைஉம் உறபெய்யுழ இன்னிழல்—பீலிக்குடையும் வெள்ளைக்குடையுமிகவுந் தருமினிய நிழலானது, ரிச்சயம் அன்றுஎன்னின்—நிலைபெறுஞ்செல்வம் லலவானால், ரெடிதுநாள்உண்ட எச்சிலேதுநருவது இன்பம்ஆகும்ஒ—பலநாளும் துகர்தலால் எச்சிற் பட்ட இன்பத்தைப்பின்னும் துகருவது இன்பமாகுமா (ஆகூதென்றபடி)

பலநாளும் துகர்த்துவருமின்பத்தை மீட்டும் துகர்தல் எச்சில் என்பார் ரெடிதுநாளுண்ட எச்சில் என்றார். எச்சில்தொழிற்பெயர் எஞ்சுபகுதி, மெல்லெழுத்து வல்லெழுத்தாதல்விகாரம், உகரக்கேடுசுந்தி, இவ்விசுதி. எச்சல் சேடம். முன்புள்ளது அழிவுபட்டில் தாதலைக்கூறுதலால் அழிவுபாட்டபாவவணி.

25

மைந்தரையின் மைபில்வரம்பில் காலமும்
நொந்தனனி ராமனென்னேவை நீக்குவான்
வந்தனினியவன் வருந்தயான் பிழைத்
துயந்தனன்போவதே தாருறுதியெண்ணினேன்.

இ-ள். மைந்தரீ இன்மையில்—புத்திரரை இல்லாமையால், வரம்பு இல் காலம்உம் நொந்தனன்—அளவில்லாத காலங்களெல்லாம் வருந்தினேன், என்னோவை நீக்குவான் இராமன் வந்தனன்—எனது வருத்தத்தை நீக்க இராமமூர்த்தியவதரித்தனர். இனி அவன்வருந்தயான் பிழைத்து உய்த் தனன்போவது—இனியவ்விராமமூர்த்தி வருந்தநான் பிழைத்துக் கடைத்தேறிப் போகும், ஓர் உறுதி எண்ணினேன்—ஒருபயனைக்கருகினேன்.

இராமமூர்த்தி பூபாரத்தால்வருந்த நான்துறவுபுண்டு தவத்திற்செல்லுதலைக்கருகினேன் என்னுஞ்சொற்கள் இராமமூர்த்தி வனத்திற்சென்றுவருந்தவும் நான் தேகத்தைவிட்டிப் பரமபத்தை யடைதலையுந் குறிப்பித்து நிற்றலால்குறிப்பணி. இராமன் யாவரையும் சந்தோஷிப்பிக்கிறவன். மைந்தர்காரணப்பெயரமைத்து [வலிமை] உகரக்கேடுசுந்தி, அர்பலர்பால் விசுதி நொந்தனன் என்னும் வினைமுற்றில் நொபகுதி. கோவு என்னுந் தெய்வநிற்

பெயரில் நொபகுதி, முதல் நீளவிகாரம் எனக்கொள்க. உயந்தனை முற்
மெச்சம்.

(27) இறந்திலன்செருக்களத்திராமன்றாத்தான்
அறந்தலைநிரம்பமுப்படைத்தபின்னரும்
துறதிலனென்பதோர்சொல்லுண்டானபின்
பிறந்திலனென்பதிற்பிறிதுண்டாகுமோ.

இ-ள். இராமன்றாத்தான்—இராமமூர்த்தியின் தந்தையாகிய தசர
தச்சக்கரவர்த்தி, செருக்களத்து இறந்திலன்—போர்க்களத்திற்புறங்கொடா
மலுயிர்விட்டிலன் அறமதலைநிரம்பமுப்பு அடைந்தபின்னரும் — தருமந்
தலையெடுக்க முதுமைப் பருவமடைந்தபின்னும், துறந்திலன் என்பது ஓர்
சொர் உண்டானபின்—துறவுபூண்டிலனென்னும் ஒருபழிச்சொல்வந்தபின்,
பிறந்திலன் என்பது இல்பிறிது உண்டாகும்—(மானிடப்பிறப்படைந்தும்)
அப்பிறப் படைந்திலன் என்னும் பழிச் சொல்லல்லாமல் வேறுண்டாகுமா
இல்லையென்றபடி.

வீரஞ்ஞானவன் போர்க்களத்தி லுயிர்விடுதலும் மக்கட்பிறப்பினர் முது
மைப்பருவத்தில் துறவுபூணுதலும் உயிர்க்கு உறுதி தருங்கடன் என்பார் இறந்
திலன் என்பதோர்சொல் எனவும், அக்கடனைப்பெறுவிலு மக்கட்பிறப்பின
ராய்ப் பிறந்துவைத்தும் விலங்கில்வைத்தெண்ணப்படுவார் என்பார்; உண்டா
னபின் பிறந்திலன் என்பதிற்பிறிதுண்டாகுமோவெனவும் எதிர்மறைமுகத்
தாற்கூறினார். உண்டானபின் உண்டாயின் எனவினையெச்சமாகக்கொள்ளி
னும் அமையும். உண்டான கூட்டுவினைப்பெயரெச்சம் உண்டாகும் கூட்டு
வினைவினைமுற்று. ஒள்தீர்மறைப்பொருட்டு.

பெருமகனென்வயிற்பிறக்கச்சிதையாம்
திருமகள்மணவினைதெரியக்கண்டயான்
அருமகள்நிறைகுணத்தவனிமாதெனும்
ஒருமகள்மணமுங்கண்டுவிப்பதாயினேன்.

இ-ள். பெருமகன் என்வயின் பிறக்க—பெருங்குணமமைந்த இராம
மூர்த்தி யென்னிடத்திற்பிறக்க. சிதை ஆம் திருமகள்மணம்வினை தெரியக்
கண்டயான்—சீதாபிராட்டியாகிய திருமாதின் மணக்கோலத்தைக்கண் பெ
ற்றபயனடையப் பார்த்த நான், அருமகள் நிறைகுணத்து அவனிமாதான
னும் ஒருமகள் மணம்உம்கண்டு—அடைதற்கரிய மாதாகிய நிறைந்தகுண
த்தையுடையபூதேவியென்னும் ஒருமாதின் மணக்கோலத்தையும் பார்த்து,
உவப்பது ஆயினேன்—மகிழ்கூர்த்தொடங்கினேன்.

பெருமகன் என்பதற்குத் தலைமகனெனக்கூறலும் ஒன்று என்பதவப்பய
னாற் பிறந்தனர் என்பார் என்வயிற்பிறக்கவெனவும் பொருமைக்குணம்உள்
ளது என்பார் நிறைகுணத்து எனவுங்கூறினார்.

(28)

..நிவப்புறுநிலென்னுநிரம்புநங்கையுந்
செவப்புறுமலர்மிசைச்சிறந்தசெல்வியும்

உவப்புறுகண்வனையுயிரினெஸ்திய
தவப்பயன் தாழ்ப்பது தருமமன்றோ.

இ-ள். நிலப்புஉறு நிலன் என்னும் நிரம்பும் உங்கைஉம்—மேம்பாடமைந்த ! தேவியென்னும் செல்வம் அமைந்த பெண்ணிறிற்றெவளும்—செவப்புறு மலர்மிசை சிறந்தசெல்விஉம்—செவந்த தாமரையில்வசிக்ஞர் தெய்வமாதரில் மேம்பட்ட திருமகளும் ஆகிய இருநரும், உவப்புறு கணவனை—மகிழ்கருமணாளனாகிய இராமமூர்த்தியை உயிர் இன் எய்திய தவப்பயன் தாழ்பது தருமம் அன்று—தமதுஉயிர்போலக்கருதி அவர்களடையச் செய்த தவப்பலனையான் உடனே கூட்டி முடிக்காது காலந்தாழ்ப்பது அறநெறியல்ல.

நிலவுரிமை யுடையோனுக்குச் 'செல்வம் தானே வந்தடைதலால் நிலனெனுங்கையும் மலர்மிசைச் செல்வியும் என்றார் இன் உருபு ஒப்புப்பொருடே.

(29)

ஆதலாலிராமனுக்கரசைநல்கியிப்
பேதைமை மத்தாய்வரும்பிறப்பைநீக்குவான்
மாதவந்தொடங்கியவனத்தைநண்ணுவேற்
கியாதுநடங்குருத்தெனவினையகூறினான்.

இ-ள். ஆதல்ஆல்—ஆகையால், இராமனுக்கு அரசுநீர்க்கி—இராமமூர்த்திக்கு அரசியலைத்தந்து, இப்பேதைமைத்து ஆய்வருபிறப்புநீக்குவான்—இந்த அவிச்சையுடைமையாலிடைவிடாது வருப்பிறப்பைநீக்க, மாதவம்தொடங்கிய—பெருமையமைந்தவத்தைச்செய்ய, வனத்தைநண்ணுவேற்கு—தவவனத்தையடையக்கருதுமெனக்கு, தும்கருத்துயாதுஎன்னஇனையகூறினான்—உமதுகருத்துயாதென்று இத்தனையுடையசெய்திகளைத் தசரச்சக்கரவர்த்தி வினவினான்.

பேதைமைத்து துபுகுதிப்பொருள்விகுதி அவிச்சைபிறப் பிற்து முதற் காரணமாதலால் பேதைமையெனவும், பிறவிஇடைவிடாது நின்றலால் ஆய்வரும் எனவுக்கூறினார். தொடங்கிய செய்யியனென்னும் வினையெச்சம் கன்னியார்க்கமைவருங்கற்புமுதல், ஆதலால் என்பதுகாறும் ஒருதொடராதலால் குளகம்

(30)

கலி நிலைத் துறை

திரண்டதோளினனிப்படிச்செப்பலுஞ்சிந்தை
புரண்டுமீதிடப்பொங்கிவகையராங்கே
வெருண்மென்னவன்பிரிவெனும்விம்முறுநிலையால்
இரண்டுகன்றினுக்கிரங்கு மோராவெனவிருந்தார்.

இ-ள். திரண்டதோளினன் இப்படிசெப்பலும்—தூண்போலத்திரண்டதோளையுடையதசரதச்சக்கரவர்த்தியிவ்வாறுசொல்ல, சிந்தைபுரண்டுமீதிடபொங்கிய உவகையர்—தமதுமனத்திற் கரைகடந்து வழியப்பொங்கி யெழுந்தமகிழ்ச்சியையுடைய அமைச்சர்கள், ஆங்குளவெருண்டு—கேட்டஅப்பொழுதேமதிமயங்கி, மன்னவன்பிரிவு என்னும் விம்முறுநிலைஆல்—அச்சக்கரவர்த்திதம்மினின்றிப் பிரிதலென்னும் துன்பமிக்கநிலையால் இரண்டுகன்றி

னுக்கு இரங்கும்நர் ஆன்னஇருந்தார்—தமதுஇரண்டு கன்றுகளுக்கும்மனங் கசிந்துவருந்தும் ஒருபசுவைப்பாலவானா இருந்தனர்.

இராமமூர்த்திக்கு மருட்டுக்குட்தல் கேட்டமையால் பொங்கியவுவகையர் எனவும், அதனால் தசரதச்சக்கரவர்த்தி தவமேற்செல்லுதலால்பிரிவெனுமலிம்முறு நிலையால்எனவும், இவ்விரண்டும்தம்முன்மாறுபட்டதம்மனத்திற்குடிகொள்ளுதலால் இரண்டுகன்றினுக் கிரங்குமோராவெனவும், இவற்றால் வாய்திறவாமையால் இருந்தார்எனவுக்கறினர். வெருண்டு, புரண்டு இறந்தகாலவினையெச்சங்கள், வெருள், புரள் பகுதிகள். இரண்டுகன்றுபன்மையொருமையக்கம். இரண்டுகன்றினுக்கிரங்குமோராவென, எனஇல்லதனையுமையாக்கிக்கூறுதலால் இல்பொருளுவமையணி. (81)

அன்னராயினுமரசனுக்கதுவலதுறுதி
பின்னரில்லெனக்கருதியும்பெருநிலவரைப்பில்
மன்னுமின் னுயிர்க்கிராமனின் மன்னவரில்லை
என்னவுன்னியும்விதியதுவலியினுமிசைந்தார்.

இ-ள். அன்னர்ஆயின்உம்—இன்பமொருபாலும் துன்பமொருபாலுமுடையவரானாலும், அரசனுக்கு அதுஅல்லது உறுதியின்னர்இல் எனக்கருதியும்—தசரதச்சக்கரவர்த்திக்கு அந்தத் தவமல்லாமல் பின்னேயுயிர்க்குறுதி தருவதுவேறில்லையென்றுநினைத்தும், பெருநிலம்வரைப்புஇல்மன்னும்இன் உயிர்க்குஇராமன்இல்மன்னவர்இல்லைஎன்னஉன்னியும்—பெரியநிலவுலகில் நிலைபெற்ற உயிர்களுக்குஇராமனைப்பார்க்கிலுமரசர்களில்லையென்று கருதியும் விதிஅது வலியின்உம் இசைந்தார்—ஊழின்வலிமையாலு முடன்பட்டனர்.

இதனால் தசரதச்சக்கரவர்த்தி யுயிர்விடவும் இராமமூர்த்திவனம்புகவும் ஊழ்முண்டமையால் விதியதும் வலியினும் எனவுக்கறினர் அது பகுதிப் பொருள்விகுதி உன்னி இறந்தகாலவினையெச்சம் உன்பகுதி, நகரமெய்ச்சி, இசைச்சவிகுதி. (82)

இருந்தமந்திரக்கிழவரெண்ணமுந்தன்பால்
பரிந்தசிந்தையம்மன்னவன்கருதியபயனும்
பொருந்துமன்னுயிர்க்குறுதியும்பொதுவுறநோக்கித்
தெரிந்துநான்மறைத்திசைமுகன்றிருமகன்செப்பும்.

இ-ள். நான்மறைத்திசைமுகன் திருமகன்—நான்குவேதங்களையுந்தந்தபிரமன் புத்திரராகிய வசிட்டர், இருந்தமந்திரக்கிழவர்அதுஎண்ணம்உம்—வானாஇருந்த மந்திரிகளது கருத்தையும், தன்பால்பரித்தசிந்தை அமன்னவன்கருதிய பயன்உம்—தன்னிடத்து அன்புகூர்ந்தமனத்தையுடையஅத்தசரதச்சக்கரவர்த்தி நினைத்தபயனையும், பொருந்து மன்உயிர்க்குஉறுதியும்—உலகில்நிலைபெற்ற உயிர்களுக்குவருமுறுதியையும், பொதுவுறநோக்கிதெரிந்துசெப்பும்—பொதுவாகஆராய்ந்துகூறுவார்.

பின்னிகழுஞ் செய்தியையெல்லாம் உணர்ந்தனராயினும் உலகியல்நோக்கிக்கூறினமையால் பொதுவுறநோக்கித் தெரிந்து என்றார்.

பரிந்த இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் பரிபகுதி.

(83)

நிருபநிங்குலமன்னவர்கேமிபண்ணிருட்டிப்
பெருமையெய்தினர்யாவரேயிரர்மனைப்பெற்றார்
கருமமேயிதுகற்றுணர்ந்தோய்க்கிதுகடவ
தருமமும்பிதுதக்கதேநினைத்தனைதகவோய்.

இ-ள். தகவோய்—நடுநிலைமையை யுடையாய், நிருப—அரசர்க்கரச
னே, நின்குலமன்னவர்—உனதுகுலத்தில் தோன்றிய அரசருள், பண்டுநேமி
உருட்டிபெருமை எய்தினர்—முன்பு ஆக்கிஞ்சக்கரத்தைச்செலுத்திப்பெரு
மையடைந்தவருள், இராமன் ஐ பெற்றார்யாவர் — இராமமூர்த்திபோன்ற
புத்திரரைப்பெற்று மறுமைப்பயனையடைந்தவரெவர், கற்றுஉணர்ந்தோய்க்கு
இதுகருமம்—எல்லாநூலையுங்கற்றுணர்ந்த உனக்குஇதனைக்கருதுவதுகரு
மமே, இதுகடவது—கருதியபடி இதுசெய்யத்தக்ககடமையே, தருமம் உம்
இது—தருமமுமிதுவே, தக்கது ஏ நினைத்தனை—நீதக்க காரியத்தையே
நினைத்தாய். (34)

கடவது என்பதில் துவ்விகுதிதொகுத்தல்.

புண்ணியுந்தொடர்வேள்விகள்யாவையும்புரிந்த
அண்ணலேயினியருந்தவமியற்றவுமடுக்கும்
வண்ணமேகலைநிலமகள்மற்றுனைப்பிரிந்து
கண்ணிழந்திலனெனச் செயுநீ தந்தகழலோன்.

இ-ள். புண்ணியம்—தொடர்வேள்விகள்யாவையும்புரிந்த அண்ணலே—
புண்ணியமிக்க யாகங்கெல்லாவற்றையுஞ் செய்தபெருமையிற்சிறந்தோய்,
இனிஅருந்தவம் இயற்றவம் அடுக்கும்—இனிநீசெய்தற்கரிய நவத்தினைச்
செய்தலும் அடுக்கும், நீ தந்தகழலோன்—உன்ஞற்பெறப்பட்ட வீரகண்டை
கட்டிய இராமமூர்த்தி, வண்ணம்மேகலை நிலமகள்—கடலைநிறமமைந்தமே
கலையாகச்சூழ்ந்த பூதேவி, உன்னைப்பிரிந்துகண் இழந்திலன்என்ன செய்யு
ம்—உன்னைப்பிரிதலாத்கண்களையிழந்திலனென்றுபிறர்கூறப்பாடுகாப்பான்

வேள்விகளைச்செய்து பயனடைந்தவனுக்கு இனித்தவத்தைச்செய்து
பயனடைந்தவந்தக்கதுஎன்பார் இனியருந்தவ மியற்றவுமடுக்கும்எனவும்து
நீ திவழுவாது பூபாரந்தாங்கிய அரசன் அந்நிலவுலகில்வாழும்உயிர்களுக்குஇர
ண்டுகண்களாதலால் நின்னைப்போல நின்புத்திரனுந்தாங்குவான்என்பாநில
மகள் மற்றுனைப்பிரிந்து கண்ணிழந்திலனெனச்செயு நீதந்தகழலோன் என
வுக்கூற்றார். பிரிந்து காரணகாரியப் பொருளில்வந்த இறந்தகால வினை
யெச்சம். (35)

புறத்துநாமொருபொருளினிப்புக்கல்கின்றதெவனோ
அறத்தின்மூர்த்திவந்தவரித்தானென்பதல்லால்
பிறத்துயாவையுங்காத்வைபின்னுறத்துடைக்கும்
கிறத்துமூவருந்திருத்தியதிருத்துமத்திறலோன்.

இ-ள். யாவைஉம் பிறத்துகாத்து—எல்லாவுயிர்களையும் படைத்துக்
காத்து, அவைபின் உறதுடைக்கும் கிறத்துமூவர்தம் திருத்தியதிருத்தம்
அதிறலோன்—அவற்றைப்பின்னாலழிக்கும் பருதியையுடையசங்கரிடணன்

முதலியமுவருந் திருத்தியபடைப்புமுதலிய முத்தொழில்களையுந்திருத்திய அத்திருமாலாகிய, அறத்து இன்மூர்த்திவந்து அவதரித்தான் என்பது அல்லாமல்—தருமமூர்த்திவந்து இராமனாயுகரித்தனரென்று சொல்லப்படுவதல்லாமல், புறத்துநாம் ஒருபொருள் இணியுக்கின்றதுஎவன்—புறத்தில் நாம்வேறொருபொருளை இனியெடுத்துச்சொல்வது என்ன இருந்தது.

மூவராவர் சங்கரிடணன். பிரத்தியும்நன், அங்கிருத்தன். இவர்கள்படைப்புமுதலிய முத்தொழில்களாற் பிரமன்முதலிய பெயரைப்பொருந்துவார் ஆதலால் பிறத்துயாவையும் காத்தவையின்னுறத்துடைக்குந்-திருத்துமுவரும் எனவும் அவர்கள் படைப்புமுதலிய முத்தொழில்களும் தமது சங்கிவீட்சணத்தால் சிக்குவதாதலால் திருத்தியதிருத்தும் எனவும், தருமசொருபியாதலால் அறத்தின்மூர்த்தியெனவுக்கறினார். பிறத்து பிறக்கச்செய்து என்னும்பிறவினை வினையெச்சப்பொருள்மேல் நிறமலால்படைத்துஎன்றும் பிற பகுதி. தன்வினையிப்பிறந்து எனவரும். திருத்திய அஃறிணைப்பலவின் பாற்படர்க்கை யிறந்தகாலப்பிறவினை வினை முற்றுப்பெயர். திருத்து பிறவினைப்பகுதி. (36)

பொன்னுயிர்த்த பூமடைந்தையும்புனியெனுந்திருவும்
இன்னுயிர்த்த துணையிவனென வினைக்கின்றவி ராமன்
தன்னுயிர்த்தென்கைபுல்லிது தற்பயத்தெடுத்த
உன்னுயிர்த்தென்கைபுல்லன்மன்னுயிர்த்தென்கைலாமுவோய்.

இ-ள். உரவோய் — பெருமையிற்றிறந்த தசரதச் சக்கிரவர்த்தியே, பொன்னுயிர்த்த பூமடைந்தையும் புவிஎன்னும் திருடும்—அமுருயிக்க சீதேவியும்பூதேவியும். இவன்இன் உயிர்த்துணைவன் என்னநினைக்கின்ற இராமன்— இவன் தமது இனிய உயிர்க்கு ஒருதுணைவனென்று நினைக்கின்ற இராமமூர்த்தி, தன்னுயிர்க்குநல்லன் என்கைபுல்லிது—தனதுயிரோம்புதற்கு நல்லனெனச்சொல்லுதல்புன்மைதரும், தன் பயந்து எடுத்த உன்னுயிர்க்கு என்னமன் உயிர்க்கு எல்லாம் நல்லன்—தன்னின்பெற்றெடுத்த உன்னுயிர்க்கு நல்லனாதல்போல ஆக்கத்தையுடைய வெல்லாவயிர்க்கு நல்லனாவான்.

என்கை இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த தொழிற்பெயர்ச்சொல். என்று பகுதி, கை விசுதி, புல்லிது ஒன்றன்பாற் படர்க்கைக்குறிப்பு வினைமுற்று புன்மை பகுதி, ஈறுகெடுதலும் லகரத்தோற்றமும்சங்கி இசாரியை து விசுதி நல்லன் ஆக்கச்சொல்வதொக்குவந்த ஆக்கவினைக்குறிப்புமுற்று. இது இடையிலின்று ஏனையிடங்களிற் செல்லுதலால் இடைநிலைத்தீவகவணி. (37)

வாரமென்னிளிப்பகர்வது வைகலுமனையான்
பேரினாவருமிடையுறுபெயர்கின்றபயத்தால்
வீரநிஞ்சுலமைந்தனேவேதியர்முதலோர்
யாரும்யாஞ்செய்தல்லறப்பயனெனவிருப்பார்.

இ-ள். வீர—தசரதச்சக்கிரவர்த்தியே, வாரம் இனி பகர்வதுஎன்பக் கபாதமாக இனிகாண்எடுத்துச்சொல்வது என்னவிருந்தது, வைகல்லும்அனை யான்பேரில் ஆல்வரும் இடையுறுபெயர்கின்றபயத்துஆல்—எந்நாளும் அந்த

இராமமூர்த்தியின் திருப்பெயரால் தமக்குவரும் இடையூறுகள் நீங்குகின்ற பயனாலு, நின்குலம் மைந்தன்—உனது குலத்தில்தோன்றிய அந்த இராமமூர்த்தியை, வேதியர்முதலோர்யார்உம்—அந்தணர்முதலிய எல்லாவருணத்தோரும், யாம்செய்த நல்வினையின் என்ன இருப்பார்—நாஞ்செய்த நல்வினையினையே யிவ்வுருக்கொண்டுவந்ததெனக்கருதியிருக்கின்றனர்.

நடுநிலையில்நின்று சொல்லுகின்றோம் என்பார் வாரமென்னினிப்பகர்வது என்றார். இடையூறு இதுமுதனிலைத்தொழிற்பெயராய் நின்றது முதனிலைதிரிந்துவருந் தொழிற்பெயராய்வரில் இடையூறு எனவரும் எவன் என்னும் வினாவனைக்குறிப்பு வினையுற்று என்னெனவந்தது. (38)

மண்ணினுநல்லன்மலர்மகள் கலைமகள் கலையூர்
பெண்ணினுநல்லன்பெரும்புகழ்ச்சனகியோ நல்லன்
கண்ணினும்நல்லன் கற்றவர்கற்றிலாதவரும்
உண்ணுநீரினுமுயிரினுமவனையேயுவப்பார்.

இ-ள் மண்ணின்உம் நல்லன்—பூதேவியைப்பார்க்கிலும் நல்லவனும், மலர்மகள் கலைமகள் கலைஉள் பெண்ணின்உம் நல்லன்—இலக்குமி சரஸ்வதி வீரலட்சுமியுமாகியமாதரைப்பார்க்கிலும் நல்லவளாகிய பெரும்புகழ்ச்சனகிநல்லன்—கற்பாற்பெரியபுகழ்வாய்ந்த சீதாபிராட்டியோ நல்லவளாயிருக்கின்றாள், கண்ணின்உம் நல்லன்—[ஆதலால் அவனைப்போல யாவார்க்கும் எல்லாவறுப்பிலுஞ்சிறந்த] கண்ணைப்போலும் நல்லவனாயிருத்தலால், கற்றவர் கற்றிலாதவர்உம்—கற்றவரும் கல்லாதவரும், உண்ணும் நீரின்உம் உயிரின்உம்—தாமுண்ணும் நரைப்பார்க்கிலும் தமதுயிரைப்பார்க்கிலும், அவனைவ உவப்பார்—அந்த இராமமூர்த்தியே பெறுதற்கரிய பொருளாகக்கொண்டு மகிழ்வார்கள்.

இருபரும்ஒரேதன்மையான்பார்சனகியோ நல்லன்கண்ணினு நல்லன் எனவும், உலகியல் நிகழ்தற்கு இன்றியமையாப்பொருள் நீரும் இந்நிகரியமுதலாகியதத்துவங்கள் தத்தம்செயல்களை நிகழ்த்துவதற்கு இன்றியமையாப்பொருள் உயிரும் ஆதல்போல அவனின்நியுலகுநிகழாதென்பார் உண்ணுநீரினு முயிரினும் அவனையேயுவப்பார் எனவுங்கூறினார். கண்ணின் என்பதில் நின்றதின் உருபு ஒப்புப்பொருட்டு. ஏனை யிடங்களில உயர்வு குறித்தலில்வந்த எல்லைப்பொருட்டு. சனகன்புத்திரி சனகி இது தத்திதாந்தபதம். மண்ணினும் நல்லன் என்றது பொறுமைமேல்நின்றது. நல்லன் என்னுஞ்சொல்லே பலவிடத்தும்வந்துபொருள்படுதலால் இதுசொற்பொருட்பின்வருநிலையணி உம்மை உயர்வு சிறப்புப்பொருட்டு. (39)

மனிதர்வானவர்மற்றுளாரதங்கள்காத்தளிப்பார்
இனியிம்மன்னுயிர்க்கிராமனிற்சிறந்தவரில்லை
அனையனாதலினசநிற்குறுபொருளறியில்
புனிதமாதவமல்லதொன்றில்லென்புகன்றான்.

இ-ள். அரசு—தசரதச்சக்கிரவர்த்தியே, மனிதர் வானவர் மற்றுள்ளார்—நிலவுலகினருள்ளும் வானுலகினருள்ளும் நாகலோகத்தினருள்ளும்

அறங்கன்காத்து அளிப்பார்—தருமங்களைப் பாதுகாத்து ஒம்புவாரில், இமன் உயிர்க்கு—இந்த ஆக்கத்தையுடைய வுயிர்களுக்கு இனி இராமன்தான் சிறந்த வர்தலை—இனி இராமமூர்த்தியைப்போலச்சிறந்தவர்க னொருவருமில்லை, அனையன் ஆதல்தின்—அவன் அத்தன்மையனாதலால், நிற்கு உறுபொருள் அறியில்—உனக்கு உயிர்க்கு உறுதிதரும் பொருளையுணரில் புனிதம்மாதவம் அல்லது ஒன்றுதில் எனபுகன்றான்—களங்கமில்லாத பெரியதவமன்றி மற் றொன்றில்லையென முனிவர் கூறினார்.

அனையதாதலின் எனப்படும்உண்டு. அது உயர்திணைப் பொருள்மேற் செல்லாமையறிக. அவர் அத்தன்மையராதலால் அக்கவலையொழிந்து தவத் தின்மேற் செல்லுதல்தக்கது என்பார் அனையனாதலிற் புனிதமாதவமல்ல தொன்றிலதெனப் புகன்றான் என்றார். கூட்டிப்பிரித்தற் பொருளில்வந்த வழனுருபு இரண்டிடத்தூந்தொக்கது. “நின்னீறியன்பாமுறவே” என்றவிதி யால் உருபேற்றவிடத்துநின்னீறு இயல்பாகாதுதிரிதல் “ஒற்றுயிர்முதலீற் றுருபுகள்” என்னுஞ் சூ—இல் “மன்” என்றமிகையால். (40)

மற்றவன் சொன்னவா சகங்கேட்டலும்களைப்
பெற்றவன்றினும்பிஞ்ஞுகன் பிடித்தவப்பெருவில்
இற்றவன்றினுமெறிமழுவாள்வனிமூக்கம்
உற்றவன்றினும்பெரியதோருவகையனான்.

இ—ன். அவன்சொன்ன வாசகம்கேட்டலும்—அத்தசாதச்சக்காவர்த்தி அவ்வசிட்டமுனிவாருளிய வார்த்தையைக்கேட்ட வப்பொழுதே, மகளைபெ ற்றஅன்றுஇன்உம்—இராமமூர்த்தியைப்பெற்ற அக்காலத்திலும், பிஞ்ஞுகன் பிடித்த அபெருவில்இற்ற அன்றின்உம்—உருத்திரமூர்த்திபிடித்த பெரிய வில் முறித்தகாலத்திலும். எறிமழுவாள்வன் இழுக்கம்உற்ற அன்றின்உம்— கொல்லுமழுவாயுதத்தையேந்திய பரசிராமர்தோற்படைந்தகாலத்திலும், பெ ரியது ஓர் உவகையன் ஆனான்—மிக்க ஒப்பில்லாத மகிழ்ச்சியை யுடையவ னாயினான்.

தக்கன்வேள்வியை உமாதேவியார்பொருட்டு அழித்தற்கு உருத்திரமூர் த்தி யவ்வேள்விச்சாலையையடைந்தபொழுது தேவர்களடங்கி யோடுதலைக் கண்டுகொபமாறித்தாம் ஏந்திவந்தவில்லைச்சனகமகாராசாவின் குலத்திற்குரோ ன்றியொரு அரசன்கையிற்கொடுத்துச்சென்றனர், இச்சீகையின் திருமணத்தை விரும்பிவந்தோர்யாரோ அவர்களிந்தவில்லைமுறித்தால்கொடுப்பொமென்பது சபதமாதலால் இராமமூர்த்தி தம்முன்கொண்டவந்தவில்லையெடுத்தாரானேற் றிமுறித்தனர் என்பதும், மலையில்தவஞ்செய்து கொண்டிருந்த பரசிராமர், வில்முறிபட்ட ஓசையைக்கேட்டு அங்குநின்றவந்தவர், திருமண முடித்து அயோத்திக்குச்சூசலும் அந்த இராமமூர்த்தியைவழியிற்கண்டு முறிந்தவில் லைமுறித்தது ஒருவன்மையன் துநாமேந்தியவில்லைகானேற்றுவையாயில் சீவ லிமையையுடையாயென்றுநீட்ட, அந்தவில்லைவாங்கிகானேற்றி, அவர்தவத் தைக் கொண்ணுகொண்டனர் என்பதும் இந்துஸ்வரலாறு. இற்றமுதனிலை திரியாதுவந்த பிறவினைப்பெயரசேசம் முதனிலைதிரிந்துவரில் இறுத்தஎனப் பிறவினைக்குரிய உருபு ஏற்றுவரும். பிஞ்ஞுகன் தலைக்கொழுமையவன். (.)

அனையதாகியவுவகையன்கண்கணீரரும்ப
முனிவன்மாமலர்ப்பாதங்கண்முறைமையினிறைஞ்சி
இனியசொல்லிணையெம்பெருமானருள்விழியின்
தனியனானிலந்தாங்கியதவற்கதுதகாதோ

இ-ள். அனையதுஆகிய உவகையன்—அத்தன்மையையுடைய ஆரா மகிழ்ச்சிவாய்ந்த தசரதச்சக்கிரவர்த்தி, கண்கள் நீர்அரும்ப—கண்களில் நீர்த தும்ப, முனிவன் மாமலர்ப்பாதங்கள் முறைமையின் இறைஞ்சி—வசிட்டமு னிவரது தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளை முறைபடிவணங்கி, எம்பெரு மான் இனியசொல்லிணை—எமதுபெருமானே யினியசொற்களையருளினும், அருள்விழிஇன் தனியனானிலந்தாங்கியது—தேவரீர் கிருபாரோக்கத்தால் தனியனாகியரான் இந்நிலவுலகைப் பரதுகாத்தது அவற்குஉம் இதுதகாது— அவ்விராமமுர்த்திக்கு மிக்க கிருபாரோக்கம் வாய்க்காதோ (வாய்க்கும் என்றபடி.

முறைமையின் என்றது அட்டாங்கம்பஞ்சாங்கமீன்றமுறையால். ஓகா ரவினா கொளற்பொருட்டு. அவற்கு என்பதனிறுதியில் உயர்வு சிறப்பும்மை தொகுத்தல். (42)

எந்தைநீயுவந்திதஞ்சொலவெங்குலத்தரசர்
அந்தமில்லரும்பெரும்புகழவனியினிறுவி
முந்துவேள்வியுமுடித்துத்தம்மிருவினேமுடித்தார்
வந்ததவ்வருளெனக்குமென்றுசெய்துமகிழ்ந்தான்.

இ-ள். எந்தை—எமதுதந்தையே நீ உவந்து இதம்சொல்ல—நீமகிழ் கூர்ந்து உயிர்க்குறுதி தருமின்சொற்களைக்கூற, எங்குலத்துஅரசர்—எமது குலத்தில் தோன்றியமுன்னோர், அந்தம்இல் அரும்பெரும்புகழ்—முடிவில் லாத பெறுதற்கரியபெரியபுகழை, அவனிலுந்நிறு விமுந்துவேள்விஉம்முடி த்து—உலகில்நிலபெறச்செய்துமுற்பட்டயாகங்களையுமுடித்து, தம்இருவினை முடித்தார்—தமதுஇருவினைப்பயனும் தம்முனொக்கத்துறவறத்திற்சென்றனர், அ அருள்எனக்கு உம்வந்ததுஎன்றுஉலாசெய்துமகிழ்ந்தான்—அக்கருணையெ னக்கு எனக்குங் கைகூடியதென்றுகூறி மகிழ்கூர்ந்தான்.

இருவினைமுடித்தார் என்றதால் இருவினையொப்புவாய்த்தற்குத் துறவ றம் ஏதுவாதலால் இருவினைப்பயன்களும் தம்முள்ளுக்கத் துறவறத்திற் சென் றனர் என்றும். நல்லினையும்பொன்விலங்குபோலுதலால் இருவினையென்றார். நிறுவிமுடித்துஎன்னும் இறந்தகாலவினையெச்சங்கள் ஒன்றினையொன்றுகொ ண்டுமுடிந்துமுடித்தார் என்னும்வினைமுற்றின் முதனிலைகொண்டன. (43)

பழுதிஸ்மாதவன்பின்னென் றும்பணித்திலனிருந்தான்
முழுதுமெண்ணுறுமங்கிரக்கிழுவர்தம்முக்கீதால்
எழுதிநீட்டியவிற்கிதமிறைமகற்கேறத்
தொழுதகையினன் சுமந்திரன்முன்னின் றுசொல்லும்.

இ-ள். பழுதுஇஸ்மாதவன் மந்துஒன்றுஉம் பணித்திலன் இருந்தான்— குந்தமில்லாத பெரியதவத்தினையுடைய வசிட்டமுனிவர் வேறொன்றும்குரு

னாது வானாவிருந்தனர், முழுதுஉம் எண்ணுமம்மந்திரக்கிழவர்—(தம்மச
சனுக்கு) நிகழ்காலத்திலும் வருங்காலத்திலும் நிகழும் நன்மை நீமைகளை
யெல்லாம் கருதும்மந்திரிகள், தம்முகத்துஆல் எழுதிநீட்டிய இங்கிதம்—தம
துமுகத்தால் மனத்திற் கருதியவற்றைக் குறிப்பித்தகுறிப்புகள், இறைமக
ற்குவற-தசரதச்சக்கரவர்த்திக்குப் பொருந்த, சுமந்திரன் தொழுகையின்
முன்னின்றுசொல்லும்—சுமந்திரனென்னு முதலமைச்சன் கூப்பியகையை
யுடையவனாய் முன்னின்றுகூறுவான்.

ஒருவனுள்ளக்கிடையைக் குறிப்பிப்பதுமுகமாதலால் எழுதிநீட்டிய இ
ங்கிதம் என்றார். இங்கிதம் குறிப்பு. (44)

உறத்தகும்மரசிராமற்கென்றுவக்கின்மமனத்தைத்
துறத்திரீயெனுஞ்சொற்குடும்ரின்குலத்தொல்லோர்
மறத்தல்செய்கிலாத் தருமத்தைமறப்பதும்வழக்கன்.
மறத்தினூஉங்கினிக்கொடிதெனலாவதொன்றியாதே.

இ-ள். உறதகும்அரசு இராமற்குவுள்ளது உவக்கின்மமனத்தூய்—நன்
மைபொருத்தத்தக்க அரசியலிராமமூர்த்திக்கேயென்று மகிழ்க்கின்ற உன்
கருத்தினை, நீதுறத்தினுள்ளும்சொல்சுடும்(நான்பிரிவாற்றாமையால்)நீகைவி
டுவாயென்று கூறுஞ்சொல் அறமல்லவாதலால் எண்ணுவருத்தும், நின்குலம்
தொல்லோர் மறத்தல்செய்கிலாத் தருமத்தூய்—உமதுகுலத்தில் தோன்றிய
முன்னோர் முதுமையில் மறவாததுவறத்தை, மறப்பதுஉம்வழக்கு அன்று—
இப்போதுநீமறந்து கைவிடுவதும்வழக்கல்ல, அறத்துஇன் ஊங்குகொடிது
எனல் ஆவதுஒன்றுஇனியாது—(இவ்விருவகையும் எங்களுக்குத் துன்பந்த
ருதலால் தருமத்தைப்பார்க்கிலு மிகவுங்கொடியது என்றுசொல்லப்படுவது
வேறியாது (அறமேகொடிது என்றபடி)

இராமமூர்த்திக்கு அரசியல்தருதலையும் தவஞ்செய்யக் காட்டிற்குச் செ
ல்லுதலையும் தலிக்கவேன்பது அறம்அன்று, அந்தஅறத்தின்வழியான் நின்ற
லால் எனக்குப்பிரிவாற்றாமையால் பெருந்துன்பம்விளைபானின்றுஎன்பான்
அறத்தினூஉங்கினிக்கொடி தெனலாவதொன்றியாதே என்றான்என்றார்.

துறத்தி முன்னிலையொருமையெதிர்காலவினமுற்று துற பகுதி,
து சாரியை, தகரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும்சந்தி, இ விசுதி. (45)

புரைசைமாக்கரிநிருபர்க்கும்புறத்துறைவேவர்க்கும்
உரைசெய்மந்திரக்கிழவர்க்குமுனிவர்க்குமுள்ளய
முரைசமர்ப்பநின் முதன்மணிப்புதல்வனைமுறையால்
அரைசலுக்கிப்பின்னப்புறத்தித்ததுபுரிவாய்.

இ-ள். புரைசைமாகரி நிருபர்க்குஉம் புரத்துறைவேவர்க்குஉம்—கழு
த்திகெயிறுவாய்ந்த பெரிய யானைச்சேனையையுடைய அரசார்க்கும் நகரத்தில்
வசிப்பவர்க்கும், உரைசெய் மந்திரக்கிழவர்க்குஉம் முனிவர்க்குஉம்—(தம்ம
சசனுக்குப் பயந்தருமொழிகளை, கூறுமந்திரிகளுக்குமுனிவர்க்குமும், உன்
ளம்முரசம்ஆர்ப்பம் - னம்ருதுகலிக்க, நின்முதல்மணிப்புதல்வனை—இரத்திரம்
போன்ற உனதுமுதற்புத்திரனை, முறைஆல் அரசன்ஆக்கி—வேதவிதிப்படி

திவனத்திற்குச்சென்று இராவணனியரைக்களைவரென்றதேற்றத்தால் இமையவரெங்கள் குறைமுடிந்ததென்றாத்திட வெனவுக் கூறினார். இறைகழன்ற கைவிரலின்கண் இறை உண்மையாலவிடா தஇலக்கணை. (51)

பணைநிரைந்தன பாட்டொலிநிரைந்தன வரங்கண்
கணைநிரைந்தன நானொலிகறங்கினநிறைப்பேர்
அணைநிரைந்தன வறிவெனும்பெரும்புனலனையார்
பிணைநிரைந்தன ப்பரந்தனார்நாணமுமபிரிந்தார்.

இ-ள். பணைநிரைந்தன—வாச்சியங்கள் வரிசைப்பட்டொலித்தன, பாட்டு ஒலிநிரைந்தன—மங்களப்பாட்டினொலிவரிசைப்பட்டொலித்தன, அநங்கண்கணைநிரைந்தன—மன்மதனது மலர்ப்பாணங்கள் வரிசைப்பட்டுநின்றன, நானொலிகறங்கின—அவன்வில்லிலேற்றியகுணத்தொனிகோவடித்தன, அறிவுஎன்னும்பெரும்புனலநிறைபேர் அணைநிரைந்தன—கற்புடைமடவாரது அறிவென்னும் பெருவெள்ளம் அவர்க்குரியகற்பென்னும்பெரிய அணையில வரிசைப்பட்டுநின்றன. அனையார்பிணைநிரைந்தால் என்னபரந்தனர்—அக்கற்புடைமாதர் மான்கள்வரிசைப்பட்டு நின்றாற்போலப் பரவிநின்றனர், நாணம் உம்பிரிந்தார்—மற்றைப்பெண்கள் நாணத்தினின்றும் நீங்கினார்கள்.

பெண்கள்வெளிப்பட்டபொழுது மன்மதனும் வெளிப்படுதலால் கணைநிரைந்தன நானொலிகறங்கினஎனவும், கற்புடைமடவார்மனங்களை இராமமூர்த்தியினமுருகொள்ளைகொண்டாலும் அவர்கள் தங்கள் நிலையினின்றும்பிறழ்ந்திலராதலால் அறிவெனும்பெரும்புனல் அணைநிரைந்தனஎனவும் கூறினார். 52

நீளொழுத்தொடர்வாயினுங்குழையொடுநெகிழ்ந்த
ஆளகத்தினோடையியத்தலத்தினுமலர்ந்த
வாளரத்தவேல்வண்டொடுகெண்டைகண்மயங்கச்
சாளரத்தினும்பூத்தனதாமரைமலர்கள்

இ-ள். நீளொழுத்தொடர் வாயின்உம்—நீண்டதூண்கள் தொடர்ந்தவாயிலும். அரையியத்தலத்தினஉம்—நிலாமுற்றத்தினும், சாளரத்தின்உம்—சாளரங்களிலும், குழைஒடுநெகிழ்ந்த அளகத்தினோடு—குண்டலத்தோடு சரிந்த அளகபாரத்தோடு, மலர்ந்தவாள் அரத்தம்வேல்வண்டு கெண்டைகள்மயங்க—ஒளிபாரந்தவாரும் உதிரத்தோய்ந்த வேலும்வண்டும் கெண்டைகளும் தம்மிடத்துமயங்க, தாமரைமலர்கள்பூத்தன—தாமரைமலர்கள்மலர்ந்தன.

குழையோடு நெகிழ்ந்த அளகம்என்றதில் வந்த ஒடு வருபு “தொடியொடு தொல்கவின் வாடியதோள்” என்றற்போல வேறுவினையுடனிகழ்ச்சிப்பொருட்டு, ஒடுஎண்ணுப்பொருட்டு. வாள், வேல், வண்டு, கெண்டைகள் கண்கள், தாமரைமலர்கள் முகங்கள், உபமேயமாகிய கண்களையு முகங்களையு மவ்வவற்றிற் சொற்களாற்கூறுது உவமானச்செற்களால் இலக்கணையாகக் கூறுதலால் உருவகவுயர்வுநவீற் சியணி. (53)

மண்டலந்தருமதிகெழுமழைமுகிலனைய
அண்டர்நாயகன்வரைபுரையகலத்துள்ளங்கல்

தொண்டைவாய்ச்சியர் நிறையொடும் நானொடுந்தொடர்ந்த
கெண்டையும்முளகிளைபயில்வண்டொடுக்கிடந்த.

இ-ள். மண்டலம் தரும்மதிசெழு மழைமுகில் அனைய அண்டர்நாயன்—நிலவுலகில்வந்த சந்திரனைப்பொருந்திய மேகத்தையொத்த இராமமூர்த்தியின், உரைபுரை அகலத்துடன் அலங்கல்—மலையையொத்த மார்பிலுள்ள மாலைகள். தொண்டைவாய்ச்சியர் நிறையொடும் நானொடும்—கோவைக்கனிபோன்றவாயையுடைய பெண்களது கற்பினோடும் நாணத்தினோடும், தொடர்ந்தகெண்டையும் உள்ளகிளைபயில் வண்டுஒலிக்கிடந்த—நெருங்கிய சேலும் தமக்குள்ள பைணவண்டு ஒடு ஆணவண்டுகளுந் தொடர்க்குண்டுகிடந்தன.

இராமமூர்த்தியின் திருமார்பிலணிந்த மாலைபில் பெண்கள்மனமும் கட்பார்வையும் பதித்து கிடத்தலால் நிறையொடு நானொடும்கெண்டையும் வண்டொடுக்கிடந்த என்றார். மண்டலத்தரு மதிசெழு மழை முகிலனைய அண்டர்நாயகன் என்றது இவ்வொருவமையணியும். கெண்டைவண்டு உருவகவுயர்வு நவீந்தியணியுந் கலத்துவருகலாற் கலையணி. வரைகொள்ளல் எல்லா வளங்களையுமுடைமையால்மலேமே வருகல் முதனிலைத்தொழிலாகு பெயர். கிளைபோலத்தொடர்ந்து நின்றலால் கிளையென்றது உவமையாகுபெயர். (54)

சரிந்தபூவுளமழையொடுகலையுறத்தாழ்வ
பரிந்தபூவுளபணிக்கடைமுத்தினம்படைப்ப
எரிந்தபூவுளவிளமுலைபிழையிடைதுழைய
விரிந்தபூவுளமீனுடையவானின் றும்விழ்வ.

இ-ள். மழைஒடுகலை உறதாழ்வ—(அப்பெண்கள்கூட்டத்தின்) மேகம்போன்ற கூத்தலோடுமே கலையுமிகவுஞ்சரிதலால், சரிந்தபூஉள்ள—அக்கூந்தலினின்று சரிந்தமலர்களுமுள்ளன, பரிந்தபூவுள்ள—சிந்தியமலர்களுமுள்ளன, பணிகடைமுத்து இனம்படைப்ப—குளிர்ந்த கடைக்கண்ணீர்த்துளியின் கூட்டத்தையடைவன, இளமுலை இடை இழைதுழைய—முதிராத தனங்களினிடையில் தூவிழைதுழையும்படி, எரிந்தபூஉள்ள—எரிந்து கரிந்தமலர்களுமுள்ளன, மீன்உடையவானின் றும்வீழ்வவிரிந்த பூஉள்ள—நட்சத்திரங்களையுடைய ஆகாயத்தினின் றும்வீழும் மலர்ந்தகற்பகமலர்களுமுள்ளன.

தாழ்வள்ளும் அஃறிணைப்பலவின் பாற்படர்க்கைவினையும்நினின்று பிரிந்த தாழ்தலென்னுந் தொழிற்பெயர் மூன்றனுருபேற்றுச்சரிந்த என்னும் பெயரெச்சத்தைக்கொண்டது, வீழ்வ என்னும் வினையும்றுப்பெயரெச்சத்திலவந்தது.

(55)

வள்ளுறைகழித்தொளிரவனவாணியிர்மதியம்
தள்ளுறச்சுமந்தெழுதருந்தமனியக்கொம்பில்
புள்ளிதுண்பணிபொடிப்பன்னபொன்னிடைப்பொதிந்த
எள்ளுடைப்பொரிவினவினவுளசிலவிளரீர்.

இ-ள். வான்வன் உறைகழித்து ஒளிர்வன்—(கூடிய பெண்களுக்கு) கண்களிமைகொட்டாது விளங்காவின்றன, நிமிர்மதியம்தன்னுறகமத்து எழுதரும் தமனியம் கொம்புஇல் புள்ளி துண்பொடி பொடிப்பன—கலைநிறைந்த சந்திரனை யிருள் நீங்கச்சுமந்துதோன்றிய பொற்கொம்பில்புள்ளியாக துண்ணியவெயர்வரும்பின, சிலஇனரீர்—சில இனரீர்கள், பொன் இடைபொதிந்த என் உடைய பொரிவிரவின உள்—பொன்னுலமைந்த எள்ளினது பொரிபோன்ற தேமலைக்கலந்துள்ளன.

வன்உறை. வன்னுறை ஒருபொருட்பன்மொழி. உறைபுருவம் வான்கண், மதியம்முகம், பொற்கொம்புமேனி, பனிவேர்வை. பொரிதேமல், இனரீர்தனம் இவற்றின்மேல் நிற்றலால் உருவகவ்யர்வு நவீற்சியணி. (56)

ஆயதவ்வழிநிகழ்தரவாடவரெல்லாம்
தாயைமுன்னியகன்மெனநின் றுயிர்தளிர்ப்பத்
தூயதம்பியுந் தானுமச்சுமந்திரன்மேற்மேல்
போயகங்குளிர்புரவலணிருந்துழிபுக்கான்.

இ-ள். ஆயதுஅவழிநிகழ்தர—இவ்வாறானசெய்திஅப்பெண்கள்கூட்டத்தில் நடக்கவும், ஆடவர் எல்லாம் தாயை முன்னியகன்று என்னநின்று உயிர்தளிர்ப்ப—புருடர்களைல்லாந் தாயைக்கருதிய கன்றைப்போல நின்று உயிர்தகைக்கவும், தூயதம்பியும் தான்உம்—களங்கமில்லாததம்பியுந்தானும், அசுமந்திரன்தேர்மேல்போய்—அந்தச்சுமந்திரனதுதேரின்மேற்போய், அசுமங்குளிர்புரவலன் இருந்த உழிபுக்கான்—மனங்குளிர்த்த தசரதச்சக்கிரவர்த்திருக்கோயிலிற்புகுந்தனன்.

இருந்த என்னும்பெயரெச்சத்தின் அகரவீறுதொக்கது. தம்பியுந்தானும்புக்கான் எனவிரவாந்தெண்ணிச் சிறப்பினால் ஒருமுடிபேற்றது “சொற்றொறுமிற்றிதன்பெற்றி” என்றபுறனடைச் சூ—ஆல். அகங்குளிர்புரவலன் உயர் திணையொடு சார்ந்த அஃநிணையுயர்திணை முடிபேற்றல் திணைவழுவமைதி “உயர்திணைதொடர்ந்த” என்னும் சூ—ஆல் (57)

மாதவன் தனைவரன் முறைவணங்கிவாளுழவன்
பாதபங்கயம்பணிந்தனன்பணிதலுமனையான்
காதல்பொங்கிடக்கண்பனியுருத்திடக்கனிவாய்ச்
சேதைகொண்கனைத்திருவுழைமார்பகஞ்சேர்த்தான்.

இ-ள். மாதவன் தனைவரன் முறைவணங்கி-வசிட்டமுனிவரை வரன்முறைப்படிவணங்கி, வான்உழவன் பாதபங்கயம்பணிந்தனன்—தசரதச்சக்கிரவர்த்தியின் திருவடித்தாமரையையணங்கினன், பணிதலும் அனையான்—(அவர்) வணங்க அத்தசரதச்சக்கிரவர்த்தி, காதல்பொங்கிட—ஆசைமீ தூர, கண்பனி உருத்திட—கண்கள் நீர்சிந்த கனிவாய் சேதைகொண்கனை—கோவைக்கனி போன்ற வாயையுடைய சேதாப்பிராட்டியின் கணவராகிய இராமமூர்த்தியை, திருஉறைமார்பு அகம்சேர்த்தான்—இலட்சுமிவசிக்குந் தனது மார்பில்பொருத்தத்தழுவினன்.

வாளுழவன். வானாகிய ஏரால்பகைவார்கிய நிலத்தையுழுதிருவன் எனப்பொருள் படுதலால் ஏதுவுருவகவணி. (58)

நலங்கொண்டமம் தனைத் தழுவினென்பதென்னரிநீ
நிலங்கடாங்கு நுநிலையினை நிலையிட நினைந்தான்
விலங்கலன்னதின்னோடோனையுமெய்த்திருவிருக்கும்
அலங்கன்மார்பையுந்தனதுதோண்மார்புகொண்டான் தனை

இ-ள். நலங்கொண்டமத்தனைத் தழுவினன் என்பது என்—அழகமைந்த இராமமூர்த்தியைத் தசரதச்சக்கிரவர்த்தி புல்லினன் என்றெடுத்துக்கூறுவது ஒருசொல்லோ, களிநீர்நிலங்கள் தாங்குதும் நிலையினை—பெரியகடல்குழந்த நிலவுலகைத்தாங்கும் நிலையை, நிலையிடநினைந்தான்—கிலையிடக்கருதியு தசரதச்சக்கிரவர்த்தி, விலங்கல் அன்னதின்தோனோடும்—இராமமூர்த்தியின் மலையையொத்த தின்னியதோனையும், மெய்த்திரு இருக்கும் அலங்கல் மார்பை உண்மையாக இவட்குயிவசிக்கும் மாலையணிந்த மார்பினையும், தனதுதோன்மார்புகொண்டு அளந்தான்—தனதுதோனாலு மார்பா லுமளந்தான்.

மற்றையரசர்மார்பிலி லட்சுமியிருப்பதாகக்கூறுதல்பொய் என்பார்மெய்த்திருவிருக்கு மலங்கல் மார்புஎன்றார். பகைவரைவென்று நிலவுலகைத் தன்னடிபடுத்துவது தோளுமார்பும் ஆதலால் விலங்கலன்ன தின்னோனையுமெய்த்திருவிருக்கும்—அலங்கன்மார்பையுந்தனதுதோன்மார்புகொண்டளந்தான் என்றார். ஒருபொருளைச்சொல்ல மற்றொருபொருள் தோன்றுதலால் தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணி. இகனை வடநூலார் காவியத்தாபத்தியலங்காரமென்பார். நினைந்தான் வினைமுதல்மேல் கிற்றலால் வினைமுற்றுப்பெயர்.

(59)

ஆண்டு தன்மருங்கு இயுவந்தன்புமறோக்கி.
பூண்டபோர்மழுவுடையவனெடும்புகழ்துறுக
நீண்டதோனையரிற்பயந்தெடுத்தயானின்னை
வேண்டியெய்திடவிரைவதொன்றுதெனவிளம்பும்.

இ-ள். ஆண்டு தன்மருங்கு இருவி—அவ்விடத்தில் தன்பக்கத்தில் இராமமூர்த்தியையிருத்தி, உவந்து அன்புஉறநோக்கி—மகிழ்கூர்ந்து அன்பு மீதுரப்பார்த்து, போர்பூண்ட மழுஉடையவன் செடும்புகழ்துறுக நீண்டதோளிய—போர்த்தொழிலை மேற்கொண்ட மருவாயுத்தையெய்திய பரசிராமமூர்த்தியின் செடியபுகழ்தன் நிலையினின் துறுக அவனீட்டிய வில்லிற்கு கிமிர்த்தோனையுடைய இராமமூர்த்தியே, நிற்பயத்து எடுத்தயானின்னைவேண்டி எய்திடவிரைவது என்று உளது என்னவிளம்பும்—உன்னைப் பெற்றெடுத்தயான்—உன்னையிரந்து யானடையவிரைந்துசெய்யுங் காரியமொன்றுண்டென்று கூறுவான்.

இரீஇ சொல்லிசை நிறைத்தலில்வந்த வுயிரளபெடை. குறுகநீண்ட இதுசொன்முரண்ணி.

(60)

ஐயசாஸவுமலசின்னரும்பெருமூப்பும்
வெய்யதாயறுவியலிடப்பெரும்பரம்விசித்த
தொய்யன்மாநிலச்சுமையுறுசிறைதுறந்தினியான்
உய்யலாவதோர்நெறிபுகவுதவிடவேண்டும்.

இ-ள். ஐய—இராமமூர்த்தியே, சாலவும். அவசின்ன—மிகவும் வருந்தினேன், அரும்பெருமூப்பு உம் வெய்யது ஆயது—தாங்கற்கரிய பெரியமூப்புக்கொடியதாய்வந்தது, வியவிடம்பெரும்பரம் விசித்ததொய்யல்-நிலஉலகில் பெரியபாரமாகப்பந்தப்படுத்து மின்பத்தினையும், மாநிலம் சுலவ உறுசிறைதூற்றது—பெரியநிலவுலகைத்தாங்குஞ் சுமையாகிய மிக்கசிறையையும் யான் கைவிட்டு, இனியான் உய்யல்ஆவது ஓர்நெறிபுகுதவிடவேண்டும்—இனியான் கடைத்தேறுவதாகிய ஒப்பில்லாத தவநெறியிற்செல்ல எனக்கு உதவிசெய்யவேண்டும்.

விசித்த இறந்தகாலப்பெயரெச்சம் விசி பகுதி.

(61)

உரிமைமைந்தரைப்பெறுகின்றதுறுதுயர்நீங்கி
இருமைமும்பெறற்கென்பதுபெரியவரியற்கை
தருமமன்னநிற்றந்தயான்றளர்வதுதகவே
கருமமென்வயிற்செய்யிலென் கட்டுரைகோடி.

இ-ள். உரிமைமைந்தரைப்பெறுகின்றது—தமக்கு உரியபுத்திரரைப் பெறுதல், உறுதுயர்நீங்கி—மிகக் துன்பத்தினின்று நீங்கி, இருமைமும்பெறற்கு ஏ என்பது—இம்மையின்பத்தையு மறுமையின்பத்தையும் பெறுதற்பொருட்டேயென்று கூறுதல், பெரியவர் இயற்கை—பெரியோரியல்பு, தருமம் அன்னநின்றதயான் தளர்வதுதகவு—தருமக்கடவுளையொத்த நின்றனைப்பெற்ற நான் தளர்ச்சிகடுதல் தக்கதோ, என்வயின் கருமம் செய்யில்—என்னிடத்து என்கடமையை நீசெய்யக்கருதில், என்கட்டுரைகோடி—என்னுறுதிமொழியைக்கொள்வாய்.

பெற்றற்கு என்பதனிறுதியில் தேற்றேகாரந் தொகுத்தல். கோடி முன்னிலையொருமை யெதிர்காலவினைமுற்று கொள் பகுதி. முதனிலைவிகாரம் து சாரியை, னகரவுகரக்கேடும் தகரத்திரிபும் சந்தி, இ விசுதி. (62)

மைந்தநங்குலமரபினின்மணிமுடிவேந்தர்
தந்தமக்களேகடைமுறைநெடுநிலந்தாங்க
ஐந்தொடாகியமுப்பகைமருங்கறவகற்றி
உய்த்துபோயினருந்நின்மெண்ணினுமுலவார்.

இ-ள். மைந்த—மைந்தனே நங்குலம் மரபின் இ—நமதுகுலமரபிற் ரோன்றிய, மணிமுடிவேந்தர்—இரத்தினமமுத்திய கிரீடத்தையுடையமுன் னோர்கள், தந்த மக்கள்—பெற்றபுத்திரர்களே, கடைமுறை நெடுநிலந்தாங்க—மூப்பில் மதுதூல் முறைப்படி நெடிய நிலவுலகைத்தாங்க. ஐந்து ஒடு ஆகியமுபகை—பஞ்சேந்திரியங்களோடுகூட்டி யெண்ணப்பட்டகாமம், கோபம், மயக்கமென்னும்குற்றங்களையும், மருங்குஅற அகற்றி—அவ்வற்றின் செயலொழிய வேரோடறுத்து, உய்த்துபோயினர்—பிழைத்துத்தவநெறியிற்சென்றனர், ஊழினின்று எண்ணின் உம் உலவார்—(அவர்களைக்கணக்கிட) ஊழிக்காலமளவு நின்று எண்ணினாலும் வரையறைப்படார்.

பலர் என்பார் ஊழினின்றெண்ணினு முலவார் என்றார். குற்றமும்பகைப்பொருளாதலால் ஐந்தொடாகிய முப்பகை என்றார். (63)

முன்னையுழந்தியைப்பயத்தினுமுற்றியவேள்வி
பின்னையெய்தியநலத்தினுமரிதினிற் பெற்றேன்
இன்னும்யானிந்தவாசியலிடம்பையனென்றால்
நின்னையின் லுளபயத்தினினிரம்புவதியாதோ.

இ-ள். முன்னையுழந்தியைப்பயத்து இன்உம்—முற்பிறப்பிற்செய்தநல்
வினையின்பயனாலும், பின்னையுற்றிய வேள்வியெய்தியநலத்தின்உம்—பின்பு
இப்பிறப்பில்செய்தற்கரிய யாநங்களைச்செய்து அடைந்தபயனாலும், அரிதி
ன்நின்பெற்றேன்—அரிதாக நின்னைப்பெற்றேன், இன்னம்யான் இந்தஅர
சியல் இடம்பையன் என்றால்—இன்னமும் நானிந்த அரசியலாகிய துன்பத்
தையுடையவனானால், நின்னைநன்று உள்ளபயத்து இன்னில்—உன்னையரி
திற்பெற்ற பயனால், நிரம்புவது யாது—யானிரம்ப வடையும் பயனென்ன
(கூறல் என்றபடி)

உடம்படுத்தற்பொருட்டுக் கூறு ஈனதலால் நின்னையின்றான பயத்தி
னினிரம்புவதியாதோ என்றான் என்றார். (64)

ஒருத்தலைப்பரத்தொருத்தலைப்பங்குவி லூர்தி
எருத்தினிங்குநின்றியல்வரக்குழைந்திருமுக்கும்
வருத்தநீங்கியல்வரம்பறுதிருவினைமருவும்
அருத்தியுண்டெனக்கையவி தருளிடவேண்டும்.

இ-ள். ஐய—ஐயனே, ஒருதலைபரத்து—சுமையின் ஒருதலையுள் ஈபா
ரத்தைப்போல, ஒருசலை பங்குஇல் ஊர்தி எருத்துஇன்—மற்றொருதலையில்
அக்கூரில்லாமல் செல்லும் பொதிஎருதைப்போல, ஈங்குநின்று—இவ்வுலகி
ல்நின்று, இயல்வரகுழைந்து—அவ்வியல்வாய்ப்பு மனம்நெக்குவிட்டு இடர்
உழக்கும் வருத்தம்¹ங்கி—துன்பத்தால் வருத்தும் வருத்தத்தினின்று நீங்கி,
அவரம்பு அறுதிருவினைமருவும்—அந்த எல்லையில்லாத தவஞானச்செல்வத்
தையடையும், அருத்தி எனக்கு உண்டு—ஆசையெனக்குள்ளது, ஈது அரு
ளிடவேண்டும்—நீஇது அருளவேண்டும்.

இருதலையிலும் ஒத்தபாரமில்லாமல் ஒருதலையிற் குறைந்துள்ள பொதி
யைச்சுமக்கும் எருது வருந்தல்போல அரசியலில் ஆசை குறைந்து தவஞ்
செய்தலிற் பேராசையுடைமையால் வருந்துகின்றேன் என்பான் ஒருதலைப்
பரத்தொருத்தலைப்பங்குவி லூர்தி எருதின் என்றான். இது எடுத்துக்காட்டு
வமையணி ஒருதலையென இயல்பாமிடத்துத் தகரமெய்மிருதல் விரித்தல்
விகாரம். இன் ஒப்புப்பொருட்டு. உழக்கும் எதிர்காலப்பெயரெச்சம் உழபகு
தி, குசாரியை, ககரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி, உம் விசுதி. ஒருத்த
லைப் பரத்தொருத்தலைப்பங்குவி லூர்தி—எனப்பாடம்கொண்டு ஒருபக்கஞ்சு
மையையும் ஒருபக்கமுடத்தையுமுடைய எருத்தைப்போல எனப்பொருள்
கொண்டு உவமைக்கும் பொருளுக்கும் பொருத்தமில்லாம விடர்ப்படுவாரும்
உண்டு. (65)

ஆளுநர்நன்னெறிக்கமைவருமமைவினனாகி
நாளுநர்ந்குலநாபகணைத்தவிரிகமலத்

தாளினல்கியகங்கைபுத்தத்துதந்நுதலகார
மீள்விவினனுலகேற்றினுனொருமகன்மேனாள்.

இ-ள்: மேல்நாள் ஒருமகன்—முன்னாளில் நமது மரபிற்றோன்றிய பரேதனென்னு பொருபுத்திரன், ஆனும் நல்நெறிக்கு அண்மவரும் அமைவி னன்ஆகி—பொரியோர்கைக்கொள்ளுத் தவத்தைச்செய்தற்கமைந்த சமைவு னையவனாகி, நாளும் நம்ருலம்நாயகன்—எந்நாளும் நமதுருவதெய்வமாயுள்ள திருமாலுடைய, நதைவிரிகமலம் தாளின்நல்கிய கங்கையை—மணமொடும ல்லந்த தாமரைமலர்போன்ற திருவடியால்தந்த கங்கையை தந்து தந்தைய ரை மீள்வுதில் இன்உலகு ஏற்றினான்—இவ்வுலகிற்குக்கொண்டுவந்துதமது மூதாதையர்களைப் பிறப்பொழித்தற்குக் காரணமான பரமபதத்திற்செலுத்தி னான் (அதனை யறிவாய்)

திரிவிக்கிரமமூர்த்தத்தில் உலகினையளந்த திருவடிமீதுசெல்லப்பிரமன் தன்கமண்டலத்திலுள்ள கங்கையைக்கொண்டு திருமஞ்சனஞ்செய்தாடென் னது கூறுதலால் தாளினல்கிய கங்கையெனவும், பாதலத்தில் வடகிழக்குத் திசையில் தவஞ்செய்துக்கொண்டிருந்த கபிலமுனிவர் கோபத்தால்சாம்பலா ன அறுபதினாயிரம் சகரரையும் வசிட்டமுனி பரஹுனையால் தவஞ்செய்து சிவபெருமானருளாற் கொண்டுவந்த கங்கையால் பரமபதத்திற் செலுத்தினு னதலால் தந்தையரை மீள்விவினனுலகேற்றினான் எனவுங்கூறினர். இன் உருபு ஏதுப்பொருட்டு. நாளும் உம்மை இனைத்தென வறிபொருளில்வந்த முற்றுப்பொருட்டு.

(66)

மன்னராணவரல்லர்மேல்வானவர்க்கரசாம்
பொன்னின்வார்கழற்புரந்தரன்போலியரல்லர்
பின்னுமா தவந்தொடங்கினோன்பிழைத்தவர்பிறரார்
சொன்னமுமகற்பெற்றவருந் துயர்துயர்தார்.

இ-ள். அருந்துயர்துயர்தார்—அடைதற்கரியபிறவித் துன்பத்தினின் றுநீங்கினவர், மன்னர் ஆனவர் அல்லர்—அரசரானவர்களு மல்லர், மேல்— விண்ணுலகிலுள்ள, வானவர்க்கு அரசுஆம்—தேவர்களுக்கரசனாகிய, பொ ன்இன்வார்கழல் புரந்தரன்போலியர் அல்லர்—பொன்னாச்செய்த நீண்டவீர கண்டைகட்டிய இந்திரனும் அவனையொத்த ஏனையோர்களும்அல்லர், பின் னும் மாதவம்தொடங்கி நோன்பு இழைத்தவர்—இடைவிடாது பெரியதவத் தைத்தொடங்கி யத்தவத்தைச்செய்து முடித்தவரும், சொல்முற த மகன்பெ ற்றவர்—தமதுசொல்ல மறுக்காத புத்திரனைபெற்றவருமே, பிறர்ஆர்—வே றுன்னோர்யாவர்?

தவமும் புத்திரப்பேறும் ஒருதன்மைய ஆதலால் நோன்பிழைத்தவர்க ள்பெற்றவர் என்றார். நோன்பு பண்டடியாகப்பிறத்த தொழிற்பெயர், நோன் மை பகுதி, ஈறுகெடுதல் சந்தி, பு விருதி, பகுதியல்லாதன இடைச்சொல்லாத லால் லகரத்திரிபுசந்தி.

(67)

அனையதாதலினருந்துயர்ப்பெரும்பரமரதன்
வினையினன்வயின்வைத்தனவெனக்கொளவேண்டாம்

புனையுமா முடிபுனைந்திடுந்நல்லரம்புரக்க
நினைபல்வேண்டும்பானின்வயிற்பெறுவதிதென்றான்.

இ-ள். அனையது ஆதலின்—அத்தன்மையதாதலால், அருந்துயர்பெ
ரும்பரம்—அடைதற்கரிய துன்பத்தைவினைவிக்கும் பெரியபூபாரத்தை, அரசன்
வினையின்—அரசனானவன் தவவினையால், என்வயின்வைத்தனை என்.
னகொள்ளவேண்டாம்—என்னிடத்து வைத்தானென்று மனத்திற்கொள்ள
வேண்டாம், புனையும் மாமுடிபுனைந்து—நீகுதெற்குரிய பெரியமகுடத்தைச்
சூடி, இந்தநல் அறம்புரக்க நினைபல்வேண்டும்—இந்த நல்லறத்தைப்பாதுகா
க்க நினைத்தல்வேண்டும், நின்வயின் யான்பெறுவது ஈதுஎன்றான்—உன்னிடத்து
நான்பெறும் வரமிதுவென்று தசரதச்சக்கிரவர்த்தி இராமமூர்த்தியை
நோக்கிக்கூறினான்.

புரக்க எநிரகால் வினையெச்சம் புர பகுதி, கு சாரியை, ககரத்தோற்ற
மும் உகரக்கேடும் சந்தி, அ விசுதி. நினைபல் தொழிற்பெயர் நினை பகுதி,
யகரமெய் சந்தி, அல் விசுதி. (68)

தாதையப்பரிசுரைசெய்ததாமரைக்கண்ணன்
காதலுற்றிலளித்திடுந்நிலன் காணியென்றுணர்ந்தும்
பாதுகொற்றவனே வியத்ததுசெயலன்றோ
நீதிபெறக்கொருநினைந்துமப்பணிதலைநின்றான்.

இ-ள். தாமரைக்கண்ணன்—தாமரை மலர்போன்ற கண்களையுடைய
இராமமூர்த்தி, தாதையப்பரிசு உரைசெய்ய—தமதுபிதாவாகிய தசரதச்சக்கிர
வர்த்தி யத்தன்மையையுடைய சொல்லிலக்கற, இதுகடன்றென்று உணர்ந்து
உம்—முடிசூடுதல் நமது கடனென்றறிந்தும், காதலுற்றிலன் இகழ்ந்தில
ன்—அதனை விரும்பிலர் வெறுத்திலர், கொற்றவன் எவியதுயாது அதுசெ
யல் அன்று ஒ—அரசனே வியதெதுவோ அதனைச்செய்தலல்லவா, எற்கு
நீதி என்னையினைத்து—எனக்கு நீதிபென்று கருதி, அபணிதலை நின்றான்—
அவனருளியவழியிலமைத்து நின்றனர்.

இயல்பாகவே வினைச்சமத்துவ முடையவராதலாற் காதலுற்றிலனிகழ்
ந்திலன்என்றார். உம்மை அசைநிலை. (69)

குரிசில்சிந்தையையனக்கொண்ட கொற்றவெண்குடையான்
தருதியிவ்வசுமெனச்சொலியுயிரும்புந்நுழவி
சுருதியன்னதன்மந்திரச்சுற்றமுஞ்சுற்ற
பொருவினமேருவும்பொருவருக்கோயில்போய்ப்புக்கான்.

இ-ள். குரிசில் சிந்தையையனக்கொண்ட—இராமமூர்த்தியின் கருத்
தைத் தன்மனத்தாலளந்த, கொற்றம் வெண்குடையான்—வெற்றிவாய்ந்த
தவளசத்திரத்தையுடைய தசரதச்சக்கிரவர்த்தி, இவரம்தருதி என்னசொல்
லி—இந்த வரத்தைத் தாராயென்றுகூறி, உயிர்உற தழுவி—தமதுயிரோடு
பொருந்த இதுகப்புல்லி, சுருதி அன்னதன்மந்திரம் சுற்றம்உம்சுற்ற—வேத
த்தையொத்த தன்மந்திரிகள் சூழ்ந்துவர, பொருவுஇல்மேருஉம்—ஒப்பில்

லாத மகமேருவும், பொருவு அருங்கோயில் போய்புக்கான்—தனக்கு ஒப்பி ல்லாத தன் கோயிலிற்சென்று புகுந்தான்.

உயர்ச்சியில் தனக்கொப்பில்லாத மூலையென்பார் பொருவில் மேருவும் எனவும், அம்மூலையினும் உயர்ந்தது என்பார் மேருவும் பொருவருங்கோயில் எனவுங்கூறினர். இது உயர்வு நவீற்சியணி. உம்மைஉயர்வு சிறப்புப்பொரு ட்டு. குரிசில் பெருமையிற்சிறந்தோன். (70)

நிவந்தவந்தணர்நெடுந்தகைமன்னவர்நகரத்
துவந்தமைந்தார்களாமடந்தையருழையர் பின்றொடரச்
சுமந்திரன் தடந்தேர்மிசைச்சுந்திரத்திரடோள்
அமைந்தமைந்தனுந்தன் நெடுங்கோயில்சென்றடைந்தான்.

இ-ள். நிவந்தஅந்தணர் நெடுந்தகைமன்னவர்—(வேதநூலாராச்சியில்) உயர்ந்த மறையவரும் பெருந்தன்மையையுடைய அரசரும், நகரத்து உவந்த மைந்தர்கள் மடந்தையர் உழையர் பின்தொடர்—நகரத்திலுள்ள மகிழ்ச்சி கூர்ந்த ஆடவர்களும் பெண்களும் மந்திரிகளும் பின்றொடர்ந்துவர, சுமந்திரன் தடந்தேர்மிசை — சுமந்திரனது பெரியதேரின்மேல், சுந்திரம் திரள் தோள் அமைந்தமைந்தன்உம்—அழகியதிரண்ட தோளையுடைய இராமமூர் த்தியும், தன்னெடுகோயில்சென்று அடைந்தான்—தமதுநெடிய கோயிலைச் சென்றடைந்தனர்.

உழையர், அருகிலுள்ளவர்மந்திரிகளாதலால்மந்திரிகள் என்றும். அமா த்தியர் என்னும் வடசொல்லுக்குபொருளும் அது. நிவந்த, உவந்தஇறந்தகா லப்பெயரெச்சங்கள். நிவ, உவபகுதிகள். தடந்தேர்தட உரிச்சொல்லாதலால் “இயல்பினும் விதியினும்” என்றது—ஆல்வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்துமி காது “இடையுரிவடசொலின்” என்றது—ஆல்இனவெழுத்துமிருந்தது. 71

வென்றிவேந்தரைவருகவென்றுவணம்வீற்றிருந்து
பொன்றிணந்ததோட்டரும்பெறலிசச்சினைபோக்கி
நன்றுசித்திரநரிர்முடிகவித்தற்குல்லீர்
சென்றுவேண்டிவவரன் முறையடைக்கெனச்செப்ப.

இ-ள். வென்றிவேந்தரை வருக என்று—வெற்றியமைந்த அரசர்களை இராமமூர்த்திக்கு முடிகுட்டுத் திருகோலங்காண வரக்கடவீரென்று, பொன் திணிந்ததோடு—பொன்னுலமைந்த ஒலையில் எழுதி, உவணம்வீற்றிருந்து—க ருடன்வீற்றிருத்தலால், அரும்பெறல் இலைச்சினை—பெறுதற்க்கிரதாயுள்ளமு த்திரையிட்டு, போக்கி—திசைகள்தோறும் அத்திருமுகத்தைப்போகவிட்டு நல்லீர்—வடிட்டமுனிவரே, சென்று—நீர்போய், நன்றுசித்திரம் நரிர்முடி கவித்ததற்குவேண்டுவ—விதிப்படிப்பலநிறம் வாய்ந்த பெரிமுகுட்குட்டுதற் குவேண்டிவனவற்றை, வரன்முறை அமைக்கஎன்னசெப்ப—தூலிற்சூறிய முறையாக அமைக்கக்கடவீரென்றுகூற.

நவரத்தினங்களு மி னுழத்திருத்தலால் சித்திரமுடென்றார். சித்திரித்த முடியெனப்பொருள் கொள்ளலும் ஒன்று. வீற்றிருத் 7 காரணப்பொருள்

மேல்நிற்றலால் அரிய என்னும் பெயரெச்சங்கொண்டது. திணிந்தப்படியாகப்பிறந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் திணிபகுதி. (72)

உரியமாதவனொள்ளிதென்றமைந்தனன்விரைந்தோர்
பொருவில் தேர்மிசையத்தணர்குழாத்தோடும்போக
நிருபர்கேண்மின்களிராமற்குநெறிமுறைமையினால்
திருவும்பூமியுஞ்சிந்தையிற்சிறந்தனவென்றான்.

இ-ள். உரியமாதவன் ஒள்ளிது என்று அமைந்தனன்—தனக்கு உரிமையமைந்த பெரியதவத்தையுடைய வசிட்டமுனிவர் கீகறியதுதக்கதென்றுசெய்யச்சமைந்து, விரைந்து ஒர்பொருளில் தேர்மிசை அந்தணர்குழாத்து ஒடும்போக—விரைந்து ஒரு ஒப்பில்லாத தேரின்மேல் மறைவர்கூட்டத்தேட்டுஞ்செல்ல, நிருபர்—அரசர்களே, கேண்மின்கள்—கேளுங்கள், இராமற்குநெறிமுறையின்ஆல்—இராமமூர்த்திக்கு மதுநெறி முறைப்படி, திருஉம்பூமிஉம்சுந்தையில் சிறந்தனஎன்றான்—அரசச்செல்வமும் நிலவுரிமையுமுங்கன்மனம்போலச்சிறந்துரிமையாயினவென்று தசரதச்சக்கிரவர்த்திகுறிநான்.

உங்கள்தமன் இராமமூர்த்தியின் கேடமத்தின்மேலிருந்தது என்பான் சிந்தையிற் சிறந்தனஎன்றான் என்றார். (73)

இறைவன் சொல்லெனுமின்னவருந்தினர்யாரும்
முறையினின்றிலர்முகத்துறுகளியிடைமூழ்கி
நிறையுநெஞ்சிடையுவகைபோய்மயிர்வழிநிமிர
உறையும்விண்ணகமுடலொடுமெய்தினரொத்தார்.

இ-ள். யார்உம் இறைவன் சொல்என்னும் இன்றறவு அருந்தினர்—அதுகேட்ட அரசரெல்லோரும் தமது அரசன்வார்த்தை என்னுமினியமது வினைப்பருகி, முறையினின்றிலர்—தங்கள்முறைப்படிநில்லாதுதலையங்கி முகத்துறு களிஇடைமூழ்கிநிறையும் நெஞ்சுஇடை—தம்மைவிழுங்கிய களிப்பில் மூழ்கி நிறைந்தமனத்திலு; உவகைபோய் மயிர்வழிநிமிர—மகிழ்ச்சியினூர்த்து மயிர்க்கால்கடோறு நிறைந்ததோன்ற, உறையும்விண் அகம்உடல் ஒடெம் எய்தினர் ஒத்தார்—தேவர்கள்வசிக்கும் வாணுவகில் தமதுசரீரத்தோடடைந்தவர் ஆராமகிழ்ச்சியடைதல்போலடைதலால் அவர்களை யொத்தனர்.

அருந்தினர்முற்றெச்சம் உவகைபோய் மயிர்வழிநிமிர என்றது உரோமப்புளகிப்பஎன்பதுமேல் நிற்றலால் உதாரவணியும், முகத்தல்மொள்ளுதல் இதுவிழுங்கல்மேல்நிற்றலால் குணவணியுங்கலத்து வருதலால் கலவையணி.

ஒத்தசிற்தையருவகையொருவர்க்கங்கொருவர்
தத்தமக்குற்றவரசெனத்தழைக்கின்றமனத்தார்
முத்தவெண்குடைமன்னனைமுறைமுறைதொழுதார்
அத்தநன்றெனவன்பிடுதொழிவிப்பதாளுர்.

இ-ள். ஒத்தசிற்தையர் உவகையர் (அதனால்எல்லோரும்) தம்முன்னாத் மனமுடைய வருமகிழ்ச்சியுடையவரும், அங்கு ஒருவர்க்கு ஒருவர்த்தம் குகூற்ற அரசஎன்னதழைக்கின்றமனத்தார்—அவ்விடத்திலொருவர்க்கொருவர்தங்களுக்குக்கிடைத்த அரசியல்போலத்தழைக்கின்றமனத்தையுடைய

ராய், முத்தம் வெண்குடை மன்னனை முறைமுறைதொழுதார்—முத்தங்கோ
த்த தவளசத்திரத்தையுடைய தசரதச்சக்கிரவர்த்தியை முறைமுறையாகவ
ணங்கி, அத்தன்று என்ன அன்பின்ஒடு அறிவிப்பது ஆரூர்—அரசனே
நீ கருதியது நல்லகாரியமென்று அறிவிக்கத்தொடங்கிறார்கள்.

தொழுதார் முற்றெச்சம்.

(75)

கலவிநீந்தம்.

மூவெழுமுறைமையெங்குலங்கள்முற்றுறப்
பூவெழுமழுவினாற்பொருதுபோக்கிய
சேவகன் சேவகஞ்செகுத்தசேவகற்
காவவிவ்வுலகமீதறனென்றாரோ.

இ-ள். மூவுழுமுறை—இருபத்துநான்குதலை முறைகாறும், எங்குலங்
கள்முற்றுற—எமதுகுலங்கள்முடிய, பூவுழுமழுவினாற்பொருதுபோக்கிய
சேவகன்—கூர்மைவாய்ந்த மழுவாயுத்ததினாற்போர்செய்து களைந்த பாசிரா
மமூர்த்தியின், சேவகம்செகுத்த சேவகற்கு இ உலகம் ஆவ—வீரத்தைக்களை
ந்தவீரராகிய இராமமூர்த்திக்கு இவ்வுலகரிமையாகக்கடவது, ஈது அறன்
என்றார்—நீகருதியது மதுதூல்முறையேயென்றுசொன்னார்கள்.

தமது தந்தையைக்கொன்ற சூரியன்மரபிற்றேன்றிய கார்த்தியவீரி
யார்ச்சுன்மரபிலுள்ளவரை இருபத்துநான்குதலை முறைகாறுங்கொண்டு
அவ்வுதிரவெள்ளத்திற்படிந்து தமதுபிதாவின் கடன்கழிக்கமுயன்றார் என்
பது புராணவரலாறு. வேறெலாமன்னர் எனப்பின்கூறுதலால் உபசாரமாக
எங்குலங்கள் என்றார். ஆவ அகரவீற்றுலியுங்கோள் வினைமுற்று ஆ பகுதி,
வகரமெய்ச்நிதி, அ வியங்கோள்விசுதி. வழக்கில்வரளவருதல்காண்க. பொ
ருது இறந்தகாலவினையெச்சம் பொருபகுதி, தகரமெய் இடைநிலை உ எச்ச
விசுதி. செகுத்த இறந்தகாலப்பெயரெச்சம் செகு பகுதி.

(76)

வேறெலாமன்னரும்விரும்பியின்னது
கூற்றிராதுமனங்கொண்டகொற்றவன்
ஊறினாவகையையொளிக்ஞ்சிந்தையான்
மாறுமோரளவைசால்வாய்மைகூறினான்.

இ-ள். வேறு எல்லாம் மன்னர்உம்விரும்பி இன்னதுகூற்றினார். வேறு
ள்ளஎல்லா அரசர்களும்விரும்பி இத்தன்மையையுடைய சொற்களைகூற்றினா
ர்கள், அதுமனங்கொண்டகொற்றவன்—அதனைமனத்தில்பதித்த தசரதச்சக்
கரவர்த்தி, ஊறினான் உவகையை ஒளிக்கும் சிந்தையான்—மகிழ்ச்சியிலமு
ந்தி, அம் மகிழ்ச்சிதோன்றாமலதனைமறைக்கு மனத்தையுடையவனாய், மாறு
மூர் அளவை சால்வாய்மைகூறினான்—மீளவுமோரளவமைந்த வுண்மையை
க்கூறுவானாயினான்.

ஊறினான்முற்றெச்சம். சிந்தையான்குறிப்புமுற்றெச்சம்.

(77)

மகவயின்னப்பினான்மயங்கியானிது
புகலரீர்புகன் தவிப்பொம்மல்வாசகம்

அயோத்தியாகாண்டம்.

உவகையின் மொழிந்ததோவுள்ளநோக்கியோ
தகவெனநினைந்ததோ தன்மையென்னென்றான்.

இ-ள். யான்மகவியின் அன்பின் ஆல்மயங்கி இதுபுகவ—நான் புத்திர
னிடத்துள்ள அன்பான்மனமயங்கி இவ்வார்த்தையைக்கூற, நீர்புகன்ற இ
பொம்மல்வாசகம்—நீர்கூறிய இந்த அன்புமிக்கவார்த்தை, உவகை இன்மொழி
ந்தது. ஒ—மகிழ்ச்சியாற் கூறியதோ, உள்ளம்நோக்கி ஒ—என்மன நிகழ்ச்சி
யைகருதியோ, தகவு என்ன நினைந்தது (இவன்கருதியது) நடுநிலைமையி
லமைந்ததென்று நினைந்தோ, தன்மைஎன் என்றான்—இவற்றுள் உமது தன்
மையாதென்று தசரதச்சக்கிரவர்த்தி வினவினான்.

ஒகாரங்கள் வினாப்பொருளன.

(78)

இவ்வகையுரைசெயவிருந்தவேந்தவை*
செவ்வியரின்றிருமகற்குத்தேநீந்துளோர்
அவ்வவர்க்கவ்வவராற்றவாற்றாறும்
எவ்வமிலன்பினையினிதுகேளொறு.

இ-ள். இவகை உரைசெய—இவ்வாறுகூற, இருந்தவேந்து அவை—
இருந்த அரசசபையிலுள்ளோர், செவ்வியரின்றிருமகற்கு—நடுநிலைமையினி
ன்றும் வருவாத உனது செல்வமிக்கபுத்திரனிடத்து, தேர்ந்துளோர்—அறி
நூலுமிக்கோர், அவ்வவர்க்கு அவ்வவர்—அவரவர்களுக்கு அவரவர்களே,
ஆற்ற ஆற்றாறும் எவ்வம்இல் அன்பினை இனிதுகேள்என்றோ—மிகவும்செய்
புக்குற்றமில்லாத அன்பினையினிதாகச்செவிகொடு என்று.

அவ்வவர்க்கு அவ்வவர் என்றது “தனக்குதானேசெய்தான்” என்னும்
புழக்குமிகுதிநோக்கி. அவரவர் அவ்வவரெனவந்தது “ஒன்பதொழித்த” என்
னும்—இல் “நெறி” என்றமிகையால்.

(79)

தானமுந்தருமமுந்தகவுந்தன்மைசால்
ஞானமும்நல்லவர்ப்பேணுநன்மையும்
மானவவையின்மகற்குவைகலும்
ஈனமில்செல்வம்வந்தியைகவென்னவே.

இ-ள். மானவ—மதுகுலத்திற் பிறந்தவனே, ஈய—ஈயனே, தானம்
உம் தருமம்உம் தகவுஉம்—தானமும் தருமமும் நடுநிலைமையும், தன்மைசால்
ஞானம்உம் நல்லவர்ப்பேணும் நன்மைஉம்—உயிர்க்குறுதி மிக்கஞானமும் நல்
லவர்களையுபசரிக்கு நன்மையும், ஈனம்இல்செல்வது—குற்றமில்லாதசெல்வ
தும், வைகலும் நின்மகற்குவந்து இயைகஎன்ன—எந்நாளும் உமது புத்திர
னுக்குவந்து பொருந்தக்கடவனவெனவும்.

80

ஊருணிநிறையவுமுதவுமாடியர்
பார்க்கெழுபழமரம்பழுத்தற்றாகவும்
கார்மழைபொழியவுங்கழனிபாழ்ந்தி
வார்புனல்பெருகவுமுக்கின்றார்களாயார்.

இ-ள். ஊருணிநிறையஉம்—ஊருணிநீரால் நிறையவும், உதவும்மாடு
பயிப்பார்க்கெழு பழமரம்பழுத்தற்றாகவும்—உதவும் ஊரின்பக்கத்துயர்த்து

உலகிறீபயன்பமொலமரம்பழுக்கவும், கார்மழைபொழியஉம்—மேகம்வருஷி
க்கவும் கழனிபாய்ந்திவார்புனல்பெருகவும்—வயலிற்பாயுதமிழிக்க புனலாற்
பெருகிவரவும், மறுக்கின்றார்களையார்—நினைக்கின்றவர்களேயன்றி மறுக்கி
ன்றவர்கள் எவர்.

இவ்விரண்டு செய்யுளும் ஒருதொடர் ஆதலால் குணகமாய்மறுக்கின்றார்களையார் என்னும்பயனிலைகொண்டன. பழுத்தற்று என்னும் இறந்தகாலவினைமுற்று ஆகஎன்னும் இடைச்சொல்லேற்று எச்சமாய் ஒருசொல்லாய்நின்றன “மொழிந்தனனாக” என்றார்போல, பழுபகுதி தகரமெய் இடைநிலை, தகரமெய்சந்தி, அன்சாரியை, று விசுதி, நகரத்திரிபுச்சந்தி.

ஊருணி ஊராலுண்ணப்படுவது என்னும்பொருள்மேல்நின்றலால்செயப்படுபொருளில்வந்த தொழிற்பெயர். 81

பனையவாடுங்கரப்பருமயானையாய்
நினையவாடு, தன்மையைநினைந்தமன்னுயிர்க்
கெனையவாடுதன்பினலிராமனீண்டவற்
கனையவாடுதன்பினவவையுமென்றனர்.

இ-ள். பனைஅவாம் நெடுங்கரம் பருமம்யானையாய்—பனந்துண்டிவிரு
ம்பும் நீண்டதுதிக்கையையும் கவசத்தையுமுடைய யானைச்சேனையையுடையாய், இராமன்—இராமமூர்த்தி, நினைய ஆம்தன்மையைநினைந்த மன்னுயிர்க்கு—நினைத்தற்குரிய நன்மைகளைநினைந்த ஆக்கத்தையுடைய வுயிர்களிடத்து எனையஆறு அன்பினன்—எவ்வாறன்பினனோ, ஈண்டு—இவ்வுலகில், அவற்கு—அவ்விராமமூர்த்தியிடத்து, அவைஉம்அனைய ஆறுஅன்பினனன்றனர்—அவ்வுயிர்களுக்கு அவ்வாறன்புள்ளனவென்று கூறினார்கள்.

எனைய வினத்திரிபு. அனையசுட்டுத்திரிபு. ஏழனுருபுநிற்றுகுமிடத்து நான்கனுருபுநிற்றல் உருபுமயக்கம். 82

மொழிந்ததுகேட்டலுமொய்த்துநெஞ்சினைப்
பொழிந்தபெருவகையான்பொங்குகாதலான்
கழிந்ததோரிடரினான் களிக்குஞ்சிந்தையான்
வழிந்தகண்ணீரினான்மன்னன் கூறுவான்.

இ-ள். மொழிந்தது கேட்டலும்—தசரதச்சக்கரவர்த்தி அரசர்கள்கூறியதைக்கேட்ட அப்பொழுதே, நெஞ்சினையி மொய்த்துபொழிந்த பேர்உவகையான்—தன்மனத்தினையிடமற நெஞ்சிப்பொழிந்த பெருமகிழ்ச்சியையுடையவனும், பொங்குகாதலான்—மீதுர்ந்த காதலையுடையவனும், கழிந்தது ஓர்இடரினான்—துன்பநீங்கினவனும், களிக்கும் சிந்தையான்—களி கூறுமனமுடையவனும், வழிந்தகண்ணீரினான்—மகிழ்ச்சியாற்றதும்பிய கண்ணீருடையவனுமாய், கூறுவான்—சொல்லுவாவாயினான்.

உவகையான், காதலான், கழிந்ததோரிடரினான், சிந்தையான், கண்ணீரினான் என்னுங்குறிப்புவினைமுற்றுகள் எச்சமாய்கூறுவான் என்னும்வினைமுற்றின்முதனிலையைத்தனித்தனிகொண்டன “உருபுபலவடுக்கினும்வினைமுற்று

மக்களும்". என்றது—ஆவ், கழிந்தது என்னும் வினைமுற்றுப்பெயரெச்சமாய் இடரினான் என்பதிலுள்ள ஆன்விருதியையேற்றுநின்றது. (83)

செம்மையிற்றநுமத்திற்செயலிற்றீகின்பால்
வெம்மையெனமுதல் தீயின் வெம்மைமேவினீர்
என்மகனைன்பென்னை யியின் மகன்
தும்மகன்கையடைநோக்குமுந் தென்றான்.

இ-ள். செம்மையில் தநுமத்து இல்செயலி—நடுநிலைமையிலும் தருமநெறியிலும் நல்லசெயலிலும், தீங்குதுன்பால் வெம்மையில்—தீயசெயலிற்கோபித்தலும், ஒழுக்கத்துஇல் மெய்மைமேவினீர்—நல்வொழுக்கத்திலுமுண்மையாகின்ற அரசர்களே, ஈங்கு இவன்என்மகன் என்பதுஎன்—இவ்விடத்திலிராமமூர்த்தி என்புத்திரனென்று சொல்லுதலென்ன. நெறியின் தும்மகன்—முறைப்படியுங்களுடையபுத்திரன், கையடை (ஆதலால்உங்களுக்கே) அடைக்கலம், ஊங்குநோக்கும் என்றான்—மிகவுஞ் சிந்தைசெய்யுங்களென்று கூறினான்.

- தீங்குஎன்றமையால் செயலென்றது நல்லசெயலென உபலக்கணத்தால் கொள்ளப்பட்டது. (84)

அரசரைவிடுத்தபின் னுணைமன்னவன்
புரைதபுநாடுபொழுது போக்குவான்
உரைதெனிகணிகரை யொருங்குகொண்டொரு
வரை பொருமண்டபமருங்குபோயினான்.

இ-ள். ஆணைமன்னவன் அரசரைவிடுத்தபின்—ஆக்கிஞ்சக்கரத்தை யுடைய தசரதச்சக்கிரவர்த்தி அரசருக்குவிடைகொடுத்தபின், புரைதபுநாள் ஒடுபொழுது போக்குவான்—குற்றத்தினின் றுங்கிய முகூர்த்தநாள்வருகையோடு காலங்கழிக்கிறவன், உரைதெனிகணிகரை ஒருங்குகொண்டு—தூலாராய்ச்சியையுடைய சோதிடர்களை யொருங்குகொண்டு, ஒருவரைபொருமண்டபம் மருங்குபோயினான்—மேருவையொத்த மண்டபத்தினோர்பால் சென்றான்.

இராமமூர்த்திக்கு மகுடஞ்சூட்டு நாள்என்பார் புரைதபுநாள்எனவும். மேருஎன்பார் ஒருமலையெனவுக்கறிஞர். ஒடுவுருபுவினையி லுடனிகழ்ச்சிப்பொருட்டு. உரைகருவியாகுபெயராய் தூலின்மேல்நின்றது. (85)

வேறு.

ஆண்டவன்னிலையாகவறிந்தவர்
பூண்டகாதலர்பூட்டவிழ்கொங்கையர்
நீண்டகூந்தலர்கீள்கலைதாங்கலர்
ஈண்டவோடினரிட்டிடையிற்றிலர்.

இ-ள். ஆண்டு அவன் நிலையாக—அவ்விடத்தில் அத்தசரதச்சக்கிரவர்த்தியினிலையவ்வாறாக, அறிந்தவர்—அறிந்தபுறப்பரிவாரப்பெண்கள், பூண்டகாதலர்பூட்டு அவிழ்கொங்கையர் (பூரிப்பால்) பூட்டவிழ்த்த தனமுடையவரும், நீண்டகூந்தலர்—சரித்தகூந்தலையுடையவரும், நீள்கலைதாங்கலர் இட்டி

டைஇற்றிலர்—சோர்த்தீண்ட ஆடையையத்தாங்காதவரும் தனார்த இடைமு
நிபாதவருமாய், ஈண்டொடினர்—நெருங்கவோடினார்கள்.

ரீண்டஎன்றமையால் சரித்தஎன்றும். இடுகிடைஎன்பது இட்டிடை—எ
னவந்தது. (86)

ஆடுகின்றனர் புண்ணடையின் நியே
பாடுகின்றனர் பார்த்தவர்க்கேகரம்
குடுகின்றனர் சொல்லுவதோர்நிலர்
மாடுசென்றனர் மங்கையர்நல்லவரே,

இ-ள். நடைஇன்றி ஆடுகின்றனர்—கூத்தமையினில்லாமல் ஆடுகின்
றவரும், பண்ணின்றி பாடுகின்றனர்—பண்ணமையினில்லாமல் பாடுகின்றவர்களு
ம், பார்த்தவர்க்கு ஏ கரம் குடுகின்றனர்—தம்மாற்பார்க்கப்பட்ட எல்லோருக்கு
மேகையைக் கூப்புகின்றவர்களுர், சொல்லுவதுநிலர்— (ஆராமகிழ்ச்சி
யால்) தாஞ்சொல்லுவது இன்னதெனத்தெளியாதவருமாய் மங்கையர்நால்
வர்மாடுசென்றனர்—அப்புறப்பரிவாரப்பெண்களுள் நால்வர் கௌசலாதேவி
யின் கோயிலின்பக்கத்துச்சென்றார்கள்.

செய்யுளாதலாற் பண்ணடையென்று கூறினார். பண்ணடையின்றி ஆடு
கின்றனர் பாடுகின்றனர் எனக்கொண்டு பொருளில் எதிரிரானிறைப்
பொருள்கோளாகக்கொள்க. (87)

கண்டமாதரைக்காதுவினோக்கினார்
கொண்டல்வண்ணனைநல்லியகோசலை
உண்புபேருவகைப்பொருளான்னது
தொண்டைவாய்விர்சொல்லுமின்னென்றார்.

இ-ள். கொண்டல்வண்ணனை, நல்கியகோசலை—மேகம்போலுங்கரிய
நிறமுடைய இராமமூர்த்தியைப்பெற்ற கௌசலாதேவி, அமாதரைகண்டு—
அப்பெண்களைப்பார்த்து, காதலின்றோக்கினார்—அவர்கள்கொண்ட காதலை
க்குறிப்பாகநோக்கி, பேர்உவகைபொருள்உண்டு—பெருமகிழ்ச்சியாகியவொ
ருசெய்தியுண்டு, தொண்டைவாயினிர் அன்னதுசொல்லுமின் என்றா
ள்—கோவைக்கனிபோலுஞ் செவந்த வாயையுடைய பெண்கள் அதனையிப்
பொழுதே சொல்லுங்கனென்றுவினவினார்.

மெய்ப்பாடு உவகையாதலால் குறிப்பால் நோக்கினாரும். நோக்கினு
ள்முற்றெச்சம். 88

மன்னெடுங்கழல்வந்துவணங்கிடப்
பன்னெடும்பகல்பாளிப்பாடுண
நின்னெடும்புதல்வன்நனைநேமியான்
தொன்னெடுமுடிசூட்டிகின்றனென்றார்.

இ-ள். மன்னெடுங்கழல் வந்துவணங்கிட—தசரதச்சக்கரவர்த்தியினெ
டியநிருவடியைவந்துவணங்க, பன்னெடும்பகல்பார் அளிப்பாய்என்ன—பல்நா
ளுயிர்திவவுலகைப்பாதுகாப்பாயென்று, நின்னெடும்புதல்வன்நனை—உனது
பெருமைபுமைந்த புத்திரராகிய இராமமூர்த்தியை, நேமியான்—ஆக்கினு

சக்கரத்தையுடைய அச்சக்கரவர்த்தி, தொல்நெடுமுடி சூட்டினின்றான் என்றார்—தொன்றுதொட்டு வரும்குடஞ்சூட்டத் தொடங்குகின்றனென்றுகூறினார்கள்.

அவன்மாயினுன்னோர் வழிவழித்தொன்றுதொட்டிச் சூழ்வரு மஞ்ஞா தலால் தொன்னெடுமுடி என்னார். 89

சிறக்குஞ்செல்வமகற்கெனச்சிந்தையில்
பிறக்கும்பேருவகைக்கடல்பெட்பற
வறக்குமாவடவை க்கனலானதால்
துறக்குமன்னவனென்னுந்துணுக்கமே.

இ-ன், சிறக்கும் செல்வமகற்குவுள்ளான்—சிறந்த அரச்ச்செல்வந்தம் துபத்திரனுக்கேயென்று, சிந்தையில்பிறக்கும் பேர்உவகைக்கடல் பெட்பு அற—கௌசலாதேவியின் மனத்தில்தோன்றிய ஆராமகிழ்ச்சியென்னுங்கட ல்பசையற, வறக்கும்மாவடவைகனல்—வறத்தற்குக்காரணமான பெரியவட வாழுகாக்கினியாக, மன்னவன் துறக்கும் என்னுந்துணுக்கம் ஆனது—அரசன் துறவரம் பூண்பானேயென்னும் நடுக்கமவந்து குடிசொண்டது.

வறக்கும் என்னும் பெயரெச்சம் வடவையென்னுங் கருவிப்பொருள் கொண்டது. சிறக்கும், பிறக்கும், வறக்கும், துறக்கும் என்னும்பெயரெச்சங் ளில் சிற, பிற, வற, துறபகுதிகள். இது மிகைகுறைவின்றிச் சமனாகவந்த வெற்றுமையுருவகவனி பிரிநிலை ஏகாரந்தொகுத்தல். 90

அன்னளாயுமரும்பெறலாரமும்
நன்னிதிக்குவையுந்நில்கித்தன்
துன்னுகாதற்சுமித்திரையோடும்போய்
மின்னுநேமியன்மேவிடமேவினாள்.

இ-ன். அன்னன் ஆய்உம்—கௌசலாதேவி அத்தன்மையுடையவாசியும், அரும்பெறல் ஆரம்உம்—பெருதற்கரிய முத்தாரத்தையும், நல்கிதிருவை உம் நனிநல்கி—மகிழ்ச்சி தரும்பொருட்குவிசை மிகவுத்தது, தன் துன்னு காதல் சுமித்திரையோடுவும்போய்—தனது ஆசைமிக்க சுமித்திராதேவி யோடுஞ்சென்று, மின்னுநேமியன் மேவுஇடம் மேவினாள்—விளங்குஞ் சுத ரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தையணிந்த ஆயிரமௌவியாரெழுந்தருளியு திருக் கோயிலையடைந்தார்.. 91

மேவிமென்மலராணிஸமாதெனும்
தேவிமாரொடுந்தேவர்களையாவர்க்கும்
ஆவியும்மறிவும்முதலாயவன்
வாவிமாமலர்ப்பாதம்வணங்கினாள்.

இ-ன். மேவி—அடைந்து, மென்மலரான் நிலமாதுஎன்னும் தேவிமார் ஓடிஉம்—சுதேவிபூதேவியென்னுங் தேவிமார்களோடும், தேவர்களையாவர்க்கு உம் ஆவியும் அறிவும் முதலாயவன்—தேவர்கள் முதலிய எல்லோர்க்கும் உயிருமுணர்வுநூலிய எல்லாப்பொருளுமாயுள்ள அவிவிறைவனது, வாவி

மாமலர்பாடம்வணங்கினான்—அடியரிதயமாகிய தடாகத்திலம்லர்த்த தாமரை மலரையொத்த திருவடியைவணங்கினான்.

அடியரிதயம் என்றது சொல்லெச்சம்.

92

என்வயிற்றருமைந்தற்கினியருள்
உன்வயிற்றதென்றாளுலகியரீவையும்
மன்வயிற்றினடக்கியமாயனைத்
தன்வயிற்றினடக்குந்தவத்தினான்.

இ-ள். உலகுயாவைஉம் மன்வயிறுஇன் அடக்கியமாயனை—எல்லாவுலகங்களையுந்தனது நிலைபெற்ற திருவுதரத்திலடக்கிய இறைவனை, தன்வயிற்றின் அடக்கும் தவத்தினான்—தமது திருவயிற்றிலடக்கும் பெருந்தவத்தையுடைய கௌசலாதேவி, என்வயின் தரும்மைந்தற்கு—என்வயிற்றில் ரீயருளியபுத்திரனுக்கு, இனிஅருள் உன்வயிற்றுஎன்றான்—இனிக்கருணையுன்னிடத்தது என்றுவணங்கிக்கூறினான்.

வயிற்று இடத்தினடியாகப்பிறந்த உடமைப்பொருளில்வந்த ஒன்றன் பாற்படர்க்கைக் குறிப்பு வீணமுற்று. வயின் பகுதி, று விசுதி, னகரத்திரிபு சந்தி. அது பகுதிப்பொருள்விசுதி.

93

என்றிரைஞ்சியவ்விந்திரைகேள்வனுக்
கொன்றுநான்மறையோதியபூசனை
நன்றிழைத்தவணல்வதவர்க்கெலாந்
கன்றுடைப்பசுவின்கடனல்கினான்.

இ-ள். என்றுஇறைஞ்சி—என்றுதுதித்து, அஇந் திரைகேள்வனுக்கு—அவ்விலக்குமிமணவாளனாகிய இறைவனுக்கு, ஒன்றுநான்மறை ஓதியபூசனைநன்று இழைத்து—அங்கமமைந்த நான்குவேதங்களுக்கூறிய நித்தியநாமித்திகங்களைக்குறைவின்றிச்செய்து, அவணல்வதவர்க்கு எல்லாம்—அவ்விடத்திலுள்ள நல்லதபோதனர்களுக்கெல்லாம், கன்றுஉடைய பசுஇன்கடனல்கினான்—கன்றினையுடைய பசுக்களைமுறையாகக்கொடுத்து.

உடைய என்னுந்தொழிற் பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பேயரசெச்சத்தினீறுதொக்கது.

94

பொன்னுமாமணியும்புனைசாந்தமும்
கன்னிமாரொடுகாசினியீட்டமும்
இன்னயாவையுயீந்தனளந்தணர்க்
கன்னதானமுமாதையுல்கினான்.

இ-ள். பொன்உம் மாமணிஉம் புனைசாந்தம்உம்—(அவர்க்குப்பின்பு) பொன்னையும்பெரிய இரத்திரங்களையும்பூசதற்குரிய சந்தனத்தையும், கன்னிமார் ஓடுகாசினி ஈட்டம்உம்—கன்னிப்பெண்களோடு பூமியின்கூட்டங்களையும், இன்னயாவைஉம் ஈந்தனன்—இவைபோன்ற மற்றையெல்லாப்பொருள்களையுட்கொடுத்து, அந்தணர்க்கு அன்னதானம்உம் ஆடைஉம்நல்கினான்—மறையவர்க்கு அன்னதானத்தையும் வஸ்திரதானத்தையுட்கொடுத்தான்.

இவ்விரண்டும் ஒருதொடராதலால் நல்கினான், ஈந்தன்னென்று முற்றுக் கொச்சமாய்த் தனித்தனியென்கினான் என்னும்வினாமுற்றின் முதனிலையைக் கொண்டு முடிதலால்குளகம். இன்ன உவமவுருபிடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்தருளிப்புவினைப்பெயரெச்சம் இன் உவமவுருபிடைச்சொற்பகுதி, எனக் கொள்வதி, அ எச்சவிகுதி. 95

நல்கினாயகனாண்மலர்ப்பாதத்தையப்
புல்லிப்போற்றிவணங்கிப்புகரையிலா
மல்லன்மாளிகைக்கோயில்வலங்கொளாத்
தொல்லேநான் புகள்யாவும் தொடங்கினான்.

இன். நல்கி [இவர்களுக்கு இவ்வாறு கொள்கலாதேவி] தந்து, நாயகன் நான்மலர்ப்பாதத்தை—இறைவனது அன்றலர்த்த தாமரைமலர்போன்ற திருவுடியை, புல்லிப்போற்றிவணங்கி—தழுவித்துதித்துவணங்கி, புரைஇல்லாத மல்லன்மாளிகை கோயில்வலங்கொளா—சிற்பதூல் விதிப்படியமைந்தபொலிவுமிக்க திருமாளிகையமைந்த திருக்கோயிலைவலங்கொண்டு, தொல்லேநான் புகள்யாவும் தொடங்கினான்—தொன்றுதொட்டுள்ள வீரதங்கனெல்லாவற்றையுஞ்செய்யத்தொடங்கினான்.

புரைஇலாத குற்றமில்லாத என்பதுபொருளாதலால் சிற்பதூல்விதிப்படியமைந்த என்றும். கொளா செய்யா என்னும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினை. செய்ச்சம். 96

மந்திரப்படலம் - முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம். 96.

மந்தரை சூழ்ச்சிப் படலம்.

மந்தரையினது ஆலோசனையை யுணர்ந்திய சமுகமென மூன்றுசொல் இரண்டெச்சுதியாய்நின்றலால் முன்னதுதொழிற் பண்புத்தற்கிழமைப்பொருளிலும், பின்னது எய்தப்படுபொருளில்வந்த உருபும்பயனும் உடன்றெக்க இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகைநிலைத்தொடரிலும்வந்தன. மந்தரைசூழ்ச்சி வருமொழி வல்லெழுத்தியல்பாதல் “ஆவியாமுன்வன்மைமிகா” என்றவிதியானும், சூழ்ச்சிப்படலம் வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்துமிருதல் “இயல்பினும் விதியினும்” என்றவிதியாலுங்கொள்க. மந்தரைகூனி.

கடிகமழ்தாரினன்கணிதமாக்களை
முடிவுறநோக்கியோர்முதன்மைகூறிப்பின்
வடிமமு்வாளவந்தகடந்தமைந்தற்கு
முடிபுனைகடிகைநாண்மொழிமினென்றனன்.

இன். கடிகமழ்தாரினன்—மணங்கமழு மலர்மாலையையுணர்ந்த தசரதச்சக்கலர்த்தி, கணிதமாக்களை—நாணக்கணக்கிடுஞ் சோதிடதூல்வல்லோரை, முடிவுறநோக்கி ஓர்முதன்மைகூறி—முடியப்பார்த்து ஒரு உபசாரமுடையியைக்கூறி, பின்வடிமமு்வாளவன் கடந்தமைந்தற்கு—பின்புவிடித்தமமுவினையேந்திய பரரிமாமுர்த்தியைவென்ற இராமமூர்த்திக்கு, முடிபுனைகடி.

கைநான் மொழியின் என்றனன்—மருடஞ்சூட்டு முகர்த்தநானைக்கூறுங்க
‘என்னுவினவினன்.

இராமமூர்த்தியைச் சொல்லுமிடத்துப் பரசிராமனைவென்றது பலவிட
ங்களிலும் எடுத்துக்கூறுதல் அவர்மரபிலுள்ளோர்க்கு வழிவழிப்பகைமையா
யிருத்தல்பற்றியென்க. மக்கள் மாக்கள் நீட்டல்விகாரம், வானவற்கடந்தநிலை
மொழியினீறுதிரிதல் “இயல்பின்விகாரமும்” என்றரு—ஆல். 1

பொருந்துநாணை நின்றபுதல்வற்கென் னனர்
திருந்தினுரன்னசொற்கேட்டசெய்கழல்
பெருந்திண்மால்யானையான் பிழைப்பில்செய்தவம்
வருந்தினுன் வருகெனவசிட்டனெய்தினுன்.

இ-ள். திருந்தினுர்—[சோதிடதூலாராய்ச்சியில்] தேர்ச்சியையுடைய
வல்லோர், நின்றபுதல்வற்கு பொருந்துநாள்நானை ஏ என்றனர்—உனதுபுதல்
வராகிய இராமமூர்த்திக்கு அமைந்த நாள் நானையேயென்று கூறினார்கள்,
அன்னசொல்கேட்ட செய்கழல்பெருந்திண்மால் யானையான்—அந்தச்சொல்
லைக்கேட்ட பொன்றாந்தெய்த வீரகண்டைகட்டியபெரிய திண்ணியமதமயக்
கத்தையுடையயானைச்சேனையையுடைய தசரதச்சக்கரவர்த்தி, பிழைப்புஇல்
செய்தவம்வருந்தினுன் வருகஎன்ன—குற்றமில்லாதசெய்யுந் தவத்தாலுடல்
வருந்திய வசிட்டமுனிவர் வருகவென்றுகூற, வசிட்டன் எய்தினுன்—அம்
முனிவர்வந்தனர்.

வசிட்டன் என்பதின் முதலில் அகரச்சூட்டுத் தொகுத்தல். அன்னசுட்
டுத்திரிபு. வருக என்னும் வியங்கோள் வினாமுற்றி னீறுதொக்கது. பிரிநி
லை ஏகராம் தொகுத்தல். 2

நல்லியன் மங்கலநாளுந்நானையவ்
வில்லியஸ்தோளவற்கீண்டிவேண்டுவ
ஒல்லையினியற்றிநல்லுறுதிவாய்மையும்
சொல்லுதிபெரிதெனத்தொழுதுசொல்லினுன்.

இ-ள். அவல்லியல் தோளவற்கு—அந்தவில்லினையேந்திய தோளையு
டைய இராமமூர்த்திக்கு, நல்லியல்மங்கலம் நான்உம் நானை—[மருடஞ்சூட்
தெற்கு] நன்மையமைந்த முகர்த்தநாளும் நானையே, ஈண்டிவேண்டுவஒல்லை
யின் இயற்றி—இவ்விடத்து வேண்டுகாரியங்களை விரைந்துசெய்து, பெரி
தூதல் உறுதிவாய்மைஉம் சொல்லுதி என்ன தொழுதுசொல்லினுன்—மிக
வும் உயிர்க்குறுதிதரும் உண்மைச்சொல்லையும் சொல்லுவாயென்று வணங்கி
க்கூறினான்.

நானைஎன்பதனிறுதியில் தேற்ற ஏ தொகுத்தல். ஒல்லையென்னுமிடை
ச்சொல் வினையெச்சப்பொருளில்வந்தது. சொல்லுதி முன்னிலையொருமை
எதிர்கால வினாமுற்று சொல்லு பகுதி, து சாரியை, உகரக்கேசெந்தி, இ
யிருதி. 3

முனிவனுமுவுகையுந்தாதுமுந்துவான்
மறுகுலநாயகன்வாழின்முன்னினுன்

அனையவன் வாவுகேட்டலங்கல்வி ரணம்
இனிதெதிர்கொண்டு தன்னிருக்கையெய்தினான்.

இன். முனிவன் உம்—வசிட்டமுனிவரும், உவகை உம் தான் உம் மூந்
துவான்—சந்தோஷமும் தானுமூந்திச்செல்லுகின்றவர், மதுரலம் நாயகன்
வாயில் முன்னினான்—மதுரலத்தில் தோன்றிய இராமமூர்த்தியின் கோயில்
வாயிலையுடைய, அலங்கல் வீரன் உம் அனையவன் வரவுகேட்டு—மாலையை
யணிந்த அவ்விராமமூர்த்தியும் அவ்வசிட்டமுனிவரவருகையைகேட்டு, இனி
து எதிர்கொண்டு தன் இருக்கை எய்தினான்—இனிதாக எதிர்கொண்ட
ழைத்துச்சென்று தாமிருக்குமிடத்தை யடைந்தனர்.

உவகையுந்தானும் இதுதிணைவி ர விச்சிறப்பினால் ஆண்பால் முடிபேற்
றன். வீரன் என்பதன் முதலில் அகராச்சுட்டுத்தொகுத்தல், முன்னினான் முற்
றெச்சம். 4

வேறு.

ஒல்கலில்தவத்துத்தமனோதுநூல்
மல்குகேள்வியவள்ளலேநோக்கினான்
புல்குகாதற்புரவலன்போர்வலாய்
நல்கும்நாளிலம்நாளைநினக்கென்றான்.

இன். தவத்து ஒல்கலிலில் உத்தமன்—தவத்தில் தளர்ச்சியில்லாத வன்
ட்டமுனிவர், ஒதுநூல்வல்ல கேள்வியவள்ளலேநோக்கினான்—கற்றற்குரிய
மனுநூலில்வல்ல கேள்வியையுடைய இராமமூர்த்தியைநோக்கி, போர்வல்
லாய்—போர்த்தொழிலில்வல்ல இராமமூர்த்தியே, புல்குகாதல் புரவலன்—
நின்மேலிடையறாத விருப்பத்தையுடைய தசரதச்சக்கிரவர்த்தி, நினக்குநா
னிலம் நாளைநல்கும் என்றான்—உனக்கு இப்பெரிய வுல்குரிமையை நாளைக்
கேதருவானென்று கூறினான்.

உலகு—குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்னும் நால்வகைப்பருப்பி
னதாயிருத்தலால் நானிலம் என்றார். நோக்கினான் முற்றெச்சம். கேள்விய
தொழிலடியாகப்பிறந்த குறிப்பு வினைப்பெயரெச்சம். 5

என்றுபின்னுமிராமனைநோக்கினான்
ஒன்றுகூறுவதுண்டுறுதிப்பொருள்
நன்றுகேட்டுக்கடைப்பிடிநன்றெனத்
துன்றுதாரவற்சொல்லுதன்மேயினான்.

இன். என்று—என்றுகூறி, பின் உம் இராமனைநோக்கி—மீனாஷபிரா
மமூர்த்தியைப்பார்த்து, நான்கூறுவது ஒன்றுஉண்டு—நான்சொல்லுங்காரி
யமொன்றுள்ளது, உறுதிப்பொருள்—(அதுவோ) உயிர்க்குறுதிநுஞ்செய்தி,
நன்றுகேட்டு கடைப்பிடி—அதனைமிகவுக்கேட்டு உறுதியாகக்கொள், நன்
துஎன்ன—(அது) உனக்கு நன்மைதருவதென்று, துன்றுதாரவன் சொல்லு
தல்மேயினான்—மலர்நெருங்கிய மாலையையணிந்த இராமமூர்த்திக்கு வசிட்ட
முனிவர் கூறத்தொடங்கினார்.

மேயினான் இறத்தகாலவினைமுற்று மே பருதி, யகரமெய்ச்சி, இன்
இறத்தகால விடைநிலை, ஆன்விருதி. 6

கரியமாலினுங்கண்ணுதலானினும்
உரியதாமரைமேலுறைவானினும்
விரியும்பூதமொரைந்தினுமெய்யினும்
பெரியரந்தணர்பேணுதி உள்ளத்தால்

இ-ள். கரியமாலின் உம் கண்ணுதலானின் உம் — கரிய நிறத்தை யுடைய திருமலைப்பார்க்கிலு முருத்திரமூர்த்தியைப்பார்க்கிலும், உரியதாமரைமேல் உறைவானின் உம் — தனக்குரிய தாமரைமலர்மேல் உசுக்கும் பிரமனைப்பார்க்கிலும், விரியும்பூதம் ஒர் கிந்தின் உம் மெய்யின் உம் — பரந்த பஞ்சபூதங்களைப்பார்க்கிலும் உண்மையைப்பார்க்கிலும், அந்தணர்பெரியர் — முனிவர்கள் பெரியோராவார், உள்ளத்து ஆல் பேணுதி — (ஆதலால் அவர்களை) மனத்தாற்பேணி வழிபடுவாய்.

இதுமுதல் ஆவதற்கும் என்னுஞ்செய்யுள்காறும் முனிவர்களை வழிப்பட்டுடொழுதுலைக் கூறுகின்றார். ஆக்கல் காத்தல் அழித்தல் என்னுமுத்தொழில்களையுமொருங்கேயுடையராதலாலும், பஞ்சபூதங்களின் பெருமையிலுமிக்கபெருமையையுடையராதலாலும், உண்மையை நிறுத்துவோராதலாலும் பெரியர் என்பார். உயர்வு குறித்தவில்வரும் எல்லைப்பொருளைத்தரும் இன்னுருபுத்தும், மனத்தின் வழிவாக்கும் காயமும் செல்லுதலால் உள்ளத்தாலென்றுங் கூறினார். 7

அந்தணார்முனியவுமாங்கவர்
சிந்தையாலருள்செய்யவுந்தேவரில்
நொந்துளாரையுநொய்துயர்ந்தாரையும்
மைத்தவெண்ணவரம்புமுண்டாங்கொலோ.

இ-ள். மைந்த — இராமமூர்த்தியே, அந்தணார் முனிய உம் — அம்முனிவர்கள் கோபிக்கவும், அவ்ரு அவர் சிந்தையால் அருள்செய்ய உம் — அது போல அம்முனிவர்கள் தம்மனத்தா லதுக்கிரகஞ்செய்யவும், தேவர் இல்லொந்துளாரை உம் நொய்து உணர்ந்தாரை எம் — தேவர்களுள்ளே கெட்டவரையும் விரைந்து வாழ்ந்தவரையும், எண்ணவரம்பு உம் உண்டு — எண்ணிக்கணக்கிட ஓரளவுமுண்டா (இல்லை. என்றபடி.)

முனிதலும் அருள்செய்தலு நினைப்பாலாதலால் சிந்தையால் என்றார். ஆம், கொல் இரண்டும் அசைநிலைகள். நொய்து பண்படியாகப்பிறந்த ஒன்றன்பாற்படர்க்கைக்குறிப்பு வினைமுற்றெச்சம் நொய்மை பருதி, சுதுகெடுதல் சந்தி து விருதி. 8

அனையராதனினையவிவ்வெய்யதி
வினையின்கியமேலவர் தானினைப்
புனையுஞ்சென்னியையாய்ப்புகழந்தேத்துதி
இனியகூறிரின்றேயினசெய்தியால்.

இ-ள். ஐய—இராம மூர்த்தியே, அணையர் ஆதலின்—அம்முனிவர் அத்தன்மையராதலால், இவெய்ய தீவினையின் நீங்கிய மேல்வர் தாளின்கி—இந்தக்கொடிய தீவினையினின்று நீங்கிய அம்முனிவரது திருவடியை, புனையும் சென்னியை ஆய்புகழ்ந்து ஏத்துதி—குடும் சரசுடையவனாகிப்புகழ்ந்து துதிப்பாய், இனியகூறியின்றி ஏயினசெய்தியால்—இனியசொற்களைக்கூறியின்றி, அவர்கள் ஏவினவற்றைச்செய்வாய்.

பாசபந்தத்தினின்று நீங்கினவர் என்பார் இவ்வினையினீங்கிய மேல்வர் எனவும், இவர்களை மனம்வாக்குத் காயங்களால்வழிபடுவாய் என்பார் ஏத்துதி இனியகூறியின்றி யினசெய்தியெனவுக்கூறினார். ஏயினசெயப்படுபொருள்மேல் நின்றலால் அஃறிணைப்பலவன்பாற் படர்க்கையிறந்தகாலவினையுமுற்றுப்பெயர் எபகுதி, இன்னிறந்தகாலவிடைநிலை யகரமெய்ச்சந்தி அவிசுதி.

ஆவதற்குமுழிவதற்கும்மவர்
ஏவநிற்கும்விதியுமென்றாணி
யாவதெப்பொருளும்மையும்மையுந்
தேவரைப்பரவுந்துணைசீர்த்ததே.

இ-ள். ஆவதற்குஉம் அழிவதற்குஉம்—(உயிர்கள்) வாழ்தற்கும் கெடுதற்கும், விதிஉம் அவர் ஏவநிற்கும் என்றால்—ஆகழ்போகூழென்னும்ஊழும் அம்முனிவர்களேவ அவ்வழியில் நிற்குமானால், இனிஆவதுஎன்பொருள்—இனி (அவ்வுயிர்களுக்கு)வருவது எந்தப்பொருள், இம்மைஉம் அம்மைஉம்—இப்பிறப்பிலு மறுபிறப்பிலும், தேவரைபரவும் துணைசீர்த்தது—தேவரை வணங்குமளவிலும் (அம்முனிவரை வணங்குதல்) சிறந்தது.

நன்மையுந் தீமையும்வருவது அவர்களாலே என்பார் இனி ஆவதெப்பொருள் என்றார் விதிஊழ். ஆவதற்கும் அழிவதற்கும் என்றமைபால் ஆகூழ், போகூழ் என்றும். சீர்த்தது பண்படியாகப்பிறந்த ஒன்றன்பாற் படர்க்கை இறந்தகாலவினையுமுற்று சீர் பகுதி, தகரமெய்ச்சந்தி, தகரமெய். இடைநிலை ஆ சாரியை, து விசுதி.

10

உருளுநேமியுமொண்கவரொகமும்
மருளில்வாணியும்வல்லவர்மூவர்க்கும்
தெருளுநல்லறமுமனச்செம்மையும்
அருளுநீர்த்தபின்னுவதுண்டாகுமோ.

இ-ள். உருளும் நேமிஉம்—உருண்டுசெல்லும் சக்கராயுதமும், ஒண்கவர் எஃகம்உம்—ஒள்ளியபிளவுபட்ட சூலமும், மருள்இல் வாணிஉம்—மயக்கமில்லாத வாக்குமாகிய இவற்றில், வல்லவர் மூவர்க்குஉம்—வல்லவராகிய பிரமன்முதலிய மூவர்க்கும், தெருள்உம் நல் அறம் உம் மனச்செம்மைஉம் அருள்உம் நீத்தபின்—மயக்கமின்மையையும் நல்லதருமச்செய்கையையும் மனம் கடுகிலைமையில் நின்றலையும் உயிர்கள்மேற் கருணையையும், நீத்தபின் ஆவது உண்டாகும்ஒ—திறந்தபின் அவர்களாலாகும் படைப்புமுதலிய மூத்தொழிலும் நிகழுமோ (நிகழா என்றபடி)

இதுமுதல் தாமகேது என்னுஞ் செய்யுள்காறும் அரங்குக்கணங் கூறுகின்றார்.

பிரமன்முதலிய மூவர்க்கும் இவையிருக்கின் அவர்செயல் நிகழும் என்றமையால் ஏனையோர்செயல் நிகழ்தற்குக்காரணங்கூறவேண்டா என்பார் ஆவதண்டாகுமோ என்றார். உருளும் என்றது சக்கரத்திற்குரியதொழில் டைமருளில் என்றது யீயம் திரிபில்லாமையை. நீத்த இறந்தகாலப்பெயரோச்சம் நீ பகுதி.

11

சூதுமுந்துறச்சொல்லியமாததுயர்
நீதிமைந்தநினக்கிலையாநினும்
ஏதமென்பனயாவையுமெய்துதற்
தோதுமூலமதுவெனவோர்நியே.

இ-ள். நீதிமைந்த—நீதியையியல்பாகவுடைய இராமனை; சூதுமுந்துறச்சொல்லிய மாததுயர்—சூதாடல் துன்பம் விளைக்குஞ்செயல்களைகூறுமிடத்து முற்படச்சொல்லிய பெருந்துன்பத்தை விளைக்குஞ்செயல், நினக்கு இல்லை ஆயின்உம்—உனக்கு அது இல்லையானாலும், ஏதம் என்பனயாவைய உம் எய்துதற்கு—கெடுதியென்று சொல்லப்படும் எல்லாத்துன்பங்களையுமடைதற்கு, ஒதுமூலம் அது என்ன ஒர்நி—பெரியோர்கூறுங்காரணம் அது வென்றறிவாய்.

இதனால் சூதாட்டத்தால்வரும் கெடுதிகூறப்பட்டது. ஒர்நி முன்னிலையொருமை எதிர்காலவினைமுற்று ஒர் பகுதி, து சாரியை, உகரக்கேடுசெந்தி, இ விசுதி.

12

யாரொடும்பகைகொள்ளிலனென்றபின்
போரொடுங்கும்புகழொடுங்காதுதன்
தாரொடுங்கல்செல்லாததுதந்தபின்
வேரொடுங்கெடல்வேண்டலுண்டாகுமோ.

இ-ள். யாரொடும்பகைகொள்ளிலன் என்றபின்—தன்னின் வலியாரோடும் மெலியாரோடும் (ஒருவன்) பகைமைகொண்டிலன் என்றால்—போர்ஒடுங்கும் புகழ் ஒடுங்காது—போர்தொழில்குன்றும் கீர்த்திருன்றது, தன்தார் ஒடுங்கல்செல்லாது—தனதுசேனையுங்குன்றது, அதுதந்தபின்—அப்போர்த்தொழிலைச்செய்தால். வேரொடும் கெடல்வேண்டலுண்டாகும் ஒ—அவன் வேரோடும் அறக்கெடுதலைவேண்ட வேண்டுமா (தரனையுண்டாம் என்றபடி)

என்றபின், தந்தபின், பின்வினையெச்சவிகுதியாதலால் எதிர்காலவினையெச்சங்கள். என் இடைச்சொற்பகுதி, தகரமெய்விரித்தல் விகாரம், அ சாரியை பின் விசுதி. தா பகுதி, முதல்குறுகல் விகாரம், து சாரியை, உகரக்கேடுசெந்தி, அ சாரியை, பின் விசுதி. ஒகாரம் எதிர்மறைப்பொருட்டு.

13

கோளுமைம்பொறியுங்குறையப்பொருள்
நாளுங்கண்டுருக்குறுநோன்மையின்
ஆளுமல்வரசேயரசன்னது
வாளின்மேல்வருமாதவமன்னனே.

இ-ள். மன்னவனே-இராமமூர்த்தியே, கோள் உம் (இந்திரியங்களால்) கொள்ளப்படுஞ் சத்தமுதலிய விடயங்களும். கீம்பொறியும்—மெய்முதலிய பஞ்சேந்திரியங்களும், குறைய—தத்தம்செயலிற்குன்ற பொருள் நான் உம்கண்டு—பொருள்வருகையை யெந்நாளும்நோக்கி, நடுக்குறும் நோன்மையின் ஆளும் அ அரசு ஏ (தன்பரிசனமுதலியவற்றால் உயிர்களுக்குவரும் இடையூற்றைக்கண்டால்) நடுங்கும் விரதத்தோடு ஆளும்நீ அரசியலே, அரசு—அரசியலாம், அன்னது வாளின்மேல்வரும் மாதவம் —அவ்வரசியல் தானேந்திய வாட்படைமேல்வரும் பெருந்தவமாம்.

மனங்காணமாக இந்திரியங்கள் புலன்வழிச்செல்லுகை அரசனுக்குச் சிறிது சுருங்கிக்குடிகளுக்கு இன்பம்பெருகு மாதலால் குறையவெனவும், அரசியலுக்குப்பொருள் ஓங்கமாதலால் பொருள்நாளாளுங்கண்டு எனவும், தன்பரிசனத்தாலும், பிகைவராலும் கள்ராலும், விலங்குமுதலிய மற்றையுயிர்களாலும், குடிகளுக்குவரும் இடையூற்றைக்கண்டால் தனக்குவந்ததுபோலக் கருதிப்பரிகரித்தல் அரசனுக்குப் பெருவிரதமாதலால் நடுக்குறுநோன்மையினெனவும், இதுவாளால் வருதலால் வாளின்மேல்வரு மாதவமெனவுக்கறினார். கோள்முதனிலைதிரிந்த தொழிலாகுபெயர். 14

உமைக்குநாதற்குமோங்குபுள்ளுநர்க்கும்
இமைப்பினுட்டமொரெட்டிடையானுக்கும்
சமைத்ததோள்வலிதாய்க்கினராயினும்
அமைச்சர்சொல்வழியாற்றுகலாற்றலே.

இ-ள். உமைக்கு நாதற்கு உம்—உமாதேவிக்குநாயகனாகிய உருத்திரமூர்த்திக்கும், ஓங்குபுள்ளுநர்க்கு உம்—தலைமைபெற்ற கருடவாக்கினாகிய திருமாலுக்கும். இமைப்பு இல்லாட்டம்ஓர் எட்டுஉடையானுக்கு உம்—இமைப்பில்லாத எட்டுக்கண்களையுடைய பிரமனுக்கும், சமைத்த தோள்வலிதாங்கினர் ஆயின் உம் — இயல்பாகச் சமைத்த புயவலிமை யமைந்தவராணலும், அமைச்சர்சொல்வழி ஆற்றுகல் ஆற்றல்—மந்திரிகள் சொல்வழியே தத்தமக்குரிய அதிகாரங்களைச்செலுத்துதல் ஒருபோதுங் குன்றாதவன்மையாம்.

சமைந்தசமைத்தவலித்தல் விகாரம். அமைச்சர் அமாதத்தியர் என்னும் வடசொற்றிரிபு. அருகிலிருப்பவர் என்பது பொருள். 15

என்புதோலு தடயார்க்குமிலார்க்குத்தம்
வன்பகைப்புலன்மாசறமாய்ப்ப்பெதன்
முன்புபின்பின் நிமூவுலகத்தினும்
அன்பினல்லதோராக்கமுண்டாகுமோ.

இ-ள். என்புதோல் உடையார்க்கு உம் (விரதத்தாலிளைத்தலால்) எல்லம்புந்தோலுமே தோன்றுமுடையுடைய முனிவர்களுக்கும், இலார்க்கு உம்—இளைத்தலில்லாத மற்றையோர்க்கும், தம்வன்பகைபுலன்மாக அறமாய்ப்பது என்—தமக்குவலியபகையாகிய இந்திரியத்தால்வரும் குற்றமற அதனைக்கெடுத்தலால் வரும்பயன்யாது, முன்பு பின்பு இன்றி—முன்னுள்ள கட்டையும் முன்னுள்ள பகைமையும்நோக்காது நடுநிலையாக, மூவுலகத்தினும் அன்

புஅல்லது—மூன்றுலகத்திலுமுள்ள உயிர்கள் மேற்கொள்ளும் அன்பன் றி ஓர் ஆக்கம் உண்டாகும்—ஒரு செல்வம் வேறுண்டோ (அதுவே பெரும்பயன் விளைக்கும் என்றபடி)

—தவறும் இல்லறம் என்னும் இருவகையறமுடையவரும் புலன்களை யொழிக்கி கல்வழிப்படுத்தல் நெறியென்பார் என்புதேவனுடையார்க்குமிலார் க்கு மெனவும், அவ்வன்பின் வழிநிற்பது உயிர் ஆதலால் உயிர்களிடத்துக் கொள்ளும் அன்பே பெருந்தவம் என்பார் அன்பின்வலதோராக்கமுண்டாகு மோ எனவுங்குறிஞர். இன்னவெண்டா வழிச்சாரியை. ஒ எதிர்மறைப் பொரு ட்டு. தவறாமையோரும் அஃதில்லோருஞ்செய்யும் பெருந்தவம் உயிர்களிட த்துக்கொள்ளும் அன்பே என்பது இதற்குநகற்பட்டது. ஆகும் என்றது ஆம்என்னுங்கட்டுரைச்சுவைப்பொருள்படநின்ற ஒரிடைச்சொல். 16

வையம்மன்னுயிராகவம்மன்னுயிர்
உய்யத்தாங்குமுடலன்னமன்னனுக்
கையமின்றியறங்கடவாதருள்
மெய்யினின்றின்பின் வேள்வியும் வேண்டிமோ.

இ-ள். வையம்மன் உயிர் ஆக—உலகிலுள்ள உயிரே நிலைபெற்றதன் உயிராக, அமன் உயிர் உய்யதாங்கும் உடல் அன்ன மன்னனுக்கு—அந்தநிலை பெற்ற உயிர் பிழைக்கத்தாங்கும் உடல்தானாகிய அரசனுக்கு, ஐயம்இன்றி அறம்கடவாது—(இம்மைமறுமைப் பயன்தனைக்கு வருவதில்) ஐயமில்லாமல் அறநெறியினின்றுந்தவறாது, அருள்மெய்இன்னின்பின்—அருளாகிய உண் மையில் நின்றால், வேள்வி உம் வேண்டும்—(அவன் மறுமைப்பயன்வேண் டி) யாகஞ்செய்யவேண்டுமோ (வேண்டாம் என்றபடி)

அருள் என்றதுசம்பந்தங்கருதாது எல்லாவுயிர்களிடத்துஞ் செய்யுங்கரு ணை, இது அன்பின் பயனாதலால் அன்புடைமைக்குப் பின்னர்க் கூறினார் அன்ன என்றது உருவகத்தில்வந்த வுலமையுருபாதலால் உடல்தானாகிய என் றும். இது உலவருவகவணி. வையம் இடவாகுபெயர், 17

இனியசொல்லினனீ கையனெண்ணினன்
வினையன் தூயன் விழுமியன் வென்றியன்
நினையுநீ திருநிறிகடவானெனில்
அனையம்மன்னற்கழிவுமுண்டாங்கொலோ.

இ-ள். இனியசொல்லினன் கையன்—(உயிர்களுக்கு) இன்சொற்சொ ல்லுபோனும் கொடுப்போனும், எண்ணினன் வினையன்—நல்ல எண்ணமுடை யவனும் நல்லசெயலுடையவனும், தூயன் விழுமியன் வென்றியன்—கனங்க மில்லாதவனும் மேலானவனும் வெற்றியையுடையவனுமாய், நினையும் நீ திருநிறிகடவான் என்னில்—இவ்வாறாக நினக்கும் நீ திருநிறியினின்றி கடவானாகில், அனையம்மன்னற்கு அழிவும் உண்டாம்—அந்த அரசனுக்கு எவராலுங்கே டுண்டாகுமா [உண்டாகாது என்றபடி]

உயிர்களுக்குத் தன்பகைவரால்வரும் தீங்கொழித்தலை வென்றியன் எனவும், இவ்வாறுள்ள அரசனுக்குப்பகைவரிஸ்ஸையாதலால் அழிவுமுண்டாம்

கொலோ எனவுங்குறிஞர். இன்சொல்முதலியவையே நீதியாதலால் இவ்
வாறாக நினைக்கும் என்றும். 18

சீலமல்லனநீக்கிச்செம்பொற்றுலேத்
தாலமன்னதனிநிலைதாங்கிய
ஞாலமன்னற்குநல்லவாரோக்கிய
காலமல்லதுகண்ணுமுண்டாகுமோ.

இ-ள். சீலம் அல்லனநீக்கி—நடு நிலைமையல்லாத செயல்களைநீக்கி
செம்பொன்னுலேதாலம் அன்னதனி நிலைதாங்கிய—செவந்த பொன்னினை
நிறுக்கும் தராசின் நாளைப்போல நடுநிலைமையை மேற்கொண்ட, ஞாலம்
மன்னற்கு—நிலவுலகையாளும் அரசனுக்கு, நல்லவாரோக்கியகாலம் அவ்
வது காலம் உண்டாகும்—பெரியோர்கடைக்கணித்த அருட்பார்வையன்றி
வேறுபார்வையுமுண்டோ [இல்லைஎன்றபடி]

நோக்கியகாலம் என்றமையால் காலத்தைப் பார்வையென்றும். தீவழி
யைவிலக்கி நல்வழியிற்செலுத்தும் பெரியோர் செய்யும் அருட்பார்வையே
அரசனுக்குக்கண்ணுக்கவசமுமாதலால் கண்ணுமுண்டாகுமோஎன்றார். 19

ஞர்வின்னவினையுற்றத்தினுறரை
பேர்விறொல்லிதிபெற்றாள்தென்றோ
தீர்விலன்புசெலுத்தலிற்செவ்வியோர்
ஆர்வமன்னவற்காயுதமாவதே.

இ-ள். ஞர்வின் நல்வினை ஊற்றத்தினுறரை — ஆராய்தலையுடைய
நல்வினையிற் பரிசியமுடைய பெரியோர் கூறும்வார்த்தை, பேர்வு இவ்வொல்
விதி பெற்றுளது என்று—கெடுதலில்லாத தொன்றுதொட்டுள்ள விதியில்
மைந்துள்ளதென்று, தீர்வுஇல் அன்புசெலுத்தலின்—(அவ்வார்த்தையில்)
நீங்காத அன்பினிச்செலுத்துதலால், செவ்வியோர்—ஆர்வம்—அப்பெரியோர்
தன்னிடத்துக்கொள்ளுமன்பே, மன்னவற்கு ஆயுதம்ஆவது—அரசனுக்குத்
தன்பகைவரைவெல்லும் வாளாயுள்ளது.

மானிடர்தேவர்களால் வருங்குற்றங்கள் பெரியோர் சொல்வழிநிற்கும்
அரசனுக்குச் சிறிதுமில்லை யாதலால் மன்னவற் காயுதமாவதே என்றார்.
அரோ அசை. 20

தாமகேதுபுவிக்கெனத்தோன்றிய
வாமமேகலைமங்கையரால்வருங்
காமமில்லையெனிற்கடுங்கேடெனும்
நாமமில்லைரகமுமில்லையே.

இ-ள். புவிக்குதாமகேதுஎன்ன—உலகிற்குப்பின்வருந் தீங்கைமுன்
னறிவிக்குங் காலக்கோளைப்போல, தோன்றியவாமம் மேகலைமங்கையர்ஆல்
வரும்—காணப்பட்ட ஒளியையுடைய மேகலையையணிந்த பெண்களால்வ
ரும், காமம்இல்லைஎன்னில்—காமம் ஒருவனுக்கில்லாதிருந்தால், கடுங்கேடு
என்னும் நாமம் இல்லை—கடிய கெடுதிஎன்னும் அச்சமு மில்லை, நாகம்உம்
இல்லை—நாகடைத லுமில்லை.

காமத்தால்வருவது இவையென்பார் கேடு, நாகுனையும், அதனைவிட்
டோர்க்குஅது இல்லையெனீபார் இல்லையெனவுங்குறினார். 21

ஏனே நீ தியினியனவையகப்
போனகற்குவிளம்பிப்புலன்கொளீஇ
ஆனவன் னெமொயிரமௌலியான்
தானநண்ணினன் தத்துவநண்ணினான்.

இ-ள். தத்துவம்நண்ணினான்—மெய்ப்பொருளின் பயனையுற்ற வசிட்டமுனிவர், இனியனஏனே நீ—இனியனவாகிய மற்றீ திகளையும், வையகம் போனகற்குவிளம்பி—நிலவுலகினையுணவாகக்கொண்ட இராமமூர்த்திக்குக் கூறி, புலன்கொளுவி—அறிவுறுத்தி, ஆனவனெமெம்—அந்த இராமமூர்த்தி யோடும், ஆயிரமௌலியான் தானம்நண்ணினான்—ஆயிரமௌலியராகிய இறைவரது திருக்கோயிலையடைந்தார்,

கொளுவியென்னும் இறந்தகாலவினையெச்சம் சொல்லிசை நிறைக்கு முயிரள பெடுத்துக்கொளீஇ எனநின்றது. 22

நண்ணிநாகனைவள்ளலைநான்மறைப்
புண்ணியப்புனலாட்டிப்புலமையோர்
எண்ணுநல்வினைமுற்றுவித்தேற்றினான்
வெண்ணிறத்ததருப்பைவிரித்ததோ.

இ-ள். நண்ணி—திருக்கோயிலையடைந்து, நாகனைவள்ளலை—சார்ப்ப சயனத்தையுடைய இராமமூர்த்தியை, நான்மறைபுண்ணியம்புனல் ஆட்டி—நான்கென்னும் வரையறைப்பட்டவேதவிதிப்படிப்புண்ணியவடிவமாகிய ராட்டி, புலமையோர் எண்ணும் நல்வினைமுற்றுவித்து—அறிவுடையோர்கருதுஞ்சடங்குகளை முடிப்பித்து, வென் நிறத்ததருப்பைவிரித்து ஏற்றினான்—வெள்ளியநிறத்தையுடைய தருப்பையைவிரித்து அதன்மேல்வசிட்டமுனிவர் ஏற்றினார்.

நாகவணை நாகனை யெனப், பெற்றுர்தி என்றற்போலத் தொகுத்தல் விகராமாயிற்று. 23

வேறு.

ஏற்றிடவாண்டகையினிதிருந்துழி
நூற்றடமார்பனும்நொய்தினெய்தப்போய்
ஆற்றல்சாலரசனுக்கறிவித்தானவன்
சாற்றுநகராணிசமைக்கவென்றனன்.

இ-ள். ஏற்றிட—முனிவர்தருப்பையிலேற்ற, ஆண்டகைஇனிது இருந்தஉழி—இராமமூர்த்தி மகிழ்கூர்ந்திருந்தவிடத்து, நூல் தடமார்பனும்—உபவீதத்தையணிந்த பரந்தமார்பையுடைய அம்முனிவரும், நொய்தினெய்த போய்—விரைவில் அடையச்சென்று, ஆற்றல்சால்அரசனுக்கு அறிவித்தான்—வலிமையிடுக தசரதச்சக்கர்வர்த்திக்குத்தெரிவித்தனர், அவன்நகர் அணிசமைக்கசாற்றுக்களன்றனன்—அச்சக்கரவர்த்திகளரினையங்குள்ளாரலங்கரிக்கப்பறையறைகவென்று வள்ளுவர்க்கு அறிவித்தனன்.

இருந்தஎன்னும் பெயரெச்சத்தினின்றுதொக்கது.

ஏவினவள்ளுவரிராமனாயே
பூமகன் கொழுநாய்ப்புனையுமௌலியிக்
கோநகரணிகெனக்கொட்டும்பேரியத்
தேவரும்களிகொளத்திரிந்துசாற்றினார்.

இ-ள். ஏவினவள்ளுவர் (தசரதனால்) ஏவப்பட்ட வள்ளுவர்கள், இராமன் எனும் கொழுநாய்ப்புனையும்—இராமமூர்த்தி நான்கே பூதேவிக்குமணமகனாய் முடிசூடுவான் (ஆகலால்), இகோநகர் அணிக என்ன—இந்த அரசநகரையலங்கரிக்கக் கடவீரென்று, கொட்டும்பேரி—கொட்டாநின்றபேரியால், அதேவர்உம் களிகொள்ள திரிந்துசாற்றினார்—அந்தத்தேவர்களுங் களிகூர எங்குத்திரித்து தெரிவித்தார்கள்.

இகரச்சுட்டு இந்நிலவுலகு மேலும், அகரச்சுட்டுத்தேவருலகுமேலுநின் மன வள்ளுவர் பறைசாற்றித்தெரிவிப்போர். அணிக என்னும் வியங்கோளீறுதொக்கது. 25

கவியமைகீர்த்தியககாளைநானையே
புவியமைமணிமுடிபுனையுமென்றசொல்
செவியமைதுகர்ச்சியவென்னுந்தேவர்தம்
அவியமுதன்னவநகருளார்க்கெலாம்.

இ-ள். கவி அமைகீர்த்தி அகாளை—செய்யுளிலமைந்த கீர்த்தியையுடைய வக்காளைப்பருவத்தையுடைய இராமமூர்த்தி, நாளை ஏழ்வி அமைமணிமுடிபுனையும் என்றசொல்—நான்கே யுலகுரிமையமைய இரத்தினமழுத்திய மகுட்டுசூடுவானென்றசொல், செவி அமைதுகர்ச்சிய என்னின்உம்—காதால் துகரும் உணவினவாயிருந்தாலும், அகர் உள்ளார்க்கு எல்லாம்தேவர்தம் அவியமுது அன்ன—அந்த அயோத்திக்கரி லுள்ளவர்களுக்கெல்லாம் தேவர்கள் வாயாலருந்தும் தேவருணவொத்திருந்தன.

கேள்வி செவியாலருந்தும், உணவாதலால் செவியமைதுகர்ச்சியவென்றார், அதுசுவையிருதியும் பின்புயன்படுதலும் உடைமையால். இக்கேள்வியால் துன்பமில்லாமையும் ஆராவின்பமுடைமையும் உண்டாதலால் தேவர்தம் அவியமுதன்ன எனக்கூறினார். அமைஎன்னு முதனிலை பெயசெச்சவினையெச்சங்களில் வந்தது. 26

ஆர்த்தனர்களித்தனராடிப்பாடினார்
வேர்த்தனர்தடித்தனர்சிலிர்த்துமெய்ம்மயிர்
போர்த்தனர்மன்னனைப்புகழ்ந்துவாழ்த்தினர்
தூர்த்தனரீணிதிசொல்லினார்க்கெலாம்.

இ-ள். ஆர்த்தனர்—(அச்சொல்லைக்கேட்டபொழுது) கோஷித்தவர்களாய், களித்தனர் ஆடிப்பாடினார்—களிகூர்ந்து ஆடிப்பாடி, வேர்த்தனர்தடித்தனர்—வேர்த்து உடல் பூரித்து, மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்துபோர்த்தனர்—அவ்வுடல் புனகரும்பிப்போர்த்து, மன்னனைபுகழ்ந்துவாழ்த்தினர்—தசரதச்சக்கிரவர்த்தியைப் புகழ்ந்து வாழ்த்தி, சொல்லினார்க்கு எல்லாம் நீள்கிதி தூர்த்த

னர்—(இம்மங்களமொழியைத் தம்மிடத்து) சொன்னவர்களுக்கெல்லாமிக் கநிதியைச்சொரிந்தார்கள்

ஆசைபுதைபடக்கொடுத்தலால் தூர்த்தனர் என்றார். ஆர்த்தனர் என்ப துமுதல் வாழ்த்தினர் என்பதுகாறும் எச்சமாய்த் தூர்த்தனர் என்னும்வினை முற்றின் முதனிலையைத்தனித்தனி கொண்டன. “வினைவேறடுக்கினும் ஒரு தம் மெச்சமீறுறமுடியும்” என்ற சூத்திரத்தால். 27

திணிசுடரிரவியைத்திருத்தமாறுமப்
பணியிடைப்பள்ளியான்பரந்தமார்பிடை
மணியினைவேகடம்வகுக்குமாமுப்போல்
அணிநகரணிந்தனரருந்திமாக்களே.

இ-ள். அருத்திமாக்கள்—அவ்வாறு ஆசைகூர்ந்த அந்நகரிலுள்ள மக்க ள், திணிசுடர் இரவியை திருத்தும்ஆறுஉம்—மிக்கஒளியையுடைய சூரியனை த்திருத்தும் வகையையும், அபணிஇடைபள்ளியான் பறந்தமார்பு இடை— அந்த ஆதிசேடனிடத்துப் பள்ளிகொண்ட திருமாலினது பரவியமார்பிலு ள்ள, மணியினை வேகடம்வகுக்கும் ஆறுஉம்போல—கவுத்துவமணியைப்பு துக்கும் வகையையும்போல அணிநகர் அணிந்தனர்—அழகமைந்த அயோ த்திரங்கரை யலங்கரித்தனர்.

ஆண்பாலும் பெண்பாலும் ஒத்தமகிழ்ச்சியையுடையவராய் அலங்கரித் தனர் என்பதுதோன்ற ஆண்பாலுக்கும் பெண்பாலுக்கும் பொதுச்சொல் லால் அருத்திமாக்கள் அணிந்தனர். விளக்கத்திற்கு விளக்கஞ்செய்தனர் என்பதுபோதரலால் உதாரவணி. வேகடம்வகுத்தல் ஒருசொல். 28

வெள்ளியகரியனசெய்யவேறு
கொள்ளைவான் கொடிநிரைக்குழாங்க்கள்தோன்றுவ
களள்ளிற்கோதையான்செல்வங்காணிய
புள்ளெலாந்திருநகர்புகுந்தபோன்றவே.

இ-ள். வெள்ளியகரியனசெய்ய—வெண்மைநிறமுடையவனும் செந் நிறமுடையவனும், வேறுஉள்ள—மற்றைநிறமுள்ளனவுமாகிய, கொள்ளை வான் கொடிநிரைக்குழாங்க்கள்தோன்றுவ—மிக்கபெரிய கொடிவரிசையின் கூட்டங்கள் தோன்றாநின்ற (அத்தோற்றம்) கள்அவிழ்கோதையான் செல் வங்காணிய—தேனொடுமலர்ந்த மலர்மாலையை யணிந்த இராமமூர்த்தியின் அரசியற்செல்வத்தைக்காண, புள்ளெல்லாம் திருநகர்புகுந்தபோன்ற—பறவை ச்சாதிகளெல்லாம் அழகிய அயோத்திரகரித் புகுதலையொத்திருந்தனர்.

நிறத்தொடுகட்டி வேறு எனற்றமையால் பொன்மையையும் பசுமை யையுங்கொள்க. தோற்றுவுன்னும் பலவின்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுனி ன்று பிரிந்த தோன்றல் என்னும் தொழிற்பெயர் வினைமுதலாய்ப்போன்ற என்னும் பயனிலையையும், புகுந்தவென்னும் பலவின்பாற்படர்க்கை வினை முற்றினின்று பிரிந்தபுகுதல் என்னுந்தொழிற்பெயர் இரண்டனுருபேற்று அப்பயனிலையையுக்கொண்டன. 29

மங்கையர்குறங்கென வகுத்தவாழைகள்
அங்கவர்கழுத்தெனக்கமுகமாரந்தன
தங்கொளிமுறுவலிற்றாமூரான் தன
கொங்கையைநிகர்த்தன கனகுகும்பமே.

இ-ள் வாழைகள் மங்கையர் குறங்கு என்னவகுத்த—(அந்நகரத்தில்) வாழைமார்கள் மங்கைப்பருவப்பெண்கள்தொடைபோல வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, கமுகம் அங்கு அவர்கழுத்து என்ன ஆந்தன — கமுகமார்கள் வகுத்தவாழைகளிடத்து அப்பெண்கள்கழுத்தைப்போலகிறதென உள்ளன, தாமம் ஒளிதங்கு முறுவல் என்பதன்—மூலமலராலமைந்தமாலையின் ஒளியமைந்த அவர்கள் பற்கள் வரிசைபோலத்தொங்கின, கனகுகும்பம்—அங்குவரிசையாக வைத்த பொற்கலசங்கள், கொங்கை நிகர்த்தன—அவர்கள் தனங்களை யொத்திருத்தன.

நான் தன பலவிற்பாற்படர்க்கை யிறந்த காலவினைமுற்று. நால் பகுதி.

முதிரொளியுயிர்த்தனமுடுகிக்காலையிற்
கதிரவன்வேறெருகவின் கொண்டானென
மதிதொடநிவந்தனமகரதோரணம்
புதியனவலர்ந்தனபுதவராசியே.

இ-ள். மகரதோரணம்—மாணிக்கத்தாலமைந்த மகரதோரணங்கள், முதிரொளி உயிர்த்தன—முறுகியகிரணத்தைவிசுதலால், காலையில்முடுகி—உதயகாலத்திலவிரைந்து, கதிரவன்வேறு ஒருகவின் கொண்டான் என்ன—(சூரியன் இளங்கிரணத்தையொழித்துமுதிர்ந்தகிரணத்தைக்கொள்ளுதலால்) வேறெரு பொலிவைக்கொண்டாற்போல, மதிதொட நிவந்தன—சந்திரமண்டிலத்தை யளாவவுயர்ந்தன, புதவராசி—கதவின் கூட்டங்கள், புதியன அலர்ந்தன—பண்டையவழியொழிந்து புதியனவாடவிளங்கின.

இளங்கிரணத்தையுடைய சூரியன் தோரணங்களால் முதிர்ந்த கிரணத்தைவிசுதலால் கதிரவன் வேறெருகவின் கொண்டானென என்றார். மகரதோரணம்முதிரொளியுயிர்த்தனவாகிமுடுகி மதிதொடநிவந்தன எனவும், புதவராசிகள் கதிரவன் வேறெருகவின் கொண்டானென்னப்பதியனவலர்ந்தன எனவும் பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. உயிர்த்தன என்னும் அஃறிணைப் பலவிற்பாற்படர்க்கையிறந்தகால வினைமுற்றினின்றும் பிரிந்ததொழிற்பெயர் மூன்றனுருபேற்று நிவந்தன என்னும்வினைமுற்றின் முதனி லெகொண்டது உயிர், நிவ பகுதிகள்.

31

துளியுறுசெம்மணித்தூண்மீறுதோய்
வனிதையோர்கூறினன்வடிவுகாட்டின
புனைதுகிலுறைதொறும்பொதிந்துதோன்றின
பனிபொதிகுதிருனப்பவளத்தூண்களே.

இ-ள். துன்னி உறுசெம்மணிதூண்—மாடங்களில் நெருங்கியமைந்த செவந்தமாணிக்கத்தாலமைந்த தூண்ங்கள், மீறுதோய்வனிதைஒர்கூறினன் வடிவுகாட்டின—விபூதியையணிந்த உமாதேவியை யோர்பாகத்திலுடைய

உருத்திரமூர்த்தியின் திருவுருவத்தைப் புலப்படுத்தின, பவளம் தூண்கள்—
பவளத்தாலமைந்த தூண்கள், பணிபொதிக திரீ என்ன—பனியால் மூடுபட்ட
சூரியனைப்போல, புனைதுகில் உறைதொறும் பொதிந்து தோன்றின—அலங்
கரித்த வெள்ளிய ஆடையாலமைந்த உறைகன்தோறும் மூடுபட்டுக் காணப்
பட்டன.

தூன்னிதுனி தொகுத்தல்.

82

முத்தினின் முழுநிலவெறிப்பமொய்மணிப்
பத்தியினிளவெயில் பரப்பீலத்தின்
தொத்தினயிருள்வரத் தூண்டச்சோதிட
வித்தகர்விரித்தநா ளொத்தவீதியே

இ-ன். வீதி—தெருக்கள், முத்தின் இல் முழுநில எறிப்ப—(ஒருபால்)
முத்துவடங்களால் சந்திரகிரணத்தை விசதலானும், மொய்மணிபத்தியின்
இளவெயில் பரப்ப (ஒருபால்) தெருங்கிய மாணிக்கவரிசையால் சூரியகிரண
த்தைப்பரப்புதலாலும், நீலத்துதொத்து இனம் இருள்வர தூண்ட (ஒருபால்)
நீலமணித்திரட்சியின் கூட்டம் இருள்பரவு ஒளி தூண்டலாலும், சோதிடவித்த
கர் விரித்தநாள் ஒத்த—சோதிடநூல்வல்லோர் விரித்த கிரகங்களை யொத்திரு
ந்தன.

சந்திரன், வெள்ளி வெண்ணிறமுடைமையாலும், சூரியன், செவ்வாய்
வியாழம், சேது செந்நிறமுடைமையாலும், புதன், சனி இராகு கரு
நிறமுடைமை யாலும் வித்தகர் விரித்தநாளொத்த என்றார். எறிப்ப பர
ப்ப, தூண்டவென்னும் வினையெச்சங்கள் காரணப்பொருள்மேல் நிறநலால்
இறந்தகாலத்தில்தவந்தன, இன்னவெண்டாவழிச்சாரியை.

83

அடல்மான் தேர்க்குழாமவனிகாணிய
விடெனுமுலகின் வீழ்மானம்போன்றன
ஒடைமாக்கடகளிறு உதயமால்வரை
தேடருங்கதிரொடுந் திரிவபோன்றவே

இ-ன். அடல்மான் தேர்குழாம் — வெற்றியமைந்த குதிரைபூண்ட
தேரின் கூட்டம், அவனிகாணியவீடு என்னும் உலகு இன்வீழ் விமானம் போ
ன்றன—இந்நிலவுலகிலுள்ள அயோத்தியைக்காணவேண்டிச் சுவர்க்கமென்
னும் பொன்னுலகினின்றாவீழ்ந்த விமானங்களை யொத்திருந்தன, ஒடைமாக்க
டகளிறு — நெற்றிப்பட்டத்தை யணிந்த பெரிய மதத்தையுடைய யானைகள்,
மால் உதயவரை—பெரிய உதயகிரி, தேடு அருங்கதிரொடும் திரிவபோன்ற
—தேடுதற்கரிய சூரியனோடுந் திரிதலையொத்திருந்தன.

திரிவ என்னும் அஃறிணைப்பலவிற்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றினின்றும்
பிரித்தொழிற்பெயர் இரண்டனுருபேற்றுப்போன்ற என்னும் வினைமுற்றின்
முதனிலைகொண்டது. ஒடை கதிரையும், களிறு உதயகிரியையும் ஒத்தன
என நிறலாம் ஒப்புமைக்கூட்டவுண்மையணி.

84

வளங்கெழுநிருநகர்வைகும்வைகலும்
பளிக்குடைநெடுஞ்சுவரடித்தபத்தியில்

வளர்ந்தெழுசுடர்மணியிருளைக்கீறலால்
வளர்ந்திலபிறிந்திலசெக்கர்வானமே.

இ-ள். வளம்கெழு திருநகர்வைகும் பளிங்குஉடைய நெடுஞ்சுவர் அடித்தபத்தியில்—வளமையிக்க அழகிய அயோத்தியில் நிலைபெற்ற பளிங்காலம்மந்த நீண்ட சுவர்த்தலங்கடுத்துள்ள வரிசையில், வைகலும் கிளர்ந்து எழுசுடர்மணி இருளைக்கீறல் ஆல்—நாள்தோறும் விளங்கியெழுந்த ஒளியிக்கமானிக்கங்கள் இருளினையோட்டுதலால், செக்கர்வானம்—செக்கர்வானமானது, வளர்ந்திலது பிறிந்திலது—வளரவுமில்லை நீங்கவுமில்லைக்காலத்தும் ஒரு தன்மைத்தாயிருந்தது.

வளர்ந்திலது, பிறிந்திலது துவ்விகுதி தொகுத்தல்.

85

பூமழைபுனன்மழைபுதுமென்சுண்ணத்தின்
தூமழைதரளத்தின் றேரமில்வெண்மழை
தாமிழைநெரிதலிற்றகர்த்தபொன்மழை
மாமழைநிகர்த்தனமாடவீதியே.

இ-ள். மாடம் வீதி—மாடங்கள் செருங்கிய வீதியில், பூ மழை—மலர்மழையும், புனல்மழை—(தாரைவார்க்கும்) நீர்மழையும், புதுமென்சுண்ணம் தூமழை—புதியமெல்லிய பரிசுத்தமாகிய சுண்ணமழையும், தோம்இல்வென் தரளம்மழை—குற்றமில்லாத வெள்ளியமுத்தமழையும், இழைதாம் நெரிதல் இல்தகர்ந்த பொன்மழை—ஆபரணங்கள் ஒன்றோடொன்று தாக்கு தலால் உடைபட்டுச்சிந்திய பொன்மழையும், (சிந்துதலால்) மாமழைநிகர்த்தன—பெருமழையையொத்திருந்தன.

பூமழை புனல்மழையையும், சுண்ணமழை தரளமழையையும், பொன்மழைமாமழையையு நிகர்த்தனஎன்பொருள் கொள்ளினும் அமையும். அத்துஇன் வேண்டாவழிச்சாரியைகள். தகர்ந்த இறத்தகாலப்பெயரெச்சம் தகர்பகுதி.

86

காரொடுதொடர்மதக்களிறுசென்றன
வாரொடுதொடர்கழன்மைந்தராமெனத்
தாரொடுநடந்தனபிழுகள் தாழ்கலைத்
தேரொடுநடக்குமட்கெரிவைமாரினே.

இ-ள். கார் ஒடு தொடர்மதம் களிறு—மேகத்தோடொத்த மதத்தையுடையயானைகள் வார்ஒடுதொடர்கழல் மைந்தர் என்ன சென்றன—வாரொடு பொருந்திய வீரகண்டைகட்டிய புருடரைப்போலச் செல்லாநின்றன, தார் ஒடுபிழுகள்—கிண்கிணிமாலையோடு பெண்யானைகள், கலைதாழ்தேர்ஒடுநடக்கும் அதெரிவைமாரின்—மேககலைதாழ்ந்த அல்குலோடுநடக்குமட்பெண்களைப் போல, நடந்தன—நடக்காநின்றன.

வாரொடு தொடர்கழல் மைந்தரெனக்காரொடு தொடர்மதக்களிறுசென்றனவெனவும், தாழ்கலைத்தேரொடு நடக்குமட்கெரிவைமாரின் தாரொடுபிழுகள்நடந்தன எனக்கொள்ளினும் அமையும். தேர்எனஉபமேயத்தை இலக்கனை

யாக உபமானத்தாற் கூறுதலால் உருவகவுயர்வுநவீதிலவணி. ஆம்கட்டுரைச் சுவைபட்டவந்த இடைச்சொல்.

37

ஏய்ந்தெழுசெல்வமுமழகுமின்பமுந்
தேய்ந் திலவனையதுதெரிகிலா மையால்
ஆய்ந்தனர் பெருகவுமமரரிம்பரிந்
போந்தவர் போந்திலமென்னும்புந்தியால்.

இ-ள். இம்மர் இல் போந்தவர் அமரர்—(விண்ணுலகில் நின்று இம்ம ண்ணுலகிலயோத்திக்குவந்த தேவர்கள், ஏய்ந்து எழுசெல்வம் உம் அழகுஉம் இன்பம் உம்தேய்ந்தில—பொருந்தியெழுந்த செல்வமுங்காட்சியும் இன்பமுந் தம்முலகிற்குக்குறைந்தில, அனையதுதெரிகிலாமையால்—அதனால் வேற்று மைதெரியாமல், பெருகஉம் ஆய்ந்தனர்—இதுவிண்ணுலகோ மண் ணுலகோ வென்றுமிகவு மாராய்ந்தனர், போந்திலம் என்னும்புதியால்—(நாம்மண் ணு லகில்) வந்திலமென்னும் அறிவால்.

போந்தவர் வினைமுற்றுப் பெயரெச்சமாய் அமரர்என்னும் வினைமுதற் பொருள்கொண்டது. புகு பகுதி உகரம் ஓகாரமாகத் திரிதலும் ஈறுகெடுத்த லும் நகரத்தோற்றமும்சந்தி, தகரமெய் இறந்தகாலவிடைநிலை, அகரம்சாரி யை, வகரமெய்சந்தி, அர் பலர்பால்விகுதி. போந்திலம் என்னும் எதிர்மறை த்தன்மைப்பன்மைவினைமுற்று இறந்தகாலவிடைநிலைபெற்று வந்தது. ஒப் புமையால் ஒன்றனை இதுவோ வதுவோவென்று சந்தேகத்தால்ஐயவணி. 38

அந்நகரணிவுறுமமலைவானவர்
பொன்னகரியல்பெனப்பொலியுமெல்லையில
இன்னல்செயிராவணனிழைத்த தீமைபோல்
துன்னருங்கொடுமனக்கூனிதோன்றினான்.

இ-ள். அநகர்—அந்த அயோத்திநகரம், அணிவுறும் அமலை—அலங்க ரிக்குமாவாரத்தால், வானவர் பொன்னகர் இயல்பு என்ன—தேவர்களது பொன்னுலகம்போல, பொலியும் எல்லையில்—விளங்குங்காலத்தில், இன் னல்செய் இராவணன் இழைத்த தீமைபோல்—(உயிர்களுக்கு) துன்பஞ்செ ய்யும் இராவணன்செய்த தீவினைப்பயன்போல, துன் அருங்கொடுமனக்கூனி தோன்றினான்—நன்மையடைதலில்லாத கொடியமனத்தையுடையகூனியெ ன்பவன் வெளிப்பட்டான்.

இராமமூர்த்தி யாசியலிழத்தல் இராவணன் அரசியலிழந்து அழிதற்குக் காரணமாதலால் தீமைபோற் கூனிதோன்றினான் என்றார். இராவணன் திருக்கயிலையின் கீழ்ப்பட்டமுதலையுடையவன். யாவரும் அழச்செய்பவன் என்று பொருள்கூறுவாருமுண்டு.

39

தோன்றியகூனியுந்துடிக்குநெஞ்சினான்
ஊன்றியவெருளியாளுந்நெஞ்சுமுள்ளத்தாள்
காண்மெரிநயனத்தாள் கதிக்குஞ்சொல்லினான்
முன்றுலகினுக்குமோரிடுக்கண்மூட்டிவான்.

இ-ள். தோன்றிய உனி உம் — (இராமமூர்த்தி முடிசூடுதலைக்கேள்வியுற்று) வெளிப்பட்ட மந்தரையும், துடிக்கும் நெஞ்சினான் — பதைக்கும் முடையவளாய், ஊன்றிய வெகுளியான் — முதிர்ந்த கோபமுடையவளாய், உளைக்கும் உள்ளத்தான் — வருந்துமனமுடையவளாய், கான்று எரின யனத்தான் — கோபாக்கினியைக்கக்கியெரியுங் கண்களையுடையவளாய், கதிக்கும் சொல்லினான் — தடித்த சொல்லையுடையவளாய், மூன்று உலகினுக்கு உம் — சுவர்க்கமத்தியபாதலமென்னு மூன்றுலகத்திற்கும், ஓர் இடுக்கண் மூட்டுவான் — ஒருபெருந்துன்பத்தை மூன் லிக்கின்றவளாய்.

ஊன்றிய இறந்தகாலப்பெயரெச்சம் ஊன்று பகுதி, கடைக்குறையாய் நின்ற இன் இறந்தகாலவிடைநிலை, யகரமெய்ச்சந்தி, அ எச்சவிகுதி. கான்று இறந்தகாலவினையெச்சம்கால் பகுதி, லகரத்திரிபுசந்தி, நகரமெய் இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி. 40

தொண்டைவாய்க்கேகயன்றோகைகோயின்மேன்
மண்டினான் வெகுளியின் மடித்தவாயினான்
பண்டைநாளிராகவன்பாணிவிலுமிழ்
உண்டையுண்டதனைத் தன்னுள்ளத்துள்ளுவாள்.

இ-ள். தொண்டைவாய்க்கேகயன் தோகைகோயில்மேல்மண்டினான் — கோவைக்கனிபோலுஞ் செவந்தவாயையுடைய கேகயராட்டாசன் புத்திரியாகிய கைகேசியன்னையின் கோயில்நோக்கிச்சென்றவளாய், வெகுளியின் மடித்தவாயினான் — கோபத்தால் மடித்தவாயையுடையவளாய், பண்டைநாள் இராகவன்பாணிவிலுமிழ் உண்டை — உண்டதனைத் தன் உள்ளத்து உள்ளவாள் — முன்னாளில் இராமமூர்த்தி கரத்திலேத்திய கோதண்டமுமிழ்ந்த உண்டையாலடிபட்டதனை மனத்திற்கருது கின்றவளாய்.

தொண்டை முதலாகுபெயராய்க் கனிமேல்நின்றது. தோகைமயில் உவமையாகுபெயராய்க் கைகேசியமேல்நின்றது. பண்டைமென்றொடீர்துற்றிய லுகரம் காரச்சாரியையேற்றது. “ஐயீற்றுடையக்குற்றுகாமுமுளவே” என்றகுத்திரத்தால் உள்ளம்நினைத்தலாகிய வினைக்குமுதற்பொருளாய்மனம் நிற்மலால்வினைமுதற்பொருளில்வந்ததொழிற்பெயர் உன்பகுதி, ளகரத்தோற்றம்சந்தி, அம் விகுதி. ராகவன்ராகுமரபிற்தவன் ராகவன்னநிற்மலால் தத்திதாந்தபதம். 41

நாற்கடற்படுமணிநளினம்பூத்ததோர்
பாற்கடற்படுதிரைப்பவளவல்லியே
போற்கடைக்கண்ணளிபொழியப்பொங்களை
மேற்கிடந்தாடனைவினாவினெய்தினான்.

இ-ள். நால்கடல் படுமணிநளினம்பூத்தது — மான்கு திரையிலுமுள்ள கடலில்பிறந்த மாணிக்கம்போலுஞ் செந்நிறம்வாய்த்த தாமரைமலர்பூத்த, துன்பாற்கடல்படுதிரைப்பவளவல்லிபோல் — ஒருபாற்கடலில்பிறந்த அலையிற்புற்தபவளக்கொடிபோல, கடைக்கண் அளிபொழிய — கடைக்கண்கள் அருள்சூ

ந்துபெழிய, பொங்குஅணைமேல் கிடந்தான் தன்கி—வினங்குவள்ளிய படுக்கையின்மே லுறங்கிய கைகேசியன்னையை, விரைவின் எய்தினான்—விரைந்தடைந்தான்.

தோன்றிய என்னுஞ்செய்யுள் முதலிச்செய்யுள்காறும் ஒருதொடராய்க் குளகமாய் நின்றலால் நெஞ்சினான், வெகுறியான், உள்ளத்தான், நயனத்தான், சொல்லினான், வாயினான், உள்ளவான் என்னுங் குறிப்புவினை முற்றுக்களும் மூட்டுவான், மண்டினான் என்னுந் தெரிநிலை வினைமுற்றுக்களும் “கச்சினன் கழலின்ன் செச்சைக்கண்ணியன்” என்றற்போல எச்சங்களாய்த்தனித்தனியெய்தினான் எனும்வினைமுற்றின் முதனிலையைக்கொண்டன. கூனியென்பவன் கைகேசியன்னைக்கு உயிர்த்தோழியாய்ப் பண்டுள்ளவனாதலால் பாசாழ்வாருக்கு முடிசூட்டாது இராமமூர்த்திக்கு முடிசூட்டித் தரு அமைந்தமையாற் பொருமைகூர்தலின் துடிக்குநெஞ்சினான், மடித்தவாயினான் எனவும், இராமமூர்த்தி இளம்பருவத்தில் வினையாட்டாக மந்தரைகூன்மேல் வில்லால் டித்தலிற் கவலைகூர்ந்து தானோரி டையூறு செய்தற்குச்சமையம்பார்த்திருந்தவனாதலால் வில்லுமிழுண்டையுண்ட தனைத்தன்னுள்ள துள்ளுவான் என வங்கூறினான். உள்ளத்துள்ளவான் என்றதற்கு இராமமூர்த்தி இளம்பருவத்தில் வில்லுண்டையாலவன் கூன்நிமிர்த்தமையால் இயல்பாயுள்ளகூனியென்னும் பட்டத்தை வருத்தி யொழித்தமையால் சமையம்பாய்த்தபோது உன்பட்டத்தை யொழிப்பேனென்று சபதங்கொண்டதனைக்கருதினானென்று பொருள்கூறுவாருமுண்டு. பூத்ததுஎன்பது பெயரச்சமாய்திரைஎன்னும்பெயர்கொண்டது—மாணிக்கத்தாலமைந்தமஞ்சத்தில்தெள்ளியபடுக்கையிலுறங்கினான் எனும் உபமேயப்பொருள்தோன்ற நளினம்பூத்ததோர் நாத்கடற்படுமணி நளினம்பூத்ததோர்—பாத்கடற்படுதிரைப் பவளவல்லியேபோல் என்றமையால் நளினம்மஞ்சத்திற்கும், அலைபடுக்கைக்கும், பவளவல்லி கைகேசியன்னைக்கும் ஒப்புமையாய்நின்றலால் ஒப்புமைக்கூட்டவுமையணியெனவும், நளினம் உபமேயப்பொருளை யிலக்கணையாகக்காட்டி நின்றலால் உருவகவுயர்வுநவீற்சியணியும், நளினம்பூத்ததோர்திரை இல்பொருளுவமையணியு மாகநின்றலால் கலவையணி.

42

எய்தியக்கேசியன்மடந்தையேடவிழ்
நொய்தலர்தாமரைநோற்றநோன்பினால்
செய்தபேருவமைசால்செம்பொற்சீரடி
கைகளிற்றீண்டினுள்காலக்கோளாள்.

இ-ள். காலக்கோள் அன்னான் எய்தி—காலக்கோலையொத்த கூனி விரைந்தடைந்து, அகேசியன்மடந்தை ஏடுஅவிழ் நொய்து அலர்தாமரை—அந்தக்கேசியன்புத்திரியாகிய கைகேசியன்னையின் இதழவிழ்ந்துவிரைந்தலர்ந்த தாமரைமலர், நோற்றநோன்பின் ஆல்செய்த பேர்உவமைசால்—நோற்ற தவத்தால் அடைந்த மிகவும் உவமையாக உமைந்த, செம்பொன்சிறுஅடிகைகள் இல்தீண்டினான்—செவந்தபொன்னிறம்வாய்ந்த சிற்றடியைத்தன்னுகைகளாற்பிசித்தான்.

காலக்கோள் பின்னடக்குந் தீமையைமுன்னுணர்ந்தும் ஒருதீக்கோள் சிறுமை அடி “ஈறுபோதல்” என்றதனால் ஈறுகெட்டுவருமொழிமுதல் உயிர் ஆதலால் “ஆதிரீடல்” என்றதனால் மூதல்நீண்டது. தாமரைதவஞ்செய்தலில் லாமையால் இல்புலமும், அதனால் உவமையாதற்பலத்தன்மை அத்தியவச யித்தலுமுடைமையாலிது இல்புலப்பயன்ற்றகுறிப்பணி. 43

தீண்டலுமுணர்ந்தவத்தெய்வக்கற்பினுள்
நீண்டகண்ணனந்தருநீங்குகின்றிலன்
மூண்டெழுபெரும்பழிமுடிக்கும்வெவ்வினை
தூண்டிடக்கட்டுரைசொல்லன்மேயினுள்.

இ-ள். தீண்டலும் உணர்ந்த அடையவக்கற்பினுள்—கூனிகைகளாற் பரிசிக்க அதனால் துயிலுணர்ந்த அந்தத்தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த கற்பினையுடைய கைகேசியன்னை, நீண்டகண் அனந்தர்உம் நீங்குகின்றிலன்—யிக்ககண் துயிலும் நீங்காதாகவும், மூண்டு எழுபெறும் பழிமுடிக்கும் வெவ்வினை தூண்டிட—மூண்டெழுநின்ற பெருமபழியாக வுலகுள்ளளவும் நிலைநிறுத்துந் தீவினை தூண்டலாவஎழ, கட்டுரைசொல்லல்மேயினுள்—உறுதிமொழி கூறத்தொடங்கினுள்.

தீண்டலும்என்னுமெச்சம் காரணத்தின்மேல் நின்றலாவிறத்தகாலத்தில் வந்தது. தீண்டுபகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, அல்விரித்தல்விசாரம், உம்எச்சவிகுதி. நீங்குகின்றிலன் எதிர்மறை முற்றெச்சமாய்நின்றது. நீங்கு பகுதி, கில்ஆற்றலுணர்ந்தும் விகுதி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி, து சாரியை, லகரத்திரிபும் உகரக்கேடும் சந்தி, இல்எதிர்மறைவிகுதி, அனேத்தும் ஒரு பகுதி, அன்விகுதி “உண்ணுகிறிலேன்” எனவருதல்காண்க “உண்ணுகிற்பன்” என்றும் போல உடன்பாட்டில் நீங்குகிற்பன் எனவரும். 44

அணங்குவாள்விடவராவணுகுமெல்லையுங்
குணங்கெடாதொளிவிரிகுளிர்வெண்டிங்கள்போற்
பிணங்குவான் பேரிடர்பிணிக்கநண்ணவும்
உணங்குவாயல்லையுறங்குவாயென்றாள்.

இ-ள். அணங்குவான் விடம் அரா—வருத்துமொள்ளிய விஷத்தை யுடைய இராகுவென்னும்பாம்பானது, அணுகும்எல்லையும்—(தன்னைவிழுங்க) வருஞ்சமையத்தும், குணங்கெடாது ஒளிவிரிகுளிர் வெண்டிங்கள்போல்—தனதுகுணங்குன்றது ஒளிவீசங்குளிர்த்தவெள்ளிய சந்திரனைப்போல, நீபிணங்குவான் பேர் இடர்பிணிக்க நண்ணஉம்—நீவருந்தும்படி பெருந்துன்பமானது உன்னை விழுங்கவரவும், உணங்குவாய் அல்ல உறங்குவாய் என்றாள்—(அன்றும்) வருந்தாது உறங்காநிற்பாய்—இது என்னவென்றுகூறினாள்,

அணங்கராவினைத்தொகை நிலைத்தொடர், வாள்விடம். இடைப்பிறவரல். பிணிக்க எதிர்காலத்தில்வந்த வினையெச்சம் பிணி பகுதி, கு சாரியை, ககரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும்சந்தி, அ எச்சவிகுதி. இது எடுத்துக்காட்டு வமையணி. 45

வெவ்விடமனையவள்விளம்பவேற்கணை
தெவ்வொசிலைக்கையென்கிறுவர்செவ்வியர்

யன்னையின் மணத்திலிருத்தலால், மங்கை உள்ளம் உம்—கைகேசியன்னையின் மனமும், ஆற்றல்சால் கோசலை அறிவும் ஒத்த—கற்பின் வலிமை மிகுந்த கௌசலாதேவியினுணர்வும் வேற்றுமையில்லாத தம்முளொத்திருந்தன.

இராமமூர்த்திக்கு மகுடஞ்சூட்டுவதற்கு அரணுக்கு இருத்தல்போல இவளுக்கும் இருந்ததேன்பார் வீரணரதைபுகு—கேற்றவளிருதயத்திருக்க எனவும், மினமும் உணர்வும் ஒன்றுபட்டிருத்தல்போல இருவர்மனமும் வேற்றுமையின் நியிருந்தன என்பார் உள்ளமுமறிவும் ஒத்த என்றார். ஏ, கொல், ஆம் கட்டுரைச்சுவைபடநின்ற இடைச்சொற்கள். அஃது இயல்பு. இருக்காரணத்தின்மேல் நின்றலால் இறந்தகாலத்தில் வந்தது. 51

ஆயபேரன் பெனுமளக்காரர் தெழுத்
தேய்வி லாமுகமதி விளங்கித் தேசுற
தூயவளுவ கையாய் மிகச்சுடர்க்கெலாம்
நாயகமனையே தார்மாலே லங்கினான்.

இ-ள். தூயவன் — மனத்திற்களங்கமில்லாத கைகேசியன்னையின், ஆயபேர் அன்புள்ளும் அளக்கர் ஆர்த்து எழு—அமைந்தபெரிய அன்பென்னுங் கடல் ஆரவாரஞ்செய்யவும், தேய்வு இல்லாத முகம்மதி விளங்கிதேசுற—நாளுக்குநாள்தேய்தலும் வளர்தலுமில்லாத முகமாகிய சந்திரன் விளங்கவும், உவகைபோய் மிக—மகிழ்ச்சிகைபிகவும், சுடர்க்கு எல்லாம் நாயகம் அனையது ஓர் மாலே லங்கினான்—சந்திரனாகியார்களுக்கெல்லாம் நாயகமாயுள்ள ஒரு இரத்தின மாலையைக் கூனிக்குக் கொடுத்தான்.

அனையது அத்தன்மையது என்னுட்பொருள்மேல் நின்றலால் நாயகமாயுள்ள என்றும். சந்திரனுக்குள்ள வளர்ச்சியையும் தேய்வையும் விலக்கி உருவஞ்செய்தமையால் தேய்வி லாமுகமதியென்றது விலக்குருவகவணி. தேய்வி லாயென்றமையால் வளர்ச்சியையுங்கொண்டது உபலக்கணம். 52

தெழித்தன றுரப்பின ஸ்சிறுகண்டியு
விழித்தன ல்வைதன ள்வெய்துயிர்த்தன ள்
அழித்தன ள்முதன ளம்பொன்மாலையால்
குழித்தன ணிலத்தையக்கொடியகூனியே.

இ-ள். அகொடியகூனி — (மகிழ்வாற்கொடுத்த இரத்தினமாலையை யேற்ற) அந்தக்கொடியகூனியானவன், தெழித்தனன் உரப்பினன்—கோபித்தான் அதட்டினான், சிறுகண்டியே உக விழித்தனன் வைதனன்—சிறுத்தலை டைய கண்களில் கோபாக்கினி சிந்தவிழித்தான் வைதான், வெய்துயிர்த்தனன்—பெருமூச்செறிந்தான், அழித்தனன் அழுதனன்—மனம் பிறிந்தான் அழுதான், நிலத்தை அம்பொன்மாலையால் குழித்தனன்—நிலத்தினையழுகிய அப்பொன்மாலையால் குழிசெய்தனன்.

தனித்தனிபயனிலைகளாகக்கொள்ளாது அழுதனன் என்பதுகாறும் எச்சங்களுக்கிக்குழித்தனன் என்பதனோடு முடிக்கினுமையும், அழித்தனன் வலித்தல்விகாரம். நிலத்தைக்குழிசெய்தலாவது எறிதலால்.

வேதனைக்கூனியின்வெருண்டுநோக்கியிப்
பேதையைபித்திறிற்சிந்தசேயொடும்
நீதுயர்படுகநின்னெழுதுமாற்றவள்
தாதுயர்க்காட்செயத்தரிக்கிலேனென்றாள்.

இ-ள். வேதனை கூனியின் வெருண்டுநோக்கி—(தன்வஞ்சினமுடியா
மையால்) வருத்தத்தையுடைய கூனியானவள் பின்புகோபித்துப்பார்த்து,
இபேதையைபித்தி—இந்த அறியாமையையுடையாய் பிச்சினையுடையாய், நீ
நின்பிறந்தசேயொடும் துயர்படுக—சீ யுனக்குப்பிரந்த பிள்ளையோடு துய
ரடையக்கடவாய், நின்றெழுது மாற்றவள்தாதியற்கு ஆள்செயதரிக்கிலேன்
என்றாள்—உனக்குவழிவழிப்பகையாயுள்ள கௌசலாதேவியின் தாதிமார்க
ளுக்கு அடிமைசெய்யச்சிறிதும் யான் சகியேனென்று கூறினாள்.

தன்வார்த்தை வழிநில்லாதிருத்தலால் நீ துயர்படுகயென்றாள். இவ்விய
ங்கோள் விருதிவைதற்பொருளில்வந்தது. பேதை பருதி, முன்னிலை யொரு
மைவிருதி. யகரமெய்ச்சந்தி. இதுபண்படியாகப்பிறந்தமுன்னிலையொருமை
வீனைமுற்று. பேதை அறியாமை. 54

செவந்தவாய்ச்சீதைபுங்கரியசெம்மலும்
நிவந்தவாசனத்தினிதிருப்பநின்மகன்
அவந்தனாவெறுநிலத்திருக்கலானபோ
துவந்தவாறென்னிதற்குறுதியாதென்றாள்.

இ-ள். செவந்தவாய் சீதையும் கரிய செம்மலும்—செவந்த வாயை
யுடைய சோப்பிராட்டியும் கரியநிறத்தையுடைய இராமமூர்த்தியும், நிவந்தஆ
சனத்து இனிது இருப்ப—உயர்ந்த சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருக்க, நின்மகன்
அவன் ஆய் வேறுநிலத்து இருக்கல் ஆனபோது—உனதுமகன்வறியறாய்
வெற்றுத்தரையிலிருக்க ஆனகாலத்தில், உவந்தஆறுஎன்—நீ மகிழ்கூர்ந்தவ
ரைஎன்ன, இதற்கு உறுதியாதுஎன்றாள்—இம்மகிழ்ச்சியால் உனக்கும் உன்
மகனுக்கும் வரும்பயன் என்ன சொல்லுவா யென்றுவினவினாள்.

நிவந்த இறந்தகாலப்பெயரெச்சம் நி பருதி.

55

மறத்திலள்கோசலையுறுதிமைந்தனும்
சிறந்தநற்றிருவினிற்றிருவுமெய்தினான்
இறத்திலளிநுத்தனெனன்செய்தாற்றுவான்
பிறத்திலன்பாதனீபெற்றதாலென்றாள்.

இ-ள். கோசலை உறுதிமறத்திலன்—கௌசலாதேவி தன்புத்திரப்பே
ற்றாலடையும் பயனைமறக்கிலன், மைந்தனும்நல்திரீவின் இவ்விற்றத்திருமம்
எய்தினான்—இராமமூர்த்தியும் பெருஞ்செல்வத்திற்சிறந்த அரசர்செல்வத்தை
யடைந்தான், பாதன் இறத்திலன் இருந்தான்—பாதாழ்வான் உயிர்விட்டிலன்
வானாவிரத்தான், என்செய்து ஆற்றுவான்—இனிஎன்னசெய்து உயிர்விழ
ப்பானோ, பாதன் நீபெற்றது ஆல்பிறத்திலன்—நீ அவனைப்பெற்றதால் அரசர்
செல்வ மடையாமையால் அரசமரபிலவன்பிறக்கவில்லையென்று கூறினாள்.

இறந்திலன் இருந்தனன் என எதிர்காலத்தி லிறந்தகாலமாகக்கூறியது தெளிவுபற்றிவந்த காலவழுவமைதி. இறந்திலன் பிறந்தனன் இறந்தகாலவி டைநிலை பெற்றுவந்த எதிர்மறைவினைமுற்றுள். இறக்கின்றிலன் இறக்கி லன் என நிகழ்காலத்திலும் எதிர்காலத்திலும்வரும். 56

சரதமுப்புவினெலாந்தம்புதன்னெடும்
வரதனேகாக்குமேல்வரம்பில்கா லமும்
பரதனுமிள்வலும்பதியினீங்கிப்போய்
விரதமாதவஞ்செயவிடுதனன்றென்றான்.

இ-ள். வரதன்—இராமமூர்த்தியே, சரதம்இ புவிஎல்லாம் தம்பிதன் ஓடும்—உண்மையாக இந்நில வுலகினையெல்லாம் இலட்சுமணப்பெருமா னோடு, காக்கும்எல்—காப்பானாகில், பரதனும் இளவல்உம் பதியினீங்கி போய்—பரதாழ்வானும் சத்துருக்கப்பெருமானும் அயோத்தியினின்று நீங்கி ப்போய், வரம்புஇல்காலம்உம் விரதம்மாதவம் செயவிடுதல்நன்றுஎன்றான்— எந்நாளும்விரதமமைந்த பெரியதவத்தைச்செய்ய அனுப்புதல் மிகவுநல்லது எனவுங் கூனிசொன்னான்.

இளவல் பண்பாகுபெயராய்த்தம்பிமேல்நின்றது. இளமைபண்புப்பகுதி, அல் பண்புப்பெயர்விகுதி, ஈறுகெடுத்தும் வகரத்தோற்றமும் சந்தி. வரம்பு இல் எண்ணுதலில்லாதஎன்னும் பொருள்மேல்நிற்றலால் எந்நாளும்என்றும்.

பண்ணுறுகடகரிப்பரதன் பார்மகள்
கண்ணுறுகவினராயினிதுகாத்தவம்
மண்ணுறுமுாசுடைமன்னர்மாலையில்
எண்ணுறப்பிறந்திலனிறத்தனன் மென்றான்.

இ-ள். பண் உறுகடம்கரிபரதன்—அலங்கரித்தலமைந்த மதமொழுகும் யானைச்சேனையையுடைய பரதாழ்வான், பார்மகள் கண்உறுகவினர் ஆய்— பூதேவிக்கு இரண்டுகண்களையுமொத்த பொலியுடையவராய், இனிதுகாத்த அமண்உறு முரசுஉடைய மன்னர்மாலையில்—இனிதாக உயிர்களுையோம்பிய ஒப்பினையமைந்த முரசினையுடைய அந்தமதுச்சக்கரவர்த்தி முதலிய அரசர் கள்கோவையில், எண் உறபிலந்திலன்—இவனுமொருவனாக வைத்தெண் ணப்பிறந்திலன்; இறத்தல் நன்றுஎன்றான்—(இருப்பதிலும்) அவனிறப்பது நல்லதென்றுகூறினான்.

உயிர்களின்பக்கூர்தலை ஒம்புதல்மேலேற்றிக்கூறினார், காரணகாரியங் கட்டு ஒற்றுமையுண்மையால். 58

பாக்கியம்புரிந்திலாப்பரதன் நன்னைப்பண்
டாக்கியமொலன் கழலரசனாணையால்
தேக்குயர்கல்லதர்கடிதுசேணிடைப்
போக்கியபொருளெனக்கின்றுபோந்ததால்.

இ-ள். பாக்கியம்புரிந்துஇல்லாத பரதன்தன்னை—அரசியற்பேறடைய முற்பிறப்பில் தவஞ்செய்யாத பரதாழ்வானை, பொலன் ஆக்கியகழல் அரசன் பண்ணுணையால்—பொன்னாற்செய்த வீரகண்டைகட்டிய தசரதச்சக்கரவர்

த்திமுன்பு தன்னுணையால், தேக்குடயர்கல் அதர்—தேக்குமரங்களுயர்ந்தகல் வழியில், கடிதுசேண்டுடைபோக்கிய பொருள்எனக்கு இன்றுபோந்தது—விரைந்து தூரத்தேசத்திற்செலுத்திய அவ்வரசன்கருத்து எனக்குஇன்றைக்கு வெளிப்பட்டது.

பரதாழ்வானே, அவன் மூதாதையாகிய கெகயநாட்டரசன் பார்க்கவேண்டுமென்னும் கருத்தினனாழையுணர்ந்து தசரதச்சக்கராவர்த்தி அந்நாட்டிற் குச் செலுத்தினான் என்பதுதூல்வரலாறு. அவ்வரசன்செலுத்தியது இராமமூர்த்திக்கு மகுட்டுக்குட்டெற்றருளன்று கருதிக்கூறுதலால் இது இலேசவணி, அரசன் கருத்தைப் புலப்படுத்தியது மகுட்டுக்குட்டத் தொடங்கிய தொழிற் குணமாதலால் கடிது ஒன்றன்டார் படர்க்கைக் குறிப்புமுற்று எச்சமாய் நின்றது கடி பகுதி, து விசுதி.

59

மந்தரைபின்னரும்வகைந்துகூறுவாள்
அந்தரத்தீர்த்துலகளிக்குரீரினல்
தந்தையுங்கொடியனற்றாயுத்தீயளால்
எந்தையேபரதனையென்செய்வாயென்றாள்.

இ-ள். மந்தரைபின்னர்தம் வகைந்துகூறுவாள் — மந்தரையானவன் யின்னும் வகைசெய்து கூறாநின்றாள், பரதனே—பரதாழ்வானே, அந்தரத்தீர்த்து—நீ தூரத்திலநீங்க, உலகுஅளிக்கும் ரீரின்ஆல்—அரசியலை இராமமூர்த்திக்குத் தருந்தன்மையால், தந்தைதம் கொடியன் நல்தாய்தம்மீயன்—உன் பிதாவங்கெட்டவன் பெற்றதாயுங்கெட்டவன், எந்தையே—என்தந்தையே, என்செய்வாய்என்றான்—என்னசெய்தாற்றுவா யென்று வருந்திக்கூறினாள்.

வகைந்து இறந்தகால்வினையெச்சம் வகை பகுதி.தீர்த்துசெய்வெனெச்சத்திரிபு.

60

அரைசரிற்பிறந்துபின்னரசரில்வளர்ந்
தரைசரிற்புகுந்துபேரரசியானரீ
கரைசெயற்கருத்துயர்க்கடலில்வீழ்கின்றாய்
உரைசெயக்கேட்கிலையுணர்தியோவென்றாள்.

இ-ள். அரசர் இல்பிறந்து பின் அரசர் இல்வளர்ந்து—அரசர் குடியிற் பிறந்துபின்பு அந்தஅரசரவீட்டிலேஉளர்ந்து, அரசர் இல்புகுந்து பேரரசரி ஆனரீ—அரசர்வீட்டிற்புகுந்து பெரிய அரசியாயுள்ளரீ, கரைசெயற்கு அருந்துயர்கடல் இல்வீழ்கின்றாய்—அளவிதெற்கரிய துன்பக்கடலில்வீழப்போகின்றாய், உரைசெய்யகேட்கிலை—(நீவிழாதிருக்க) யான்சொல்லுதலையுங்கேட்டிலை, உணர்திது என்றான்—(நீயாகிலும்)தெரிந்து பிழைப்பாயோவென்று கூறினான்.

துன்பஞ்சிறிது மறியாதவனென்பான் அரைசரிற்பிறந்து பின்னரை சரில்வளர்ந் தரைசரிற்புகுந்து பேரரசியானரீ என்றான். வீரயிருதியைக் கூறுதற்கு “எய்போற்கிடக்கின்றனென்னை—துந்தை கன்னின்றுன்” எனப்பிறர் கூறுதலுங் காண்க இது குறிப்பணி. அரசர்அரைசர் எனஉந்தது இடைநினைப்போலி.

61

கல்வியுமிளமையுங்கணக்கிலாற்றலும்
வில்வினையுரிமையுமுழகும்வீரமும்
எல்லையில்குணங்களுமபரதந்தேயவை
புல்லிடையுருத்தமுதேயும்போலென்றாள்.

இ-ள் கல்வி உம் இளமை உம் கணக்கு இல் ஆற்றல் உம்—(அரசியலுக்குரிய) கல்வியுமிளமைப்பருவமும் அளவிலாத வலிமையும், வில்வினை உரிமை உம் அழகு உம் வீரம் உம்—வில்லாண்மையுரிமையும் அழகும் வீரத்தன்மையும், எலி இல் குணங்கள் உம் பரதற்கு—அளவில்லாத தன் குணங்களும் பரதனுக்கேயுரியன, அவை புல்லிடை உருத்த அமுது உம்போல் என்றாள்—அவைகள் பயன்படாமையால் புல்லிற் சித்திய தேவருணவையும் ஒக்கும்.

நரநாதிரா மூப்புக்களைப்போக்கும் அமுதினைப்பெற்ற வொருவனுணனாது புல்லிற் சித்தியதுபோல, அரசியலுக்குரிய நற்குணங்களைப்பெற்ற பரதாழ்வான் அவ்வரசியலைப்பெருமையால் அவை புல்லிடையுருத்தமுதேயும்போலென்றாள் என்றார். அது என்னும்பாடம் கல்வி முதலியவற்றைக் சுட்டாமை காண்க. உருத்த என்னும் இறந்தகாலப்பெயரெச்சம் ஈறுதொக்கது. ஏதிரண்டனுள் முன்னது பிரிநிலை, பின்னது அசைநிலை. உம்மையார்வு சிறப்புப் பொருட்டு. போல் என்னும் இடைச்சொல்லடியாகப் பிறத்த வினைப்பகுதி வினை முற்றுப்பொருள்மேல்நின்றது. அவை அமுதுபோலும் என்றது பான்மயக்குறழ்ச்சி.

62

சுலிநிலைத்துறை.

வாய்கயப்புறமந்தரைவழங்கியவெஞ்சொல்
காய்கனற்றலெனெய்சொரிந்தெனக்கதங்கனற்ற
கேகையர்க்கிறைதிருமகள்கிளரிளவரிகள்
தோய்கயற்கண்கள் செவப்புறநோக்கினன் சொல்லும்.

இ-ள். வாய்கயப்புற மந்தரைவழங்கிய வெஞ்சொல்—வாய்கசக்க மந்தரைகூறியகடுஞ்சொல், காய்கனற்தலைநெய்சொரிந்தால் என்னகதம்கனற்ற—எரியும் நெருப்பில் நெய்யைவார்த்ததுபோலக் கோபத்தைமூட்ட, கேகையர்க்கு இறைதிருமகள் — கேகயநாட்டார்க்கரசன் புத்திரியாகிய கைகேசியன்னை, கிளரினாவரிகள் தோய்கயல்கண்கள் செவப்புறநோக்கினன் சொல்லும்—வினங்குஞ்சிறிய ரோகைகள் பரத்த கயல்போன்ற கண்கள் செவக்கப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றாள்.

நோக்கினன் முற்றெச்சம். கயப்புற ஒருசொல். கனற்ற என்னும் வினையெச்சம் காரணகாரியத்தின்மேல் நின்றலால் இறந்தகாலத்திலுவந்தது. கனல் பகுதி. இதனடியாகக் கனற்றிய, கனற்றி, கனற்றினான் என வினை விகற்பங்களாவும்.

63

வெயின்முறைக்குலக்கதிரவன்முதலியமேலோர்
உயிர்முதற்பொருடிறம்பினுமுறைதிறம்பாதோர்
மயின்முறைக்குலத்துரிமையைமனுமுதன்மரபைச்
செயிருறப்புலச்சிந்தையாலென்கொளும்பீயோய்.

இ-ன். தீயோய்—கொடியவனே, வெயில்குலம் முறைகதீசுவன் முத விய மேலோர்—விளங்குங்குலமுறையையுடைய சூரியன்முதலிய மேலோர் களாகிய, உயிர்முதல்பொருள் திறம்பினும்—உயிரை முதலாதலையுடைய பொருள் தத்தம் நிலையினின்று தவறினும், முறைதிறப்பாதோர்—செக்கோ ன்முறையினின்று மாறுபடாத மனுச்சக்கரவர்த்திமுதலானவருடைய, மயில் குலத்து முறைஉரிமையை—மயிற்கூட்டத்தின் முறைபோலவருமாசுரிமை யை, மனுமுதல்மாபை—அம்மனுச்சக்கரவர்த்தியை முதலாகவுடைய சூரிய மரபிலுள்ள ஒழுக்கத்தை, செயிர்உற—(இப்போது) குற்றம்வாய்ப்ப, புலம் சிந்தையால் என்சொன்னாய்—புலவறிவையுடைய மனத்தா வென்னகருதிக் கூறினாய்.

மயில்முறைக்குலத்துரிமையாவது மயில் தான்முதற்பொரித்த குஞ்சக் குச்சிறைமுளைத்த பின் இரண்டாவதற்குச் சிறைமுளைப்பது. அதுபோல ஸ்ராமமூர்த்திக்குப் பட்டல் கட்டியபின் பரதாழ் வானுக்குப் பட்டங்கட்டித் தல் முறையென்பாள் புலச்சிந்தையாலென்சொன்னாய் என்றாள் “மூத்தானிரு க்ச இளைமானாசாளன்—கோத்தருமமென்கின்றாய்” எனப்பெருந்தேனாற்பா ரத்ததில் வருதல்காண்க புலம்அறிவு என்சொன்னாய் என்றதனால் புலவறி வின்மேல்நின்றது.

64

எனக்குநல்லையும்ல்லையென்மகன்பரகன்
தனக்குநல்லையும்ல்லையத்தருமமேமேனோக்கில்
உனக்குநல்லையும்ல்லையதுழ்வினை தூண்ட
மனக்குநல்லனசொல்லினைமதியிலாமனத்தோய்

இ-ன். மதிஇல்லாத மனத்தோய் — அறிவில்லாத மனமுடையவனே நீ எனக்கு நல்லையும்அல்ல—நீ எனக்கு நல்லவருமல்லன், என்மகன் பரதன் தனக்குடம் நல்லையும்அல்ல—என்மகனாகிய பரதாழ்வானுக்கும் நல்லவரு மல்லன், அதருமமேனோக்கில் உனக்குடம் நல்லையும்அல்ல—உனக்குள்ளதரு மத்தை யாராய்ந்தால் நீ உனக்கு நல்லவருமல்லன், ஊழ்வினைவந்து தூண்ட மனத்துக்குநல்லனசொல்லினை—தியுழப்பயன்வந்துஉன்னைத் தூண்டிதலால் உன்மனத்துக்கு இசைந்தன வற்றைச்சொன்னாய்.

அறநெறி யாவார்க்கும் பொதுவாதலால் அத்தருமமேமேனோக்கில் என்றார். மனத்துக்கு மனக்குசெய்யுள்விகாரம்.

65

பிறந்திறந்துபோய்ப்பெறுவதுமிழப்பதும்புகழேல்
நிறந்திறம்பினுரியாயமேதிறம்பினும்நெறியின்
திறந்திறம்பினுஞ்செய்தவந்திசறம்பினுஞ்செயிர்தீர்
மறந்திறம்பினுமவரன்முறைதிறம்புதல்வழக்கோ.

இ-ன். பிறந்து திறந்துபோய் பெருவது உம் இழப்பது உம்புகழேல்— (ஒருவன்) பிறந்தாயினும் இறந்தாயினும் பெறுதலு மிழத்தலும் புகழானும், நிறந்திறம்பின் உம் நியாயம்நிசர்ப்பின் உம்—(இடையிலவந்த) ஒளிகுன்றின லும் கைக்குறண்டநியாயம் வேறுபட்டாலும், நெறிஇன்றிறம் திறம்பின் உம்—நன்னெறியின் கூறுபாடு மாறுபட்டாலும், செய்தீவ்ம்திரம்பின் உம்—

செய்யுந் தவத்தினின்று வேறுபட்டாலும், செயிர்நீர்மறம் திறம்பின்உம்—
குற்றத்தினின்று நீங்கிய வெற்றிவேறுபட்டாலும், வசன்முறைதிறம்புதல்
வழக்கு—தொன் றுதொட்டுவரும்வான்முறைபினின்றுதப்புதல்வழக்காகுமா
(அல்லவென்றபடி)

என்னுமெச்சவிகுதி குறிப்பாகவுணர்த்திநின்ற வினையெச்சம் திறம்
புதல் என்னுந் தொழிற்பெயர்கொண்டது. நிறத்திறம்பினும் என்பதுமுத
லாகநின்ற தொடர்கள் நீக்கப் பொருளில்வந்த ஐந்தாம்வேற்றுமைத்தொகை
நிலைத்தொடர்கள்.

66

போதியென்னெதிர்தின்றுநின்புன்பொறிநாவைச்
சேகியாதிதுபொறுத்தனன்புறஞ்சிலரறியின்
நீதியல்லவுநெறிமுறையல்லவுநினைந்தாய்
ஆகியாதெனநிலிலியடங்குதியென்றான்.

இ-ள். அறிவிலி — அறிவில்லாதவனே, நீதி அல்லஉம் நெறிமுறை
அல்லஉம் நினைந்தாய் (எங்கன்மரபின்) நீதியல்லாத காரியங்களையும் தொ
ன்று தொட்டுவரும் நெறியின்முறைமையல்லாத காரியங்களையும் நீ கருதி
னாய், புறம் சில அறியின்—புறத்திற்சிலநினை யறிவாரானால் பழிப்பார்கள்,
என்னெதிர்தின்றுபோதி—(ஆதலால்) என்னெதிர்தில்லாதபோவாய், நின்பு
ன்பொறி நா ஐசேகியாது இதுபொறுத்தனன்—உனதுபுல்லிய அறிவுவாய்
ந்த நாவினையறியாது இவ்வார்த்தையைப் பொறுத்தேன், ஆதிஆகலின்—நீ
ஆகியாயுள்ள தோழியாதலால், அடங்குதியென்றான்—(இனியேனும்) அட
ங்குவாயென்று கைகேசியன்னை கூறினான்.

புல்லறிவுமைந்த சொல்லாதலால் நாவின்மேலேற்றிப் புன்பொறிநாவெ
ன்றான். பழிப்பார்கள் சொல்லெச்சம். வெயின் முறைக்குலத்தரிமையை
என்ற செய்யுந்முதலிதுகாறும் ஒருதொடர்ஆதலால் என்றான்என்னும்வினை
முற்றுக்கொண்டுமூடிக்க. போதியுன்னிலை யொருமை யெதிர்காலவினை
முற்று போ பகுதி, து சாரியை, உகரக்கேசெந்தி, இ விகுதி.

67

அஞ்சிமந்தரையகன்றிலாம்மொழிகேட்டும்
நஞ்சுதிர்க்கினுந்தீர்கிலாதமிநலிந்தென்னத்
தஞ்சமேயுனக்குறுபொருளுணர்த்துகைதவிரேன்
வஞ்சிபோலியென்றடிமிசைவீழ்ந்துரைவழங்கும்.

இ-ள். மந்தரை அமொழிகேட்டும் அஞ்சி அகன்றிலன்—மந்தரையான
வனந்தவார்த்தையைக்கேட் ம் அந்தவார்த்தைக்குச் சிறுதும் அச்சங்கூர்ந்து
அங்குநின்றும் நீங்கிலன், நஞ்சுதிர்க்கினும் அதுதீர்கிலாது நலிந்தால்என்ன—
கொல்லவந்த நஞ்சினையொழித்தாலும் அந்த நஞ்சு ஒழியாது வருத்தினுற்
போல, உனக்குதஞ்சமே—உனக்கு நானடைக்கலமே, வஞ்சிபோலி உறுபொ
ருள் உணர்த்துகைதவிரேன் என்று—(ஆதலால்) வஞ்சிக்கொடிபோல் வாய்
தக்க செய்தியை யுனக்குத் தெரிவித்தலினின்று தவிரேனென்று, அடியி
சைவீழ்ந்து உரைவழங்கும்—(கைகேசியன்னையின்) பாதத்தின்மேல் வீழ்ந்து
கூறுவான்.

நலிந்தென்ன உரைவழங்கும் எனமுடிக்க. இது தொழில்பற்றிவந்தவுவ யணி. நலிந்தென்னதொகுத்தல் விகாரம். நலிந்தால் வினையெச்சவுவமம். 68

மூத்தவற்குரித்தரசெனுமுறைமையினுலகங்
காத்தமன்னலிலினையன்னேருகடல்வண்ணன்
ஏத்துநீண்முடிபுனைவதற்கிசைந்தனனென்றால்
மீத்தருஞ்செல்வம்பரதனைவிலக்குமாறெவனோ

இ-ள் அரசமூத்தவற்கு உரித்து என்னும் முறைமையின்—அரசி யல்மூத்தவனுக்கு உரியதென்று நீ கூறுமுறைமையால் உலகம்காத்தமன் னன் இ-ள்—உலகினைக்காத்துவந்த தசரதச்சக்கரவர்த்திக்கு, கடல்வண்ணன் இனையன் அன்று—கடல்போலும் கரியநிறமுடைய இராமமூர்த்தியினையவ னல்லவா ஏத்தும் நீண்முடி புனைவதற்கு இசைந்தனன் என்றால்—யாவருந் துதிக்கு நீண்டமகுடத்தை யவ்விராமமூர்த்தி குடுத்த கிசைந்தனனானால் மீதரும் செல்வம் பரதனைவிலக்கும் ஆறுஎவன்—மேன்மையமைந்த அந்த அரசச்செல்வம் பரதாழ்வானைமட்டும் விலக்குமுறைமை யெப்படி.

தசரதச்சக்கரவர்த்திக்கு இராமமூர்த்தி இனையனாதலால் போல்பரதாழ் வும்இனையனாதலால் பரதனைவிலக்குமா றெவனென்றான். நான்கனுருபுநிற்கு -மிடத்து இல்லென்னும் ஐந்தனுருபு நின்றலால் உருபுமயக்கம். 69

அறனிரம்பியவருளுடையந்தனரேனும்
பெறலருந்திப்பெற்றபின்சிந்தனைபிறிதாம்
மறநினைத்துமைவலிகிலராயினுமனத்தால்
இறலுறும்படியியற்றுவரிடையருவின்னல்.

இ-ள். அறனிரம்பிய அருள்உடைய அந்தணர்எனும்—தருமநிறைந்த கருணையையுடைய முனிவர்களாயினும், பெறல் அருந்திரு பெற்றபின் சிந்தனைபிறிதுஆம்—பெறுதற்கரிய அரசச்செல்வத்தைப் பெற்றபின் அவர் கள் மனமும் வேறுபடும், உம்மைமறநினைத்து வலிகிலர் ஆயினும்—உங் களைக்கொல்லுதலைக்கருதிக் கொலைத்தொழிலில் துணியாராயினும், மனத்து ஆல் இறலுறும்படி இடையருத இன்னல் இயற்றுவா—நீங்களே மனத்தால் மங்கும்படி நீங்காத துன்பத்தை யெப்போதுஞ்செய்வார்கள்.

யாவையும் வெறுத்த துறவிகளாயிருந்தாலும் அரசச்செல்வம் பெற்றாலவ ர்கள் மனம்பெறுபடும் ஆனால், இவர்கள் மனம்கூறவேண்டாம் என்பான்சிந்த னைபிறிதாம்எனவும், பரதாழ்வானிருப்பில் தமதரசியலுக்கு இடையூருமென் றுகருதிக் கொல்லத்துணியாராயினும் ஒருகால் துணிவர்என்பான் மனத்தா லிறலுறும்படி யியற்றுவரிடையருவின்னல் எனவுக்கறிஞன். படிவழக்கில் எதிர்காலத்திலவரும் வினையெச்சவிருதியாதலால் இறலுறும்படி என்பதனை எதிர்காலவினையெச்சமாகக்கொள்க. இறலுறு பருதி, உகரக்கேசெந்தி, உம் விரித்தல் விகாரம், படி எச்சவிருதி. 70

புரியுந்தன்மகனரசெனிற்றுகலமெல்லாம்
விரியுஞ்சிந்தனைக்கோசலைக்குடைமையாமென்றால்

பரியுநின் குலப்புதல்வற்குமுனக்குமிப்பார்மேல்
உரியதென்னவெனவெனவொருபொருளல்லால்.

இ-ள். தலம்எல்லாம்தன்மகன் ஏ அரபுரியும்என்னில்—உலகமுற்றும் தனதுபுத்திரனே அரசியல்செலுத்துவானான், விரியும்சிறந்தன கோசலைக்கு உடைமையாம்—அதனெல்லம்கிழ்ச்சிமிக்க கௌசலாதேவிக்கு அவ்வரசர் செல்வமுரியதாம், என்றால், இவ்வாறானால் பரியும் *நின் குலப்புதல்வற்கு உம் உனக்கும் உம்—(அரசியலிழந்து) வருந்தும் உனதுமரபிற்றோன்றியபரதாழ்வானுக்கும் உனக்கும், இப்பார்மேல் அவன் உதவிய ஒருபொருள் அல்லாமல் உரியதுஎன—இந்நிலவுலகின்மேல் அக்கௌசலாதேவியே மனம்வந்து கொடுத்த ஒருபொருள் உங்களுக்கு உரித்தல்லாமல் (உங்களுக்காக) உரியபொருளென்னவிரித்தது.

பூதலமெல்லாம் ஒருமையிற் பன்மைவந்த பால்வழுவமைதி.

71

தூண்டிமின்னலும்வறுமையுந்தொடர்தரத்துயரால்
சுண்டிவந்துணையிரந்தார்க்கிருநிதியவளை
வேண்டியீதியோவென்குதியோவிம்மனோயால்
மாண்டிபோதுபோமறுத்தியோவெங்ஙனம்வாழ்தி.

இ-ள். தூண்டும் இன்னல் வறுமை உம் தொடர்தா—வருத்தா நின்ற துன்பமும் தரித்திரமும் உன்னைத் தொடர்தலால், துயர்ஆல் சுண்டிவந்து உன்னை இரந்தவர்க்கு—வறுமைத்துன்பத்தால் இவ்விடத்துவந்து உன்னை யிரந்தவர்க்கு, இருநிதி—(கொடுக்கும்படி) பெரியதிரவியத்தை, அவனை வேண்டி ஈதி ஒ—அக்கௌசலாதேவியைக் குறையிர்த்த கொடுப்பாயோ, வென்குதி ஒ—சேட்க நாணிவாயோ, விம்மல்கோய் ஆல்மாண்டு போதி ஒ—(கொடுத்தற்கு ஒன்றுமில்லையென்னும்) துன்பநோயாலிறப்பாயோ, மறுத்தி ஒ—(இரப்பவர்க்கு) இல்லையென்று மறுப்பாயோ, எங்ஙனம் வாழ்தி—எவ்வாறு யுயிர்பாழ்ப்போகின்றாய் (யானறியேன்)

இன்னல் இனிமையல்லாமை யென்னும் பொருள்மேல் நின்றலால் காரணப்பெயர். தொடர்தா காரணத்தின்மேல் நின்றலால் இறந்தகாலவினையெச்சம். ஈதி, வென்குதி முன்னிலையொருமை யெதிர்கால வினைமுற்றுகள் யிபகுதி, து சாரியை, உகரக்கேடுசெந்தி, இ விசுதி. வென்கு பகுதி, துசாரியை, உகரக்கேடுசெந்தி, இ விசுதி. ஓகாரம் ஐயப்பொருட்டு.

72

சிந்தைசெய்கையிற்றிகைத்தனையினிச்சிலநாளில்
தந்தயின் மையும்வறுமையுநிற்கொண்டிதவிர்க்க
உந்தையுன்னையுன்கிளைஞர்மற்றுன் குலத்துள்ளோர்
வந்துகாண்பதுன் மாற்றவள்செல்வமோமதியாய்.

இ-ள். சிந்தைசெய்கையில் திகைத்தனை—உன் எண்ணத்தாலும் அதன் வழிப்பட்ட செய்கையாலுமயங்கினாய், இனி சிலநாள் இல்—இனிச்சிலதினத்தில், உந்தை உன்கிளைஞர் உன் திறத்து உள்ளார்—உன் தந்தையும்கூட உனது உறவினரும் உன்குலத்துள்ளவர்களும், தம் தம் இன்மை வந்துவறுமை உம் நின்கொண்டு தவிர்க்க—தத்தமக்குரிய இல்லாமையையும் வறுமையையும்

னைக்கொண்டு தவிர்க்கும்படி, உன்னைவந்துகாண்பது உன்மாற்றவன்சொல்வம் ஒ—உன்னைவந்து காணுதல் உன்மாற்றவனாகிய கௌசலாதேவியின் செல்வத்தைக் கருதியோ, மதியாய்—நீயேயாலோசித்துப்பாராய்.

உன் மாற்றவனிடத்துக் கேட்டோதருவாய் என்பது உட்கோளாதலால் உன்னை வந்துகாண்பதுன் மாற்றவன் செல்வமோன்றான். கிளைஞர் கிளை போலும் தொடர்ச்சியையுடையார் என்னும் பொருள்மேல்நிற்றலால் காரணப் பெயர் கிளை பகுதி, ஞகரம் பெயரிடைநிலை, அர்பலர்பால் விசுதி. மற்று அசைநிலை. அவர்களுக்கு இன்மையும் வறுமையும் பின் னர்க்காண்க. 73

காதலுன்பெருநீர்க்கணவனை ஞாயக்கனிவாய்ச்
சுதைததந்தையுன்ருதையையதெறுகிலெராமன்
மாதலுன்னவனுடையக்குவாழ்வரினியுண்டோ
தெய்துபுன் றுணைபாருநார்பறிபுட்பிறந்தார்.

இ-ள். பேகை—அறிவில்லாதவனான காதல் உன்பெருங்கணவனை அஞ்சி—விரும்புததைத்தரும் உனக்குரிய பெருந்தகைமையையுடைய கணவனாகிய தசரதச்சக்கரவர்த்தியை யஞ்சியே, அகனிவாய்ச்சுதைத்ததை உனதாதையைத் தெறுகிலன்—கோவைக்கனிபோலும் வரையையுடைய அந்தச் சீதாபிராட்டியின் பிதாவாகிய சனகன் உனதுபிதாவைக்கொன்றிலன், அவன் இராமன் மாதலன்—அச்சகன் இராமமூர்த்தியின் மாமன், இனி உனதைக்குவாழ்வெண்டு ஒ—இனி உன்பிதாவுக்கு உயிர்வாழ்தல் எவ்வாறுண்டாகும், பழிபட்பிறந்தார் உனதுணையார்தனர்—உனக்கும் உன்பிதாவழியிலுள்ளவர்க்கும் பழிச்சொல்லுண்டாகப்பிறந்தவர் உன்னளவு எவரிருக்கின்றார்கள் (உன்னையன்றியில் வேயென்றபடி)

ஓகாரம்எதிர்மறைப்பொருட்டு. அச்சம்என்னுஞ்சொல் இரண்டனுருபுக்கு முடிபாதலால் கணவனையஞ்சி என்றார். 74

மற்றும்நுத்தைக்குவான்பகைபெரிதுநாடற்கார்
செற்றபோதுவரெனநுகவரினரிநெருங்கிநீ
கொற்றமென்பகொன்றெவ்வழியுண்டதுகருய்
சுற்றமுங்கெடச்சுடுதயார்க்கடல்விழத்துணிந்தாய்.

இ-ள். மற்றும்துத்தைக்கு வான்பகைபெரிதுஉள—மீளவும்உனது தந்தைக்குப் பெரியபகைவர் மிகவும் இருக்கின்றார்கள், மறத்தார்செற்றபோது—அப்பகைவர் கோபித்தவனோ டெதிர்த்தகாலத்தில், இவர் சென்று உதவார் என்னில்—பரதாழ்வான் முதலியோர் போயுதவாரானால், செரு இவ் கொற்றம்என்பது ஒன்று எவழி உண்டு—போர்க்களத்தில் வெற்றியென்னுமொருசெயல் யாரிடத்துள்ளது, அதுகருய்—அதனைச்சொல்லாய், சுற்றம் உம் கெடசுடுதயார்க்கடல்விழதுணிந்தாய்—உறவினருக்கெட வருத்தம் துன்பக்கடலில்விழத் துணிந்தனை.

உன்தந்தையிடத்துள்ளதோ பகைவரிடத்துள்ளதோ சொல்லாய் என்பான் எவ்வழியுண்டதுகருய் எனவும், நீ கெடுதலுமன்றியுன் மரபினருக்கெடத்துணிந்தாய் என்பான் சுற்றமுக்கெடச் சுடுதயார்க்கடல்விழத் துணிந்தாய்.

தாய் எனவுக்கூறினாள். நின்றந்தைதந்தை மருஉ. அன்றிதும் பகுதி, தைமு
றைப்பெயர்விகுதி யெனக்கொள்ளலும் ஒன்று. செற்ற இறந்தகாலப்பெய
ரெச்சம் செபகுதி, முதனிலையெழுத்தாகத்தோன்றிய நகரமெய்துடைநிலை
உகரக்கேடு சந்தி, அ விகுதி.

75

கெடுத்தொழிந்தனையுனக்கரும்புகல்வனைக்கிளர்நீர்
உடுத்தபாரகமுடையவனொருமகற்கெனவே,
கொடுத்தபேரரசவன் குலக்கோமைத்தர் தமக்கும்
அடுத்ததும்பிக்குபாம்பிறர்க்காருமோ வென்றாள்.

இ-ள். கிளர்நீர் உடுத்தபார் அகம் உடையவன்—விளங்குங்கடல் சூழ்
ந்த நிலவுலகத்தை முற்றுமுடைய தசரச்ச் சக்கரவர்த்தி, ஒரு மகற்கு என்ன
கொடுத்தபேர் அரசு—சனது புத்திரனாகிய இராமமூர்த்திக்கேயென்றுகொ
டுத்தபெரிய அரசியல், அவன் குலம் கோமைத்தர் தமக்கு—அவன் வடியில்
வந்த அரசுபுத்திரருக்கும், அடுத்ததம்பிக்குடம் ஆம்—அவனை இடைவிடாத
டுத்திருந்த இளையபெருமானுக்கும் உரியமையாகுமேயன்றி, பிறர்க்கு ஆகும்
ஒ—பரதாழ்வான் முதலியபிறருக்கு ஆதமாவென்றுகருதாது, உனக்கு அரு
ம்புதல்வனைகெடுத்து ஒழிந்தனை என்றாள்—உனக்கரிய புத்திரனாகிய பரதா
ழ்வானைக் கெடுத்தா யென்று மந்தரை கூறினாள்.

கெடுத் தொழிந்தனை துணிவுப்பொருளில்வந்த முன்னிலை யொருமை
யிறந்தகாலவினைமுற்று கெடுபகுதி, தகரமெய்சந்தி, து சாரியை, ஒழி துணி
வுப் பொருளில்வந்த விகுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதிநகரமெய்சந்தி, தகரமெய்
இடை நிலை, அன்சாரியை, ஐ விகுதி. தம்பின் என்பது தம்பியெனவந்து
மருஉ. மூத்தவற்கு என்னுஞ் செய்யுள் முதலிதகாதும் ஒருதொடராதலால்
என்றாள் என்னும் வினைமுற்றைத்தந்து முடிக்க.

76

தியமந்தரையிவ்வரைசெப்பலுந்தேவி
தூயசிந்தையுந்திரிந்ததுசூழ்ச்சியினிமையோர்
மாயையுமவர் பெற்றநல்லவரவுண்மையானும்
ஆயவந்தணரியற்றியவருந்தவத்தானும்

இ-ள். தியமந்தரை இ உரைசெப்பலும்—கொடியமந்தரையானவ எந்
தவார்த்தையைக் கூற, சூழ்ச்சிஇன் இமையோர் மாயைஉம்—ஆலோசனை
யையுடைய தேவர்கள் செய்த மாயையினாலும், அவர் பெற்ற நல்லவரம் உண்
மையானும்—அவர்கள் பெற்ற நல்லவர மிருத்தலாலும். ஆய அந்தணர் இய
ற்றிய அருந்தவத்து ஆன்உம்—பிரமன் வழிவந்த முனிவர்கள் செய்த தவத்
தினாலும், தேவி தூயசிந்தைஉம் திரிந்தது—கைகேசியன்னையின் களங்கமில்
லாத மனமும் வேறுபட்டது.

சூழ்ச்சியின் என்றதற்கு மந்தரை ஆலோசனை யாலும் எனப் பொருள்
கொள்ளலும் ஒன்று. தேவிவினையாட்டிடையவனென்பது பொருள் சிந்தை
யும் என்றதில் உம்மை உயர்வு சிறப்பு, மகமேருவின் சிகரத்தில் பிரமன்
முதலிய தேவர்கள் இராவணன் முதலியோர் செய்யுள் துன்பத்திற்கு ஆற்றா
தவர்களாய்த் திருமால் வந்தருளுவாராயில் நமக்கெல்லா முண்டென்று கரு

திக்கைகூப்பியிருந்த காலத்தில் அங்கெழுந்தருளித் தசாதசக்ரவர்த்திக்குத் திருமகனாய் வந்து இராவணாகியரை யழிப்போ மென்றருளிநூர் என்பது இஃதூல் வரலாறு.

77

அரக்கர்பாவமுமல்லவரியற்றியவறமுந்
தூரக்கூல்லருநிறந்தனயேமொழிமடமான்
இரக்கமின்மையன்றோவின்நிவவுலகங்களிராமன்
பரக்குந்தொட்புகழமுதினைப்பருகுகின்றதுவே.

இ-ள். அரக்கர் பாவமும் அல்லவர் இயற்றிய அறமும் தூரக்க—இராவணன் முதலிய அரக்கர்கள் செய்தபாவமும் தேவர்கள் முதலியோர் செய்த புண்ணியமும் தூண்ட, தூய்மொழிமடமான்—இனியமொழியையுடைய இளமையையுடைய மான்போன்ற கைகேசியன்னை, நல் அருள் துறந்தனள் (இராமமூர்த்தியினிடத்துள்ள) மிக்க கருணையைநீக்கினான், இரக்கம் இன்னமை அன்றோ—அந்த அன்னை கருணையை யொழிந்த தனாலல்லவா, இன்று இ உலகங்கள் இராமன் பரக்கும தொல்புகழ் அமுதினை பருகுகின்றது—இப்பொழுது இந்தச்சுவர்க்க மந்திய பாதலமென்னு மூன் துலகங்களு மிராமமூர்த்தியின் பரவியதொன்றுதொட்டுள்ள புகழ்நிகிய அமுதத்தைக் காதாகிய வாயால் பருகிவருகிறது.

கைகேசியன்னை யுருளுடைய வளாயின் இச்சரித மில்லாமையால் இரக்க மின்மையன்றோ இராமன் புகழமுதினைப்பருகுகின்றது எனக் கூறியது வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி “முன்னொன்று தொடங்கி மற்றது முடித்தற்குப்—பின்னொருபொருளி னுலக நிபெற்றி—ஏற்றிவைத்துரைப்பதுவே துற்றுப்பொருள் வைப்பே” என்பது சூத்திரம். இதனைவடநூலார் அர்த்தாந்தரயாசாலங்காரம் என்பார். முற்றும்மை தொகுத்தல்.

78

அயோத்தி நன்மையாய்கையகையன்னம்
எனையிரவியாகு னெனையிருந்தினையேக்கி
எனையுலகந்தனையினியன்மகனுடையுயான்
புனையுனைமுடிபெறும்படிபுகலுநிபென்றாள்.

இ-ள். அனைய சன்மையன் ஆகிய கைகையன் அன்னம்—இரக்கம் நீங்கிய கைகையாட்டரசன்பெற்ற அன்னம்போன்ற கைகேசியன்னை, வினைநிரம்பிய கூனியை விரும்பினான் கோக்கி—நீவினையெல்லாம் குடிக்கொண்ட மந்தையை விரும்பிப்பார்த்து, என்னை உவந்தனை—என்னவாழ்விக்கவிரும்பினாய் (ஆதலால்) என்மகனுக்கு உம் இனியை—என்புத்திரனாகிய பரதனுக்கு மினியவளானாய், அனையான் புனையும் நீள்முடி பெறும்படி புகலுதி என்னாள்—அப்பரதாழ்வான் சூடுதற்குரிய நீண்ட மகுடத்தைச் சூட ஆலோசனை சொல்லா யென்று கூறினாள்.

புகலுதி முன்னிலை யொருமை யெதிர்காலவினை முற்று புகல் பகுதி, உ, து சாரியை, உகரக்கேசுந்நி, இ விசுதி. இனியை முன்னிலை யொருமைக்குறிப்பு வினையுற்று இனிமை பகுதி, ஈறுகெடுத்தலும் யகரத்தோற்றமும் சந்தி, ஐ முன்னிலையொருமை விசுதி. பெறும்படி எதிர்காலத்தில் வந்த

வினை யெச்சம் பெறு பகுதி, உம்விரித்தல் விகாரம், உகரக்கேடு சந்தி, படி எச்ச விசுதி. 79

மாழையுண் கணியுரைசெய்க்கேட்டமந்தரைபென்
தோழிவல்லனென் றுணைவல்லனென்மடிதொழுதாள்
தாழாமநிலையென்னுரை, குலைநிற்பினுலகம்
எழுமேழுமுன்னொருமகற்காக்குவெனென்றாள்.

இ-ள். மாழைஉண்கணி உரைசெய்யக்கேட்ட மந்தரை—மாவடுவின் பிளவை வென்ற கண்களையுடைய கைகேசி யன்னை இவ்வாறுகூறக்கேட்ட மந்தரை யானவள், என்னதோழிவல்லன் என் துணைவல்லன் என்று அடி தொழுதாள்—என்னதோழியோ வல்லவன் என் துணைவியோ வல்லவனென்று புகழ்ந்து கூறி அவள் பாதத்தைவணங்கி, தாழும் அ நிலைஎன் உரைதலை நிற்பின்—நீ மனந்தணிந்த அந்த நிலையினின்று எனது வார்த்தை வழிநிற்பாயானால், உலகம் ஏழும் உன் ஒரு மகற்கு ஆக்குவென் என்றாள்—பதினான்குல கங்களையும் உன்னுடைய ஒருமகனுக்கே யுரியன வாசச் செய்வே நென்று சொன்னாள்.

உண் எனச்சொல்வேறுபட்டுப்பொருளுணர்த்துதல்“உண்டற்குரிய வல்லாப்பொருளை—உண்டனபோலக் கூறலுமா” என்ற சூத்திரத்தால் வந்த வழி உமைதி. தொழுதாள் முற்றெச்சம். ஏழும்ஏழும் எனத் தனித்தனி கூறியது கீழுமேலும் என நிறைவால். அவள் தாய்வீட்டிலிருந்து சீதனமாகவந்த வளாதலால் என்னதோழி என்றாள். 80

நாடியொன் றுணக்குரைசெய்வெனளிர்மணிநகையாய்
தோடிவார்ந்ததார்சசம்பரன் னொலேவுற்றவேலை
ஆடல்வென்றியானருளியவர மவையீரல்கும்
கோடியென்மனஞ்ஞாண்டுகோடியகொடியாள்.

இ-ள். உள்ளம் உம்கோடிய கொடியாள்—முதுகன்றி மனமும் வளைந்த கொடியவளாகிய மந்தரையானவள், நளிர் மணிநகையாய்—பெருமையமைந்த முத்தினைப்பொத்த பற்களையுடையாய், ஒன்று நாடி உனக்கு உரை செய்வென் (பயன் தரும்) ஒருகாரியத்தை யாராய்ந்து உனக்குச் சொல்லுவேன் (அது யாதெனில்) தோடுஇவார்ந்ததார் சம்பரன் தொலைவற்றவேலை—இதழ் பரந்த மாலையையணிந்த சம்பராகரன் அழிந்தகாலத்தில், அடல்வென்றியான்—மிக்கவெற்றியை யுடையதசரதச்சக்கரவர்த்தி, அருளியவரம்அவை இரண்டு உம் கோடி என்றனள்—கொடுத்த வரங்களிரண்டையும் இப்போது கொள்வாயென்றி கூறினாள்.

இவ்ந்த இறந்தகாலப்பெயரெச்சம் இவர் பகுதி கோடிமுன்னிலையொருமையெதிர்காலவினை மூற்று சொள் பகுதி, முதல் நீளல் விகாரம். து சாரியை, ளகரக்கேடும் தகரத்திரிபும் உகரக்கேடுஞ்சந்தி, இ விசுதி. உள்ளமும் என்றதிலுள்ள உம்மை இறந்தது தழீ இயஇழிவு சிறப்புப் பொருட்டு. இரண்டும் என்றதில் நின்ற உம்மை இனைத்தென வறிபொருளில் வந்தமுற்றுப் பெருநுட்டு. ஆடல்வீட்டவிகாரம். 81

இருவரத்தினிலொன்றினாலரசுகொண்டிராமன்
பெருவந்திடையேறிருபருவங்கள்பெயர்ந்து
திருதரச்செய்தியொன்றினற்செழுநிலமெல்லாம்
ஒருவழிப்படுமுன்மகற்குபாயமீதென்றான்.

இ-ள். இருவரத்தின் இவ்ஒன்றின் ஆல் அரசு கொண்டு—இரண்டு
வாங்களி லொருவரத்தால் உன்மகனுக்கு அரசியல் வாங்கி, ஒன்றின் ஆல்
இராமன் பெயர்ந்து பெருவந்தது இடை ஏழிருபருவங்கள் திரிதரசெய்தி—
ஒருவரத்தால் இராமமூர்த்தி நகரின்னு நீங்கிப் பெரியகாட்டில் பதினான்கு
வருடம் சஞ்சரிக்கச் செய்வாய், உன்மகற்கு செழுநிலம் எல்லாம் ஒருவழிப்ப
டும்—உன்மகனுக்கு உளங்குன்றாத நில வுல ந்கொல்லாம் ஒரு வழிப்பட்டு
அவன் காற்கீழொதுங்கும், இதுஉபாயம் என்றான்—இதுதான் உபாய மெ
ன்றெடுத்துச் சொன்னான்.

ஒன்று என்னும் வரையறைப்பண்புப்பெயர் வரத்தின்மேல் நின்றலால்
பண்பாகுபெயர், எண்ணெல்லாம் பண்பிலடங்குதலால். ஏழாகிய இரண்டிட
னநின்றலால் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர்.

82

உரைத்தகூனியையுயுவந்தனனயிருநதக் குழவி
நிரைத்தமாமணியாரமுநிதியுமுநீட்டி
இரைத்தவேலைசூழுகமென்னொருமகற்கீர்த்தாய்
தரைக்குறையகன்றாயினி நீ யெனத்தணிபா.

இ-ள். உரைத்த கூனியை உவந்தனன்—இவ்வாறு சொல்லிய மந்தரை
யை விரும்பி, உயிர்உறதமுவி—உயிரொன்றுபட இறுகப் புல்லி, நிரைத்த
மாமணி ஆரம்உம் நிதியம்உம் நீட்டி—பத்திபடப்பதித்த இரத்திராபரணத்
தையும் முத்துவடத்தையும் பொன்னையுங்கொடுத்து, இரைத்த வேலைசூழ்
உலகம் என் ஒருமகற்கு ஈந்தாய்—ஒலிக்குங் கடல் சூழ்ந்த நிலவுகையென்
னுடைய அரிய புதல்வனுக்குக் கொடுத்தாய் (ஆதலால்) இனி நீ யேதரைக்
குறையகன் தாய் என்ன—இனி நீயே யுலகிற்றுத் தலைவனாகிய பரதாழ்வானு
க்குத் தாயென்று, தனியா (அவன் துன்பத்தை) தணித்து.

அவனையுயிர் போலக் கருகினானாதலால் உயிருறத் தழுவினெனவும், தா
ய்தன் புதல்வனுக்குச் செய்யு முதலியை அவன் செய்தலாய் தரைக்கு நாய
கன்றயினி நீயெனவும் கூறினான். உவந்தனன் முற்றெச்சம். தனியா செய்யா
வென்னும் வாய்பாட்டிற்றத்தகால வினையெச்சம்.

83

நன்றுசொல்லினைநம்பியைநளிர்முடிசூட்டல்
துன்றுகானத்திலிராமனைத்தூர்த்தலிவ்விரண்டும்
அன்றதாமெனிலரசன் முன் னொருயிர் துறந்து
பொன்றிரீங்குதல்புரிவென்யான்போதிநீயென்றான்.

இ-ள். நன்றுசொல்லினை—நல்லகாரியத்தைச் சொன்னாய், நம்பியை
நளிர்முடிசூட்டல்—பரதாழ்வானைப்பெருமையமைந்த முடிசூட்டக்கடவேன்,
இராமனை துன்றுகானத்துஇல்தூர்த்தல்—இராமமூர்த்தியை நெருங்கிய கா
ட்டிலோட்டக்கடவேன், இ இரண்டுமாம் அன்றுஆம்என்னில்—இந்தஇரண்டும்

அல்லவாயின், யான் அரசன்முன் ஆர் உயிர் துறந்து பொன்றிநீங்குதல்புரி
வென்—நான் அரசன்முன்னே பெறுதற்கரிய உயிர்விட்டிறந் து நீங்குவென்,
நீபோதிஎன்றான்—நீபோவாயென்று கூறினான்.

அன்று என்றது உண்டு என்றதுபோல வந்த தாதலால் அல்லவெனப்
பொருள்கொண்டாம். அல்லவென்றது இதுவல்லமற்றொன்று என்னும்பொ
ருட்டு. சூட்டுல், தூரத்தல் இவ்விரண்டும் உடன்பாட்டு வியங்கோட் பொரு
ளில்வந்த வினைமுற்றுக்கள் சூட்டு, தூரத்து பகுதிகள், அல் வியங்கோள்
விசுதி. 84

கூனிபோனபின் குலம்மலர்க்குப்பைநின் நிழிந்தான்
சோனைவார் குழற்கற்றைபிற்சொருகியமலை
வானவார்மழைதருகிறகுமதிபிதிர்ப்பாள்போல்
தேனவாவுவண்டினமலமரச்சினைத்தான்.

இ - ள். கூனிபோனபின்—மந்தரைபோனபின்பு, குலம்மலர் குப்பை
நின்றது இழிந்தான்—ஒருசாதிமலர்க்கூட்டத்தாலமைந்த படுக்கையினின்றும்
ங்கி, சோனைவார் குழல்கற்றைஇல் சொருகியமலை—தேனைச்சோனைப்போ
லச்சொரியும் நீண்டகூந்தல் நெருக்கிச்சொருகிய கண்ணிமாலையை, வானம்
வார் மழை துழைதருகிற பிதிர்ப்பாள்போல்—ஆகாயத்திற்சஞ்சரிக்கும் பெ
ரியமேகத்தில் துழையும் சந்திரனைப்பிதிர்க்கின்றவளைப்போல, தேன் அவா
வுறு வண்டு இனம் அலமரசினைத்தான்—மதுவினைவிரும்பும் வண்டினகூட்
டங்கள் சுழலச்சின்றுகள்.

இழிந்தான்முற்றெச்சம். பிதிர்ப்பான் வினைமுற்றுப்பொயர் பிதிர் பகுதி
அலமர எதிர்காலத்தில்வந்த வினையெச்சம் அலமரு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி,
அ எச்சவிசுதி. 85

விளையும் தன்புகழ்வல்லியைவேர அறுத்தால் என்ன—மேலு
கிளைகொண்மேகலைச்சிந்தன்னகிண்கிணியோடும்
வளைதுறத்தன்னம்மதியின்னாறுத்துடைப்பாள்போல்
அளகவாணுதலரும்பெயர்நிலகமுமழிந்தான்.

இ - ள். விளையும் தன்புகழ்வல்லியை வேர் அறுத்தால் என்ன—மேலு
மேலும்வளராரின்ற சனதுகிர்த்தியை வேரோடறுத்தாற்போல, கிளைகொள்
மேகலை கிண்கிணியோடு உம்சிற்தினன்—கிளைத்தமேகலாபரணத்தைச் சதங்
கையணியோடும் அறுத்தான். வளைதுறத்தன்னன்—வளையலைச்சிந்தினான், மதி
யின் இல்மறுதுடைப்பாள்போல்—சந்திரனிடத்துள்ள களங்கத்தைத்துடை
ப்பவளைப்போல, அளகம்வாள் துதல் அரும்பெறல் நிலகம்உம் அழித்தான்—
கூந்தலமைந்த ஒள்ளியநெற்றியிற் பெறுதற்கரிய நிலத்தையு மழித்தன்னன்.

அறுத்தென்ன தொகுத்தல்விதாரம். இதுவினையெச்ச வுலகம். 86

தாவின்மாமணிக்கலன்மற்றுத்தனித்தனிசிதறி
நாவின் குழாணிலந்தைவரப்பரப்பிக்
காவியுண் கண்களஞ்சனங்கான் றிடக்கலுழாப்
பூவுதிர்ந்தேகார்கொம்பெணப்புவிமிசைப்புரண்டாள்.

இ - ள். தாவுஇல்மாமணிகலன்மற்றுடும்—கெடுதலில்லாத பெருத்த இரத்திரங்க ளமுத்திய ஆபரணங்களையும் மற்றுள்ளனவற்றையும், தனித்தனி சிதறி—தனித்தனியாகச் சிந்தி, நாவிநல்குழல்நாளிலம் தைவரப்பரப்பி—மிருக மதம்தடவிய இலக்கணமமைந்த கூந்தலைநிலத்திறேறைய விரித்துப்பரப்பி, கா விஉண்கண்கள் அஞ்சனம்கான் றிடகலுழா—நீலோற்பலத் தைவென்ற கண் கள் மையைக்கக்க அழுது, பூஉ திரந்தது ஓர்கொம்பு என்னபுலிமிசை புரண்டான்—பூத்தபூக்களுதிரந்த ஒருபூங்கொம்பைப்போலப் பூமியின்மேற்புரண்டு கிடந்தனன்.

தைவர, கான்றிட எதிர்காலத்திலவந்த வினையெச்சங்கள். தைவரு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அ விசுதி, கால் பகுதி, து சாரியை வகரம்தகரம் திரித லும் உகரக்கேடு சந்தி, இடுபகுதிப்பொருள்விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அ விசுதி, கலுழா செய்யாவென்னும் இறந்தகாலவினையெச்சம் கலுழ் பகுதி ஆவினையெச்சவிசுதி.

87

நவ்வீழ்ந்தென ௭1௮கமயில் துயின் மென்னக்
கெளவைகூர்தரச்சனகியாங்கடிசை புகமலம்,
தவ்வைநீங்குமென்றயோந் துவந்தொட்தவம்மடத்தை,
தவ்வையா மெனக்கிடந்தவன்னைகையென்றனைய.

இ - ள். கைகயன்னையை—கைகயராட்டரசன் புத்திரியாகிய கைகேசியன்னை, நவ்வீழ்ந்தால் என்ன—மான் வீழ்ந்துகிடந்தாற்போலவும், நாடகம்மயில் துயின்றால்என்ன—ஆடுமயில் துயில்கூர்த்தாற்போலவும், கெளவைகூர்தர—நகரிலுள்ளோர் துன்பக்கூர, சனகியும் கடிக்கமழ்கமலத்து அவ்வைநீங்கும் என்று—சேதாபிராட்டி என்கின்ற மணக்கமழுந்தாமரையில்வசிக்கச்சேதவீங்காநின்றொன்று, அயோத்திவந்து அடைந்த அ மடந்தைத் தவ்வை ஆம் என்னகிடந்தனன்—அயோத்திநகரைவந்தடைந்த அச்சேதவியின் மூத்தாளாகிய மூதேவிழையப்போல நிலத்திற்கிடந்தாள்.

வீழ்ந்தாலென்ன, துயின்றாலென்ன தொகுத்தல்விகாரம். சனகன்புத்திரிசானகி இதுதத்திதாத்தாதம். சனகியென்றது குறுக்கல் நவ்வீழ்ந்தென மயில் துயின்றென தவ்வையாமெனக் கிடந்தனனென்றது பலபொருளுவமையணி.

88

மந்தரைசூழ்ச்சிப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் க அச.

கைகேசிகுழவினைப்படலம்.

—o—o—o—

கைகேசிகுழந்திச்செயலினது சமூகமென நான்குசொல் மூன்றுசந்தியாய் முதலிலுள்ளது எழுவாய்தொகாநிலத்தொடரும், இடையிலுள்ளது வினைத்தொகை நிலத்தொடரும். இறுதியிலுள்ளது ஒன்றன் கூட்டத்தற்கிழமைப்பொருளில்வந்த ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை நிலத்தொடருமாகக்கொள்க. கைகேசிகுழந்த வருமொழிமுதல்வல்லெழுத்தியல்பாதல் 'ஆவியாமுன்

வன்மைமிகா” என்றவிதியாலும், குழ்வினைவருமொழி இடையெழுத்தியல் பாதல் ‘ஞாமயவக்களியல்பும்’ என்றவிதியாலும், வினைப்படலம் வருமொழி முதல் வல்லெழுத்து மிகுதல் “இயல்பினும் விதியினும்” என்றவிதியாலும் கொள்க.

கலிவிருத்தம்.

நாழிகைகங்குலினள்ளடைந்தபின் னை
யாழிசையஞ்சியவஞ்சொலேபாழிகோயில்
வாழியவென்றபின் மன்னர் ஆன்னவந்தான்
ஆழிநெடுங்கைமடங்கலாளியன்னான்.

இ - ள் ஆழிநெடுங்கை மடங்கல் ஆளி ஆன்னான்—சக்கரத்தையேந்தி யநீண்டகையையுடையஊழித்தீயையும் சிம்மேற்றையுமொத்த தசரதச்சக்ர வர்த்தி, கங்குலின் னாழிகைகள் அடைந்தபின் னை—இரவின்நாழிகை நடுச்சா மமடைந்தபின்பு, யாழிசை அஞ்சிய அம்சொர்வழைகோயில்—வீணையினிசை யஞ்சுத்தற்கெல்லையான அழகியசொற்றையுடைய கைகேசியன்னையின்கோ யிலில், வாழியஎன்று அயிலம்மன்னர் தன்னவந்தான்—வாழ்க்கடவாயென்று கேலையேந்திய அரசர்கள் நெருங்குவந்தனர்.

இரவின்நாழிகை நடைசலாவது நடுச்சாமமாதல். படைவரிடத்து ஊழித்தீயையும் சிம்மேற்றையும்தோல விருத்தலால் மடங்கலாளியன்னான் என்றார். அஞ்சியஎன்னும் இறந்தகாலப்பெயரெச்சம் சொல்என்னும் எல்லை ப்பொருள்கொண்டது. வாழிய வியக்கோள் வினைமுற்று வாழ் பகுதி, இசாரியை, ய விருதி. பின்றை பின் பகுதி. நை பகுதிப்பொருள் விருதி.

வாயிலின்மன்னர்வணங்கிநிற்பவந்தாங்
கோயினசெய்யுடந்தைமாரொடேயி
பாயமுற்றதபடைத்தடங்கண்மென் னோர்
ஆழிமுதகன்னையடைந்தவாழிமன்னன்.

இ - ள். மன்னர்வணங்கி நிற்பவாயில் இவ்வந்து—அரசர்கள் வணங்கி நிற்கக். கைகேசியன்னையின் கோயில்வாயிலில்வந்து, ஆங்குயினசெய்யும் மடந்தைமாரொடுகெரி—அவ்விடத்திலேவினவற்றைச் செய்யுந் தோழியர் களோடுசென்று, பாயமுற்றத படைத்தடகண்மெல்தோள் ஆயிழைதன்னை— படுக்கையினின்று ிங்கிய ளாள்போலப்பரந்தகண்களையும் மெல்லியதோள்க ளையுமுடைய கைகேசியன்னையை, அடைந்த ஆழிமன்னன்—சேர்ந்த ஆக் கினசக்கரத்தையுடைய தசரதச்சக்ரவர்த்தி.

தட என்னும் உரிச்சொன்முன்வந்த வல்லெழுத்திற்கு இனவெழுத்துமி குதல் “இடையுரிவடசொலின்” என்றரு—ஆல். ஏயின செய்யப்படுபொருள் மேல்நிறற்றலால் இறந்தகாலவினைமுற்றுப்பெயர் ஏவு பகுதி, இன் இறந்தகால விடைநிலை, ஈறுகெடுதலும் யகரத்தோற்றமும் சந்தி, அ விருதி. ஈறுகெடுதல் “த ஓதல்வேண்டி” என்பதனால் உணர்க.

அடைந்தவண்கையரந்தையென்கொல்வந்து
தொடர்ந்தவெனத்துயர்கொண்டிசோரும்நெஞ்சன்

மடந்தையைமாயையெடுக்குமாயேபோல்
தடங்கைகள் கொண்டுதழீ இயெடுக்கலுற்றான்.

இ - ன். அடைந்து அவன்றோக்கி—அங்குவந்து கைகேசியன்னையை
ப்பார்த்து, என்கொல் அரந்தைவந்து தொடர்ந்ததுஎன—என்னதுன்பம்வந்
துநோர்ட்டென்று வினாவி, ஆயர்கொண்டுசோரும் நெஞ்சன்—துன்பங்
கொண்டு சோராரின்ற மண் டையுடைய அரசன். மடந்தையை மானஃ எடு
க்கும் மானஃபோல்—அக்கைகேசியன்னையைக் கீழேவீழ்ந்த பெண்மாயை
யெடுக்கும் ஆண்மாயையொப்ப, தடகைகொண்டு தழுவியெடுக்கலுற்றான்—
நீண்டகைகளால் தழுவியெடுக்கத் தொடங்கினான்.

மாயையெடுக்கும் ஆணைபோல என்றலும்ஒன்று. கொல் அசைநிலை, தழு
வியென்னு மிறந்தகாலவினையெச்சம் அளபெடுக்குமிடத்து விகாரப்பட்டு
நின்றது. இது இல்பொருளுவழையணி. 3

நின்றுதொடர்ந்தநெடுங்கைதம்மைநீக்கி
மின்றுவள்கின்றதுபோலமண்ணில்வீழ்ந்தாள்
ஒன்றுமியம்பலணீடுயிர்க்கலுற்றாள்
மண்மலருந்தொடைமன்னலாவினனாள்.

இ - ன். மண்மல் அருந்தொடை மன்னன் ஆவி அன்னான்—வாசனையு
டைய அரியமாலையையணிந்த தசரதச்சக்கரவர்த்தியினுயிரையொத்த கைகே
சியன்னை, நின்றுதொடர்ந்த நெடுங்கைதம்மைநீக்கி—நின்று தழுவியெடுத்த
நீண்டகைகளைநீக்கி, மின் துவள்கின்றதுபோல மண்ணில்வீழ்ந்தாள்—மின்று
வருதல்போல மண்மேல் வீழ்ந்து, ஒன்றுஉம் இயம்பலன்நீடு உயர்க்கலுந்
றாள்—ஒன்றுங்கூறாது பெருமூச்செறிந்தாள்.

வீழ்ந்தாள் இயம்பலன் முற்றெச்சங்கள். அழகிற்சிந்தவளும் போரினு
தவினவளுமாதலால் ஆவியன்னாள் என்றார், 4

அன்னதுகண்டவலங்கன்மன்னனஞ்சி
என்னையிகழ்ந்ததிருநூலமேழில்வாழ்வார்
உன்னையிகழ்ந்தவர்மாள்வருற்றதெல்லாம்
சொன்னபின்னென்செயல்காண்டுகொல்லிடென்றான்.

இ - ன். அன்னதுகண்ட அலங்கல்மன்னன் அஞ்சி—அதனைக்கண்ட
மாலையையணிந்த அரசன்பயந்து, நிகழ்ந்ததுஎன்னை—நடந்தசெய்தியென்ன,
இருளம் ஏழில்வாழ்வார் உன்னை இகழ்ந்தவர்மாள்வர்—இந்நிலவுலகிலுள்ள
ஏழுதீவிலும் வாழுகின்றவருள் உன்னையிகழ்ந்து பேசினவர்கள் என்கைவா
ளால் மாள்வார்கள், உற்றதுஎல்லாம் சொன்னபின்—நடந்தசெய்தியெயெல்
லாஞ்சொன்னபின்பு, என்செயல் காண்டுகொல்லிடென்றான்—என்செயல்
காண்பாய் சொல்லுவாயென்றான்.

ஏழுதீவுகளாவன நாவல், இறவி, குசை, கிரவுஞ்சம், புட்கரம், தெங்கு,
சமுரு. உற்றதெல்லாம் ஒருமையிற்பன்மை வந்தபால் வழுவமைதி. 5

வண்டுளர்தாரவன்வாய்மைகேட்டமங்கை
கொண்டனெடுக்கணினாவினொக்கைகோப்ப

உண்டுகொலாமருளென்கணுங்கொணக்கில்
பண்டையவின் துபரிந்தளித்தியென்றாள்.

இ-ள். வண்டு உள்தாரவன் வாய்மைகேட்டமங்கை—வண்டுகள் மகரத் தந்தைக்கிணடி. மலர்மாலையையணிந்த தசரதச்சக்கரவர்த்தியின் உண்மை மொழியைக்கேட்ட கைகேசியன்னை, கொண்டல் நெடுங்கணின் ஆலிகொங்கை கோப்ப—மேகம்போல நெடியகண்களினின்று சிந்துநீர்த்துளி தனத்திற்கோவைசெய்ய, என்கண் அருள்உண்டுகொல்—என்னிடத்திற்கருணையுண்டோ, உன்கண்ஒக்கில்—உன்னிடத்திலொத்த அன்புதானால், பண்டைய இன்றுபரிந்து அளித்திஎன்றாள்—முன்னுள்ள வரங்களையிப்போது அன்பு கூர்ந்தளிப்பாயென்றுகூறினாள்.

கோப்ப காரியத்தின்மேல் நிற்பலால் எதிர்கால வினை யெச்சம் கோபகுதி, பகரமெய் விரித்தல் விகாரம், பகரமெய் சந்தி, அ விஞ்ஞ. பரிந்து இறந்த காலவினையெச்சம் பரி பகுதி. 6

கள்ளவிழுகோதைகருத்துணர்ந்தமன்னன்
வெள்ளரெடுஞ்சுடர்மின்னின்மின்னங்கான்
உள்ளமுவந்துளசெய்வனென்றுமுலோபேன்
வள்ளலிராமனுன் மைந்தனானெயன்றான்.

இ-ள். கள் அவிழ்கோதை கருத்து உணர்ந்தமன்னன்—தேனெடுமலர்ந்த மலர்மாலையையணிந்த கைகேசியன்னையின் கருத்தினையறிந்த தசரதச்சக்கரவர்த்தி, வெள்ளம் நெடுஞ்சுடர்மின் இன்மின்னங்கான்—மிக்ககிரணத்தையுடைய மின்னலைப்போலவிளங்க அட்டகாசஞ்செய்து, உள்ளம்உவந்து உள்ளசெய்வன்—உன்மனம் விரும்பினவற்றைச்செய்துமுடிப்பேன், ஒன்று உம்உலோபேன்—சிறிதும்லோபஞ்செய்யமாட்டேன், வள்ளல் இராமன்உன் மைந்தன் ஆனென்றான்—வள்ளலாகிய இராமமூர்த்தியென்னுமுன் புத்திரன்மேலானெயன்று கூறினான்.

தன்வார்த்தையிலவன் மனநிலத்தற்கு ஆதலால் உன்மைந்தனானெயன்றார். வல்லல்யாதுகொடுப்பவன். 7

ஆன்றவனவ்வுரைகூறவையமிலாள்
தோன்றியபேறவலந்துடைத்ததுண்டேல்
சான்றிமையோர்குலமாகமன்னநீயன்
மேன்றவரங்களிரண்டுமீதியென்றாள்.

இ-ள். ஆன்றவன் அ உரைகூற—பெருமையமைந்த தசரதச்சக்கரவர்த்தி அந்தவார்த்தைகூற, ஐயம் இல்லான்—துணிந்த கைகேசியன்னை, மன்ன—அரசனே, தோன்றியபேர் அவலம் துடைத்தது உண்டேல்—என்னிடத்துத்தோன்றிய பெருந்துன்பத்தைப் போக்குவதுண்டானால், இமையோர்குலம் சான்றுஆக—தேவர்கூட்டஞ்சாட்சியாக, நீ அன்று ஏன்றவரங்கள் இரண்டுமீ ஈதிஎன்றான்—நீயப்பொழுது எனக்குவேண்டும்போது கொடுக்கவிசைத்தவரங்களிரண்டையுங் கொடுப்பாயென்றுகூறினாள்.

என்ற இறந்தகாலப்பெயரெச்சம் ஏல் பகுதி, இதுசெயலைக்கொண்டது இரண்டுசெயல்மேல் நின்றலால் பண்பாகுபெயர் வரங்களிரண்டுவரங்களாகிய இரண்டுஎனநின்றலால் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர் ஆன்றவன் ஆல் (மிசுதி) பகுதி, நகரமெய் இடைநிலை, அ சாரியை, வகரத்திரிபும் வகரத்தோற்றமும்சந்தி, அன் விசுதி. புதல்வாநால்வரில் அவனுயிர் போற் சிறந்த புதல்வாராமமூர்த்தியாதலால் அவர்மேலானை யென்றமையின் ஐயமில்லான் என்றார். 8

உரங்கொளவித்துணைமன்னுமல்லலெய்தி
இரங்கிடல்வேண்டிவதிவனே கொளென்பாற்
பரங்கெடவிப்பொழுதேபகர்ந்திடென்றான்
உரங்கொண்மனத்தவள்வீஞ்சமோர்கிலாதான்.

இ-ள். உரங்கொண்மனத்தவள் வஞ்சம் ஓர்கிலாதான்—கடினமமைந்த மனத்தையுடைய கைகேசியன்னையின் வஞ்சனையையறியாத தசரதச்சக்கர வர்த்தி, வரங்கொள இதுணைமன்னும் அல்லல்எய்தி—(என்னிடத்து) உரம் பெற இவ்வளவு மிக்க துன்பத்தையடைந்து, இரங்கிடல்—வருந்தாதே, வேண்டுவதுசுவன்என்கொள்—நீ வேண்டுவதைநானே கொடுப்பேன் நீகொள்,என்பால் பரங்கெட இ பொழுது ஏ பகர்ந்திடுஎன்றான்—என்னிடத்து நீசமத்திய துன்பமாகிய சமையைப்போட இப்பொழுதேசொல்லாயென்றுகூறினான்.

இரங்கிடஎனவும்பாடமுண்டு, இரங்கிடவேண்டுவது நீவருந்தவேண்டுமா எனப்பொருள்கொள்க. இரங்கிடல் முன்னிலையொருமை யெதிர்மறையேவல்வினைமுற்று. இரங்கிடு பகுதி. உகரக்கேடுசந்தி, அல் விசுதி, பாரம் என்ற மையாற் சமையென்றற் கேற்பப்பொருள்கூறிலும். 9

ஏயவரங்களிரண்டிலொன்றினாலென்
சேயரசாள்வதுசீதைகேள்வலென்றார்
போய்வனம் எவதெனப்புகன்றுநின்றான்
தீயவையாவையினுஞ்சிறந்ததீயான்.

இ-ள். தீயவையாவையின்உம் சிறந்ததீயான்—கெட்டசெயல்களாகிய எல்லாச்செயல்களிலு மேம்பட்டவளாகிய கொடியகைகேசி, ஏயவரங்கள் இரண்டில் ஒன்றினால்—நீகொடுத்த இரண்டுவரங்களி லொருவரத்தால்,என் சேய் அரசஆள்வது—எனதுபுத்திரனாகிய பரதாழ்வானில மானக்கடவன், சீதைகேள்வன்ஒன்றால்—சீதாப்பிராட்டியின் மணவாளனாகிய இராமமூர்த்தி யொருவரத்தால், போய்வனம்ஆள்வது எனபுகன்றுநின்றான்—சென்றுகா ளாடக்கடவனென்று சொல்லிநின்றான்.

ஏய இறந்தகாலப்பெயரெச்சம் ஏவுபகுதி, ஈறுகெடுதல்சந்தி, யகரமெய் இடைநிலை, அ விசுதி. ஆள்வது என்பதில் துல்விசுதி வியங்கோட்பொருட்டு. வியங்கோள் விசுதியே எதிர்காலத்தைக்காட்டி நின்றலால், ஆன் பகுதி, வகரமெய் விரித்தல்விசாரம், அ சாரியை, து விசுதி. 10

நகரமெனுங்கொடியூடனுவின்ந்த
சோகவிடந்தொடரத்துணுக்கமெய்தா

ஆகமடங்கலும்வெந்தழிந்தராவின்
வேகமடங்கியவேழமென்னவீழ்ந்தான்.

இன். நாகம்என்னும் கொடியான்—பாம்பென்னுங்கொடிய கைகேசியானவன், தன்னுதின் சுந்தசோகம் விடம்தொடர்—தன்னுவிற்றொடுத்தசோகத்தைவினைக்கும் சொல்லாகியவிஷமானது தொடர்ந்துபற்றி, துணுக்கம் எய்தா—நடுக்கமெய்தி, அராதின்ஆகம் அடங்கலும் வெந்து அழிந்து—பாம்பின்விடத்தால் சரீரமுழுதும்வெந்தழிந்து, வேகம்அடங்கியவேழம்என்னவீழ்ந்தான்—தன்வேகமழிந்த யானையைப்போலச்சோர்ந்து நிலத்தில் வீழ்ந்தான்.

இன் உருபு எதுப்பொருட்டி. அழிந்தஎன்னுஞ் சினைவினப்பெயரெச்சம் வேழம் என்னும் வினைமுதற்பொருள்கொண்டது. இது தொழிலுவமையணி. கைகேசியன்னை சம்பராசாரன்போரில் தசரதச்சக்கரவர்த்திக்குச் சோகமாற்றிவென்றகாலையில், அச்சக்கரவர்த்திமகிழ்கூர்ந்து இரண்டுவரத்தருகிறேன்கேனென்ன வேண்டுகாலையிற் பெற்றுக் கொள்ளுகின்றேனென்றான் என்பது இந்துல்வரலாறு.

11

பூதலமுற்றதனிற் புரண்டமன்னன்
மாதூயரத்தினையாவர் சொல்லவல்லார்
வேதனைமுற்றிடவெந்துவெந்துகொல்லன்
ஊதுலையிற்கனலென்னவெய்துயிர்த்தான்.

இன். பூதலம்உற்று அதனில் புரண்டமன்னன்—நிலத்தில் வீழ்ந்து அந்நிலத்தின்மேற் சோகத்தாற்புரண்டசக்கரவர்த்தியின், மாதூயரத்தினையி—பெரியதுன்பத்தினை, சொல்லவல்லார்யாவர்—அளவறுத்துச்சொல்லவல்லவார்யாவர், வேதனைமுற்றிட—துன்பமீதுறா, வெந்து வெந்து—அதனாற்றுகருகி, கொல்லன் ஊதுலையில் கனல்என்ன வெய்துயிர்த்தான்—கொல்லனது உலைக்களத்திலெழுந்த தீயைப்போலப் பெருமூச்செரிந்தான்.

வெந்து வெந்து மிகுதிப்பொருளில்வந்த அடுக்குத்தொடர். முற்றிடகாரணப்பொருளில் நின்றலால் இறந்தகாலவினையெச்சம் முற்றுபகுதி, உகரக்கேடு சந்தி இடுபகுதிப்பொருள் விசுதி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அ எச்சவிசுதி.

12

உலர்ந்ததுநாவுயிரோடலுற்றதுள்ளம்
புலர்ந்ததுகண்கள்பொடித்தபொங்குசோரி
சலந்தலேமிக்கதுதக்கதென்கொலென்றென்
றலந்தலேபுற்றவரும்புலன்களோந்தும்.

இன். நா உலர்ந்தது—நாவுறண்டது, உயிர் ஓடலுற்றது—உயிரீங்கித்தொடங்கியது, உள்ளம் புலர்ந்தது—மனலுக்கமற்றது, கண்கள்பொங்குசோரிபொடித்த—கண்கள் கோபத்தால் கொழித்தெழுந்து உதிராமரும்பின, தக்கது என்கொல் என்று என்று—இதற்குச் செய்யத்தக்கதென்னவென்று கருதி, சலம் தலேமிக்கது—அவன்மேல் வயிரம்மீதுர்ந்தது; அரும் புலன்கள் கீழ்தும்—அலந்து அலையுற்ற—அரிய கீம்புலன்களும் வருந்தியலுந்தன.

உலர்ந்தது முதலிய முற்றெச்சங்கள் “பாயுமாரிபோற் புகழிசுந்திரன்” என்றமுற்றைப்போலச்செயவெனச்சமாகத்திரிந்து அலையுற்றன்னும்வினை முற்றைத் தனித்தனிகொண்டன, அலந்து இறந்தகால வினையெச்சம் அல மரு பகுதி, ஈறுகெடுத்தும் நகரத்தோற்றமும் சந்தி, தகரமெய் இடைநிலை, எச்சவிகுதி.

13

மேவி நிலத்திலிருக்குநிற்கும்வீழும்
ஒவியமொப்பவுயிர்ப்படங்கியோயும்
பாவியையுற்றெதிர்பற்றியெற்றவெண்ணும்
ஆவியைப்பவலக்கணெய்துகின்றான்.

இ-ள். ஆவியைப்ப—உயிர்பதைக்க, அலக்கண் எய்துகின்றான்—துன்பமடைகின்றதசராதச்சக்காவர்த்தி, நிலத்து இவ்மேவி இருக்கும்—வேற்றுத்தரையில் தங்கியிருப்பான், நிற்கும் வீழும்—நிற்பான் நிலத்தில் வீழ்வான், ஒவியம் ஒப்ப—சித்திரத்தையொக்க, உயிர்ப்புஅடங்கியும்—மூச்சடங்கியவசமாயிருப்பான், பாவியைஎதிர் உற்று பற்றி—பாவியாகிய கைகேசியை யெதிர்தென்றுபிடித்து, எற்ற எண்ணும்—மோதக்கருதுவான்.

அடைதற்கரியதுன்பமடைதலால் பழிச்செயலையுஞ்செய்யக்கருதினான் என்பார் பாவியையுற்றெதிர் பற்றி யெற்றவெண்ணும் என்றார். இருக்கும், நிற்கும். வீழும், ஓயும் என்னும் திணைபால்கட்டுப்பொதுவாகியசெய்யும் என்னும் வினைமுற்று எய்துகின்றான் என்னும் சிறப்புவினையால்பொதுமை நீங்கியாண்பால்மேல்கின்றது “பொதுப்பெயர் வினைகளின்” என்றரு—ஆல்.)

பெண்ணெனவுற்றபெரும்பழிக்குநானும்
உண்ணிறைமெப்பொடியிர்த்துலாவும்
கண்ணினிநோக்குமயர்க்குமிக்ககைவேல்
புண்ணுழைதைக்கவுளைக்குமாளைபோல்வான்.

இ-ள். மிக்ககைவேல்—விஷத்தோய்த்த கூறியகைவேல், புன்றுழைதைக்க உளைக்கும் ஆனைபோல் வான்—புண்ணில் துழைந்து கைக்கவருந்தும் ஆனையையொத்த அரசன், பெண் என்ன—இவன்பெண்ணென்று, உற்றபெரும்பழிக்கு நானும்—தான் செய்யக்கருதிய கொடுந்தொழிலால்வரும் பெரியபழிக்கு நானுவான், உள்நிறை வெப்புஒடு—மனத்துள் நிறைந்தகொதிப்போடு, உயிர்த்து உயிர்த்து உலாவும்—பெருமூச்செறிந்து உலாவுவான், கண்ணின் இல்லோக்கும்—கண்களால் புறக்கணித்துப்பார்ப்பான், அயர்க்கும்—இவன்பாரோவென்று சந்தேகிப்பான்.

உற்றெதிர் பற்றியெற்ற வெண்ணும் எனமேலே கூறுதலால் உற்றபெரும்பழிக்கு என்றதற்கு இவ்வாறு பொருள் கூறினாம். கண்ணினிநோக்கும் என்றது அவளுள்ளக்கருத்தை. உயிர்த்துயிர்த்து அவலப்பொருளில் வந்த அடுக்குத்தொடர். உயிர்த்து இறந்தகாலவினையெச்சம் உயிர் பகுதி. வெப்பு பண்புப்பெயர் வெம்மை பகுதி, ஈறுகெடுத்தும் பகரத்தோற்றமும் சந்தி, புபெயர் விகுதி.

15

கம்பெருமிகளியானையன்னமன்னன்

வெம்பிவிழும்பெழும்விமாமல்கண்டுவெய்துந்

துன்பார்நடுங்கினருழிபேர்வதொத்த
தம்பனகண்ணவஞள்ளமண்ணதேயாமால்.

இ-ள். கம்பம் நெடுங்க ளி(கண்டோர்க்கு) நடுக்கஞ்செய்யுமிக்கமதச்
செருக்கையுடைய, யானை அன்ன மன்னன்—யானையையொத்த அரசன்,
வெம்பி விழுந்து எழும்விம்மல்கண்டு—துன்பத்தாற்கன்றி நிலத்தில் மேல்
வீழ்ந்து எழா நின்ற பொருமலைக்கண்டு, உம்பர் செய்துற்று நடுங்கினர்—
தேவர்கள்பெருமூச்செறிந்து நடுங்கினார்கள், ஊழிபேர்வது ஒத்தது—ஊழி
காலம் நிலைபெயர்ந்த வருதலையொத்தது, அம்பு அன்ன கண்ணவன்—அம்
பையொத்த கண்களையுடைய கைகேசியினது, உள்ளம் அன்னது ஏ ஆம்—
மனமட்டும் தன்னிலையினின்றும் பெயரவில்லை.

தேவர்களும் யாதாய் முடியுமோ என்று கருதினர் என்பார் உம்பர் நடுங்
கினர் எனவும், மற்றையாவு நிலைநலங்கிய தென்பார் ஊழிபேர்வ தொத்த
தெனவும் கூறினார். வெம்பி இறந்த காலவினை யெச்சம் வெம்பு பகுதி. 16

அஞ்சலனையனகல்லலகண்(1)முள்ளம்
நஞ்சிலனாணிலவென்னநாணாமால்
வஞ்சனைபண்ணிடெந்நைவேடமென்றே
தஞ்செனமாதரையுள்ளலார்கடக்கோர்.

இ-ள். நியனது அல்லல் கண்டும்அஞ்சலன்—அரசனது துன்பத்தை
ப்பார்த்தும் சிறிதும் அச்சமொழிந்திலன், உள்ளம் நஞ்சிலன்—மனங்கணித்
திலன், நாண் இளல்—சிறிதும் பழிக்குணங் கூர்ந்திலன், நாணம் என்ன
ஆம்—பெண்களுக்குரிய நாணம் என்ன பயன் படும், தக்கோர்—மேலோர்,
பண்டு—முன்னமே, மடந்தை வேடம் வஞ்சனை என்றை—பெண்கள்கோலம்
வஞ்சனைவடிவமென்றே, மாதரை தஞ்சனஉள்ள லார்—பெண்கள் தமக்
கோராதார மென்று ஒருபொழுதுக்கருதார்கள்.

யாவும் கண்டு நடுங்கின என்று மேலே கூறுதலால் இவன் கண்ணெஞ்
சன்னன்பார் அஞ்சலன்னவன், தன்கணவன் துன்பத்திற்குச்சிறிதும் இரக்க
ங்கூர்ந்திலன்னன்பார்உள்ளம்அஞ்சிலன்னவன், இவற்றிற்குநாணுதலேபெண்
கள் நாணமன்னன்பார் நாணிலவெனவும், பெண்களுக்கு நாணசிறத்தது என்று
தூல்கூறுதல் இவளிடத்திலையாதலால் சிறிதும்பயனில்லையென்பார்உலகி
ன்மேலேற்றி என்னநாணமாம் எனவும் கூறினார், னைந்திலன் நஞ்சிலன்போ
லி. உள்ளம் வினைமுதற்பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர் உள் பகுதி, ளகரத்
தோற்றம்சந்தி, அம் விசுதி. இது கவி கூற்றுத்தனை. 17

இந்நிலைநின்றவடன்னையெய்தநோக்கி
நெயர்நிலைவேலவனீ திசைத்ததுண்டோ
பொயர்நிலையோர்கள் புணர்த்தவஞ்சமுண்டோ
அந்நிலைசொல்லெனதானையுண்மையென்னுன்.

இ-ள். இநிலைநின்றவன் தன்னை—இத்தநிலையிற் பெயராத நின்றகை
கேசியை, நெய்நிலைவேலவன்—நெய்ப்பூசிய வேளையேந்திய அரசன், எய்த

நோக்கி ஈது இசைத்து உண்டு ஒ—பொருந்தப்பார்த்து கேட்ட வாங்களி
லிவ்வாறு பகுத்துக் கூறிய துண்டோ, பொய்நிலையோர்கள் புணர்த்தவஞ்ச
ம்உண்டு ஒ—பொய் யொழுக்க முடையோர்களால் இவ்வாறு முடித்தவஞ்
சனையிடையிற் வந்து முடிந்ததோ எனதுஆணை—என் மேலாணை, அநிலை
உண்மை சொல் என்றான்—அந்த நிலைமையை உண்மையாகச் சொல் என்
றுகூறினான்.

நீ திசைத்தது எனப்பிரித்து நீமயங்கிக்கூறியது எனக்கொன்னலுமொ
ன்று. இந்நிலை என்றது ஒருவரத்தால் பரதாழ்வான ரசியலைப் பெறுதலும்
மற்றொரு வரத்தால் இராமமூர்த்தி வரம்புகுதலும். ஏழனுருபிற்குமிடத்தது
ஆறனுருபு நிற்பவாறுருபு மயக்கம். 15

திசைத்ததுமில்லைபெனக்குவந்ததியோர்
இசைத்துமில்லைமுனிந்தவிவ்வாங்கள்
குசைப்பரியோய்தரினின்றுகொள்வனன்றேல்
வசைத்திறம்நின்வயின்வைத்துமாள்வென்னென்றான்.

இ-ள். குசைபரியோய்—புறமயிர் வாய்த்த குதிரைச் சேனையை யு
டையோய், திசைத்தது உம் இல்லை—இவ்வாறு நான் மயங்கிக் கூறிய
துமில்லை, எனக்கு தீயோர் வந்து இசைத்ததும் இல்லை—எனக்குத் தீயோ
ருக்க முடையவர் வந்து வஞ்சச் சொற்களைக் கூறியது மில்லை, முன்சுந்த
இவாங்கள் தரின் இன்று கொள்வன்—முன்பு நீத்த இவ்வாங்களைத் தத்தா
ல் இப்பொழுது கொள்வேன், அன்று ஏல்—அல்லையானால், நின்வயின் வ
சைத்திறம் வைத்து—நின்னிடத்திலவசையின் பகுதியைவைத்து, மாள்வெ
ன் என்றான்—உயிர்விடுவேனென்றுகூறினான்.

நீ இரண்டு வரங்கள் என்னிடத்துப் பெறுவாய் என்றபோது வேண்டு
ம்போது பெறுவேன் என்றதன்றி இவ்வாறு கேட்டதில்லை யென்பான் தி
சைத்ததுமில்லைஎன்றான். திசைத்தல் திசைச்சொல் 19

இந்தநெடுஞ்சொல்வேழைகூறுமுன்னே
வெந்தகொடும்புணில்வேறுழைத்ததொப்பச்
சிந்தைதிரிந்து திகைத்தயாந்துவீழ்ந்தான்
மைந்தனலாதுயிர்வேறிலாதமன்னன்.

இ-ள். இந்த நெடுஞ்சொல்—இந்தக்கொடுமைமிக்கசொல்லை, அஏழை
கூறுமுன்வ — அக்கைகேசி சொல்லு முன்னமே, மைந்தன் அல்லாது
உயிர் வேறு அல்லாத மன்னன் — இராம மூர்த்தியை யன்றியுயிர் வேறி
ல்லாத அரசன், வெந்த கொடும்புண் இல்வேல் றுழைத்தது ஒப்பா—காரத்தா
ல்வெந்து அழிந்த புண்ணில்வேல் றுழைத்ததற்கொப்பாக. சிந்தைதிரிந்து —
மனந்திரிந்து, திகைத்து அயர்ந்து வீழ்ந்தான்—மயங்கிச் சோர்ந்து நிலத்
தின்மேல் வீழ்ந்தான்.

அயர்ந்து இறந்தகாலவினை யெச்சம் அயர் பகுதி.

20

ஆகொடியாயெனுமாவிகாலுமத்தோ
ஓகொடிதேயறமென்னுமுன்மையொன்றும்

சாகவெனுவெழுமெய்தளாடிவீழும்

மாகமுநாகமுமண்ணும்வென்றவாளான்

இ-ள். மாகம்உம் நாகம்உம் மண்உம்—விண்ணுலகையும்நாகரு லகையும்மண்ணுலகையும், வென்ற வாளான்—வெற்றி கொண்ட வாளை யேந்திய அரசன், ஆகொடியாய் என்னும்—ஆழிவடிவக் கொடிய வளையென்றுசொல்வான், ஆவிகாலும்—உயிர் சோருவான், அந்தோ—ஐயோ, அறம்ஒ கொடிதே என்னும்—தரும மென்பதொன்று மிகவுங் கொடியதே யென்பான், உண்மை ஒன்று உம் சாக என்னு எழும்—உண்மையென்பதொரு பொருளும் இனியழியக்கடவது என்று எழுவான், மெய்தள்ளாடி வீழும்—சரீர மதள்ளாடி வீழ்வான்.

தான் அறம் உண்மையிவற்றின் வழிநின்றலே இராம மூர்த்தி அரசியலிழந்தற்கு ஏதுவாயிருத்தலால் ஒ கொடிதேயறமென்னும் என்றும் உண்மைஒன்றுஞ் சாகவெனுவெழுமென்றுக்கூறினான், ஆனன்னுமிடைச்சொல்ஆச்சரியப்பொருளிலும், ஒ அந்தோ என்னுமிடைச்சொற்கள் இரக்கப் பொருளிலும் வந்தன.

21

நாரியரில்லையிஞ்ஞாலமேழுமென்னக்

கூரியவாள் கொடுகொன்றுநீக்கியானும்

பூரியரெண்ணிடைவீழ்வனென்றுபொங்கும்

வீரியர்வீரம்விழுங்கிநின்றவேலான்.

இ-ள். வீரியர் வீரம் விழுங்கி நின்ற வேலான் — வீரர்களுடைய வீரத்தை விழுங்கிமெம்பட்டு நின்ற வேலை யேந்திய அரசன், இஞாலம் ஏழும்—இவ்வேழுலகிலும், நாரியர் ஏ இல்லைஎன்ன—பெண்களே இல்லையென்றுசொல்ல, கூரியவாள் கொடுகொன்றுநீக்கி—கூர்மையையுடைய வாளைக் கொண்டு கொலைசெய்து வேரோடறுத்து, யான்உம்—நானும், பூரியர் எண் இடைவீழ்வன் என்றுபொங்கும்—கீழ்மக்களோடு வைத்து எண்ணும் எண்ணில் வீழ்வேனென்று கோடிப்பான்

வீரனாயுள்ளான் பெண்களைக் கொலை செய்யாளுதலாலும் அவர்களைக் கொல்லுதல் பெரும் பாதகமாதலாலும், இத்தொழிலைமெற்கொள்வோர்க டைப்பட்டுடோராதலாலும் யானும் பூரிய ரெண்ணிடைவீழ்வேனென்றான். கூரியகுறிப்புவினைப் பெயரொச்சம். கொண்டு கொடு இடைக்குறை.

22

கையொடுகையைப்புடைக்கும்வாய்கடிக்கும்

பொய்யுரைகுற்றமெனப்புழுங்கிவாடும்

நெய்யெரியுற்றெனநெஞ்சுழிந்துசோரும்

வையகமுற்றும்நடந்தவாய்மைமன்னன்,

இ-ள். வையகமுற்றுஉம்நடந்த வாய்மைமன்னன்—நிலவுலகமுழுதும் சென்றுபாரந்த உண்மையைப்பூண்ட அரசன், கை ஒடுகையைப்புடைக்கும்—ஒருகையோடு மற்றொருகையைத் தாக்குவான், வாய்கடிக்கும்—பற்களைக் கடிப்பான், பொய் உரை — எப்பொழுதும் பொய்யைக் கூறுதல், குற்றம் என்னபுழுங்கி வாடும்—குற்றமென்று மனம்புழுங்கி வாடுவான், நெய்

எரி உற்றால் என்ன—செய்கொருப்பையடைந்தாற்போல, செஞ்சு அழிந்து
சோரும்—மனமழிந்து சோருவான்.

உண்மைநெறிநின்றோர் ஒருகால்துன்ப மிகுதியால் அந்நெறியைவிட்
பெய்திழந்து கூறினும் அவர்மனம் நிலைபெறுதல் அந்நெறியிலாதலால் பெர்ய
யுரை குற்றமெனப் புழுங்கிவாடும் என்றார். செய் தீயையடைந்தா லினகுதல்
போலக் கன்றியமனங்கரைதலால் செய்யெரி யுற்றென. செஞ்சுழித்து என்
றார். உற்றென்ன தொகுத்தல் விகாரம்—புழுங்கி இறந்தகால வினையெச்சம்
புழுக்கு பகுதி. 23

ஒறுப்பினும்தரமுண்மையென்றுமோவா
மறுப்பினும்தரமென்றுவாய்மைமன்னன்
பொருப்பினுயிர்நிலைபோகிலாவாவாளால்
இருப்பினுமாவதிரப்பதென்றெழுந்தான்.

இ-ள். வாய்மைமன்னன்—சத்தியத்தை மேற்கொண்ட அரசன், ஒறு
ப்பின்உம் அந்தரம்—இவனைக்கொல்லினுங்கொடித்து, உண்மை ஒன்றுஉம்—
உண்மையாகிய ஒருபொருளும், ஓவாமல்லமறுப்பின்உம் அந்தரமென்று—ஒழி
யாமல் இவன் கேட்டதை மறுத்தாலும் கொடிதென்றுகருதி, பொறுப்பின்
உம்—எவ்வாறுபொறுத்தாலும், இவிலைப்பாகிலாவை—தான்கொண்ட இந்நி
லையினின்று பெயராதவனை, வாளால் இறுப்பின்உம்—வாளினால் கொல்வ
தைப்பார்க்கிலும், ஆவது இரப்பது ஏ என்றுஎழுந்தான்—கைகூடுவது இரப்
தலையென்று துணிந்தெழுந்தான்.

தான்நருவேனென்ற இரண்டுவரங்களும் இப்பொழுது நீ கேட்கும்படி
யன்று என்றமறுத்தாலும் நருவேனென்றசொற்கு அதுதவறுதலால் உண்
மையொன்று மோவாமறுப்பினு மந்தரமெனவும், கொல்லுதலினும் இரந்து
தன்கருத்தைமுடித்தலே அறமாதலால் ஆபதிரப்பதுஎனவும் கருதினான்என்
றார். ஒறுப்பின், மறுப்பின் எதிர்க்காலவினையெச்சம். பொறுப்பு, இறுப்புநொ
ழிற்பெயர்க்கள்ஒறு, மறு பகுதிகள், பகரமெய் விரித்தல் விகாரம், பகரமெய்
சந்தி இன் எச்சவிகுதி. பொறு, இறு பகுதிகள், பு புடைபெயர்ச்சி விகுதி,
பகரமெய்சந்தி. பிரிநிலை ஏகாரத்தொகுத்தல். நாழிகையென்றசெய்யுள் முத
லிதுகாறும் கிருகாரக்கொண்டு கவிநிலைத்துறையெனினு மடங்கும். 24

கலநிலைத்துறை.

கோண்மேற்கொண்டுகுற்றமகற்றிக்குறிகொண்டார்
போண்மேலுற்றதுண்டெனினன்றும்பொறையென்னை
கான்மேல்வீழ்ந்தான் கந்துகொல்யானைக்களிமன்னர்
மேண்மேல்வந்துமுந்திவணங்கிமிடைதாளான்.

இ-ள். கந்துகொல் யானைக்களிமன்னர்—கட்டுத்தறியை முறிக்கும்பா.
னைச்சேனையுடைய மதக்களிப்பையுடைய அரசர்கள், மேல்மேல்வந்து—மேலு
மேலும்வந்து, முந்திவணங்கி மிடைதாளான்—முற்பட்டுவணங்கி நெருங்கிய
காலையுடைய அரசன், கோல்மேற்கொண்டு—செங்கோலையேத்தி, குற்றம்

அகற்றி—உயிர்களுக்குப்பகையாயுள்ள குற்றங்களை யொழித்து, குறிகொண்டார்போல்—புகழ்பெற்ற சிபிச்சக்கரவர்த்தி முதலியோர்போல், மேல் உற்றது உண்டு என்னின்—இனி இவளால்வருந் தீமையுலதாயினும், பொய்நன்று ஆம் என்னு—பொருமைகூர்தல் நல்லது என்று, கால்மேல் வீழ்ந்தான்—கைசேசியின்கால் மேல் வீழ்ந்துவணங்கினான்.

ஒருபுறவினுயிர் காத்தற்பொருட்டுத்தன துடலரிந்து தத்தமையால் குறிகொண்டார்போல் என்றார். ஒருகால அவன்கருதிய தீமைதப்பினுந் தப்புமாதலால் உற்றது என்றதுமிகுதி பற்றிவந்த காலவழுவமைதி. அரசர்வணங்குந் காலையுடையோன் தன்மனையான் கால்மேல் வீழ்ந்தது அவன்கோபந்தீர்த்தற்பொருட்டின்மேல் கிற்றலால் துட்பவணி. உயிர்களுக்குப்பகை அரசன்முதலியோரால் வரும்பகை.

25

கொள்ளானின்சேயிவ்வரசன் னுன்கொண்டாலும்
நள்ளா திருநாளிலம்ஞாலந்தனிலென்றும்
உள்ளாரெல்லாமோதவுவக்கும்புகள்கொள்ளாய்
எள்ளாநிற்கும்வன்பழிகொண்டென்பயனென்றான்.

இ-ன். இ அரசனின்சேய்கொள்ளான்—இந்த அரசியலை நான்தரினும் உனது புத்திரன் மூத்தவனிருக்கக்கொள்ளான், அன்னுன்கொண்டாலும் இந்த நாளிலம் கள்ளாது — அப்பரதாழ்வான் கைக்கொண்டாலும். இந்த வுலகம் வீழும்பாது, ஞாலம்தன்னில், என்று உம் உள்ளார் எல்லாம் ஒது உலகும் புகழ் கொள்ளாய் — இவ்வுலகிலுள்ளோர் யாவரும் புகழ்ந்துகூற மகிழ்கூரும் புகழைக்கொள்ளுவாய், என்னாநிற்கும்வன்பழிகொண்டென்பயன் என் என்றான்—யாவரு மிகமும் மிக்கபழிச்சொல்லைக் கொண்டுதலால்பயன் யாது என்று அரசன்கூறினான்.

இராமமூர்த்தி முடிசூடுதற் கிசைவாயாலால் புகழ்கொள்வாய் அல்லாவிடிற் பழிகொள்வாயென்பான் புகழ்கொள்ளாய், வன்பழிகொண்டென்பயன் என்றுகூறினான். கொள்ளாய் ஏவலில் விதிவினைக்கும் மறைவினைக்கும் பொதுவினையாய் கிற்பினும் இங்கு விதிவினைமேல் கின்றது விதிவினையாகில் கொள் பகுதி, னகரமெய் சந்தி, ஆய்முன்னிலை யொருமையேவல் விசுதி, மறைவினையில் கொள் பகுதி, னகரமெய் சந்தி, ஆ எதிர்மறை விசுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, ஆய். விசுதி ஆ தொகுத்தல்.

26

வாரேனார்கொள்ளார்மண்ணவருய்யாரினிமற்றென்
ஏனேர்செய்யகையாரொடுநீயிவ்வாசாள்வாய்
யானேசொல்லக்கொள்ளாவிசைந்தால்முறையாலே
தானேநல்குமுன்மகனுக்குத்தரையென்றான்.

இ-ன். வாரேனார்கொள்ளார். (உன்மகன் அரசியலைக்கைக்கொண்டால்) தேவர்கன் மதியார், மண்ணவர் உய்யார்—இந்நிலவுலகினர்பிழையார், ஏனேர்செய்கை இனிஎன்—மற்றையோர்செய்கையை இனியெடுத்துக்கூறுதலால்வரும்பயன்யாது, நீயாரொடுஇ அரசாள்வாய்—நீயாரொடு இந்த அரசைஆளப்போகின்றாய், யானேசொல்லக்கொள்ள இசைந்தால்—நானே சொல்லக்கை

க்கொன்ன உடன்பட்டால் அரசானக்கடும், முறையால்—முறைப்படி, உன் மகனுக்கு உம் தானே தரைநல்கும் என்றான்—உன்மகனுக்கும் இராமமூர்த்தியே கில்வுரிமையைக்கொடுப்பான் என்று கூறினான்.

வினைமாற்றுப் பொருளில்வந்த மற்றென்னுமிடைச்சொல் செய்யுனாதலால் மாறிவந்தது. ஏகாரம் பிரிநிலைப்பொருட்டு. 27

கண்ணேவேண்டுமென்னினுமீயக்கடவேனென்
உண்ணேராவிலேண்டினுமின்றேயுனதன்றே
பெண்ணேவண்மைக்கையன்மானேபெருவாயேல்
மண்ணேகொள்ளீமற்றையதொன்றும்மறவென்றான்.

இ-ள். பெண் ஏவண்மை கைகயன் மானே — கொடைத்தொழில் பூண்டகேசயன்பெற்றமான் போல்பவளே, கண்வெண்ணெய் என்னின் உம்—என்கண்ணே வேண்டுமென்று நீசொன்னாலும், ஈயக்கடவேன்—கொடுப்பேன், என்உள்ளேர் ஆவிவேண்டின் உம்—எனது உள்ளமைந்த உயிரை விரும்பினாலும், இன்று ஏ—இப்பொழுதே, உனது அன்று—உனதல்லவோ, பெருவாய் ஏல்—வாந்தைப்பெருவாயானல், மண் ஏகொள்—நீநிலவுவகையே கொள். மற்றையதுதான் உம் மற என்றான்—மற்றென்றையும் மறந்துவிடு என்று கூறினான்.

தன்மனத்துக்கு இசையாதவனாதலால் வானா பெண்ணே யெனவும், காட்டிற்கு இராமமூர்த்தி செல்லக்கேட்டது. கூற்றகு இயையாததாதலால் மற்றையதொன்றும் எனவுங் கூறினான். 28

வாய்தந்தேனென்றேனினியானேவதுமாற்றேன்
நோய்தந்தென்னேநோவனசெய்துவலாதே
தாய்தந்தென்னத்தன்னையிரந்தாற்றழல்வெங்கட்
பேய்தந்தீயும்மீயிதுதந்தார்பிழையாமோ

இ-ள். வாய்தந்தேன் என்றேன்—இரண்டுவார் தந்தேனென்றுசொன்னேன், இனியான் ஒ அதுமாற்றேன்—இனியானே அதனை மாற்ற மாட்டேன், நோய்தந்து—துன்பம் தந்து, என்னை நோவனசெய்து துவலாது—என்னைவருத்துங் காரியங்களைச்செய்து ஒன்றுக்கூராமல், தாய்தந்தால் என்ன—தாயருள்செய்தாற்போல தன் இசந்தால்—தன்னையொருவன் வந்திரந்தால், தழல்வெங்கண்பேய்தந்தாயும்—கோபாக்கினிசிந்தும் கொடியன்களையுடைய பேயுங்கொடுக்கும், நீ இதுதந்தால் பிழை யாம்—நீயிவ்வாத்தைக்கொடுத்தால் தவறாமோ?

தந்தென்ன தொகுத்தல்விசாரம்என்கேண்டுகொளுக்குப்பேயுயிரக்குமே நீ இரங்காதகாரணம் என்ன என்பான் நீயிதுதந்தாற்பிழையாமோஎன்றான்.

இன்னேயின்னேபன்னியிரந்தானிகல்வேந்தன்
தன்னேரில்லாதீயவருள்ளர்கடுமாறான்
முன்னேதந்தாயில்வரநல்காய்முனிவாயேல்
என்னேமன்றாயருளாவாய்மைக்கினியென்றான்.

இ-ள். இகல்வந்தன்—வலிமையையுடைய அரசன், இன்னே இனனே பன்னிரத்தான்—இவைபோல் வனவற்றையிவைப்பால் வனவற்றைச் சைச்சொல்லியாசகித்தான், தன்னேர் இல்லாதியவன் உன்னத்தமொறான்—கொடுமையில் தனக்கொப்பில்லாதவன் தன்மனஞ்சிறிதுமிடங்காது, இவரம் மூன்வந்தாய்—இந்தவர்களை முன்னமேகொடுத்தாய், நல்காய்முனிவாய் எல்—இப்போது அருளாது கோபஞ்செய்வாயானல், மண்ணை—அரசனே, என் ஏ—என்ன, வாய்மைக்கு இனியார் உளர்என்றான்—உண்மைக்கு இனியுனைப்பன்றியாரிருக்கின்றார்கள்.

என்னேஎன்றது அதிசயத்திலவந்த இடைச்சொல். தமொறான், நல்காய்முற்றெச்சங்கள். இன்னே இன்னே மிகுதிப்பொருளில்வந்த அடுக்குத் தொடர்.

80

அச்சொற்கேளாவாவிழுங்காவயர்கின்றான்
பொய்ச்சொற்கேளாவாய்மொழிமன்னன்பொரைகூரா
நச்சுத்தீயெபெண்ணுருவன்றோவெனநாண
முச்சத்தாற்றோம்பின்னுமிருந்தேமொழிகின்றான்.

இ-ள். பொய்ச்சொல் கேளாதவாய் மொழிமன்னன்—பொய்மொழியைச்சிறிதுங்கேட்டறியாத மெய்மொழியையுடைய அரசன், அ சொல்கேளா—அந்தவார்த்தைகளைக்கேட்டு. ஆவிபுழுங்கா—உயிர்சோர்ந்து. அயர்கின்றான்சோர்ந்து, பொரைகூரா—பின்னும்பொறுமைகூர்ந்து, பெண் உருநஞ்சுத்தீ அன்றலுஎன—உண்வடிவம் நஞ்சுல்லவாவென்று, நாண—தனக்குந்நாணங்கூர்ந்து, முச்சத்தார்போல்—மனமடங்கிய பெரியோரைப்போல, பின் உம் இருந்து ஏமொழிகின்றான். மீளவுமிருந்து இறந்து சொல்லுகின்றான்.

கேளா, புழுங்கா, கூரா, நாண செய்யா என்னும் எச்சங்கள். அயர்கின்றான்முற்றெச்சம். முச்சி உச்சி. அது உயர்வின்மேல் நிறறலால் முச்சத்தார் என்றது உயர்ந்தோர்மேல் நின்றது.

81

நின்மகனாள்வானீயினி தாள்வாய்நிலமெல்லாம்
உன்வயமாமேயாளுதிதந்தேனுரைகுன்றேன்
என்மகனென் கணென்னுயிரெல்லாவுயிர்கட்கும்
நன்மகனரிந்தநாடிமவாமையெவன்றான்.

இ-ள். நிலமெல்லாம் நின்மகன்ஆள்வான்—இந்நிலவுகை யெல்லாம் உனதுமகனேயாளுவான், நீ இனிதுஆள்வாய்—நீயுயினிதாக ஆளாநிற்பாய், உன்வயம்ஆம்—உனதுவசப்பட்டுநடக்கும் தந்தேன்—அரசியல்கொடுத்தேன், ஆளுதி—ஆள்வாய், உரைகுன்றேன்—இவ்வார்த்தையின்று தவறேன், என்மகன்—எனக்கினியபுதல்வனும், என்கண்—எனதுகண்போல்வானும், உன் உயிர்—எனதுயிராயுள்ளவனும், எல்லாவுயிர்கட்கு நன்மகன்—எல்லாவுயிர்களுக்கும் நன்மைகருதும் குணவானுமாகிய இராமமூர்த்தி, இந்தநாடு இறவாமை கலவன்றான்—இந்த நாட்டைவிட்டுக் கடவாமையை விரும்பியருள்வாயென்றிரந்தனன்.

என்னுயிர் ஒற்றுவைக்கிழமைப்பொருளில்வந்த ஆறும்வேற்றமைத்தொகைநிலைத்தொடர். ஆளுதிமுன்னிறையொருமை எதிர்காலவிழைமுற்று ஆள்பகுதி, து சாசியை; உகரத்தேகே சந்தி இ விருதி.

82

மெய்யேயென்றன் வேரதநா றும்வினேநோக்கி
நையாநின்றேனாவுமுலர்ந்தேனளிணம்போற்
கையாளின்மேன்கண்ணெதிர்தின் றுங்கழிவானேல்
உய்யேனங்காயுன்னவயம்மென்னுயிரென்றான்.

இ-ள். நங்காய்—கைகேசியே, மெய்யே—உண்மையாக, என்தன்வே
ர் அறநா றும்வினேநோக்கி நையாநின்றேன்—என்னை அடியோடறக்கெடு
க்கும் உன் தீச்செயலேப்பார்த்து வருந்தாநின்றேன், நாஉம்உலர்ந்தேன்—நாவு
ம்புலர்ந்தேன், நளிணம்போல்கையான்—தாமரைமலரைப்போலும் கையை
டைய இராமமூர்த்தி, இன்றுஎன்கண் எதிர்தின் றுங்கழிவானேன்—இப்பொ
ழுதுஎன்கண்களுக்கு எதிர்தின் றுங்கழிவானாகில், உய்யேன்—உயிர்பிழை
யேன், என்உயிர்அன் அபயம்என்றான்—எனதுயிர்உனக்கடைக்கலமென்று
கூறினான்.

நாஉம் என்றதினும்மை உடம்பும் என்றதின்மேல்நிற்றலால் எதிரதுத
ழீஇயஎச்சப்பொருட்டு. நாவுமுலர்ந்தேன் உயர்திணையொசோர்ந்த அஃநி
ணைஉயர்திணைமுடி பேற்றலால் திணைவமுபவமைதி. 33

இரந்தான்சொல்லுமின்னுரைகொள்ளாள்முனியெவஞ்சாள்
மரந்தானென்னுநெஞ்சினண்ணைவசைபாராள்
சரந்தாவில்லாய்தந்தவரத்தைத்தவிர்தென்றல்
உரந்தானல்லானல்லறமாமோவுரையென்றான்.

இ-ள். மரந்தான் என்னும் நெஞ்சினள்—மரமோவென்றுகருதும்மன
த்தையுடைய கைகேசி, இரந்தான்சொல்லும் இன்உரை கொள்ளாள்—கு
றையிர்த்துகூ றும் அரசன்சொல்லுமினிய வார்த்தைக்குச்சிறிதும் செவிகொ
டாள், முனியு எஞ்சாள்—தான்கொண்டகோபத்தினின்றுஞ் சிறிதுத்தவ
ரான், நாணன்—பழிக்குநாணன், வசைபாராள்—பின் வரும்பழிச்சொல்லு
நோக்காள், சரந்தாவில்லாய்—அம்புதாவும் வில்லையெத்திய அரசனே தந்த
வரத்தைத்தவிர்தவன்—நீ தந்தவரத்தையே இன்றுநீ ஏற்காதொழியக்கடவா
யென்றுகூறுதல். உரந்தான் அல்லாமல்—உனக்குள்ளவன்மையெயல்லாமல்,
நல்லறம்ஆம்—நல்லதருமநெறியாகுமா, உரைஎன்றான்—சொல்லாயென்று
கூறினான்.

தவிர்கஎன்னும் வியங்கோளீறுதொகுத்தல்.

34

கொடியாளின்னகூறினள்கூறக்குலவேந்தன்
முடிசூடாமற்காத்தலுமொய்கானிடைமெய்யே
நெடியானீங்குநெடுமென்னாவினியென்ன
இடியேறுண்டமால்வரைபோன்மண்ணிடைவீழ்ந்தான்.

இ-ள். கொடியாள் இன்னகூறினள்—கொடியவனாகிய கைகேசிஇ
துபோன்றசொற்களைச்சொன்னான், கூற—சொல்ல, குலவேந்தன்—அரசர்
குலத்திற்றேன்றிய தசரதச்சக்கரவர்த்தி, நெடியான் முடிசூடாமல் காத்த
லும்—இராமமூர்த்திமருதகுடாமற் காக்கவும், மொய்காரன் இடைமெய்வநீ
ங்க—வெப்பமிக்ககாட்டில் உண்மையாகநீங்கவும், இனிஎன்னுவி நீக்கும்

என்ன—இனியெனதுயிர் நீக்குமெனவும், இடிஏறுண்டமால்வரைபோல்—
இடிவிழுந்தபெரியமலையைப்போல மண் இடையீழ்தான்—நிலவுலகின்மேல்
வீழ்தான்.

காத்தலும் நிகழ்காலவினையெச்சம் காபகுதி, துசாரியை, தகரத்தோற்
றமும்உகரக்கேடுமச்சத்தி, உம்எச்சவிருதி.என்னஇடைச்சொல்லடியாதுப்பிற
ந்த செய்பாளன்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகாலவினையெச்சம். 35

வீழ்தான்வீழாவெந்துயரத்தின்கடல்வெள்ளத்
தாழ்தானாழாவக்கடலுக்கோர்கரைகாணன்
சூழ்தாள் துன்பஞ்சொற்கொடியாள் சொற்கொடுநெஞ்சம்
போழ்தாளுள்ளப்புன்மையைநோக்கிப்புலர்கின்றான்.

இ-ள். வீழ்தான்—விழுந்தவன், வீழா—விழுந்தே, வெந்துயரத்து
இன்கடல்வெள்ளத் துஆழ்தான்—கொடிய துன்பக்கடல்வெள்ளத்திலழுந்தி
னன், ஆழா—அழுந்தியே, அகடலுக்குஒர்கரைகாணன்—அத்துன்பக்கட
லுக்கு அவன் ஒருகரைகாணாது. சொல் கொடியாள்—சொல்லிற் கொடிய
வளாய், துன்பம்சூழ்தாள், தக்குத்துன்பஞ்சூழ்தவளும், சொல்கொடுநெ
ஞ்சம்போழ்தான்—கொடுஞ்சொற்கொண்டு தன்மனத்தைப் பிளந்தவளுமா
கியகைகேசியின், உள்ளம்புன்மையை நோக்கிப்புலர்கின்றான்—மனக்கொடு
மையை நோக்கிவருந்துகின்றவனாயினான்.

வீழா, ஆழா என்னும் எச்சங்கள் வீழ்தவன் எழவில்லையெனவும், ஆழ்
ந்தவன்கரைகாணவில்லையெனவும்பொருள்மேல்நின்றன. காணன்முற்றெச்
சும். சூழ்தாள் போழ்தாள் வினைமுதற்பொருள்மேல்நிற்றலால்வினைமுற்
றுப்பெயர்கள். 36

ஒன்றிரின்றவாருயிரோடுமுயிர்கேள்வர்
பொன்றமுன்னம்பொன்றினொன்னும்பகழல்லால்
இன்றோர்காறுமெல்லவனையார் தம்பிறையோரைக்
கொன்றரில்லையெல்லுதியோகீகொடியாளே.

இ-ள். எல்லவனையார்—விளங்கும் வளையலையணிந்த பெண்கள், ஒன்ற
நின்ற ஆர்உயிரோடுஉம்—தம்மொடுபொருந்திநின்றபெறுதற்கரிய வுயிரோடு
ம், உயிர்கேள்வர்—தம்முயிரையொத்த கணவர்கள், பொன்றமுன்னம்—இ
றப்பதற்குமுன்னமே, பொன்றினர்என்னும் புகழ் அல்லாமல்—தாமிறத்தன
ரென்னுங்கீர்த்திபெறுதலேயல்லாமல், இன்று ஓர்காறும்—இதுவரைக்கும்,
தம்இறையோரைகொன்றார் இல்லை—தமதுகணவரைமுன்புகொன்றவர்களி
ல்லை, கொடியாளே—கொடியகைகேசியே, நீகொல்லுதியோ—நீகொன்று
புகழ்ப்புணப்போகின்றோயோ.

உயிர்க்கேள்வர்தொகுத்தல்.

37

ஏவம்பாராயின்முறைநோக்காயறமெண்ணுய்
ஆவென்பாயோவல்லமைத்தாலருள்கொன்றாய்
நாவம்பாலென்னுயிருண்டாயினிஞாலம்
பாவம்பாராதின்னுயிர்கொள்ளப்படுகின்றாய்.

இ-ள். ஏவம்பாராய் — என்னுன்பத்தையும்பாராய், இன்முறைநோக் காய்—இனியஅரசியன் முறையையும்பாராய், அறம்என்னாய்—மதுநூலிற் கூறிய தருமத்தையுங்கருதாய், ஆ வென்பாய் ஒ—இவ்வாறுள்ள நீதியோ வென்றிரங்குவாயோ, வல்லமைனத்து ஆல் அவள்கொன்றாய்—கடினமானமனத்தினால் சீவகருணையையுமொழிந்தாய். நாமும்புஆல்—நாவாகிய அம்பினால், என்ஆர்உயிர் உண்டாய் — என்னுடையபெறுதற்கரிய வுயிரினையுண்டாய், இனிஞாலம்—இ யுலகத்தாரால்; பாவம்பாராது இன்உயிர்கொள்ளப்படுகின்றாய்— (பெண்பாலுக்கொன்றால்) பாவமென்றுநோக்காது உனதுஇனய் உயிர்வாங்கப்படபோகின்றாய்.

இராமமூர்த்திமுடிசூடாது காட்டிற்குச்செல்லஒட்டினவனென்றும்கண் வளைக்கொன்றவனென்றும்உன்னையுலகினர் பழிபாராது கொல்வாரன்பா ன்இஞாலம் பாவம்பாராதின் னுயிர்கொள்ளப் படுகின்றான். ஞாலம்இடவாகு பெயர்.

38

எண்பாலோவாநாண்மடமச்சமியைவையேதம்
பூண்பாலாகக்காண்பவர்நல்லார்புகழ்பேணி
நாண்பாலோராநங்கையர்தம்பானணுகாரே
ஆண்பாலாரேபெண்பாலாரோடடைவம்மா.

இ-ள். எண்பால்ஒவாத — வலிமையினின்றும்நீங்காத, நாண்மடம்அச் சம்இவைவு—நாணமுடமையும் அச்சமுமாகிய இவைகளுையே, புகழ்பேணி தம் பூண்பால்ஆக காண்பவர் ஏநல்லார்—புகழைவிரும்பித்தம்மாற்பூணப்படும் ஆபரணப்பகுதி யாக்கக்கருதி நோக்குவோரே பெண்களாவார், நாண்பால் ஓரா நங்கைய ர்தம்பால்—நாணமுதலியஅப்பகுதிகளைக்கருதாதபெண்களிடத்து, ஆண்பாலார் நணுகார்—ஆண்மையையுடையவர்சேரார், நணுகுவோர் பெண் பாலார்ஒடுஅடைவு—சேருவோர் அப்பெண்பாலரை யொத்தவர்.

நாணம்பழிக்குநாணுதல், மடம்தீச்செயல்வளையறியாமை. அச்சம்அச் செயல்களுக்கு அஞ்சல். பிரிநிலை ஏகாரந்தொகுத்தல் நணுகுவார்சொல் லெச்சம். ஒடு உருபுமயக்கம்.

39

மண்ணாகின்றாராகிவலத்தான்மதியால்வைத்
தெண்ணாகின்றாரயாரையுமல்லாவிடலாலும்
விண்ணோர்காறும்வென்றவெனக்கென்மனைவாரமும்
பெண்ணால்வந்ததந்தரமென்னப்பெறுவேவே.

இ-ள். வலத்து ஆல்மண் ஆன்கின்றார்ஆகி—வெற்றியால் மண்ணுலகையாளுகின்றவராகி, மதியால்வைத்து எண்ணாகின்றாரயாரையுமல்லாவிடலாலும் வைத்துயாவாரலும் மதிக்கப்படும் அரசரெல்லோரையும், எல்லா இடலா லும்—எவ்வகைப்பட்ட வலிமையாலும், விண்ணோர்காறும்வென்றஎனக்கு— தேவர்கன்வரைக்கும் வென்றவெனக்கு, என்மனைவாரமும்—என்மனையில்வாழாநின்ற, பெண்ஆல் அந்தரம்வந்ததுஎன்னபெறுவேவே—பெண்ணினால்முடிவுவந்ததென்றுசொல்ல நான்பெறுவேவே (பெறேன்என்றபடி)

ஒகாரம்எதிர்ப்புறம்பொருட்டு. இதனால்வீரரியல்பு கூறப்பட்டது. 40

என்றென் துன்னும்பன்னியிசக்குமிடர்தோடும்
ஒன்றென்றெவ்வா இன்னலுழக்குமுயிருண்டோ
இன்றென்றென்னும்வண்ணமயங்குமிடியும்பொன்
குன்றென்றென்றோடொன்றியிதென்னக்குவிதோளான்.

இ-ள். பொன்குன்றுஒன்று — மேருவொன்று, ஒன்றுஒடுஒன்றியது
என்னகுவிதோளான்—மற்றொருமேருவோடுபொருந்திநின்றதுபோலக்குவி
ந்துதிரண்ட தோளையுடைய அரசன், என்றுஎன்று உன்னும்—என்றுகூறி
மென்று கூறிக்கருதுவான்,பன்னிஇரக்கும்—தன்தனப்பங்களைச்சொல்லியிர
ப்பான்,இடர்தோடும்—துன்பத்தில் அழுந்துவான், ஒன்றுஒன்றுதவ்வா இன்
னல்உழக்கும்—ஒன்றுத் கொன்றெவ்வாததுன்பத்தில் வருந்துவான், உயிர்
உண்டு 'ஓ இன்று ஓ என்னும் வண்ணம்மயங்கும் — உயிருண்டோஇல்
லையோ வென்றையுறும் வண்ணமயங்குவான், இடியும்—இடிந்து போவான்.

ஒரிவகைத் துன்பம் அல்லவாதலால் ஒன்றென்றெவ்வா வென்றார்.
என்பாலோவா என்றதுமுதல் என்றென் துன்னும் என்பதுகூறும் ஒருதொ
டராதலால் குளகம். ஒன்றுஒன்று எல்லைப்பொருளில்வந்த நான்காம்வேற்று
மைத்தொகைநிலைத்தொடர். பொன்குன்றேன்றோடு ஒன்றியதென்ன இல்
பொரு ளுமைமயணி.

ஆழிப்பொற்றேர்மன்னவனிவ்வவாறயர்வெய்திப்
பூழிப்பொற்றேண்முற்றுமடங்கப்புரள்போழ்தில்
ஊழிற்பொய்த்தாலென்னுரையின்மேயுயிர்டாய்வென்
பாழிப்பொற்றார்மன்னவவென்றாள்பகையற்றாள்.

இ-ள். ஆழிபொன் தேர்மன்னவன் — உருளைபுண்ட பொன்றாச
மைத்த தேரையுடைய அரசன், இ ஆறுஅயர்வுஎய்தி—இவ்வகையாகத் துன்
பங்கூர்ந்து, ஒன்றோள் பூழிமுற்றும் அடங்கப்புரள்போழ்தில்—பொன்னி
றம்வாய்த் தோளில்பூழுதி முழுதுமடங்கப் புரளுங்காலையில், பசைஅற்
றாள்—சிறிதும் ஈரம்மில்லாத மனத்தையுடையகைகேசி, என்உரை ஊழ்,
இல்பொய்த்தால்—எனதுவார்த்தை நான்கேட்டமுறையினின்றுத்தவறினால்,
பாழிபொன் தார்மன்னவ—பெருமையமைத்தபொன்றாலரிந்துசெய்தமாலைய
ணரித்த அரசனே; இன்று ஏ உயிர்மாள் வெள்ளன்றாள்—இப்பொழுதேயுயிர்
விடுவேனென்றுகூறினாள்.

மாய்வென் எதிர்காலத்தன்மை யொருமைவினைமுற்று மாய் பகுதி,வக
ரமெய்துடைநினை, என் தன்மையொருமை வினாதி.பொய்த்தால் பெயாடியா
கப்பிறத்த எதிர்காலவினையெச்சம் பொய் பகுதி.து சாரியை, தகரத்தோற்ற
மும் உரேக்கேடும் சந்தி. ஆல்எச்ச வினாதி.

அரித்தான்முன்னோர்மன்னவன்னேறயருமேனி
வரித்தார்விலையாய்வாய்மைவளர்ப்பான்வரம்மல்கிப்
பரித்தாலென்னுமென்மனன்பாயுங்கனலேபோல்
எரித்தேறாதேயின்னுயிருண்ணுமெரியுன்னாள்.

இ - ன். பாயும்கனல் ஏபோல்—பரவி யேறியெரியுந் தீயைப்போல, எரிந்துவருது—எரிந்துபரவியேறாமல், இன்உயிர் உண்ணுமெரிஅன்னுன்—இனியவுயிரையுண்ணும் தீயையொத்தகைகேசி, வரித்துழர்வில்லாய்—கட்டமைந்து நிறைந்தவில்லையென்கியஅரசனே, முன்னுமன்னவன்—முன்னொரு அரசன், வாய்மையவளர்ப்பான்—தன்வாய்ச்சொல்லைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு, அருமேனி அரிந்தான் அன்றுவு—தனது அரியசரீரத்தை யொருபுறவின்பொருட்டாக அரிந்து தந்தானல்லவா, வரம்நல்கிபரிந்தால் என்ஆம் என்றனன்—வரந்தந்து இப்போது வருந்தினாலென்னபயனென்றுகூறினான்.

சிபிச்சக்கரவர்த்தியென்பவர் நீதியும் அறமுங்குன்றமல் அரசசெய்து வருங்காலையில், அவர்நிலையையுயிர்களுக் குணர்த்தச்சிவபெருமான் திருவுளங்கொண்டு இந்திரனையும் அக்கினிதேவனையுமேவ, இந்திரன் பருந்தாகவும் அக்கினிதேவன் புறவாகவுஞ்சென்றபோது அப்புறவுஅரசனைச்சரணடைய, பருந்து அவ்வரசன் பாற்சென்று நெடுங்காலம் இரையின் துறவருந்திஇப்புரவாற்பசியொழிக்கலாமென்றிருத்தனன், இப்பொழுதுநீனைச்சரணடைந்த இப்புறவைத்தந்து பசியொழிப்பது உன்கடமையென்றுவேண்ட, அதற்கரசனிரங்கி யென்னைச்சரணடைந்த இந்நீனைத்தாரேன், இதற்குப்பிரதியாக என் தேகத்தசையைத் தருவேனென்றதற்குடன் பட்டபருந்தின் கருத்தையுணர்ந்து வேள்விச்சாலியினட்ட யூகத்தம்பத்திற்கருகே ஒருதுலைநாட்டி யொரு தட்டில் புறவையுமற்றோர் தட்டில்சன்வாளாலரித்தசையையும்பெய்துசரிவாராமையால் சரிவரத்தான் துலையிலேறினான் என்பதுஇந்துல்வரலாறு. வரிந்துஇறந்தகாலவினையெச்சம் வரிபகுதி நகரமெய் சந்தி. தகரமெய்இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி. இதுமெலித்தல்லிகாரம். வளர்ப்பான் எதிர்காலவினையெச்சம் வளர் பகுதி, பகரமெய்ச்சதி, பான் விகுதி.

43

வீந்தாளோயிவ்வெய்யவொன்னுமிடல்வேந்தன்
நந்தேனீந்தேனிவ்வரமென்சேய்வனமாள்
மாய்ந்தோநான்போய்வானுலகாள்வென்வசைவெள்ளம்
நீந்தாய்நீந்தாய்நின்மகனோடும்நெடிதென்றான்.

இ - ன். மிடல் வேந்தன்—வலிமையையுடைய அரசன், இவெய்யவன்வந்தான் ஏ என்னு—இக்கொடியவளிந்தனனென்று, இவரம் நந்தேன் நந்தேன்—இந்தவரத்தைத் தந்தேன் தந்தேன், என்சேய்வனம்ஆன்—என்னுடைய புத்திரன்காடாள், நான்மாய்ந்துபோய் வானுலகு ஆள்வென்—நாளிற்றுவிண்ணுடாள்வேன், நெடிது—உலகுள்ளளவும், நின்மகன் ஒடுஉம்வசைவெள்ளம்நீந்தாய்நீந்தாய்—நனதுபுத்திரனோடும் வசைச்சொல்லாகியவெள்ளத்தினின்றும்நீந்தாய், என்றான்—என்றுகூறினான்.

நந்தேனீந்தேன், நீந்தாய் நீந்தாய் துணிவுப்பொருளில் வந்த அடுக்குத் தொடர்.

44

கூறுமுன்னங்கூறுபடுக்குங்கொலைவாளின்
ஏறுமென்னும்வன்றுயராகத்திடைமூழ்கத்
தேறாதுகிச்செய்கைமறந்தான்செயல்முற்றி
ஊறுநின்றசிகித்தையினாளுத் துயில்வுற்றான்.

இ - ன். கூறமுன்னம்—தான் சொல்லுதர்க்குமுன்னமே, கூறுபடுக் கும்கொலையாளின்—பிளவுபடுக்குங்கொலைத்தொழிலையுடையவானைப்போல ஏறவும் என்னும்வழி தயார்—இடியேறென்றுசொல்லப்படும் மிக்க துன்பமா னது, ஆகத்து இடைமூழ்க—தன்மார்பில்மூழ்க, தேரூன் ஆகி செய்கைமற் றான்—சிறி துந்தெனியானாகித்தானினிச்செய்யுஞ்செயலைமறந்தனன், செயல் முற்றி ஊரூரின்ற சிந்தையினாலும்—தன்செயல் முடிந் துமகிழ்ச்சரக்காநின்ற மனத்தையுடைய கைகேசியும், துயில்வுற்றான்—நித்திரைசெய்தான்.

பெருந்துன்பம் என்பார் ஏறமென்னும் வன்மையானவரும், தான்கருதி யவரத்தைப்பெறுதலால் செயல்முற்றித்துயில்வுற்றான்எனவுக்கறிஞர். இன் உருபுஒப்புப்பொருட்டு. 45

எழுசீரடியாசிரிய யிருத்தம்.

சேணுலாவியநாளெழுமயிரொன்றுபோல்வனசெய்துபின்
எணுலாவியதோளினுனிடரெய்தவொன்றுமிரங்கிலா
வாணிலாநகைமாதரான் செயல்கண்டுமைந்தர்முனிந்கவும்
நாணிநுளொனவேகிணுணளிர்கங்குலாகியநங்கையே.

இ - ன். சேண்உலாவிய நாள்எல்லாம்—கடந்தபலநாளெல்லாம், உயிர் ஒன்றுபோல்வனசெய்து—இருவருக்கும் உயிரொன்று என்னஒத்த காரியங் களைச்செய்து, பின்—பின்பு, எண்உலாவிய தோளிணுன் இடர்எய்த—வலி மையிக்க தோளையுடைய அரசன் இன்று துன்பமடைய, ஒன்றும் இராங்கி லாத, சிறி துமனமிரங்காத, வாள்நிலாநகைமாதரான்செயல்கண்டு—ஒளிவின ற்கும்பற்களையுடையகைகேசியின் செயலைப்பார்த்து, நளிர்கங்குல் ஆகிய நங்கை மைந்தர்முன்னிந்க உம் நாணிணுன் ஏகிணுன்—பெரிய இருளாகிய பெண் உலகிலுள்ளபுருடர்முன்னிந்கவும் நாணங்கூர்ந்தவள்போலச் சென் றனள்.

விடிதலை, தானும் பெண் ஆதலால் அவன்செயல்கண்டு நாணங்கூர்ந்து கழிதல்போலக் கழிந்ததென்றுகூறியது தற்குறிப்பேற்றவணி. உம்மைஇழி வுசிறப்புப்பொருட்டு. 46

எண்டருங்கடைசென்றயாமமியம்புகின்றனவேழையால்
வண்டுதங்கியதொங்கன்மார்பன்மயங்கிவிம்மியவாறெலாம்
கண்டுநெஞ்சுகலங்கியஞ்சிறையானகாமர்துணைக்கரங்
கொண்டுதம்வயிறெற்றிவிளிப்போன்றனகோழியே.

இ-ள் கோழி—கோழிகள், எண்தரும்கடைசென்றயாமம்—யாவரும்எண் ணத்தரும் இராப்போது கழிந்தனவென்று, இயம்புகின்றன—தெரிவித்தல், வண்டுதங்கிய தொங்கல்மார்பன் - வண்டுதங்கிய மாலையையணிந்த மார்பையு டைய அரசன், ஏழைஆல்மயங்கிவிம்மியஆறு எல்லாம்கண்டு—கைகேசியா ல்மயங்கித் தன்னிலைமையழிந்த வகையெல்லம்பார்த்து, நெஞ்சுகலங்கி— மனங்கலங்கி, அம்சிறை ஆனகாமர்துணை கரங்கொண்டு—அழகியதமதுசிறை

யாகிய இரண்டுக்கையுங்கொண்டு, தம்வயிறு ஏற்றி ஏற்றி-தமதுவயிற்றில் மோதியதுக்கி, விளிப்போன்றன - உலகிலுள்ளவர்களுக்கு அதைத்தெரி வித்தலையொத்திருந்தன.

இயம்புகின்றன, விளிப்ப, இவைசெயலையுணர்த்துதலால் வினைமுற்றுப் பெயர்கள் - இது தற்குறிப்பேற்றவணி. 47

தோய்கயத்துமரத்துமென்சிறைதுள்ளிமீதெழுபுள்ளொலாம்
தேய்கையொத்தமருங்குன் மாதர்சிலம்பினின்றுசிலம்புவ
கேகயத்தரசன்பயந்தவிடத்தையின்னதோர்கேடுகுழ்
மாகயத்திபையுட்கொதித்துமனத்துவைவனபோன்றவே.

இ-ள். தோய்கயத்துமரத்துமென்சிறைதுள்ளிமீதெழுபுள்ளொலாம் மரங்களிலும், மென்சிறைதுள்ளிமீது எழுபுள்ளொலாம்—மெல்லிய சிறகால் துள்ளிமேலெழுந்த பறவைகளெல்லாம் தேய்கைஒத்த மருங்குல்மாதர்சிலம்பின்னின்றிசிலம்புவ-தேய்தலைப்பொருத்திய இடையையுடைய பெண்களது காற்சிலம்புகள்போலவின்று ஒலித்தல், கேகயத்து அரசன் பயந்தவிடத்தை-கேகயநாட்டரசன்பெற்றவிஷம்போல் வானை, இன்னதுஒர்கேடு குழ்மாகயத்தியை—இத்தன்மைமையுடைய ஒருகேடுகியைத்தன்கணவனுக்குச்சூழ்த்த கொடியகீழ்மகளை, உள்கொதித்துவைவனபோன்ற — உள்ளேகொதித்து மனத்தால் வைதலையொத்திருந்தன.

சிலம்புவ, வைவனசெயல்மேல் நின்றலால்வினைமுற்றுப்பெயர்கள். இதுவும் அவ்வணி. 48

சேமமென்பனபற்றியன்புதிருத்தவின் றுயில்செய்தபின்
வாமமேகலைமங்கையோடுவனத்துவ்யாருமறங்கிலா
நாமம்நிபுடக்குமென்றுநடுக்குகின்றமனத்தவாய்
யாமுயிம்மணிநத்துமென்பனபோலெழுந்தனயானையே.

இ-ள். யானை—யானைகள், சேமம்என்பனபற்றி—தமக்குப்படுக்கையாயுள்ள இடங்களைப்பொருத்தி, அன்புதிருத்த இன்னுயில்செய்தபின்—அன்புமிக இனியநித்திரைகூர்ந்தபின், வாமமேகலைமங்கைஒடு - ஒளிவாய்த்தமே கலையையணிந்த சீதாப்பிராட்டியோடு, யார்உம்மறங்குஇல்லாத-உலகில்யாவரும்பிணங்குதல்செய்யாத, நாமம்நிபு - புகழ்வாய்த்தஇராமமூர்த்தி, வனத்து உள் நடக்கும்என்று - காட்டிற்குச்செல்வாரென்று, நடுங்குகின்றமனத்தஆய்-நடுங்காநின்றமனத்தையுடையவனாகி, யாம்உம் இரண்டுதுஎன்பனபோல் எழுந்தன - நாமுயிவ்விடத்தினின்று காட்டிற்குச்செல்வோமென்று எழுதல் போல எழுந்தன.

யானைபாலபகா அஃறிணைப்பெயராதலால் எழுந்தனஎன்னுஞ்சிறப்புவினையால் பொதுமைநீங்கிப் பலவிற்பால்மேல்நின்றது. மறங்குமுதனிலைத் தொழிற்பெயர், மறங்குதல்பிணங்குதல். 49

சினித்தபங்கயமொத்தசெங்கணிராமனைத்திருமாலையக்
கரிக் கரம்பொருகைத்தலத்துயர்காப்பு பாணணிதற்குமுன்

வரித்ததன்கதிர்முத்ததாகியிம்மண்ணைத் தும்நிழற்றமேல்
விரித்தபந்தர்பிரித்ததாமெனமீனொளித்தனவானமே

இ-ள். நிறித்தபங்கயம்ஒத்த செங்கண்இராமனை - மலர்ந்த தாமரைமல
ரையொத்த செவந்தகண்களையுடைய இராமமூர்த்தியை, திருமாலையல
னை, கரிகரம்பொருகைத்தலத்துயானையின் துதிக்கையை யொத்தகையில்,
அஉயர்நாண்காப்பு அணிவதற்குமுன்-(முடிசூடுதற்கு) அந்தஉயர்ந்தநாண்கா
ப்பினையணிதற்குமுன்னே,வரித்ததன்கதிர்முத்துஆகி - மேலேகட்டிய முத்
துகளாகி, இமண் அனைத்துநிழற்ற - இந்நிலவுலகமுழுதும் நிழல்செய்ய,
மேல்விரிந்தபந்தர்—மேலே வேய்த்தபந்தலை, பிரித்ததும்ஆம் என்ன—பிரித்
ததுபோல, வானம் மீன் ஒளித்தன—ஆகாயம் நட்சத்திரங்களைக்கரந்தன.

சிரித்த என்பதுமலர்ந்த என்னும்பொருள்மேல்திறந்ல் “உண்டற்குரிய
வல்லாப்பொருளை உண்டனபோலக்கூறலுமரே என்ற கு-இல்” கூறலும்
என்ற உம்மையால்,வரித்த இறந்தகாலப்பெயரெச்சம் வரி பகுதி.அது பகுதி
ப்பொருள்விகுதி. சிழற்ற, பெயரடியாகப்பிறந்த எதிர்காலத்தில்வந்த பெய
ரெச்சம் சிழில் பகுதி, து சாரியை,லகரமுந்தகரமும் திரிதலும் உகரக்கேடும்
சந்தி, அ விகுதி. இதனடியாக சிழற்றல், சிழற்றி, சிழற்றினான் என வினைவி
கற்பங்கன்வரும். பந்தல் பந்தர் இறுதிநிலைபோலி. 50

நாமவிற்கையுராமனைத்தொழுநாளடைந்தநமக்கெலாம்
காமவிற்குடையங்குண்மலைகழிந்ததென்பதுகற்பியா
தாமொலித்தனபேரியவ்வொலிசாரன்மாரித்தழங்கலா
மாமயிர்குலமென்னமுன்னமலர்ந்தெழுந்தனர்மாதரே.

இ-ள். நமக்கு எல்லாம்—நமக்கெல்லாம், நாமம் வில்கை இராமனை
தொழுநான் அடைந்த—அச்சத்தைத்தரும் வில்லையேந்திய திருக்கரத்தையு
டைய இராமமூர்த்தியைவணங்குங்காலமடைந்தன, காமம்வில்கு உடைகங்கு
ண்மலைகழிந்தது என்பது கற்பியா—மன்னதன்வில்லுக்குவருந்துதற்குக்கா
ரணமான இரப்பொழுது கழிந்ததென்பதைக்கற்பித்து, பேரிதாம் ஒலித்த
ன—பேரிகையொலித்தன, அ ஒலிசாரல்—அந்தப்பேரிகையொலியடைத
லால், மாரிதலங்கலாக—மேகமுழங்க, மாமயில் குலம் என்ன—பெரியமயிற்
கூட்டமெழுந்தார்போல, மாதர்முன்னம்மலர்ந்து எழுந்தனர்—பெண்கள்மு
கமலர்ந்தெழுந்தார்கள்.

தழங்கலாக ஒருசொல். ஈறுகெதெல் “சாவவென்மொழியீற்றுயிர் சாத
லும்விதி” என்ற உபலக்கணத்தால். நாமவில் உரிச்சொற்றொடர். நாம் உரிச்
சொல், அம் சாரியை “காமன்வில் காமவில்” சிலவிகாரமாமுயர்தினை. என்
றவிதியால் ஈறுகெட்டது. தழங்கலால் எனப்பாடங்கொண்டு, அ ஒலி அந்த
ஒலியால், சாரல்மாரிதழங்கல் ஆல்—மலைப்பக்கத்தில் மேகமுழங்குதலால்.
எனக்கொன்றதலும் ஒன்று. 51

இனமலர்குலம்வாய்விரித்திளவாசமாருதம்விசமுண்
புனைதுகிறகலேசாரநெஞ்சுபுழுங்கினாசிலர்பூனைமாரி
மனமனுக்கம்விடந்தனித்தனிவள்ளலெப்புணர்கள்ளவண்
..கனயினுக்கிடைபூநடுக்கமயங்கினாசிலர்கள்ளினிமார்

இ-ள். இளமாறுதம்—தென்றற்காற்று முனம்மலர் குலம்வாய் விரித்
து வாசம்முன்வீச—முன்பு ஒருசாதியாயுள்ள மலர்க்கூட்டங்கள். மலரச்செய்
துவாசந்தோய்ந்து தம்முன்வீசுதலால், பூவைமார் சிலர்—நாகணவாய்ப்பட்டி
போலுஞ்செரல்வையுடைய பெண்கன்சிலர், புனைதுகில்கலேசோர—உடுத்தஆ
டைசோர, நெஞ்சுபுழுங்கினார்—மனம்புழுங்கினார்கள் மனம் அனுக்கம் விட
—மனநடுக்கம்நீங்க, தனிதனிவள்ளலுபுணர்ள்ளம் வன்கனவினுக்கு—தனி
த்தனி இராமமூர்த்தியைக்கூடும் வஞ்சகத்தையுடைய வலியகனவினுக்கு,
இடையூறு அடுக்க—இடையூறுதெத்தலால், கன்னிமார்சிலர் மயங்கினார்—கன்
னிப்பெண்கன் சிலர்மயங்கினார்கள்.

கள்ளம் என்றது கூட்டுறவு உண்மையையல்லாமையை. வீச, அடுக்க
காரணப்பொருள்மேல் நின்றலால் இறத்தகாலவினையெச்சம், மார்—பலர்பால்
விசுதி. 52

சாயடங்கநலங்கலந்துதயங்குமன் குலநன் மையும்
போயடங்கநெடுங்கொடும்புழிகொண்டரும்புகழ்சிந்தும்
தியடங்கியசிற்தையாள்செயல்கண்டுசீரியநங்கைமார்
வாயடங்கினவென்னவந்துகுவிந்தவன்குமுதங்கனே.

இ-ள். சாய் அடங்க—தமதுமென்மைத்தன்மையடங்கவும், நலங்கலந்
துதயங்குதன்குலம் நன்மை உம்போய் அடங்க—புகழ்நலங்கலந்துவிளங்குந்
தனதுகுலத்தினன்மை கெட்டடங்கவும், நெடுங்கொடும்புழிகொண்டு—நெடி
யகொடிய பழிபூண்டு, அரும்புகழ்சிந்தும் அதீ அடங்கியசிற்தையாள்செயல்
கண்டு—அரியகீர்த்தியைச்சிற்திய அந்தத்தீமைகளொருசேர அடங்கியமன
த்தையுடையவளது செயலுப்பார்த்து, சீரியநங்கைமார் வாய்வந்து அடங்கி
னஎன்ன—கற்பிற்சிறந்தபெண்களது வாய் அடைவையடைவதுதல்போல,
வன்குமுதங்கள்குவிந்த—வளமமைந்த ஆம்பல்கள்குவிந்தன.

சாயல் ஈறுதொகுத்தல்.

53

மொய்யராககிரம்பவாசைமுருங்குதீயின்முழங்கமேல்
வையராவியமாரன்வாளியும்வானிலாநெடுவாடையும்
மெய்யரானிடவரூவிசோரவெதும்புமாதர்தமின்செவி
பையராதுழைகின்றபோன்றன பண்கனிந்தெழுபாடலே.

இ-ள். மொய் அராகம்கிரம்ப—நெருங்கிய காமப்பெருக்கானது மீது
ர, ஆசை—அவ்வாசையானது, முருக்குதீ இன்முழங்க—கெடுக்குந் தீயைப்
போல அதிகரிக்கவும், மேல்—தம்மேல், வை அராவிய மாரன்வாழி உம்—கூ
ர்மையுண்டாக அராவியமன்மதனது அம்பும், வால்நிலா உம் நெடுவாடைஉம்
—வெள்ளியசந்திரனும் நெடியவடகாற்றும், மெய் அராவிட (படுதலால்) தே
கத்தைமெலியச்செய்யவும், ஆவிசோர—உயிர்சோரவும், வெதும்புமாதர்தம்
இன்செவி—வெப்பங்கூரும் பெண்களதுஇனியசெவியில், பண்கனிந்துஎழு
பாடல்—இசையகனிந்தெழுந்த பாடல்செல்லுதல், பை அராதுழைகின்ற
போன்றன—படத்தையுடைய பாம்புதுழைதலையொத்திருத்தன.

நிலாவென்பதனிதனியில் எண்ணும்மைதொகுத்தல். அராவீட, சோர
செவ்வென். முருக்கு முருங்கு மெலித்தல் விகாரம். 54

ஆழியான் முடிசூடுநாளிடை யானாயிற்று தோரிசு
ஊழியான வாரெனவுயர்போ தின்மேலுறைபேதையும்
எழுலோகமுமெண்டவஞ்செய்தகண் ணுமெங்கண் மனங்களும்
வாழுநாளிதெனவெ டுந்தனர்மஞ்சுதோய்புயமஞ்சரே.

இ-ள். மஞ்சு தோய்புயம் மஞ்சர்—அழகமைந்த புயத்தையுடையமைந்தார்கள், ஆழியான் முடிசூடுநான்—ஆக்கி னசக்கரத்தையுடைய இராமமூர்த்திமருட்டுசூடுநாளில், இடை ஆனபாவி இது ஓர் இரா—இடையில் உண்டானபாவி யாகிய இதோரியாக்காலம், ஊழி ஆயினவாறுஎன—ஊழிக்காலம் ஆயிருந்தன—இதென்னையென்றும், உயர்போது இவ்மேல் உறைபேத உம்—மணமிக்கதாமரைமேல்வசிக்கு மிலக்குமியும், ஏழ் உலோகம்உம்—எழுலோகங்களும், எண்தவர் செய்தகண் உம்—கருநூற் தவஞ்செய்கண்களும், எங்கள் மனங்கள் உம்—எங்களுடைய மனங்களும், வாழுநான் இதுஎன—வாழுநாளிதென்று, எழுத்தனர்—எழுத்தார்கள்.

மைந்தர் மஞ்சர் மருஉ.

55

ஐயுறுஞ்சுடர்மேனியானெழிம்காணமுளமவாவினாள்
கொப்பியுறுங்குலமாமலர்க்குவைநின் றெழும்புதனர்கூர்மைகூர்
நெய்யுறுஞ்சுடர்வேனெடுக்கண் முகிழ்த்துநெஞ்சினினைப்போடும்
பொய்யுறுங்குமடந்தைமார் குழல்வண்டுபொம்மெனவிம்மவே.

இ-ள். கூர்மை கூர்—கூர்மைமிக்க, நெய் உறும் சுடர்வேல்—நெய்ப்பூசிய ஒளியமைந்த வேலையொத்த, நெடுங்கண் முகிழ்த்து—நெடியகண்ணைமூடி, நெஞ்சு இவ் நினைப்போடு உம்—தனது மனத்தில் காமநினைவோடும், பொய் உறங்கும் மடைந்தைமார்—பொய்யுறக்கங்கொள்ளும்பெண்கள், ஐஉறும் சுடர்மேனியான் எழில்காணமுளம் அவாவின் ஆல்—அழகு மிக்கமேனியையுடைய இராமமூர்த்தியினழகைக்காணமுளாநின்ற ஆசையினால், குழல்வண்டுபொம்மெனவிம்ம—கூந்தலில் வண்டுகள்பொம்மென்னு மொலிக்குறிப்போடு பறந்தொலிக்க, கொய்யுறும்—கொய்யாநின்ற குலம்மாமலர்குவைநின்ற எ எழுத்தனர்—கூட்டமாகிய பெரியமலர்குப்பையினின்று மெழுக்தார்கள்.

முகிழ்த்து இறத்தகாலவினையெச்சம் முகிழ் பீகுதி.

56

ஆடகந்தரபூண்முயங்கிடவஞ்சியஞ்சியனந்தரால்
ஏடகம்பொதிதார்பொருந்திடயாமபேரியிசைத்தலால்
சேடகம்புனைகோதைமங்கையர்சிந்தையின்செறி திண்மையால்
ஊடல்கண்டவர்சுடல்கண்டிழர்நையுமைத்தர்களுய்யவே.

இ-ள். ஊயும் மைந்தர்கள்—புணர்ச்சிக்குவருந்தும் புருடர்கள், அனந்தர்ஆல்—நித்திரையால், ஆடகம் தரு பூண்முயங்கிட—ஆடகம் என்னும்ஒரு வகைப்பொன்னாற்செய்த ஆபரணத்தன்மனைவியர்மேல் உறுத்தலால், அஞ்சி அஞ்சி—எவ்ரு ஊடல் உண்டாருமோவென்று அச்சங்கூர்ந்து, யாமபேரி இசைத்தலால்—இரப்போது கழிந்ததென்று குறிப்பிக்கும் பேரிகையொலித்தலால், ஏடு அகம்பொதிதார்பொருந்திட—(அவர்களுக்கும்மிகமுண்டாக அவ்வாபரணத்தைக்கழித்து)அகவிதழாற்றொடுத்த மாலையெக்குடவும்,சேடிஅகம்

கோதை புனை மங்கையர்—அழகு தமதிடத்தமைய மாலைகுடிப்பெண்களது, சிந்தையின் செறிவிண்மை ஆல்—மனத்திற்செறிந்தவயிரத்தால், ஊடல்கண்டவர்—நீட்டித்த பிணக்கினைக் கண்டவர்கள் உய்யகூடல்கண்டவர்—காமத்துன்பநீங்கக்கூடுதலைக் காணராயினார்.

கூடுதலுக்கு மலர்மாலையணியவும் கூடல்காணமையால் நையுமைந்தர்கள் என்றார். அஞ்சியஞ்சி அவலப்பொருளில்வந்த ஆடுக்குத்தொடர். 57

தழையொலித்தனவண்டொலித்தனதாரொலித்தனபேரியாம் முழுவொலித்தனதேரொலித்தன்முத்தொலித்தெழுமுல்குலார் இழையொலித்தனபுள்ளொலித்தனயாழொலித்தனவெங்கணும் மழையொலித்தனபோல்வலித்தமனத்தின்முத்துறுவாசியே.

இ-ள். தழைஒலித்தன—மரத்தினிலைகள்காற்றாலொலித்தன, வண்டு ஒலித்தன — மலரிலவீழ்ந்த வண்டுகளாரவாரித்தன, தார் ஒலித்தன—கிண்கிணிமலைகள் முழங்கின, பேரி ஆம் முழவுஒலித்தன—பேரிசையாகியவாச்சியம் கோஷித்தன, தேர் ஒலித்தன—தேர்கள் கலித்தன, முத்துஒலித்து எழும் அல்குலார் இழை ஒலித்தன—மேகலையிற் கோடைசெய்தமுத்தங்கள் ஒலித்தாரவாரிக்கும் அல்குலையுடையபெண்களதுஆபரணங்கள்திரிந்தன, புள் ஒலித்தன—பறவைகள் கம்பலைசெய்தன, யாழ் ஒலித்தன — உணையிசைத்தன, எங்கண்உழும்மழை ஒலித்தன போல்—எவ்விடத்து மேகங்கோஷித்தது போல, மனத்து இன் முத்துறுவாசி கலித்த—மனவேகத்தினு முந்திச்செல்லும்குதிரைகள் கம்பலைசெய்தன.

ஒலித்தன அன்சாரியைபெற்றுவந்த இறந்தகாலவினைமுற்று. கலித்த சாரியைபெறுதுவந்த வினைமுற்று. 58

வையமேழுமோரேழுமாருயிரோடுகூடவழங்குமம் மெய்யன்யீரருளியீரன்மாமகன்மேல்வினைவதோர்காதலால் நையநையநிலைம்புலன்களளிந்தடங்கிநடுங்குவான். தெய்வமேனிபடைத்தசேயொளிபோன்மழுங்கினதீபமே.

இ-ள். வையம் எழும் ஓர் எழும்—பதினான்குலகங்களையும், ஆர் உயிர் ஒடுகூட வழங்கும்அம்மெய்யன்—பெறுதற்கரிய உயிரோடுகூடக்கொடுக்கும் அந்தமெய்யையுடையவனும், வீரர் உள் வீரன்—வீரருள் வீரனுமாகியதசரதச்சக்கரவர்த்தி, மாமகன்மேல்வினைவது ஓர் காதல்ஆல்—தனதுபெருமையமைந்தபுத்திரன்மேல்வினைந்தஆசையால், நையநைய—மனம் செக்குவிட்டெடைய, நல் கீழ்ப்புலன்கள் அலிந்து அடங்கி நடுங்குவான்—நல்லதனதுநீறுதுபுலன்களு நிலைகெட்டொடுங்கி நடுங்காநின்றான், தெய்வம் மேனிபடைத்த சேய் ஒளிபோல்—அவனதுதெய்வத்தன்மையுடையசரீரத்திற் பொருந்திய செவந்த ஒளிமழுங்கினதுபோல, தீபம் மழுங்கின — தீபங்கள் ஒளிமழுங்கின.

நையநைய அவலப்பொருளில்வந்தஆடுக்குத்தொடர்.

59

வங்கியம்பலதேன்விளம்பினவாணிமுத்தினபாணியின் பங்கியம்பரமெங்கும்விம்மினபம்பபின்பலவகைப்

பொங்கியம்பலவுங்கறங்கின நூபுரங்கன்புலம்படுவண்
சங்கியம்பென்கொம்பலம்பினசாமதேநிரம்பவே.

இ-ள். சாததேம்நிரம்ப—சாமவேத தேம்நிரம்ப, பலவங்கியம் தேன்
விளம்பின—பலவாச்சிபங்கள் தேனைப்போல் இனிமையுண்டாக வொலித்த
ன. வாணிமுந்தின—வாக்கில்முற்பட்டெழுந்த, பாணி இன்பங்கு அம்பரம்எங்
குடம் விம்பின—இசைப்பாடல்களின் கூறுகள் திசைகளெங்கும்பெருங்கின,
பம்பை பம்பின—பம்பைகளினொலியிக்கன, பல்வகைப்பொங்கு இயம்பலவும்
கறங்கின—பலவகையாகமிடுத்த வாச்சியங்கள் பலவுங்கோவித்தன, நூபுரங்
கள் புலம்ப—பெண்கள் காற்சிலம்புக வொலிக்க, வெண்சங்கு இயம்பின—
வெள்ளியசங்குகவொலித்தன, கொம்பு அலம்பின—கொம்புகள்முழங்கின.

வாணி முந்தின என்றதற்குச்சொற்கள் முற்பட்டெழுந்தன என்றுபொ
ருள்கொள்ளலும் ஒன்று. விடியற்போதாதலால் நிகழ்ந்தவற்றைக்கூறினர்.
இது தொழிற்றன்மையணி. பங்கி என்றதில் இப்பகுதிப்பொருள் விருதி. 60

தூபமுற்றியகாரிருட்புகைதுள்ளியோனிடவுள்ளெழும்
தீபமுற்றவுநீர் தங்கன்றெனச்சேயதாருயிர்தேய்தலால்
பாபமுற்றியபேதைசெய்த பகைத்திறத்தினில்வெய்யவன்
கோபமுற்றியிகச்செவந்தனனெத்தனன்குணக்குன்றிலே

இ-ள். தூபம் முற்றியகாரிருள்புகைதுள்ளி ஓட—தூபம்போலக்
கருநிறமிக்க கரிய இருளாகியபகை புறங்கொடுத்தோட, உள் எழும் தீபம்
முற்றஉம் நீர்த்து அகன்றால் என்ன—வீட்டினுள்ளொழுகின்ற தீபமுழுமை
யுந்தன துடித்திரனாகிய தசரதச்சக்கரவர்த்தியின்பெறுதற்கரிய உயிர்நிலைகெ
டுதலால், பாபம் முற்றியபேதைசெய்த பகைத்திறத்தின் இல்—பாபச்செய
விற்கன்றிய கைகேசிசெய்த பகைச்செயலில், வெய்யவன்கோபம் முற்றி—
சூரியன்கோபமிருந்து, குணக்கு குன்று இல்—கீழ்த்திசைமலையில், மிகசெ
வந்தனன் ஒத்தனன்—மிகவுஞ்செவந்துதோன்றினவனெயொத்துத்தோன்றி
னன்.

முற்றிய இறந்தகாலப்பெயரெச்சம் முற்றுபகுதி, உகரக்கேடு சத்தி,
கடைக்குறையாய் நின்ற இன் இறந்தகாலவிடைசீலையகரத்தோற்றம்சத்தி,
அ எச்ச விருதி. இது தற்குறிப்பேற்றவணி. நீர்த்து, தூ பகுதிப் பொருள்
விருதி. 61

மூவராய்முதலாகிமூலமதாகிஞாலமுமாகியத்
தேவதேவர்பிடித்தபோர்வினொடித்தசேவகர்சேணிஸங்
காவன்மாமுடிருயிபேரெழில்காணலாமெனமாசைகூர்
பாவைமார்முடிமென்னமுன்னமலார்த்தபங்கயராசியே.

இ - ள். மூவராய்—(படைப்புமுதலியதொழிற்கு) பிரமன்முதலியமூ
வராகி, முதல் ஆகி—இவர்களுக்கு முன்னுள்ளவராகி, ஞாலம் உம் ஆகி—பிர
பஞ்சமூர்தாமாகி, அ தேவ தேவர்—அந்ததேவர்களுக்குத் தேவனாயுள்ள
உருத்திரமூர்த்தி, பிடித்தபோர்வீம் ஒடித்த—ஏந்தியபோர்த்தொழிலையுடை
வில்வினைச் சேதப்பாட்டியின் திருமணத்தின் பொருட்டு முறித்த,

சேவகர்—வீரராகிய இராமமூர்த்தி, சேண் கிலம் காவல் மாமுடி குடிபேர் எழில்—பரந்த நிலத்தைக் காத்தற்பொருட்டுப் பெருமை யமைந்த மகுடஞ் சூடும் பெரிய பொலிவினை, காண்லாம் என்னும் ஆசைகூர் பாவைமார்முகம் என்ன—பார்ப்போமென்னுமாசைமிகுந்த பெண்கள்முகம்போல, பங்கயராசி முன்னம்மலர்ந்த—தாமரைக்கூட்டங்கள் முன்னேமலர்ந்தன. 62

இன்னவேலையினேழுவேலைமொத்தபோலவிரைத்தெழுத் தன்னமாநகர்மைத்தன்முடிசூடும்வைகலேதாமென
தன்னுகாதருப்பவந்தவைசொல்லலாம்வகையெம்மேனர்க் குன்னலாவனவல்லவென்னினுமுற்றபெற்றிபுணர்க்துவாம்

இ-ள். இன்னவேலையின்—இச்சமையத்தில், அன்னமாநகர்—அந்தப் பெரியநகரிலுள்ளோர், ஏழுவேலை உம் ஒத்தபோல—எழுகடலும் ஒருசேர எழுந்தனபோல, இரைத்து எழுத்து—கோஷித்தெழுத்து, மைத்தன்மாமுடி சூடும் வைகல் இது ஆம் என்ன—இராமமூர்த்திமகுடஞ்சூடும் நாளிங்காளென்று, தன்னுகாதரூபம்—மிக்க ஆசையேவ, வந்தவை—வந்துநெருங்கின வற்றை, சொல்லலாம்வகை—சொல்லும் வண்ணம், எம் அன்றோர்க்கு உன் னல் ஆவன அல்லஎன்னின் உம்—எம்போலியர்க்கும் கருதுவன வல்லவானா லும், உற்றபெற்றிபுணர்த்துவாம்—சிதழ்த்தசெய்தியைச்சிறிதுசொல்லுவாம்.

இன்ன, அன்ன இ, அஎன்னுஞ்சுட்டுநிறிபுகள். ஏனையோர்க்கன்றி யெனநின்றமால் இதர்த்துதழீஇய வுயர்வுநிறப்புப்பொருளில்வந்த உம்மை தொகுத்தல். 63

கலிவிருத்தம்.

குஞ்சரமனையார்சிந்தைகொள்ளியோர்
பஞ்சினையணிவார்பால்வனைதெரிவார்
அஞ்சனமெனவாஸம்புகளினையே
நன்சினையிடுவார்தான்மலர்புனைவார்.

இ-ள். குஞ்சரம்அனையார் சிந்தைகொன் இனையார்—யானையையொ த்த தமதுபுருடானு மனத்தைக்கொள்ளுகொள்ளும் மங்கையர்கள், பஞ்சின் னி அணிவார்—காலிற் செம்பஞ்சுக்குழம்பூட்டுவார்கள், பால்வனாதெரிவார்— வெள்ளியவளையலை யாராய்த்தணிவார்கள், வாள்அம்புகள் இடை ஏ—வானே யுமம் பையுமொத்த கண்களிடத்து, அஞ்சனம்என்ன பஞ்சின் னி இடுவார்— மைஎன்று நஞ்சினத்தீட்டுவார்கள், நான்மலர்புனைவார்—அன்றலர்த்தமலர் களைச்சூடுவார்கள்.

வாள்அம்புகளாகிய உபமானச்சொற்களால் உபமேயமாகிய கண்ணை இலக்கணையாகக்கூறுதலால் உருவகவுயர்வு நவற்சியணி. வாளிலும் அம்பி லும் நஞ்சுபூசதல்வழக்காதலால் நஞ்சினையிடுவார் என்றார். 64

அறுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

பொங்கியவுவகைவெள்ளம்பொழிநரக்கமலம்பூத்த
சங்கையின்முகத்தார்நம்பிதும்பியரணையானார்

செங்கயினறவமார்திக்களித்தெனச்செவக்குங்கண்ணர்
குங்குமச்சுவடுநீங்காக்குவவுத்தோட்டுமரெல்லாம்.

இ-ள். செங்கயல்நறவம் மாந்திகளித்தால்என்னசெவக்கும்கண்ணர்—
செவந்தகயல்கள்ளையுண்டு களித்தாற்போலக் கள்ளருந்திச் செவக்குங் கண்
களையுடையவராய், குங்குமச் சுவடு நீங்காத ருவவுதோள் குமார் எல்லாம்—
பெண்கள் தனத்திறோய்ந்த குங்குமச்சுவடுநீங்காத திரண்டதோளையுடைய
புருடர்களெல்லாம், பொங்கிய உவகைவெள்ளம் பொழிதர—தம்மையறி
யாது மேலெழுந்த மகிழ்ச்சியாகிய வெள்ளம் பொங்கி வழிய, கமலம்பூத்த
சங்கை இலமுதத்தார்—நாமரைபேரலமலந்தஉள்ளக்கிளர்ச்சியையுடையமுக
த்தையுடையவராய். நம்பிதம்பியர் அனையர்ஆனர்—இராமமூர்த்தியின் தம்பி
மாரையொத்தவ ரானார்கள்.

இளையபெருமான் முதலியோரைப்போல நகரத்திலுள்ளோரெல்லாம்
களிப்புக்கூந்தலால் நம்பிதம் பிரயனையரானார்என்றார் சங்கை — மேலெழு
தல். மாந்தி இறந்தகாலவினையெச்சம் மாந்து பகுதி. 65

மாதர்கள்கற்பின் மிக்கார்கோசலைமனத்தையொத்தார்
வேதியர்வதிட்டனொத்தார்வேறுளமகளிரெல்லாம்
சீதையையொத்தாரன்னார்நிருவினையொத்தாளவ்வூர்
சாதுகைமாந்தரெல்லாந்தயரன்மன்னையொத்தார்.

இ-ள். கற்பில்மிக்கார்மாதர்கள்—கற்பின்மிருத்தபெண்கள், கோசலை
மனத்தையொத்தார்—கௌசலாதேவியின்மனத்தையொத்த மனத்தையுடை
யவரானார்கள், வேறு உள்ள மகளிர் எல்லாம் சீதை யி ஒத்தார்—மற்றுள்ள
பெண்களெல்லாம் சீதாப்பிராட்டியையொத்தார்கள், அன்னார் நிருவின் யி
ஒத்தான்—அப்பிராட்டியார் இலக்குமிதேவியையொத்திருந்தனர், அ ஊர்
சாதுகைமாந்தர் எல்லாம்—அந்நகரிலுள்ள சற்குணத்தையுடைய புருடர்க
ளெல்லாரும், தயரதன் தன்னை ஒத்தார்—தயரதச்சக்கரவர்த்தியை யொத்
தார்கள்.

அவரவர்களுக்குள்ளமகிழ்ச்சி மிகுதியைக்கூறுவோர் இவ்வாறுகுறிப்பா
கக்கூறுதலால் உதாரவணி. 66

இமிழ்திரைப்பாவைஞாலமெங்கனும்வறுமைகூடா
உமிழ்வதொத்ததுவுகாதலுந்திடவந்ததன்றே
குமிழ்முலைச்சீதைகொண்கன்கோமுடிபுனைதல்காண்பான்
அமிழ்துணக்குழுவுகின்றவமாரினரசசெவள்ளம்.

இ-ள். குமிழ்முலைசீதைகொண்கன்கோமுடிபுனைதல்காண்பான்—தா
மரையரும்பையொத்த சீதாப்பிராட்டியின் மணவாளராகிய இராமமூர்த்தி
அரசியலுக்குரிய மகுடஞ்சூழல்காண, அரசவெள்ளம்—அரசர்கூட்டம்,
இமிழ்திரைபாவைஞாலம்—ஒலிக்கும் அலையையுடைய கடல்கூழ்ந்தநாடிகள்,
எங்கண்உம்வறிமைகூடா—எவ்விடத்தும் வறுமையுடைய, உயிள்வதுஒத்து—
(தம்மிடத்திலுள்ளோரை) வெளிப்படுத்துவதையொத்து, உதவுகாதல் உந்
திட—மீ தூர்ந்த ஆசைபின்னின்றதுள்ள, அமிழ்துண குழுவுகின்ற அமார்

இன் — அமிர்த்தை யுண்ணும்படி தாமேவந்துகொன்ற தேவர்கூட்டம் போல, வந்தது—வந்துநெருங்கியது.

பொருளாற் பன்மையாயினும் வெள்ளம்என்னுஞ் சொல் ஒருமையாத லால்வந்தது என ஒருமைமுடிபுத்துகூறினர். 67

பாகியல்பவளச்செவ்வாய்ப்பணைமுலைப்பரவையல்குல்
தோகையர்குழாமுமைத்தர்சும்மையுந்துவன்றியெங்கும்
ஏகுமினேகுமென்றென்றிடையிடைநிற்றலல்லம்
போகிலபிளகில்லாபொன்னகர்வீதியெல்லாம்.

இ-ள். பொன் நகர்வீதியெல்லாம்—இலக்குவிவசிக்கு நகரிலுள்ள வீதி களிலெல்லாம், பாகுஇயல்—கருப்பம்பாகையொத்த சொல்லமைந்த, பவளம் செவ்வாய்—பவளம்போன்ற செவந்தவாயையும், பணைமுலை — பருத்தமுலையையும், பரவைஅல்குல்—கடல்போலப்பரந்த அல்குலையுமுடைய, தோகையர்குழாம்உம் மைந்தர்சும்மைஉம்—மயில்போன்றபெண்கள்கூட்டமும் புரு டர்கூட்டமும், எங்குஉந்துவன்றி — எவ்விடத்தும்நெருங்கி, ஏகுமின்ஏகும் என்றுஎன்று—போங்கள்போங்கென்று இடைஇடை நிற்றல்அல்லாமல்— புடைபெயர இடமில்லாமல் இடையிடையே நிற்றலல்லாமல், போகிலமீள கில்லா—சென்றிலதிரும்பில.

சனநெருக்கால் போக்குவரமில்லையென்பார் இடையிடைநிற்றலல்லால் போகிலமீளகில்லாரென்றார். ஏகுமின் செய்புளில்வந்த முன்னிலைப்பன்மை யேவல்வினைமுற்று. ஏகும்வழக்கில்வந்த முன்னிலைப்பன்மை யேவல்வினைமு ற்று. ஏகு பகுதி, உம் விசுதி. உகரக்கேடு சத்தி. து வன்றி இறந்தகாலவினையெச்சம் துவன்று பகுதி. இடையிடை அளவின்மைப்பொருளில்வந்த அடுக் குத்தொடர். 68

வேந்தரேபெரிதென்பாரும்வீரரேபெரிதென்பாரும்
மார்தரேபெரிதென்பாரும்மகளிரேபெரிதென்பாரும்
போந்ததேபெரிதென்பாரும்புகுவதேபெரிதென்பாரும்
தேர்ந்ததேதேரினல்லால்யாவரேதெரியக்கண்டார்.

இ-ள். வேந்தர் ஏபெரிதுஎன்பார்உம்—அரசர்கூட்டமேயதிகமென்று சிலர் சொல்லுவாரும், வீரர்ஏபெரிதுஎன்பார் உம்—வீரர்கூட்டமேயதிகமெ ன்று சிலர் சொல்லுவாரும், மகளிர்ஏபெரிது என்பார் உம்—மைத்தர்கூட்டமே யதிகமென்று சிலர் சொல்லுவாரும், மார்தர்ஏபெரிது என்பார் உம்— பெண்கள்கூட்டமேயதிகமென்று சிலர்சொல்லுவாரும், போந்தது ஏபெரிது என்பார்உம்—இவர்கள்வந்துகூடியதே பெரிதென்று சிலர் சொல்லுவாரும், புகுவது ஏபெரிது என்பார் உம்—இனி வருவோர்கூட்டமே மிகவும் பெரி தென்று சிலர் சொல்லுவாரும், தேர்ந்தது ஏ தேரின்அல்லாமல்—இவ்வா றவராவதெளிந்ததே தேர்ச்சியல்லாமல், தெரியக்கண்டார் யாவர்—வரையறை ப்பட இதுதான் பெரிது என்றுபார்த்தவர் எவர். 69

சுவனையினெழிலும்வேலின் கொடுமைபுகுமுறைத்துக்கூட்டித் திவனா மஞ்சனமென்றேய்த நஞ்சினைத்தெரியத்தீட்டித்

தவளவொண்மதியுள்வைத்ததன்மைசாறடங்கணல்லார்
துவளுதுண்ணிடைபாடுந்தோகையங்குழாத்திற்பொக்கார்.

இ-ள். குவளையின் எழில் உம் வேலின்கொடுமை உம் குழைத்து
கூட்டி—குவளாமலரின்றோற்றத்தையும் வேலினதுகொடுமையையும் குழை
த்துச்சேர்த்து, திவளும் அஞ்சனம்என்று எய்த்நஞ்சின் ஐ—விளங்குமை
யென்றமைத்த நஞ்சினே, தெரியகூட்டி—விளங்கவெழுதி, தவளம் ஒன் மதி
உள்வைத்த தன்மைசால்—வெள்ளிய ஒள்ளியசுத்திரனில்வைத்ததன்மையை
யொத்த, தடகண் நல்லார்—பரத்தசன்களையுடைய அழகிற்சிந்தவராகிய,
துவளும் துண் இடையார்—துவளானின்ற துண்ணிய இடையையுடைய
பெண்கள், ஆடும் அம்தோகை குழாத்து இல் தொக்கார்—ஆடானின்ற அழ
கிய மயிலின்கூட்டத்தைப்போல நெருங்கினார்கள்.

இது இல்பொருளுவமையணி. எய்த்ந இரத்தகால்பெயரெச்சம் எய்
பகுதி. நல்லார்நன்மை (அழகு) பகுதி, ஈறுகெடுத்தும் லகரத்தோற்றமும்
சுந்தி, ஆர் விருதி. 70

நலங்கிளர் பூரியென் னுநங்கையைநறுந்துழாயின்
அலங்கலான்புணருஞ்செல்வங்காணவந்தடைந்திலாதார்
இலங்கையினிருதரேயிவ்வேழலகத்துவாழும்
விடங்கலுமாய்சைநின் நறிடாமதவிடங்கலேயாம்.

இ-ள். நலங்கிளர்பூயினன்னும் நங்கையை—செல்வத்தால்விளங்கும் பூமி
யென்னும் பெண்ணை, நறுந்துழாய் இன் அலங்கலான்புணரும்செல்வம்—நறு
மணங்கமழுத்துழாய் மாலையணிந்த இராமமூர்த்திகூடுஞ்செல்வத்தை, வந்து
காண் அடைந்திலாதார்—வந்துபார்க்க அடையாதவர்கள், இலங்கையிலிரு
தர் ஏ—இலங்கையிலவசிக்கும் அரக்கர்மட்டுமா, இ ஏழ் உலகத்துவாழும்வில
ங்கல் உ—இந்த ஏழலகங்களும் வாழானின்ற மலைகளும், ஆசைநின்ற
விடாதமதவிலங்கலே ஆம்—நிக்குகளினின்ற நீங்காதமததையுடைய திக்கு
யானைகளும்.

எதாரம்வினாப்பொருட்டு. ஏழலகம்என்றது எழுதிவுகளை. நாவல், இறவி,
குசை, கிரவுஞ்சம், புட்கரம், தெங்கு, கழகு. 71

சுத்திரர்கோடியென்னத்தரளவென்களிகையோங்க
அந்தரத்தன்னமெல்லாமார்ப்தெனக்கவரிதுன்ன
இந்திரற்குவமைசாலுமிருகிலக்கிழவரெல்லாம்
வந்தனர்மொளிகூட்டுமெண்டபமரபிழ்புக்கார்.

இ-ள். கோடிசுத்திரர்என்ன—கோடிசுத்திரருடையஞ்செய்ததுபோல, தர
ளம் வெண்கலிகைஞ்சு — முத்தாலமைத்த தவளவட்டக்குடைமேல்நின்ற
விளங்கவும், அந்தரத்து அன்னம்எல்லாம் ஆர்த்தால் என்னகவரிதுன்ன—
விண்ணுலகிலுள்ள அன்னங்களெல்லாம் வந்து நிறைந்தாற்போலச் சாமரைக
ணெருங்கவும், இந்திரற்குவமைசாலுமிருகிலக்கிழவரெல்லாம்வந்தனர்—
இந்திர னுக்கொத்த பெரியநிலவுரிமைபூண்ட அரசர்களெல்லாம்வந்து, மொள

லிருட்டும் மண்டபம்மரபு இல்புக்கார்—மருடஞ்சூட்டுமண்டபத்தில் முறை யாகப்புகுந்தார்கள். 72

முற்பயந்தெடுத்தகாதற்புதல்வனைமுறையினோடும்
இற்பயன்சிறப்பிப்பாரினீண்டினியவுவகைதூண்ட
அற்புகன்றிருவைச்சேருமணங்காணப்புகார்
நற்பயன்நவத்தினுய்க்குநான்மறைக்கிழவரெல்லாம்.

இ-ள். நல்பயன் தவத்தின்உய்க்கும்—வீடுபெறடையத்தவத்திற்செலு த்தும், நான்மறைகிழவர்எல்லாம்—நான்குவகைகளுக்குரியமுனிவர்களெல் லாம், முன்பயந்து எடுத்தகாதல்புதல்வனை—முன்புபெற்றெடுத்த விருப்பமி க்க முத்தபிள்ளையை, முறையின்ஒடும் இல்பயன்சிறப்பிப்பார் இன்—முறை ப்படிமணஞ்செய்யுவிக்குந் தந்தைதாயர்கள் பெருமகிழ்ச்சியைப்போல, ஈண் டியஉகை தூண்ட—மிக்கமகிழ்ச்சி தூண்ட, அற்புதன் திருநீசேரும் அரும ணம்காணபுகார்—ஞானமேறிருமேனியாகஉடைய இராமமூர்த்தி யரசர் செல்வத் தையிடைத்தகேதுவாகிய பெருசற்கரிய பூதேவியின் திருமணத்தி னேக்காணவந்தார்கள். 73

விண்ணவர்விசும்புதூர்த்தார்விரிநிரையுடுத்தகோல
மண்ணவர்நிசைகள்தூர்த்தார்மங்கலமிசைங்குஞ்சங்கம்
கண்ணகன்முரசினோதைகண்ணடவ்செவிகள்தூர்த்த
எண்ணருங்கனகமாரி பெழிநிரைக்கடல்கூர்த்த.

இ-ள். விண்ணவர் விசும்புதூர்த்தார்—தேவர்கள் விண்ணுலகைமறை தீதார்கள், விரைநிறை உடுத்தகோலம் மண்ணவர்நிசைகள் தூர்த்தார்—பரத் தகடல்கூழ்ந்த அழகியமண்ணுலகிலுள்ளவர் நிசைகளேமறைத்தார்கள், மங்க லம் இசைக்கும்சங்கம்—மங்கலயோசையெ லிக்கும் சங்குகளும், கண்அகல் முறசின்ஒதை—இடம்பரந்த முறசினோதையும், கண்டவர்க்கெவிகள் தூர்த்த— கேட்டவர்காதுகளை செவிபெடுத்தின, எண்அருங்கனகமாரி—வரையறுத்த ந்கரிய பொன்மழை, எழுநிரைகடல்கள் தூர்த்த—எழுகடல்க்கோபுத் திடப் படுத்தின.

நிரைகடல்மேல்கிறவரால் தானியாகுபெயர். கேட்டவரைக்கண்டவர் என்றது புலமயக்கம். 74

விளக்கொளிமறைத்தமன்னர்மின் னெனமிருடகோடி
துளக்கொளவிசும்புநூருஞ்சுடரையுமறைத்தகூழ்ந்த
அளக்கர்வாய்த்தரளமுரண்முறுவலாரணியின்சோதி
வளைக்கலாமென்றுவானோர்கண்ணையுமறைத்தவன்றே.

இ-ள். மன்னர் மின் ஒளி—அரசர்கள் சேகத்தில் விளங்குமொழி, விளக்கு ஒளிமறைத்த—தீபத்தினெனியைமறைத்தன, மருடகோடி—அவர் கள் முடியறுப்பு, துளங்கு ஒளி—விளங்குமொளி, விசும்பு இன்ஊரும் சுட ரைஉம் மறைத்த—ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்குஞ் சூரினெனியையு மறைத்தன, சூழ்ந்த அளக்கர்வாய்தரளம் முரல்முறுவலார் அணிஇன்சோதி—பூயியைச் சூழ்கடலிற் றேன்றிய முத்தினையொத்த பற்களை யுடைய பெண்களணித்த

ஆபரணத்தின் விளக்கம், வாணோர் உம் வளைக்கலாம் என்று கண்ணை மறைத்த—
விண்ணுலகிலுள்ளவரையும் வளைக்கலாமென்று அவர்கண்ணையும் மறைத்தன.

வாணோர் என்பதினியுதியிலுள்ள உம்மை, கண் என்பதனிருதியினிற்
றல் பொருத்தமில் புணர்ச்சி. துளக்கு வலித்தல் விகாரம். 75

ஆயதோரமைதியின் உணையனைமருட்டுஞ் சூட்டம்
கேயுமங்கலங்கானயாவையுமியைக்கொண்டு
தூயநான்மறைகள் வேதபாரகர் சொல்லத்தொல்ல
வாயில்கணெருக்கநீங்கமாதுவகிழவன்வந்தான்.

இ-ள். ஆயது ஓர் அமைதியின்கண்— இவ்வாறமைத்த சமையத்தில்,
ஐயனைமருடும் சூட்டற்கு—இராமமூர்த்தியை முடிசூட்ட, ஏயும் மங்கலங்கள்
ஆனயாவை உம் இயையகொண்டு—பொருந்திற் மருடாபிஷேகத்திற்குரிய
உபகரணங்களை யெல்லாம் பொருத்தக்கைக்கொண்டு, தூரியநான்மறைகள்
வேதபாரகர் சொல்ல—குற்றமற்ற நான்குவேதங்களையுமுணர்ந்தவெதபாராய
ணஞ்செய்யும் அந்தணர்களுடைய தொல்லவாயல்கள் நெருக்கம்நீங்க—தொ
ன்றுதொட்டுள்ள கோயில்வாயலில் நெருங்கிய மக்கள் நெருக்கம்நீங்க, மூத
வக்கிழவன்வந்தான்—பெரியதவத்திற்குரிய வசிட்டமுனிவர்வந்தனர்.

இவ்வாய்வாயில் இலக்கணப்போலி.

76

கங்கையே முதலவாயகன்னியிற்றானதீர்த்தம்,
மங்கலப்புனலுந் தூயநான்மறையுந் துளசித்
தங்கியின்வினையிற் கேற்றயாவையுமமைத்துவீரச்
சிங்கிவாதனமுமவைத்துச் செமவனமுமவுஞ்செய்தான்.

இ-ள். கங்கைமுதல ஆய கன்னி ஈறு ஆனதீர்த்தம் மங்கலம் புனல்
உம்—கங்கைமுதலாகக் கன்னியாகுமரியீராசவுள்ள மங்கலமமைந்த தீர்த்த
நீரையும், நாலுவாரி இன் நீர் உம்புரித்து—நாற்கடலிலுள்ள தீர்த்தநீரையும்
பூரணகலசத்தின்பூரித்து, அங்கியின் வினையிற் கு ஏற்றயாவை உம் அமைத்
து—முத்தியின்றொழிந்தருவேண்டும் உபகரணங்களை யெல்லாம் மமையச்செய்
து, வீரம் சிங்கம் ஆதனம் உமவைத்து—வீரத்தையுடைய சிம்மாசனத்தையு
மமைத்து, செய்வன பிற உம் செய்தான்—செய்யும் பிறகாரியங்களையுஞ்செ
ய்தனன்.

யாவை வினாவடியாகப்பிறத்த பலவிற்பாற்படர்க்கைப்பெயர்ச்சொல்யாப
குதி, வை விசுதி. யா என்னும் வினாவிடைச்சொல் எல்லாம் என்னும்பொ
ருள்மேல் நின்றது. செய்யுள் என்னும் வினாமுற்று, பெயரெச்சப்பொருள்
மேல் நின்றது. பிறஇடைச்சொல்லடியாகப்பிறத்த பலவிற்பாற்படர்க்கைப்
பெயர்ச்சொல். பிற பகுதி, ஈறுகெடுதல் சந்தி, அ பலவிற்பால் விசுதி. 77

கணிதநூலுணர்ந்தமார்தர்காலம்வந்ததித்ததென்னப்
பிணியறநோற்றுநின்றபெரியவன்னிரைவினேகி
மணிமுடிவேந்தன்னைவல்லையிற்றொணர்நிபென்னப்
பணிதலென்றகாதற்குமந்திரன்பரிவிற்சென்றான்.

இ-ள். கணிதநூல் உணர்ந்த மார்தர்—கணிதநூலினையுணர்ந்த வல்
லோர், காலம்வந்து அடுத்தது என்ன—முடிசூட்டுஞ்சமையம்வந்ததித்ததென்

றுகூற, பிணி அறநோற்றுகின்ற பெரியவன்—பிறவிரோய்கெடத்தவஞ்செய்துநின்ற பூரியவசிட்டமுனிவர், விரைவின் ஏகி—விரைந்துசென்றுமணிமுடி வேந்தன்தன்னைவல்லியல்கொணர்ந்தி என்ன—இரத்திரமமூர்த்தியகிரீடத்தையுடைய தசரதச்சக்கரவர்த்தியை விரைந்துசென்று கொண்டுவருவாயென்று நோக்கிக்கூற பணிதலைநின்றகாதல் சுமந்திரன் பரிவில்சென்றான்—அப்பணியின் சிறந்துநின்ற விருப்பத்தையுடைய சுமந்திரன் அன்போடுசென்றனன்.

கொணர்ந்தி முன்னிலையொருமை யெதிர்கால வினைமுற்று கொண்புகுதி; அது ஈறு குறுகலும் ரகரமெய் விரிதலும் விகாரம், து சாரியை, உகரக்கேடு சந்தி, இ விருதி.

78

விண்டொடநிவந்தகோயில்வேந்தர்தம்வேந்தன் தன்னைக் கண்டிலன் வினவக்கேட்டான் கையசுள்கோயினண்ணித் தொண்டவாய்மடந்தைமாரிற் சொல்லமற்றவருஞ்சொல்லப் பெண்டிரிற் கூற்றமன் னொப்பிள்ளையெக்கொணர்குவென்றான்.

இ-ள். விண்டொட நிவந்த கோயில்—ஆகாயத்தையளாவவுயர்த்த அரசன்கோயிலையடைந்து, வேந்தர்தம் வேந்தன்தன்னை கண்டிலன்—அரசர்களுக்கு அரசனாகிய அத்தசரதச்சக்கரவர்த்தியைக்காணுது, வினவக்கேட்டான்—அங்குள்ளோர் சொல்லக்கேட்டு, கையசுள்கோயி னண்ணி—கைகேசியின் கோயிலையடைந்து, தொண்டைவாய் மடந்தமாரில் சொல்ல—கோவைக்கனி போலும் வாயையுடைய பரிவாரப்பெண்களிடத்துத் தன்வரவைச்சொல்ல, அவர் உம் சொல்ல—அப்பெண்களும் சொல்ல, பெண்டிர் இங் கூற்றம் அன் னான்—பெண்களுள் இயமனையொத்த கைகேசி, பிள்ளையைகொணர்க என்றான்—(சுமந்திரனைநோக்கி) இராமமூர்த்தியைக்கொண்டுவரக்கடவாயென்று கூறினான்.

கண்டிலன், கேட்டான் முற்றெச்சம். மற்று அசைநிலை கொணர்கவியங்கோள்வினைமுற்று.

79

என்றனளென்னக்கேட்டானெழுந்தபேருவகைபொங்கப் பொன்றினிமாடவீதிபொருக்கெனநீங்கிப்புகாந் தன்றிருவுள்ளத்தானே தன்னையேநினைவுமற்றக் குன்றிவந்தோளினானைத்தொழுதுவாய்புதைத்துக்கூறும்.

இ-ள். என்றனன்—என்று கைகேசிகுறினான், என்னகேட்டான்—என்றுகூறக்கேட்டசுமந்திரன், எழுந்தபேர் உவகைபொங்க—மீ தூர்ந்த பெரியமகிழ்ச்சிபொங்கிவழிய, பொன்றினிமாடம் வீதி—பொற்கொடிசெறிந்த மாடங்கள் நெருங்கிய வீதியினின்று, பொருக்கெனநீங்கி புகான்விரைந்து நீங்கிக்கோயிலிற்புகுந்து, தன்றிருஉளளத்துடன் ஏ தன்னை ஏ நினையும்—தமதுதிருமனத்தே தன்னையே நினைபாரின்ற அ குன்று இவந்தோளினான்—அந்தமலையையொத்த தோளையுடைய இராமமூர்த்தியை, தொழுதுவாய்புதைத்துக்கூறும்—வணங்கி வாய்பொத்திச்சொல்லாநிற்பான்.

புக்கான் முற்றெச்சம். தானே இறைவன் ஆதலால் தன்றிருவுள்ளத்தானே தன்னையேநினையும் என்றார்.

80

கொற்றவர்முனிவர்மற்றுங்குவலயத்துள்ளாருன்னைப்
பெற்றவன்தன்னைப்போலபெரும்பரிசியற்றிநின்றார்
சிற்றவைதானுமாகேகொணர்கெனச்செப்பினாப்
பொற்றடமகுடஞ்சூடப்போதுதிவிரைவினென்றான்.

இ-ள். கொற்றவர்முனிவர் குவலையத்துள்ளார்—அரசருமுடிகளும் நிலவுலகிலுள்ளவரும், உன்னைப்பெற்றவன்தன்னைப்போல—உன்னைப்பெற்ற தசரதச்சக்கரவர்த்தியைப்போல. பெரும்பரிவு இயற்றிநின்றார்—பேரன்பு கூர்ந்து நின்றார்கள்; சிற்றவ்வைதான் உம் ஆங்கு ஏ கொணர்க என்னசெப் பினான்—கைகேசியும் அவ்விடத்தே உன்னைக்கொண்டுவரக்கடவாயென்றெ ன்னை யேவினான், அ பொன் தடமகுடம்கூட விரைவிற்போதுதி என்றான் —அந்தப்பொன்னுச்செய்த பெரியமுடிசூட விரைந்துவருவாயென்ற கூறி னான்.

மற்று, உம், ஆங்கு, ஏ அசைநிலைகள்.

81

ஐயனுமச்சொற்கேளா வாயிரமொலியானைக்
கைகேசிகுழவாசவொளங்கிடலெனத்தொடர்ந்துநின்ற
தெய்வத்திங்குளபாடத்தேவருமகிழ்ந்துவாழ்த்திக்
தையலாரிரைந்துநோக்கித்தாரணியேறிச்சென்றான்.

இ-ள். ஐயன் உம் அ சொற்கேளா—இராமமுர்த்தியு மந்தவார்த்தை யைக்கேட்டு, ஆயிரமொளவியானை கைகேசிகுழவாச—இறைவனைக்கூப்பி, அச்சொள்ளம் கடல் என்ன தொடர்ந்துசுற்ற—அரசர்கூட்டம் கடலைப்போ லப்பின்றொடர்ந்துகூழ்த்துவரவும், தெய்வத்திங்குள பாட—தேவத்திங்குள ஒரு பால்பாடவும், தேவர்உம் மகிழ்த்து வாழ்த்த—தேவர்களு மகிழ்கூர்ந்து ஒரு பால் வாழ்த்தவும், தையலார் இரைத்துநோக்க—பெண்களொருபால் நின்று கோஷித்துப்பார்க்கவும், தார்அணி தேர்இல் சென்றான்—பொன்னரிமாலை யாலலங்கித்த தேரின்மேலேறிச்சென்றான்.

ஐயனும், தேவரும் இவற்றினின்றுதியில் நின்ற உம்மை உயர்வு சிறப்புப் பொருட்டு.

82

திருமணிமகுடஞ்சூடச்சேவகன்செல்கின்றனென்
றொருவரினொருவர்முந்தக்காதலோடுவகையுந்த
இருகையுமிரைத்துமொய்த்தாரின்னுயிர்பார்க்குமொன்றாய்ப்
பொருவருந்தேறிற் செல்லப்புகுந்திடைக்கண்டார்போல்வார்.

இ-ள். திருமணி மகுடம் சூட—அழகிய இரத்தினங்க ளுழத்தியமுடி சூட, சேவகன்செல்கிறான் என்று—இராமமூர்த்திபோகின்றொன்று, ஒரு வர் இன் ஒருவர்முந்த—செல்லுமொருவரினு மொருவர்முந்திச் செல்லும்படி காதல் ஒடு உவகை உந்த—ஆசையோடு மகிழ்ச்சிபின்னின்றதன்ன, இருகை உம் இரைத்து மொய்த்தார்—இரண்டுபாலுங்கோஷித்து நெருங்கினார்கள், இன்னையிர் யார்க்கு உம் ஒன்று ஆய்—தமது இனிய உயிர் அங்குநெருங்கிய எவர்களுக்குமொன்றாகி, பொருவரும் தேர் இல் செல்ல—ஒப்பில்லாதனார் மேற்போக, புறத்து இடைக்கண்டார்போல்வார்—புறத்தில் பார்த்தவர்காதே யொத்தவராயினார்கள்.

யாவார்க்கும் தத்தமக்குரிய உயிர்போல இராமமூர்த்தி சிறந்திருத்தலால் இன்னுயிர் யார்க்கும் ஒன்றாய்ப்பொருவருத் தேசிறிற்செல்வ என்றார். 83

துண்ணெனுஞ்சொல்லாள் சொல்லச் சுடர்முடி துறத் துதூய
மண்ணெனுந்திருவை நீங்கிவழிக்கொள்ளமுன்னம்வள்ளல்
பண்ணெனுஞ்சொல்லினுத் தேசுமொனனு மபணைத்தவேயும்
கண்ணெனுங்காலவேலுமிடைநெடுங்கரணம்புக்கார்.

இ-ள். துண் என்னும் சொல்லாள் சொல்ல—நடுக்கமுறுத்துஞ் சொல்
லையுடைய கைகேசியன்னைகூற, வள்ளல் சுடர்முடி துறத்து—இராமமூர்த்தி
விளங்குமுகுடம் சூடுதலைக்கைவிட்டு, தூயமண்ணெனும் நிரு ளிக்ங்கி—களங்
கமில்லாத பூதேவியென்னும் பெண்ணினின்று நீங்கி, வழிக்கொள்ளாமுன்
னம்—காட்டிற்செல்வதற்குமுன்னமே, பண்ணெனும்சொல்லினுத்தம் தோள்
என்னும் பணைத்த வேய் உம்—இலையென்று சேகர்போர்கூறும் சொற்க
ளையுடையபெண்களது தோளொன்றுசொல்லப்படும் பெருந்தழுவ்கிலும், கண்
என்னும்காலங்வேல் உம்மிடைநெடுக்கானம்புக்கார்—அவர்கள் கண்களென்
றுசொல்லப்படுமியமினையொத்த சிவனும்நெருங்கிய பெரியநாட்டிற்புகுந்தார்.

மூங்கில்வேலுமே காடாயிருத்ததென்பார் பணைத்தவேயும் காலவேலு
மிடைநெடுங்கானம் என்றார். இது இயைபுருவகவணி. காலங்வேல் நிலை
மொழியிற்று மெய்கெடுதல் “சிவவிசாரமாமுயர்நினை” என்றவிதியால். 84

சுண்ணமுமலருஞ்சாந் துங்கனகமுந் தூவவந்து
வண்ணமேகலேபுநா ணுமவன்களுந் தூவுவாரும்
புண்ணுமவனங்கொவாரிபுழைத்த தம்புணர்மென் கொங்கை
கண்ணுறப்பொழிந்தகாம்பெம்புணல்சமுவுவாரும்

இ-ள். சுண்ணம் உம் மலர் உம் சாந்து உம் சுனகம் உம்—சுண்ணப்
பொடியையுமலரையும்சத்தனக்குழம்பையும், தூவவந்து—வீதியிற்சிந்தவந்து,
வண்ணம் மேகலை உம் நாண் உம் லைகள் உம் தூவுவார் உம்—அழகியமேக
லாபரணத்தையும் நாணையும்விரையல்லையுஞ் சிந்துகின்றவர்களும், அனங்கன்
வாரிபுண்உற புழைத்த—மனம்சுனம்புபுண்படத்தொனைத்த, தம்புணர்மென்
கொங்கை—தமதுநெருங்கிய மெல்லியதனத்தில், காமம் கண் உறபொழிந்த
வெம்புணல் கழுவுவார் உம்—காமத்தால் கண்கள்மிகவும் சொரிந்த வெய்யநீரி
னால் கழுவுகின்றவர்களும்.

புண்ணிற்கு வேதுகொடுத்தனர் என்பார் வெம்புணல் கழுவுவாரும் என்
றார். இதுமுதல் இனையராமகளிர் காரும் ஒருதொடர். 85

அங்கணனவணிகாத்தகாமிவென்னனலாமோ
நங்கணன் பிலனென்றுள்ளாந்தள்ளுநடுங்கிவைவார்
செங்கணுங்கரியகோலமேனியுந்தேருமாகி
எங்கணுந்தோன்றுகின்றாரெனைவரோ விராமனென்பார்.

இ-ள். அங்கணன் நம்கண் அன்பு இலன்—அழகிய கருணைநோக்கத்
தையுடைய இராமமூர்த்தி நம்மிடத்திலன்பிலராயிருக்கின்றார் ஆதலால், இ
வன் அவனிகாத்தற்கு ஆம் என்னல் ஆம் ஒன்று—இவர் உலகினைக்காததற்

குத்தக்கவ ரென்றுசொல்லக்கூடொமொவென்று, உன்னம் தன்னுந்நடுக்கிறைவா—மனந்தமொற நடுக்கங்கூர்ந்து செக்குவிடுகின்றவரும், செங்கண் உம்கரிய கோலம்மேனி உம் தேரும் ஆகி—செவந்தகண்களும் கரியநிறம்வாய்ந்த அழகியதிருமேனியும் தேருமுடையவராகி எங்கண் உம் தோன்றுகின்றார்—எந்தத்திசையிலும் கண்களுக்குப்புலப்படுகின்றனர், இராமன் எனைவர் ஓ என் பார்—இவருள் இராமமூர்த்தி யெவரென்றுசொல்லுகின்றவரும். 86

இனையராமகளிரெல்லாமிரைத்தனர்நிரைத்துமொய்த்தனர்

முனைவருநகர்மூதூர்முதிருருமினோரூர்தாமும்

அனையமன்மேனிகண்டாரன் பினுக்கெல்லோகாணார்

நினைவினர்மனத்தால்வாயானிகழ்ந்ததுகூறலுற்றும்.

இ-ள். இனையர் ஆம்மகளிர்எல்லாம் இரைத்தனர் நிரைத்து மொய்த்த தார்—இத்தன்மையராகிய பெண்களெல்லாங்கோஷித்து வரிசையாய் நெருங்கினார்கள், முனைவர் உம் நகரம் மூதூர் முதிருர் உம் இனோரூர்தாம் உம்—முனிவர்களும் தொன்றுதொட்டுள்ள நகரத்திலுள்ள முதியவர்களும் வாலி பர்களும், அனையவன்மேனிகண்டார் அன்பினுக்கு எல்லோகாணார்—அந்த இராமமூர்த்தியின் திருமேனியைக்கண்டெரத்தேயத்திற்கு ஓரளவுகாணாது, மனத்து ஆல் நினைவினர்—மனத்தால் நினைந்து, வாய் ஆல் நிகழ்ந்தது கூற லுற்றும்—வாக்காற்கூறியதைச்சொல்லத்தொடங்குவாம்.

இதுமுதல் ஆண்டினையராயினையகூற என்பது காறும் ஒருதொடர். கண்டார், காணார், நினைவினர் முற்றெச்சம். எனைவர் எவர் என்னும் வினாவ டைச்சொற்றிரிபு. 87

உய்ந்த திவ்வுலகமென்பாருழிகாண்கிற்பாபென்பார்
மைந்தநீகோடியெங்கள்வாழ்க்கைநாய்நாவுமென்பார்
ஐந்துவித்தருதிற்செய்ததவமுனக்காகவென்பார்
பைந்துழாய்தெரியலாய்க்கேநல்வினைபயக்கவென்பார்.

இ-ள். இ உலகம் உய்ந்தது என்பார்—இந்நிலவுலகு இனித்துன்பத் தினின்று பிழைத்தது என்பவரும், ஊழிகாண்கிற்பாய் என்பார்—ஊழிகா லங்காறும் வாழ்வா என்பவரும், மைந்த—மைந்தனே, நீ எங்கள் வாழ்க்கை நாய்நாவும் கோடி என்பார்—நீயெங்கள் வாழ்நான் முற்றுக்கொள்வாயென் பவரும், ஐந்து அவித்து அரிது இல் செய்ததவம் உனக்கு ஆக என்பார்— பஞ்சேந்திரியங்களையொடுக்கி யாங்கள் அரிதாகச்செய்த தவப்பயன் உனக் குக் கைகூடுகவென்று சொல்லுகின்றவர்களும், பைந்துழாய் தெரியலாய் க்கு ஏ நல்வினைபயக்க என்பார்— பசியதுழாய் மாலிகையணிந்த உமக்கே யெங்கள் நல்வினை பயன்படுக என்றுசொல்லுகின்றவர்களும்.

யா என்னும் வினாவிடைச்சொல் எல்லாம் என்னும் பொருள்மேல் நின் றது. கோடி முன்னிலையொருமை யெதிர்கால வினைமுற்று கொள்பகுதி, முதனிலை விகாரம், து சாரியை, எகரக்கேடும் தகரத்திரிபும் உகரக்கேடும் சந்தி, இ விருதி, அரிதிற்செய்த என்றது வெயில், மழை முதலியவற்றில் நின்றுசெய்த என்பது பொருள். 88

உயரநுளொண்கணுக்குந்தாமரைநிறத்தையொக்கும்
புயல்பொழிமேகமென்னபுண்ணியஞ்செய்தவென்பார்
செயலரும் தவங்கள்செய்திச்செம்மலைத்தந்தசெல்வத்
தயரதற்கென்னகைம்மாறுடையம்யாந்தக்கதென்பார்.

இ-ள் உயர் அருள் ஒண்கண் ஒக்கும்—எல்லாநற்குணங்களிலுமுயர்ந்த
கருணையானது இவனது ஒள்ளிய திருநோக்கத்தை யொத்துத்தோன்றும்,
தாமரை நிறத்தை ஒக்கும்—தாமரையானது திருநோக்கத்தினிற்றத்தையொத்
துத்தோன்றும், புயல்பொழிமேகம்—நீரைச்சொரியுமேகம் (இவன் திருமே
னியையொத்துத்தோன்ற) என்னபுண்ணியம்செய்த ஒ என்பார்—என்ன
புண்ணியஞ்செய்தனவோவென்பவரும், செயல் அருந்தவங்கள்செய்து—செ
ய்தற்கரியதவங்களைச்செய்து, இசெம்மலைத்தந்த செல்வம் தயரதற்கு—இந்த
இராமமூர்த்தியைப்பெற்ற தசரதச்சக்கரவர்த்திக்கு, யாம்தக்கது என்ன கை
ம்மாறு உடையம் என்பார்—நாம் தக்கதாக என்ன பிரதிபுபகார்த்தை யுடை
மையா மென்பவரும்.

உயரநுளொண்கணுக்கும், தாமரைநிறத்தையொக்கும், புயல்பொழி
மேகம் என்ன புண்ணியம்செய்த என உபமானப்பொருள்களை யுபமேயங்க
ளாக்கிச்சொல்லுகலால் எதிர்திலையாணி. இதனை வடதூலார் பிரதீபாலங்கா
ரம் என்பார். செம்மல் பொருமையிற்சிறத்தோன். ஒ தொகுத்தல். 89

வாரணமரற்றவங் குகரா முயிர்மற்றும்பேமி
நாரணனொக்குநித்தநம்பிதன்கருணையென்பார்
ஆரணமறிதேற்றுவையனையறுகிறோக்கிங்
காரணமின்றியேயுங்கண்கள்நீர்கலுழறிப்பார்

இ-ள். வாரணம் அரற்றவந்து—கசேந்திராழ்வான் ஆதிமூலமேயென்
ரோலமிடவந்தருளி, கராம் உயிர்மாற்றும் கேமிநாரணன்—முதலையினுயிரை
யொழித்துக்காத்தசுகதரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தையுடைய இறைவனை, இந்த
நம்பிதன் கருணைக்கும் என்பார்—இந்த இராமமூர்த்தி தன்கிருபையால்
ஒப்பான் என்பவரும், ஆரணம் அறிதல் தேற்றாத யையனை அணுகிறோக்கி—
வேதம் அறிதற்கரிய இராமமூர்த்தியைச்சேரவந்து கண்களாழ்பார்த்து, கார
ணம் இன்றிஉம்—யாதொரு காரணமின்றியுந் தம்மையறியாமல், கண்கள்
நீர்கலுழி நிற்பார்—கண்களினின்று ஆனந்தகீர்த்துளசித்த நிற்பவரும்.

இறைவனென இவரையுணராநிருக்கவும் ஆனந்தபாவத்தம் சிந்தினராத
லால் காரணமின்றியேயும் என்றார். நீர்பருகமெவிற்சென்ற கசேந்திராழ்வா
னைமுதலேபற்றி நெடுகளிலேக்க அதற்காற்றது ஆதிமூலமேயென்றோலமிட்
டழைத்தபோது, கருடாருடராயெழுந்தருளிச்சக்கரத்தையெறிந்து அம்முத
லையைக்கொண்டு அபயத்தந்தனர் என்பது புராணவரலாறு. தன்வினைக்கும்
பிறவினைக்கும் பொதுவாய்நின்றதேற்றாத என்னும் எதிர்மறைப்பெயரெச்
சம் இங்குத்தன்வினைமேல் நின்றது. ஏகாரம் அசைநிலை. 90

நீலமா முகிலனன்றனி றையினோடறிவுநிற்கச்
சீலமார்க்குணங்கெட்டேன்மேவரினடங்குவானு

காலமாக்கணிக்குதுண்மைக்கணக்கையுங்கடந்துநின்ற
மூதமாய்முடிவிலாதமூர்த்தியிம்முன்பென்பார்.

இ-ள். நீலம்மாழையில் அண்ணந்தன் நிறையின் ஒடு அறிவுநிற்கமுரி
ரியபெருமைவாய்ந்த மேகத்தையொத்த இராமமூர்த்திநிறையும் அறிவும் இரு
க்க, சீலம் ஆர்க்குஉண்டு—அவர்க்குள்ள சீலம்எவர்க்குண்டு, கெட்டேன்—
இது ஆச்சரியம், தேவர் இன் அடங்குவான் ஒ—தேவர்கூட்டத்துளடக்கிப்
பார்க்கிலவருள் ஒருவராக அடங்குவாரோ (அடங்கார்என்றபடி) இமுன்பன்-
(ஆதலால்) இம்முன்னோன், காலம் ஆககணிக்கும் துண்மைகணக்கை உம்
கடந்துநின்ற—காலமாக வளவறுக்கும் துண்ணிய நிமிடத்தையும் கடந்து
ஆப்பால்கின்ற, மூலம் ஆய்முடிவு இல்லாத மூர்த்திவென்பார்—மூதலாயழி
வில்லாது நின்ற மூர்த்தியேயுடனென்று கூறுவார்கள்

நிறை—விதிவழிநின்றல். துண்மைக்கணக்கு என்றதுநிமிடத்தைகால
மாகக்கணிக்கும்என்றதுநிமிடம்பதினைத்துகொண்டதுகூட்டை,கூட்டைமு
ப்பதுகொண்டது கலை, கலைமுப்பதுகொண்டது முகூர்த்தம்,முகூர்த்தமு
பதுகொண்டது ஓர்நான். காலமாகக்கணிக்கு துண்மைக்கணக்குஎன்றதுகா
லத்ததுவத்தை காலத்ததுவத்தில்யாவும் அடங்குதலால் அதுவேபொருள்
என்பாரமதங்கெட்கடந்துநின்றமூதமாய் முடிவிலாதமூர்த்திஎன்றார் கெட்
டேன்ஆச்சரியப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல். மூர்த்தி என்பதென்றுதியில்
பிரிநிலை ஏகாரந்தொகுத்தல். ஓகாரம் எதிர்ப்பறைப்பொருட்டு. 91

ஆர்கலியகழந்தோர்கங்கையவனியிழ்கொணர்ந்தோர்முந்தைப்
போர்கெழுபுலவர்க்காகியசுரரைப்பொருதுவென்றோர்.
போர்கெழுசிறப்பின்வந்தபெரும்புகழ்நிற்பதையன்
தார்கெழுதிரடோடந்தபுகழிதூத்தமுவினென்பார்.

இ-ள். ஆர்கலி அகழந்தோர்—கடலைத் தோண்டினவர்களும், கங்கை
அவனியில் கொணர்ந்தோர்—கங்கையை நிலவுலகிற்கொண்டெவந்தவரும்,மூந்
தை—முற்காலத்தில், போர்கெழுபுலவர்க்கு ஆகி—போர்த்தொழில்மிக்க தே
வர்கள் பொருட்டுத் துணையாய், அசுரரைப்பொருதுவென்றோர்—அசுரரைப்
போர்செய்து வென்றவருமாகிய இவர்களுக்கும், போர்கெழுசிறப்பு இன்வந்த
பெரும்புகழ்நிற்பது—இவர்கள்போரால் மிக்கசிறப்பால்வந்த பெருங்கீர்த்தி
நிலைநிற்பது, ஐயன்தார் கெழுதிரள்தோள்தந்த புகழினை தழுவி என்பார்—
இராமமூர்த்தியின் வெற்றிமாலை பொலிந்துதோன்றும் திரண்டதோள்கொ
டுத்த கீர்த்தியைக்கொழு கொம்பாகத்தழுவி யல்லவாவென்று கூறுவார்கள்.

ஆர்கலியகழந்தோர் தமது பிதாசெய்த அசுவமேதயாகத்தை முடித்தற்
பொருட்டி இந்திரனொலளித்த அவ்வசுவத்தைத் தேடுதற்பொருட்டு நிலத்
தைத்தோண்டிய அறுபதினாயிரஞ்சகரர்கள். கங்கையை அவனியிழ்கொணர்
ந்தோர், கபிலமுனிவராலழிந்த அந்தஅறுபதினாயிரம் சகரரும் விண்ணுலக
டையத்தவஞ்செய்து கங்கையைக்கொண்டெவந்த பகீரதர். புலவர்க்காகிய சுர
ரைப்பொருதுவென்றோர் மாந்தாதாமுதலியோர் இராமர் தோள்தந்தபுகழ்
என்றது நாடகைமுதலியோரையும் பரசுராமரையும் வென்றதனால் வந்தபு

கழ். அவர்கள்புகழ் இவர்புகழால்நிலைபெற்றது என்றதனால்இவர்புகழ்மிக்கது என்பதுதோன்றுதலால் குறிப்பணி. அகழ்ந்தோர். கொணர்ந்தோர், வென்றோர் வினைமுற்றுப்பெயர்கள். அகழ், கொணா, வெல் பகுதிகள். 92

கவி விருத்தம்.

சந்தமிவைதாவின்மணியாரமிவையாவும்
சீந்துரமுயிங்கிவைசெறிந்தமநவேழப்
பத்திகல்வயப்பரிபாம்பொனின்வெறுக்கை
மைந்தவரியோர்கொளவழங்கெனநிரைப்பார்.

இ-ள். மைந்த—இராமமூர்த்தியே, இவைசந்தம் — இவைசந்தனக்குழம்பாம், இவைதாஇல் மணி ஆரம்உம்சீந்துரம்உம்— இவைகள் கெடுதலில்லாத முத்தாரமும் சீந்துரமுமாம், இங்குஇவை—இங்குள்ள இவைகள், செறிந்தமதம்வேழம் பத்திகள்—நெருங்கிய மதத்தைடிய யானைப்பத்திகளும் வயம்பரி—வெற்றியையுடைய குறிகளாகவும், பசும்பொன்வெறுக்கை—பசியபொற்குவியலுமாம், யாஉம்—இவையெல்லாவற்றையும், வறியோர்கொள்வவழங்கு என்னநிரைப்பார்—தரித்திரர்கொள்ளக் கொடுப்பாயென்று வரிசையாகக்குவிப்பவர்களும்.

இதுமுதல் ஆண்டினையராயினைய கூறிஎன்பதுகாணும் காணவந்தோர் கூறுதலால் ஒருதொடர். மடல்பெரிய தாழையென்றற்போலத் தாவின்மணியெனவந்தது “உயர்நினைதொடர்த்” என்றும்—இல் “சொற்றொறுமிற்றிதன்பெற்றி” என்பதினால் வந்த அலிநினைமுடிபெனக்கொள்க. தாஉரிச்சொல் இதுபெயர்த்தன்மைபட்டுநின்றது. ஆரம் என்பதனிருதியில் எண்ணும்மைதொகுத்தல். இன் வேண்டாவழிச்சாரியை. 93

மின்பொருவுதேறின்மிசைவீரன்வருபோழ்தில்
தன்பொருவில்லகன்றுதனிநாவிவரல்கண்டால்
கன்புருகுசிந்தையொடுமாவருகுமாபோல்
என்பருகிறெஞ்சருகிறஞ்சருகிறிப்பார்.

இ-ள். மின்பொருது தேரில்மிசை வீரன்வருபோழ்துஇல்—மின்னலையொத்த தேரின்மேலிராமமூர்த்தி வருங்காலையில், தன்பொரு இல்கன்று—தனது ஒப்பில்லாத இளங்கன்று, தனிநாவிவரல்கண்டால் ஆங்கு—தனித்துத்துள்ளிவருதலைக்கண்டாற்போல், அன்புஉருகுசிந்தையொடும் ஆ உருகும்—ஆறுபோல்—அன்பாறுருகு மனத்தோடும் பசுகனிந்துருகும்வகைபோல், என்பு உருகி நெஞ்சுஉருகி நஞ்சு உருகிறிப்பார்—எலும்புகள் கெக்குவிட்டு மனமுருகி மீற்றையவயவங்கள் கைந்துருகிறிப்பவர்களும்.

கண்டால் ஈறுதொகுத்தல், இவ்வினையெச்சம் உவமப்பொருளில்வந்ததால்வினையெச்சவுவமம். கைந்துஞ்சு மறுஉ. ஆறு என்னும்பெயர்ச்சொல்லு ஈறு தொக்குநின்ற வழிவருமொழி வல்லெழுத்தியல்பாதல் “இயல்பினும்விதியினும்என்ற கு—இல் “மன்” என்றமிகையால். 94

சத்திரம்நிழற்றமிர்தானையொடுநாளு
அத்திரம்நிழற்றவருளோடவனியாள்வோர்

புத்திரரினிப்பெறுதல்புல்லிதெனல்லோர்
சித்திரமெனத்தனிதிகைத்துருகிறின்பார்.

இ-ள். சத்திரம்நிழற்ற—தவளக்குடை நிழல்செய்யவும், நிமிர்தானே
ஒடு—நிமிர்ந்தசேனைகளோடு, நானா அத்திரம்நிழற்ற, பலவகைப்பட்டஎய்யும்
அம்புகள் ஒளிவீசவும், அருளோடு அவனினுள்வோர்—கருணையோடு உலகி
னையாளும் அரசர்களும் இனிப்புத்திரர் பெருதல்புல்லிதுஎன்ன—இனிப்புத்
திரரைப்பெற்றெடுத்தல்மிகவுஞ்சிறுமையதென்று, நல்லோர்சித்திரம் என்ன—
பெரியோர்கள் ஒவியம்போல, தனிதிகைத்து உருகிறின்பார்—தனித்தனி
யாய் அறிவுகலங்கி மனமுருகிநிப்பவாகளும்.

இராமமூர்த்தியைப் பெற்றதனால் தசரதனைடந்த பொலிவைப்போல
இனியடையப்போகின்றவர்கள் யாரென்று கருதினென்பார் புத்திரரினிப்
பெறுதல் புல்லிதெனல்லோர் சித்திரமெனத்தனி திகைத்துருகிறின்பார்என்
றார். இது உதாரவணி. அத்திரம் மத்திரத்தாற் பிரயோகிக்கும் ஆயுதம்.
புத்திரர்புமன்னும் நாகத்தைநீக்கி முத்தியைத்தருவோர். நிழற்றநிகழ்கால
வினையெச்சம் நிழல்பகுதி, து சாரியை, லகரமும்தகரமும் திரிதலும் உகரக்
கேடும் சந்தி, அ எச்சவிகுதி. 95

கார்மினொடுலாயதெனநூல்களுலுயார்பன்
தேர்மிசைநம்பவாயில்கடி தேருதல்செய்வானே
கூர்கனகராசியொடுகோடிமணியாலும்
தூர்மினெடுவீதிபிணிபென்றுசொரிவாரும்.

இ-ள். கார்மினொடு உலாயது என்னநூல்களுமார்பன்—மேகமின்
னலோடுலாவியதுபோல முப்புரிநூல் விளங்குமாற்பிணையுடைய இராமமூர்த்
தி, தேர்மிசை நம்பவாயில்கடிது ஏருதல்செய்வான்—தேரின்மேல் வருவோ
ன் நமதுவாசலைவிரைந்து கடக்காமல், கூர்கனகராசியொடு—மிக்கபொற்
குவியலோடு, கோடிமணியால்உம்—அளவில்லாத இரத்தினங்களாலும், நெடு
வீதியின்றி தூர்மின்என்று சொரிவார் உம்—நீண்டதெருவினைத்திடர் படுத்த
துங்களெனக்குவிப்பவர்களும்.

ஒகாரம் எதிர்மறைப்பொருட்டு ஆதலால் கடக் காமல் என்றும். ஏருதல்
செய்வானே ஒருசொல். இவ்வாய்வாயில் இலக்கணப்போலி. 96

தாய்கையிலவளர்த்திலன்வளர்த்ததுதவத்தால்
கேகயம்மடந்தைகிளர்நூலமிவனா
நகையிலீவந்தவவ்வியற்கையிதுவென்றால்
தோகையிவன்பேருவகைசொல்லலரிதென்பார்.

இ-ள். தாய்கையிலவளர்த்திலன்—இவ்விராமமூர்த்தி தனது தாயின்
கையில் வளர்த்திலன், தவத்தால்வளர்த்தது கேகயம்மடந்தை—தவத்தினு
ல்வளர்த்தெடுத்தது கைகேசியே, கிளர்நூலம் இவன்ஆன—விளங்கும் நில
வுலகையிவன்ஆன, நகையில்உவந்த அ இயற்கை—கொடுத்தற்றொழிலில்மிக
முகூர்த்த அவ்வியல்பு, இதுஎன்றால்—இவன்வருந்திருக்கோலம்ஆயின், தே,

வை இவன்பேர் உவகைசொல்லல் அரிது என்பார்—மயில்போன்ற இக்கைகே சியின்பெருமகிழ்ச்சியைமம்மால் வரையறுத்துச்சொல்லுதலரிது என்பவரும்.

உலகாளத் தனக்கோர்புத்திரனிருக்கவும் அவனினோக்காது இராமமூர்த்திக்கு அவ்வாட்சியைத்தந்தமையாலித்திருக்கோலம் அவன்கண்ணிற்று எவ்வாறிருக்குமோ என்பார் பேருவகைசொல்லலறிதென்பார் என்றார். 97

பாவமுமருந்துயரும்வேர்பறிபுமென்பார்
பூவலயமின்றுதனியன்றுபொதுவென்பார்
தேவர்பகையுள்ளனவிவ்வள்ளதெறுமென்பார்
ஏவல்செயுமன்னந்தவம்பாவதுகொலென்பார்.

இ-ள். பாவம்உம் அருந்துயர்உம் வேர்பறியும் என்பார்—பாவச்செயலும் அடைதற்கரிய துன்பமும் இனிவெனவேருகெடுமென்பவரும், பூவலயம் இன்று தனிபொது அன்று என்பார்—வட்டமாப் பள்ளநிலவுலகு இப்பொழுது இவனுக்கேயுரித்து இனிபாவார்க்கும் கொதுவாயுள்ளது அல்ல என்பவரும், தேவர்பகை உள்ளன பூவளல்லல்தெறுமென்பார்—தேவர்களால் உயிர்களுக்கும் பகையாயுள்ளன என்றையும் இவ்விராமமூர்த்தியழிப்பான் என்பவரும், ஏவல்செயுமன்னந்தவம்பாவது கொல்என்பார்—இவனுக்கு ஏவல்செய்யும் அரசர்கள் பெருந்தவம் எந்தன்மையதோ என்பவரும்.

பூவலயமின்றுபொது வன்றுதனியென்பார் என்னும்பாடத்திற்கு வட்டமாயுள்ள நிலவுலகு இன்று முதலுபொதுவல்ல இவனுக்கேயுரித்து என்று சொல்வாரும் எனப்பொருள்கொள்க. செய்யுளாதலால் அன்றுபொதுவென மாறிவந்தது. மழையில்லாமையும் அதிகமும், காற்றும், தீயும், நோய்முதலியவைபும்தேவரால் உயிர்களுக்குவரும்பகையென்பார் தேவர்பகையுள்ளன எனவும், இவனுக்கு அரசார்க்குமற்றேயல் செய்யத்தாம் செய்ததவம்பெரிதென்பார் ஏவல்செயுமன்னந்தவம்பாவது கொலென்பார் எனவுக்குறிநீர். தேவர்பகையுள்ளன என்பதற்குத் தேவர்களுக்குப்பகையாயுள்ள அரசார்களை எனப்பொருள் கொள்வாருமுண்டு. உள்ளன என்பது அஃறிணையாதலால் பொருந்தாதெனமறுக்க. கொல் றியப்பொருளில் வந்த இடைச்சொல். 98

ஆண்டினையராயினையகூறவடல்வீரன்
தூண்டுபுரவிப்பொருளில்சுந்தரமணித்தேர்
நீண்டகொடிமாடநிரைநிரையப்போய்ப்
பூண்டபுகழ்மன்னனுறைகோயில்புகலோடும்.

இ-ள். ஆண்டு இனையர்ஆய்இனையகூற—அவ்விடத்திலித்தன்மையராயிந்த வார்த்தைகளைமுனிவரு முதியோருமினையோரும் கூற; அடல்வீரன்—வெற்றியையுடைய இராமமூர்த்தி, தூண்டிபுரவி—செலுத்தத்தஞரிய குதிரைபூட்டிய, பொருளில் சுந்தரம்மணித்தேர்—ஒப்பில்லாத அழகமைந்த இரத்திரமழுத்திய தேரில், நீண்டகொடி மாடநிரை வீதிநிறைய போய்—உயர்ந்த துவசங்கள் கட்டிய உப்பரிகையின் வரிசையையுடைய தெருவில் பார்ப்போர்களுக்கள் நிறையச்சென்று, புகல்பூண்டகூன்னை உறைகோயில் புகல் ஒடெம்—கீர்த்தியையாபாணமாகப்பூண்ட அரசன்வசிக்கக்கோயிலிப்புருந்து

இதுமுதல்சிற்றவைகோயில்புக்கான் என்பதனாகும் ஒருதொடராதலா ல்ருனகம். உம்மையிடைச்சொல்லையடுத்த ஒடுருபுவினையெச்சப்பொருளில் வந்தது. இனையர்பண்படியாகவந்த சுட்டிடைச்சொல்லாகப்பிறந்த பலர்பாற்படர்க்கைக்குறிப்பு வினையுற்று. இ சுட்டிடைச்சொற் பகுதி, எனகரமெய் விரித்தல்விதாரம், ஐ சாரியை, யகரத்தோற்றம் சந்தி, அர் விசுதி. இனையசுட்டுத்திரிபு. 99

அறுசோடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆங்குவந்தடைந்தவண்ணலாசையின்சுவரிவிசப்
பூங்குமுன்மகளிருள்ளம்புதுக்கரியாடநோக்கி
விங்கிருங்காதல்காட்டிலரிமுருக்கமலபீடந்
தோங்கியமகுடஞ்சூடியவகையீற்றிருப்பக்காணன்,

இ-ள். ஆங்குவந்துஅடைந்தஅண்ணல்—அவ்விடத்து மகிழ்ந்தடைந்த இராமமூர்த்தி, ஆசைசுவரி ச—ஆசையென்னும் சாமரைவீசவும், பூகுழல்மக லிர்உள்ளம்—மலரணிந்த கூத்தலையுடைய பெண்கள்மனத்தில், புதுகளிஆட நோக்கி—புதிதாயெழுந்தகளிப்பு நடனஞ்செய்யவும்பார்த்து, வீந்து இருங் காதல்காட்டிலரிமுருக்கமலம்பீடத்து—அறிந்தித்த பெரியவிரிப்பினைக்காட் டிமலர்ந்தமுதமாகியதாமரைப்பீடத்தில், உவகை ஓடிவருதும்சூழவீற்றிரு ப்ப—மகிழ்ச்சியென்னும் அரசஒளிமிக்க முடிசூழ நிகரின்றியிருக்க, காண ன்—அவ்விடத்து இராமமூர்த்திநோக்காது.

கோயிலில் அரசனில்லாமையால் மகிழ்ச்சியில்லையென்பார் இவ்வாறு கூறினர். காணன்முற்றெச்சம். இன் அ வழுதிச்சாரியை. 100

வேத்தவைமுனிவரோடுவிரிப்பொடுகவிஞ்சுமெய்மை
ஒத்தவையுலகத்தெக்குமுள்ளவைபுணர்ந்தருள்ளம்
ஏத்தவையிசைக்குஞ்செம்பொன்மண்டபமினிதினைய்தான்
பூத்தவைவடிவையொப்பான்சிற்றவைகோயில்புக்கான்.

இ-ள். வேத்துஅவைமுனிவர் ஒடு விரிப்பு ஒடு களிக்கும்—அரசர்கள் கூட்டம் முனிவர்களோடு முடிசூடுதலைக்காணவேண்டுமென்னும் விருப்பால் களிகூறும், மெய்மைஏத்து அவை இசைக்கும்—உண்மையாகப்பிறர் போற் றும்புலவர்கள் புகழ்த்துகூறும், செம்பொன்மண்டபம் இனிது இன்னய்தான் —செவந்தபொன்னுலமைந்த சபாமண்டபத்தை மகிழ்கூர்ந்தடையாது, ஒத்து அவை—வேதங்கனையும், உலகத்துஎங்கும்உம் உள்ளவை—உலகத்திலெங்கு முன்னகித்திய அகித்தியப்பொருள்களையும், உணர்ந்தோர்உள்ளம்பூத்தவிவடி வைஒப்பான்—உணர்ந்தபெரியோரிதயத்தில் மலர்ந்த பரத்துவமுதலிய ஐந் துதிருவுருவங்களையுமொத்த இராமமூர்த்தி, சிற்றவைகோயில்புக்கான்—தம துசிற்றன்னையாகிய கைகேசியின் கோயிலையடைந்தார்.

காணன், எய்தான்என்னுமுற்றெச்சங்கள் விரவாது, புக்கான் என்னும் வினையுற்றின் முதனிலையைத்தனித்தனிகொண்டன. பரத்துவமுதலிய ஐந் துதிருவுருவங்கள் பரத்துவம், ஶியூகம், விபவம், அந்தரியாமித்துவம், அச்சா வதாரம். பரத்துவம் பூதி வைகுந்தத்தில் எழுந்தருளியிருந்தல், ஶியூகம்

திருப்பாற்கடலிலறிதுயிலமர்ந்திருத்தல், விபவம் இராமாவதாரமுகவிய திருவவதாரங்கள், அந்தரியாயித்துயம் அடியவர்ப்புணர்விருத்தல், மச்சாவதாரம் திருக்கோயிலி லெழுந்தருளியிருத்தல். அனுகூட்டம், புலவர், ஒத்து அவை வேதங்களாகிய அவை. வேதத்தை வேதத்தைவலித்தல்விவாரம். ஒடு உருபு ஏதுப்பொருளில்லந்தது. 101

புக்கவன் தன்னை நோக்கிப் புறவலர் முனிவர்யாரும் -
தக்கதேநினைந்தான் றுதைதாமரைச்சரணஞ்சூழ்
திக்கினை நிமிர்த்தகோலச்செல்வனை செம்பொற்சோதி
யிக்குயர்மகுடஞ்சூட்டச்சூடுதல்விழுமிதென்றார்.

இ-ள். 'புக்கவன் தன்னை—சிற்றன்னை கோயிலிற் புகுந்த இராமமூர்த்தியை, புறவலர் முனிவர்யார் உம்கோக்கி—சபாமண்டபத்திலுள்ள அரசரும் வசிட்டர் முதலிய முனிவர்களும் மற்றையாவரும் பார்த்து, தக்கதுவநினைந்தான்—இவன் தக்ககாரியத்தையே கருதினான், தாதைதாமரை சரணஞ்சூழ்தனதுபிதாவின் தாமரைமலரையொத்த திருவடியைச் சிரசிற் சூடி, திக்கினை நிமிர்த்தகோல் அ செல்வன்—திக்குகளிலுள்ள மாறுபாடுகளைத் தவிர்த்து நல்லுழிப்படுத்திய செவ்கோலையுடைய அத்தசரதனை, செம்பொன்சோதியிக்கு உயர்மகுடம்கூட்ட—செவந்த பொன்னுலமைந்த ஒளிமிசுந்துயர்ந்த முடிசூட்ட, சூடுதல்விழுமிது என்றார்—தான் சூடுதல் தக்கது என்று கூறினார்.

அரசனனுஞ்ஞயால் நாம்கூட்டத்தான் சூடுதல் தகுதியென்று நினைத்தான் என்பார். தக்கதேநினைந்தான் என்றார். திக்கு இடவாகுபெயர். மாறுபாடு பகைவர்கருதிய திமையும், உயிர்கள் தீய ஒழுக்கத்திற் செல்லுகையும். 102

ஆயனநிகமும் வேலை யண்ணலுமயர்ந்துதேறும்
தூயவனிருந்தசூழ் றுருவினன் வருதலேக்கி
நாயகனுரையான்வாயானை துபகர்வனென்றான்
தாயெனநினைவான் முன்னேகூற்றெனத்தமியள்வந்தார்.

இ-ள். ஆயனநிகமும் வேலை—முடிசூட்டற்கமைந்த காரியங்கள் உட்கும் சமையத்தில், அண்ணல் உம் அயர்ந்துதேற—இராமமூர்த்தியும் தன் தந்தையைக்காணாமையால் நிலைதவிர்த்து பின்னெளிந்து, தூயவன் இருந்த சூழ் றுருவினன் ாருதல்கோக்க —சிற்றன்னைகோயிலில் அரசனிருக்குமிடத்தைத்தேடிவருதலைப்பார்த்து, நாயகன்வாயால் உரையான்—அவ்வரசன்பரநாழ்வான் முடிசூடுவான் நீபதினான் சூவருடங்காட்டிற்குச் செல்லென்று தன்வாயாற்கூறான், இதுநான் பகர்வன் என்றான்—இதனை முற்பட்டு நான்கூறுவேனென்று, தாய்என்ன நினைவான் முன்ன—தாயென்று நினையும் அந்த இராமமூர்த்தியின் முன்னே, கூற்று என்னதமியள்வந்தான்—இயமனைப்போலத் தனியுளாய்க் கைகேசுவர்தான்.

துருவினன் முற்றெச்சம். நாயகன் இதன்முன் அகரங்கூட்டுத் தொகுத்தல். என்ன இரண்டனுள் முன்னது இடைச்சொல்லடியாதப் பிறந்த வினையெச்சம். பின்னது உவம வருபிடைச்சொல் லடியாகப் பிறந்தகுறிப்பு வினையெச்சம். இரண்டிற்கும் என்பகுதி. 103

வந்தவடண்ணைச்சென்னிமண் னுறவணங்கிவாய்த்த
சிந்தூரப்பவளச்செவ்வாய்செங்கையிற்புதைத்துமற்றைச்
சுந்தரத்தடக்கைதானைமடக்குறத்துவண்டுநின்றான்
அந்திவந்தடைந்ததரையைக்கண்டவான்குன்றினுன்னான்.

இ-ள். அந்திவந்தடைந்ததரையை—தண்ணைப்பிரிந்து அந்திப்பொழுதில்
வந்தடைந்த தனதுதாயினை, கண்டஆன்கன்று இன்னுன்னான்—பார்த்த அப்
பசுவின் கன்றையொத்த இராமமூர்த்தி, வந்தவள்தன்னை —வந்தசிற்றன்
னையை, சென்னிமண் உறவணங்கி—தன்நெற்றிமண்ணுலகில்தோயவணங்கி,
வாய்த்த சிந்தூரப்பவளம்செவ்வாய் செங்கையிற்புதைத்து—அமைந்தசெவ்
தபவளம்போன்ற செவந்தவாயினைச் செவந்தகையாற்புதைத்து, மற்றைசுந்த
ரம் தடக்கைதானைமடக்குறது வண்டுநின்றான்—பின் அழகிய நீண்டகை
ஆடையைமடக்கி நிற்கத்துவண்டுநின்றனர்.

வாய்த்த வலித்தல் விகாரம். மற்றைபின் என்னும் பொருளில் வந்த
இடைச்சொல். அட்டாங்கமும் பஞ்சாங்கமும் நெற்றிதோய வணங்குதலால்
சென்னிஎன்றதற்கு நெற்றிஎன்றும் இதுவிடாதவிவக்கினை. தடக்கைஉரிச்
சொற்றொடர், வருமொழிவல்லெழுத்துமிகுதல் “இயல்பினும் விதியினும்”
என்றரு—ஆல். 101

நின்றவவன் நன்னேரோக்கியிரும்பினுலியைந்தநெஞ்சிற்
கொன்றுமூல்கூற்றமென்னும்பெயரினிற்கொடுமைபூண்டாள்
உன்மெனக்குணர்த்தலாவதேதயதேயென்னினீக்கும்
ஒன்றுனக்குந்தைமைந்தவுரைப்பதோருரையுண்டென்றான்.

இ-ள். நின்றவவன் நன்னேரோக்கி—நின்றஇராமமூர்த்தியைப்பார்த்து,
இரும்பின் ஆல் இயைந்தநெஞ்சினுள்—இரும்பாற்செய்தமனத்தோடு, கொன்
றுஉமூல் கூற்றம்என்னும்பெயரினினுள்—உயிர்களைக்கொன்றுமூலும் இயம
னென்னும் பெயரினிலும், கொடுமைபூண்டாள்—மிக்ககொடுமை பூண்டகை
கேசி, மைந்த—மைந்தனே, இன்றுஎனக்கு உணர்த்தல் ஆவது ஒன்று—இப்
பொழுதுஎன்னால் தெரிவிக்கும்ஒருசெய்தி, ஏயதுஏ—உன்பிதாஎவியதோ,
என்னின் ஆகும்—(ஆதலால்) அதுஎன்னொலுணர்த்தக்கூடும், உந்தைஉனக்கு
உரைப்பது ஒர்உரைஉண்டுஎன்றான்—உன்பிதாஉனக்குக் கூறும்ஒருவார்த்
தையுண்டென்றுகூறினான்.

ஏவியது ஏயது எனவந்தது. ஏவு பகுதி, ஈறுகெடுத்தல் சந்தி, யகரமெய்
இடைநிலை. அசாரியை, து ஒன்றன்பால்விகுதி. இதுசெயப்படுபொருள்மே
ல்கிற்றலால் வினைமுற்றுப்பெயர். ஏகாரம்தேற்றப்பொருட்டு. ஒன்றுசெய்
திமேல்கிற்றலால் பண்பாகுபெயர். 105

எந்தையேயேவரீரோயுரைசெயஇயைவதுண்டேல்
உய்த்தனெனமுயேனென்னின்பிறந்தவருளரோவாழி
வந்ததென்றவத்தினுயுவருபயன்மற்றொன் றுண்டோ
தந்தையுந்தாயுரீரேதலைநின்றேன்புனிமினென்றான்.

இ-ள். எந்தவ ஏவ—என்பிதாவே யேவ, நீர் ஏ உணர்செய்ய—
நீரோ யதனைக்கூற, இயைவது உண்டேல் — கிடைக்கும் பயனுதாயி
ல், அடியேன் உய்த்தனன் — அடியேன் பிழைத்தேன், என் இல்பிறந்த
வர் உள்ளு—என்னைப்போல மக்கட்பிறப்பிற் பிறந்தவருண்டோ, வாழி—
வாழ்க்கடவேன், வந்ததுஎன்தவத்து இன்ஆயவருபயன்—இவ்ருயான்வந்தது
என்தவத்தால் வந்தபெரும்பயன், மற்றுஒன்றுஉண்டு —வேறொன்றுளதா,
நீர்எதந்தைஉம் தாய்உம்—நீரேபிதாவந் தாயுமாவீர், தலைநின்றேன் பணிமின்
என்றான்—நீர்கூறும் ஏவலின்தலை நின்றேனதனையருளுமென்று கூறினார்,

வாழிய என்னும் வியங்கோளீறு கடைகுறை விகாரம். வாழ் பகுதி
இசாரியை, ய விசுதி. “வாழியவென்பதனீற்றினுயிர்மெய்-ஏகலுமுரித்து”
என்ற சூ-ஆல். ஆவீர் என்னும் பயனிலைதொகுத்தல். ஒகாரம் எதிர்மறைப்
பொருட்டு. 106

ஆழிசூழலகமெல்லாம்பரதனையாளநீபோய்த்
தாழிருஞ்சடைகடாங்கித்தாங்கருங்கவமேற்கொண்டு
பூழிவெங்காணண்ணிப்புண்ணியத்துறைகளாடி
ஏழிரண்டாண்டினவாவென்றியம்பின்னரசனென்றார்.

இ-ள். பரதன் ஏ ஆழிசூழ் உலகம் எல்லாம் ஆள — பரதாழ்வானே
கடல்கூழ்த்தநிலவுலகமெல்லாவற்றையும் ஆள, நீ போய்— நீசென்று, தாழ்
இருஞ்சடைகள் தாங்கி தாங்கு அருந்தவம் மேற்கொண்டு—தாழ்த்த பெரிய
சடைகளைத் தாங்கிப் பிறர் தாங்கற்கரிய தவத்தினை மேற்கொண்டு, பூழி வெ
ங்கானம் நண்ணி புண்ணியம் துறைகள் ஆடி—புழுதியடைந்த கொடிய ஆர
ணியத்தையடைந்து அங்குள்ள புண்ணியத்திகளினீர்த்துறையில் நீராடி, ஏழ்
இரண்டு ஆண்டுஇன் வா என்று அரீசன் இயம்பினன் என்றான்—பகிணன்
குவருடம்கழித்துவாராயென்று தசரதசக்கரவர்த்திகூறினான் என்றுகூறினான்

புண்ணியத்துறை என்றது ‘கங்கையின்கணிடைச்செரி’ என்றால்போ
லநின்றலால் விட்டவிலக்கணை, ஏழிரண்டு பண்புத் தொகைநிலத்தொடர்.
இன்னீக்கப்பொருட்டு. (107)

இப்பொழுதெம்மனோராவியம்புதற்கெளிகையாரும்
செப்பருங்குணத்திராமன்றிருமுகச்செவ்வினோக்கில்
ஒப்பதேமுன்புபின்பிவ்வாசகமுணரக்கேட்ட
அப்பொழுதலந்தசெந்தாமரையினென்றதம்மா.

இ-ள். யார் உம்செப்பு அருங்குணத்துஇராமன் திருமுகம்செவ்வினோ
க்கில்—ஏவருஞ்சொல்லுதற்கரிய நற்குணத்தினைபுடைய இராமமூர்த்தியின்
திருமுகப்பொலிவைப்பார்க்கில், முன்புஒப்பது—முன்புதாமரைமலையொத்
தருந்தது, இவாசகம் உணரக்கேட்டபின்பு—இந்த வார்த்தையைக்கேட்டபின்
னார், அப்பொழுதுஅலர்ந்தசெந்தாமரையினவென்றது—அன்றலர்ந்தசெந்தா
மரை மலரைவெற்றிகொண்டது, அம்மா இதுஓர்வியப்பு(ஆதலால் எம்அன்
னோர் ஆல் இப்பொழுதுஇயம்புதற்குள்ளிதவ—எம்போலியசாவிப்பொழுது
அவரது உன்னத்திளர்ச்சியைச் சொல்லுதற்கு எளிதாகுமா(அரிதுஎன்றபடி)

மூன்புஎன்றது அங்குவந்தகாலத்தை. அம்மாவியப்பிடைச்சொல். ஏகா
கம் எதிர்மறைப்பொருட்டு. இதனால் அவரது உள்ளக்கிளர்ச்சி புலப்பட்ட
தால் குறிப்பு நவீந்தியணி.

108

தெருளுடைய மனத்துமன்னனைவலிற்றிறம்பவஞ்சி
இருளுடையுலகந்தாங்குமின்னலுக்கியைந்துநின்றான்
உருளுடைச்சகடம்பூண்டவுடையவனுய்த்தகாரே
மருளுடையொருவனீக்கவப்பினியவிழ்ந்ததொத்தான்.

இ-ள். தெருள்உடைய மனத்துமன்னன் எவலில் திறம்பஅஞ்சி—தெ
ளிவமைந்த மனத்தையுடைய தசரதச்சக்கரவர்த்தியின் எவலினின்றும் மாறு
படுதற்கஞ்சி, இருள்உடைய உலகந்தாங்கும் இன்னலுக்குஇயந்துநின்றான்—
இருள்வாய்ந்த பூபாரத்தைத்தாங்குதுன்பத்திற்கு உடன்பட்டுநின்ற இராம
மூர்த்தி, உடையவன்உய்த்த—உரியவன்செலுத்திய, இருள்உடைய சகடம்
பூண்டதூர்வது—உருளாவாய்ந்த பண்டியிழ்ப்புட்டிய எருமைக்கடாவை, அரு
ள்உடைய ஒருவன்நீக்க—கருணையையுடைய பிறனொருவன் பூட்டுவிட்டு
நீக்க, அ பிணி அவிழ்த்தது—அப்பூட்டுவிட்டுமகிழ்ந்ததை, ஒத்தான்—இவர்
ஒத்துப்பொலிந்தார்.

இருளுடைய என்ற பொருளுடை உயிர்களுக்கு இளைப்பொழித்தல்
மேல் நின்றது. பூபாரஞ்சுமத்தற் குடும்பட்டது அரசனேவற்கஞ்சியேயாத
லால் எவலிற்றிறம் பவஞ்சிஇயைந்து நின்றான்என்றார். பூபாரத்தை ஏற்று
தலால் அரசன் பாரமேற்றிய பண்டியையுடையவனுக்கும், அப்பாரத்தையிழு
த்துச்செல்லும் கடாவிற்கிரங்கிப்பூட்டு அவிழ்த்து விட்டபிறனொருவன் கை
கேசிக்கும், அக்கடா இளைப்பொழிந்து மகிழ்கூர்தல் இராமமூர்த்திமகிழ்கூர்
ந்ததற்கும் ஒப்புக்கூறுதலால் ஒப்புமைக்கூட்ட வுவமையணி. உடைய என்
னும் தொழிற்பண்படியாகப்பிறந்த செயப்படு பொருள்குன்றாத, குறிப்புவி
னைப்பெயரெச்சம் ஈறுகெட்டு நின்றது.

109

மன்னவன்பணியன்றுகினும்பணிமறுப்பனோவென்
பின்னவன்பெற்றசெல்வமடியனென்பெற்றதன்றோ
என்னினியுறுதியப்பாவிப்பணிதலைமேற்கொண்டேன்
மின்னொளிரகானமின்றேபோகின்றேன்விடையுங்கொண்டேன்

இ-ள். மன்னவன் பணி அன்று ஆகில்—(ஏவியது) அரசன்பணித்த
எவலல்லவாயினும், தும்பணிமறுப்பன்ஒ—நீர்பணித்த பணியைமறுப்பேனோ,
என்பின்னவன்பெற்றசெல்வம் அடியனென்பெற்றதுஅன்றுஒ—எனதுபின்
னோனாகியபரதாழ்வான் அடைந்தசெல்வம் அடியேனாகிய யான் அடைந்ததல்
லவா, அ பால்உறுதி இனிஎன்—(அவ்வாறுகருதாவிடில்) அப்பால்பெரும்
பயன்யாது, இ பணிதலையேற்கொண்டேன்—நீராகுளிய இத்தப்பணிவிடை
யைதலையேற்குமந்தேன் (ஆதலால்) மின்னொளிரகானம் இன்றுபோகின்றே
ன்—மேகத்தில்தின்னல்விளங்குகாட்டிற்கு இப்பொழுதே போகின்றேன்.
விடைஉம்கொண்டேன்—(நீர்ஏவியதால்) விடையும்பெற்றுக்கொண்டேன்

விடை விடுக்கப்படுவது என்னும் பொருள்மேல்நிற்றலால் செய்யப்படு பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர், விடுபகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, ஐ லிருதி. விடைஉத்தரம். எவன்என்னுங்குறிப்புவினைமுற்று இடைக்குறையாய் என் என நின்றது. ஓகாரம் எதிர்மறைப்பொருட்டு 110

கைகேசிகுழவினைப்படவும் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் 294.

—

ந க ர் நீ ங் கு ப ட ல ம்.

இராமமூர்த்தி நகரின்னின்று நீங்குதலையுணர்த்திய சமூகம்என மூன்று சொல் இரண்டிசந்தியாய்நிற்றலால் முன்ன தூர்க்கப்படு பொருளில்வந்துநீங் தாம்வேற்றுமைத்தொகைநிலைத்தொடரிலும் பின்னது எய்தப்பொருளில் வந்த உருபும்பயனுந்தொக்க இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகைநிலைத்தொடரி லும்வந்தன. நகர்நீங்கு வருமொழிமுதல் மெல்லெழுத்தியல்பாதல் “எண்மூ வெழுத்து” என்னுஞ்சூ—இல் “ஞநமயவக்களியல்பும்” என்றவிதியாலும், நீங்குபடலம் வேற்றுமைவழியில்மென்றொடர் குற்றியலுகரத்தின்முன்வரு மொழிமுதல் வல்லெழுத்துமிகாது இயல்பாதல் “இயல்பினும்விதியினும்” என்றசூ—இல் “மன்” என்றமிகையாலுங்கொள்க.

என்றுகொண்டினையகூடியடியினையிறைஞ்சியீட்டும்
தன்றுணைந்தாதைபாதமத்திசைநோக்கித்தாழ்த்து
பொன்றினிபோதினாலும்பூமியும்புலம்பிணையக்
குன்றினுமுயர்ந்ததோளாண்கோசலைகோயில்புக்கான்.

இ-ள். குன்றின்உம் உயர்ந்த தோளான்—மலையைப்பார்க்கிலு முயர் ந்ததோளையுடைய இராமமூர்த்தி, என்றுகொண்டு இனையகூறி—(விடைமே ற்கொண்டேன்) என்றுகைக்கொண்டு இத்தன்மையுடையவற்றைச்சொல்லி, இணைஅடிஇறைஞ்சி—அவள் இரண்டொத்தங்கிலையும்வணங்கி மீட்டும்—மீள வும், தன்தாதைதுணைபாதம்—தனதுபிதாவின்ரண்டொத்தங்கிலையும், அதிசை நோக்கித்தாழ்த்து—அவளிருக்கும்அந்தத்திசையைநோக்கிவணங்கி, பொன் ணிபோதினான்உம் பூமியும்புலம்பிணைய—பொன்னைப்போலுஞ்சென்றிறமிக்க தாமரைமலரில்வசிக்கும் சிதேவியும்பூதேவியும் புலம்பிமனம்வருந்த, கோசலை கோயில்புக்கான்—கௌசலாதேவியின் கோயிலிற்சென்றார்.

மீட்டுசெயவெனெச்சத்திரிபு. இறைஞ்சி இறத்தகால வினையெச்சம்
இறைஞ்சு பகுதி. 1

குழைக்கின்றகவரியின்றிக்கோற்றவெண்குடையுமின்றி
இழைக்கின்றவிதிமுன்சொல்லத்தருமம்பின்னிர்வங்கியேக
மழைக்குன்றமனையான்மௌலிகவித்தனன்வருமென்றென்று
தழைக்கின்றவுள்ளத்தன்னுள்முன்னொருதமியன்சென்றான்.

இ-ள். மழைசூன்றம் அனையான் — மேகம்படிந்த மலையையொத்த இராமமூர்த்தி, குழைக்கின்ற கவரி இன்றி—துவண்டகையுஞ் சாமரையில்லாமலும், கொற்றம்பெண்குடைஉம்இன்றி—பெற்றியமைந்த தவளக்குடை இல்லாமலும், இழைக்கின்றவிதியின்முன்செல்ல—நிகழும் ஆதிசங்கற்பமுன்செல்லவும், தருமப்பின் இறங்கிக்—அறக்கடவுள் பின்னேவருந்திச்செல்லவும், மௌலிகவித்தனன் வரும்என்று என்றுதழைக்கின்ற உள்ளத்து அன் னான்முன்—முடிசூடிவருவானேயென்றென்று தழைக்கோநின்ற மனத்தையுடைய அக்கௌசலாதேவியின் முன்பு, ஒருதமியன்சென்றான்—பரிவாரமில்லாது தானொருதனியராய் இராமமூர்த்தி போயினான்.

குழைக்கின்றஇழைக்கின்ற நிகழ்காலப்பெயரெச்சம் குழை இழைபகுதி.

புனைந்திலன் மௌலிகுஞ்சிமஞ்சனப்புனிதரீரால்
நனைந்திலனென் கொலென்னுமைபத் தாணவரினபாதம்
வனைந்தபொற்கழற்கால்வீரன் வணங்கலும் குழைந்துவாழ்த்தி
நினைந்ததென்னிடைபூறுண்டோடுநடுமுடி புனைதற்கென்றான்.

இ-ள். மௌலிபுனைந்திலன்—முடிசூடலன், புனிதம் மஞ்சனம் நீர் ஆல் குஞ்சிநனைந்திலன்—தூய்மைவாய்ந்த திருமஞ்சன நீரினாற்செய்தகவனையா திருக்கின்றனன், என்கொல்என்னும் ஐயத்தாள்நளினம்பாதம்—ஒவ்விடை பூறுநோர்ந்தது என்னகாரணமோவென்று மயங்கும் ஐயத்தையுடைய கௌச லாதேவியின் தாமரைமலர்போன்றபாதங்களை, பொற்கழல் வனைந்தகால்வீர ன்வணங்கலும்—பொன்றாற்செய்த வீரகண்டைகட்டியகாலையுடைய இராம மூர்த்திவணங்க, குழைந்து வாழ்த்தி—மனம்ளகிவாழ்த்தி, நெடுமுடிபுனைத் தற்குநினைந்ததுஎன்—நீண்டமகுடஞ்சூடுதற்கு மீளாநீரோத்ததியாது, இடை பூறுஉண்டு ஒன்றான்—இடையில்தடைவந்ததோ வென்றுவினவினான். 3

கலிவிருத்தம்.

மங்கையம்மொழிகூறலுமானவன்
செங்கைகூப்பிபின் காத்தற்பிருமகன்
பங்கமில்லுணத்தெம்பி. பாதனே
துங்கமாமுடிசூடுகின்றனென்றான்.

இ-ள். மங்கை அ மொழிகூறலும்—கௌசலாதேவியை வார்த்தை வினவ, மானவன் செங்கைகூப்பி—இராமமூர்த்தி செவந்த கைகளைக்கூப்பி, கிண்காதல் திருமகன்—உனது விருப்பமைந்த திருமகனும், பங்கம் இல்லுண த்துஎம்பி—குற்றமில்லாத குணத்தையுடைய என்மப்பியாகிய, பாதனே— பரதாழ்வானே, துங்கம் மாமுடி சூடுகின்றான்என்றான்—உயர்ச்சிவாய்ந்தபெ ருமையமைந்த மகுடஞ்சூடுகின்றனென்றுகூறினான்.

மானவன் மனுமரபிற்பிறத்தவன். இதுதத்திதாந்தபதம்

4

முறைமையன்றென்பதொன்றுண்டிழும்மைவின்
நிறைகுணத்தவனின்னிணும்நல்லனும்
குணநிலைன்னெனக்கூறினாநால்வர்க்கும்
மறுவிண்ணிவீரநறுமைமாற்றினான்.

இ-ள். நால்வர்க்கு உம் மறுஇல் அன்பின் இல்வேற்றமைமாற்றினான்—
நால்வரிடத்திலுஞ் செலுத்தக்குற்றமில்லாத நேயத்தில் வேறுபாடில்லாத
கௌசலாதேவி, முறைமை அன்று என்பது ஒன்று உண்டு—மூத்தானிருக்க
இளையானுக்கு முடிசூட்டுதல் முறைமையல்லவென்று கூறும் ஒருவார்த்தை
யுளது (அதுவேயன்றி), நின்னின் உம்மும்மையின் நிறைகுணத்தவன் நல்ல
ன்—உன்னைப்பார்க்கிலும் மூன்றுபங்கு நிறைந்த சற்குணத்தையுடையவன்
நல்லவன், குறைவிலன் எனகூறினான்—நல்லொழுக்கங்களிற் சிறிதுங்குறை
வில்லாதவனென்று சொன்னான்.

5

என்றுபின் னருமன்னவனேவிய
தன் றெனாமைமகனேயுனக்கறன்
நன்று நும்பிக்கு ானி லமநீ கொடுத்
தொன்றி வாழுதி யுழி பலவென்றான்.

இ-ள். என்று—என்றுகூறி, பின்னர் உம்—மீளவும், மகனே மன்ன
வன்வையது அன்று என்றாமை உனக்கு அறன்—என் அருமைப்புதல்வனே
அரசனேவியபணியை மறுக்காமையல்லவோ உனக்குத்தரும், நும்பிக்கு
நன்று நானிலம்நீ கொடுத்தது—உனதுதம்பிக்கு மிகவும்கிலவுலகை நீ கொடுத்த
து, ஒன்றிபலஊழிவாழுதி என்றான்—மனவொருமைப்பட்டுப்பல ஊழிகா
ரும்வாழ்வாயென்று கூறினான்.

பின்னர் காலப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல் பின் பகுதி, னகரமெய்
சந்தி, அர் பகுதிப்பொருள் விதுதி.

6

தாயுரைத்த சொற்கேட்டுத் தழைக்கின்ற
தூயசிந்தையத்தோயில்குணத்தினான்
நாயகன் னெனைநன் னெறியுயர்ப்பதற்
கேயதுண்டொர்பனியென்றியம்பினான்.

இ-ள். தாய் உரைத்தசொல்கேட்டுத் தழைக்கின்ற—தாய்கூறிய வார்த்
தையைக்கேட்டுத் தழைக்காகின்ற, தூயசிந்தைஅதோம்இல்குணத்தினான்—
களங்கமில்லா மனத்தையும் குற்றமில்லாதகுணத்தையுமுடைய இராமமூர்
த்தி, நாயகன்—நமதரசன், என்னை நல்நெறி உயர்ப்பதற்கு—என்னைநல்லவழி
யிற்செலுத்த, ஏயது ஒர்பணிஉண்டு என்றுஇயம்பினான்—வவியதோர்பணி
விடையுண்டென்றுகூறினார்.

உயர்ப்பதற்கு நிகழ்காலவினையெச்சம் உய் பகுதி, பகரமெய் விரித்தல்
விகாரம், அ, து, அன் சாரியை, பகரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் னகரத்
திரிபும் சந்தி, கு எச்சவிகுதி,

7

நுண்டிரைத்தபணியென்னையென்றவா
காண்டொரோழிநோடேழகன் காணிட
மாண்டமாதவரோடுடன்வைகப்பின்
மீண்டுநீவரல்வேண்டிமென்றனென்றான்.

இ-ள். நுண்டு உரைத்தபணி என்னை என்றவட்கு—இவ்விடத்து அர
சன்கூறியபணி என்னவென்றுவினவிய கௌசலாதேவிக்கு, ஒர் ஏழினோடு

ஏழ் ஆண்டு—பதினான்குவருடம், அகன் கான் இடைமாண்ட மாதவர் ஒடு உடன்வைகி—இடம்பரந்த காட்டில் பெரிய தபோதனரோடுகூட விருந்து, பின்மீண்டுசீவரல்வேண்டும் என்றான் என்றான்— பின் நீதிரும்பிவரவேண்டுமென்று கூறினானென்று இராமமூர்த்திகூறினார்.

ஒடுகுபிரண்டனுள் முன்னது வினையிலுடனிகழ்ச்சிப்பொருட்டு. பின்னதுதலைமையுட னிகழ்ச்சிப்பொருட்டு. வைகி இறந்தகால வினையெச்சம் வைகு பகுதி. 8

ஆங்கவவாசகமென்னுடனானல் குழை
தூங்குதன் செவியிற்றொடரா முனம்
ஏங்கினுனினைக் காள் திகைத்தாள் அனம்
வீங்கினுள் விடமினுள் விழுந்தாளேரோ.

இ-ள். ஆங்கு—கூறிய அப்பொழுது, அவாசகம் என்னும் அனல்— அந்தவார்த்தையென்னும் நெருப்பு, குழை தூங்குதன் செவியில் தொடராத முன்னம்—குண்டலந்தொங்கியசையுந் தன்காதித் தொடர்தற்கு முன்னமே ஏங்கினுள் இளைத்தாள் திகைத்தாள்—புலம்பியினைத்துத்திகைத்து, மனம்வீங்கினுள் விம்மினுள் விழுந்தாள்—மனம்பொருமிவிம்மி நிலத்தின்மேல்விழுந்தனள்

ஏங்கினுள், இளைத்தாள் திகைத்தாள், வீங்கினுள், விம்மினுள் என்னு முற்றுக்கள் எச்சமாய் விழுந்தாள் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலையைத் தனித்தனிகொண்டன. 9

வஞ்சமோமகனேயுனைமானிலம்
தஞ்சமாகநீ தாங்கென்றவாசகம்
நஞ்சமோவினியா னுயிர்வாழ்வொனோ
அஞ்சமஞ்சமென்னுருயிரஞ்சமால்

இ-ள். மகனே உன்னைமானிலம் தஞ்சம்ஆக நீதாங்கு என்றவாசகம் வஞ்சம் ஒநஞ்சம் ஒ—மகனே உன்னைநோக்கி பெரிய நிலவுலகைப் பற்றுக் கோடாக நீபாதுகாவாயென்றவார்த்தை யுன்னைவஞ்சித்தற்பொருட்டாவென் னைகொல்லுதற்பொருட்டா, நான் இனி உயிர்வாழ்வென் ஒ—உன்னைப்பிரிந்துநானுயிரோடுகூடி வாழ்வேனா, அஞ்சம்அஞ்சம் என் ஆர் உயிர் அஞ்சம்—உன்பிரிவிற்கு அஞ்சாநிற்கும் எனது அரிய வுயிர் அஞ்சாநிற்கும் என்றனன்.

அஞ்சம் அஞ்சம் அவலப்பொருளில்வந்த அடுக்குத்தொடர். நஞ்சம் என்றது தனக்காதலால் என்னை கொல்லுதற் பொருட்டு. எனப்பொருள் கூறினாம். 10

கையைக்கையைநெரிக்குந்தன்காதலன்
வைகுமாவிலையன்னவயிற்றினை
பெய்வனைத்தளிராற்பிசையுமபுகை
வெய்துயிக்குமவீழுங்கும்புழுங்குமா

இ-ள். கையைகையை நெரிக்கும்—தனதுகையை, மற்றொருகையா நெரிப்பான், தன்காதலன்வையும் ஆல் இலை அன்னவயிற்றினை—தனதுபுத் திராகிய திருமால் தங்கிய ஆலிலையையொத்த வயிற்றை, வளைபெய்தளிர் ஆல்பிசையும்—வளையலணிந்த தளிர் போன்ற கைகளாற்பிசைவான், புகைவெய்துயிர்தும்—புகையெழும் பெருமூச்செறிவான், விழுங்கும் புழுங்குவான்—அம்மூச்சை யடக்குவான் மனம்புழுங்குவான்.

திருமால் ஆலிலையி லறிதுயிலாதலால் தன்காதலன்வையுமாலிலையென் றார். புழுங்குதல் வெப்படைதல் கையைக்கையைநெரிக்கும் என்றதற்குக் கையைநெரிப்பான் கையைநெரிப்பான் எனக் கொள்ளலும் ஒன்று. புழுங்கும் செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டுமுற்றாதலால் பொதுமைநீங்கிநின்ற பெண்பார் படர்க்கை வினைமுற்று புழுங்கு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, ௨ ம் விசுதி. 11

நன்றுமன் னன் கருணையெனாகும்
நின்றமைந் தனே போக்கிநெடுந் தரத்
நென்றுபோவ் தெனவெழுநின் னுயிர்
பொன்றுமபோ துற்றதுந் துபோ லுமே.

இ-ள் மன்னன் கருணை நன்று என்று என்கு நகும்—அரசன் புத்திரானிடத் துக்கொண்டிருப்பை நன்றியுருந்ததென்று கூறிச்சொற்பான், நின்றமத்தனை நோக்கி—தன்முன்னின்ற இராமமூர்த்தியைப்பார்த்து, நெடுஞ்சுரத்து என் றுபோவதுஎன்னஎழும்—பெரியபாலேநிலத்தில் எப்பொழுதுசெல்வதென்று எழுவான், இன் உயிர் பொன்றும்போது உற்றது—இனியஉயிர் உடலின்று நீங்குங்காலத்தில் நேரிட்ட அவச்சையை, உற்றதுபோலும்—அடைந்ததன் மையையொத்தவளாயினார்.

நகும், எழும், போலும் என்னும் வினைமுற்றுக்கள் பாற் பொதுமையினிங் கிப்பெண்பால்மேல் நின்றன. பொன்றும் எகிற்காலப்பெயரெச்சம் பொ ன்று பகுதி. 12

அன்பிழைத்தமனத்தரசற்குநீ
என்பிழைத்தனையென்று நின்றேங்குநால்
முன்பிழைத்தவறுமையின் முற்றினோர்
பொன்பிழைக்கப்பொதிந்தனர் போலவே

இ-ள். அன்பு இழைத்தமனத்து அரசற்கு—உன்னிடத்து ஆரா அன்பு கொண்டமனத்தையுடைய அரசனுக்கு, நீ என்பிழைத்தனை என்றுநின்றுவ ங்கும்—நீயென்ன தவறுசெய்தாயோவென்று கூறிநின்று புலம்புவான். முன் புழைத்தவறுமையின் முற்றினோர்—முன்புசெய்ததவக்குறைவால் தரித்தி ரத்தில் முதிர்ந்தோர், பொன்பிழைக்க பொதிந்தனர் போல—இடையிற் பெற் றபொருளையிழைத்தலாலடைந்ததுன்பத்தால்விழுங்கப்பட்டவனா யொப்ப.

மிக்கவறுமையுடையோன் இடையிற் பெறும்பொருளைப்பெற்று இழத் துபெருந்துன்பத்தை யடைகல்போல மகவில்லாமல் வருந்தி இடையி லிராம மூர்த்தியைப்பெற்றுப்பின் பிரிதலால் வறுமையின்முற்றினோர் பொன்பிழை க்கப்பொதிந்தனர் போல என்றார். இது தொழில் பற்றிவந்த வறுமையணி

பிழைக்க காரணகாரியப்பொருள்மேல் நின்றலால் இரந்தகால வினையெச்சம். பிழைபகுதி, குசாரியை, கசரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி, அ எச்ச விகுதி. 13

அறமெனக்கிலையோவெனுமாவிறைந்
திறவிடுத்ததென்றெய்வதங்கா ளெனும்
பிறவுரைப்பதென்கன்றுபிரிந்துழிக்
கறவையொப்பக்கரைந்துகலங்கினான்.

இ-ள். தெய்வதங்காள்—தெய்வங்களே, அறம் எனக்குஇல்லை ஒ என் னும்—தருமப்பயன்பாற்பொய்ததோவென்பான், ஆவிறைந்து இற அழித் தது என்னென்னும்—உயிரைந்தழிவவந்த தீவினைப்பயன் யாதோவென்பான், பிறஉரைப்பது என்—வேறேநாமெடுத்துக்கூறுவது என்ன இருந்தது, கன் றுபிரிந்த உழிகறவை ஒப்பகரைந்துகலங்கினான்—கன்றுபிரிந்தவிடத்துவரு ந்திறையும்பசுவைப்போல மனநெக்குவிட்டுக்கெளசலாதேவிநிலைகலங்கினான்.

தெய்வதம் தகரம்பிரத்தியம். தெய்வதங்காள் விரியுருபேற்றுநின்றது. “ளஃகானுயிர்பெயர்க்கு” என்றரு—ஆல். பிறஅஃபினைப்பலவிற்பாற்படர் க்கைப்பெயர்ச்சொல் அகரவீறு தொக்கது. கறவை வினைமுதற்பொருளில் வந்த தொழிற்பெயர். கற பகுதி, வகரமெய்சந்தி, 33 விகுதி.. 14

இத்திறத்தினிடருறுவாடனைக்
கைத்தலத்தினெடுத்தருங்கற்பினேய்
பொய்த்திறத்தினனுக்குதியோபுகல்
மெய்த்திறத்துநமவேந்தனைநீயென்றான்.

இ-ள். அருங்கற்பினேய்—பெறுதற்கரிய கற்பினையுடையாய், இதி ர்த்து இன் இடர் உருவாள்தன்னை—இவ்வாறாகத் துன்பங்கூர்கின்ற தன் அன்னையை, கைத்தலத்து இன் எடுத்து—தனதுகையாலெடுத்து, மெய்தி ர்த்து நமவேந்தனை—உண்மைபொய்க்காத நமதரசனை, நீபொய் திறத்தினன் ஆக்குதி ஒ—(இப்போது) பொய்த்தனனென்று நீசெய்கின்றாயோ, புகல் என்றான்—சொல்லாயென்று இராமமூர்த்திகூறினார்.

கைத்தலம் ஒருசொல்.

15

பொற்பிறுத்தனமெய்மைபொதிந்தன
சொற்புறத்தற்குரியனசொல்லினான்
கற்புறுத்தியகற்புடையாடனை
வற்புறுத்திமனங்கொளத்தேற்றுவான்.

இ-ள். கற்பு உறுத்திய கற்புடையாள்தன்னை—உலகில் கற்பிலக்க ணத்தை நிலைநிறுத்திய கற்பினையுடைய கௌசலாதேவியை, மனம்கொள வற்பு உறுத்தி—மனம் நிலைபெற உறுதிப்படுத்தி, தேற்றுவான்—தெளிவிக் குமிராமமூர்த்தி, பொற்பு உறுத்தன—நற்செயல்நிலைத்தனவும், மெய்மைபொ திந்தன—உண்மை செறிந்தனவும், சொற்பு உறுத்தற்கு உரியன—சொல்லு ள்சொற்களால் உறுதிப்படுத்தற் குரியனவுமாகிய சொற்களை, சொல்லின ன்—கூறினான்.

சொற்பு தொழிற்பெயர் சொல்பகுதி, வகரத்திரிபு சந்தி, பு புடைபெயர்ச்சி விசுதி. சொல் சாதியொருமை.

16

சிறந்துத் திதிருவுறவெந்தையை.
மறந்தும்பொய்யிலனாக் கிவனத்திடை,
உறைத்துதிருமுறுதிபெற்றேனிதிற்
பிறந்துயான்பெறும்பேறென்பதியாவதே.

இ-ள். தம்பிசிறந்து திருவுற—பரதாழ்வான் மகிழ்ச்சியிற் சிறந்துசெல்வத்தையடையவும், எந்தையைமறந்தும் பொய்யிலன் ஆக்கிடும்—என்பிதாவைமறந்தும் பொய்குறாவனாகச்செய்தும், வனத்து இடைஉறைத்துதீரும் உறுதிபெற்றேன்—காட்டில்வசித்துத் தவத்திலநாள்போக்கும் உறுதி அடைந்தேன், இதில்—இதைப்போல யான்பிறந்துபெறும்பேறு என்பதுயாவது—யான்மக்கட்பிறப்பிற் பிறந்து அடையும்பெரும்பயனென்று சொல்லப்படுவது வேறுஎது (ஒன்றுமில்லைஎன்றபடி)

யாது யாவது வகரவுயிர்மெய் தோன்றல் விகாரம், பெருபேரு முதனி லேதிரிந்த தொழிற்பெயர். எண்ணும்மைவொருத்தல்.

17

விண்ணுமண் ஹாநிவ்வேலையுமற்றுடவோ
மெண்ணும்பூதமெல்லாநிறத்தேகினும்
அண்ணலேவல்லமறுத்தவழியனே,
கொண் ஹமோவிறந்தென்பியெனென்றான்.

இ-ள். விண்உம் மண்உம் இவ்வேலும்—விண்ணுலகு மண்ணுலகும் இக்கடலும், மற்றுஉம்—மற்றுள்ளபொருள்களும், வேறுஎண்ணும் பூதம்எல்லாம் இறந்துகிடனும்—வெவ்வேறாக எண்ணப்படும் பஞ்சபூதங்களும் தத்தம் நிலைகெட்டழிந்துபோயினும், அண்ணல் எவல்லமறுக்க—அரசுணையையெறுக்க, அடியனைற்கு ஒண்ணும் ஒ—அடியெனுகியவெனக்குக்கடும்மா, இதற்குஉள் அழியேல் என்றான்—இதற்கு மனம்வருந்தாதேயென்று தன்னனைக்குக்கடறினார்.

உலழிபெயரினும் என்பார் இறந்தேகினும் என்றார். மற்று என்னும் இடைச்சொல் முன்கூட்டியவைகட்கு இனமாய்வந்தது. அழியேல் முன்னிலையொருமையெதிர்மறை எவல் வினைமுற்று அழிபகுதி, யகரமெய் சந்தி, ஏல் விசுதி.

18

ஆகினையவரசன் னனையால்
ஏகலென்பதியா ஹமுறைக்கிலென்
சாகலாவுயிர்நாங்க வல்லேனையும்
போகினின்னாடும்கொண்டனையும்போகென்றான்.

இ-ள். ஐய—ஐயனே, ஆகின்—ஆனால், அரசன்தன் ஆணையால் ஏகல் என்பது—அரசுணையின்படிச்செல்லுதலொழிக் என்பதை, யான்உம்உரைக்கிலென்—நாணுக்கடேன், சாகலாக உயிர்தாங்க வல்லேனெனும்—கேட்டுச் சாகாத உயிரைசுமக்கவல்ல என்னையும், போகின்—நீ காட்டிற்குச்சென்றால், நின்னெடுவும் கொண்டனையோரு என்றான்—உன்னோடும் அழைத்துக்கொண்டு செல்லாய் என்றுகூறினான்.

ஏகல் எதிர்மறைவியங்கோள் வினைமுற்று ஏகுபகுதி, உகரங்கேடுசெந்தி, அல்லியங்கோள்விருதி அல் எதிர்மறையேவல் விருதியாகக்கொண்டு ஏகா தேயெனப்பொருள்கொள்ளலும் ஒன்று. கொண்டனைமுன்னிலையொருமை வினைமுற்று எச்சத்தின்மேல் நின்றது. போருமுதனிலைத் தனிவினை யாத லால் முன்னிலையேவல் வினைமுற்றின்மேல் நின்றது.

19

என்னை நீங்கியிட்டு டர்க்கு ல்வவருறும்
மன்னர் டன்னலாவற்புறுத்தாது டன்
துன்னு உன்னெடுக டு க்துணிவதோ
அன்னையேயுறம்பாறக்கிலையாமென்றான்.

இ-ள். அன்னையே தாயே, என்னை நீக்கி இடர்கடல் வைத்தும்மன் னர் மன்னனை—என்னைப்பிரிந்து துன்பக்கடலில் அழுந்திய அரசனை வற்புறுத்தாது—மனத்தெளிவிக்காது, உடன் துன்னுகாணம் தொடரதுணிவது ஒ அறம்—என்னுடன் வெப்பமிக்ககாட்டில் தொடர்ந்துவரத் துணிவதோ தருமம். பார்க்கிலைன்றான்—5 அத்தருமத்தைநோக்கிலையென்று கூறினான். அறம் அரசனைத்தேற்றுதல். ஆங்கட்டுரைச்சுவைப்பொருள் படநின்ற இடைச்சொல்.

20

வரிவிலெம்பிழிப் மண்ணரசாயவற்
குரிமைமாதிலமுற்றடிந் கொற்றவன்
திருநிலைநீங்கித்தவஞ்செய்யுந்ருடன்
அருமைநோன்புகளாற்றுகியாமன்றே.

இ-ள். வரிவில் எம்பி—கட்டளைத்த வில்வினையேந்திய பரதாழ்வான், இமண் அரசு ஆய்—இந்நிலவுலகிற்றரசனாய், அவற்ற உரிமைமாதிலம் உற்றபின் அவனுக்கு உரிமையாகப்பெரிய இந்நிலவுலகு கைவசப்பட்டபின், கொற்ற வன் திருநிலைநீங்கி தவஞ்செய்யுந்ருள்—அரசன் அரசச்செல்வத்தினின்று நீங் கித்தவஞ்செய்யுங்காலத்தில், உடன் அருமைநோன்புகள் ஆற்றுகி—அவனோடு நின்று செய்தற்கரிய வீரதங்களைச்செய்வாய்.

ஆம் அன்று ஏ. அசைநிலைகள்.

21

சித்தம்நீ திகைக்கின்றமென்றேவரும்
ஒத்தமாதவஞ்செய்துயர்ந்தாரன்றே
எத்தனைக்குளவாண்டுகளீண்டவை
பத்துநாலும்பகலல்லவோவென்றான்.

இ-ள். தேவர் உம் ஒத்தமாதவஞ்செய்து அகன்றுஏ உயர்ந்தார்—தேவர் களும் தத்தம்நிலைக்கொத்த பெரியதவஞ்செய்தல்லவா வுயர்வடைந்தார்கள், ஆண்டுகள் எத்தனைக்கு உள—(காட்டில்வசிக்கும்) வருடங்கள் எவ்வளவுநாளை க்கு உள்ளன, அவையின்பெத்தும் நாலும்பகல்அல்ல ஒ—அவ்வருடங்கள் இப்பொழுது பதினான்கும் பதினான்குநாளல்லவா (அவ்வாறிருக்க) நீசித்தம் திகைக்கின்றதுஎன்—நீமனநிலைகலங்குதல்யாது, என்றான்என்றுகூறினார்.

பதினான்குவருடமுஞ் சிறிதுபொழுதென்பார் பண்புத்தொகை யாகக் கூறாது. எண்ணும்மை தந்துபத்துநாலும் என்றார்.

22

முன்னர்கோசிகனென்னுமுனிவரன்
தன்னருட்டலேதா கியவிஞ்சையும
பின்னரெய்தியபேறும்பிழைத்தவோ
இன்னம்நன்றவர்க்கேயினசெய்தலே

இ-ள். முன்னர் கோசிகன் என்னுமுனிவரன் தன்னருள்—முன்பு கோசிகனென்னும் விசுவாமித்திரமுனிவரது பணியை, தலைதாங்கியவிஞ்சை உம்—தலைமேற்கொள்ளுதலால் வந்தகல்வியும், பின்னர் எய்திய பேறுஉம் மிழைத்தது—அதனாற்பின்படைந்த பயனுந் தவறினவோ (இல்லே ஆகலால்) அவர்க்கு எயினசெய்தல் இன்னம்நன்றது -- அவர்களுக்கு எவ்வளவற்றைச்செய்தல் இன்னமும்நல்லதே.

பணி அருளுதல் ஆகலால் பணியென்றும். விஞ்சையென்றது அவருபதேசித்த மத்திரங்கள். அவற்றால்வந்த பயன் தாடகை முதலியோரைவென்றதும் சீதாப்பிராட்டியைத்திருமணமுடிந்ததும். இன்னம் இனி உயன்னும் இடைச்சொற்றிரிபு. ஏகாரம்பொருத்தமில் புணர்ச்சி, நன்று என்பதனிறுதியில் நின்றற்குரித்தாதலால். தாங்கிய காரணப்பொருளில்வந்த இறந்தகாலவினையெச்சம்.

23

மாகவர்க்குவுழிபாடிழைத்தரும்
போதுமுற்றிப்பொருவருளிஞ்சைஉள்
ஏகமந்நனதாங்கியிரிமைபவர்
காதல்பெற்றுநன் காவரக்காண்டமால்.

இ-ள். மாதவர்க்குவுழிபாடு இழைத்து—பெரிய தபோதனர்களுக்குத் தொண்டுசெய்து, அரும்போசம்முற்றி—அசுளுடை—தற்கரிய ருனத்தில் முதிர்ந்து, ஏதம்அற்றன பொருவருவிஞ்சைகந்தாங்கி—குற்றமற்ற ஒப்பில்லாத மந்திரோபதேசங்களை மேற்கொண்டு, இமையவர்காதல் பெற்று நன்கு ஆவரகாண்டி—தேவர்களன்புபெற்று நான்சுகமாக இவ்ஞவரகீடே காண் பாய்.

தேவர்களன்பாவது அவர்களுக்குள்ள பகைமையைகீக்குதலாலவர்களுடும் அன்பு. நன்காளுருசொல். காண்டி முன்னிலையொருமை யெதிர்காலவினையுற்று காண்பது, துசாரியை, தகரத்திரிபும் உகரக்கேடும் சந்தி. இவ்வுகதி.

மகரவேலைமண்டொட்டவண்டாடிதார்ச்
சுகரர்தாதைபணிதலைநின்றதும்
புகரில்யாக்கையினின்னுயிர்போக்கிய
நிகரின் மாப்புக்கழிந்ததன்மேறாவென.

இ - ள். மகரவேலை — மகரமீனுவலங்கடலாக, மண்டொட்டவண்டு ஆடுதார்க்கரர்—நிலவுகத்தைத்தோண்டியவண்டுகள் வசிக்குமாலையையணிந்தசுகரர்கள், தாதைபணிதலைநின்றது—தமதுபிதாபணித்தபணியில்நின்றது, தம்புகரில்யாக்கையின் இன்உயிர்போக்கியநிகரில்மாபுகழ்—தமதுகுற்றமில்லாத உடலினின்று இனியவுயிரைப்போக்குதலால் வந்த ஒப்பில்லாத பெரியகீர்த்தி, நின்றதுஅன்று ஏன்—நிலைபெற்றதல்லவாவென்றுகூறி.

அறுசேர்க்கழிநெடிவாசிரியவிருத்தம்.

பிறியார்பிறிவேதென்னும்பெரியோய்தகவோவென்னும்
நெறியோவடியேய்நிலைநினையாநினைவேதென்னும்
வறியோர்தனமேயென்னுந்தரியேன்வலியேயென்னும்
அறியோவினையோவென்னுமரசேயரசேயென்னும்

இ-ள். பிறியார் பிறிவு ஏதுஎன்னும்—ஒருகணமும் பிறியாதவர் இப் போது பிரிதல்யாது காரணம்என்பான், பெரியோய்தகவுஒன்னும்—எல்லா நற்குணங்களிலும் சிறந்தோய்து தருகியாவென்பான், நெடு—இதுமுறையா, அடியேய்நிலைநினையாதநினைவு ஏதுஎன்னும்—அடியேய்நிலைமையை நீநினையாதஎண்ணம்யாதுகாரணம்என்பான், வறியோர்தனம்என்னும்—வறியவர்பெற்றதனம் போல்வாயென்பான், தமியேன்வலியேஎன்னும்—உன் னையன்றித்துணையல்லாத வெனதுவலிமையேயென்பான், அறிவுஒவினைஒ ளன்னும்—(ஒன்றும்வாய்திறந்திருப்பது) அறிவோ (அடியேன்செய்த) தீ வினைப்பயனோ வென்பான், அரசே அரசே என்னும் — அரசனே யரசனே யென்பான்.

ஒகாரமும் ஏகாரமு முறையிடுதற்பொருளில்வந்தன, பிறியார்லகரம் னகரமாதல்போல ரகரம் நகரமாக வருதல்தமிழ்வுழக்கு. 31

இருளந்நிடவுற்றொளிரும்பிரவிக்கெதிருந்திகிரி
உருளத்தனியுய்த்தொருகோனடையிற்கடைகாணுலகம்
பொருளந்நிடமுற்றுமும்பகலிற்புகுதற்கென்றோ
அருளக்கருதிற்றிதுவோவரசர்கரசேயென்னும்.

இ-ள். அரசர்க்கு அரசே—அரசர்க்கரசனே, இருள்அந்நிட உற்றுஒ ளிரும் இரவிக்குளதிரும்—அந்தகாரம் ஒழியஉகித்து விளங்கும்சூரியனுக் கெர்த்த, திகிரிஉருளத்தனியுய்த்து—ஆக்கினசக்கராஞ்செல்லத் தனியேசெலு த்தி, ஒருகோல்நடையில் கடைகாண்உலகம்—ஒப்பில்லாசெங்கோல்டத்துத லால் நீமுடிவுகாணுமலகமானது, பொருள் அந்நிடமுற்றுமும்அபகலில்— எல்லாப்பொருளுமுழிய முடியுமந்த ஊழிகாலத்தில். புகுதற்குஎன்றுஒ—புக வேண்டுமென்றோ, இதுஅருளக்கருதிற்று என்னும் (இராமமூர்த்திக்கு) இவ் வரசியல்தாக்கருதியது என்றுபுலம்புவான்.

திக்குப்பரியந்தம் செங்கோல்செல்லடத்து வோனென்பான் ஒருகோன டையிற் கடைகாணுலகம் எனவும் இராமமூர்த்திக்கு முடிசூட்டக்கருதியது உலகமுற்றுமழியக்கருதியோவென்பான் பொருளந்நிடமுற்றுமும்பகலிற் புகுதற்கென்றோஅருளக்கருதிற்றுஎனவுங்குறிஞள். நடைநடத்தல்என்னும் பொருள்மேல்நிற்றலால் தொழிற்பெயர்நட பகுதி, ஈடுகெடுத்தல் சந்தி, ஐபு டைபெயர்ச்சிவிசுதி.

திரையார்கடல்குழலகின்றவமேதிருவின்றிருவே
நிரையார்கலையின் கடலேநெறியார்மறையின்னிலையே
கரையாவயர்வேனெனநீகருணையேனெயெனினென்
றுரையாவிதுதானமுகோவுலகேழுடையாயென்னும்.

இ-ன். திரைஆர்கடல்குழ் உலகின்தவம்வ—அலைநிறைக்கடல்குழ்த்
டலகின்தவப்பேறே, திருஇன்திருவே—செல்வத்திற் கோர்பெருஞ்செல்வ
மே, திரைஆர்கலையின்கடலே—முறையாக நிறைத்தாற்கடலே, நெறிஆர்
மறையின்நிலையே—நன்னெறிநிரம்பியவேதத்தினிலைமையே, கரையாஅயர்
வேன்என்னை—மனங்கரைந்து சோருமென்னை, நீருணுலையேஎன்னின்
—நீ கிருபைக்கு இருப்பிடமானவனானல், உலகுவுழ் உடையாய்—ஏழுலகங்
களையுமுடையவனே, ஒன்றுஉரையாத இதுதான் அழகுஒன்னும்—ஒருசெ
ப்தியையும் வாய்திறவாத இச்செய்கைதானழகோ வென்றுபுலம்புவான். 33

மின்னின் மனையமேனி வெறிதாப்நிடநின்றதுபோல்
உன்னுத்தமைமைக்கண்டயாவுறுநோயதுகின் மணரான்
இன்னென்றுரையானென்னேயிதுதான்யாமென் மறியேன்
மன்னன்றகைமகாண வாராய்மகனேபென்னும்.

இ-ன். மின்னின்றால் அனையமேனி வெறில் ஆய்—மின்னல்நிலைபெற்
றலொத்த வுடம்புவெறிதாக, விடம்நின்றதுபோல்—பாம்பின்விஷமேறியின்
றதுபோல, உன்னும் தகைமைக்கு அடையாமல் உறுநோய்உறுகின்றதுஉண
ரான்—(பிறர்இன்னோயென்று)கருதுத்தன்மைக்கு அமையாமல்மிக்ககோ
ப்தானடைகின்றதையறியான், இன்னன்றுஉரையான்—இன்னதென்றுவா
ய்திறத்துகூறான், இதுதான்என்னை—இதுஎன்ன, யாதுஎன்றுஅறியேன்
—வந்தது இன்னதென்றறியேன், மன்னந்தகைமைகாண மகனேவாராய்
என்னும்—அரசனைடந்த தன்மையைக் காணமகனே வருவாயென்றுபுலம்
புவான்.

புகழ்தார் என்பது “புகழ்த்திருமல்லரோ” எனவருதல்போல உறுகின்
றதுஎன்னுக்கெரிநிலை வினைமுற்றும் இன்னது என்னுக்குறிப்பு வினைமுற்
றும் ஈறுகெட்டுகின்றல் செய்யுள்முடிபெனக்கொள்க. ஆய்செயவெனெச்சத்
திரிபு. 34

இவ்வாறமுவாளிரியற்குரல்சென்று இசையாதமுன்னம்
ஒவ்வாறொல்லாருகன்னொவ்வாறொளிவாணி நுபர்முனிவர்
அவ்வாறறிவாயென்னவர்கான் முனிவன்னவனும்
வெவ்வாறரசன்னிலைகண்டென்னும்வினையென்றுன்னு

இ-ன். இஹுஅமுவான் இரியல்குரல்சென்று இசையாதமுன்னம்—
இவ்வகையாகவழங் கௌசலாதேவியின் கெடுகிக்குரிய குரல்போய்க் காதில்
அடைதற்குமுன்னமே, ஒளிவான் நிருபர்முனிவர்—ஒளிவாய்தவானையேந்தி
ய அரசருமுனிவரும், ஒவ்வாறுஒல்லாதுஎன்னு—(இம்மங்கலச்செய்கைக்கு)
பொருந்தாதே கூடாதேயென்றுகூறி, அஹுஅறிவாய் என்ன—அங்கு நிக
ழ்த்ததையறிவாயென்றுகூற, முனிவன்வந்தான்—வசிட்ட முனிவர்வந்தார்,
அவன்உம் வெவ்வான்அரசன்நிலைகண்டு—அம்முனிவரும் வெய்யதானையேந்
தியஅரசனது நிலைமையைப்பார்த்து, என்னும்—நிகழ்த்ததுயாதாம், வினைவு
என்று உன்னு—வினைந்தது என்னவென்றுகருதி.

வெம்மைவான் ஈறுகேட்டுமுன்னின்ற மெய்வகரமெய்யாகத் திரிந்து வெவ்வாளென வந்தது ஆம் தட்டுரைச்சுவைப்பொருள் படநின்ற இடைச் சொல்.

85

இறந்தானல்லன் அரசன்னிற்வாதொழிவானல்லன்
மறந்தானுணர்வென்றுன்னுவன்கேகையர்கோன்மங்கை
துறந்தாடியார்தன்னைத் துறவாதொழிவாளிவளே
பிறந்தார்பெயருந்தன்மைபிறராலறிதற்கெளிதோ.

இ-ள். அரசன் இறந்தான் அல்லன்—அரசன்செத்தவனுமல்ல, இறவாது ஒழிவான் அல்லன்—இனிச்சாகாதிருப்பவனுமல்ல, உணர்வுமறந்தான் என்றுஉன்னா—அறிவிழந்த வசமானுன்னென்றுகருதி, வன்கேகையர்கோன் மங்கை துயரத்தனைத் துறந்தான்—வலியகேகையநாட்டரசன் புத்திரியாகிய கைகேசி துன்பத்தை நீக்கினான், இவளே துறவாது ஒழிவான்—இக்கௌசலாதேவியே துன்பத்தினின்றிடுங்காதிருக்கின்றான், பிறந்தார்பெயரும் தன்மை—மக்கட்பிறப்பாய்ப் பிறந்தவர்கொண்டமனமகிழ்ச்சியை, பிறர்ஆல்அறிதற்குளளி தனும்—ற்றையோரால்வரையறுத்தறிதற்குளளிதா(அரிதென்றபடி).

வன்வேகையர் உரிச்சொற்றொடராதலால் 'இடையுரிவடசொலின்' என்றரு—ஆல் வகரமெய் வகரமெய்யாகத்திரிந்தது.

86

என்னுவுன்னுமுனிவனிடராலமுவான் துயரம்
சொன்னுளாகாளெனமுன்னொழுக்கேகையர்கோன்மகளை
அன்னுயுரையாயரசனயர்வானிலையென்னென்னத்
தன்னுனிக்முந்ததன்மைதானேதெரியச்சொன்னான்.

இ-ள். என்னு உன்னு—என்றுகருதி, முனிவன் இடரால் அமுவான் துயரம்சொன்னான் ஆகாள்என—வசிட்டமுனிவர் துன்பத்தாலமுங்கெளசலாதேவி தன்னுயரத்தைக்கூறுதொழிந்தாளென்று, முன்னொழுக்கேகையர்கோன்மகளை—தம்முன்னேவந்து வணங்கியகேகையநாட்டரசன் புத்திரியாகிய கைகேசியைநோக்கி, அன்னாய்உரையாய்—அன்னையேகூறாய், அரசன் அயர்வான்—அரசனுயிர்சோருகின்றான், நிலைஎன்னென்ன—அவனிலையென்னவென்றுவினவ, தன் ஆல் நிகழ்த்ததன்மைதானே தெரியச்சொன்னான்—தன்னால் நடந்தசெய்தியைத்தானே தெரியக்கூறினான்.

சொன்னுளாகாள் ஒருசொல்.

87

சொற்றாள்சொற்றாமுன்னஞ்சுடர்வாளரசர்க்கரசைப்
பொற்றாமரைபோற்கையாற்பொடிசூழ்பபுரினெழுவிக்
கற்றாயயரேலவளேதரும்நின்காதற்கரசன்
மெற்றேசெயலின்றொழிநீயென்றென்றிரவாரின்றான்.

இ-ள். சொற்றாள்—கூறினான், சொற்றாஆம்முன்னம்—அவன்சொல் வதற்குமுன்னமே, சுடர்வான் அரசர்க்கு அரசரி—வினங்கும் வானையேத்திய அரசாளுக்கரசனை, பொன் தாமரைபோல்கையால்—பொன்னிறமமைத்ததாமரைபோன்ற தங்கைகளினால், பொடிசூழும்புரின்று எழுவி—துகனமைந்த தனாயினின்றெழுப்பி, கற்றாய்அயரால்—பலகலையுங்கற்றவனே நீசோராதே,

அன்று அவன் எந்நகதற்கு அரசுதரும்—நான்குமும் அப்பொழுதே அக் கைகேசியை என் புத்திரனுக்கு அரசியல்தருவான், செயல்என்று—உன்செயல் யாது, நீ இன்று ஒழிஎன்று என்று இரவானின்றான்—அத்துன்பத்தை நீயிப் பொழுதொழிவாயென்று குறையிர்தார்.

சொற்றொழிப்பெயர் சொல்பகுதி, லகரமும் தகரமும் நகரமாகத்திரி தல்சந்தி, து புடைபெயர்ச்சிவிருதி. சொற்றான் இறந்தகால வினைமுற்று சொல் பகுதி, நகரமெய் இடைநிலை, லகரம் நகரமாகத்திரிதல் சந்தி, ஆள் விருதி. எழுவி இறந்தகாலவினையெச்சம் எழு பகுதி, வகரமெய்சந்தி, இ எச்ச விருதி. எற்று என்பதனிறுதியிலுள்ள ஏகாரத்தை அன்று என்பதனோடு கூட்டுக. இரவானின்றான் நிகழ்காலத்தில் வந்த இறந்தகால வினைமுற்று. 38

சீதப்பனிரீரளவித்திண்காலுதவுந்தண்கால்
போதத்தளவேதவழ்வித்தின் சொற்புமலாநின்றான்
ஓதக்கடனஞ்சனையாளுரைநஞ்சொருவாறவியக்
காதற்புதல்வன்பெயரேபுகல்வானுயிருங்கண்டான்.

இ-ள். சீதப்பனிரீர் அளவி—குளிர்ந்தபனிரீரிந்கலந்து, திண்கால்— திண்ணிய காம்பினையுடைய விசிறி, உதவும் தண்கால்—தருங் குளிர்ந்த காற்றை, போது அடவுதவிழ்வித்து—புகுதுமளவுத் தவழ்ச்செய்து, இன் சொல்புகலாநின்றான்—இனிய சொற்களைக்கூறும்வசிட்டமுனிவர் தஞ்சொல் லாகிய மருந்தால், ஓதக்கடல் நஞ்சு அனையான் உரை நஞ்சு ஒருஆறுஅவிய —அலைகளையுடைய—உலர்ந்தோன்றிய நஞ்சினையொத்த கைகேசியின் சொல் லாகியவறிய நஞ்சு ஒருவகைகெட்டிய, காதல்புதல்வன்பெயரே புகல்வா ன்உயிர்உம்கண்டான்—விரும்புதற்குரிய தனது புத்திரனாகிய இராமமூர்த்தி யின்பெயரையே கூறுமாசன் தனதுயிரையுஞ்சிறிதுபெற்றான்.

திண்கால்காற்றையுதவும் விசிறிக்கானமையால் விடாதவிலக்கனை கால் காம்பு. புகுது என்பதுபோது எனின்றது இலக்கணமருட. 'அத்து வேண் டாவழிச்சாரியை. அவன்சொல்லை நஞ்சாகவுருவகஞ்செய்து முனிவர்சொல் லை மருந்தாகவுருவகஞ்செய்யாமையால் ஏகதே தசவுருகவணி. 39

காணுவையாவினிரீபொழிவால்சுழிபேரவலம்
ஆணுபகனையினிராடாள்வாணிடைபூறுளதோ
மாணுவரையாடானேதருமாமழையேயனையான்
பூணுதொழிவானெனில்யாமுனமோபொன்றேமென்றான்.

இ-ள். மாணுதவரையான்தானே தரும்—மாட்சிமைப்படாத சொல் லையுடைய கைகேசிதானேயுன்மகனுக்கு அரசியல்தருவான், ஆண்நாயக ன்வு இனி நாடுஆள்வான்—ஆண்மையையுடைய இராமமூர்த்தியே இனிகா டாள்வான் இடையூறுஉளது—வேறுதடையுண்டோ (இல்லைஆதலால்) 38 யாஇனிரீகாணு—யினே இனிரீ அவ்விராமமூர்த்தியைப்பார்த்து. சுழிபோ அவலம் ஒழிவாய்—மிகப்பெருந்துன்பத்தை யொழியாநிற்பாய், மாமழை ஏ அனையான் பூணுதுஒழிவான் என்னில்—கரியமேகத்தையே யொத்த அவ்வி

ராமமூர்த்தி அவ்வரசியலைப்பூணுது காடுசெல்லாணுகில், யாம்உளம்ஒ—காமுயிரோ டிருப்போமா, பொன்றேல்என்றோ—நீயுயிர்விடாத்தெயன்று முனிவர்கூறினார்.

பொன்றேல் எதிர்மறையேவெனருமை வினைமுற்று பொன்று பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, எல் விசுதி. 40

என்றம்முனிவன் தன்னேநினையாவினையேனினியான்
பொன்றும்மளவிலல்வனைப்புனைமாமருடம்புனைவித்
தொன்றும்வனமென்றுன்னுவண்ணஞ்செய்தென்னுரையும்
குன்றும்பழிபூணும்காவாய்கே1 வெயென்றான்.

இ-ள். என்ற அமுனிவன் தன்னேநினையா—என்றுகூறிய அந்தவ சிட்டமுனிவரைக் கருதிநோக்கி, வினையேன் யான் இனிபொன்றும் அளவு இல்—தீவினையேனுகிய நான் இனி உயிர்விட மளவில், அவனைப்புனைமாமருடம் புனைவித்து—அந்த இராமமூர்த்திக்குச் சூட்டி மெரியமுடி யைச்சூட்டி, ஒன்றும்வனம் என்று உன்னை வண்ணஞ்செய்து—சிறிதுங்காட்டிற்செய்தெல்லா நென்றுகருதாபடிசெய்து என்உரைஉம் குன்றும்பழிபூணுமல்—எனது வார்த்தையும் குறைவிக்கும் பழிச்சொல்லையும் பூணுமல், கோவைகாவாய் என்றான்—முனிவர்களுக்கு அரங்காப்பாயென்ற ரசனிரந்தான்.

குன்றும்முதனிலை திரியாதுவந்த பிறவினைப்பெயரெச்சம். 41

முனியும்முனியுஞ்செய்கைக்கொடியாண்முகமேமுன்னி
இனியுன்புதல்வற்காசம்மேனையோர்க்கின்னுயிரும்
மனுவினவழிநின் கணவற்குயிரும்முதலிவசைதீர்
புனிதம்மருவும்புகழேபுனையாய்பொன்னையென்றான்.

இ-ள். முனிஉம்—வசிட்டமுனிவரும், முனியும் செய்கைக்கொடியா ண்முகம்எழுன்னு—யாவருமருவருக்குத் தீச்செயலையுடைய கொடியகைகே சியினிடத்தேயடைந்து, பொன்னே—பொன்போல்பவனே, இனிஉன்புத ல்வற்கு அரசுஉம்—இனியுனது புத்திரனுகிய இராமமூர்த்திக்கு அரசியலையும் எனையோர்க்கு இன்உயிர்உம்—மற்றையோர்க்கு இனியவுயிரையும், மனு இன்வழிநின் கணவற்குஉயிரும்உதவி—மனுச்சக்கரவர்த்தியின் வழியில்வந்த உன்நாயகனுக்கு உயிரையுந்தந்து, வசைதீர்புனிதம்மருவும் புகழேபுனையாய் என்றான்—குற்றத்தினின்றும் நீங்கியபுனிதமைந்த கீர்த்தியையே யாபரண மாகவணிவாயென்றுகூறினார்.

முன்னி இறந்தகாலவினையெச்சம் முன்பகுதி. 42

மொய்ம்மாண்வினைவேராவென்றொழிவான்மொழியாமுன்னம்
விம்மாவமுவாளரசன்மெய்யிற்றிரிவானென்னில்
இம்மாவுலகத்துயிரோடினிவாழ்வுகலேனென்னொல்
பொய்மாணும்கின்றேற்பொன்றொழியேனென்றான்.

இ-ள். மொய்மாண் வினைவேர் அறவென்றொழிமான்—நெருங்கிய காட்சிமைப்பட்ட இருவினையும் வேரோடறவென்ற வசிட்டமுனிவர், மொழி யாமுன்னம்(இவ்வாறு)சொல்லுவதற்குமுன்னமே, விம்மா அமுவான்—விம்

மியமுங் கைகேசி, அரசன்மெய்தில் திரிவான்என்னில்—அரசன்உண்மையி
னின்றும் வேறுபடுவானுஞ், இமரஉலகத்து உயிரோடுஇனிவாழ்வு உகவே
ன்—இந்தப்பெரியநிலவுலகில் இனியுயிரோடு கூடிவாழேன், என்சொல்பொ
ய்மாணுமற்கு —எனதுவார்த்தை பொய்க்காமைத்து, இன்றேபொன்றது
ஒழியேன்என்றான்—இப்பொழுதே யிறவாமலொழியேனென்று கூறினான்.

வென்றொழிவான் துணிவுப்பொருளில் வந்த எதிர்காலவினை முற்று
வென்றொழிபுகுதி. முன்னர்க்காண்க. 43

கொழுநன்றுஞ்சும்மெனவும் கொள்ளா துலகம்மெனவும்
பழிநின் துயரும்மெனவுமபாவம்முளாதாமெனவும்
ஒழிகின் றிலைபன்றியுமொன் றுணர்கின் றிலையானினிமேல்
மொழிகின் றனவென்னென் னுமுனியும்முரையன் றென்பான்.

இ-ள். முனியும்—வசிட்டமுனிவரும், கொழுநன்றுஞ்சும் எனஉம்—
தனது கணவனிதப்பானென்றும், உலகம் கொள்ளாது எனஉம்வுலகிலுள்
ளோர் இசையாரென்றும் பழிநின்று உயரும்எனஉம்—பழிச்சொல்லிலைபெற்
றோற்குமேயென்றும், பாவம் உளது ஆம்என உம்—பெரும்பாவ முண்டா
மென்றும், ஒழிகின்றிலை—உன் தீச்செயலினின்றும் நீயேஒழியாநின்றிலை,
அன்றிஉம் ஒன்று உணர்கின்றிலை—அதுவல்லாமலும் பிறர்கூறும் வார்த்தை
யையுஞ்சிறிது மறிக்கிலை, மேல்இனி யான்மொழிகின்றன என்னென—
இனிநாண்குறுஞ் சொற்கள் என்னவென்றும், முறையன்று என்பான்—(இ
னிக்கூறுவது)முறையல்ல வென்றுங்கருதுவான். 44

கண்ணோடாதேகணவனுயிரோடிடர்காணாதே
புண்ணோடோடுங்கணலோவிடமோவென்னப்புகல்வாய்
பெண்ணோதியோமாயாப்பேயோகொடியாய்கீழிம்
மண்ணோடுகண்ணோடுமென்னும்வசையோவலிதேயென்றான்.

இ-ள், கொடியாய்—கொடியவனே, கண்ணோடாது—உயிர்க் கிட
த்துத் தாட்சினியிஞ்செய்யாமலும், கணவன்உயிர் ஒடுஇடர்காணாது—தன்னு
யகனுயிரோடு துன்பத்தைக்காணாமலும், புண் ஒடுஒடும் கனால் ஒவிடம் ஒளன்
னபுகல்வாய்—புண்ணிற்சென்று பாயும் கெருப்போ விஷமோவென்று கரு
தப்பேசுகின்றோய்(ஆதலால்)நீபெண்ணு, தீமாயாதபேய் ஒ—நீ பெண்வடிவு
தானு அல்லது கெருப்பா கெடாதபேய்தானு, இமண் ஒடு உன் ஒடு என்னும்
—இம்மண்ணுலகில் உன்னோடுஆவதுஎன்னவிருக்கின்றது, வசை ஒ வலிது
ஒ என்றான்—உனக்கு உண்டானபழிச் சொல்லோ பெரிதென்றுகூறினான்.

உலகினருயிர்வாழார் என்பார் கண்ணோடாதேயெனவும், உலகிலுள்ள
துனக்கு வசையே என்பார் மண்ணோடுகண்ணோடுமென்னவும் கூறினார்.
ஏழனுருபிற்குமிடத்து மூன்றனுருபிற்குமல்ல உருபுமயக்கம். 45

வாயான்மன்னன்மகனைவனமேகென்னுமுன்னம்
நீயோசொன்னாயவனோடுமிடர்கானிடவென்றெறியில்
போயோபுகலோதவிரான்புகழோடுபிரைச்சுடுவெந்
தீயோநின்போற்றியாருளோசெயலென்னென்றான்.

இ-ன். மன்னன் மகனைவாய் ஆல் எஅம் ஏரு என்னுமுன்னம் நீஒசொ
ன்னாய்—அரசுந்தனது புத்திரனைவாயினால் காட்டிற்செல்லு என்றுகூறு
தற்குமுன்னமே நீயோபோவென்றுகூறியாய், அவன் ஒநிபிற்கான் இடை
வெற்றெறியில் போயோ புகலோதவிரான்—அந்த இராமமூர்த்தியோ கொடு
மைநிமிர்ந்த காட்டில் வெம்மைவாய்ந்த வழியில்சென்று புதுதலோநீங்கான்,
புகழ் ஒடுஉயிரை சுடுவெந்தீயோ—நீ உனக்குள்ள கீர்த்தியோடு கணவனுயி
ரையுஞ் சுடுங்கொடியுநெருப்போ, நின்றோல்தீயார்உளர் ஓ செயல் என்ன
ருன்—உன்னைப்போலக் கொடியவருலகில் வேறுண்டோ இனிச்செய்யுஞ்
செய்கைவேறென்னவென்று வசிட்டமுனிவர்கூறினார்.

ஒகாரம்தெரிநிலைப்பொருட்டு

46

தாயின் முனிவன் புகலத்தளராரின் மமன்னன்
நாவில்நஞ்சம்முடையநங்கைதன்னைநோக்கி
பாவிரீயேவெங்கான்படர்வாயென்றென்னுயிரை
ஏவினாயோவவனும்மேகினுளேவென்றான்.

இ-ன். தா இல்முனிவன்புகல—கெடுதலில்லாத வசிட்டமுனிவர்கூற,
தளராரின் மமன்னன். — மனத்தளருமரசன், நாளில்நஞ்சம் முடையநங்கைத
ன்னைநோக்கு—நாவில்விஷத்தைபுடைய கைகேசியைப்பார்த்து, பாவிரீ எ—
வெங்கான்படர் வாய் என்று என்னுயிரைஏவினாயோ—கொடியகாட்டிற்செல்
வாயென்று எனதுயிராகிய இராமமூர்த்தியையேவினாயோ, அவன்உம் எகி
ஞ்ஞேஎன்றான்—அவனுஞ்சென்றானேவென்றுகூறி

இதுமுதல் ஆகாணுரிமைக்கென்றான் என்பதுகாறும் ஒருதொடராத
லால் என்றான் என்பதுமுற்றெச்சம்

47

கண்டேனெஞ்சுக்கனிவாய்க்கனிவாய்விடநானெடுபார்
உண்டேனதனானையென்னுயிரைமுதலோடுண்டாய்
பண்டேயெரிமுன்னுன்னைப்பாவிரீதேவியாகக்
கொண்டேனல்லேன்வேறோர்கூற்றந்தேடிக்கொண்டேன்.

இ-ன். கண்டேன் நெஞ்சம் கனிவாய் கனிவாய்விடம் நான்நெடுநான்
உண்டேன்—உன்னைப்பார்த்துமனங்கனிந்து கோவைக்கனிபோன்ற உன்வா
யிலுள்ளவிஷத்தை நான்நெடுநாளாய்ப்பருகிவந்தேன், அதனாலீ என் உயிரை
முதலோடு உண்டாய்—அதனாலீயென்னுடைய வுயிரைவோரோடறப்பருகி
னாய், பாவிபண்டு உன்னாளரிமுன்தேவி ஆககொண்டேன் அல்லேன்—பா
வீ உன்னை முன்பு அக்கினரிமுன் மனைவியாகக்கொண்டிலேன், வேறுஒர்கூ
ற்றம் தேடிக்கொண்டேன்—என்னுயிரைக் கொள்ளை கொள்ள வேறொரு
இயமனாக வுன்னைத்தேடினேன்.

நான்தோறும் விடம்பருகினேனுயிர் அவ்விடத்தால் கழிதலுண்மையால்
அதனாலீயென்னுயிரை முதலோடுண்டாயெனவும், தன்னுயிரைக்கொள்ளை
கொண்டதனால் தேவியாகக்கொண்டேனல்லேன் வேறோர் கூற்றந்தேடிக்கொண்டேன்.

கொண்டேனெனவுக்கறினான். பாலீயயர்நினைப்பெயரில் இகரீது வினியுருபெற்றது. தேவீநீட்டம்விகாரம் கண்டேன்முற்றெச்சம். 49

விழிக்குங்கண்வேறில்லாவெங்கானென் காண்முனையைச் சுழிக்கும்வினையா லேகச்சூழ்வாயென்னைப்போழ்வாய் பழிக்கும்நாணயமாணைப்பாவிபினியென் பலவுன் கழுத்தின்னாணுன் மகற்குக்காப்பின் னாணெயென்றான்.

இ-ள். விழிக்கும் கண்வேறு இல்லாத என்காண்முனையை—எனக்குவிழித்துப்பார்க்குங் கண்கள்தன்னையன்றி வேறில்லாதஎன துபுத்திரனை, வெங்னெக—கொடியகாட்டிற்செல்ல, சுழிக்கும்வினையால்குழ்வாய்—வருத்தந்திவினையாலோசிப்பாய், என்னைப்போழ்வாய்—அதனென்னுயிரைப்பின்பாய், மாணாதபாவி பழிக்கும்நாணய்—கொடியபாவி பழிச்சொல்லுக்குஞ்சிறிதும்நாணங்கூராய், இனிபலஎன்—இனியுன்னிடத்துப் பலபடப்பேசியென்னபயன், உன்கழுத்தின்நாண்—உன்கழுத்திலணிந்த மங்கலநாண், உன்மகன்கு காப்பின்நாண்ஆம்என்றான்—உன் மகனுக்கு முடிசூட்டுதற்குக்கையிற்கட்டுங்காப்பு நாணென்றுகூறி.

இனி நான்உயிர்விடுவேன் நீமங்கலநாணிழப்பாயென்பான் கழுத்தின்னாணுன் மகற்குக்காப்பிணாணெயென்றான் எனக்கொள்க. போழ்வாய் எதிர்காலமுன் நிலையொருமைவினைமுற்று. பேழ்பகுதி. சூழ்வாய்என்னும்வினைமுற்றினின் துபிந்ததொழிற்பெயர் மூன்றனுருபேற்றலால் அதனால் என்றும்.

இன்னேபலவும்பகர்வானிரங்காதானேநோக்கிச் சொன்னேனின் நேயிவனென்றாரமல்லநிறுத்தேன் மன்னேயரவான் வருமம்பரதன் நனையுமகனென் றுன்னேன்முலுவாவவனுமாகானுரிமைக்கென்றான்.

இ-ள். இன்னேபலவும் பகர்வான்—இவைபோல்வனவற்றைப் பகருமரசன், இரங்காதானே நோக்கி—சிறிதும்மயிரங்காதகைகேசியைப்பார்த்து, முனிவாஇன்று ஏசொன்னேன்—முனிவரே இப்பொழுதேசொன்னேன், துறந்தேன்—இவனைநீக்கினேனாகலால், இவன்என்தாரம்அல்லன்—இவனென்மனைவியாகான். மன் ஏஆவான்வரும்—இனி அரசாகவரும், அபரதன்தன்மீ உம்ம்கன் என்றும் உன்னேன்—அந்தப் பரதாழ்வானையு மகனென்றுகருதேன், அவன்எம் உரிமைக்குஆகான் என்றான்—அப்பரதனும் என்கருமவுரிமைக்கு ஆகானென்றுகூறினான். 50

என்னேக்கண்டிம்மேகாவண்ணமிடையூறுடையான் உன்னேக்கண்டிம்மிலனோவென்றுனுயர்கோசலையைப் பின்னேக்கண்டானனையான் பிரியக்கண்டதுயரம் தன்னேக்கண்டேதவிர்வான் தளர்வாணிலையிற்றளர்வான்.

இ-ள். என்னேக்கண்டு உம்காவண்ணம்இடையூறுஉடையான்—என்னைப்பார்த்தும்போகாதபடி கைகேசியாலிடையூறுடைய இராமமூர்த்தி, உன்னேக்கண்டிம் இலன் ஓஎன்றான்—உன்னைப்பார்த்து மிலனோவென்றுவசிட்டமுனிவரைவினாவின், உயர்கோசலையை பின்னை கண்டான்—கற்பினிலையி

ஹயர்ந்த கௌசலாதேவியைப் பின்புபார்த்தான், அநையான் பிரியகண்டது
 மும் தன்னைக்கண்டேதவிர்வான் தளர்வான்—அந்த இராமமூர்த்திதம்மினி
 மும் பிரியநேர்ந்ததுன்பத்தைத் தவிர்க்கும்பொருட்டு வந்துதன்னிலைமை
 க்கண்டுதனமும் கௌசலாதேவியின், நிலையின் தளர்வான்—நிலையினேநோ
 கித் தளருவானாயினுள்

தவிர்வான் வுதிர்காலவினையெச்சம் வான்விருதி.

5

மாற்றாள்செயலாமென்றுங்கணவன்வரமீர் துள்ளம்
 ஆற்றுகயர்ந்தானென்றும்மறிந்தா ளாவனமவனைத்
 தேற்றுகின்றாள்மகனைத்திரிவானென்றாரசன்
 தேற்றான்மெய்யென்றுலகஞ்ஞொல்லும்பழிக்குஞ்சோர்வாள்

இ-ள். மாற்றாள்செயல் வீமென்றுஉம்—(இன்றுநிகழ்ந்ததீங்கு)மாற்
 வளாகிய கைகேசியின்செய்கையாமென்றும், கணவன்வரம்சுந்துஉள்ளம்
 ற்றது அயர்ந்தான்என்றுஉம் அறிந்தான்—தன்கணவனவளுக்கு வரந்தந்
 மனமாற்றது சோர்த்தானென்றும் அறிந்தனளாய், அவளும் அவனை தேற்
 கின்றாள்—அக்கௌசலாதேவியும் அவ் அரசனைத் தேற்றத்தொடங்கினாள்,ம
 னைத்திரிவான்என்றான்—இராமமூர்த்தி திரும்பி வருவானென்று கூறினா
 அரசன் மெய்தோற்றான் என்று உலகம்சொல்லும் பழிக்கும்சோர்வாள்—
 (திரும்பிவரில்) அரசனுண்மையைபிழ்த்தானென்று உலகங்கடும் பழிச்செ
 ல்லுக்குஞ்சோருவான்.

தேற்றுகின்றாள் நிகழ்காலத்தில்த வந்த இறத்தகாலவினையுற்று, இதனை
 முன்னர்காண்க. தோற்றான்இறத்தகாலவினையுற்று தோல் பகுதி.

5

தள்ளா நிலைசால்மெய்தமதமுவாவமுமைவகையின்
 பெள்ளாநிலைகூர்பெருமைக்கிழிவாமென்றாலுவோய்
 விள்ளாநிலைசேரன்பான்மகன்மேன்மெலியினுலகம்
 கொள்ளாதன்றோ வென்றாள்கணவன் குறையக்குறைவாள்.

இ-ள். கணவன்குறையகுறைவான்—தன்கணவன் துன்பத்திற் குற
 மத்தானும்அத்துன்பத்திற்குன்றும்கௌசலாதேவி, உரவோய்—பெரியோய்
 மகன்மேல்விள்ளாத நிலைசேர் அன்புஆல் மெலியின்—புத்திரன்மேல்தன்
 ன்றும் நீங்காதநிலைமையமைந்த அன்பினால் நீமெலிவாயானால் அம்மெலிவை
 தன்னாதநிலைசால் மெய்தமதமுவாவமுமைவகையின்—பிறராலசைக்கவி
 லாத நிலைமைபமைந்த உண்மையைத்தழுவியதினின்றும் வருவாதவண்ண
 நிலைபெறுதலால், எள்ளாதநிலைகூர் பெருமைக்கு இழிவுஆம்என்றால்—பிற
 இகழாத நிலைமையமைந்த உனதுபெருமைக் கிழிவாகுமாயின், உலகம்கெ
 ள்ளாது அன்றுஒன்றான்—உயர்ந்தோர் கொள்ளமாட்டாரல்லவா வென்று
 கூறினாள்.

மெலியின் என்னும்வினையுற்றினின்று பிரிந்ததொழிற்பெயர் இரண்ட
 னுருபேற்று என்றான்என்னும் வினையுற்றின் முதனிலைகொண்டது. உ
 கம்வடசொல் ஆதலால் ஆகுபெயரன்று. வருவாத, எள்ளாதஎன்னும் எதி
 மறைப்பெயரெச்சங்களி னீறுகெடுதல் ‘சாவவென்மொழியீற் றுயிர்மெய்ச
 தலும்விதி’ என்றரு—இன்பஉலகக்கணத்தால்.

5

போவாதொழியானென்றாபுதல்வன் தன்னைக்கணவன்
சாவாதொழியானென்றென்றுள்ளநதளர்வுற்றபர்வான்
காவாயென்றாண்மகனைக்கணவன்புகழ்க்கழிவான்
ஆவாவுயர்கோசலைபாமன்னம்மென்னுற்றனளே.

இ-ள். புதல்வன்தன்னை போவாது ஒழியான் என்றான்—இராமமூர்த்தி
யைக் காட்டிற்சுச் செல்லாதொழியாகனன்றுகூறினான். கணவன்சாவாது
ஒழியான்—(அதனால்)தன்கணவனே சாகாமலொழியான்(சாகான் என்றபடி)
என்றுஎன்று உள்ளுத்தளர்வுற்று அயர்வான்—என்றுபுலம்பி மனத்தளர்ந்து
சோரும்கௌசலாதேவி, கணவன்புகழ்க்குஅழிவான்—தனதுநாயகன்கீர்த்தி-
க்கு அழிவுவருமேயென்றுமனமழிந்து, மகனைகாவாய்என்றான்—(இராமமூ-
ர்த்தியே (காட்டிற்செல்லாமல்) பாதுகாவாயென்றுகூறினான், உயர்கோசலை
ஆம் அன்னம்என்றஉற்றனன்—கற்பிலுயர்ந்த கௌசலாதேவியாகியஅன்னம்
போல்வான்என்ன தன்பமடைந்தனன், ஆவா—(இதுமிகவும்) ஆச்சரியம்.

அழிவான்முற்றெச்சம். என்றுஎன்றுபுலம்புதற் பொருளில்வந்தஅடுக்கு
உணர்வானையாளுரையாலுயர்ந்தாணுரைசால்சுமரன்
புணராளிலமேவனமேபோவானேயாமென்னு
இணரார்நருதாராசலிடராலயர்வான்வினையேன்
துணைவாதுணைவாவென்றான்—என்றால்தோன்றியென்றான்.

இ-ள். இணர் ஆர்நருதார்அரசன் — பூங்கொத்துகள் நிறைந்தமாலையையணிந்த
தசரதன், அனையான்உரைஆல்—அக்கௌசலாதேவியின்வார்த்தை
தையால், உயர்ந்தான் உரைசால்சுமரன்—நற்குணங்களிலுயர்ந்த புகழ்மிக்க
இராமமூர்த்தி, நிலம்புணரான் வனம்வபோவான் ஏஆம்என்னு உணர்வான்—
நிலவலகையாளாது காடான்போகின்றானு மென்றறிந்து—இடர்ஆல்அயர்
வான் வினையேன் துணைவா துணைவானென்று—துன்பத்தாற்சோர்ந்துதீவினையே
யெனது துணைவனே துணைவனென்று புலம்பினான், தோன்றல்தோன்றாய்
என்றான்— பெருமையிற் சிறந்தோனே யென் கண்கள்முந்தோன்றுவாயென்று
கதறினான்.

உயர்ந்தானென்னும் வினையுற்றுப்பெயரெச்சமாய் சுமரன்என்னும்பெயர்
புகொண்டது, உணர்வான்முற்றெச்சம். தோன்றல்விளியுருபு. “லகார
வீற்றுயர்பெயர்க்கு” என்னும்சூ—ஆல். 55

கண்ணும்நீராயுயிரும்மொழுகக்கழியாநின்றேன்
எண்ணும்நீர்நான்மறையோரெரிமுன்னின்மேற்சொரிய
மண்ணும்நீராய்வந்தபுனலைமகனேவினையேற்
குண்ணும்நீராயுதவியுயர்கானடைவாயென்றான்.

இ-ள். மகனே—என்புதல்வனே, உயர்உம்கண்உம் நீராங்குமுககழி
யாநின்றேன்—எனதுயிருங் கண்களும் நீராயொழுகத் துன்பத்தி னின்றங்க
கழியாநின்றேன், எண்ணும்நீர் நான்மறையோர் எரிமுன் நின்மேற்சொரிய
— எண்ணுந்தன்மையையுடைய நான்குவெதங்கையுணர்ந்த அந்தணர்
கள் தீமுன்னேயுன் மேற்றெளிக்க, மண்ணும்நீர் ஆய்வந்தபுனலை—உடல்

கழுவும் நீராகவந்த திர்த்தத்தைவினையேற்கு உண்ணும் நீர் ஆய் உதவி - தீ
வினையையுடைய வெனக்கு உண்ணும் நீராகத்தந்து, உயர்கான் அடை
வாய்என்றான்— வெப்பத்தால்மிக்ககாட்டையடைவாயென்று கூறினான்.

ஆய்செயவெனச்சத்திரிபு.

56

படைமாணரசைப்பலகாற்பழுவாய்ப்பழுவாலெறிவான்
மிடைமாவலிதானனையான்வில்லாலமிடாவல்லாய்
உடைமாமகுடம்புனையென்றுரையாவுடனேகொடியேன்
சடைமாமகுடம்புனையத்தந்தேனந்தோவென்றான்.

இ-ள். படைமாணரசை—ஆயுதங்களான் மாட்சிமைபெற்ற சூரிய
குலத்தில்தோன்றிய அரசர்களை, பலகால்பழுவாய் பழுவால்எறிவான்—பலநா
ளும்திப்போலக்கனியும் வாயையுடையமழுவாயுதத்தாலெறிந்தவனும், மிடை
மாவலிதான் அனையான்—வலிமைமிக்க மாவலியையொத்தவனுமாகிய பரசி
ராமனை, வில்ஆல்அமாவல்லாய்—வில்லினால்உன்றபெரியவன் மையையு
டையவனே, கொடியேன்—கொடுமையையுடையான், உடையமாமகுட
ம்புனையென்று உரையா—உனக்குரிமையையுடைய பெரியகிரீடத்தைச்சு
டாயென்றுகூறி, அந்தோ—ஐயோ, உடனே மாசடைமகுடம்புனைய தந்
தேன்என்றான்—உடனேபெரிய சடாமகுடங்குடத் தந்தேனையென்று
புலம்பினான்.

தந்தேன்என்பதனிதுதியிலிரக்கப்பொருளில்வந்த ஏகாரந்தொகுத்தல்.

கறுத்தாயுருவம்மனமுங்கண்ணுங்கையுஞ்செய்ய
பொறுத்தாய்பொறையேயிறைவன் புரமூன்றெறித்தபோர்வில்
இறுத்தாய்தமியேனென்னுதென்னையிழம்புபிடுகையே
வெறுத்தாயினிநான் வாணன்வேண்டேவேண்டேனென்றான்.

இ-ள். உருவம் கறுத்தாய்—நிருவருவங்கறுத்தவனே, மனம்உம்கண்
உம் கைஉம்செய்யபொறுத்தாய்—மனமுங்கண்களுங்கைகளுஞ்செய்யவனவா
கப்படைத்தவனே, பொறையே—பொறுமையே யோருருவாகவமைந்தவ
னே, இறைவன்புரம்மூன்று எரித்தபோர்வில் இறுத்தாய்—சிவபெருமானது
மூப்புரங்களையுமெரித்த போர்த்தொழிற் சூரியவில்லைமுறித்தவனே, என்னை
தமியேன்என்னுது—என்னை யுன்னையன்றித்துணையில்லாத தனியனென்று
கருதாது, இழப்புஇடை எவெறுத்தாய்—இழப்புக்காலத்திருவதுநீக்
கினாய், இனிநான் வாணன் வேண்டேன் வேண்டேன்என்றான்—இனிநானி
ந்த வாழ்நாளேவேண்டேன்வேண்டேனென்று புலம்பினான்.

செய்ய பலபொருளொரு சொல்லாய்நின்ற பண்டியாகப்பிறந்த பலவி
ன்பாற்படர்க்கை முற்றெச்சமாய்ச் செந்நிறமுடையனவும் நீதியுடையனவு
மாய்என்னும் பொருள்மேல்நிறநலால் மனம் நீதியையுடையதாயெனப்பொ
ருள்கொள்க. வாழ்நாள்வாணன் என்றதும்நூஉ. வேண்டேன் வேண்டேன்
அவலப்பொருளில்வந்தஅடுக்கு.

58

பொன்னின்முன்னம்மொவீருள்பொன்னேபுகழின்புகழே
மின்னின்முன் னுமவ ரிவிந்முமவ ரெய்யின் மெய்யே

என்னின் முன்னம் வனம் நீயடைதற்கெளியேனல்லேன்
உன்னின் முன்னம்புகுவேனுயர்வானகம்யானென்றான்.

இ-ள். பொன் இன்முன்னம் ஒளிரும்பொன் ஏ—பொன்னுக்கு முற்பட்டுவிளங்குமொருபொன்னே, புகழின்புகழே—புகழிற்கொருபுகழே, மின்னின் மின்னுமவரிவில்குமரா—மின்னலைப்போலவிளங்கும்கட்டமைந்த வில்லையேந்தியகுமரனே, மெய் இன்மெய் ஏ—உண்மைக்கொரு உண்மையே, நீ என் இன்முன்னம் வனம் அடைதற்கு—நீயெனக்குமுன்னே காட்டையடைதற்கு, யான் எளியேன் அல்லேன்—நானெளியவனல்லன், உயர்வானகம் உன் இன்முன்னம் புகுவேன் என்றான்—உயர்ந்த விண்ணுலகில் உனக்குமுன் செல்லுவேனென்று புலம்பினான்.

பொன், புகழ், மெய்துடை யுலகில் நிலைபெறுதற்கு இராமமூர்த்தி ஓர் பற்றுக்கோடாயிருந்தானென்பான் பொன்னின் பொன்னே, புகழின்புகழே, மெய்யின்மெய்யே எனவும், உனக்குமுன் விண்ணிற்குச் செல்லயான் வலியெனப்பான் எளியேனல்லேனெனவுங்கூறினான். நானகனுருபு நிற்றலால் உருபு மயக்கம்.

59

நெருத்தற்கொத்தநெஞ்சம்நேயத்தாலேயாவி
உருத்தற்கொத்தவுடலுமுடையேனுன்போலல்லேன்
தகுத்தற்கொத்தசனகன்றையல்லகையைப்பற்றிப்
புகுத்தற்கண்டகண்ணுற்போகக்காணேனென்றான்.

இ-ள். நேயத்துஆல் நெருத்தற்கு ஒத்தநெஞ்சமும் — (பிரிவுவரில்) நான் அன்பால் நெக்குவிட்டுருத்தற்கு ஒத்தமனத்தையும், ஆவிஉருத்தற்கு ஒத்த உடலும் உடையேன்—பிராணன் கழித்தற்குடம்பட்ட சரீரத்தையுமுடையேன், உன்போல் அல்லேன் — உன்னைப்போல ஆற்றுங்கடின முடையவனல்லேன், தகுத்தற்கு ஒத்தசனகன் தையல்கையைப்பற்றி—நநிலையினிற்றற்கு இயைந்த சனகமகாராசன புத்திரியாகியசீதாப்பிராட்டியின் கையைப்பற்றி, அருதல்கண்டகண்ணால் — (என்முன்) வரக்கண்டகண்களால், போககாணேன் என்றான்—(நீகாட்டிற்குச்) செல்லப்பார்த்தற்கு உரியவனல்லேனென்று கூறினான்.

60

நென்றேபகர்வேனினியானென்னையுன்றிற்
பொன்புலகம்மெனிணும்வானேவருந்தாதெனினும்
பொற்றேறரசேபுகழேயுயிரேயன்னைப்
பெற்றேனருமையறிவேன் பிழையேன் பிழையென்றான்.

இ-ள். பொன்றேர்அரசே — பொன்னுலகைந்தேரையுடைய அரசனே, தமிழேன்புகழேயுயிரே—உன்னையன்றித் துணையற்றதனியேனது புகழேயுயிரே, இனியான் எற்றேபகர்வேன்—இனிநான் என்னசொல்லப் போகின்றேன், உலகம்என்னேஉன் இல்பிரியவற்றுவ என்னின்உம்—உலகிலுள்ளோர் உன்னின்று என்னைப்பிரிக்க வல்லதெயானாலும், வானவருந்தாது என்னின்உம்—விண்ணிலுள்ளோர் வருந்தாமாயினும், உன்னைபெற்றேன்

அருமை அறிவேன்—உன்னைப்பெற்றயானான் அருமையறிவேன் பிழையேன் பிழையேன் என்று—நானாயிர்பிழைக்கேனுயிர்பிழைக்கேனென்று புலம்பி னான்.

ஈற்று வினாவோடு வந்தபண்படியாகப்பிறந்த ஒன்றன்பாற்படர்க்கைக் குறிப்புவினைமுற்று எவினாவீடைச்சொற்பகுதி, தகரமெய்ச்சீ, று விசுதி, வற்றுபண்படியாகப்பிறந்த குறிப்பு வினைமுற்று வன்மைபகுதி, ஈறுகெடுத லும் வகரம் தகரமாகத்திரிதலும் சீ, று விசுதி. உலகம் வடசொல். வான் இடவாகு பெயர். 61

அள்ளப்பள்ளப்புனல்குழகன்மாளிலமுமரகம்
கொள்ளக்குறைபாநிதியின் குவையும்முதலாமெவையும்
கள்ளக்கைகேசிக்கேயு, கவிப்புக் குகைக்கொண்ட
வள்ளற்றன்மென்னுயிரைமாய்க்குமாய்க்கும்மென்றான்.

இ-ள். அள்ளல் பள்ளம் புனல்குழ அகல்மாளில் உம் அரசு உம்—
சேறமைந்த கடல் சூழ்ந்த பெரியநிலவுலகம் அரசியலும், குறையாத
நிதியின் குவையும்— குன்றாத பொருட்குவியலும், முதல் ஆம் எவையும்
கொள்ள—முதலாகிய எல்லாவற்றையும் கைக்கொள்ள, கள்ளக்கைகேசிக்கு
உதவி—வஞ்சனையையுடைய கைகேசியென்னுஞ் சிற்றன்னைக்கே கொடு
த்து, புழக்கைக்கொண்ட வள்ளல்தனம்—சீர்த்தியைக்கைக்கொண்ட வுன்
துவள்ளற்றன்மை, என்மையிரைய்க்கும் மாய்க்கும் என்றான்— எனதுயி
ரைக்கெடுக்கும் கெடுக்குமென்று கூறினான். 62

ஒலியார்கடல்குழலகத்துயர்வானிடைநாகரினும்
பொலியாநின்றருன்னைப்போல்வாருளரோபொன்னே
வலியாருடையாரென்றான்மழுவாளுடையான்வரவும்
சலியாநிலையாபென்றற்றவிர்வாருளரோவென்றான்.

இ-ள். யார் வலிஉடையார் என்றால்—யார் வலிமையையுடையவரெ
ன்றராயில், பொன்னே—பொன்போல்வாம், மழுவாள் உடையான்வரவு உம்
சலியாநிலையான் என்றால்—மழுவாயுத்தையுடைய பரசிராமன் வருகைக்கும்சி
றி துமனஞ்சலியாத நிலைமையையுடையாய்நயானால், ஒலிஆர்கடல் சூழ்உலக
த்துஇடையின் உம்—ஒலிநிறைந்த கடல்சூழ்ந்தஉலகத்தினிடத்தினும், வான்
இடையின் உம் நாகர்இடையின் உம்—விண்ணுலகத்திலும் நாகருலகத்திலும்,
பொலியாநின்றார் உன்னைப்போல்வார்உளர்ஓ—வினங்கும்வீரருளுன்னையொ
த்தவருண்டா, தவிர்வார்உளர்ஓ என்றான்— (ஆகலால்) உன்னைப்பிரித்தியிர்
வாழ்வாருமுண்டானென்று கூறினான். 63

கேட்டேயிருந்தேனெனினுங்கிளர்வார்னின்றேயடைய
மாட்டேனாகிலன்றேவன்கண்ணென்கண்மைந்தா
காட்டேயுறைவாய்நீயிக்கைகேசியையுங்கண்மீந்
நாட்டேயுறைவேனென்றான்மென்றன்மையென்றான்.

இ-ள். மைந்த—மைந்தனே, கேட்டே இருந்தேன் எனினும்—கே
ட்டபொழுதே யுயிர்விடாதிருந்தேனான லும், கிளர்வான் இன்று ஏ அடைய

மாட்டேன் ஆகில்—விளங்கும் வின்னுலகினை யிப்பொழுதாயினுமடையமாட்டேனாளுல், என் கண் அன்று ஒவண்கண்—கைகேசியினிடத்தல்ல என்னிடத்தல்லவா கொடுமை, நீகாட்டே உறைவாய்—நீகாட்டிலேவசிப்பாய், இக்கைகேசியையுங்கண்டு இந்நாட்டே உறைவேன் என்றால்—இக்கைகேசியையுங் கண்ணார்பார்த்து இந்த நாட்டிலே நான்வசிப்பேனாகில், எந்தன்மை நன்று என்று—எனது தன்மை நன்றாயிருக்கிறது என்று கூறினான்.

அடையமீட்டேன் வன்மையுருத்தப் பொருளில்வந்த எதிர்மறைத்தன்மை யொருமைவினைமுற்று அடையகுதி, அசாரியை, யகரத்தோற்றம்சந்தி மாட்டுவன்மையுறுத்தப்பொருளில்வந்த விசுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, ஆ எதிர்மறைவிசுதி, வன்விசுதி, எதிர்மறை ஆகாரம்தொகுத்தல். 65

மெய்யார் தவமேசெய்துன் மிடன்மார்பரி திற்பெற்ற
செய்யாளென்னும்பொன்னும்நிலாமாதென்னுந்திருவும்
உய்யாருய்யார்கெடுவேனான்னைப்பிரிவின்வினையேன்
ஐயாகைகேசியேநராகேனோனென்றான்.

இ-ள். மெய்யார் தவமேசெய்து—உண்மைநிறைந்த தவத்தையேசெய்து, உன்யிடல் மார்புஅறிதில்பெற்ற—உனதுவலிமையமைந்த மார்பினையரிதாகப்பெற்ற, செய்யான்என்னும்பொன்உம்—சீதேவியென்னுந்திருவும், நிலமாதுஎன்னுந்திருஉம்—பூதேவியென்னுந்திருவும், உய்யார்தய்யார்—இனி உயிர்பிழையாருயிர்பிழையார், நியா-நியனே, கெடுவேன்—ஆகெடுவேன், வினையேன் நான்உன்னையிரியின்—நீவினையென்னுன்னையிரிந்தால், கைகேசியேநராகேனோனென்றான்—கைகேசியையொப்பாகேனாவென்றுகூறினான்.

கெடுவேன் ஆச்சரியப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல். 65

பூணூரணியும்முடியும்பொன்னுசனமுங்குடையுஞ்
சேனார்மாற்புந்திருவுந்தெரியக்காணத்திரிவேன்
மாணமறவற்கலையும்மானின் றோலும்பவைநான்
காணதொழிந்தேனென்றான்நாய்த்தன் றோகருமம்.

இ-ள். பூணூர் அணியும் முடிஉம்பொன் ஆசனம்குடையும்—பூணநிறைந்த ஆபரணமும் கிரீடமும் பொன்னுலமைந்த சிம்மாசனமும் தவளவட்டக்குடையும், சேண் ஆர்மாற்புஉம் திருஉம்—பார்த்தமாற்பும் செல்வமுமாகிய இவற்றை, தெரியகாணத்திரிவேன்—விளங்கக்கண்ணாற் பார்க்கத்திரியும் நான், மாணமறவற்கலையும் மான் இன்தோல்தம்அவை—மாட்சிமைப்படாத மரவுரியும் மானினதுதோலுமாகியவவற்றை, நான்காணது ஒழிந்தேன் என்றால்—நான் கண்டேனாகில், கருமம்நன்று ஆய்த்து அன்று—முடிக்குட்டநான் கொண்டகருமம் நன்றாய்முடிந்த தல்லவா.

காணதொழிந்தேன் காணதிருத்தலையொழிந்தேனென்பதுகண்டேன் என்பதன்மேல் நின்றலால் கண்டேனென்று பொருள்கூறிலும், மறைச்சொல்விசுதிப் பொருளில்வந்தது. 66

என்றவொன்றென்றெவ்வாவிசைத்தரசன் ஒருயிரும்
சென்றானின்றோடென்னுத்தன் மையெய்தித்தேயந்தான்

மென்றோன்மார்பின் முனிவன் வேந்தேதயயரேலவனை
இன்றேகாதவண்ணந்தகைவெனுலகோடென்றான்.

இ-ள். என்ற—என்று, ஒன்றுஒன்று ஒவ்வாத இசைதந்து—ஒன்று
க்கொன்றெவ்வாதசொற்களைக்கூறி, இன்றுஒடு அரசன்உம்உயிர்சென்றான்
என்னும்தன்மை எய்திதேய்ந்தான்—இன்றோடே யரசனுமுயிரிழந்தானென்
றுகண்டோர் கூறுத்தன்மையைடைந்து மெலிந்தான் மென்தோல் மார்பி
ன்முனிவன்—மெல்லியமானோரால் பொருத்திய வுபவீதத்தையணிந்த மார்பி
னையுடைய வசிட்டமுனிவர், வேந்தே அயரோல்—அரசனே நீ வருந்தாதே
அவனைஇன்று எகாதவண்ணம் உலகுஒடு தகைவென் என்றான்—அந்தஇராம
மூர்த்தியை யின்றுகாட்டித்ருச்செல்லாதபடி யுயர்ந்தோரோடுசென்று தடுப்
பெனென்றுகூறினார்.

சார்புபற்றி மென்றோல்மார்பின் என்றதற்கு மான்றோல்பொருத்திய
உபவீதத்தையணிந்தமார்புஎன்றும்“உலகமென்பதுயர்ந்தோர்மாட்டே” என்
றதனால் உயர்ந்தோர்என்றும், உணர்வானனை யானுரையால் என்னுஞ்செய்யு
ள்முதல் இதுகாறும் ஒருதொடராதலால் என்றானபதனோடுமுடிக்க. 67

முனிவன்சொல்லுமளவின் முடியுங்கொல்லென்றரசன்
தனரின்றுமுறன் னுரைச்சிறிதேதலகவாணித்தப்
புனிதன்போனாவிவனும்போகாதொழிவானென்ற
மனிதன்வடிவங்கொண்ட மனுவுந்தன்னைமறந்தான்

இ-ள். முனிவன்சொல்லும் அளவில்—வசிட்டமுனிவர் கூறுமளவில்
முடியுங்கொள்ளன்று—ஒருநால் காட்டிற்ருச்செல்லாது அரசியல் கொள்வா
னென்று, அரசன்—தசரதச்சக்கரவர்த்தி, தனரின்று உழல்தன் உயிரைசிறி
தேதகைவான்—துணையின்றி நின்றவருந்துந் தன்னையிரைப் போகாதவண்
ணம் சிறிதேதடுப்பவன், இந்த புனிதன்போனால் இவன்ஆல்போகாது ஒழி
வான்என்ற—இந்தமுனிவர் சென்றாலவிராற்காட்டித்ருச்செல்லாம விராம
மூர்த்தியொழிவானென்று, மனிதன் வடிவங்கொண்ட மனுஉம்றன்னைமற்
தான்—மானிடவடிவங்கொண்டு தசரதனைன்பெயர்வாய்ந்த ஆதிமனுவாயு
ள்ள அவனுந்தன்னைமறந்தனன்.

பிரமனேமனுவடிவாதலால் மனிதன்வடிவங்கொண்ட என்றார். தன்னை
மறத்தல் அவசமாகுதல். 68

மறந்தானினைவும்முயிரும்மன்னன்னென்னாமறுகா
இறந்தான் கொல்லோவரசன்னென்னாவிடருற்றழிவாள்
துறந்தாய்மகனையுலகோடெமையும்மென்னத்துணையாம்
அறந்தானிதுவோவையாவரசர்க்கரசேயென்றான்.

இ-ள். மன்னன்நினைஉம் உயிர்உம் மறந்தான்என்றோ மறுகா—அரசு
ந்தனது நினைவையு முயிரையுமறந்தன வென்றுசுழன்று, அரசன்இறந்தா
ன்ஒன்னு இடர்உற்றுஅழிவாள்—அவ்வரசனிருந்தனனோவென்று துன்பங்
கூர்ந்து மனமழியுக்கொளசலாதேவி, மகனே உலகு ஒடுஎம்மைஉம் துறந்தா
ய்—மைந்தனையுலகினரோ டெம்மையுங் கைவிட்டாய், என்னதுணையும்—

இதுவென்ன துணை, ஐயா அரசர்க்கு அரசே இது அறம்தான் ஒன்றாள்—
ஐயயனே யாசர்க்கரசனே இதுஉனக்குத் தருமாவென்று புலம்பினாள்.

தந்தையார்க்குத் துணையாயிருத்தலைவிட்டு அவர்களைத் துறத்தல் தரும் மல்லவென்பார் அறந்தானி துலோஎன்றாள். என்னத் துணையாம் தகரமெய் விரித்தல் விகாரம்.

மெய்யின்மெய்யேயுலகின்வேந்தர்க்கெல்லாங்கேந்தே
உப்புநீவகைநின் னுரிநையோம்பாதிங்ஙன் றேம்பிஸ்
வையம்முழுதுத் துயரான்மறுதும்முனிவன் னுடனம்
ஐயன் வரினுமவருமாலயரேலரசேபென்றா.

இ-ன். மெய்யின்மெய்யே—உண்மைக்கோருண்மை யாயுள்ளவனே, உலகுதின் வேந்தர்க்கு எல்லாம்வேந்தே—உலகிலுள்ள அரசர்க்கெல்லாமரசனே, நின்உயிரை உய்யும்வகைஓம்பாது—உன்னுயிரைப்பிழைக்கும் வண்ணம்பாதுகாவாமல் இன்னுன்தேம்பில்—இவ்விடத்தில் நீவருத்துவாயானல், வையம்முழுதுஉம்சூயர் ஆவ்மறுகும்—உலகுமுற்றுத் துன்பத்தால்வருத்தும், முனிவன்உடன் நம்மியன்வரினும்வரும்—வசிட்டமுனிவருடனே மதுசூயனாகிய இராமமூர்த்திவந்தாலும்வருவான், அரசே அயரோள்என்றான்—அரசனே நீவருந்தாதேயென்றுகூறினான்.

வையம் உயிர்மேல் நின்றலால் இடவாகுபெயர். இங்ஙனசுறுதொகுத்தல் உம்மையிப்பொருட்டு.

70

என்றென் நாசன்செய்யுமிருதா வினையுர் முகமும்
தன் மன்செய்கை । ஈழமைவந்திடுகோசலையை
ஒன்றுந்தொரியாமம்மல்லுள்ளத் தாசன்மென் னா
வன் றின்சிலைங்குரிசில்வருமேவருமேபென்றான்.

இ-ள். என்றுஎன்று—என்றுகூறி, அரசன்மெய்யும் இருதான்இணை உம் முகம்உம்—அரசனதுஉடலையும் இரண்டுபாசங்களைமுகத்தையும், தன் செய்யகையால் தைவந்திடுகோசலையை—சனது செவந்த கைளால் தடவிய கௌசலாதேவியை, ஒன்றுஉம் தெரியாதம்மல் உள்ளத்துஅரசன்—ஒரு செய்தியையும் அறியாதமயக்கம் வாய்க்காமனத்தைப்புடைய அரசனோக்கி,மெள்ள—அயர்ந்தசொல்லால், வந்திண்சிலைம் குறிப்புவரும் ஏவரும்என்றுன்—வலியவல்லையேத்தியகாமசூரியன் வருவானேவென்று விலவினன்.

வருமேவருமே ஐயப்பொருளில்வந்த அடிக்குத்தொடர். மெல்லமெள்ள
மருஉ. 71

வன்மாயக்கைகேகி வாக்காலென்றன் னுயிரை
முன்மாவிப்பத் துணிந்தானோ னுங்கூனிமொழியால்
தன்மாமகனுந்தா னுந்தாணிபெறுமானன்
என்மாமகனைக்கானே கென்றொன் னொன் னான்.

இ-ள். வல்மாயம் கைகேசிவாக்குஆல்—மிக்கவஞ்சனையுடையகைகேசி எனது வார்த்தையால், எந்தன் உயிரைமுன்மாய் விப்பதுணிந்தாள் எனும்—தன் உயிரை முன்னேவைக்கத் துணிந்தாளாயினும், கூனிமொழியால்—மந்

தரையின் உபாயத்தால், தன்மாமகன் உம் தான் உம் தரணிபெறும் ஆறு அன்
றி—தன்னுடைய பெருமையமைந்த புத்திரனும் தானும் அரசரிமையைப் பெ
றும் வகையல்லாமல், என்மாமகனை காண்வது என்னாள் என்னாள் என்னாள்—
என்னுடைய பெருமையமைந்த புத்திரனைக்காட்டிற் குசெல்லாயென்று எவ்வி
ருளென்று கூறினான்.

மகனும் தானுமெனநின்று என்னாள் என ஒருமை முடிபெற்றதற்கு மு
ன்னர்க்குரிய விதி கொள்க. என்னுயிர்வொற்றுமைக் கிழமைப்பொருளில்
வந்த ஆறும் வேற்றுமை தொகைநிலைத்தொடர்.

72

பொன்னந்தோளான் தானேபுகுதப்புகுதறிவிரான்
என்னொருரோவகலாதொழிபாதிதுகோசலைகள்
முன்னொருமாமுனிவன்மொழியுஞ்சாபம்முளவென்
றந்நாளுற்றதெல்லாமவளுக்கரசன்னைவைவான்

இ-ள். பொன் ஆந்தோளான்கான் ஒப்புசபுகுதல் தவிரான்—வீரல
ட்சுமி வசிக்ஞந்தோளையுடைய இராமமூர்த்தி காட்டிற்கோ செல்லப்போக்
லைச் சிறிதுந்தவிரமாட்டான், என் ஆர்உயிர் ஒ அகலாது ஒழியாது—எனது
அரியவுயிரோ நீங்காது சிறிதுமொழிபாது, இதுகோசலைகள்—இக்கார
ணத்தைக் கௌசலாதேவி சிறிதுகென், முன்னாள் ஒருமாமுனிவன் மொழி
யும்சாபம் உளது என்று—முற்காலத்தில் ஒருபெரியமுனிவர் எனக்குக்கூறி
யசாபமொன்றுண்டென்று, அந்தான் உற்றது எல்லாம்—அக்காலத்தில் தன
க்கு நேரிட்டசெய்தியெல்லாம், அரசன் அவளுக்கு அறைவான்—அரசனது
கௌசலாதேவிக்குக் கூறத்தொடங்கினான்.

உற்றதெல்லாம் ஒருமையிற் பன்மைவந்த வருமைதி.

73

வெய்யகானத்தினையேலேட்டைவேழ்க்கைமிகவே
ஐயசென்றுகரியோடிகடுருவித்திரிவேன்
கையார்சிலையும்கலைபுங்கொடுகார்மிருகம்வருமோர்
செய்யநதியின் கறைவாய்ச்சென்மேமறையநின்றேன்.

இ-ள். வெய்யகானத்துடை—கொடியகாட்டில், வேட்டைவேட்கை
மிகசென்று—வேட்கையில் விருப்பமீ தூரச்சென்று, கரிவேடுஅரிகள் துரு
விதிரிவேன்—யானைகளொடு சிக்கங்களைநாடித்திரியும் நான், கையாற்சிலை
உம் கணைஉம்கொடு—கையிலமைந்த வில்லையும் அம்பையுங்கொண்டு, கார்மி
ருகம்வரும் ஓர் செய்யநதியின் கறைவாய் சென்று—பெரிய மிருகங்கள்
(நீர்பருக) வராகின்ற ஒரு பெருமையமைந்த நதியின் கறையிற்சென்று
மறையநின்றேன்—மறையநின்றான்.

ஐயகட்டுரைச்சுவைப்பொருள் படநின்ற அசைநிலையிடைச்சொல், கரு
மைபெருமை ஈறுகெட்டு “ஆதிநீடல்” என்றபடி காரணனின்றது. இதுமு
தல்சீதை தளர்வுற்றயர்வேன் என்னும் செய்யுள்காறும் ஒருதொடர்.

74

ஒருமாமுனிவன்மனையோடொளியொன்றிலாவாய்நயனம்
திருமாமகனைதுணையாய்தவமேபுரிபோழ்தினில்வாய்

அருமாமகனே புனல்கொண்டகல்வான் வருமாடியேன்
பொருமாகணைவிட்டிடலும்புவிழ்தலறிப்புரள.

இ-ள். ஒருமாமுனிவன் மனையோடு—ஒரு பெருமையமைந்த முனி
வர் தமது மனைவியோடு, நயனம் ஒளி ஒன்றில் ஆய்—கண்களொழியிழந்து,
திருமாமகனே துணையாய் தவம்புரிபோழ்தின் இல்—அழகிய பெருமை வாய்
ந்த புத்திரனையே துணையாகக்கொண்டு தவந்தைசெய்புவகாலத்தில், அரு
மைவாய் மாமகனே புனல்கொண்டு அகல்வான் வரும் ஆறு அறியேன்—
அருமைவாய்த் பெரிய புத்திரனை (தாய்தந்தையாற்பருக) நீர்கொண்டுசெல்
வவருமவகையையறியாதநான், பொருமாகணைவிட்டிடலும்—பொருதற்குரிய
(விஷத்தால்) கருமைவாய்த் பாணந்தையெய்ய, புவிநீது அலறி புரள
(தைத்தலால்) பூயிமேல் வீழ்த்து கதறி (அம்முனிவர்புதல்வன்) புரளாநிற்க-

ஆய்செயவெனெச்சத்திரிபு, கொண்டுசொல்லெச்சம். மாருமை. இது
உரிச்சொற் றொடராதலால் உருமொழி வல்லெழுத்தியல்பாயிற்று. 75

புக்குப்பெருநீர் துகரும்பொருபோதகமென்றொலிமேல்
கைக்கட்கணைசென்றலாங்கண்ணரிற்செய்யக்கூடேனென்
அக்கைக்கரியின் குரலேபன்மீதென்னவெனவா
மக்கட்குரலென்றயர்வேன் மனமொந்தவண்வந்தனெனான்.

இ-ள். புக்கு பெருநீர் துகரும் பொருபோதகம் என்று—வந்துபெரிய
நீரைப்பருகும்போர் செய்தற்குரிய யானையென்று, ஒலிமேல் கைக்கணை
சென்றது அல்லாமல்—(நீர்முகக்கும்) ஒலியே குறிப்பாகக்கொண்டு கையி
னின்றி பாணஞ்சென்றதன்றி, கண்ணில் தெரியகாணென் — கண்களால்
யானை அன்றுமகனென்று புலப்படக்கூடேனென், ஈது அகைக்கரியன் குரலே
அன்று என்ன வெருவா—இத்தக்குரல் அந்த யானையின் குரலையல்லவென்
று அஞ்சி, மக்கள் குரல்என்று அயர்வேன்—மக்கட்பிறப்பினர் குரலென்று
சோரும்யான், மனமொந்து அவன்வந்தனென்—மனம்வருத்தி யவ்விடத்து
வந்தேன்.

மக்கள் பலர்பாற் படர்க்கைப் பெயர்ச்சொல் ம பகுதி, அகரவீறுதொ
குத்தல், கள் விருதி. மக்கட்குரல் உயர்திணைப் பெயரீற்று ளகரமெய் வரு
மொழி வல்லெழுத்து வர இயல்பாகாதுநிரிதல் இசைகோக்கி கண் உருபு
மயக்கம். 76

கையுங்கடனும்நெகிழக்கணையோடுருள்வோற்காணு
மெய்யுந்தனுவும்தமமெறிதேகிடமேல்விழா
ஐயன் னீதான் யாவன்னந்தோவருள்கென்றயரப்
பொய்யன்றறியாமைந்தன் கேனீயென்னப்புகல்வான்.

இ-ள். கையும் கடனும் நெகிழக்கணையோடு உருள்வோற்காணு—கை
யும் நீர்முகந்த கரகமும் தம்மினின்றி நீங்க என்பாணத்தோடு உருளுமப்பு
தல்வனைக்கண்டு, மெய்யுந்தனுஉம் மனம்உம் வெரிது எகிடமேல் விழா—
என்னுடனும் வில்லும் மனமும் பயனில்லாதொழிய. அவன்மேல் வீழ்த்து,

அந்தோ ஐயன் நீதான்யாவன்—ஐயோ ஐயனே நீயார், அருள்க என்று அயர—அருளக்கடவாயென்று நான்சோர, பொய்ஒன்று அறியாதமைந்தன் நீகேள் என்ன புகல்வான்—பொய்நெறிகளைச் சிறிதுமறியாத அம்முனிவர் சிறுவரீ கேளாயென்று சொல்லாநின்றான்.

காணு, வீழா செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டிறந்த காலவினை யெச்சம். அருள் கவியங்கோளீறுதொகுத்தல். 77

சேலாகியமாமுதல்வன் நிருவுந்தியினீண்மலரின்
மேலாகியநான்முகனுவேதங்களின் மாமுறையின்
பாலாகியயோனிகளின் பலவாம்வருணந்தருவான்
நாலாகியதாம்வருணந்தனின் முன்னெமைநல்கினனால்.

இ-ள். சேல்ஆகிய மாமுதல்வன்—மச்சாவதாரங்கொண்ட பெருமையமைந்த இறைவனது, திருஉந்திநீண்மலர் இல்மேல் ஆகிய நான்முகன்—திருவுந்தியாகிய பரந்த தாமரைமலரில் சோன்றியபிரமன், நால்வேதங்கள் மாமுறைஇன்—தானருளிய வேதங்க ணைக்கென்னுமுறைப்படி, பால்ஆகிய பலஆம் யோனிகளின்வருணம் தருவான்—பகுப்பமைந்த பலயோனிகளினின்று பலவருணங்களைபுத் தருகின்றவன், நாலாகியது ஆம்வருணம் தன் இல்முன் எம்மை நல்கினன்—நான்கு வகைப்பட்ட வருணத்தில் முற்பட்டபிரம வருணத்தில் எங்களைப்படைத்தனன்.

இரண்டிடத்தும்வந்த இன் வேண்டாவழிச்சாரியை. வேதங்கள் நான்கு எனப்படுதலால் வருணங்களும் நான்கு என்பார் நால்வேதங்களின் மாமுறையின் வருணந்தருவான் என்றார். 78

அந்நான்மறையோன் வழியிலருள்காசிபன்மைந்தன்
மின்னாப்புரி நூன்மார்பன்விருத்தேசனன்மெய்ப்புதல்வன்
நன்னான்மறைநூற்றெரியும்நாவான் சலபோசனனெனச்
சொன்னான்முனிவன்நருசுரோசனன்யானென்றான்.

இ-ள். அ நான்மறையோன் வழியில் அருள்காசிபன் நல்மைந்தன்—அந்தப்பிரமன்மரபில் அருள்வாய்ந்த காசிபமுனிவரது நல்ல புத்திரராகிய, மின்னாப்புரிநூல்மார்பன் விருத்தேசனன் மெய்புதல்வன்—மின்னல்போல ஒளிகிறைந்த முப்புரிநூலணிந்த மார்பையுடையவராகிய விருத்தேசனரென்னுமுனிவரது உண்மைவாய்ந்த மைந்தரும், நல்நான்மறைநூல்தெரியும்நாவான் சலபோசனன் என்னசொன்னான்—நல்ல நான்குவேதங்களாகிய நூல்களைக்கற்ற நாவையுடையவருமாகிய சலபோசனமுனிவர் என்பிதாவென்றுகூறினான், முனிவன் தருசுரோசனன் யான் என்றான்—அம்முனிவர் பெற்ற மைந்தனாகிய யான் சுரோசனமுனிவனென்னும் பெயரையுடையெனென்று கூறினான்.

மார்பன், நாவான் சினையடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைமுற்றுப் பெயரெச்சமாய் நின்றன. 79

இருகண்களுமின்றியதாய்தந்தைக்கும்மீக்கிவர்கள்
பருகும்புனல்கொண்டகல்வான்படர்ந்தேதன்பழுதாயினதால்

இருகுன் மனையுயத்தாயிபமென்றுணராதெய்தாய்
உருகுந்துயரத்தவிரீயுழிச்செயலீதென்றான்.

இ-ள். ஈங்கு இருகண்கள் உம் இன்றியதாய்த்ததைக்கு—இவ்விடத்தி
லிரண்டு கண்களையுமிழ்த்தாய் தந்தையர்களுக்கு, அவர்கள்பருகும் புனல்
கொண்டு அகல்வான் படர்ந்தேன்—அவர்கள்பருக நீர் முகந்து செல்லவந்
தேன், பழுது ஆயினது—அந்த கருமம்பழுதுபட்டது, இருகுன்று அனைய
புயத்தாய்—இரண்டு மலைகளையொத்தபுயத்தையுடைய அரசனே, உணராத
இபம் என்று எய்தாய்—என்னையறியாமல் யானையென்று பாணப்பிரயோ
கஞ்செய்தாய், இது ஊழின்செயல் (நீ எய்யவும் நானுயிரிழக்கவும்நேரிட்ட)
இதுமுன்னையுழின் செயல், நீ உருகும் துயர்தவிரின்றான்—நீமனமுருகந்
துன்பத்தினின்றே நீ வகையென்றுகூறினான்.

இதுபடம் விதி, நீவருந்துவதாற் பயனில்லையென்பான உருகுந்துயர்
தவிரின்றான், இன்றிய எதிர்மறைக் குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம் இன்மை
பகுதி து சாரியை, ஈதும் உகரமுங்கெடுத்தலும் வகரமுந்தகரமுந் நிரிதலும்
யகரத்தோற்றமும் சந்தி, அ விசுதி. 80

உண்ணீர்வேட்கைகரிசுபுவயுயங்குமென்னைக்கொருநீ
தண்ணீர்கொடுபோயபரித்தென்சாவும்முறைத் துமட்டில்வன்
விண்மீதடைவான்சொழுதானெனவுந்மவர்பால்விளம்பென்
மெண்ணீர்மையினுன்யிண்ணோரெதிர்கொண் டேவகினனூல்

இ-ள். உண்கீர் வேட்கைமிக உயக்கும்என்னைக்கு—பருகற்குரிய நீர்
வேட்கையதிகரிக்க மயங்குமென்பிதாவுக்கு, ஒருநீ தண்ணீர் கொடுபேராய்அ
ளித்து என்சா உம் உரைத்து—நீதண்ணீர்கொண்டுபோய் தத்து என்சாவை
யுஞ்சொல்லி, உம்புதல்வன் விண்மீது அடைவான் தொழுதான் எனவும்அவ
ர்பால் விளம்புஎன்று—உம்முடைய புத்திரன் விண்ணுலகத்தி லடைகின்ற
வனும்மை வணங்கினுனென்று மவர்களிடத்துச் சொல்லாயென்று, எண்கீர்
மையினான்—யாவருமதிக்குத் தன்மையைபுடைய அம்முனிவர்சிறுவன், விண்
னோர் எதிர்தகாண்டிட ஏகினன்—தேவர்களெதிர்கொண்டுவர விண்ணுலக
டைத்தான். 81

மைத்தன்வரவேபோக்குமவ்வாமாதவன்பான்மகவோ
டந்தண்புனல்கொண்டனுக்காவமாவிரிதுபோதாவாரி
வந்திங்கணுகாதென்னோவந்தமென்றேபோந்தேகா
சந்தங்கமழுந்தேநாளாய்கமுறிக்கொளவாவெனவே.

இ-ள். மைத்தன் வரவுநோக்கும் வளம் மாதவன்பால் (தண்ணீர்க்கு
ச்சென்ற)தமதுபுத்திரன்வருகையை யெதிர்பார்த்தும் தவவளம் நிறைந்தசல
போசனமுனிவரிடத்து, மகவோடு அம்தண் புனல்கொண்டுஅணுக—இறந்த
புத்திரனோடு அழகியதண்ணிய நீர்கொண்டுவர, யியாதுதுபோதுஅளவுஆய்—
ஐயனேஇவ்வளவு காலமாக, வந்துஇங்கு அணுகாத — வந்திவ்விடத்துச்
சேராததனால், என் ஓ வந்தது என்று சொந்தேயி— என்னைத்தோவந்ததென்று

வருந்தினேம், சந்தம்சமமும் தோன் ஆய்—சந்தனக்குழம்பு கமழாரின்றதோ
ளையுடையாய், தழுவிக்கொள்ளவானென்—எங்களைத்தழுவவாவென்றுகூற.

ஆம்செயவெனெச்சத்திரிபு. தழுவிக்கொள்ள தற்பொருட்டுப்பொருளி
ல்வந்த எதிர்காலவினையெச்சம் தழுவுபுகுதி, இ சாரியை, உகரக்கேடுங் கக
ரத்தோற்றமும்சந்தி, கொள்தற்பொருட்டுப் பொருளில்வந்தவிசுதி, அனைத்
தும் ஒருபுகுதி, னகரமெச்சத்தி, அ விசுதி. 82

ஐயாயானோரரசுன்னயோத்திக் கரத்தினுள்ளேன்
மையார்காபத்துருவிமறைந்தேவநிகழேகணிநுள்ளாய்
பொய்பாவாய்மையபுகழ்வன் புணன் மொண்டிடுமொதையின்மே
கையார்களைசென்றதலாங்கண்ணிட்டுறியக்கானேன் [ல்

இ-ள். ஸ்யா—ஸ்யனே, யான்ஓர் அரசன்—யானொருவேந்தன், அயோ
த்திக் கரத்துள்ளேன் — அயோத்திக் கரத்தில்வசிப்பவன், மை, ஆர்க்காபம் து
ருவி—கருநீறம்பொருத்திய யானையைத்தேடி, துருள்வாய்மறைத்து வதிந்
தேன்—இருட்டில் ஒளித்திருந்தேன், பொய்யாதவாய்மைபுதலவன்—பொய்
க்காதவுண்மைச்சொல்லையுடைய உமதுபுத்திரன், புனல்மொண்டிடும் ஒதை
யின்மேலாகை ஆர்களைசென்றது அல்லாமல்—நீர்முகக்கும் ஓசையின்மேல் எ
ன்னையாவேறிட்ட பாணஞ்சென்றதல்லாமல், கண்ணிட்டுறியக்கானேன்—
கண்ணாலுமது புத்திரனென்று புலப்படக் கண்டிலேன்.

நீர்முகக்கும் ஓசையாலயானையென்று கருதினதேயல்லாமல் கண்க
ளாற்பார்த்து எய்யாமையால் யான் அபராதி யல்லனென்பான் கண்ணிற்
றெரியக் கானேன் என்றான். மொண்டிடும் எதிர்காலப் பெயரெச்சம் மொன்
புகுதி, து சாரியை, னகரமுத்தகரமுத்திரிதலும் உகரக்கேடும்கந்தி, துடுபுகுதிப்
பொருள்விசுதி, அனைத்தும்ஒருபுகுதி. உம்எச்சவிசுதி, உகரக்கேடுசுத்தி. 83

வீட்டுண்டலறுக்குரலால்வேழக்குரலன் நெனவே
ஒட்டடங்கி திராநீயாரெனவுற்றவெலாமுரையா
வாட்டடந்தருநெஞ்சினனாய்நின்றான் வணங்காவாரேநர்
சட்டடம்மெதிர்வந்திடவேயிறந்தேகினன்விண்ணிடையே.

இ-ள். வீட்டுண்டு அலறுக்குரலால்—என்னம்பாற் கொல்லப்பட்டுக்
தலும் உமதுமைந்தன் குரலினால், வேழம் குரல் அன்று என்ன ஒட்டம் தந்து எதி
ரார் யார் என்ன—இது யானையின் குரலல்லவென்று ஒடிவந்து எதிர்த்து நீயா
ரென்னுலின்வ, உற்ற எல்லாம் உரையா (உமதுபுத்திரன்) நடந்த செய்தியை
யெல்லாழ்குறி, வாட்டடந்தரும் நெஞ்சினன் ஆய்நின்றான்—வாடியமனமுடை
யவனாய்நின்றான். வாரேநர்சட்டம் வணங்கா எதிர்வந்திட—தேவர்கள் கூட்
டம் வணங்கி பெதிர்கொள்ள, இறந்துவிண் இடை ஏகினன்—உடலைவிட்டு
விண்ணுலகிற் சென்றான்.

உடலும் உயிருக்கடி நின்றவழி உயர்திணையேயன்றி, அவற்றைத்தனி
த்தனி கூறுமிடத்து ஆற்றிணைப்பொருள்களாயிருக்க, ஏகினன் என உயர்
திணைப்பொருளாகக்கூறியது தேவருடம் புபெற்றமையால். ஒட்டந்தந்து ஒ
ட்டந்துதொடுத்தல். வீட்டுண்டு செயப்பாட்டிறந்தகாலவினையெச்சம் விட்டு

பகுதி, உண்செயப்பாட்டு வினை விசுவதி, உகரக்கேசுத்தி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி, டகரமெய்யிடைநிலை, உ எச்ச விசுவதி. 84

அறுத்தாய்க்ணையாலெனவேயடியேன் மன்னையையா
கறுத்தேயருளாயானேகண்ணிற்கண்டேனல்வேன்
மறுத்தாணிலலான் வனமொன் டிடுமோதையினெய்ததலால்
பொறுத்தேயருள்வாயென்னுந்ருதாள்சென்னிபுனைந்தேன்.

இ-ள். ஐயா—ஐயனே, கணையால் அறுத்தாய்என்ன—அம்பாவென்
மகனைக் கொன்றாயென்று, அடியேன்தன்னை கறுத்தேயருளாய்—அடியே
னைக்கோபியாதே, மறுதான் இல்லான்—குற்றமில்லாதமதுபுத்திரன், வன
ம்மொண்டிடும் ஒதையின் எய்தது அல்லாமல்—நீரைமுகக்கும் ஒசையைக்குறி
யாகக்கொண்டு எய்தியேயல்லாமல், யான்ஒகண் இன்கண்டேன் அல்வேன்—
நானேகண்களாற் பார்த்து அம்பைப்பிரயோகஞ் செய்கின்றிலேன், பொறுத்
தே அருள்வாய்என்ன—(அபுத்திபுர்வகமாகிசுழந்ததாலால்) பொறுத்தருள்
வாயென்று, இருதாள் சென்னிபுனைந்தேன்—அவாது இரண்டிருவடிகளை
யுஞ்சிரசிற்சூடினேன். 85

வீழ்த்தாரயர்த்தார்புரண்டார்விழிபோயிற்றின்மென்றார்
ஆழ்த்தார் துன்பக்கடலுன்னாயாவையாவென்றார்
போழ்த்தாய்க்ஞ்சையென்றாபொன்னாடகனிம்போய்கீ
வாழ்த்தேயிருப்பத்தியேமவந்தேமவந்தேயினியே.

இ-ள். வீழ்த்தார் அயர்த்தார் புரண்டார் இன்றுவிழி போயிற்றுஎன்
றார்—நிலத்தின்மேல்வீழ்து சோர்ந்துபுரண்டு இப்பொழுது தான்கண்போ
னதுஎன்றுபுலம்பினார்கள், துன்பக்கடலுன் ஆழ்த்தார் ஐயாஐயாஎன்றார்—து
ன்பக்கடலிலழுந்தி ஐயாஐயாவென்றுகதறினார்கள், கெஞ்சைபோழ்த்தாய் எ
ன்றார் — எங்கன்மன்தைப்பிளந்து புண்படுத்தினு யென்றுவிம்மினார்கள்,
நீபொன்நாடுஇல்போய்வாழ்த்தே இருப்பதரியேம்—நீவிண்ணுவகிற் போய்
வாழ்த்திருக்க இந்நிலவுகலி யாங்கன்தரித்திரேம், இனிவந்தேமவந்தேம்—
இனிநாங்களுமங்குவந்தோம் வந்தோம்

வீழ்த்தார், அயர்த்தார், புரண்டார், போயுற்று, போழ்த்தார்முற்றெச்ச
ங்கள். வந்தேமவந்தேம் விரைவுப்பொருளில்வந்த அடுக்குத்தொடர். கண்களி
ழந்தது இன்று என்பார் விழிபோயிற்று என்றார்கள். 86

என்றென் தருந்தவரையிருதாள்வணங்கிடானே
இன்றுமபுதல்வன்னினிரீரேவும்பணிசெய்திடவேன்
ஒன்றுத்தளர்வுற்றயர்ரொழிமின்னிடொன்றிடலும்
வன்றிண்கிலையாக்கேண்மோவெனவேவொருசொல்வகுத்தார்

இ-ள். என்றுஎன்று அயரும்தவரை—என்றுபுலம்பிச் சோருந்தாய்தந்
தையரை, இருதாள்வணங்கி—இரண்டுபாதங்களையும்வணங்கி, யானேஇன்று
உம்புதல்வன்—நானேயிப்பொழுது உமதுபுத்திரன், இனிரீர் வவும்பணிசெய்
திடுவேன்—இனிரீங்களேவும் பணியைச்செய்யவேன்; ஒன்றுத்தளர்வுற்றுஅய
ரீர்—சிறிதுத்தளர்ச்சியுற்றுச்சோராதிருங்கள், இ—ஒழிமின் என்றிடலும்—

துன்பத்தினின் றுநீங்குங்கனென்று கூற, வன் திண்கிலையாய்க் கண்மோளென்ற
ன்—வலியவிலையேந்திய அரசனே கேளாய் என்று, ஒரு சொல்வகுத்தார்—
ஒரு சொல்கூறுவார்.

வன்றின் ஒரு பொருட்பன்மொழி. கேண்மோ மோமுன்னிலையசைச்
சொல். வகுத்தார் இறந்தகாலம் எதிர்காலத்திலவருதலால் இது இயல்பில்வந்த
காலவழுவமைதி. 87

கண்ணுண்மணிபோன்மகவையிழந்தும்முயிர்காதலியா
உண்ணுவெண்ணியிருத்த லுலகோரென்னென் றுரையார்
விண்ணின் தலேசேருதும்யாமெமபோல்விடலேபிரிப்ப
பண்ணும்பரிமாவுடையாயடைவாய்ப்படர்வாநென்னு

இ-ள். கண்உள் மணிபோல் மகவிழந்தும் — கண்ணுளிக்குமணி
யைப்போன்ற புத்திரனையிழந்தும், உயிர்காதலியா உண்ணுண்ணி இருந்தா
ல்—உயிரைவிரும்பி யுண்ணுவெண்ணியிங் நிலவுலகிலிருந்தால், உலகோர் எ
ன்னென்று உரையார்—உலகிலுள்ளோரிதுவென்ன வுயிர்வாழ் வென்றெங்க
ளையேசார், யாம்விண் இன் தலேசேருதும்—யாங்களுந்விண் ணுலகிலடைவோ
ம், பண்ணும்பரிமா உடையாய்—அலங்கரித்திருக்கிறார் உண்புடையாய்,
எம்போல்விடலேபிரிய—எம்மைப்போல விடலேபருவந்தையுடைய புத்திர
ன்பிரிய, படர்வான் அடைவாய்என்னு—பரவியவிண் ணுலகை நீயுடைவா
யென்றுகூறி.

காதலியா பெயரடியாகப்பிறந்த செய்தயாஎன்னும் வாய்பாட்டி றந்தகால
வினையெச்சம் காதலிபகுதி, ஆ எச்சவிதது; யகரமெய்ச்சதி. உண்ணுசெய்வெ
னெச்சத்திரிபு. 88

தாவா தொளிருங்குடையாய்தவறிங்கிதுகின்சரணம்
காவாயென்றாயதொழுகடியசாபங்கருதேம
ஏவாமகவைபரிமாநுந்நெறம்போலிடருற்றனை
போவாயகல்வாநென்னுப்பொன்னுட்டிலைபோயினரால்

இ-ள். தாவாது ஒளிரும்குடையாம்—கெடாமல் விளங்குத் தவனக்கு
டையினையுடையாய், இங்கு இதுதவறு—இவ்விடத்திநான்செய்த இச்செய்
கைபெருங்குற்றம், நின்சரணங் காவாய்என்றாய்—உனக்குநானடைக்கலம்
எண்ணப்பாதுகாவாயென்று குறையிர்த்தாய், அதனாகடிய சாபங்கருதேம்—
அதனால்கொடுஞ்சாபத்தைக் கருதமாட்டீம், ஏவாதமகவைபிரிந்து—இன்ன
துசெய்யென ஏவுதற்குமுன்குறிப்பறித்துசெய்கிற பிள்ளையையும்பிரித்து,
இன்றுஎம்போல்—இடர்உற்றனை நீ அகல்வான் போவாய்என்னு—இப்பொழு
து எம்மைப்போல நீயுந் துன்பமுற்றுப் பரந்தவிண் ணுலகிற் செல்வாயென்று,
பொன்னாடு இடைபோயினர்—விண்ணுலகிற்சென்றனர்.

உற்றனைமுற்றெச்சம்.

89

சிந்தைதளர்வுந்தயர்தல்கிறிதும்பிலையின்சொல்
மைத்தன்னுள்ளென்மதனாஸ்கிழ்வோழுவண்வந்தெனெஸ்

அந்தமுனிசொற்றமைபுமண்ணல்வனமேகுதலும்
என்மன்னுயிர்வீகுதலும் மிறைபுந்தவறாவென்றான்.

இ-ள். சித்தைதனாவுற்று அயர்தல் (அச்சாபத்தைக்கேட்டு) மணந்தளர்ந்து உயிர்சோர்தல், சிந்திதும் இவன் ஆய்—சற்றும்மில்லாதவனாய், இன்சொல்மைந்தன் உளன்னதன்ஆய்—இனியமழலைச்சொல்லையுடைய புத்திரனிருக்கிறுனென்று கூறியதனால், மகிழ்வு ஓடு இவண்வந்தனென் — மகிழ்ச்சியோடுஇங்குவந்தேன், அந்தமுனி, சாற்றமைபும் அண்ணல்வனம்எகுதலும்—அந்தச்சலபோசமுனிவர் சொன்னதும் இராமமூர்த்தி காட்டிற் செல்லுதலும், என்தன்உயிர்வீகுதலும்—என்னுயிர்ப்பாதலும், இறையுந்தவறாஎன்றான்—விரலிறையனவேனுந் தப்பாஎன்று அரசன் கௌசலாதேவிக்குக்கறிஞன்.

சாபமிட்டபின் புத்திரநாட்டி நிகழ்த்து மிராமமூர்த்தி முதலியநால்வரும் அவதரித்தும் ஆசலால் மைத்தன்னுளனென்றதனால் மகிழ்வோடிவண் வந்தனெனல் என்றான் சொற்றமை இறந்தகாலத்தொழிற்பெயர் சொல்பகுதி, நகரமெய்யிடைநிலை, ஸகரத்திரிபுசுத்தி, அசாரிபை, மைபுடைபெயர்ச்சிவிசுதி, நிகழ்காலத் திவ்சொல்லுகின் மமையெனவரும், வீகுதல்தொழிற்பெயர் வீபகுதி, குசாரியை, தப்புடைபெயர்ச்சிவிசுதி. 90

இம்மாமொழிதந்தரசன்னிடமுற்றிடுபோழ்தினிலச்
செம்மாமயில்கோசலையுத்திகையாவுணர்வோய்வினளாய்
விம்மாநெறியின்னிதரின்வினோவுத்தளர்வின்னெருடரும்
அம்மாதவனும்வினாவோடவன்தருவெஞ்சினனாய்.

இ-ள். அரசன் இராமொழித்து இடர்உற்றிடு போழ்தின் இல்—அரசனரித்தப்பெரிய சொற்களைக்கூறித் துன்பமடையுங் காலத்தில், அசெம்மாமயில்கோசலையும் திகையா—அந்தச்செவ்விய பெரியமயில்போன்ற கௌசலாதேவியுமயங்கி, உணர்வுநயவின்னாய்—அறிவோய்த்து, விம்மா—விம்மி, நெறியின் — முறைப்படி, விதியின்வினவும்—தீயுழ் வினாந்தயனையும், தளர்வுஇன் தொடர்வுஉம்—இவர்களுநர்ச்சியின் நெருடர்ச்சியையும்தோக்கி, அம்மாதவனும் வினாவோடு அவலம்தரும் நெஞ்சினன்னாய்—அந்தவசிட்டமுனிவரும் துன்பமிக்க மனமுடையவராய்.

நோக்கிசொல்லெச்சம்,

91

ஒருபோகு கொச்சகக்கவிப்பா.

உரைசெய்ப்பெருமையுயர்கவத்தோரோங்கல்
புரைசைமதகளிற்றொன்பொற்கோய்ன்முன்னர்
முரைசமுழங்கமுடிசூட்டமொய்த்தரண்
டரைசனிநிதிருந்தநல்லவையினுனான்.

இ-ள். உரைசெய்ப்பெருமை இயர்தவத்து ஓர்ஒங்கல்—புகழ்ந்துசொல்லும் பெருமைவாய்ந்த உயர்ந்ததவத்திலொருமலைபோன்ற அம்முனிவர், புரசைமதகளிற்றொன்பொற்கோய்ன்முன்னர்—கழுத்திற்பூட்டிய கயிற்றையும் தந்தையுமுடைய யானைச்சேனையையுடையதசரனதுபொன்னுலமைந்தகோயிலின்முன், முரசம்முழங்க முடிசூட்டமொய்த்து—முரசொலிக்கமருடஞ்சு

ட்டும்படிநெருங்கி, ஆண்டுஅரசர் இனிது இருந்தநல் அவையின் ஆணன்
வ்விடத்திலரசு ரினிதாகக்கூடியிருந்த நல்லஇராசபைக்களத்திலடைந்த.

நல்லவையென்பதை “புகழுந்தரும நெறிநின்றோர் பொய்காமம்-
முஞ்சினஞ் செற்றமில்லோர்—நிகழ்கலைகள்—எல்லாமுணர்ந்தோரிருந்
டமன்றோ—நல்லாரவைக்கு நலம்” எனவருஞ் சங்கச்செய்யுளாலறிக.
சை, முரைசம், அரைசர்இடைநிலைப்போலி.

வந்தமுனியைமுகம்நோக்கிவாள்வேந்தர்
எந்தைபுகுதற்கிடை யூறுண்டாயதோ
அந்தமில்சோகும்புகழுதருரலா நென்னச்
சிந்தைதெளிந்தோய்தெரியோமக்கிவ்வென்றுரைத்தார்.

இ-ள். வாள்வேந்தர் — வாளையேந்திய அரசர்கள், வந்தமுனியை
ம்கோக்கி—வந்தமுனிவரை அயர்முகத்தைப்பார்த்து, எந்தைவுகுதற்கு
யூறுண்டாயதோ—எமதுதந்தையே நீர்செல்லத்தகையுண்டாயிற்றே
தமிழ்சோகத்து அமுதகுரல்தான் என்ன—அளவில்லாத சோகத்தினு
குரல்யாது, சிந்தைதெளிந்தோய் — மனத்தெளிந்தோய், எமக்குஇவ்
ன்றுஉரைத்தார்—எங்களுக்கு இவற்றைத்தெரிவிப்பீரென்று கூறினா.

தெரிமுதனிலை திரியாதுவந்த பிறவினைமுன்னிலையே வல்லினை
இவ்—பலவின் பாற்படர்க்கைப் பெயர்ச்சொல் இ சுட்டிடைச்சொற்
வகரமெய் பலவிற்பால் விசுதி.

கொண்டாள்வரமிரண்டிகைகையர்கோன் கொம்பவட்கு;
தண்டாதசெங்கோற்றயரதனுந்தானளித்தான்
ஒண்டார்முகிலைவனம்போவென்றொட்ப்படித்தாள்
எண்டாணும்வேறில்லையீ தடுத்தவாமென்றான்.

இ-ள். கைகையர்கோன்கொம்பு வரம் இரண்டுகொண்டாள்—
யநாட்டரசன் புத்திரியாகியகைகேசி இரண்டுவரம்கேட்டனன், அ
ண்டாத் செங்கோல்தயரதன்தான் அளித்தான்—அவளுக்குஉண்
ன்று நீங்காதசெங்கோலையேந்திய தசரதச்சக்கரவர்த்தியுந் தான்கொ
ன், ஒண்டார் முகிலைவனம்போக என்றுஒருப்படுத்தான்—(அவ்வரங்க
ன்றால்) ஒள்ளியமாலையையணிந்த மேகம்போன்ற இராமமூர்த்தியை
ற்குச்செல்கவென்றுடம்படுத்தினான், எந்தானவேறுஇல்லை—இந்த
ன்றிவேறில்லை, ஈது அடுத்த ஆறுஎன்றான்—இச்செய்திதான்நேரிட்
யென்றுகூறினர்.

உம்மைஅசைநிலை. போக வியங்கோளீறுதொகுத்தல்.

வேந்தன்பணியினற்கைகேசிமெய்ப்புதல்வன்
பாந்தண்மிசைக்கிடந்தபா ரளிப்பானாயினான்
எந்துதடந்தோளிராமன்றிருமடந்தை
காந்தனொருமுறையேகாடுறைவானாயினான்.

இ-ள். வேந்தன்பணியின்ஆல் — அரசன்பணித்த இரண்டு
லொன்றால், கைகேசிமெய் புதல்வன்—கைகேசிக்குரிய புத்திரனா

ததாமரைகள் செவப்பேறவும், தாம்பதைத்து—தாங்களுடல் பதைபதைத்து,
ஊதைஎறிய ஒசியுக்கொடிஒப்பார்—பெருங்காற்று வீசத்துவளும் பூங்கொடி
யையொத்தவராய், பார்சேர்த்தார்—நிலத்திற்சோர்த்து கிடத்தார்கள்.

ஒப்பார் முற்றெச்சம்.

98

ஆவா வரசனருளிலனேயா மென் பார்
காவாவறந்தையினிகளை விடுவேய்யா மென் பார்
தாவாதமன்னர், தலை, தலைவிழும், தேங்கினார்
மாவாதஞ்சாய்த், தமராமரமேபோல்கின்றார்.

(இ-ள்.) தாவாதமன்னர் (தந்தம்—குரிய நிலையினின்று) கெடாததரச
ர்கள், அரசன்—தசரசச் சக்கரவர்த்தி, ஆவா—நியோ, அருளிலனே ஆம்என்
பார்—சிறிதுங் கருணையில்லாதவனே யாமென்பவரும், அறத்தை (இதுநா
றும் நாம்காத்துவந்த) தருமத்தை, யாம்இனிகாவாமல் கைவிடுவேம் என்பார்
நாம் இப்பாதுகாவல் கைவிடுகின்றோமென்பவருமாய், மாவாதமராய்த்த
மராமரம் ஏபோல்கின்றார்—பெருங்காற்றுமோதிக் கீழ்ச்சாய்த்த மராமரத்தி
னையே யொத்து, தலைத்தலை வீழ்ந்து ஏங்கினார்—இடந்தோறு மிடத்தோறும்
வீழ்ந்து வருத்தினார்கள்.

ஏங்கினார், போல்கின்றார் முற்றெச்சங்கள் அறக்கடவன் எல்லோரைக்கா
வாமையாற் பயனில்லையென்பார் அறத்தையினிக்கைவிடுவேம் என்றார். 99

விண்ணொழுகுலையமுதகிளர்மாடம்
துள்ளுலையுபூசையமுதவருவறியாப்
விண்ணொழுதபெரியோரை சொன்ன சொல்ல
வள்ளல்வனம்புகுவானென்றாறைத், தமாற்றத், தால

(இ-ள்.) வள்ளல் வனம்புகுவான் என்று உரைத்தமாற்றத்தான ஆல்—இரா
ராமமூர்த்தி காட்டிற்குச்செல்லுகின்றனென்று கூறிய சொல்லால், கிள்ளை
சூடுபுவை அழுத—கிளியோடு நாகணவாய்ப் புள்ளுமழுதன, கிளர்மாடத்து
உள்ளுறையும் பூசை அழுத—வினங்கும்மேன்மாடத்தில் வசிக்கும்பூனைகளுமழு
தன, உருஅறியாத பிள்ளை அழுத—இவர்களுக்குறின ரயலினரென்றறியா
தயிள்ளைகளும் அழுதன, பெரியோரை என்சொல்ல—பருத்தறியும் பெரி
யோர்பட்டபாட்டை யென்னசொல்லக்கடவேன்

பருப்பறிவினமையால்பிள்ளையழுதஎன்று அஃறிணைமுடிபுத்தார்—உயர்
துணையென்மனார் மகக்கட்டிடம்” என்னும் சூ-ஆல் அறிக சொல்லவிய
கோள்வினைமுற்று. அகரவீறுவியங்கோட்பொருட்டு. அழுத சாரியை பெரு
துவத்த பலவீனப்பாற்பகர்க்கை வினைமுற்றின்முன் வந்தவல்லெழுத்தியல்பா
தல் “செய்யிய” என்னும் சூ-இல் அஃறிணைப்பன்மை என்பதனால். 100

சேதாம்பற்போதனையசெங்கனிவாய்வெண்டளவப்
போதாம்பற்றோன் தப்புணர்முலைமேற்பூந்தரள
மாதாம்பற்றென்னமழைக்கணனீராபியுக்
நாதாம்பற்றாமழலைங்கைமாரேங்கினார்

(இ-ள்.) நாதாம்பற்றாது மழலைங்கைமார்—நாவில் பொருளமையாத

மழலைச்சொல்லையுடையபெண்கள், சேதாம்பல்போதுசெங்கனி அனையவாய்-
செவ்வாம்பல் மலரையும்செவ்வக் கோவைக்கனியையுமொத்தவாயால், வெள்
தளவம்போது ஆம்பல்தோன்ற—வெள்ளிய முல்லைப்போதையொத்த பற்கள்
தோன்றவும், புணர்முலைமெல்லுதாளம் மாதாம்புஅற்றால்என்ன—நெருங்கிய
சுனத்தின் மேல்பொலியையுடைய முத்துவடமற்றற்போல், மழைகண்ணீர்
பூவிலக—மேகம்போன்றகண்களினின்றாகீர்த்துளிசித்தவும், ஏங்கினார்—அழு
தார்கள்.

போதுமலரும் பருவத்தையுடைய அரும்பு பொருள மையாத் மழலைச்
சொள்ளுந் து சோற்றுக்குச்சோச்சியென்றலை “உவமைக்குவமையிலென
மொழிப” என்றதனால் சேதாம்பல்போது செங்கனி அனையன மாற்றிச்
கொள்க. சோம்பல்செம்மை ஆம்பல் எனப்பிரித்துப் பண்பினீறுகெட்டு முத
னீண்டு முன்னின் றமகரமெய் தகரமெய்யாகத்திரிந்து நின்றதெனக்கொள்க.

அருமமுதலவன்கள், அருமவன் றலர்ந்த
பூவுமமுதபுனற்புவிளமுதகவ்மொழுதருங்
காவுமுதகவிறமுதகால்வயம்போர்
மாவுமுதநவம்மன்னவனையானவே.

(இ-ள்.) அமன்னவனையான—அத்தகரத்தையெய்தப். ஆம்அமுத—
பசுக்களுமமுதன, அதன்கன்றுஅமுத—அதன்கன்றுகளுமமுதன, அன்று
அலர்ந்தபூவும் அமுத—அப்போதலர்ந்தமலர்களுமமுதன, புனல்புவி அமுத—
நீர்வாழ்பறவைகளமுதன, கள்ஒழுதும் காலம்அமுத—தேன்சிந்துஞ் சொலையு
மமுதன, கவிறமுத—யானைகளமமுதன கால்வயம்போர் மாலம்அமுத—
கால்வலிய போர்த்தொழிலையுடைய குதிரைகளமமுதன

‘மடல்பெரியதாழை’ என்றார்போலக் கால்வயம்எனவந்தது. 102

ஞானியுமுதலாகலானென்னுதேதநாயகனைக்
காலியுமென்னுரைத்தகைகேசியுக்கொடிய
காலியுமல்பாற்கொடியார்திறாநுளரோ
மேலியுபின்றிவெறுகீரேயாயினார்

(இ-ள். ஞானியுமலய்கலான்என்னுது—(நெருவைப்பற்றைபுக்கடத்த)
மெய்ஞ்ஞானியு மிதனைக்கேள்வியுற்றால் உயிர்பிழையானென்றுகருதாது,
நாயகனைகான் ஈயுள்ளன்று உரைத்தகைகேசிடம்—சுண்கணவனை நோக்கி
இராமமூர்த்திகாட்டில்வசிக்க வரம்கொடும்என்று கூறியகைகேசியென்பவ
ளும், கொடியகூனியும் அல்லாமல்—கொடுந்தொழிலையுடைய கூனியென்
பவளுமல்லாமல், கொடியார்பிறர்உளர்ஓ—உலகிற்கொடுத் தொழிலையுடைய
வர்களுண்டா, மேனிடம் இன்றிவெறு கீர்வாயினார்—தங்கள் மேனியுமல்லா
மல் மற்றையவயங்கன்முற்றும் கண்ணீர்வடிவமுடையவரானார்கள்.

கண்ணீர்பெருக்குப் பாதமளவும் பெருகிநிற்றலால் மேனியுமின்றி வெ
றுகீரேயாயினார் எனவும், உலகியல்கிரிதும் வேண்டாதஞானியுமுய்கலானெ
ன்றலால் மற்றையோர் உய்கலார்எனவுக்கறினார். ஞானி, கூனி, மேனி
இவற்றி னீற்றிகரம் கீட்டல்விகாரம்.

பெருநிறிழந்தாரெங்குலப்பார்தேதோட
நீருகிசுண்ணம்நிறைந்தெருவெல்லாம்
ஆருகியோடினாண்ணீருகெஞ்சம்
கூருகியோடாதுவித்துணையேகுற்றமே

(இ-ள்.) தேர்நீறு ஆகிசுண்ணம் நிறைந்தெருவெல்லாம்—தேர்கள் செல்ல நீருய்ச்சுண்ணப்பொடிநிறைந்த தெருக்களெல்லாம், கண்ணீர்ஆறு ஆகிஓடின—கண்ணினீர்பெருக்கெடுத்தோடின (ஆதலால்) தேருதுஅறிவு இழந்தார் எங்கு உலப்பார்—தம்மை யறியாமலறிவிழந்தவர்கள் எங்கு அளவறுக்கப்படுவர், அருகெஞ்சம் கூறுஆகி ஓடாதஇதனை உம்குற்றம்—கண்களுக்குப் புலப்படாதமனம் பிளவுபட்டு ஓடாத இவ்வளவு தானவர்களுக்குக் குறை.

குற்றம் குறுமைபகுதி ஈறுகெடுத்தும் நகரமெய் இரட்டிமதலும்சந்தி,
அப்பண்புப்பெயர்வகுதி. 104

மண்செய்தபாவமுன்கென்பார்மாமலர்மேற்
பெண்செய்தபாவநிதனின்பெரிதென்பார்
புண்செய்தபெருஞ்சைநியென்பார்பூதலத்தோர்
கண்செய்தபாவம்கடலிற்பெரிதென்பார்.

(இ-ள்.) மண்செய்தபாவம்உளதுஎன்பார்—மண்ணுருதான் செய்தபாவமுண்டு என்பவரும், மாமலர்மேல்பெண்செய்தபாவம் உதனில்பெரிது என்பார்—பெருமையமைந்த தாமரைமேல்வசிக் கும் இலக்குமிசெய்த பாவம், கனிலும் பெரிதென்பவரும், விதிநெஞ்சை புண்செய்தஎன்பார்—நீயூழ்மது மனத்தைப் புண்படுத்தினவென்பவரும், பூதலத்தோர் கண்செய்த பாவம்கடலில் பெரிதுஎன்பார்— நிலவுலகிலுன்னோர் கண்களொய்த பாவம்கடலிலும் பெரிதென்பவரும்.

தனக்குரியனா காமையால் மண்செய்தபாவமுளது எனவும், தன்னை தகர்த்தரு இல்லாமையால் மாமலர்மேற் பெண்செய்தபாவம்தனிற் பெரிது எனவுக்கறினார். இதுமுதல் உந்தாதுஎன்பதுநாறும் ஒருதொடர் 105

ஆளான்பரதனாசென்பாரய்யானினி
மீளாணமக்குவிடுகொடிதுகாணென்பார்
கோளாகிவந்தவாகொற்றமுடிதானென்பார்
மாளாதநம்மின்மணம்வலியாரென்பார்.

(இ-ள்.) பரதன்அரசு ஆளான்என்பார்—பரதாழ்வானல் லொழுக்கமுடையனாதலால் தன்முத்தானுக்குரிய அரசினையாளான், இனி அய்யன்மீளான்—இனிஇராமமூர்த்தி காட்டிற்குச்செல்வானேயன்றி (அவன்வெண்டுகொளாலாயினும்) இந்நாட்டிற்குத்திரும்பான்—(ஆதலால்) நம்குவிதி கொடிது காண்என்பார்—நமக்கு வாய்த்த சீயூழோகெட்டது என்பவரும், கொற்றம் முடிதான் கோள்ஆகிவந்த ஆறுஎன்பார்—வெற்றியமைந்த முடிஇராம மூர்த்திக்குச் சூட்டுகையுலகிற்குத் தீக்கோளாய்வந்தது என்பவரும், மாளா

ம் இன்மனம் வலியர் ஆர் என்பார்—இதனைக்கண்டயிர்விடாத நம்மைப்பார்
க்கிலும் கண்ணெஞ்சர்யார் என்பவரும்.

இராமமூர்த்திக்கு முடிசூட்டத்தொடங்கியது காட்டிற்குச்செல்ல நேர்ச்
சதால் கோளாகி வந்தவாகொற்ற முடிதான் என்பார் என்றனர். 106

ஆதிரயசனருக்கேகையன்மகண்மேற்
காதன்முடிசூட்டுத்தழிந்தானுமென்பார்
சீகைமணவாளன் தன்னோடுநீக்காளாம்
போதாமதுவன்றேற்புகுதுமெரியென்பார்.

(இ-ள்.) ஆதி—முதலில், அரசன்—தயாதன், அருங்கேகையன்மகள்
மேல்—பிறர்வெல்லுதற்கரிய கேகையநாட்டரசன் புத்திரியாகிய கேகேசியி
ன்மேல், காதல்முதிராகருத்து அழிந்தான் என்பார்—ஆசைமுதிர்ந்தவரல் மன
நிலைகெட்டனென்பவரும், சீகைமணவாளன் தன்னோடும்—இராமமூர்த்தி
யோடும், தீகானம்போதும்—சீக்கொப்புளிக்குங் காட்டிற்குச்செல்லோம்,
அது அன்று என்—(அச்செல்லுதல்) நாம் ஒழிந்தால், எரிபுகுதும் என்பார்—உ
ருப்பில்விழலாம் என்பவரும்.

ஆம் கட்டுரைச்சுவைப் பொருள்படவந்த இடைச்சொல். போதும்எதிர்
காலத்தன்மைப் பண்மைவினைமுற்று புகுஎன்னும் பகுதி, ஈறுகெட்டு முதல்
நீண்டு நின்றபொபகுதி, தும் விசுதி. 107

கையா லிலந்தட ளிக்கண்ணீர்மெழுருவார்
உய்யாள்போற்கோசலையென்றேவா துவெய்துயிர்ப்பார்
ஆய்யாவிளக்கேரவேயார், நுகிறோபாசியென்பார்
நெய்யாசமுலுற்றது நுகிராசீனகரார்

(இ-ள்.) அநீநகரார்—அத்தப்பெரியநகரத்திலுள்ள அக்களிச்சிலர், நில
ம்மகையால் தடவிக்கண்ணீர் மெழுருவார்—அவ்வினைக்கையார் தடவிக்கண்
ணீரினால் மெழுருவாரும், கோசலைய்யாள்போல் என்முடிவாதுவெய்துயிர்
ப்பார்—கௌசலாதேவி துன்பியிர்ப்பிழைபாள்போலு மென்முலில்இடையி
டாது மெருவுச்சொல்லாரும் ஆய்யா—பிபனை, இவர்காவை—இளையபெ
ருமானே, நீயும்உயிர்ப்பாள்—நீயும்நிர்ச்சகிப்பாசியாவென்று சிலர்சொல்
லுவாராமாய் நெய்யார் அழல் உற்றது உற்றார்—உய் நிறைந்த மெருப்பை
யடைந்தது போலமனங்கொடுத்த தெரிச்சார்கன்.

போல் ஒப்பில்போலி யிடைச்சொல். 108

தும்முறு நுவேரில்லைகன்மகற்றுப்பார்கொள்வார்
மர்முறுநியசுருமம் தேந்நொளிவமொன்று
கன்முறுசெவ்வாய்க்கணிகைகாண் கைகேசி
உன்முறுகாதலிலன்போலென்றுள்ளார்.

(இ-ள்.) தன்முறு இவன்வேறுஇல்லை—(இப்போதுமுடிந்தஇடையுறு)
இவனையன்றிவேறில்லை, தன்மான்சுபார்கொள்வான் என்னுறியகருமம்நேர்ச்
சான்—தன்னுடையபுத்திரனுக்கு நிலவுரிமைகொள்ள (அரசனுக்கு) என்ருந்
கண்ணீருமிறைகுதல் கருமத்திற்குடம்பட்டான்—(ஆதலால்) கைகேசிகள்

ஊறுசெவ்வாய்களிகைகாணா—கைகேசியானவன்மதுவூற்றெடுக்குஞ்செவ
ந்தவாயையுடையவிலைமாது என்றுயாவருஞ்சொல்ல, உன்னாதுகாதல் இலன்
போள் என்று உள்அழிந்தார்—மனத்திற் சரக்குமன் பில்லாதவன் போலுமெ
ன்று சருத்தழிந்தார்கள்.

என்னு செயவெனெச்சத்திரிபு, போல் ஒப்பில்போலி.

109

நின்றுதவமுந்நிற்க்தான்நீரநேர்ந்ததோ
ஆன்றிவ்வுலகத்துளாருயிராய்வாழ்வாரைக்
கொன்றுவேளையக்குறித்தபொருளன்றோ
உன்அவரய்கொடுத்தநாயகற்குண்வென்பார்

(இ-ள்.) தான்—அரசன் (இராமமூர்த்திக்குமுடிசூட்டக்கருதியது) நின்று
தவம்உந்நிற்கிறேன்; தது—தான்காட்டில்நின்று தவத்தைச்செய்துதன்
கருத்துமுடிய உடன்பட்டதோ, அன்று—அல்ல, இடலகத்துஉள் ஆர் உயிர்
ஆய்—வாழ்வாரைஇக்கிலவுகில் பெறுதற்கரிய உயிராய்வாழமக் கட்பிறப்பி
னரை, கொன்றுகேளையகுறித்தபொருள் அன்று—கொலைசெய்து போகக்
கருதிய செய்கையல்லவா, வரங்கொடுத்த நாயகந்த—(கைகேசுக்கு) வரம்
கொடுத்த அவ்வரசனுக்கு, ஊறுகூறு என்பார் (இச்செய்கை) கல்லது நல்
லதுஎன்பவரும்.

என்று என்று அல்லப்பொருளில்லர் அகிக்குத்தொடர். ஆநுயிராய்வாழ்
வார்என்றது பகுப்பறிவுடையராய மக்கட்பிறப்பினரை.

110

பெற்றுடைய மண்ணவளம் பித்துரிமத்துலகம்
முற்றடையகேகாவைப்பிரியாமொய்துநின்று
உற்றுறைதும்பாருமுறைபலேன்னுயில்
புற்றுடையகாடுஎல்லாநாடாடுப்போமென்பார்

(இ-ள்.) பிறந்து பெற்றுடைய மண்அவனக்கு ஈத்து—முன்பிறந்துதா
ன்பெற்ற நிலவுலகைக் கைகேசுக்குக்கொடுத்து, உலகம் முற்று. டையகோ
வைபிரியாது மொய்த்துநின்று—உலமுமுமையுள் தமக்கே யுரிமையாகவு
டையஇராமமூர்த்தியை நம்பிரியாமல் கழிந்துருங்கி, உற்றுஉறைதும்—
காட்டைத்துவகிப்போம்; யாடும்உறைய சிலநாள்நின்று—எல்லாரும் வசித்த
லால்சிலதினத்தில், புற்றுடைய காடுஎல்லாம் காடுஆகிபோம்என்பார் புற்றி
னையுடையகாடுஎல்லாம் நாடாடுப்போமென்பவரும்.

111

என்னேகிருபரியற்கையிருந்தவா
தன்னேநிலாசதலைமகற்குஞ்சாரநாபை
முன்னேகொடுத்துமுறைநிறம்பத்தம்பிக்குப்
பின்னேகொடுத்தாற்பிழையாதோமெய்பென்பார்.

(இ-ள்.) கிருபாரியற்கை இருந்த ஆறுஎன்னே—அரசரியல்பு இருந்த
வகையென்னவியல்பு, தன்னேர்இல்லாததலைமகற்குதாரணியைமுன்னேகொ
டுத்து—தனக்கொப்பில்லாத முத்தப்பினைக்கு நிலவுலகைமுன்புகொடுத்து,
முறைநிறம்ப—தமதுகுலமுறையாறுபட, தம்பிக்கு பின்னேகொடுத்தால்—

அதனைப்பின்பிரத்தவனுக்குப்பின்பு கொடுத்தான். மெய்பிழையாதோ என்பார்
சுந்தியத்தவருதோ வென்பவரும்.

112

கோகைகவரினிற்சுமரற்கொடும் கதில
மாநதயொருவர்புணர்வராவ ஓந்நித் க
பேகைசெவ்வோப்பின்பார் க்துநிற்சுமர
சுதைபிரிவினுந்நிராத்திருவென்பார்.

(இ-ள்) கேதாவரியில் குமரன்கொடுத்த நீலமாநத ஒருவர்புணர்வரா-
முன்கைத்தோற் கடடியில்கட்டமைந்த வில்லினையேற்றிய இராமமர்த்திக்கு
உரிமையாகக்கொடுத்த புதேவியைப்பின்பொருவர்கூடுவரா, வஞ்சித்தபே
தையிறுவனை—வஞ்சித்துப்புணர்ந்த ஸ்ரீவில்லாதகைகேசியின் புச்சிரனை,
சைபிரியினும் திருசேராமல் பின்பார்த்துநிற்கும் ஆனன்பார்—சீதாப்பிராட்
டியிற் நகரினின்று நீங்கினும் சீதேவியும் நீங்காமல் அவனைப்பின்னேகாக்கி
ந்பாளாவென்பவரும்

ஒருவருரியவனே மற்ருருவன். புணர்தல் வழக்கன்மையாலும், வஞ்சித்
துப்புணரிலவனைச்செல்வம் அடையாமை முறையாதலால் மீவாறுகடறினார்

உத்தராயணெய்வார்த்துதவாறுகாவெனிய
நந்தாவிளக்கினமிகுநின்றநங்கைமார்
செத்தாமரைத்தாங்குச்செவ்வியருகேறுக்க
ஆத்தோடுகிதுமோ ஆநிதியேயோவென்பார்.

(இ-ள்) உத்தராயண—தூண்டாமலும், நெய்வார்த்து—கைகலம்
வார்க்காமலும், கால்வரிய நந்தாதவிளக்குதின—காற்றுமோத அய்யாமலு
மெரியாநின்ற விளக்கைப்போல, நடுநடுநின்ற நங்கைமார்—நின்றதுமேகாவி
ன்றபெண்கள், செத்தாமரைத்தாங்கு—செவ்வியருகேயோக்கம்—இராமமர்த்த
தியின்) செத்தாமரைமலரைப்போலப் பரத்தகண்களரிடைய வருட்பார்வை
யை, அத்தோபிரிதும்—சீதையோடும்பிரிவோமா. ஆய்தியே ஓனன்பார்—ஆ
ய்தியே கொடிதென்பவருமானார்கள்

ஆனார்கள் என்னும்பயனிலை தொக்குநின்றது எனக்கொள்க. ஆயியப்
பிடைச்சொல், ஒகொடுமைப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல்.

114

கலிநிலநிறை.

கேட்டாலியோயோன்கிளர்நூலம்வரத்தினுலே
மீட்டானளித்தாள்வன்கம்முனின்வெம்மைமுற்றிக்
கேட்டாதவேற்கட்சிறுதாமெனயாவராலும்
முட்டாதகாலக்கடைத்தியெனமுண்டெழுந்தான்.

(இ-ள்.) வெம்மைமுற்றித்தீட்டாத வேல்கண்கிறுதாய்—கொடுமையிலமை
ந்து தீட்டாமற் கூர்மைவாய்த்த வேலையொத்த கண்களையுடைய சிற்றன்னை,
வரத்தின் ஆல்கிளர்நூலம் மீட்டான்—தான்பெற்றவரத்தால் இராமமர்த்திக்
குரிமையான விளங்கும் காட்டினேத் தணக்குரித்தாக்கி, தம்முன் இன்வனம்
அளித்தான்என்ன இளையோன்கேட்டான்—தம்முன்னேஏகிய இராமமர்த்த
திக்குக் காட்டைக்கொடுத்தானென்று இளையபெருமான் கேட்டனன், யாவ
ரால்உம் முட்டாத கடைதீ என்ன—எவராலு மூன் லிக்கவமையாத சூழித்
தியைப்போல, முண்டெழுந்தான்—கோபமுண்டெழுந்தான்.

மீட்டான் முற்றெச்சம். தீட்டாதவேல், மூட்டாததீ—விபாவனையணி
அதாவது காரணத்தைவிலக்கிக் காரியத்தைப் புலப்படுத்துவது. தீட்டுதலு
மூன்வித்தலுமாகிய காரணமில்லாமல் கூர்மையாதல் மூளுதலாகிய காரியம்
பிறத்தலால்.

115

கண்ணிற்கடையுத்திபுகழெழியிற்புறநகர
விண்ணிற்கடர்ந்தோன்றமெய்கீர்ப்புற
உண்ணிற்குமுயிர்ப்பெனுமுதைத்திற்புற
ஆண்ணற்பெரிபோன்றனதாநியின்மூத்தியொப்பான்.

(இ-ள்.) கண்ணிலகடையுத்திக—கண்களினின்றும் ஊழித்தீசித்தவும், செ
ற்றியில்கற்றைநாற—செற்றியிற் புருவசெருக்கமேறவும், விண்ணில்கடர் தோ
ன்ற—ஆகாயத்திற்சூரியன் வெப்பமிதுகித்தான்றவும், மெய்கீர்ப்புற—உட
ம்புகுடலுட்பாலவெய்கீர் பெருக்கெடுக்கவும், உள்வித்தும் உயிர்ப்பு என்னும்
ஊதை பிறங்குகின்ற ஆண்ணல்பெரியான்—உள்ளேநிலைபெற்ற பெருமூச்
சென்னுஞ்சண்டமாருகம்வித்தவும் நின்றபெருமையமைந்த இரையபெருமாள்,
தலையு ஆகியுந்நிஞ்சுதான்—தலையு ஆகியுந்நிஞ்சுதான் ஆகியபெருமையு
தலையுதலையுந்நிஞ்சுதான்.

ஊழித்தீசித்தல் ஊழித்தீசித்தலும் சூரியவெப்பமிதுகூறும் கடல்
புடைபெயர்ந்துவருவதும் சண்டமாருகம் விசுலமுண்மையல் இவ்வாறியை
யுருவகமாக்கித்தனதாறியின் மூர்ச்சையொத்தானென்றார். இவர் ஆதிசேட
மூர்ச்சமாதலை “வலையொருநிலிம் வடவைத்தா—விலாசுரு கடுவுடைவிரி
கொள்பாயலும்—இரோளுக்கனெனவடிபரய” எனப்பாலகாண்டத்தில் வரு
தலையும், ஊழித்தீசித்தல் தனதுயிர்ப்பாறுவகத்தை யழித்தலை “ஊழிக்குழி
புலியுச்சியிலேந்து முகக்கடையில்—காலான் நந்துநா மூர்ச்சியைக்காலும்”
எனத்திருவரக்கத்து மாலையில் வருதலைபுங்காண்க

116

சிங்கக்குருளோகிடுதிஞ்சுவையுலோநாயின்
வெங்கட்குங்குட்டியையுட்டவிருந்நிஞ்சோ
கங்கைக்கறிவிற்புறநகரநிறுந்நிஞ்சோ
கங்கைக்கிறுந்நிஞ்சோகட்குக்கைபுடைத்துநகர்கான்.

(இ-ள்.) சிங்கக்குருளைக்கு இடுதிஞ்சுவையுலோ—சிங்கக்குட்டிக்கு இடு
மினியசுவையமைந்தவுலோ, நாயின் இன் வெங்கண் கடுங்குட்டியை—நாயின்
கோபவெம்மைவாய்த் கண்களோபுடைய கடியகுட்டிக்கு, ஊட்டவிரும்பி
னோ—ஊட்டவிரும்பினன்போலும், நங்கைக்கு அறிவின்நிறம் நன்று
நன்று என்ன—கைகெடுக்கு அறிவின்நிறம் நன்றாயிருந்தது நன்றாயிருந்த
துஎன்று, கங்கைக்கு இடுமவன் கட்குக்கைபுடைத்து நகர்கான்—கங்கைக்கு
நெருக்குத்தலானாகிய இரையபெருமாள் கட்குமணிக் கைகொட்டிப்பெரு
நகைசெய்தான்.

கோசலகாட்டைச் சூழ்த்தது கங்கையாதலால் கங்கைக்கிறைவன் என்
ன்றார். அரசியலிராமமூர்த்திக்குத் தக்கதேயன்றிப் பரதாமுவானுக்குத் தக்க
தல்ல என்னும் பொருளாபுலப்படநிற்றலால்இது பிறிதுவருவதாயினி. அது
பகுதிப்பொருள் விரிதி.

117

சுற்றார்மணியார்வடிவாள்புடைதோன்றவார்த்து
விற்றாங்கிவாளிப்பெரும்புட்டில்புறத்துவிக்கிப்
பற்றார்ந்தசெம்பொற்கவசம்பணிமேருவாங்கேகார்
புற்றமெனவோங்கியதோளொடுமார்புபோர்க்க.

(இ-ள்.) சுற்று ஆர்மணி ஆர் வடிவாள்புடைதோன்றஆர்த்து—சுற்றிலு
மாளினிறைந்த இரத்தினம் இழைத்த வடித்தவாளிடையின் புறத்துத்தோ
ன்றக்கட்டி, வில்தாங்கி—வில்லினையேந்தி, வாளிபெரும்புட்டில் புறத்துவிக்
கி—பெரிய அம்புறத்துணியை முதுகின்புறத்துக்கட்டி, பற்றுஆர்த்த செம்
பொற்கவசம்—விடாதமைந்த செவந்தபொன்னலாகிய கவசம், பணிமேரு
ஆங்குஒர்புற்றுஆம் என்னஒங்கிய தோள்ஒடுமார்புபோர்க்க—பணியால்முடிபட்
—மேரு அவ்விடத்திலொருபுற்றமென்று கண்டோடார்கூற உயர்த்ததோளி
னொடுமார்பிணைப்போர்க்கவும்.

இதுமுதல் காலைக்கதிரோன் என்பதுகூறும் ஒருதொடர் ஆசலாற்
துளகம்.

அடியிற்குடர் பொற்கழலார்க்குண ஆர்ப்பப்
பொடியிற்தடவுஞ்சிறுபாணபெருமபூசலோசை
இடியிற்குடார்க்கடலேழமறித்திருந்தாடம்
முடியிற்குமுறுமமழைமும்மைபின்மேன்முழங்க.

(இ-ள்.) அடியிற்குடர்பொற்கழல்—காலிற்கட்டிய விளங்கும்பொன்னு
லமைத்த வர்கண்டை, ஆர்சலாணஆர்ப்ப—உடலொலிபாணங்கூற ஒலிக்க
வும், பொடியிற்தடவும் பெயாணபெரும்பூசல்களை (வழுக்குத்தா) துகனாற்
றடவும் சிறிய வின்னாணிலெழுந்த பெரோசை, இடியின்றபகடாகடல் யழை
மடுத்து—இடியினம்பொருத்தி யெழுக்கடல்க்கையுப்பருகி, இடாலம்முடியில
ருமுறுமம்மழை—புதிதிலவயகுமுடிவுபெறுங்கால் ஒலிக்குமேகங்க்களியும், மும்
மையின்மேல்முழங்க—மூன்றுபங்குக்கு மேன்முழங்கவும்.

தொடரெய்தெனெச சந்திரிபு “வினாசுதன்” எனப்பொதுப்படக்
கறினமையால் (911)

வானும்நிலனுமுதல்நிலவா பல்புகழ
மேனின்றுயிர்க்காறுமவிநிபுகனவீழ்வபோலத்
காணுந்கனதமமுனுமல்லதுமுமமைந்தால்த்
தானும்முயிரும்முடையாசுநலாடல்விதாதுங்க.

(இ-ள்.) வானும் நிலனும்—ஆகாயமும் பித்தினிபொரு, முதல்புக
ழிவரம்புஇல்புகழ்—முதலுமியுமில்லாத அனவிலலாத பார்ப்பஞ்சுபுகழ
களுந், மேல்தின்றுயிர்க்காறுமவிநிபுகன—மேல்கின்ற புகழ் மட்டும்கொங்கும்பரவி
யுள்ளன, வீழ்வபோல—அவைநிலைகெட்டுவீழ்தல் போலவில்தான்றவும், தாள்
புகனதம்முன்உம் தல்லது—தானுந்கனதுபடப முன்றோனாகிய இராமமு
ர்த்தியுமன்றி, மும்மைநூலத்துவன்உம் உயிரும்—பாடயார்கள் உடைந்து
ஒதுங்க—சுவர்க்கமுதலிய முன்மலகத்திறும் வாழும்பட்டம்பைபு முயிலைபு
முடைய யாவர்களுந் தலைகெட்டுபாதுங்க.

வானும் நிலனும் மேல்நின்றன ஆகும் பெயர்ச்சொற்களும் பெயர்ப்பயனிலை
களுமாய்நின்றமுறைநிரலினைப் பொருள்கோளணி. விரிந்தன இதுவினை
முடிப்பொருளில்வந்தது. வீழ்வ செயல்மேல்நின்றது. மும்மை குனியைக்கு
ணமாகக்கூறுவதோர் மாபுவழுவமைதி. (120)

புனிப்பாவைபரங்கெடப்போருவந்தோரையெல்லாம்
அவிப்பானுமவித்தவராக்கையையண்டமுற்றக்
குவிப்பானுமெனக்கொருகோவினைக்கொற்றமெனவி
கவிப்பானுநின்றேனரிதுகாக்குநர்காமினென்றான்.

(இ-ள்.) புவிப்பாவைபரங்கெட—பூதேவியின்பாரங்கெட, போர்உவந்தோ
ரை எல்லாம் அவிப்பானும்—போர்த்தொழிலுவிருப்பி வந்தடைந்தவரைபெ
ல்லாம் அடப்பவனும், அவித்துஅவர்ஆக்கையை அழித்துஅவர்கள் சரீரத்
தை, அண்டம்முற்ற குவிப்பானும்—விண்ணுலகைமறைக்கக் குவிப்பவனும்,
எனக்குஒருகோ இன்னிகொற்றம் மெனலிகவிப்பானும் நின்றேன்—எனக்
கொருதலைவனும் நின்ற இராமமூர்த்திக்கு வெற்றியடைந்த முடிசூட்டுவோ
னுமாகயானின்றேன். இதுகாக்குநர்காமின் என்றான்—இதனைக்காப்போர்
காத்துக்கொள்ளுக்கொண்டுகூறி.

நகரம் எதிர்காலத்திலிருந்து 'சங்கே' என்றமிகையால் என்றான்முற்
றெச்சம். (121)

விண்ணாட்டவர்மண்ணவர்விஞ்சையர்நாகர்மற்றும்
எண்ணாட்டவர்யாவரும்நிற்கவொர்மூவராகி
மண்ணாட்டுநர்காக்குநர்விட்டுநர்வந்தபோதும்
பெண்ணாட்டமொட்டேனினிப்பேருலகத்துள்ளென்று.

(இ-ள்.) விண்ணாட்டவர் மண்ணவர் விஞ்சையர் நாகர்—விண்ணுலகிலு
ள்ள வரும்ண்ணுலகிலுள்ளவரும் வித்தியாதாரும்நரகலோகத்தாரும், மற்றும்
எண்ணாட்டவர்யாவரும் நிற்க—இவரொழிந்தமற்றையெண்ணத்தக்க நாட்டி.
லுள்ளவர்களெல்லாரும்நிற்க, ஒர்மூவர்ஆகி—நிரிமூர்த்திகளாகி மண்ணாட்டுநர்
காக்குநர்விட்டு நர்வந்தபோதும்—உலகினைப்படைக்கும் பிரமனும் உயிர்
களைக் காக்குநிருமாலும் அழுக்குமுருத்திரமூர்த்தியும் போர்க்குலந்தபோதி
லும், இனி பெண்ணாட்டம் பேர்உலகத்துடன் ஒட்டேன் என்று—இனிப்பெ
ண்கள்சஞ்சரித்தலைப் பெரியநிலவுலகில் வைக்கெனென்று. (122)

காலேக்கதிரோனநிவுற்றதோர்வெம்மைகாட்டி.
நராலத்தவர்கோமகனங்கரத்தகாப்பண்
மாலேச்சிகரத்தனிமந்தாமேருமுநகை
வேலைத்திரிகின்றதுபோற்றிரிகின்றவேலை.

(இ-ள்.) நராலத்தவர்கோமகன்—உலகிலுள்ளவர்க்கரசனாகியஇளையபெ
ருமான், காலேக்கதிரோன் நடுஉற்றது ஒர்வெம்மைகாட்டி—காலையிலெழு
ந்த ஆரியன் உச்சிப்பொழுதில் அடைந்தஒப்பில்லாத வெப்பத்தைத்தன்கோ
படுத்தியுட்டி, ஆங்கரத்தகாப்பண்—அந்த ஆயோத்தி நகரத்தினடுவில்,
சொழிந்ததோர் நகரத்தினடு நகரவரிசைகளைமுடிய ஒப்பில்லாத மந்தர்

கிரியென்னுமேரு, முந்தை—(அமுதெழக்கையும) முற்பொழுதில், வேலை திரிகின்றதுபோல—பாற்றடலிற் சமுன்றதுபோல, திரிகின்றவேலை—திரிந்துசுழலுஞ்சமையத்தில்.

மேருஎல்லாமலைகளிலும் உயர்ந்ததாதலால் உயர்வுதோன்றமந்தாமேரு என்றார். முந்தைமுந்துபுருதி ஐசாரியை. இது தனித்துச்சாரியையேற்றல் “யிற்றுடைக்கும்றுகாமுமுளவே” என்ற ரு-ஆல். (123)

வேற்றுக்கொடியாள்வினைவித்தவினைக்குவிம்மிடிக்
தேற்றத்தெளியாதயர்சிற்றவைபாஸீருந்தான்
ஆற்றற்றுணைத்தம்பிதன்விற்புயலண்டகோளம்
கீற்றொந்துடையப்படுநாணுருமேறுகேட்டான்.

(இ-ள்.) வேறுகொடியாள் வினைவித்த வினைக்குவிம்மி—தனக்குமாற்ற ளாகிய கொடியகைகேசிசெய்வித்த தீவினைக்குமனம்பொருமி, தேற்றத்தெளியாது அயர்சிற்றவைபாம்புருந்தான்—தேற்றவுத்தெளியாமல் மனஞ்சோருந் திற்றன்னையின்பக்கத்திருந்த இராமமூர்த்தி, ஆற்றல்துணைதம்பிதன்விற்புயல் வலிமையமைத்த துணையாயுள்ளதது தம்பியாகிய இளையபெருமாளின்வீல் லாகியமேகத்தில், அண்டகோளம்கீற்று ஒத்துஉடையபடம் நாண்உருமேறு கேட்டான்—அண்டவட்டங்கள் கீற்றுக்கீற்றாயுடை படவெழுந்த நாணைச யாகிய இடியேற்றைக்கேள்வியுற்றான். (124)

வீரூக்கியபொற்கலன்வில்லிடவாரமின்ன
மாறுத்தனிச்சொற்றுளிமாரிவழங்கிவந்தான்
காருக்கரிமிர்த்துபுகைந்துகனன்றுபொங்கும்
ஆரூக்கன லாற்றுமொருஞ்சனமேகமென்ன.

(இ-ள்.) கால்தாக்கரிமிர்த்து புகைந்துகனன்றுபொங்கும்—காற்றுமோ தஅதிகரித்துப் புகைந்துகொதித்தெரியும், ஆரூதகனல்ஆற்றும் ஓர்அஞ்சன ம்மேகம்என்ன—ஆரூதகெருப்பினை யாற்றுமொருகரிய மேகம்போல, வீறு ஆக்கிய பொன்சலன்வில்லிட—சமக்கொப்பில்லா மற்கம்மியனமைத்த பொ ன்னாலாகிய ஆபரணங்கள்ஒளியீசவும், ஆரம்மின்ன—முத்தாரங்கள் விளங்க வும், மாறுத்தனிச்சொல் துளிமாரிவழங்கிவந்தான்—தண்மைமாறாத ஒப்பில் லாதசொற்களாகிய மழைத்துளிகளைச் சொரித்து இராமமூர்த்திவந்தனர்.

கனன்றுஇறந்தகாலவினையெச்சம் கனல்புகுதி. (125)

மின்னொத்தசீற்றக்கனல்விட்டுவிளங்கரின்ற
பொன்னொத்தமேனிப்புயலொத்ததடக்கையாணை
என்னத்தவென் லீயிடையோரைமுனிந்திலாதாய்
சன்னத்தனாகித்தனுலேந்துதற்கேதுவென்றான்.

(இ-ள்.) மின்னொத்தசீற்றக்கனல்விட்டுவிளங்கரின்ற—மின்னலையொத்த கோபமாகிய கெருப்பினைவிளவிளங்கும்படிநின்ற பொன்னொத்தமேனி புயல் ஒத்ததடகையாணை—பொன்னையொத்த மேனியையுடைய மேகம்போலக் கொடுக்குரிண்டகையையுடைய இளையபெருமானேநோக்கி, என்னத்த—என துலைவனே, என்—இதுவென்ன, நீ இமையோரைமுனிந்திலாதாய்—நீசேவ

ர்களைக்கோபியாதவன் (நீ இமைமூரைமுனிர் திலாதாய், நீயிமைப்பொழுதாயினு
க்கோபமில்லாதிருப்பவன்) சன்னத்தன் ஆகித் தனவந்துதற்கு ஏது என்றான்—
யிப்போது யுத்தசன்னத்தனாகி வில்லியெயெத்திக் கோபித்தற்குக்காரண
மெனனவென்றுவின்வீரன்.

இமையோரைஎன்றது பிரிமொழிச்சிலேடையணி. (126)

மெய்யைச் சிறைகவிததுநின் மெய்ம்முறைநித்தெடுத்தி
மைநிற்கரியாளொன்றின்னைன் மெளலிகுட்டல்
செய்யாக்ருதித்தடைசெய்துநர் தேவரோனும்
துய்யைச் சுகமெவங்கனலிற்சுவான் றுணித்தேன்.

(இ-ள்.) மெய்யைசிறைகவித்து—உண்மைநிறையபித்து, நின்மெய்
முறைநீத்த—உனக்குரிய உண்மையமைந்த குலமுறைவாக்கெடுத்த, நெஞ்
சும்மையில் கரியாள்என்ற—உன் துமன்மையிலும் கரியகைக்கெழிமினெதிரோ,
நின்னைல் மெளலிகுட்டல்செய்யகருதி—உன்னைவிதிப்படியமைந்த முடிசு
ட்டவெண்ணி, தடைசெய்துநர் தேவர்எனும்—(நானெடுத்தகாரியத்தை) தடை
செய்யவருவேர் தேவர்களாயிருந்தாலும், துய்ச்செய்துக்கனலில்—பஞ்சினு
னியைச் சுடுக்கொடிய நெருப்பைப்போல, சுகிவான் துணித்தேன்—சுடத்து
ணித்தேன்.

உண்மைநிறைய வழித்தலாவது அரசன்கூறியதைக்கெடுத்தல். குல
முறைநையக்கெடுத்தலாவது அந் தவறுக்குஉரிந்து அரசரிமையென்பதை
நீத்ததுத்தகாலப்பெயயெச்சம் நீயருதி. சுகிவான்என்காலவின பெய்சம்வா
னலிகுதி. (127)

வலக்கார்புகமென்கையதாசவன்வா னுளோரும்
விலக்காரவர்வந்துவிலக்கினுமென்கைவாளிக்
விலக்காவெரிவித்துலகேழ்நெடேழ்மன்னர்
குலக்காவலுமின்றுனக்கியான் தரக்கோடிபென்றான்.

(இ-ள்.) வலம்கார்புகம் என்கையதுஆக—வெற்றியமைந்தவில்என்கை
யிலிருக்க, அவானுள்ளோரும் விலக்கார்—(நான்கருதியதுக்கிடையூறாக) அந்
தவிண்ணுலகிலுள்ள தேவர்களும் வந்துவிலக்கார்கள், அவர்வந்துவிலக்கினும்
அத்தேவர்களொரு கால்வந்துவிலக்கினலும், என்கைவாருக்கு இலக்குஆக
எரிவித்து—என்கையிலுள்ள அம்புக்குஅறிகுறியாகவவரையழித்து, உலகு
எழிநெடுவமும்—பதினான்குலகங்கலையும், மன்னர் குலமும்காவல்—அங்குள்
எ அரசர் கூட்டக்களையுங்காத்தல், உனக்குஇன்றுயான்தர கோடிகின்றான்—
உனக்குஇப்பொழுதுயான்தரக்கொள்வாயென்றுஇளையபெருமான் கூறினான்
காவல் என்பதனிறுதியிலுள்ள உம்மையைப்பிரித்துக் கூட்டுக. இலக்
காகஒருசொல். (128)

இளையானிதுகூறவிராமனியைத்தீறி
வளையாவருந்நெறிநின்னறிவாருமன்றே
உளையாவதம்வற்றிபுழுவருவுற்றநிற்பும்
விளையாதநிலத்துனக்கெகும்புண்வினோந்தென்றான்.

(இ-ள்.) இளையான் இது கூற இளையபெருமா ளிதனையெடுத்துக்கூற, இராமன்—இராமமூர்த்தி, இயைந்த நீதிவளையா துவரும் நல்லெறியின் அறிவு ஆகும் அன்று—நீ திகோடாதமைந்தநல்வொழுக்கம் உன்ன நிவல்லவா, உளையாத அறம்வற்றிட ஊவ்வழுவுற்ற சீற்றம்வளையாத நிலம் உனக்கு—ஒருகாலத்தும் அழிவில்லாததருமங்கெட முறைவழுவிய கோபமென்னும் பயிர்வளையாத நிலமாகிய உன்னிடத்தில், எவ்வன்விலைந்தனுள்ளான்—எவ்வாறுவிலைந்தனுள்ளுகூறினான்.

அத்துவேண்டாவழிச்சாரியை. கு உருபுமயக்கம். சீற்றத்தை உருவகஞ் செய்யாமையால் ஏகதேசவுருவகம். (129)

நீண்டானதுரைத்தலுநித்திலந்தோற்குநக்குச்
சேண்டான் றொடர்மாளிலம்நின்னதென்றுநதைசெப்பப்
பூண்டாய்பகையாலிழந்தேவனம்போதியென்றால்
யாண்டோவடியேற்கினிச்சீற்றமடிப்பதென்றான்.

(இ-ள்.) நீண்டான் அது உரைத்தலும்—பெருமையின்மிக்க இராமமூர்த்தியைக்கூற, நித்திலந்தோற்குநக்கு—முந்தந்தோற் படையப்பெருகை செய்து, சேண்டான் றொடர் மாளிலம்நின்னது என்று உந்தைசெப்ப பூண்டாய்—அகன்றபெரிய நிலவுலகு உன்னுடையதென்று உன்பிதா கூறக்கைக் கொண்டாய், பகையால் இழந்தேவனம்போதி என்றால்—பகைமையையுடைய சிற்றன் னையால் நிலவுலகையிழந்தே காட்டிற் செல்வாயாய், அடியேற்கு இனிசீற்றம் அடிப்பது யாண்டு ஒன்றான்—அடியேனுக்கு இனிக்கோபம் பிறப்பது எவ்விடத்தோவென்று கூறினான்.

சிற்றன் னையிடத்து என்பான் யாண்டோவென்றான். நின்னது பொருளடியாகப்பிறந்த ஒன் றன்பாற்படர்க்கைக்குறிப்புவினெழுற்று நீ என்னும்பகுதி திரிந்து நின்றபகுதி, னகரத்தோற்றம்சந்தி, அசாரியை, துவிகுதி. (130)

நின்கட்பரிவில்லவரீள்வனத்துன்னைநீக்கப்
புன்கட்பொறியாச்சுக்கைபொறுத்துயிர்போற்றுகேளே
என்கட்புலமுன்னுணக்கீந்துவைத்தில்லையென்ற
வன்கட்புலந்தாங்கியமன்னவன்காண்கொலென்றான்

(இ-ள்.) நின்கண்பரிவில்லவரீள்வனத்துன்னைநீக்க—உன்னிடத்தன் பில்லாத தாய்தந்தையர் பெரியகாட்டிலுன்னப்போக்க, புன்கண்பொறியாக்கைபொறுத்து உயிர்போற்றுகேன்—அதினப்பார்த்துத்) 'துன்பத்தைவி னைக்குமீத்திரியங்களமைத்த சரீரத்தைச்சுமந்து உயிரைப்பாதுகாப்பேனோ (காவேனென்றபடி) என்கட்புலம் முன்னனக்கு ஈந்துவைத்து இல்லையென்ற—என் கண்களுக்குமுன்னே நிலவுலகையுணக்குத்தந்து மீளவில்லையென்று கூறிய, வன்கட்புலந்தாங்கிய மன்னவன்காண் கொள்ளென்றான்—கண்ணோட்டமில்லாமையை மேற்கொண்ட அரசன்படும்பாட்டை முன்னே காணுமென்று கூறினான்.

யாக்கைதொழிலர்குபெயர் எனக்கொள்ளாதலுமன்றி, யாபகுதி, ருசாரியை, ககரத்தோற்றமும் உகரக்கேடுஞ்சந்தி, ஐ செயப்படுபொருளில் வந்த

விருதியாகக் கொண்டு செவப்படு பொருளில்வந்த தொற்பெயராகக்கொள்
ளலும் அமையும், யகாமெய்கெட்டு ஆக்கையெனவருதலுமுண்டு. (181)

பின் குற்றமன் னும்பயக்கும்மாசென்றல்பேணென்
முன்கொற்றமன்னன் முடி கொள்கெனக்கொள்ளமுண்ட
தென் குற்றமன்றோவிகன்மன்னவன் குற்றமயாதோ
மின்குற்றொளிரும்வெயிறீக்கொடமைந்தவேலோய்.

(இ-ள்.) மின் குற்று ஒளிரும்வெயில்தீகொடு அமைந்தவேலோய்—மின்
ஞெளியைவென்று விளக்கும்ஒளியையும் கோபாக்கினியையும் கொண்ட
மைந்தவேலையேந்திய இளையவனே, அரசு—அரசிதல், மன்னும்குற்றம்பின்
பயக்கும் என்றல்பேணென்—நிலைபெற்றகுற்றத்தைப் பிந்தருமென்று அத
னைவிரும்பாதயான், கொற்றம்மன்னன் முன்முடி கொள்கஎன்ன கொள்ள
முண்டது என்குற்றம்அன்றுஒ—வெற்றியையுடைய நமது பிதாமுன்புமரு
டஞ்சூடக் கடவாயென்று கூறச்சூட்டிக்கொள்ள எழுத்தது என்பிழையல்ல
வா, இயல்மன்னவன் குற்றம்யாதா—வலிமையையுடைய வவ்வரசனிடத்து
ப்பிழையாது (இல்லையென்றபடி.)

குற்று விளைப்பகுதி இறந்தகாலவினையெச்சப்பொருளில்வந்தது. (182)

நதியின்பிழையன்று நதும்புளவின் மையற்றே
பதியின்பிழையன்றுபயந்து மைம்புரந்தாள்
மதியின்பிழையன்றுமகன் பிழையன்றுமைந்த
விதியின்பிழையுநீயிதற்கென்னை வெகுண்டதென்றான்.

(இ-ள்.) மைந்த—இளையவனே, நதும்புளவ் இன்மை நதியின்பிழை
அன்று—நல்லீரில்லாதிருத்தல் நதியின்பிழையல்ல, அற்று—அதுபோல,
பதியின்பிழைஅன்று—(நாம்காட்டிற்குச்செல்லுரை) அரசன்தவறல்ல நம்
மைபயந்து புரட்சாளம்நியின் பிழைஅன்று—மறைப்பெற்றுவளர்த்த கை
கேசியன்னையினறிவின் தவறல்ல, மகன்பிழைஅன்று—அவன்புத்திரனாகிய
பரதாழ்வான் தவறல்ல, விதியின்பிழை—நமது ஊழினைதவறு, நீ இதற்குவெ
குண்டது என்ன என்றான்—நீயிதற்குக்கோபித்தது என்னகாரணமென்று
கூறினார். (183)

உதிக்கும்முல்லைபுள்ளுநறுநீயெனவுடைபொங்கக்
கொதிக்கும்மனமென்பனமாற்றுவென்கோலிழைத்தாள்
மதிக்குமமதியாய்முதல்வானவர்க்கும்வலிஇதாம்
விதிக்கும்விதியாகுமென்விற்றொழிஸ்காண்டியென்றான்.

(இ-ள்.) ஊழைபொங்கடலைஉள்ளுதிக்கும் உறுதிஎன்ன—துருத்தியாற்
காற்றதிகரிக்கக்கொல்லுணுலைக் களத்தில்தோன்று மிக்கநீயைப்போல், கொ
திக்குமனம் எவ்வளம் ஆற்றுவென்—கொடுக்காகின்ற வென்மனத்தையெய்
வாற்றற்றப்போகின்றேன், கோள்இழைத்தால்துதிக்குஉம்மதியாய்—உனக்கு,
திக்குசெய்த கைகேசியினறிவுக்கு மேம்பட்டவறிவாய், முதல்வானவர்க்கு
உமவலியது ஆம்விதிக்கும் விதியாகும் என்விட்கொழிற் காண் என்றான்--

ள்ளதேவர்களுக்கும் வெல்லுதற்கரியவனாகும் கௌரவாசிய வென துவில்லின்
பொழிலைக் காண்பாயென்றினையபெருமான் கூறினான்.

ஆய்என்னு மிறத்தகாலவினையெச்சம் ஆகும்என்னும் பெயரசெச்சத்தின்
முதனிலையையும் அப்பெயரெச்சம் வில்லென்னும் வினைமுதற்பொருளையுந்
கொண்டன.

ஆய்தந்தவன் வடிவரை கூறலுமையநின்றன்
வாழ்த்துந் தனது தியோமறைத்தநாவால்
நிதந்ததன்மேற் றியோகணிலா தநின்ற
தாய்தந்தையென்றால்வரமேற்சலிக்கின்மகென்றே

(இ-ள்.) ஆய்தந்தவன் அஉரைகூறலும்—பலதூல்களையு மாராய்த்தஇளை
யபெருமான் அத்தவார்த்தையைக்கூற, னிய—ஐயனே, மறைத்தநா ஆய்நின்
தன்வாய்த்தனகூறுதியோ—வேதங்களைப்பயின்ற நாவினால் உனதுவாயில்
வத்தனவற்றைப் பேசுகின்றாயோ, தெறியோர்கண் இல்லாததூர்த்ததுஅன்
று—நல்லொழுக்க முடையாரிடத்தில் குலமுறையின்மை நீகொடுத்தல்ல
வே, எனததாய்த்ததை என்றால் நம்மைப்பெற்ற தாய்தந்தையரிடத்தில் அது
இருத்ததானால், அவர்மேல்சலிக்கின்றதுஎன்ன—(அவர் குப்படிநொழுக்கவே
ண்டுமேயன்றி) அவர்கண்மேல் நாம்சலித்துக் கோபிக்கிறது என்னகாரியம்.

குலமுறையின்மை மூத்தாயினிருக்க இளையானுக்கு அரசியல்தருதல்.

கற்றுதையுந் நிதனிகாயகனிவயிற்றிற்
பெற்றாயும்மீயேபிறிர்மீயேபிறர்க்குநல்கக்
கற்றாயிதுகாணுதிறிற்றெனக்வகமறித்தான்
முற்றமுதியம்மில்லத்தான்முனித்தானையன்னான்.

(இ-ள்.) முற்றமுதியம் மீயென்றான் முனித்தானே அன்னான்—இன்னுள்
திரினைத் தரித்தவனும் கோபிப்பவனாகிய உருத்திரமுத்ததியை யொச்ச
இளையபெருமான். பிறர்க்குநல்க கற்றாய்—தான்பெற்ற ஆரியஸைப்பிறர்க்
குத்தரக்கற்றவனே, நல்தானை உமீ—எனக்கு நல்லபிதாவும்மீயே, தனிகாய
கனீ—ஒப்பற்றவன்வல்லவன்மீயே, வயிற்றில் பெற்றாய்உமீ—தாயும்மீயே,
பிறர்இல்லை—(உன்னையன்றி) வேறொருவருமில்லை, இன்றுஇதுமானுதீ
என்னகை மறித்தான்—இப்பொழுது இதனைக்காண்பாயென்று கையைய
சைத்தான்.

(136)

வரதந்தகர்வான்வரம்பெற்ற டானிவ்வையம்
சரதம்முடையாவான்வரம்பெற்றததைசெப்பப்
பரதன்பெறுவானினியான்படைக்கின்றவரவவ
விரதம்மிதினில்லவெறினியாவென்றான்.

(இ-ள்.) வரதந்தகர்வான்—இராமமூர்த்தி கூறுகின்றார், வரம்பெற்றவ
ர்அவன்—வரம்பெற்ற அக்கைகேசி, எந்தனிதாதைசெப்ப—எனது ஒப்பில்
லாதபிதாகுற, இவையம்சரதம்உடையான்—இங்கிலவகை யுண்மையாகவு
ண்டயவன் (ஆதலால்)பரதன்பெறுவான்—இனிப்பரதாழ்வானடைவான், இனி

பான்படைக்கின்ற செல்வம்விரதம்—நானடைக்கின்ற செல்வம் தவமே, இதின் நல்லது இனிவேறுயாவது என்று—இத்தவத்தைப்பார்க்கிலு மினிவேறுள்ளதுயாதென்றுகூறினார்.

(137)

ஆன்றான்பகர்வான் பிணுமையவியல்வையமையல்
தோன்றொறிவாழ்துணைத் தம்பியைப்போர் தொலைத்தோ
சான்றோர்புகழும் தவத்தாயைவாதைகொண்டோ
ஈன்றோவென்றோவியிடுக்கதத் தீர்வதென்றான்.

(இ-ள்.) பின் உம் ஆன்றான்பகர்வான்—மீளவுமிராமமூர்த்தி கூறுகின்றனர், ஐய—ஐயனே, இவையம்—இந்நிலவுலகில், மையல்தோன்றாததெறி வாழ்துணை தம்பியைபோர் தொலைத்தோ—மயக்கமில்லாத நன்னெறியில் நின்றவாழும் துணைவருகிய தம்பியைப்போர்த்தொழிலிற் கொலைசெய்தோ சான்றோர்புகழும் தவத்தாயைவாதைகொண்டோ—அறிவானிறந்தோர் புகழும் தவத்தையுடைய நமதுபிதாவைக்கொன்றோ, ஈன்றோவென்றோ—பெற்றதாயையுபிர் வாங்கியோ, இகதம்இனி தீர்வதுஎன்றான்—நீகொண்ட இக்கோபத்தினின்றி நினை நீக்குவதென்றுகூறினார்.

(138)

செல்லுஞ்சொல்லல்லா நெதிர்தம்பியுந் தெவ்வர் சொல்லும்
சொல்லுஞ்சுமந்தேனிருதோ ளெனச்சோபியோங்கும்
கல்லுஞ்சுமந்தேன்கணைப்புட்டிலுக்கட்டமைந்த
வில்லுஞ்சுமக்கப்பிறந்தேன் வெகுண்டென்னைபென்றான்.

(இ-ள்.) செல்லும் சொல் வல்லான் எதிர்—எங்குஞ்செல்லுஞ் சொல்வன் மையையுடைய இராமமூர்த்திக்கு எதிரே, தம்பி உம்—இளையபெருமானும், தெவ்வர் சொல்லும் சொல்லும் சுமந்தேன்—நம்பகைவரிகழ்ந்துகூறும் பழிச் சொல்லையுஞ்சுமந்தேன், இருதோள்என்ன சோம்பிலுக்கும் கல்லும் சுமந்தேன் இரண்டுதோளென்று பெயர்பெற்றுச் சோம்பலடைந்துயர்ந்த மலைகளையுஞ் சுமந்தேன், கணைப்புட்டில் உம்கட்டு அமைந்த வில்லும் சுமக்கப்பிறந்தேன்—அம்பரத்தூணியையுந் கட்டமைந்த வில்லினையுஞ்சுமக்கப்பிறந்தேன், வெகுண்டு என்னை என்றான்—(இப்படிப்பட்டபயனில்லாததான்) கோபித்தென் னபயனென்றுகூறினான்.

செவ்வர் என்றதுகைகேசமுதலாயினாரை.

(239)

நன் சொற்குடந்தெனோரா னுவளர்த்ததாதை
தன் சொற்குடந்தெற்கு சாள்வது தக்கதன்றால்
என் சொற்குடந்தாலுனக்கியா னுள்தீனமென்றான்
தன் சொற்குடந் தான்வடசொற்குடந் கெல்லேதீர்த்தான்.

(இ-ள்.) தென் சொற்குடந்தான்வடந் சொற்குடந்ரு எல்லேதீர்த்தான்—தமிழ்க்கடலைக்கடந்து வடசொற்குடலுக்கு வரம்புகண்ட இராமமூர்த்தி, நன் சொற்குடந் துஎன்னோரா னுவளர்த்ததாதைதன் சொற்குடந்—இனிய சொற்களைக்கூறியென்னையெந்நாளும்வளர்த்தபிதாவினது சொல்லேத்தள்ளி, அரக ஆள்வதுஎற்குதக்கது அன்று—அரசியல்செய்வது எனக்குநெய்மையல்ல, என் சொல் கடந்தால் உனக்குயாது உளது என—என்னுடைய

சால்லைக் கடந்தாலுனக்கு என்னபயனுள்ளது இழிவுகாணுள்ளது என்று
-றினார்.

முத்தோர்சொல்லுக்கடப்பது முறையன்றென்றொழுதும்பான்உனக்கு
முத்தோனாதலால் என்சொற்கடப்பது முறையல்லஎன்பார் ஈனம்யாதுளது
ன்றார். கடந்தான்முற்றெச்சம். 140

கீற்றந்தூற்தாநெறிநின்றிநதரிந்நுதெட்டும்
மாற்றந்தூற்தான்மலையான்மெனநாகல்நெசல்வா
நாற்றெண்ணிலையநெய்யெண்ணநாற்றெண்ணநாற்றெண்ண
மாற்றந்தூற்தாநெறிநின்றிநதரிந்நுதெட்டும்

(இ-ள்.) சீற்றம்துற்றான்—(இராமபெருமான் கோபத்தினி னுட்கி
நிர்நின்றுதெரிந்துசெய்யும் மாற்றத்திற்,ான்—, 'நிர்நின்று' உட்க
வார்த்தையொழித்து மறைநான்,து என்னவாம்? 'நிர்நின்று' என்பது
சங்களைப்போல நிலைபெற்று, 'சார்ந்து' என்பதற்கு— 'நிர்நின்று'
என்பதென்றுத்தொடைய ஆலையைமுன்—ய கடல்சூழல், மீது எட்டிநின்ற
பிறற்றதொடங்காத கடல்என்தணிவு எய்துகின்றது—ஆகையானது உட்க
மான் நிலையினின்று புடைபெயராத லெகலைப்போல வட்டிக்கின்றான்.

துறந்தான் முற்றெதச்சம்

ஆன் ஞான் மனைவையனுமா ஸ்ரீமொட்டி கமென் று
தன் று லு கவாப்பரு க கா ன் று கன் பா ன் க் கின் ம
பொன் மாணு ரியா னு க் கழி ன் றியா ன் ப்பு லு கி ப் பின் ன
சொன் மாண புடையன் னை ச கா னி த் து னா டே காய் ல்பு க கா ன்.

[illegible]

ஒடுண்ணிடைச்சொல், தழீற்று சொல்லிசைந்தை, 'ப' & 'ச' எழுத்து
பெடை.

கண்டிராள்மகனுடையகனாக் கண்டிராள்வர
தண்டிராள்வந்திரெல்லதற்குக் கண்டிராள்
புண்டிராங்குடுகிற், கண்டிராள்வந்திரெல்ல
கண்டிராள்வந்திரெல்லதற்குக் கண்டிராள்

(இ-ள்.) மகனடம் மகன்டம் தன்கண்குடையார்—மூத்தபுதல்வனும் இளையவனுமாகிய தன்கண்களையொத்தவர்தான். தண்டாசுவரம் செல்வர்தருவசமைந்தார்கள்—வெம்மைக்காத காட்டிற்குச் செல்லுதற்கையொருபட்டிகின்றார்கள், தம்மைகண்டான்—ஆவர்களைப்பாத்து, புண்டாங்குடுஞ்சத்த

என் ஆய்—புண்பட்ட மனமுடையவனாய், படிமேல்புரண்டான்—பூமிமேற் புரண்டு, உண்டாய துன்பக்கடல்து — உண்டான துன்பமாகிய சமுத்திரத் துக்கு, எல்லைஉணர்ந்திலாதான்—ஒருவரம்புணராதது.

இதுவும்பின்வருஞ்செய்யுளும் ஒருதொடராய்கின்றலால் கண்டான், புரண்டான், உணர்ந்திலாதான் என்னுமுற்றுக்கள் எச்சங்களாலின்றன. உண்டாயகூட்டு வினைப்பெயரெச்சம். 143

சோர்வானோயோடி தடுகாடுதேத்தினன்றுன்பமென்னும
நர்வானோவாங்குமணந்திகற்புதாடுகற்றெசய்வான்
போர்வாளாசர்சலிழைபாய்த்தனஞ்சுக்கில்லைன்
கார்வானெங்குளானிசுருகலாடிமொனநீயாவெனென்றான்

(இ-ள்) சோர்வானே ஓடிசொழுதுவந்தினன்—சோருந்த சுமித்திராதே வியையோடிவணங்கிக் கையாலெடுத்தேந்தி, துன்பம் என்னும் நர்வானோவாங்கு—(பிளக்கப்படுத்த) துன்பமென்னு மிரம்பத்தைவாங்க, மனமீதற்றுதற்கு ஏற்றசெய்வான்—அவன்மனத்தைத்தேற்ற ஏற்றகாரியங்களைச் செய்யுமிராமரீர்த்தி, போர்வான் அரசர்சகு இறைபொய்த்தனை ஆக்கில்லைன்—போர்த்தொழிலமைந்த வானோயெத்துப அரசர்க்கரசனாகிய வென்பிதாவையுண்மைகூறிப்பொய்த்தனென்ற செய்யேன், கார்வான் பெருவகாண் பூவாகுண்டி இங்ஙனமீள் வென் என்றான்—கரிபடமகத்தவழும் கெடியகாட்டி யோயிறையளவு கண்டுஇங்ஙனிடத்துத் திரும்புகிறேனென்றுகூறி.

இதுவும் பின்வருஞ்செய்யுளுமொரு தொடராதலால் என்றான் என்னுமுற்று எச்சமாயிற்று. ஆக்ககில்லைன் வற்புறுத்தற்பொருளிலவந்த நாயர் மறைவினை முற்று ஆக்குபகுதி, அசாரியை, கில் ஆற்றலுணர்ச்சித் தம்விகுதி, அனைத்தம்ஒருபகுதி உகரக்கேடும் லகரத்தோற்றமுமச்சி, எதிர்மறை ஆசாரங்கெடுத்தச்சி, என் தன்மையொரு விகுதி 144

கான்புகழிழ னுங்கடல்புகழ் டு னுங்கடல்புடோர்
வான்புகழி டு னுமமெனகண் னவைமணயோம்ரி
யான்புகழி டு காகுமெனையா ளிசிற்துநீட்டார்
ஊன்புகழி டு பரபுகழுவன்புகழ் குலையற்க வென்றான்.

(இ-ள்) கான்புகழின் உம்—காட்டிற்றுச்சென்றாலும், கடல்புகழின் உம்—கடலுணுழைந்தாலும், கல்போர்வான்புகழின் உம்—மிக்கபெருமைவாய்ந்த விண்ணாகிற் சென்றாலும், எனக்கு உன்னவைமாண் அடியாடியாய் புகழ்துஷ்கும்—எனக்கு அவைகள் பாட்டிமைப்பட்ட அயோத்தியில் நான் பிரவேசித்தலையொக்கும், என்னையென்கிறதும் ஈட்டார்யார்—என்னையருக தும் வலிமையுடையவர்யார், ஊன்புக்கு உயிர்புக்கு உணர்புக்கு உலையறக என்றான்—உடம்புகெட்டு உயிர்கெட்டு அறிவுகெட்டு வருத்துவொழிக் கெவன்றகூறினார்

புகுஎன்பதுகெட்டுஎன்னும்பிறபொருள்மேல்சிற்தல்“உண்டற்குரிப” என்னுத்தொல்காப்பியசுரு—இல்வந்த உம்மையால். சட்டினைபுகழ்அது.

மாயாத்துகிலாடலையாற்று கின்றார்கடம்பால்
நியாற்று கிலாடலையாற்று கின்றார்கடம்பால்
மாயாத்துகிலாடலையாற்று கின்றார்கடம்பால்
மாயாத்துகிலாடலையாற்று கின்றார்கடம்பால்

(இ-ள்.) தாய் ஆற்று கிலால் தன்னை ஆற்று கின்றார்கள் தம்பால்—துன்பம் ஆற்றாத தாயை அத்துன்பமாற்றுவார்களிடத்து, தாய் ஆற்று கிலாத்தனி கின்றதின்—நெரிட்ட துன்பமாகிய பிழையாற்ற வியலாதவரது மனத்தைப் போலவும், நின்று—கிலைபற்று, செற்றும்போய் ஆற்று கில்லாத உயிர்போல் கோபமாகிய நோயாற்ற வியலாதவரது உயிரைப்போலவும், தாடத்துடை யார்—துன்பமுடையையுடைய பணிப்பெண்கள், மாயாதபழியான் தாய் கலை எந்திவந்தார்—என்றும்பழியாத பழிபுண்டகைகேசிகொடுக்க மரவுரிதையே யெந்திவந்தார்கள்.

அவர்கள் மனமும் உயிருத்தனருதலால் அவையுவுமையாயின. 146

கார்வானமொப்பான்றனைக்காண்டோறுங்காண்டொறும்போய்
நீராயுக்கண்ணினுடெந்தசுழிகின்றநீரார்
பேராவிடர்பட்டபாலாநுயாழைநகல்கிடம்
நீராமனத்தாடரவந்தமனசீரமென்றார்.

(இ-ள்.) கார்வானம் ஒப்பானதனை—கரிபெருக்கையொத்த இராம மூர்த்தியை, காண்டொறும் காண்டொறும்போய்—காணுந்தோறும் காணு தோறும் தமதுதன்மைகெட்டு, நீர்ஆப்தகு அகண்ணின்மீடம்—நீராயொழுந மக்கண்களோப்பார்ந்திலும், நெஞ்சுஅழிகின்றநீரார்—மனமழிகின்ற அப்பணிப் பெண்கள், பேராதடுடர்பட்டு அயலாற்றியுழைக்கிடம்—நீலகாததுன்ப த்திற்பட்டு அயலவரடையும் துன்பத்தைப்பார்த்தும், நீராதமனத்தார் தர சீரமவந்தன என்றார்—இரங்காதமனமுடைய கைகேசிகர மரவுரிகளவந்தன வென்றுகூறினார்கள். 147

வாணித்திலவெண்ணகையார்ந்தவாண்டகாண்டி
யாணர்த்திருநாடிமுட்பத்தவர்கடவெல்லாம்
பூண்ப்பேர்த்தாணுநின்றனவைபோர்விலேலாநிங்
காணப்பேர்த்தேனுகின்றனவைகாட்டுமென்றான்.

(இ-ள்.) வாணித்திலம் வெண்கையார்ந்தா—ஒன்றியமுத்துகளைபொத்து வெள்ளியபற்களையுடைய அப்பெண்கள்கொண்டவர, வள்ளல்தம்பி—இராம மூர்த்தியின் பின்பிறந்தோனாகிய இளையபெருமான், யாணர்த்திருநாடு இதுப் பித்தவர் ஈந்தலல்லாம்பூண்பிறந்தான் உம்கின்றான்—அழகியசெல்வம்வாய்க் காட்டினை யிழக்கச் செய்தவர் கொடுத்த வெல்லாவற்றையுந் தரிக்கப்பிறந்த என்முன்னேனும் நின்றனன், அவை—அவற்றை, போர்வில்கூடும் காண பிறந்தேன் உம்கின்றேன்—போர்த்தொழிலுக்குரிய வில்லிவேனும் பார்க்கப் பிறந்தயானும் வாளாநின்றனன், அவைகாட்டும்என்றான்—அவற்றைக்காட்டு ங்களென்றுகூறினான். 148

முன்னோன்வந்தால் நீயும்வா, அது அன்றேல்—அதுவொழிந்தால், முன்னம் முடி என் தன்ன—அவனுக்குமுன்பு நீயுயிர்வீடுவாயென்றுகூறினான். 151

கவிவிருத்தம்,

இருவருந்தொழுதனாரிண்கென்றோர் இ
வெருவருமாணினிறுயும்விம்மினாள்
பொருவருங்குமாரும்போயினாற்பும்
திருவரைத்துகிலொர் இச்சீரைசாத்தியே

(இ-ள்.) இருவரும்பொழுதனர்—இராமமூர்த்தியு மினையபெருமாளும் வணங்கி, திருஅரைபுறத்துகில் ஒருவிசேரசாத்தி—அழகிய அரையின் புறத் திலுள்ள ஆடையாகீக்கி மாவுரியையுடுத்து, பொருவரும் குமாரும்போயினாள்—ஒப்பில்லாத வவ்விருவருஞ்சென்றனர் (அதனைநோக்கி) இரண்கென்று ஒருவிவெருவுவரும் ஆவின் இல் தாயும்விம்மினாள்—தானின்ற இரண்கென்று களிவின்று நீயுகியச்சமமைந்த பசுவைப்போலத் தாயுங்கதறினாள்.

வெருவு ஈற்றுசுரந்தொகுத்தல். தொழுதனர் முற்றெச்சம். ஓர் இசொல் விசை நிறைத்தவல்லவந்த வுயிராபெடை. 152

தான்புனைசீரையைத்தம்பிசாத்திடத்
தேன்புனைதெரியலான்செய்கைநோக்கினான்
வான்புனையிகையினுயர்ந்துக்கிலாதுநீ
யான்புகல்வனையதோருறுதிகேனொ

(இ-ள்.) தான்புனைசீரையை—தானுடுத்தமாவுரியை, தம்பிசாத்திட—தமதுதம்பியுமுடுக்க தேன்புனைதெரியலான் செய்கைநோக்கினான்—தேனரி றைத்தமாலையையணிந்த அவ்வினையோனது செய்கையைப்பார்த்து, வான்புனை இச்சையினும்—விண்ணுலகமுட்டும் பரத்தபுகழையுடையாய், நீ மறுக்கி லாது—நீமறுக்காமல், யான்புகல்வுஅனையது ஓர்உறுதிகேள்என்னொ—நான் கூறுமொரு உருதிமொழியைக்கேளாயென்று

புகல்வுஅனையது—சொல்லும்உத்தன்மையது என்னும்பொருள். நோக்கினான் முற்றெச்சம். 153

அன்னையர் அனைவரும்புழிவேந்தனும்
முன்னையரல்லர்வெந்துயரின்முழ்கினாள்
என்னையும்பிரிந்தனரிடருளுவகை
உன்னையென்பொருட்டுதவுவாயென்றான்

(இ-ள்.) அன்னையர் அனைவரும்—தாய்மாரெல்லோரும், ஆழிவேந்தன் உம்—ஆக்கினசக்கரத்தை யுடைய நமது பிதாவும், முன்னையர் அல்லர்—முன்போலுள்ளவர்களல்லர், வெந்துயர் இல்முழ்கினாள் (இப்பொழுது) கொடியயூப்பாகியதுன்பத்தில் மூழ்கினார்கள், என்னையும்பிரிந்தனர்—(இம்முது மைப்பருவத்தில்) என்னையும்பிரிந்தார்கள், இடர்உருதவகை—அவர்கள் துன்பமடையாதவண்ணம், நீஉன்னையென்பொருட்டு உதவுவாய் என்றான்—நீயுன்னையென்னிமித்தமவர்களுக் குதவுவாயென்றுகூறினான். 154

ஆண்டகையம்மொழிபகரவன்டனும்
தூண்டருகிரன்புயங்குதூண்னென
மீண்டதோருயிரிடவிமயவிமமுலான்
ஈண்டுனக்கடியனைன்பிழைத்ததிபாத்தென்றான்

(இ-ள்.) ஆண்தகை உமொழிபகர—ஆண்டன்மையை யுடைய இராம பூர்த்தி யவ்வார்த்தைகூற, அன்பன் உம்—தன் முன்னோனிடத்து நீங்காத அன்பின்புடைய இனையபெருமாளும், தூண்டருகிரன்புயம் தூண்கதூண்னென—தூணையொத்த திரண்டபுயத்துடிக்க நடுக்கமுற்று, மீண்டது ஒர்உயிர் இடைவிமம் விம்முலான்—போய்த்திரும்பிய ஒப்பில்லாததன துயிரிடையில் வருத்தவருத்துகின்றவன், உனக்கு ஈண்டு அடியனைன்பிழைத்தது யாது என்றான்—உனக்கு இப்பொழுது அடியேன் செய்தவறியாதென்று வினவினான்.

தன் முன்னோன் காட்டிற்குச் செல்வதைக்கேள்வியுற்றபோது கழித்து அவன்தேற்றத்தேறினமையால் மீண்டதோருயிர் என்றார். இதுமுதல் உரைத்தபின் என்பதுகாறு மொருதொடர்.

155

நீருளவெனினுளாமினுப் நீலமும்
பாருளவெனினுளாயாவும்பார்ப்புறின்
நாருளகனுவுளாய்நாணுஞ்சீதையும்
ஆருளரெனினுளேமருளுவாயென்றான்

(இ-ள்.) நார்டுள்ளகனுஉள்ளாய்—நாண்பூட்டிய வில்லையுடைய இராமபூர்த்தியே, பார்ப்புறின்—ஆலோசிக்கின், நீர்உள்ளஎன்னின் மீனும் நீலமும் உள்ள—தண்ணீர் இருக்குமானல் மீனும் நீலோற்பலமலருமுண்டு, பார்டுள்ளஎன்னின் யாவும்உள—உலகிருக்குமாயின் எல்லாப் பொருளுமுண்டு, (அதுபோல) நான்உம் சீதைஉம் ஆர்உளர் என்னின் உளேம்—நாணுஞ்சீதையும் உன்உயன்றி ஆகிருக்கின்றார்களென் றிருக்கின்றோம், அருளுவாய் என்றான்—நீயருள்செய்வாயென்று கூறினான்.

156

பைந்தொடியொருத்திசொற்கொண்டிபார்மகள்
வைந்துயிர்படுங்கவும்கடத்திகானென
உய்த்தனவிருத்தன்னுண்மைகாவலன்
வைத்தனைன்றியைசொல்வழங்கினுயென

(இ-ள்) பைந்தொடி ஒருத்திசொற்கொண்டு—பசியவளையலையணிந்த ஒரு மனையின் சொல்லைக்கொண்டு, பார்மகன்றைத்து உயிர்நடுங்கஉம்—பூதேவிவருத்தி யுயிர்நடுங்கவும், கான் நடத்தினென—காட்டிற்குச் செல்வ யென்றுகூறி, உண்மைகாவலன் உய்த்தனை இருத்தனை—உண்மையான ஆசன் பிழைத்திருக்கின்றான், மைந்தன் என்று—அவன்பெற்றபிள்ளையவனென்றோ, இனையசொல்வழங்கினுயென—இக் கடுஞ்சொல் கூறின யென்று

15'

மாறினியென்னை நீவனங்கொள்வாயென
ஏறினவகுளியையாகுமுற்றுற

ஆறினே கவிர்கென் கையகவாணையில்

கூறியமொழியினுங் கொடியதாமென்றான்

(இ-ள்) நீ வனங்கொள்வாய் என்ன—நீ காட்டிற்குச் செல்வாயென்று சாய்தந்தையர் கூற, ஏறின வெகுளியை—எனக்குமேலெழும்பு கோபத்தை, யாதுஉம் முற்றுறஆறின தவிர்க என்ன—சிறிதுமில்லா சொழிய வாறி அதனை யொழிகவென்று, ஐய—ஐயனே, ஆணையில்கூறிய மொழியின்உம்—உன்னுணையாற் சொல்லியவார்த்தையினும், கொடியது ஆம்மாறு இனிஎன்னை என்றான்—செட்டது வேறுஇனி யென்னவிற்குங்கிறதென்று கூறினான். 158

செய்துனாச் செல்வமோயா துநீர்ந்தெருமை

ஊகலுநா—தேகவுங்கு—வைபோகவாபா

செய்துனா—தேனா—யலர்—பாபா தர்—பாபா

ஊகலுநா—தேனா—யலர்—பாபா தர்—பாபா

(ஈ-ள்) அடையலர்கெய்துடைத்து—பகைவரிணத்தைத் துடைத்து, பெம்மாசர் கண்மைதுடைத்து உறைபுகும் வயங்கொன் லெலினும்—அவர லுன்புசெய்யப்பட்ட பெண்கள் கண்களிலெழுதிய மையினத் துடைத்து உறைக்குட்செல்லும் வெற்றியமைந்த வேலையெய்திய இராமமூர்தியே, செய்து உடையசெல்வம் ஓயாதுஉம்நீர்த்து—உரிமையாகப் பெற்றதுடையசெல்வத்தை யா எல்லாவற்றையுக்கைவிட்டு, (அதுபோல) ஐயா—ஐயனே, எம்மைபும் கைதுடைத்து கைகடவைஹ—எங்கனாயும் கைவிட்டுப்போகக்கடவா யோவென்று

உம்மை பொருத்தமிப்புணர்ச்சி. பகைவரை கெய்துடைத்து என்றமை யால் கண் மைசுடைத்து என்றது அவர்கள் மங்கல நாணிழைத்தலமேல் நின்ற லால் உதாரவணி 159

உரைத்தபிணிதாமெனான் றுரைக்கேநீர்ந்தென்

வரைத்தபிணிதாமெனான் றுரைக்கேநீர்ந்தென்

வரைத்தபிணிதாமெனான் றுரைக்கேநீர்ந்தென்

வரைத்தபிணிதாமெனான் றுரைக்கேநீர்ந்தென்

(இ-ள்) உரைத்தபின்—கூறியபின், இராமன் ஒன்றுபடரைக்கேநீர்ந்தென்—இராமமூர்த்தியொன்று கூற வுடன்படாது, வரைத்தபிணிதாமெனான் றுரைக்கேநீர்ந்தென்—மலையையொத்த பருத்த தோளையுடைய இளையா னது முகத்தைப்பார்த்து, விரைகட தாமரைகண்ணின்—வாசமமைந்த பரந்த தாமரைமலர்போன்ற கண்களினின்று, பங்க நீர்நிரைத்து இடை இடைவிழ பெழுதுநிற்கின்றான்—பெருக்கெடுத்த நீர்நிலத்திலு இடக்கோறு மிடந்தோ றும் வீழ்த்தம்மை மறந்துநின்றான்.

கேநீர்ந்தென், நீநாக்கிலன்முற்றெந்நீர்ந்தென்

160

உவ்வாயினா சலவயின்—முமன்பினன்

உவ்வாயினா சலவயின்—முமன்பினன்

செவ்வாயினா சலவயின்—முமன்பினன்

செவ்வாயினா சலவயின்—முமன்பினன்

(இ-ள்) அவயின் அரசு அவைநின்றும் — அவ்விடத்தி விராசசபையி னின்றும், அன்பினன் எவ்வம்இல் இருந்த வம்முனிவன் எய்தினுன்—ஆரா அன்பினராகிய குற்றமில்லாத பெரியதவத்தையுடைய வசிட்டமுனிவர் வந்த னர், செவ்விய குமரரும் சென்னிதாழ்த்தனர்—நடுநிலைமையையுடைய கும ரர்களும் வணங்கினார்கள், கௌவைபெருங்கடல்முனியும் கால்வைத்தான்— துன்பமாகிய பெரியகடலிலத்த முனிவருங்காலைவைத்தனர்

அம் வேண்டாவழிச்சாரியை

161

அன்னவர்முகத்தினோடகத்தைநோக்கினான்
பொன்னரைச்சீலாயுன்பொலிவுநோக்கினான்
என்னெனியுணர்ந்துவெடுத்ததுன்பத்தால
தன்னையுமுணர்ந்திலனுணருந்தன்மையான்

(இ-ள்) உணரும்தன்மையான்—யாவையுமறிபுத் தன்மையையுடைய முனிவர், அன்னவர் முகத்தினோடு அகத்தை நோக்கினான்—அவர்கள்முக மலர்ச்சியையு மனக்குறிப்பையுநோக்கி. பொன் அரைசீரையின் பொலிவுநோ க்கினான்—அழகிய அரையிலுடுத்த மரவுரியின் பொலிவையு மபார்த்து, எடு த்த துன்பத்துஆல்—எறிய துன்பத்தினால், தன்னோடம் உணர்ந்திலன்—தம மையுமறியாதவனானார், இனி உணர்ந்துவதுஎன் (இதனையன்றி) இனி கானெடுத்தத்கூறுவதுயாது (ஒன்றுமில்லைஎன்றபடி)

இதுமுதல் விற்றடந்தாமரை என்பதுகாறும் ஒருதொடர். நோக்கினான் முற்றெச்சம். ஒன்றுஎன்னுந்

162

வாழ்வினையுதலியமங்கலத்துநான்
பாழ்வினையதுவரச்சீரைசாத்தினான்
சூழ்வினையான்முகத்தொருவாழ்வினான்
ஊழ்வினையொருவராலொழிகுகற்பாஸதோ

(இ-ள்) வாழ்வினையுதலிய மங்கலத்துநான்—முடிசூடு மரசவாழ்க்கை யைகக்குறிப்புத்த மங்கலமுகூர்த்தத்தில், தாழ்வினையா சீரைசாத்தினான்— போகூழ்வரமாவாய் யிராமமூர்த்தியுதித்தனன், சூழ்வினை—வீடாதுகுழும் ஊழ், நான்முகத்துஒருவன் சூழ்ஊம்—நான்முகத்தையுடைய பிரமனைச்சூழ் ந்தாலும், ஊழ்வினைஒருவர் ஆல் ஒழிக்கல் பாலது—அந்த ஊழ்வினையொரு வராலொழிக்கும் பகுதியதோ (அன்றுஎன்றபடி)

ததலிய இறந்தகாலப்பெயரெச்சம் துதல் பகுதி கடைக்குறையாய் நின் றஇன் இறந்தகாலவிடைநிலை, யகரமெய்சந்தி, அ விதுதி. 'உயர்திணைப்பெய ரின் ஈற்று மெய்வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்து வரத்திரிதல் "இயல்பின் விகாரமும்" என்றகு—ஆல்

163

வெவ்வினையவா ரவினோத்தையுமன்
றிவ்வினையிவன்வயினெய்தற்பாற்றுமன்
றெவ்வினைநிகழ்ந்ததோயேவரெண்ணமோ
செவ்விதினொருமுறைதெரியுப்பின்னென்றான்

(இ-ள்.) வெவ்வினை யவந்தரவினைந்ததும் அன்று—தீவினையையுடைய கைகேசிதரவந்ததும்ல்ல, இ வ்வினை இவன்வயின் எய்தல்-பாற்றும் அன்று—இந்தத் தீவினையிவனிடத்து வரும்பகுதியதும்ல்ல, எவினைநிகழ்த்துது—எந்த வினைவந்து மூண்டதோ, ஏவர் எண்ணம்—இதுயார்கெட்ட எண்ணமோ, பின்ஒறுமுறைதெரியும் செவ்விது இன் என்றான்—பின்பு ஒருகால் செவ்விதாகத்தெரியுமென்று கூறி.

வினைந்ததே ஏகாரம் அசைநிலையிடைச்சொல். எய்தற்பாற்று எய்தல் என்னுந் தொழிற்பெயர் பெயரெச்சமாய்ப் பாற்றுஎன்னும் பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைமுற்றின் முதனிலை கொண்டுமுடிந்தது. 164

விற்தடந்தாமரைச் செங்கண்வீரனை
உற்றடைந்தையநீயொருளியோங்கிய
கற்றடங்காணுநியென்னிற்கண்ணகன்
மற்றடந்தானையான் வாழ்கிலா நென்றான்.

(இ-ள்.) வில்—வில்லினையேந்திய, தடதாமரை செங்கண்வீரனைஉற்று அடைந்து—பெரிய தாமரைமலர்போன்ற செவ்வந்த கண்களையுடைய இராம மூர்த்தியையடைந்து, ஐய-ஐயனே, நீ ஒருவி—நீ எவ்களினின்று நீங்கி, கல் ஓங்கிய தடங்காணுதிஎன்னின்—கற்கள்கெருங்கியோங்கிய காட்டின் வழியைக்காண்பாயாகில், கண் அகல்மல் தடதா—தாமரைவாழ்கிலான் என்றான்—இடம்பரத்தமற்போர்வாய்ப்த பெரிய சேனையையுடையனது பிதா உயிரோ டிரானென்று கூறினார்.

தடந்தாமரைச்செங்கண் இடைப்பிறவரல். தடந்தாமரை உரிச்சொற் றொடராதலாவ்வுருமொழிவல்லெழுத்திற்கு இனவெழுத்தமிழ்த்தது “இடை யுரிவடசொலின்” என்றது ஆல். 165

அன்னவன் பணிதலையேந்தியாற்றுகல்
என்னதுகடனவனிடரைநீக்குதல்
நின்னதுகடனிதுநெறியுமென்றான்
பன்னகப்பாயலுட்பள்ளிநீங்கினான்.

(இ-ள்.) பன்னகம்பாயல் உட்பள்ளிநீங்கினான்—சேஷசயனத்தில் அறி துயில்நீங்கிய இராமமூர்த்தி, அன்னவன் பணிதலை எந்திஆற்றுதல்என்னது கடன்—அந்தத்தசரதச்சக்கரவர்த்திபணித்தபணியைச்சிரமேற்கொண்டுசெய்தல்என்னுடைய கடமை, அவன் இடரைநீக்குதல்கின்னதுகடன் இதுநெறி உம்என்றான்—அவ்வரசனது துண்பத்தைநீக்குதல் உன்னுடைய கடமை இதுதான்முறைமையென்று கூறினார். 166

வெவ்வரம்பையில்கரம்விசுவென்றானலன்
தெவ்வரம்பனையசொற்றீட்டினாடக
கவ்வரம்பொருதவேலரசனாய்கிலா
திவ்வரந்தருவனென்றேற்றதுண்டென்றான்.

(இ-ள்.) அஅரம்பொருதவேல் அரசன்—அந்த அரத்தாலராவியவேலை யேங்கிய எனது பிதா, வரம்புஇல் வெம்மை—தனயில்லாத வெம்மைவாய்ப்த
9.4

சுரம்விரவு என்றான் அல்லலு —காட்டிற்குச்செல்லாயென்று கூறவில்லை, தெவ்வர் அம்பு அனையசொல் தீட்டினான் தனக்கு—பகைவரம்புபோலும் கொடுமை வாய்ந்த சொற்களைவற்புறுத்திய கைகேசுக்கு, ஆய்கிலாது இவரம்தருவென் என்று என்ருது உண்டுஎன்றான்—அவன்வஞ்சனைய யுணராது இந்தவரத் தத் தருவேனென்றுமேற்கொண்டதுண்டென்று இராமமூர்த்தி கூறினார்.

அகரச்சட்டு உயர்ச்சிமேலும், இகரச்சட்டுக் கேட்டல்மேலுநின்றன. ()

ஏன் மன்னெந்தையிவ்வரங்குளேவினாள்
என் மவள்யானதுசென்னியேந்தனேன்
சான்மெனநின், நகீதமீத்தியோவென்றான்
தோன்றியநல்லமநிறுத்தத்தோன்றினான்.

(இ-ள்.) தோன்றியநல் அறம் நிறுத்ததோன்றினான்—உயிர்க்குறுகியாகத்தோன்றிய நல்லதருமத்தை நிலைநிறுத்த அவதரித்த இராமமூர்த்தி, என்னை என்றான்—என்பிதாவரத்தருவேனென்று மேற்கொண்டான், என் மவள் இவரங்கள்வரினான்—(அதனால்) என்னைப்பெற்றதாய் இவ்வரங்களைத்தந்தனள், அதுயான்சென்னிவந்தினேன்—அதனைநான்சிரத்தின்மேற்கொண்டேன், சான்றுஎனநின்ற நீதமீத்திலுள்ளான்—இதற்குச்சாட்சியாகநின்ற, நீதமீக்கின் ருயோ வென்றுகூறியார்.

168

என்மபின்முனிவனென்றியம்பநேர்த்திலன்
நின்மன்னெடுங்கணீர்நிலத்துநீர்த்துகக்
சுன்மனதோளவன் கொழுதுகொற்றவன்
பொன்றிணிநெடுமதில்வாயில்பாயினான்.

(இ-ள்.) என்மபின் முனிவன்ஒன்று இயம்பநேர்த்திலன்—என்றுகூறியபின்வசிட்டமுனிவரொன்றையுங்கூற வுடன்படாது, நெடுங்கணீர்நிலத்துநீர்உகநின்றான்—நெடியகண்கள் கடல்கூழ்ந்தநிலத்தில் நீராயொழுகநின்றார், குன்றுஅன்னதோளவன் தொழுது—மலையையொத்த தோளையுடைய இராமமூர்த்தி யவரைவணங்கி, கொற்றமவன்பொன்றினி நெடுமதில்வாயில்பாயினான்—வெற்றிவாய்ந்த வலியபொன்றாற்செய்த நெடியகோட்டையின் வாயிலையடைந்தார்.

பகைவர் பேர்க்கவியலாததென்பார் வன்னெடுமதில்என்றார். து பகுதிப் பொருள்விசுதி.

169

சுற்றியசீரையன்றொடர்ந்ததம்பியன்
முற்றியவவகையன்முளரிப்போதினும்
குற்றமின்முகத்தினன்கொள்கைகண்டவர்
உற்றதையொருவகையுணர்த்துவாமரோ.

(இ-ள்.) சுற்றியசீரையன்—அரையிற்கூழ்ந்த மரவுரியையுடையவரும், தொடர்ந்ததம்பியன்—பின்னொடர்ந்துவரும்இளையோனையுடையவரும், முற்றியஉவகையன்—முறுகியமகிழ்ச்சியையுடையவரும், முளரிப்போதின் உம் குற்றம்இஃழுக்கத்தின்—தாமரைமலரைப்பார்க்கினு மலர்ந்தவாட்டமில்லாத

முகத்தையுடையவருமாகிய இராமமூர்த்தியின், கொள்கைகண்டவர்உற்றது
ஐ—கொள்கையைக்கண்டோரடைந்த துன்பத்தை, ஒருவகைஉணர்த்துவாம்—
ஒருவாறெடுத்துச்சொல்வாம்.

முற்றும்எடுத்துச் சொல்லுதலரிது என்பார் ஒருவகைஎன்றார். 170

அந்தணரருந்தவரவனிகாவலர்
நந்தலினகருளார்நாட்டுளர்கடம்
சிற்தையென்புகல்வதுதேவருள்ளமும்
வெந்தனர்மேல்வருமுறுதிவேண்டலார்.

(இ-ள்.) அந்தணர்—நாட்டுள்ளார்கள், தம்சிற்தைபுகல்வதுஎன்—மறைய
வரும் அரியதவத்தையுடைய முனிவர்களு மரசர்களும் கெடுதலில்லாதவன
மைவாய்ந்தநகரி லுள்ளவர்களும் நாட்டிலுள்ளவர்களுமாகிய இவர்கள் துமனநி
லையையெடுத்துக்கூறுவது பெரிதன்று, மேல்வரும்உறுதிவேண்டலர்—பின்
வரும் பெரும்பயனைவிரும்பாது, தேவர்உம்உள்ளும்வெந்தனர்—தேவர்களு
மனமெரிந்தார்கள்.

நத்தல் கெடுதி. மேல்வருமுறுதி இராவணுதியரைவெல்லுதல், தேவருள்
ளம்வெந்தனர். உயர்திணைப்பொருளைத் தொடர்ந்திணைப்பெயர் உயர்திணை
முடிபேற்றல் திணைவமுபவமைதி. இறத்ததழீஇய சிறப்பும்மைப்பொருத்த
மிலபுணர்ச்சி, வேண்டலார் முற்றெச்சம். 171

ஐயனைக்காண்டலுமணங்கனார்கடாம்
மொய்யிளந்தளிர்களான்முளரிமேல்விழும்
மாமயலின்மதுகரங்கடியுமாறெனக்
கைகளின்மதர்நெடுங்கண்களேற்றினார்.

(இ-ள்.) ஐயனைகாண்டலும்—இராமமூர்த்தியைகண்ட அப்பொழுதே
அனங்கு அன்றார்கள் தாம்—தெய்வப்பெண்களையொத்தபெண்கள், மொய்யிள
ந்தளிர்கள் ஆல்—நெருங்கிய இளந்தளிர்களினால், முளரிமேல்விழும்மையல்
இன்மதுகரம் கடியும் ஆறுஎன்ன—தாமரைமேல்விழும் மதுமயக்கத்தையு
டையவண்டுகளைமோதும் வகைபேரல், கைகள்இன் மதர்நெடுங்கண்கள் ஏற்
றினார்—தமதுகைகளால் முகத்திலுள்ள மதர்த்த நெடிய கண்களில் மோதி
னார்கள்.

தளிர்கள் கைகளாகவும் தாமரைமுகமாகவும் வண்டுகள் கண்களாகவும்
கூறினமையால் ஒப்புமைக்கூட்டவுவமையணி. 172

தம்மையுமுணர்ந்திலர்தணிப்பிலன்பினால்
அம்மையினிருவினையகற்றவோவன்மேல்
விம்மியுபேருயிர்மீண்டிலாமைகொல்
செம்மறன்றாதையிற்சிலவர்முந்தினார்.

(இ-ள்.) சிலவர்—சிலபேர், தணிப்பு இல். அன்பினால்—இராமமூர்த்தியி
னிடத்து நீங்காதஅன்பினால், தம்மைஉம்உணர்ந்திலர்—தம்மையுமுணராது
அவசமாயினார்கள் (அது) அம்மையின் இருவினை அகற்றல்—வருபிறப்பிற்கேது
வாகிய நல்வினைதீவினைகளை யிப் பிறப்பிலொழிக்கக் கருதியோ, அன்றேல்—

அல்லவாயின், வியம்பியபேர் உயிர்மீண்டிலாமைகொல்—பொருமிய தமது பெரியவுயிரானது மீலாமையினாலோ, செம்மல்தன் தாதையின்முத்தினர்— இராமமூர்த்தியின் பிதாவைப்போல மரணவத்தையில் முற்பட்டார்கள்.

வருபிறப்பிற்குக்காரணம் இருவினையாதலால் அதனையிப்பொழுதேயகற் றக்கருதினர்என்பர் அம்மையினிருவின யகற்றவோஎன்றார். ஓ, கொல்இர ண்டெம் ஐயப்பொருளில்வந்தன. உணர்ந்திவார் என்னும்திர்மறை வினைமுற் றினின் துபிரிந்த உணராமையென்னுத்தொழிற்பெயர் வினைமுதற்பொருள் மேல்நின்றது. 173

விழுந்தனர்சிலர்சிலர்ளிப்பிவிம்மிமேல்
எழுந்தனர்சிலர்முகத்திழிகண்ணீரிடை
அழுந்தனர்சிலர்பதைத்தளகவல்லியின்
கொழுந்தொழிற்பெயர்ந்துயரங்கூர்கின்றார்.

(இ-ள்.) சிலர்விழுந்தனர்—(கண்டபெண்களுள்) சிலர்நிலத்தில்தீழ்ந்தா ர்கள், சிலர்விம்மிவிம்மிமேல்எழுந்தனர்—சிலர்பொருமிப்பொருமிக்குதித்தார் கள். சிலர்முகத்து இழிகண்ணீரிடை அழுந்தினர்—சிலர் முகத்தினின் றிழியுங்கண்ணீர் வெண்ணத்திலமுத்தினர்கள், சிலர்பதைத்து—சிலபேர்கள்உட ல்பதைத்து, அளகவல்லியின் கொழுந்து எரிஉற்றால் என்னதுயரம் கூர் கின்றார்—கந்தையுடையவொருகொடியின்கொழுந்து நெருப்பிலடைந்தாற் போலத் துன்பமுற்றார்கள்.

அளகவல்லியில் பொருளுவமையணி.

171

கரும்பனமொழினர்கண்பனிக்கிலர்
வரம்பறுதுயரினான்மயங்கியேகொலாம்
இருமபனமனத்தினரென்னநின்றனர்
பெரும்பொருளியுத்தவர்போலும்பெற்றியார்.

(இ-ள்.) கரும்பு அன்னமொழியினர்—கரும்பையொத்த சொற்களையுடையபெண்கள், பெரும்பொருள் இழந்தவர்போலும்பெற்றியார்—பெரிய பொருளையிழந்தவரை யொத்ததன்மையையுடையவராய், கண்பனிக்கிலர்—கண்ணீர்சொது. வரம்பறுதுயரின் ஆல்மயங்கியே கொல்லும்—அளவில் லாததுபைத்தால் மெய்மறந்தோ, இரும்புஅன்னமனத்தினர்என்னநின்றனர் இரும்பையொத்த மனத்தையுடையவரைப்போல அசையாதுநின்றார்கள்.

கண்பனிக்கிலர் தெரிநிலைவினைமுற்றெச்சம் பெற்றியார் குறிப்புமுற் றெச்சம். 175

கெக்கனவுடலுயிர்நிலையினின்றில
இக்கணமிக்கணமென்னுந்தன்மையும்
புக்கனபுறத்தனபுண்ணிற்கண்மலர்
உக்கன்நீர்வறந்துதிரவாரியே.

(இ-ள்.) உடல்நெக்கன—உடல்நெக்குவிட்டன, உயிர்நிலையில்நின்றில உயிர்நிற்குநிலையில் நின்றலொழிந்தனவாய், இக்கணம்இக்கணம் என்னும்தன் மையும் புக்கன—இப்பொழுது போயிப்பொழுது போமென்னுந் தன்மை

யிற் சென்று, புறத்தன—வெளிப்பட்டன புண்துல்-புண்களைப்போல, கண் வறந்து உதிரவாரி உக்கன—கண்களாகிய மலர்நீர்சுண்டி யுதிரவெள்ளஞ் சிந்தின.

நின்றில புக்கனமுற்றெச்சங்கள்.

176

இருகையிற்கரிநிகரெண்ணிறத்தவர்
பெருகையிற்பெயர்த்தனர் தலையைப்போணலர்
ஒருகையிற்கொண்டனருட்டுகின்றனர்
சுரிகையிற்கண்மலர்கூன்றுநீக்கினார்.

(இ-ள்) இருகையின் கரிநீர் எண் இறத்தவர்போணலர்—இரண்டுகை களையுடைய பாணையையொத்த அளவில்லாத ஆடவரின் சிலர் தமதுயிரை விரும்பாது, தலையை பெருங்கையில் பெயர்த்தனர்—தலையைத் தமது பெரிய கைகளாற் கிள்ளி, ஒருகையில் கொண்டனர் உருட்டுகின்றனர்—தமது ஒரு கையிலேந்தி யுருட்டுவார்கள், சுரிகையில் கண்மலர்கூன்றுநீக்கினார்—தமது டைவாரினால் கண்களாகியமலரைத்தோண்டிச் சிலர் நீக்கினார்கள்.

கூன்று இறத்தகாலவினையெச்சம் சூல் பகுதி, லகரம் எனரமாகத்திரிதல் சந்தி, நகரமெய் இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி.

177

சித்தினவணிமணிசிதறிவீழ்த்தன
பைந்துணர்மாலையிற்பரிந்தமேகலை
நகரணர்நகையொளியினக்கம்மங்கைமார்
சுந்தரவதனமுமதிக்குத்தோற்றவே.

(இ-ள்.) நங்கைமார் சித்தின அணிமணி சிதறிவீழ்த்தன—பெண்கள் கழற்றியெறிந்த ஆபரணங்களினின்று இரத்திரங்கள் சிதறிவீழ்த்தன, மேக லைபைந்துணர் மாலையிற்பறிந்த — மேகலாபரணம் பசிய பூங்கொத்துகளா லமைந்த மாலையைப்போலச் சிதறின, நகைஒளியினக்கம் நந்தினர்—மந்த காசமாகிய ஒளியையிழந்தனர், சுந்தரமவதனம் உம்மதிக்குத்தோற்றன—அழ கியமுகங்களுஞ் சந்திரனுக்குத்தோற்றன.

178

அறுபதினாயிரசந்தேவியர்
மறுவறுகற்பினர்மழைக்கண்ணீரினர்
சிறுவனைத்தொடர்ந்தனர் திறக்கவாயினர்
எறிதிரைக்கடலெனவிரங்கிபேங்கினார்.

(இ-ள்.) அறுபதினாயிரசந்தேவியர் மறுவறுகற்பினர்—அறுபதி னாயிரவாகியஅரசன் தேவிமாறும் குற்றமற்றவருமாகிய பெண்கள், மழை கண்ணீரினர்—மேகம்போன்ற கண்களிற் சிந்திய நீரினராய், சிறுவனைதொட் ற்ந்தனர் திறத்தவாயினர்—தமது புத்திரனாகிய இராமமூர்த்தியைத் தொடர் ந்து திறத்தவாயினராய், எறிதிரைக்கடல் என்ன இரங்கிவங்கினார்—எறிபு மலைகளையுடைய கடலைப்போல மனமிரங்கியழுதார்கள்.

கண்ணீரினர், தொடர்ந்தனர், வாயினர் முற்றெச்சங்கள் இது முதல் இரைத்தனர் என்னுஞ் செய்யுள் காறு மொருதொடர்.

179

கண்ணிநன்மயில்களுங்குயிர்கணங்களும்தம்
அன்னமுஞ்சிறையிழங்கவனிசேர்ந்தன
என்னயிழந்துழந்தனிராமனல்லது
மன்னுயிர்ப்புதல்வரைமற்றும்பெற்றிலார்.

(இ-ள்.) இராமன் அல்லது மன்மயிர்ப்புதல்வரை மற்றும் பெற்றிலார்—
இராமமூர்த்தியையன்றி யாக்கத்தையுடைய உயிரையொத்த புத்திரர்களை
வேறே பெருமையால், கண்ணிநன்மயில்களும் குயில்கணங்களும்தம் அன்னம்
உம்—கண்ணித்தன்மையையுடைய நல்லமயில்களும் குயிற்கூட்டங்களும் அன்
னங்களும், சிறைஇழந்து அவனிசேர்ந்தன என்னவீழ்ந்து உழந்தனர்—சிறை
யையிழந்து நிலவுலகில்சேர்ந்தனபோலத் தரையில்வீழ்ந்து வருந்தினார்கள்.

உழந்தனர் பலர்பாற்படர்க்கை யிறந்தகாலவினமுற்று, உழ பகுதி. 180

கிளைபிணுநரம்பிணுநிரம்புக்கேழன
அளவிறந்துயிர்த்தவிட்டரற்றுந்தன் மையால்
தொளைபடுகுழலினோடியாழ்க்குத்தோற்றன
இளையவரமுதினுமினியசொற்களே.

(இ-ள்.) இளையவர் அமுதின்தம் இனியசொற்கள்—அவ் வறுபதின
யிரவது அமுதைப்பார்க்கிலு மினிமைவாய்ந்த சொற்கள், கிளையின்தம் நரம்
பின்தம் நிரம்பும்கேழன - வீணையின் கிளைநரம்பிலும் பகைநரம்பிலுமெழுந்த
பண்களை யொத்திருப்பன், அளவு இறந்து உயிர்த்தவிட்டி அரற்றும் தன்மை
யால்—இப்பொழுது அளவுகடந்து வாய்திறந்து கதறுத்தன்மையினால், தொ
ளைபடுகுழலினோடி யாழ்க்குத்தோற்றன—தொளையமைந்த வேய்க்குழ லிசை
யோடு வீணையிசைக்குத் தோற்படைந்தன.

வீணைநரம்புகள் இணை, கிளை, பகை, நட்பு என நான்கு வகைப்படுத
லால் கிளைஎன்றார். தொளைதொழிற்பெயர் தொள் பகுதி, ஐபுடைபெயர்ச்சி
விசுதி. தொண்ணுறுஎன வருதல்காண்க. 181

புகலிடங்கொடுவனம்போலுமென்றுதம்
மகன்வயினிரக்குறுமகளிர்வாய்களால்
அகன்மதினெடுமனையரத்தவாம்பல்கள்
பகலிடைமலர்ந்தவோர்பழனம்போன்றவே.

(இ-ள்.) கொடுவனம்புகலிடம்போலும் என்று—கொடிய காடு உரிய
இடமாயிற்றேயென்று, தம் மகன் வயின் இரக்குறும் மகளிர்வாய்கள் ஆல்—
தமது புத்திராகிய இராமமூர்த்தியின் பொருட்டு அழும் ஆறுயிரவர்களது
வாய்களினால், அகல்மதில்நெடுமனை—அகன்ற மதில்கூழ்ந்த நெடிய கோயில்
கள், அரத்தம்ஆம்பல்கள்பகலிடைமலர்ந்தது ஒர்பழனம்போன்ற—செவ்வாடு
பல்கன்பகற்பொழுதில் மலர்ந்துள்ள ஒப்பில்லாத வயல்களை யொத்திருந்தன.

மலர்ந்ததுஎன்னும் பாடம் ஆம்பல்கள் என்னும்வினமுதலுக்குப் பொரு
ந்தாமையால் மலர்ந்தவெனப் பாடங்கொண்டாம் 182

திடருடைக்குக்குமச்சேறுஞ்சாந்தமும்
இடையிடைவண்டலிட்டாமயீர்த்தன

மிடைமுலைக்குவடொரீ இமேகலைக் கடங்
கடலிடைப்புக்குந்தகட்கலுழியா, ரோ.

(இ-ள்.) கண்கலுழியா—(அவர்கள்) கண்ணீரென்னுங் காட்டாறுகள், திடீர்உடைய குங்குமச்சேறும் சாந்தம்உம்—திடீர்பட்டகுங்குமக்குழம்பையுஞ் சந்தனக்குழம்பையும், இடை இடைவண்டல்துண்டு ஆரம்சர்த்தன—இடங்கள்தோதம் வண்டலாகக் கொழித்து முத்தமாலையை யிழுத்துக்கொண்டு, மிடை முலைகுவடு ஒருவி—நெருங்கிய தனயாகியமலையினின்று நீங்கி, மேகலை தடகடல் இடைப்புக்குந்த—மேகலையையணிந்த பரந்த அல்குலாகிய கழலிற்சென்றன.

183

தண்டலேக்கோசலைத் தலைவன்மாதரைக்
கண்டனளிர்வியுங்கமலவாண்முகம்
விண்டலத்துறையுமலவேந்தற்காடினும்
உண்டிடருற்றபோதென்னுறாதன.

(இ-ள்.) தண்டலேக்கோசலைத் தலைவன்மாதரை—சோலைகுழந்தகோசலை நாட்டிற்கரசுகுறைய தசரதனது மனைவியாகிய அறுபதினாயிரவரை, கமலம் வாள்முகம்இரவியும் கண்டனன்—தாமரைமலர்போன்ற அவர்களுது ஒளிவாய்ந்த முகத்தை சூரியனும் பார்த்தனன், விண்டலத்து உறையும் மலவேந்தற்கு ஆயின்உம்—விண்ணுலகில் வசிக்கு மிந்திரானுக்கானாலும், இடர்உற்றபோது உறாதனஎன் — துன்பம்வந்தபோது வாராதகுறைகளென்ன, உண்டு—எல்லாக்குறைகளும்முண்டு.

சூரியனவர்கள் மாயிற்று முதல்வனதலா வவனைக்காணாத முகங்களுங்கண்டனஎன்றார். “கடவுளையடிதொழுது” என்றுஇந்நூலில் வருவதுபோல மாதரை வாண்முகங்கண்டனன் என்றார்

184

தாயருங்கிளைருருஞ்சார்த்துளார்களும்
சேயருமணியருஞ்சிறந்தமாதரும்
காயெரியுற்றனரனையகவ்வையர்
வாயுலுமுன்றிலுமறையமொய்த்தனர்.

(இ-ள்.) தாயர்உம் கிளைஞர்உம் சார்த்துளார்கள் உம்—இவ்வாறு அறுபதினாயிரம் தாய்மார்களும் உறவினரு மவர்களைச் சார்ந்தவர்களும், சேயர்உம் அணியர்உம் சிறந்த மாதர் உம் — அயலாரும்நெருங்கினவரு மிவர்க ளொழிந்த சிறந்த பெண்களும், காய்எரிஉற்றனர் அனைய கவ்வையர் — சுட்டுவருத்தும் நெருப்பில்வீழ்த்தவரையொத்த துன்பத்தையுடையவராய், வாயில் உம் முன்றில் உம் மறையமொய்த்தனர்—சத்தம் வீடுகளின் வாயில்களுமுற்றங்களு மறைய நெருங்கி.

மொய்த்தனர்முற்றெச்சம்.

185

இரைத்தனிரைத்தெழுந்தேங்கியெங்கலும்
திரைப்பெருங்கடலெனத்தொடர்ந்துபின்செல
உரைப்பதையுணர்கிலனொழிப்பதோர்கிலன்
வரைப்புயத்தன்ணறன்மனையோக்கினான்.

(இ-ள்.) இரைத்தனர்—கோவென்று கோஷித்தார்கள். இரைத்து எழுந்து—அவ்வாறிரைத்தெழுந்து, ஏங்கி—புலம்பி, எங்கண்டிம்திரைபெருங்கடல் என்ன தொடர்ந்து பின் செல்ல—எவ்விடத்துமலையையுடைய பெரிய கடலைப்போலத் தொடர்ந்து பின்னேவர வரையுத்து அண்ணல் உரைப்பது ஊனர்கிலன்—மலையையொத்த புயத்தையுடைய இராமமூர்த்தி (அவர்களை யாற்றுதற்கு) கூறுவதைச்சிறிது மறியாது, ஒழிப்பது ஊன்கிலன்—(உவர்களுள் துன்பத்தை) ஒழிப்பது இன்னதெனத்தெரியாது, தன்மனையே நோக்கினான் தமதுகோயிலை நோக்கிச்சென்றனர்.

ஊன்கிலன், ஊன்கிலன் முற்றெச்சங்கன்.

189

நன்னெடுநளிர்முடிசூடநன்மணிப்
பொன்னெடுந்தேரொடுப்பவன்போனவன்
துன்னெடுஞ்சீரையைச்சுற்றிமீண்டுமப்
பொன்னெடுங்கெருவிடைப்போதன்மேயினான்.

(இ-ள்.) நன்னெடுநளிர்முடிசூட—நல்லநெடிய பெருமையமைந்த மது-ஞ்சூட, நன்மணிபொன்னெடுந்தேரோடும் பவனிபோனவன்—விலையுயர்ந்த இரத்திகங்களழுத்திய பொன்னாமைந்த நெடியதேரின்மே லுலாப்போன இராமமூர்த்தி, துன்னெடுஞ்சீரையைச்சுற்றி—(மரவுரியால்) துன்னம்பெய்தநெடிய ஆடையையுடுத்து, மீண்டும் அ பொன்னெடு தெருவிடை போதல்மேயினான்—மீளவுத்தாம்சென்ற அந்தப்பொற்பொடியமைந்த நெடியதெருவில் வரத்தொடங்கினார். இதுயாதுகாரணமோ நாம் அறியோம் என்றனர்.)

மீண்டுசெயவெனச்சத்திரிபு.

187

அஞ்சனமேனியிவ்வழகற்கெய்திய
வஞ்சனைகண்டபின்வகிந்துநீங்கலா
நெஞ்சினும்வலிதுயிர்நினைப்பதென்சில
நஞ்சினும்வலியநல்லமென்றார்சிலர்.

(இ-ள்.) சிலர்—உவருட்சிலர், அஞ்சனம்மேனி இஅழகற்கு எய்தியவஞ்சனைகண்டபின்—மைபோலுங்கரிய மேனியையுடைய இத்தப்போழகனுக்கு நேரிட்டவஞ்சனைச்செயலை நாம் பார்த்தபின், வகிந்துநீங்கலாத நெஞ்சின் உம்—பிளவுபட்டு நீங்காதமனத்தைப்பார்க்கிலும், உயிர்வலிது—போகாத நமதுயிர் கொடியது, சிலநினைப்பது என்—சிலவற்றை நினைப்பதாற் பயன்யாது நம்நலம் நஞ்சின் உம் வலியஎன்றார்—நமதுதேகநலம் நஞ்சைப்பார்க்கிலுங் கொடியனவென்று சொல்வாரும்.

188

மண்கொடுவரும்எனவழியிருந்ததியாம்
எண்கொடுசுடர்வனத்தெய்தகல்காணவோ
பெண்கொடுவினைசெயப்பெற்றநாட்டினில்
கண்கொடுபிறத்தலுங்கடையென்றார்சிலர்

(இ-ள்.) சிலர்—சிலபேர், மண்கொடுவரும் எனயாம்வழியிருந்தது—இராமமூர்த்தி நிலவுலகரிமையைப்பெற்று முடிசூடிவருவானென்று வழியற்காண நாம் காத்திருந்தது, எண்கொடுசுடாவனத்து எய்தகல்காண—நினைத்

தாலுஞ்சுடாநின்ற செருப்புப்பற்றிய காட்டிற்சுச்செல்லுதலைக் காணலோ,
பெண்கொடுவினசெய்ய பெற்றநாட்டின் இல்—ஒருபெண்ணினைச்செயலைச்
செய்யப்பெற்றநாட்டில், கண்கொடுபிறத்தலும் கடைஎன்றார்—கண்ணிய
வறுப்பைப்பெற்றுப் பிறத்தலும் கடைப்பட்டபிறப்பு என்றுசொல்லுவாரும்.

அத்தகராய்ப்பிறக்கிலிக் கோலத்தைக்கண்டு வருந்துதலில்லையே யென்
பார் கண்கொடுபிறத்தலும் கடையென்றார் எனறனர். 189

முழுவதே உபிறத்துலகுடையமொய்ம்பினேன்
உழுவைசேர்கானகத்துறைவென்யானென
எழுவதேதெழுதல்கண்டிருப்பதேகயிருந்
தழுவதேதபழகிதிவ்வன்பென்றார்சிலர்.

(இ-ள்.) பிறந்து உலகுமுழுது உடையமொய்ம்பினேன்—அரசுமா
பிற்பிறந்து உலகமுற்றுமுடையவன்மைவாய்த் திராமமுர்த்தி, உழுவை
கானகத்துயான்உறைவென்என்னஎழுவது—புலிவாழுகாட்டியவா
ப்பேனென்றுசெல்லஎழுத்திருப்பதா, எழுதல்கண்டுந்—தெழுது
ந் திருத்தலைக்கண்டு நாமமுயிரோடிருப்பதா, இந்நது அழுவது—(உடைய
செல்லாதுவீட்டில்) இருந்துநாமமுதவதா, இ அன்புஅழிந்துஎன்றார்—(கா
கொண்ட) இந்தஅன்பு அழகாயிருத்தென்று சொல்லாரும்.

வகாரம் வினாப்பொருட்டு.

190

வலங்கடிந்தேழைபராயமன்னரை
நலங்கடிந்தறங்கெடநயக்கலர்களுந்
குலங்கடிந்தான்வலிகொண்டகொண்டலை
நிலங்கடிந்தாளொடுநிகரென்றார்சிலர்.

(இ-ள்.) சிலர்—சிலபேர்கள், ஏழையர் ஆயமன்னரை—சீட்டுபவர்க
டக்குமேழையர்களாகிய அரசர்களை, வலங்கடிந்துநலங்கடிக்—வலங்க
நயக்கலர்கள்—வன்மையினின்று நீக்கிச்செல்லவாழ்க்கெடு, புக
தையமுன்விரும்பாதநீங்கள், நம்குலங்கடிந்தான் வலிகொண்டகொண்டலை
தாமதுகுலத்தைக்கெடுத்த பரசிராமன் வலிமைபெயர்ந்த மேகம்பெயர்ந்த
இராமமுர்த்தியை, நிலங்கடிந்தான் ஒடுகிறார்என்றார்—(வலிமைபெயர்ந்த
நீக்கியகைகேசியோடு இப்போதுஒத்தீர்களென்று கூறினார்கள்.

நயக்கலர்கள் கள் விசுவாசம் விசுவாசி.

191

திருவரைசுற்றியரையாடையன்
பொருவருந்துயரினன்தொடர்ந்துபோகின்றான்
இருவரைப்பயந்தவளீன்றகான்முன்
ஒருவனேவிவற்கிவ்வுருநமென்றார்சிலர்.

(இ-ள்.) சிலர்—சிலபேர், திரு அரைசுற்றியரையாடையன்—விரு
வையிலுத்தமரவுரியையுடையவனும், பொருவருந்துயரினன்—தப்பியிலா
தன்பத்தையுடையவனுமாகிய இளையபெருமான், தொடர்ந்துபோகின்றான்—
(இராமமுர்த்தியின்) பின்றொடர்ந்து செல்கின்றான், இருவரைப்பயந்தவன்

நன்றகான் முனை ஒருவனுவிவந்து ஸ—சுமித்திராதேவிபெற்ற பிள்ளைகளில் ஒருவனாகிய சத்தருக சுப்பெருமானுக்கோ, இவ்வூர் உறவுஎன்றார்—இந்தவயோத்திரகருதவாயிற்றென்ற கூற்றினார்கள்.

இருவரைப்பெற்றமையால் சுமித்திராதேவிக்கு இருவரைப்பயந்தவன் என்றது காரணப்பெயராய்நின்றது. 192

முழுக்கலின்வலியநம்மூரிநெஞ்சினை
மழுக்களிற்போத்துமென்றோர் மீவார்வழி
ஒழுக்கியகண்ணினிற் றலுழியூற்றிடை
இழுக்கலில்வழுக்கிவிழ்ந்திடருற்றார் சிலர்.

(இ-ள்.) சிலர்—சிலபேர், முழுக்கலின்வலிய நம்மூரிநெஞ்சினை—வலியகல்லினுக்கடிய நமதுபெரியமனத்தை, மழுக்கல் இல் பிளக்கும் என்று ஒடிவார்—மழுவாயுத்தாத் பிளப்போமென்றோடுகின்றவர்கள், வழிகண்ணின் இல் ஒழுக்கிய லுழியூற்று இடை இழுக்கலில்—வழிகளிற் கண்களினின் றுஞ் சிந்தியநீராகிய காட்டாறின் சேற்றில், வழுக்கியீழ்த்து இடர் உற்றார்—வழுக்கியீழ்த்து துன்பங்கூர்த்தார்கள்.

வழுக்கி இறந்தகாலவினையெச்சம் வழுக்கு பகுதி, இழுக்கல் சேற்றின் மேல்நிற்றலால் தொழிலாகுபெயர் இழு பகுதி, கு சாரியை, ககரத்தோற்றமும் உகரத்தோறும் சந்தி, அல் லிகுதி. 193

பொன்னணிமணியணிமெய்யிற் றீபாக்கினர்
மின்னெனமின்னெனவிளக்குமெய்விலைப்
பண்ணிற்றதுகிலினைப்பறிந்து நீக்கினர்
சின்னதுண்டுகிலினைப்புனைகின்றார் சிலர்.

(இ-ள்.) சிலர்—சிலபேர், மெய் இன் பொன் அணிமணி அணிபோக்கினர்—உடம்பினின்று பொன்றாதசெய்த ஆபரணங்களையும் இரத்திரமழுத்திய ஆபரணங்களையும் போக்கி, மின்னென் மின்னென் விளங்கும் மெய்யிலை பலநிறம் துகிலினைப்பறிந்து நீக்கினர்—மின்னலைப்போல விளங்குமுனைமையாக விலையுயர்ந்த பலநிறமமைந்த ஆடையைக்களைந்து நீக்கி, சின்னம் துண்துகிலினை புனைகின்றார்—துன்பக்குறியுள்ள துண்ணிய ஆடையையுடுக்கின்றனர். 194

நிறைமகவுடையவர் நெறிசெலும்பொறி
குறைமககுறைவினுங்கொடுப்பராமுயிர்
முறைமகன்வனம்புகமொழியைக்காக்கின்ற
இறைமகன் நிருமணமிரும்பென்றார் சிலர்.

(இ-ள்.) நிறையகவு உடையவர்—எல்லாவவையவங்களுங் குறைவின்றி நிறைந்தபலபிள்ளைகளைப்பெற்றவர்கள், நெறிசெல்லும்பொறிகுறைமககுறைவின் உம்—புலன்வழிச்செல்லும் பஞ்சேத்திரியங்கள் குறைந்ததாம்பெற்றபிள்ளையொன்று குறைந்தாலும், உயிர்கொடுப்பர்—உயிரையிழப்பார்கள், முறைமகன்வனம்புக—எல்லாப்பொலிவு முறையாகநிறைந்த தனதுமுத்தபிள்ளைகாட்டிற்றூச்செல்ல, மொழியைகாக்கின்ற இறைமகன் நிருமணம் இரும்பு

என்றார்—கைகேசுக்குத்தான் கூறியசொல்லேக்காக்கும் அரசனது அழகிய மனமிருப்போவென்று சொல்லுகின்றார்கள். 195

வாங்கியமருங்குலார்வைத்தகொங்கையார்
பூங்கொடியொதுங்குவபோலொதுங்கினர்
ஏங்கியகுரலினரினைந்தகாந்தனில்
தாங்கியசெங்கைதந்தலைகண்மேலுளார்.

(இ-ள்.) வாங்கியமருங்குலார் வைத்தகொங்கையார்—பிரமனிடையை வாங்கித் தனத்தைமட்டும் படைத்தபெண்கள், பூங்கொடி ஒதுங்குவபோல் ஒதுங்கினர்—பூங்கொடியொதுங்குதல்போலவொதுங்கி, ஏங்கியகுரலினர்—அழகுரலை யுடையவராகி, இணைந்தகாந்தன் இல்—தம்முட் சேர்த்தகாந்தன் மலர்களைப்போல, தாங்கியசெங்கை தந்தலைகள்மேல் உள்ளார்—மேலெழுந்த தமது செவந்தகைகள் தமதுதலைகள்மேலுள்ளவருமாய்.

ஒதுங்கினர் குரலினர் முற்றெச்சம். இதுபொருள்முரணணி 196

தலைக்குவட்டபன்மதிதவமுமாளிகை
நிலைக்குவட்டிடைநினைநறங்கைமார்
முலைக்குவட்டிழிகணீராலிமொய்த்துக
மலைக்குவட்டாவுறுமயிலீன்மாழ்கினார்.

(இ-ள்.) தலைகுவி அயல்மதி தவமுமாளிகை—சிகரங்களினையவில்சுந்திரன் தவமுமாளிகைகளிலுள்ள, நிலகுவி இடைஇடைநின்றங்கைமார்—செய்குன்றங்களினிடந்தோறு முள்ளபெண்கள், முலைகுவி கண்இழிரீர் ஆலி மொய்த்துக—தமதுதனமாகியமலையில் கண்களினின்று இழியுரித்துளி நெருங்கிச்சிந்த, மலைகுவி அகவுறும்மயில் இன்மாழ்கினார்—மலையின் சிகரத்தினின்றோ மயிலைப்போலமயங்கினவர்களுமாய்.

மாழ்கினார் இறந்தகாலவினைமுற்றெச்சமாய் நின்றது மாழ்கு பகுதி.

மஞ்செனவகிழ்புகவழங்குமாளிகை
எஞ்சலில்சாரளத்திரங்குரின்சொலார்
அஞ்சனக்கண்ணினீர் அருவிசோர்தரப்
பஞ்சரத்திருந்தழுகிளியிற் பன்னினார்.

(இ-ள்.) மஞ்ச என்ன அகில்புகை வழங்கும் மாளிகை—மேகத்தைப் போல அவிசுழிபுகை சஞ்சரிக்குமாளிகைகளில், எஞ்சலில் சாரளத்து இரங்கும்இன்சொல்லார்—குறையின் நினைந்த சாரளங்களிலிருந்து வருந்துமினியசொற்களையுடைய பெண்கள், அஞ்சனக்கண்ணினீர் அருவிசோர்தர—மையெழுதியகண்களினீர் அருவியைப்போலஇழிய, பஞ்சரத்து இருந்து அழுகிளியின்பன்னினார்—கூட்டிலிருந்தழாநின்ற கிளியைப்போலவழுவர்களாய்.

நன்னெடுங்கண்களினுன்மநீர்த்துளி
தன்னெடுந்தாரைகடளத்தின் னீழ்தலால்
மன்னெடுங்குமான்மாட்டழங்கிமாடமும
பொன்னெடுங்கண்குழித்தழுவபோன்றவே.

(இ-ள்.) எல்லெங்கெங்கெனக் கண்களில் நான் திரிந்துள்ளேன் நெடுந்தாரைகள் தனத் தின் டீழ்தல் ஆல்—பரந்தநெடிய கண்களினின்று சிந்தியிர்த்துளியாகிய நெடியதாரைகளு பரிசையில் டீழ்தலால் நெடுமன்குமரன் மாமொடம் உம் அழுங்கி—பெரிய அரான் புலவராகிய இராமமூர்த்தியிடத்தன்புகூர்ந்து மாடங்க ளுமனம்வருத்தி, நெடுப்பொன்கண்குழித்து அழுவபோன்ற—நெடிய அழகிய கண்கள்து - ப்பட்ட முசலையொத்திருத்தன.

நான் இறந்தகாலப்பெயரெச்சம் நால் பகுதி. அழுங்கி இறந்தகால வியையெச்சம் அழுங்கு பகுதி. 199

மக்கலோமறந்தனர்மாதர்தரையுரைப்
புக்கிடமறிந்திலர்புதல்வர் பூசலிட்
மக்கலோமறந்தனர்மாதர்தரையுரைப்
புக்கிடமறிந்திலர்புதல்வர் பூசலிட்

(இ-ள்.) மாதரமக்கலோ மறந்தனர்—பெண்கள் தம்புதல்வரை மறந்தும், புதல்வந்தாயரைபுக்கிடம் அறிந்திலர்— இளைகள் தந்தாய்மாரைப்போன விட மறியாமலும், துக்கம்மின்று அறிவினெருதையு— துன்பம்நிலைபெற்று, தம சறிவினைக்கொள்ளுகொள்ள, பூசல் இட்டு உககனர் உயங்கினர் உருவெசார் த்தனர்—பெருங்குரலிட்டு மயங்கிமனமுருகிச்சோரத்தவர்களாய்.

மறந்தனர், உயங்கினர் முற்றெச்சங்கள். உயங்கு பகுதி. 200

காமரங்கனிந்தெனக்கனிந்தமென்மொழி
மாமடந்தையரெல்லாமுருசேர்தலால்
தேபருநறுங்குழந்திருவிடீங்கிய
தாமரையொத்தன்தவளமடமே.

(இ-ள்.) காமரங்கனிந்தால்என்னகனிந்தமென்மொழி—காமரம்என்னும் ஓர்பண்ணின் சுவைகளிந்தாற்போலச் சுவைபழுத்த மெல்லியசொற்களையு லைய, மாமடந்தையர்எல்லாம்—பெருமையமைந்தபெண்களெல்லாம், மறுகு சேர்த்தல்—வீதியிற்சேர்தலால், தவளம்மாடம்—வெள்ளியமாடங்கள், தே மருபு—மலந்தேனம்ருவிய, நறுங்குழந்திரு வின்றீங்கிய தாமரைஒத்தன— நறுமணங் கமழுக்கூந்தலையுடைய இலந்தமிழ்தேவியினின்று நீங்கியதாமரை மலரையொத்தன.

மருவுமரு நறுதொகுத்தல். 201

மழைக்குலம்புகுமுநீவிந்துமண்ணுழைக்
குழைக்குலழைத்தியர்குழைக்கொண்டேங்கினர்
இழைக்குலழைத்தியர்குழைக்கொண்டேங்கினர்
உழைக்குலழைப்பனவொத்தொர்பாலெல்லாம்.

(இ-ள்.) ஓர்பால்எல்லாம்—ஒருபக்கங்களிலெல்லாம், குழைக்குலம்முக ச்தியர்—குண்டலங்களை யணிந்தமுகத்தையுடையபெண்கள், மழைக்குலம்புகு முழல் வீரிந்துமண்ணு—மேகங்களை யொத்த முறுக்கமைந்த கூடதலவிற்து நிலவுவகிற் பொருந்தவும், இழைக்குலம்சிதறிட—ஆபரணங்கள் கழன்றுகிந்த

யும்குழாங்கொண்டு—கூட்டமாகத்திரண்டு, ஏ உண்டு ஓய்வுறும்உழைநிலம்
உழைப்பனஒத்துஎங்கிஞர்—அம்பாலேறுண்டோய்த்த மான்கூட்டம் வருந்து
தலைஒத்து அழுதுபுலம்பினார்கள்.

202

கொடியடங்கினமனைக்குன்றங்கோமுர
பொடியடங்கினமுழந்தபல்வியம்
பொடியடங்கலுநிமிர்பசுங்கண்மாரியால்
பொடியடங்கினமதிற்புறத்துவிதியே.

(இ-ள்.) மதிப்புறத்துவீதி—மதிலின்புறத்திலுள்ளவீதிகளில், குன்றம்
மனைகொடி அடங்கின—மலைபையொத்தய்டுகள் துகிற்கொடிகளையிழந்தன
கோமுரசு இடிஅடங்கின—அரசர்க்குரிய முரசினொலியடங்கின, பல்வியம்
முழங்குஇழந்த—பலவாச்சியங்களுமொலித்தலையிழந்தன, நிமிர்பசுங்கண்மாரி
ஆல்—மதர்த்தபசியகண்ணீராகிய மழையால், படிஅடங்கலும்பொடி அடங்
கின—நிலமுழுதுமெழுத்துக ளடங்கின.

மனைக்குன்றம்வீடுகளாகிய மலைகள்எனப்பொருள்கொள்ளினுமமையும்.

ஆட்டிலுநிழந்தனபுகையிழந்தபுகை
பெட்டிலுநிழந்தனநிறைந்தபால்வெளி
பெட்டிலுநிழந்தனமகவிர்காண்வணிக்
பெட்டிலுநிழந்தனமகவுஞ்சோரவே.

(இ-ள்.) ஆட்டிலுமபுகைஇழந்தன—சமையல்கும்புகையையிழந்தன
பெட்டிலு உம் அகில்புகைஇழந்தன—உயர்த்தமானிகைகளு மகற்புகையை
யிழந்தனபால்நிறைந்தபெட்டில், உம்கிளிஇழந்தன—பால்நிறைந்தகண்ணங்களை
புகைகளிழந்தன, மகளிர்கால் மணிதொட்டில் உம்—தாய்மார்கால்களாகிய
அழகியதொட்டில்களையும், மகவு உம்சோரஇழந்தன—பிள்ளைகளுஞ் சோர்
வடையலிழந்தன.

வட்டில்தொட்டில் காரணப்பெயர்கள், வட்டுஇல் வட்டைப்போல இட
மனைந்தது, பூட்டுதலமைந்தது எனநிறைநால் தொட்டில்தொழிலாகுபெயர்.
தொடு பகுதி, டகரமெய்நூட்டித்தலச்சத்தி, இல் புடைபெயர்ச்சிவிகுதி. 203

ஒளிதுறந்தனமுகமுயிர்துறந்தெனத்
துளிதுறந்தனமுகிற்றொகையுந் துயரீர்த்
தளிதுறந்தனபரிதானயானையும்
களிகுறந்தனமலர்க்கள்ளுண்வண்டினே.

(இ-ள்) உயிர்துறந்தால் என்னமுகம் ஒளிதுறந்தன—உயிரீங்கியது
போலமுகம் ஒளிநீங்கின, முகில்தொகை உம் துளிதுறந்தன—மேககூட்டங்
களுமழைபெய்தலினின்றிநீங்கின, பரிதூயரீர்தளிகைதுறந்தன—குதிரை
கள்புனிதமாகியநீர்வார்த்தமைத்தகலத்தைத்துறந்தன, தானம்யானை உம்மலர்
கள்உறவண்டுஇன்களிதுறந்தன—மதத்தையுடையயானைகளும்மலரிலுள்ள
களையுண்ணும் வண்டுகளைப்போலக் களித்தலினின்றிநீங்கின, 205

நிழல்பிரிந்தனகுடை நெடுங்குணைழைப்
குழல்பிரிந்தனமழர்குமரர் காளினை
கழல்பிரிந்தனசினகாமன்வாளியும்
அழல்பிரிந்தனதுணைபிரிந்தவன்றிலே.

(இ-ள்) குடை நிழல்பிரிந்தன—குடைநிழல் செய்தவினின்றி உக்கின, நெடுங்குணை வையழர்குழல்மலர் பிரிந்தன—நீண்டகண்களையுடைய பெண்களது கூந்தல்மலரைச் சூடாதொழிந்தன, குமரர்தான் இணைகழல்பிரிந்தன—வீரர்களது இரண்டுகால்களும் வீரகண்டையை யணியாதொழிந்தன, சினம்காமன்வாளியும் அழல்பிரிந்தன—(காமுகர்மேற்கோபமுடைய) மன்மதன்பாணமும் வருத்துதலையொழிந்தன, அன்றில் துணைபிரிந்த—ஆணன்றில் பேடையைப்பிரிந்தன.

குடைபிடிப்போரின்மையால் குடைநிழல்பிரிந்தன எனவும், அன்றில் இணைந்திருத்தலால் அன்றில் துணைபிரிந்தன வெனவுவது நிறை. 206

தாரொலிநீத்தனபுரவிதண்ணும்மை
வாரொலிநீத்தனமழையின்விம்முறும்
தேரொலிநீத்தனதெருவுந்தெண்டிவரை
நீரொலிநீத்தனகீத்தம்போலவே.

(இ-ள்.) புரவிதார் ஒலிநீத்தன—குதிரைகள் கிண்கிணிமாலையி னொலியைநீக்கின, தண்ணுமைவார் ஒலிநீத்தன—மத்தளமிக்க வொலியைநீக்கின, தெருவும் மழையின் விம்முறும் தேர்ஒலிநீத்தன—தெருக்களும் மேகத்தைப் போல வொலிக்கும் தேரினொலியைநீக்கின, தெண்டிவரைநீர் நீத்தம்போல ஒலிநீத்தன—தெள்ளிய அலையையுடைய கடல்வெள்ளம்போல ஒலியைநீக்கின.

நீத்தன இறத்தகாலவினைமுற்று நீ பகுதி. நீத்தம் நீத்தப்படுவதென்னும் பொருள்மேல்நின்றலால்செயப்படுபொருளில்வந்ததொழிப்பெயர்நீத்துபகுதி, நகரத்தகரமாதல்வலித்தல்விசாரம், உகரக்கேடுசுந்தி, அம் விசுதி. 207

முழுவெழுமொலியிலமுறையின்யாழ்நரம்
பெழுவெழுமொலியிலவிமைப்பில்கண்ணினர்
விழுவெழுமொலியிலவேறுமொன்றில்
அழுவெழுமொலியிலவசரவீதியே.

(இ-ள்) அரசவீதி முழவு எழும்ஒலிஇல—இரசவீதியில் முரசிலெழுமு துக்கமில்லை, முறையின்யாழ் நரம்புஎழ எழும் ஒலிஇல—முறையாகவீணையினரம்பைத் தடவஎழுகின்ற வொலியில்லை, இமைப்புஇல் கண்ணினர்விழவு எழும்ஒலிஇல—தேவர்கள்மேகாற்சுவத்திலெழு மோசையில்லை, வேறுஒன்று உம் இல் இவையொழிந்தவேறொருமங்கலஞ்சையுமில்லை, அழஎழும்ஒலிஇல—அழுவெழுகின்றதேகாஷமுமில்லை.

யாவருமார்ச்சித்தலால் அழுவெழுமொலியிலவென்றார்

தென் னொலிச்சிலம்புகள் சிலம்புபொன் மலை
நன் னொலித்திலகளிர் கலைபுமன்னலே
புன் னொலித்திலபுனல் பொழிலுமன்னலே
கன னொலித்திலமர்க்கரி லாமன்னலே

(இ-ள்.) தென்ஒலிசிலம்புகள் சிலம்பு—நிறைந்த ஒலியையுடைய காற்
சிலம்புகளின்ஒலி, பொன்மனை நன்ஒலித்தில—பொன்னுறந்தெய்த மாடங்களி
னடுவி லொலித்த லொழிந்தன, நளர்கலை உம் அன்னவ—பெருமையமைந்த
மேகலையும் தன்மையனவே, புனல்புள்ஒலித்தில—நீரில் பறவைகளுமொலி
த்தலையிழந்தன, பொழிலும் அன்னவ—சோலையும் தாமையனவே, மலர்கள்
ஒலித்தில—மலர்கள் தேனைச்சிந்தில, கருது உம் அன்ன—யானையு மவற்றைப்
போல மத்ததைச்சிந்தில. 209

செய்மறந்தனபுனல்செவ்வாய்ச் சியர்
கைமறந்தனபசுங்குழாய்க் கெயரி
நெல்மறந்தனநெறியறிநூர்யாவருள்
மெய்மறந்தனரொலிமறந்தவேதமே.

(இ-ள்.) புனல்செய்மறந்தன—நீரை வயல் மறந்தன, பசுங்குழவி செவ்
ந்த வாய்ச்சியர் கைமறந்தன—இளம்பிள்ளைகளைச்செவந்த வாயையுடையபெ
ண்களது கைகள்மறந்தன, காத்துளரிநெய்மறந்தன—விளங்கும் யாகாக்கினி
நெய்யையமறந்தன, நெறிஅறிநூர்யாவர் உம் மெய்மறந்தனர்—நன்னெறியை
யுடைய அறிஞரெல்லோரு முண்மையைமறந்தார்கள், நெய்தல் ஒலிமறந்த—
வேதங்கனொலியையமறந்தன

ஒலிஉதாத்தம், அநுதாத்தம், சொரிதம். செய்மறந்தன, கைமறந்தன,
வேதமறந்தன என உடையவர் தொழிலையுடைமைமே லேற்றிக்கூறினார்.

ஆடினரழுதனரமுதவேழிசை
பாடினரழுதனர்பரிந்தகேரதையர்
ஊடினரரழகனருரரினன்பரைக்
காடினரழுதனரகுழாங்குழாங்கொடே.

(இ-ள்.) குழாங்குழாம் கொடுஆடினர் அழுதனர்—கூட்டங்கூட்டமாக
த்திரண்டு ஆடினவர்க ளழுதார்கள், அமுதம் ஏழிசைபாடினர் அழுதனர்—
அமுதம்போன்ற குரல்முதலிய ஏழிசைகளையும் பாடினவர்க ளழுதார்கள்,
பரிந்தகேரதையர் ஊடினர் அழுதனர்—சரித்த கூந்தலையுடையவராய்ப் பிண
ங்கிய பெண்களழுதார்கள், உயிர்இன் அன்பரைகூடினர் அழுதனர்—உயிர்
போன்ற தத்தங்கணவரைக் கூடியபெண்க ளழுதார்கள். 211

நீட்டிலகளிற்றுக்காரீரின் வாம்புதல்
பூட்டினபுரளிகுப்புள்ளும்பார்ப்புணுக்
நீட்டிலவிரைபுனிற்றின் நகன்னைபும
ஊட்டிலகறவைகன்றுருகிச்சேரர்த்தவே

(இ-ள்.) களிறுகைநீர்இன் நீட்டில—யானைகள் பருதும்படி துதிக் கையை கீரில்நீட்டுத லொத்தன, புரவிகள்வாய்புதல்பூட்டில—குதிரைகள் தின்னும்படி வாயாற் புதலைக்கவ்வுத லொழிந்தன, புள்உம்பார்பினுக்கு இரைநீட்டில—பறவைகளுங் குஞ்சுகளுக்கு இரைதேடுதலொழிந்தன, கன் றுஉருகிசொர்ந்த—கன்றுக ளுருகிச்சோர, கறவைநன்ற புனிதகன்றை உம் ஊட்டில — பசுக்கள் தாம்பெற்ற இளங் கன்றுகளுக்கும் பா லூட்டுதலொழி ந்தன.

சோந்த முற்றெச்சம். 13 உருபுமயக்கம். கறவைவினைமுதற் பொரு ளில்வந்த தொழிற்பெயர், அன்றித் தொழிலாகுபெயரெனினு மமைபும் கற பகுதி, 13 விசுதி, வகரத்தோற்றம்சந்தி. 212

மாந்தர்தம்மொய்யம்பினின்மகளிர்கொங்கையாம
வந்தினநீர்களுடவ வுமைபெய்தின
சாந்தமொகிணர்கு முடியிறையலார்
கூந்தலின் வறுமையம்மலரின் கூலமே

(இ-ள்.) மாந்தர்தம் மொய்யம்பின் இல்வந்து—புருடர்கள் தமதுபுயந்தா லேந்திய, மகளிர்கொங்கைஆம் இளநீர்கள்உம்—பெண்கள்தனமாகிய இளநீ ர்களும், சாந்தம்வறுமையின—சுந்தனம் திமிராஹமுகிய தரித்திரத்தை யடைந்தன, அமகிணர்தம்முடியின் தையலார்கூந்தலின்—அப் புருடர்கள் தமது முடியிலும் அப் பெண்கள் தமது கூந்தலிலுஞ் சூடாமையால், அமல ரின்கூலம் வறுமையெய்தின—அழகியமலரின்கூட்டம் வறுமையடைந்தன.

சூடாமை சொல்லெச்சம்.

213

களிநிலத்துவரை

ஒடைநல்லணிமுனிந்தனவுயர்களிந்து
சூடைநல்லணிமுனிந்தனதொடர்மனைசொடியின்
ஆடைநல்லணிமுனிந்தனவம்பொன்செய்த
பேடைநல்லணிமுனிந்தனமென்னடைபபுறவம்.

(இ-ள்.) உயர்களிது—எழுசரணவவுயர்த்த அரசயானைகள், ஒடைநல் அணிமுனிந்தன — நெற்றிப்பட்டமாகிய நல்ல ஆபரணங்களை வெறுத்தன உச்சிசூடைநல்அணிமுனிந்தன—பெண்க ளுச்சிகள் சூடையாகிய நல்ல ஆப ரணத்தை வெறுத்தன, தொடர்மனை—ஆகாயத்தை யளாவிய வீடுகளும்,அம் பொன்செய்திஞ்சி—அழகிய பொன்னாற்செய்த மதிலும், ஆடைகொடியின் நல்அணி முனிந்தன — துகிற்கொடியின்லவரிசைகளை வெறுத்தன, மெவ் னடைபுறவும்—தசைந்துடைக்கும் நடையையுடைய புருக்கள், பேடைநல் அணிமுனிந்தன—தமக்கு நல்லஆபரணமாகிய பெண்புருக்களை வெறுத்தன. சூடை உச்சியி லணியுமொருவகை யாபரணம். 214

திக்குநோக்கிய தீவினைப்பயனெனநீங்கிவை
நெக்குநோக்குவோர்வெனைப்பயனெனநீங்குவோர்

பக்கநோக்கலென்பருவரலின்பமென்றிரண்டும்

ஒக்கநோக்கியயோகருமருந்துயருந்தார்

(இ-ள்.) திக்குநோக்கிய தீவினைப்பயன் என — தம்மிடத்துவந்தடைந்தன தீவினைப்பயனென்றால், சிந்தைநெக்குநோக்குவோர்—மனம்நெக்குவிட்டுடைந்து வெறுப்பவரும், நல்வினைப்பயன் என நேர்வோர் பக்கம்நோக்கல் என்—நல்வினைப்பயன் வந்ததென்றால் விரும்புவோருமாகிய இவர்களிடத்துள்ள துன்பத்தை யாராய்தலென்ன. பருவரலின்பம் என்ற இரண்டு உம் ஒக்கநோக்கியயோகர்தம் தருந்துயர் உழந்தார்—துன்பமின்பமென்று சொல்லப்பட்ட இருவினைப்பயன்களையுஞ் சமமாக நோக்கிய யோகிகளும் அடைந்தகரிய துன்பத்தில் வருந்தினார்கள்.

இருவினைச் சமத்துவம்வாய்தவர் என்பார் ஒக்கநோக்கிய என்றார். திக்கு இடம். 215

ஒவினல்லுயிரூர்ப்பிழைநிடல்பதைத்தலை
மேவநல்லழகெழில்கேடளிம்மனோய்நியமந்,
தாவிலைம்பொறிமறுகுந்தயாதனென்ன
ஆவநீக்கின்றதொத்ததவ்வயோத்திமாநகரம்

(இ-ள்.) அயோத்திமாநகரம்—அந்த அயோத்தியெனும் பெரிய நகரமானது, உடல்ஒவ்வொரு நல்லயிர்உயிர்ப்பின் ஒடு பதைத்துஉலைய—உடம்பானது ஒழிதலில்லாத நல்லயிர்உயிர்ப்பெறிதலோடு பதைபதைத்துவருந்தவும், நல்அழகுஎழில் மேலிகெட—நல்ல அழகின்கேற்றம் வாட்டமடைந்து கெடவும், விம்மல்நோய்விம்ம—பொருமனோயதிகரிக்கவும், தாவு இல்லம் பொறிமறுகுற — கெடுதலில்லாத பஞ்சேந்திரியங்கள் சுழலவும், சயரான் என்ன—தசரதனைப்போல, ஆவநீக்கின்றது ஒத்தது—பிராணனைவிடுதலையொத்திருந்தது.

அயோத்திமாநகரம் இடவாகுபெயராய்ப் பொருளாலுயர்நினைபாய்விடும் சொல்லால் அறினையாதலால் ஒத்தது என அறினைமுடிபேற்றது. 216

உயங்கியங்கருவெவ்வுறவொருங்குழைசுந்த
மயங்கியேங்கினர்வயின்வயின்வரம்பிலிந்தொடர்
இயங்குபல்லுயிர்க்கோருயிரெனநின்றயிராமன்
தயங்குபூண்முலைச்சானகியிருந்துழிசார்ந்தான்

(இ-ள்.) அநகர்உயங்கிலேவுற—அந்த நகரத்திலுள்ளோர் மயங்கிவருந்தவும், ஒருங்குஉழை சுற்றம்மயங்கி ஏங்கினர் வயின்வயின்வரம்பிலிந்தொடர்—ஒருசேரத்தம்பக்கத்திலுறவினர் மயங்கி யழுது இடங்கன்தோறு மளயிற்று தொடர்ந்துவரவும், இயங்குபல்லுயிர்க்கு ஓர் உயிர்என்ன நின்ற இராமன்—உலகிற் சஞ்சரிக்கும்பல வுயிர்களுக்கும் ஓ ருயிரைப்போல நின்ற இராமரூபத்தி, பூண்டயங்குமுலைசானகிஇந்த உழிசார்ந்தான்—ஆபரணம்விளங்குஞ் சனத்தையுடைய சீதாப்பிராட்டி யிருந்தவிடத்திலடைந்தனர்

இருந்த என்னும் பெயரெச்சத்தி னகரவீறுதொழுத்தல். உயங்கி இறந்த காலவீனையெச்சம் உயங்கு பகுதி.

217

அழுதுதாயரோடருந்தவர்த் தணரரசர்
புழுதியாடியமெய்யினர்புடைவந்துபொருட்ப
பழுதுசீரையினுடையினன் வருட்படிபாரா
எழுதுபாவையன்னுண்மனத்துலுக்கமோடுமுத்தாள்.

(இ-ள்.) அழுதுதாயாஅருந்தவர் அத்தணர் அரசர்—அழுதுதாய்மார்க ளும் அரிய தபோதனர்களும் மறையவர்களு மன்னவர்களும், புழுதி ஆடிய வந்துபொருட்ப—புழுதிபடிந்த வுடம்பினராய்ப் பக்கத்திற்குந் துவந்துய்ம்ம, மெய்யினர் புடைபழுது சீரையின் உடையினன்வருட்படி—பழுதுபட்ட மர வுடையுடையவராயிராமழர்த்திவர, எழுதுபாடை அருள் நாராமனம் துணு ககம்மூடு எழுந்தான்—எழுதிய சித்தாரப்பாவையெய்தத் சீதாபிராட்டிபார் த்து மனநடுக்கத்தோடுமுத்தன்

218

எழுந்தங்கையைமாயியர்தழுவினரேங்கிப்
பொழிந்தவுண்கணீர்ப்புதுபுணலாடினாபுலம்ப
அழிந்தகிண்கையான் மயின்னதென்மறியாள்
வழிந்தநீர்நெங்குயணினளவள்ளலேநோக்கா

(இ-ள்.) எழுந்த கையை மாயியர்தழுவினர்எங்கி—எழுந்த சீதாப் பிராட்டியை மாயிமார்கள் தழுவினது, பொழிந்த உண்கணீர்புதுபுணல் ஆட்டினர் புலம்ப—சித்திய மையெழுதியகண்ணீராகியபுகிய நீராட்டியோர் பானின்றுபுலம்ப, அன்னம் அழிந்தகிண்கையன் இது இன்னதுஎன்று அறி யாள்—அன்னம்போன்ற அச்சீதாப்பிராட்டிமனமழிந்து நேரிட்டஇது இன் னகாரணத்தாலென் மறியாது, வழிந்தநீர்நெங்குண்கணினள் வள்ளலே நோக் கா—நெடியகண்களினின்றுந் சித்திய நீரினளாயிராமழர்த்தியைப்பார்த்து

கவிவிருத்தம்.

பொன்னையுற்றபொலன்கழலோய்புகழ்
மன்னையுற்றதுண்டோமற்றிவன்றுயர்
என்னையுற்றதியம்பென்றுயம்பிஞாள்
மின்னையுற்றநடுக்கத்துமேனியாள்.

(இ-ள்.) பொன்னிறற்ற பொலன்கழலோய் — அழகால் மிக்கபொன் னொச்செய்த வீரகண்டையையுடையோய், இவன்துயர் புகழ்மன்னிறற்றதுஉ ண்டு—இந்தப்பெருந்துன்பம் புகழ்மைந்த அரசனாஸ்வந்ததோ, உற்றதுஎன் னை இயம்புஎன்று—(யாரால்) வந்ததுயரதுகூறுவென்று மின்னையுற்றநடுக்க த்து மேனியாள்இயம்பிஞாள்—மின்னையெய்தத் துவட்சியையுடையமேனி யையுடைய சீதாப்பிராட்டி வினாவினாள்.

ஐ உருமயக்கம்.

220

பொருவிலெம்பிபுவிபுரப்பான்புகல்
இருவராணையுமேங்கினனின்றுபேராய்க்

கருவிமாமழைக்கற்றடங்கண்மீகான்
வருவெனீண்மீவருந்தலைநீயென்றான்

(இ-ள்.) பொருவுதுள் எம்பிபுவிபுரப்பான்—(நற்குணநற்செய்கைகளில்) தனக்கொப்பில்லாதபரதாழ்வான்நிலம்ஆள்வான், புகல் இருவர் ஆணையும்எத் தினென்—கூறிய தாய்சந்தையரது ஆளுையை மேற்கொண்டேன், நான் இன்று போய்—நா னிப்பொழுதுபோய், கருவிமாமழைக்கல் தடம்சண்டுவரு வென்—உலகிற்றுத் துணைக்காரணமாகிய கரியமேகங்களுலவு மலைவழியைப் பார்த்துவருவேன், நீசண்டுவருந்தலைஎன்றான்—நீயிவ்விடத்து வருந்தாதிருக் கவென் த கூறினான்.

வருந்தலை எதிர்மறையியங்கோள் வினமுற்று வருந்து பகுதி, அல் எதிர்மறையிபகுதி, உகரங்கேசெத்தி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, ஐ வியங்கோள் விசுதிபொருவில் என்மதத்துப் போர்செய்யும் வில்லெனப் பொருள்கொள்ள லும் ஒன்று. 221

நாயகன் வனம்நண்ணலுற்றானென்றும்
மேயமண்ணிழந்தா மனன்றுமவிம்மலன்
நீவருந்தலைநீ வருவென்யானென்ற
நீயவெஞ்சொல்செவிசுடத்தேம்புவான்

(இ-ள்.) நாயகன் வனம் நண்ணல்உற்றான் என்றும்—தனது கணவனு கிய இராமபூர்த்தி காட்டிலையடையத் தொடங்கினானென்றும், மேயமண் னிழந்தான் என்றும் விம்மலன் — தனக்குரிய நிலவுலகை யிழந்தனென்றும் மனம் விம்மாமல், நீ வருந்தலையான் நீவருவென் என்ற—நீ வருந்தாதொழிக யான் செல்லுகின்றேனென்று கூறிய, நீயவெஞ்சொல்செவிசுட தேம்புவான் —கொடியசொல் தனது செவியைச்சுடவருந்தாகின்றான் 222

துறத்துபோமெனச்சொற்றொற்றேறுமோ
உறைந்தபாற்கடற்சேக்கையுடனொஃஇ
அறத்திறம்புமென்றய்யானபோத்தியிற்
பிறத்தின்பும்பிரிவினளாயினான்

(இ-ள்.) அறத்திறம்புமன்று அய்யன் உறைந்த பாற்கடல் சேக்கை உடன்ஒருவி—தருமமாறுபடுமேயென்று திருமால் தானெழுந்தருளிய பாற் கடலிற் சேஷசயனத்தை விரைந்து நீக்கி, அயோத்தியில் பிறத்தபின்புடம்— அயோத்தியில் மாணிடத் திருவுருவக்கொண்டு பிறத்தபின்னும், பிரிவில்ள் ஆயினான்—தானும்பிறத்து பிரியாத சீதாப்பிராட்டி, துறத்துபோ என்க சொற்றொற்றேறும்ஒ—உன் னவிட்டுப் போவேனென்று சொன்ன சொல் லால் மனம் தெளிவானா (தெளியான் என்றபடி) 223

அன்னதன் மையளய்யனுமன்னையும்
சொன்னசெய்யத்துணரித்ததுதூயதே
என்னையென்னையிருத்தியென்றானை
உன்னவுன்னவுயிருமிழாநின்றான்

(இ-ன்) தாயர்தவ்வையர் தன்னுணைச்செடியர்—தாய்மாரும் தனக்கு முக்
தோரும் தனது துணையாயுள்ளபாங்கிமாரும், ஆயம்மன்னிய அன்பினர்என்
றஇவர் தீயில்மூழ்கினர் ஒத்தனர்—தோழிமாராக சிலைபெற்ற அன்பினருமெ
ன்று சொல்லப்பட்ட இவர்கள் நெருப்பில்மூழ்கினவரையொத்துத் தோன்றி
றார்கள், செங்குணன் தூயநங்கையைநோக்கினன் சொல்லுவான்—செவந்த
கண்களையுடைய இராமமூர்த்தி கற்பின்புனிதம்வாய்த் தோப்பிராட்டியை
நோக்கிக்குறுகின்றார்.

என்றஎன்னும் இடைச்சொல்லினடியாகப்பிறந்த பெயரசெச்சத்தினீறு
தொகுத்தல். நோக்கினன் முற்றெச்சம். 230

முல்லையுங்கடன் முத்துமெதிர்ப்பினும்
வெல்லும்வெண்ணகையாய்வினைவுன்னுவாய்
ஆல்லேபோதவனமந்தனையாதலின்
எல்லையற்றவிடர்தருவாயென்றான்.

(இ-ன்.) முல்லையும் கடல்முத்தும் எதிர்ப்பின் உம் வெல்லும்வெண்ணக
யாய்—முல்லையரும்பும் கடலிற்றேன்றிய முத்தமும் தம்மொடுபோர்செய்ய
எதிர்த்தாலும் அவற்றைவெற்றிக்கொள்ளும் வெல்லிய பற்களையுடையாய்,
வினைவுன்னுவாய் ஆல்லை (எமமொடுவந்தால்) வருத்தன்பச்சைச்சிந்தும்
நினைக்கின்றாயல்லை, போதஅமைந்தன ஆதலின்—எமமொடுகாட்டிற்சுவரையு
டன்பட்டாயாதலால், எல்லைஅற்றவிடர் தருவாயென்றான்—வரம்பிகந்ததுன்
பத்தை யெங்களுக்குத்தருவாயென்றுகூறினார்.

போதபுகுஎன்னும்புகுதியடியாகவந்தது. இதனை முன்னர்க்காண்க. 231

கொற்றவன்னதுகூறலுங்கோகிலம்
செற்றதன்னகுதலையன்சேறுவான்
உற்றுநின்றதுயரநிதொன்றுமே
எற்றுநங்குபினின்பங்கொலாமென்றான்

(இ-ன்.) கொற்றவன் அதுகூறலும்—இராமமூர்த்தியதனைக்கூற, கோ
கிலம் செற்றதுஅன்னகுதலையன் சேறுவான்—சூயிலிசையைவென்ற குதலை
ச்சொற்களையுடைய தோப்பிராட்டிகோபித்து உற்றுநின்றதுயரம் இதுஒன்
றும்—உன்னையடைந்து நின்றதுன்பம் உன்னேடுநான் குகையாகியஇது
ஒன்றுதானே, என்னுந்தப்பின் இன்பம்கொல் ஆம்என்றான்—என்னவிட்டுப்
போனதுவனக்கு இன்பமல்லவோவென்றுகூறினான்.

தறந்தபின் எதிர்காலவினையெச்சமுதற்பகுதி, து அசாரியை, நகர,
தோற்றமும் உகரக்கேடுகூற்றி, பின் எச்சுவிருதி. 232

சீரைகூற்றித்திருடிகள் பின்செல்ல
மூரிவிநிலங்கயிபோவன முன்செல்லம்
காரையொத்தவன்போம்பழகண்டவன்
வூரையுற்றதுணர்த்தவுமொண்ணுமோ.

(இ-ன்.) திருமகள் சீரைகூற்றி பின்செல்ல—தோப்பிராட்டி மரவுரியை
யுடுத்துத் தன்பின்னேவரவும், மூரிவில்லை இளையவன் முன்செல்லம்—பெ

ரியலில்லினையேந்திய கையையுடைய இளையபெருமாள் தன் முன்னே போக
வும், காந்தி ஒத்தவன் டோம்படி கண்ட அ ஊறையெற்றது உணர்த்தலும் ஒண்
ணும் ஒ—மேகத்தையொத்த இராமமூர்த்தி காட்டிற்குச் செல்லப்பார்த்தது
கரத்தையடைந்த துன்பத்தை யெடுத்துக்கூற நம்மாலியலுமோ (இயலாது
என்றபடி.)

ஒண்ணும்செய்யுமென்னும்வினைமுற்று ஒன் பகுதி.

233

ஆரும்பின்னா முதுவலித் தலர்
சோருந்திற் கையாயா வருந்திற் பந்தனர்
கீர்வாழ்நன்னைமேவுது மயாமிடஞர்
போவென் னெவ்வெல்லாமிடம் பரிசுபேராயினர்.

(இ-ள்.) ஆர்உம்பின்னார் அமுதுவலி, தலர்—வெரும்பின்னை அழவுடன்
படாது, சோரும்சிந்தையாய் வார் உம்குழந்தைகள்—தளருமனமுடையவராயெ
ல்லோருக்குழந்தை, கீர்வாழ்நன்னைமேவுதான்—இராமமூர்த்தி
காதி செல்வத்திற் முன்னே காஞ்சொல்லு வோமென்று, போர்என்று ஒல்லி
நகமிட போயினார்—போகென்றெழுமொல்லென் னு மொலியதிகரிக்கச் செ
ன்றார்கள்.

யலித்தலர், குழந்தைகள்முற்றெச்சங்கள் அமுதுசெய்வென் னச்சத்திரிபு

தலையாவாய்வு குறுகினென் னார் தலைய
சோலத்தெவ்வவன் முயலாது குறுகினார்
ஆருமன்னையா துடையிற் றென் னுன்
மயாமிடமுடையா பரிசுபேராயினர்.

(இ-ள்.) கோலத்தெவ்வவன் தாகையாய்வு குறுகினர் சார் தலம்—முன்னை
சுடையாற்றத்தையிலேந்திய மேலையுடைய இராமமூர்த்தி தலமிதாவின் தகையிலவா
யிலையடைந்துசேர, தாயரைகுறிப்பிடா—(அத்துவந்த) தாய் மாரைக்குறிப்பிட்டு,
கீர்வாழ்நன்னை ஆற்றம்என் னென்—நீங்கள் முதலில் அரசனைச்சேரகமா
ற்றுங்கொள்குகிறீர், மாதாரர் உம்பிமுத்து மயங்கினார்—அதுகேட்டு
அத்தாய்மாரும் நிலத்தில வீழ்ந்துமுடிச்சித்தார்கள்

குறுகினன் முற்றெச்சம்.

235

ஏத்தினார் தாமகனைமருகியாய
வாழ்த்தினிளையோலோ முகந்தினர்
காத்தலங்குமின் நெய்வதங்கா டென் னார்
நாத்தழும்பவாற்றிநடுங்குவார்

(இ-ள்.) நாத்தழும்ப அரசுநிறங்குவார்—நாத்தழும்பேநகரத்திற் கிடுங்கு
தாய்மார்கள், தம்மகனை ஏத்தினார்—தமதுபுதல்வனாகத் துதித்தார்கள், மருகி
யாவாழ்த்தினார்—தமதுமருகியை யாசீர்வதித்தார்கள், இளையோன்விவரு
னார்—இளையபெருமானோப்புக்குத்தார்கள், தெய்வதங்கான் காத்தலங்குமின்
என்றார்—வனதேவதைகளையிவர்களைப்பாதுசாந் தீதாம் புருகென்னு வவண்
கினார்கள்.

236

அன்னதாயாரி திற்பிரிந்தபின்
முன்னர்நின்ற முனிவனைக்கைதொழாஅத்
கன்னதாருயிர்த்தம்பியுந்தாமரைப்
பொன்னுந்தாணுமோர்தேர்மிசைப்போயினான்.

(இ-ள்) அன்னதாயர் அரிதுலுப்பிரிந்தபின்—அத்தாய்மார்கள் தம்மி
னின் அகத்தாற்பிரியாது புறத்திற்பிறந்தபின், முன்னர்நின்ற முனிவனை
கைதொழா—தம்முன்னேநின்ற வசிட்டமுனிவரைக்கைகூப்பி, தன் அது ஆர்
உயிர்தம்பி உம்தாமரைபொன் உம் தான் உம் ஒர்தேர்மிசைப்போயினான்—தம்
முடையபெறுதற்கரியவுயிர்போன்ற இளையபெருமாளும் தாமரையில்வசிக்
கு மிலக்கு:ரியாகிய சீதாப்பிராட்டியும் தானுமொரு தேர்மேலேறிச்சென்றனர்.

அன்ன அகரக்கூட்டி ன்திரிபு. தம்பியும் பொன்னும்தாணும் போயினான்
என ஆண்பாலும்பெண்பாலும் விரலித்தான் என்ற சிறப்பால் ஒருமைமுடிப
ற்றல் “திணைபால்” என்னுஞ்—இல் “பன்மையொருமுடிபின” என்ற
மையால்.

237

நகர் நீங்குபடலம் முற்றிற்று

ஆக நூலுருத்தம் ௫௩௨.

தைலமாட்டுப் படலம்.

க லி வி ரு த்த ம்.

ஏவியகுரிசில் பின்பாவோகிலார்
மாவியல்தானையம்மனை நீங்கலாத்
தேவியரொழிந்தனர் தெய்வமாநகர்
ஒவியமொழிந்தன வுயிரிலாமையால்.

(இ-ன்.) மா இயல்தானை அமன்னை—பெருமையமைந்த சேனையுடைய அந்தத்தசரதனை, நீங்கலாததேவியர் ஒழிந்தனர்—பிரித்து நீங்காத கௌசலைமுதலியதேவியர்கள் பின்செல்லுவதொழிந்தார்கள், உயிரில்லாமையால்—தமக்குயிரில்லாமையினால், தெய்வமாநகர் ஒவியம் ஒழிந்தன—தெய்வத்தன்மையையுடைய பெருமைவாய்ந்த அயோத்தியாநகரத்திற்கித்திரித்த சித்திரங்கள் செல்லுதலொழிந்தன, (அ-ற்.) ஏவியகுரிசில்பின் ஏகிலார்யாவர்—தசரதரால் ஏவப்பட்ட இராமமூர்த்தியின் பின்செல்லாதவர்பார் (யாவருஞ்சென்றனரென்றபடி.)

சக்கிரவர்த்தி இராமனைப்பிரிதலால் சரமதசையில் மூர்ச்சித்துக் கிடத்தலின் கௌசலைமுதலிய தேவிமார் சொல்லாதொழிந்தன மென்பார் அம்மனை நீங்கலாததேவியரொழிந்தன—எனவும், சித்திரங்கள் உயிரில்லாதசட்டக மென்பார் உயிரில்லாமையால் ஒவியமொழிந்தன எனவுக்கறிஞர். 1

கைகணீர்பரந்துகால்தொடரக்கண்ணுக்கும்
வெய்யநீர்வெள்ளத்துமெள்ளச்சேறலால்
உய்யவேழுலகுமொன்றானநீருழல்
தெய்வமீனொத்ததச்செம்பொற்றோரோ.

(இ-ன்.) கைகள் நீர்பரந்து—இரண்டுபக்கங்களிலும் நீர்பரவி, கால் தொடர—தேர்க்காலுத்தொடர்தலால், கண் உகும் வெய்யநீர் வெள்ளத்து—அக் ககளிலுள்ளோர் கண்கள்கிற்றும் அந்நீர் வெள்ளத்தில், மென்ன அசெம்பொன்தேர் சேறலால்—மெல்ல அச்செம்பொன்னுலமைந்த தேர்செல்லுதலால், ஏழ்உலகும் ஒன்றான நீர்—ஏழுலகமும் ஒன்றாகக் கோத்தகடலில், உய்ய—ஆன்மாக்களுய்ய, உழல்தெய்வம் மீன்ஒத்தது—சுழன்றுதிரியும் தெய்வத்தன்மையையுடைய மச்சாவதாரத்தை யொத்திருந்தது.

நீர்பரந்து என்றதில்—நீர் என்றது கண்ணீரை, சோழகாசானென்பவன் வேதத்தினைக்கவர்த்துகடலிலொளித்தபோது அவ்வேதத்தை மீட்டுக்கொண்டுமே மச்சாவதாரங்கொண்டு அவனுயிர் வாங்கினனாயால் உய்யவேழுலகுமொன்றான நீருழல் தெய்வமீனொத்தது என்றார் 2

மீன்புகழ்பெறவெயிலெரிந்துங்கமேதியோ
டான்புகக்கிரவனத்தர்புக்கணன்

கான்புகக் காண்கிலேனென்று கல்வதர்
தான்புகமுடிகினென்னுந்தன்மையான்.

(இ-ள்.) கதிரவன்—சூரியன், கான்புககாண்கிலேன் என்று—இராமன்காட்டிற் செல்லக்கண்களாற் காண்கிலேன் என்று வருந்தி, கல்வதர்தான்புகமுடிகினன் என்னுந்தன்மையான்—கற்கள்நிறைந்தபாலைநிலவழியில்தான் முந்திச் செல்லவிரைந்தனன் என்னுந்தன்மையானாகி, மீன்புகழ்பெற—நட்சத்திரங்கள் புகழ்ச்சிபெறவும், வெயில ஓதுவக—தனது கிரணம் ஒருபுடையொதுங்கவும், மேதியேரடு ஆன்புக—எருமையும் பசுவும் தந்தம் துறையிற்புகவும், அத்தம் புக்கனன்—அத்தமன்கிரியில் அத்தமித்தனன்.

சூரியன் அததமித்தகாலையில் தன்னுடைய ஒளியிழந்த நட்சத்திரங்கள் ஒளிபெறதலாலும், மேயச்சென்ற எருமையும் பசுவும் கட்டுத்துறையிற் செல்லுதலாலும் மீன்புகழ்பெற மேதியோடான்புகளனவும் கூறினார். ஒடு—எண்ணிடைசொல். சூரியன் அத்தமித்தலை இராமன் காட்டிற் செல்லுவதை யான் காண்கிலேனென்று அங்காட்டுக்குத் தான்முந்திச்சென்றனன் என அத்தியவசயித்துத் கூறுதலால் தற்றுறிப்பேற்ற அணி.

3

பகுத்தவான் மதிக்கொடுபதும் தகண்ணலே
வகுத்தவா னுறுதலியர்வதனரா சிதேபால்
உகுத்தகண்ணீரினவொளியுமநீங்கின
முகிழ்ததழகிழந்தனமுளரிட்டமே

(இ-ள்.) பகுத்தவா ல்மதிக்கொடு—பிளவுபட்ட வெள்ளிய இளஞ் சந்திரனைக்கொண்டு, பதும்த்து அண்ணல்வகுத்தவான் துதலியர்—தாமரையில்வளிக்ஞம் பிரமன்வகுத்த ஒளியிழந்திறியையுடைய பெண்களது, வதனம் ராசிபோல்—ஒளியிழந்தமுகங்களின் கூட்டம்போல், முளரிட்டம்—தாமரையின் கூட்டங்கள், உகுத்தகள் நீரின—சுந்தியகள்ளாகிய நீரினையுடையன, (கண்ணீரின) கண்ணீரினையுடையன, ஒளியும்நீங்கின—பொலிவும் நீங்கின, முகிழ்த்துஅழகு இழந்தன—குவித்து அழகினை யிழந்தன.

இராமமூர்த்தியின் பிரிவா ல்காட்டிலுள்ள பெண்கள் முகம்கண்ணீரைச் சிந்திப்பொலியிழந்தனபோலத் தாமரையின் கூட்டங்கள் அந்திப்பொழுதிற் கண்ணீரைச்சிந்திப்பொலிவிழந்தன என்பார் முகிழ்த்தழகிழந்தன என்றார்.

4

அந்தியில்வெயிலொளியழியவானகம்
நந்தலில்லைகயன் பயந்தநங்கைதன்
மந்தலையுரையெனுங் கிவிண்மட்கிய
சிந்தையினிருண்டதுசெம்மைநீங்கியே.

(இ-ள்.) அந்தியில் வெயில்ஒளி அழிய—அந்திப்பொழுதில் வெயிலின் ஒளிரீங்க, வானகம்—வானானது, நந்தல் இல் கைகயன் பயந்த—கெடுதலில்லாதகைகயன்பெற்ற, நங்கைதன்—பெண்ணிற்சிறந்த கைகேசியினது, மந்தரை உரையெனும் கடுவில்மட்கிய சிந்தையின்—மந்தரையின் உரையென்னும்

விடத்தால் மழுக்கிய மனத்தைப்போல, செம்மைநீங்கி இருண்டது—செந்நிறத்தினின்றும் நீங்கியிருண்டது.

அந்திப்பொழுதுநீங்கி இராப்பொழுது வந்ததென்பது தோன்றச் செம்மைநீங்கியிருண்டது என்றார். 5

பார்த்துமீனருமபியபசலைவானகம்
அரந்தையின்முனிவரனழைக்கசாபத்தால்
நிரந்தமிமைப்பிலாநெடுங்கண்டிய
புரந்தரனுருவெனப்பொலிந்ததெங்குமே.

(இங்) மீன்பார்த்து அரும்பியபசலைவானகம்—நட்சத்திரங்கள் பரவி உதித்தபசிய ஆகாயமானது, அரந்தை இல் முனிவரன் அழைத்த சாபத்தால்—துன்பத்தினின்றும் நீங்கியகவுதமமுனிவர்கூறியசாபத்தினால், நிரந்தரம்—எப்பொழுதும், இமைப்பு இலாத நெடுங்கண் நீடிய புரந்தரன் உருஎன்ன—இமைத்தவில்லாத நெடிய ஆயிரங்கண்கள்பரந்த இந்திரன் துவடிவத்தைப்போல, எங்கும்பொலிந்தது—எவ்விடத்தும் விளங்கியது.

கவுதமமுனிவன் பத்தினியாகிய அகலிகையை இந்திரன்களவிற்புணர்ந்தபோது அம்முனிவன் கண்டு சினந்து உன்உடம்புமுற்றும் யோனிகளாக வெனச்சுபித்துத்தேவர்கள் வேண்டுகோளால் பார்ப்போர்கண்களுக்குக்கண்களாகப்பொலிகவென அனுக்கிரகஞ்செய்தாரென்பது நூல்வரலாறு. இந்திரன் வடிவுவானமாகவும் அவ்வானத்திற்குமுன்னிய நட்சத்திரம் அவனதுகண்களாகவும்ஒப்புமை தோன்றக்கூறுதலால் இது ஒப்புமைக்கூட்ட உவமையனி. 6

திருநகர்க்கியோசனையிரண்டுசென்றொரு
விரைசெறிசோலையைவிரைவிரைவெய்தினான்
இரதயின்நிழிந்தபின்னிராமனின் துணை
உரைசெறிமுனிவரோடுறைபுகழ்காலையே.

(இ-ள்.) திருநகர்க்கு இரண்டியோசனை சென்று—பொலிவமைந்த அயோத்திரகரத்திற்கு இரண்டியோசனை நூரம் அப்பால் சென்று, ஒரு விரை செறி சோலையை விரைவின் எய்தினான்—வாசமிக்க ஒரு சோலையை விரைந்தடைந்து, இராமன் இரதம் நின்று இழிந்தபின்—இராமனானவன் தான் ஆரோகணித்துவந்த தேரினின்றும் இறங்கியபின், இன் துணைசெறிமுனிவரோடு—தனக்குஇனியதுணைவராகவந்த புகழ்பெற்ற முனிவர்களோடு, உறையுங்கலை—அச்சோலையில்வசிக்குமபோது.

எய்தினான் முற்றெச்சம். 7

வட்டமோர்யோசனைவளைவிறுய்நடு
எட்டனைரிடவுமோரிடமிலாவகை
புட்டருசோலையின் புறத்துப்போர்த்தென
விட்டதுகுரிசிலைவிடாதசேனையே.

(இ-ள்.) ஓர்யோசனை வட்டம் வளைவிறு ஆய்—ஒருயோசனை வட்டம் வளைந்து, எட்டு ஓர் எந்தன்னை இடவும் இலாதவகை—அதனிடையில் ஓர் என்

ளைப்போட இடமில்லாதவண்ணம், புன்குசோலையின்புறத்து—பறவைகளமைந்த அச்சோலையின்புறத்தில், குரிசிலைவிடாதசேனை—இராமனைவிட்டுப் பிரிதற்கிசையாத சேனைகள், போர்த்தாலென்னவிட்டது—போர்த்தாற்போற்குழந்தை.

சேனைசாதி யொருமையாதலால் சேனைகள் என்றும். போர்த்தென தொகுத்தல் விகாரம்.

8

குயின்றியகுலமணிகுயின் கூலத்தில்
பயின்றயர்வா லுக்கப்பரப்பிற்பைம்புலில்
வயின்றொறும்வைகினரொன்றும்வாய்மடுத்த
தயின்றிலர் துயின்றிலரமுதுவிம்மினார்.

(இ-ள்.) குலமணிகுயின்றிய—நவமணிகளைப் பதித்தாலொக்கப்பரவிய, நுதியிள்கூலத்தில்—சரபுநுதியிள்கரையிலும், பயின்றயர்வா லுக்கப்பரப்பில்—விடாதமைந்த வெண்மணற்பரப்பிலும், பைம்புல்லில்—பசியபுற்பரப்பிலும், வயின்றொறும்வைகினர்—அவ்விடங்கள்தோறும் தங்கி, ஒன்றும்வாய்மடுத்து அயின்றிலர் துயின்றிலர் அமுதுவிம்மினார்—ஒன்றையும்வாயிற்பெய்து துகராமலுக் கண்டியிலாமலும் அமுது விம்மினார்கள்.

இராமன் அரவியலிழந்துவனத்திற்செல்லுதலில் துன்பமீ தூர்தலால்பசி தோன்றியதில்லைபென்பார் ஒன்றும் வாய்மடுத்தயின்றியவர் என்றார். அயின்றிலர், துயின்றிலர் முற்றெச்சங்கள்.

9

ஒடுபோது கொச்சகம்.

வாவிலிரி தாமரையின்மாமலரின்வாசக்
காவிலிரிநான்மலர் முகிழ்த்தனையகண்ணார்
ஆவிலிரிபா லுரையினுடையனையாக
நாவிலிரிகூழையினரவ்வியர் துயின்றார்.

(இ-ள்.) வாவிலிரி தாமரைமாமலரின—தடாகத்தில்மலர்ந்த மெருமையமைந்த தாமரைமலரில், வாசம் காவிலிரி நான்மலர் முகிழ்த்தால் அனையகண்ணார்—வாசம் அமைந்த நீலோற்பலத்தினது அன்றலர்ந்த மலர்குவிர்தாலொத்தகண்ணையுடையபெண்கள், ஆவிலிரி—அகிற்புகையிற்படிந்த, பாலுரையின்—வெள்ளியறுரையைப்போலவொய்மைவாய்ந்த, ஆடைஅணையாக—தமது ஆடையேமெத்தையாக, நாவிலிரிகூழை இளநவ்வியர் துயின்றார்—மிருகமதம் படிந்த கூந்தலையுடைய இளமைவாய்ந்தமான் போன்ற பெண்கள்கண்டியில் கூர்ந்தார்கள்.

முகம் தாமரையாகவும், கண்கள் நீலோற்பலமாகவும் கூறுதலால் தாமரையின் மாமலரின் வாசக்காவிலிரி நான்மலர் எனவும், துயில்கொள்ளுதலால் முகிழ்த்தனைய கண்ணார் எனவும் கூறினார். தாமரையின் ஊன்பதில் இன் லெண்டாவழிச்சாரியை.

10

பெரும்பகல்வருந்தினர்பிறங்குமுனைதங்கின்
குருமபைகள் பொருளுசெவியின் கையர்குறங்கில்
அரும்பினையகொண்கையி லும்பினையவுண்ட
கரும்பினையசெஞ்சொனவில் கன்னியர் துயின்றார்.

(இ-ள்.) அரும்பு அனையகொங்கை—தாமரை அரும்பையொத்த கொங்கையையும், அயில் அம்பு அனைய உண்கண்—சூரிய அம்பினையொத்தமையெழுதியகண்களையும், கரும்பு அனையசெஞ்சொல்—கரும்பினையொத்தகுதலைச் சொல்லையுமுடைய, நவிலகண்ணியர்—யாவரும்புகழுக்கண்ணிப்பெண்கள், பெரும்பகல்வருந்தினர்—உச்சிப்பகலில்வருந்திவழிச்சென்றாராதலிதழ், தெங்கின்குரும்பைகள் பொரும்பிறங்குமுலை—தெங்கின்குரும்பைகளோடுபோர்செய்யும் விளங்குமுலைகளையுடைய, செவிலிமங்கையர் குறங்கில் துயின்றார்—செவிலித்தாயரது தொடைகளில் கண்டியில்கூர்ந்தார்கள்.

தமது நற்றாயின்பாங்கி, தம்மை வளர்ந்த தாயாதலால் செவிலுமங்கையர் குறங்கில் துயின்றார் என்றார். 11

பூவகரிவறந்தபுளிணத்திரள்கள்தோறும்
மாவகிரினுண்கணர்மடப்பிடியின்வைகச்
சேவகமமைந்தசிறுகட்கரிமொண்ணத்
தூவகலிக்குந்தமறமைந்தர்களுயின்றார்

(இ-ள்.) பூஅகம்நிறைந்த புளிணத்திரள்கள்தோறும்—தாமரைமலர்கள் முதலியனதமதிடத்துநிறைந்த மணற்குன்றுகள்தோறும், மாவகிரின் உண்கணர் மடப்பிடியின் வைக—மாவடுவின்பினவினையொத்த கண்களையுடைய பெண்கள் இளமையமைந்த பெட்டையாண்களைப்போலவிவக்க, சேவகம் அமைந்தசிறுகண்களிகள் என்ன—சேவகத்திலமைந்தசிறிய கண்களையுடைய ஆண்யாண்களைப்போல, தூஅகல் இல்குந்தம் மறம்மைந்தர்களுயின்றார்—பகைவருள் நீங்குதலில்லாதவேலையேந்திய வீரமுடைய ஆண்மக்கள்கண்டியின்றார்கள்.

சேவகம்—விலங்கின்படுக்கையிடம். 12

தகவும்மிகுதவமுமிவைதழுவு வுயர்கொழுநர்
முகமுமவரருளும் துகர்சிலர்கள் துயர்முடுக
அகவுமிளமயில்கருயிரல சினைவனையார்
மகவுமுலைவருடவிளமகளிர்கள் துயின்றார்.

(இ-ள்.) தகவும் மிகுதவமும் இவைதழுவுஉயர் கொழுநர்—கடுகிலைமையும் மிகத்தவமும் ஆகிய இவைதம்மைத்தழுவு அவற்றால் உயர்ந்த தமதுகணவரது, முகமும் அவரருளும் துகர் சிலர்கள்—முகப்பொலிவையும் அவர்களது கருணையையும் திலைக்கும் சிலபெண்கள், துயர்முடுக—துன்பமீதுதர, அகவும் இளமயில்கள் உயிர் அலசியன அனையார்—களிப்பாலாடும் இளமைவாய்ந்த மயில்கள் அவ்வாடலோய்ந்து உயிர்பதைத்தலையொத்தவராய், மகவுமுலைவருட—பால்பருகும் மக்கள் சூசகத்தைவருட, இளமகளிர்கள் துயின்றார்—இளமைவாய்ந்த அப்பெண்கள் துயில்கூர்ந்தார்கள்.

கடுகிலைமை முகத்திலும், தவம் அருளிலும் அமர்தலால் முகமும் அவர் அருளும் தகவொளவும், திரைமன் வளம்புகுதலில் மீதுர்த்துன்பத்தால்அது வெழித்தனாகலின் அகவும் இளமயில்கள் உயிர்அலசியன அனையார் எனவுத்தொழினார். 13

மாகமணிசேனாதிபதியின்மாதளிசெய்ப்பந்தல்
கேயெடுங்குலமெனச் சிலர்கிடந்தார்
பூசுவனமுதிபடுகர்ப்புளிமுன்நில்
தேசிகையினவன்னிரையிற்சிலர்துயின்றார்.

(இ-ள்.) மாதவிசெய்ப்பந்தல்—குருக்கத்தியாலமைந்தபந்தல்வாய்த், மாகமணிவேதிகையில்—புருடராகத்தால்செய்த திண்ணையில், கேசயம்நெடுங்குலம் என்ன—மயிற்கூட்டம்போல, சிலர்கிடந்தார்—சில பெண்கள் சோர்த்து கிடந்தனர், பூசும் வனம்ஊடு—சமூகஞ்சோலையின் நடுவிலுள்ள, படுகர்ப்புளி மனமுன்றில்—தடாகத்திலுள்ள மணற்குன்றின் முற்றத்தில், தோகை இள அன்னம் நிரையில் சிலர் துயின்றார்—தோகையமைந்த இளமைவாய்த் அன்னப்பறவையின் வரிசையைப்போலசிலபெண்கள் துயில்கூந்தார்கள்.

புருடராகத்தால் சேலேந்திரனுடைய நகரமும் அவன்கொலுமண்டபமும் அமைக்கப்பட்டுளவாகலால் அதனை மாகமணி என்றார்.

“மயனித்தமணியினாலேயத்தரநாடலனாகும் அரசிருப்புமண்டபமுமமைத்தான்” என்பதனாலுணர்க.

மாகம்—விண்ணுலகு.

14

சம்பகந்நும்பொருள்களிற்றருணவஞ்சிக்
கொம்பழுகொசிந்தனவெனச்சிலர்குழைந்தார்
வம்பளவுகொங்கையொடுவா லுமவனர்க்கும்
அம்பவனவல்லிகளெனச்சிலரசைந்தார்.

(இ-ள்.) சம்பகந்நும்பொருள்களில்—சம்பகமணம்கமழும் சோலைகளில், தருணம்வஞ்சிகொம்புஅழுதுஞ்சிந்தன என்ன—இளமைவாய்தவஞ்சிக்கொம்புகள்அழுதுதுவண்டதுபோல, சிலர்குழைந்தார்—சிலர்உடல்வாடி ஒதுங்கினார்கள், வம்பு அளவு கொங்கையொடு—கச்சையணிந்த தனத்தோடு, வா லு கம்வனர்க்கும் அம்பவன வல்லிகள் என்ன—மணற்குன்றுகள் வனர்க்கும்அழகிய பவனக்கொடியைப்போலஅம்மணற்குன்றுகளில், சிலர் அசைந்தார்—சிலர் அசைத்துறங்கினார்கள்.

15

குங்குமமலைக்குளிர்நீர்க்குழுமியென்னத்
துங்கமுலையிற்றுகருநரசிலர்துயின்றார்
அங்கையணையிற் பொலிவமுங்கமுகமெல்லாம்
பங்கயமுதித்தனவெனச்சிலர்படிந்தார்.

(இ-ள்.) குங்குமமலை—குங்குமமலையில், குளிர்நீர் குழுமி என்ன—குளிர்ந்தபனித்திவலை நெருங்கியிருந்தாற்போல, துங்கம்முலையில் துகள் உற சிலர் துயின்றார்—உயர்த்த முலையில் துகள்படியச்சிலபேர் நித்திரைகூந்தார்கள்; அங்கை அணையில்—சூடங்கையாகிய தலையணையில், முகம் எல்லாம் பொலிவு அழகு—தங்கன் முகமெல்லாம் பொலிவழகு, பங்கயம் முதித்த தன் என்ன—நாமகாருவித்தனபோல, சிலர்படிந்தார்—சிலர் நிலத்தின்கீழே படித்துறங்கினார்கள்.

16

தொடுத்தகலிடைச்சிலர் துவண்டனர் துயின் றார்
அடுக்கவடையிற்சில ரழிந்தனரயர்ந்தார்
உடுத்ததுகில் சுற்றொருகலேச்சிலருறைந்தார்
படுத்ததளிரிற்சிலர்பசந்தன ரசந்தனரசந்தார்

(இ-ள்.) தொடுத்தகல் இடைசிலர் துவண்டனர் துயின் றார்—பணிதி யமைந்த கற்றவத்தினிடத்துச்சிலர் துவண்டுமித்திரை கூர்ந்தார்கள், அடுத்த அடையில் சிலர் அழிந்தனர் அயர்ந்தார்—பாயலாக அமைத்த இலைப்பரப்பில் சிலர் மனமழிந்து அயர்ந்தாங்கினார், உடுத்தஅகில் ஒருதலைச்சுற்று—உடுத்த ஆடையில் ஒருதலைமுன் தானைப்பரப்பில் சிலர் இருந்தாங்கினார்கள் படுத்த தளிரில் சிலர்பசந்தனர் அசந்தார்—பாயலாகப்படுத்த தளிரின்மேல்சிலபெண் கள் நிறமாறிச்சேர்ந்துறங்கினார்கள்.

17

ஏனையருமின்னணமிரங்கினருமங்கா
மானவனும்மந்திரிசுமந்திரனைவாவென்
டூனமில்பெருங்குணமொருவகுடையவுன்னால்
மேனிகழ்வதுண்டவுயரகேளொணவிவம்பும்.

(இ-ள்.) ஏனையரும் இன்னணம் இரங்கினர் உறங்கா—மந்தையோரும் இவ்வண்ணம் இரங்கிக்கண்டியில்கூட, மானவனும் மந்திரி சுமந்திரனைவா என்று—மனமரபிற்றேன்றிய இராமமூர்த்தியும் முதல்மந்திரியாகியசுமந்திரனைவாவென்றுகூறி, ஊனமில்பெருங்குணம் ஒருவகுடைய உன்னால்மேல் நிகழ்வதுண்டு—குற்றமில்லாதபெருங்குணம் களை ஒருசேரஉடையஉன்னால் இனிதடப்பதொருசெய்தி உண்டு, அஉரைகேள் என்னவிவம்பும்—அச்செய்தியைக் கேளென்று கூறுவார்.

மானவன் மனமரபிற்றேன்றினவன் என்னும்பொருள்மேல் நின்றலால் தத்திதார்த்தம். மந்திரத்தலைவருள் முதல்மந்திரியாயுள்ளோனுக்குச் சுமந்திரனைன்புதுபட்டப்பெயராகலின் சுமந்திரனையென்றதற்கு முதல்மந்திரியென்றும்.

18

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியருந்நட.

பூண்டபேரன்பினரைப்போக்குவதரிதுபோக்கா
திண்டுநின்றேகல்லொல்லாதெந்தைநீயிரதயின்னே
தூண்டினையினோக்கிச்சுவட்டையோர்தென்னையகே
யீண்டனென்னமீள்வரிதுநின்னேவேண்டிற்றென்றான்.

(இ-ள்.) பூண்டபேர் அன்பினரைப்போக்குவது அரிது—என்னிடத்து பூண்டபேரன்பினையுடைய இவர்களை என்னினின்றும் போக்குவதுஇயலாது, போக்காது நண்டுநின்று ஏகல் பொல்லாது—அவர்களைத் தத்தமிடத்திற் செலுத்தாது இவ்விடத்தினின்று யான்வனத்திற்செல்வதுகொடிது, என்னை நீ—எனத்தையைப்பொப்பாய், நீஇன்னே இரதம் தூண்டின மீள்—நீஇப்பெ

முதுதேரைச்செலுத்தி நான்மீள்வதுபோல நகரத்திற்செல்லுக, சுவட்டைத் தீர்ந்துகோக்கி—அத்தோக்கார்சுவட்டினை ஆராய்ந்துபார்த்து, என்னை அங்கேமீண்டான் என்னமீள்வர்—என்னை அவ்வயோத்திக்குச் சென்றனனென்றுகருதி நகரத்திற்குத் திரும்புவார்கள், இது நினைவேண்டிற்று என்றான் — இது தான்நான் உன்னிடத்திற்குறையிர்ந்து கூறுவதென்று கூறினான்.

மீள்—அகாலீற்றுவியங்கோள்வினைமுற்று நினை ஏழனுருபிற்குமிடத்தில் இரண்டனுருபு நின்றது உருபு மயக்கம், 19

செவ்வியருரிசில் கூறத்தேர்வலான் செப்புலானல்
வெவ்வியதயிற்றீயவிதியினில்யமென் போலாம்
இவ்வயின் நினைகீக்கியின்னுயிர்தீர்த்தின்றுேகி
அவ்வயின்னையகாண்டற்கமைதலாலளியனென்றான்.

(இ-ள்.) செவ்வியருரிசில் கூற—நடுநிலைமையையுடைய இராமமூர்த்தி இவ்வாறு கூற, தேர்வலான் செப்புலான்—தேர் நடத்துதலில் வல்லவனாகிய சுமந்திரன் கூறுவான், அவரியன்—தனியேனாகியவான், இவயின் நினைகீக்கி—இவ்விடத்து உன்னைகீக்கி, இன்று இன்னுயிர்தீர்த்து—இப்பொழுது இளிய உயிர்போன்ற உன்னை கீக்கி, ஏகி—உடல்சென்று, அவயின் அனைய காண்டற்கு அமைதலால்—அவ்வயோத்தியினிகழு மிக்கதுன்பச்செய்திகளைக் காண்பதற்கு நான்மைதலால், அவெவ்வியதாயில் தீய விதியினில் மேலென்போலாம்—அக்கொடிய செய்கையையுடைய கைகேசியினும் இன்றுநேர்ந்த விதியினும் மேம்பட்ட கொடியவனாவேன் போலும், என்றான் — என்று கூறினான்.

கீ உயிர்நான்உடல் ஆதலால் நான் உன்னினின்று கீங்கிச்செல்லுதல் உடல் செல்லுதலோடொக்கும் என்பான் இவ்வயின் நினை கீக்கி இன்னுயிர்தீர்த்தின்றுேகி எனவும், அவெவ்வியது ஆயில் எனப்பிரித்து அக்கொடிய செய்கையை யாராயில் எனப்பொருள் கொள்ளுதலும் ஒன்று. 20

கலிவிருத்தம்.

தேவியுமிளவலுந்தொடரச்செல்வனைப்
பூவியல்காணகம்புகவுய்த்தேனென்கோ
கோவினையுடன்கொடுகுறுகினென்கோ
யாவதுகூறுகேனிரும்பினெஞ்சனேன்.

(இ-ள்.) தேவியும் இளவலும் தொடர—சீதையும் இலக்குமணனும் பின்செல்ல, செல்வனைபூஇயல்கான் அகம்புக உய்த்தேன் என்கோ—இராமமூர்த்தியை மலர்மைந்தகாட்டிற் செலுத்தினென்று வினவிய உன் தாய் மாற்றதலியோர்க்குக்கூறுகேனே, கோவினைஉடன்கொடுகுறுகினென் என்கோ—இராமமூர்த்தியை என்னோடு கொண்டுவந்தேனென்று சொல்வேனே, இரும்பில் நெஞ்சனேன்—இரும்பினையொத்தவலியுமனத்தையுடைய யான், யாவதுகூறுகேன்—இச்செய்திகளுள் என்னையெடுத்துகூறுவேன்.

என்கு எதிர்காலத்தில்வந்ததன்மை யொருமைமுற்று

தாருடைமலரினுமொதுங்கத்தக்கிலா
வாருடைமுலையொடுமதுகைமைந்தரை
பாரிடைச்செலுத்தினேன்பழையநண்பினேன்
தேரிடைவந்தனென்றிதிலெனன்கோ.

(இ-ள்) தார் உடைய மலரினு ஒதுங்கத்தக்கிலாத—மாலையிலமையும் மலர்ப்பரப்பினும் ஒதுங்கிச்செல்லுதற்கு ஆற்றாத, வார்உடையமுலை ஏடும்—கச்சணிர்த முலையையுடைய சீதையோடும், மதுகைமைந்தரை—வலிமையமைந்த இராம இலக்குமணர்களை, பழையநண்பினேன்—தொன்று தொட்டுள்ளநட்பினையுடையான், பாரிடை—லுத்தினேன்—நிலவுலகினமேல் செல்லப்போக்கி, தேரிடை—திதிலெனவந்தனெனன்கோ—நான்மட்டும்சேரின்மேல்திதிலெனகு இங்கேவந்தேனென்றுன்னவினவுமொவர்க்குக் கூறுவது.

தொன்று தொட்டுள்ள நட்பினர், தமதுநட்டோர்க்குத் தீவருவந்த வழித் தாரும் அவரோடுகூடி அத்தங்கு தூர்வதாகத், தேறிற்செல்லுமியல்பினரைக் காட்டிற்காலாற்செல்லச்செலுத்தி, யான்தேரின்மேல்வருதலபேரிழுக்காதவித்தன்னையிகழ்த்துகுறினன் என்பார்பழைய நண்பினேன் தேரிடைவந்தனென்றிதிலெனன்கோ என்றனென்றார்.

22

வன்புலக்கண்மனமதிபில்வஞ்சனேன்
என்புலப்புறவுடைந்திரங்குமன்னன்பால்
உன்புலக்குரியசொல்லுணர்த்தச்செல்கேனோ
தென்புலக்கோமகன் தூதில்செல்கேனோ.

(இ-ள்) வன்புலம்கல்மனம்மதி இல் வஞ்சனேன்—தாக்கழிவிய மில்லாத கலையொத்த மனத்தையுடைய அறிவில்லாத வஞ்சமமைந்த நான், என்பு உலப்புஉற உடைத்து இரங்குமன்னன்பால்—எலும்புகள்கசிய நெக்குவிட்டுருகுந்தசரதனிடத்து, உன்புலக்குரியசொல்லுணர்த்தச்செல்கேனோ—உன் அறிவிற்கு இசைந்துரிய சொல்லைச்சொல்லச்செல்வேனோ, தென்புலம்கோமகன் தூதில்செல்கேனோ—தென்திசைக்குரிய நியமனது தூதுவரைப்போலச்செல்லக்கடவேனோ.

நீவனத்தில்செல்ல உடன்பட்டிருத்தலைக் கூறிய அன்றே அரசன்உயர்விவொருதலால் உன்புலக்குரியசொல்லுணர்த்தச்செல்கேனோதென்புலக்கோமகன் தூதில்செல்கேனோ என்றான். அத்துச்சாரியை இடையில் தொக்கு நிற்றலால் புலக்குரியசெய்யுள்விகாரம்

23

நாற்றிசைமாந்தரும்நகரமாக்களும்
தேற்றினர்கொணர்வருன்கிறுவன்றன்னையென்
நூற்றினவரசனையயவெய்யவென்
கூற்றுறழ்சொல்லினற்கொலைசெய்வேன்கொலோ

(இ-ள்) நால்திசைமாந்தரும் நகரமாக்களும்—நான்கு திசையிலுள்ள மக்களும் இந்நகரத்திலுள்ள மக்களும், உன்சிறுவன்றன்னையென் கொணர்வார் என்று—உன்புத்திரனைமனத்தேற்றிக்கொண்டவருவார்கள் என்று அங்

குள்ளோர்கூறுதலால், ஆற்றின் அரசனை—உயிர்சுமந்திருந்த அரசனை, கீய—
கீயனை, வெய்யன்கூற்றுஉறழ்சொல்லினால்—இயமனையொத்தஉனதுகொ
டுஞ்சொல்லால், கொலைசெய்வேன் கொலோ—அவர்களுடனொருவனாகியயா
ன்கொலைசெய் வேனோ.

உன்னோடுவந்த பலருமிங்கிருக்க நான் ஒருவன்முந்திச்சென்று பழிபூண்
வா என்பான்கூற்றுறழ் சொல்லி ஏற் கொலைசெய்வேன் கொலோ என்றான்
என்றார் 24

அங்கிமேல்வேள்விசெய்தரி திற்பெற்றநின்
சிங்கவேறகன்றதென்றுணர் த்தச்செல்கெனோ
எங்கள் கோமகற்கினியென்னிற் கேகயன்
நங்கையேகடைமுறைநல்லன்போலுமால்.

(இ-ள்) எங்கள் கோமகன்கு—எங்கனரசனாகியதசரதனுக்கு, அங்கி மேல்
வேள்விசெய்து—யாகாக்கினிமேல் அவிப்பாகம்பெய்து, அரிதில்பெற்றதின
ஏறு—அரிதாகப்பெற்ற உன்னுடைய ஆண்சிங்கம்போன்ற இராமன், அக
ன்றதுஎன்றுஉணர்த்தல்செல்கெனோ—வனத்தில் சென்றனென்றுதெரிவிக்கச்
செல்வேனோ, இனிஎன் இல் கேகயன் நங்கையேகடை முறைநல்லன்போ
லும்—(ஆதலால்) என்னிலும் கேகயன்புத்திரியாகிய கைகேசியே நல்லவன்
போலும்.

நீகாட்டிற்சுச்செல்லக்கைகேசிவரம்பெற்றதொன்றே, நான் அரசன்உயிர்
வாங்க நாட்டிற்சுச் செல்வேனாயில் என்னிலும் அவன் நல்லவனல்லவா என்
பான் என்னில்கடைமுறை நங்கையே நல்லன் என்றான், பொருளாலுயர்திணை
யாயினும் சொல்லால் அஃறிணையாதலால் அகன்றதென அஃறிணைமுடிபு
தந்தார்.

முடிவுறவின் னணமொழிந்தபின்னரும்
அடியுறத்தமுவினனமுங்குபேரரா
இடியுறத்துவருவதென்னுமின்னலன்
படியுறப்புரண்டனன்பலவும்பன்னினான்

(இ-ள்) இன்னணம் முடிவுற மொழிந்தபின்னரும்—இவ்வாறுமுடிவு
பெறக்கூறிய பின்னும், அடிஉறத்தமுவினன்—இராமனது திருவடியைப்பொ
ருத்தத்தமுவி, அழுங்கு பேர் அரா இடிஉறத்துவருவது என்னும்இன்னலன்—
வருந்தும் பெரும்பாம்புமேக மிடிக்கத்துவருவதுபோலும் பெருந்துன்பத்
தையுடையவனாகி, படிஉறப்புரண்டனன் பலவும் பன்னினான்—நிலவுவகிற்
பொருந்தப்புரண்டு பலவும் புலம்பிக்கூறினான்.

தமுவினன், புரண்டனன் தெரிநிலமுற்றெச்சங்கள். இன்னலன் குறிப்பு
முற்றெச்சம். 26

தடக்கையாலெடுத்தவற்றமுவிக்கண்ணநீர்
துடைத்துவேறிருத்திமற்றிளையசொல்லினான்
அடக்குமைமொபொடியொடுகரணத்தப்புறங்
கிடக்கும்வா லுணர்வினுக்கஹுருங்காட்சியான்.

(இ-ள்.) அடக்கும் கீம்பொறி ஒடுகரணத்து அப்புறம்—அடங்கிய பஞ்சேந்திரியங்களுக்கும் அந்தக்கரணங்களுக்கும் மூலப்பிரகிருதிக்கும், கடக்கும்வால்உணர்வினுக்கு அணுகுங்காட்சியான்—அப்பாற்பட்டுநின்றமெய்யஞ்ஞானஉணர்ச்சிக்குப் புலப்படுங்காட்சியாயுள்ள இராமமூர்த்தி, தடகையால் அவன் எடுத்து மழுவிண்ணீர் துடைத்து வேறு இருத்தி—கீண்டகையால் சுமந்தி ரணெயெடுத்துத்தழுவிக்கண்களினின் றுஒழுமநீரைத்துடைத்துவேறிருக்கச் செய்து, இணையச்சொல்லினான்—இத்தன்மையுடைய சொற்களைக்கூறுவான்

ஒடு எண்ணிடைச்சொல்லிம்புலமும் அந்தக்கரணமும் அடங்கியவிடத்து அவைதொழிற்படுவதற்குக் காரணமாயுள்ள மூலப்பகுதியும் அடங்க, மெய்யுணர்ச்சி முனைத்தலால் கரணத்தப்புறங்கடக்கும் வானுணர்வினுக்குஎன்றார்,()

பிறத்தலென்றுற்றபின்பெறுவயாவையும்
திறத்துழியுணர்வதோர்செம்மையுள்ளத்தாய்
புறத்துறுபெரும்பழிபொதுவின்றெய்தலும்
அறத்திறமறத்தியோவவலமுண்டெனா.

(இ-ள்.) பிறத்தல்என்று உற்றபின்—பிறப்புவந்தபின், பெறுவயாவை உம்—வருநன்மைநீமைகளெல்லாம், திறத்துழியுணர்வதுஒர்செம்மைஉள்ளத்தாய்—முறையால்வருவதென்றுணரும்ஒப்பில்லாத நடுநிலைமையையுடைய மனத்தையுடையாய், புறத்து உறு பெரும்பழிபொது இன்றுஎய்தலும்—புறத்தடையும்பெரும்பழி நம்மையுரித்தாகவந்தடைய, அவலம்உண்டுஎன்றா—தன்பயின்றுவந்ததென்று, அறத்திறம்மறத்திலு—தருமப்பகுதியை மறக்கின்றாயோ

பழிபிறக்குரியதென்பார்புறத்துறுபெரும்பழியெனவும், அதுபொதுமைநீங்காமக்கே உரித்தாமென்பார் பொதுவின்றெய்தலுமெனவுக்கறினார்.

முன்புநின்றிசைநிறீ இமுடிவுமுற்றிய
பின்புநின்றறுதியைப்பயக்கும்பேரறம்
இன்பம்வந்துறுமெனினினியதாயிடைத்
தூன்பம்வந்துறுமெனிறுறமக்கலாகுமோ.

(இ-ள்.) முன்புநின்றிசைநிறுவி—இம்மையில்கின்று புகழைபிறுத்தி, முடிவுமுற்றியபின்புநின்ற உறுதியை பயக்கும்—அழிவுவந்தபின்புஒற்றித்துகின்ற ஆன்மாவக்குச் சுவர்க்கபோகத்தைத் தரும். பேர் அறம்—பெரிய அறச்செய்கை, இன்பம்வந்துஉறும் என்னில் இனியதுஆய்—நமக்குஇன்பம் கிட்டாமாயின் இனியதாய்இடைதூன்பம்வந்து உறும் என்னில்—இடையே தூன்பம்வருமானால்நாம் அச்செய்கையை, துறக்கல் ஆகுமோ—கைவிடக்கூடுமா கூடாதென்றபடி.)

ஆன்மாவோடு கூடக்கவுந்துளது என்பது தோன்றலின்றென்றார். 29

நிறப்பெரும்படைக்கலம்நிறத்தினேரும
மறப்பயன் விளைக்குறும்வன்மையன்றோ

இறம்: ஞைந்திருவெலாமிழப்பவெய்தினும்
தறப்பிலரறமெனல்சூரராவதே.

(இ-ள்.) நிறம் பெரும்படைக்கலம்—ஒளியமைந்த பெரிய ஆயுதம், நிறத்தின் நேர் உற—மார்பிற்கு நேரேவர, மறம்பயன் லினைக்குஉறம் வன்மை—புறங்கொடாத லீர்ப்பயனைக் காட்டும் வலிமையை, இறப்பினும்—உயிரிழந்தாலும், திருஎல்லாம் இழப்ப எய்தினும்—தமது செல்வமெல்லாம் இழக்கவந்தாலும், துறப்பிலர்—கைவிடார் (அக்கைவிடாமையே) சூர்அறமெனல் ஆவது—சூரர்களது வீரதர்மமென்று சொல்லப்படுவது.

அன்று, அரோ அசைநிலை

30

கான்புறஞ்சேரலிலருமைகாண் டலால்
வான்பிறங்கியபுகழ்மன்னர் தொல்ருலம்
யான்பிறத்தறத்தினின் றிழுக்கிற்றென்னவோ
ஊன்றுறந்துயிர்குடித்துழலுவேலினும்

(இ-ள்.) ஊன்றுறந்து உயிர் குடித்தஉழலும் வேலினும்—பகைவருடைய ஒழித்து அவர் உயிரைப் பருகிச் சுழன்று திரியும் வேலையுடைய சுமந்திரனே, கான்புறம் சேறலில்—காட்டினிடத்து யான்செல்லுதலில், அருமைகாண்டலால்—கூடாமையை நீ கருதுதலால், வான்பிறங்கியபுகழ்மன்னர் தொல்ருலம்—வாணவந் தோய்ந்து விளங்கிய கீர்த்தியையுடைய மனுமுதலிய அரசரது தொன்று தொட்டுள்ள சூரியமரபில், யான்பிறந்து அறத்தின் நின்று இழுக்கிற்று என்ன ஓயாநெருவன் பிறத்தலால்தருமத்தினின்று அம்மரபு தவறியது என்று சொல்லவா நீ கருதியது (கூறாய்)

உன்னுடன் பாட்டின் வழித்தாயான் நகர் புகுந்தால் தந்தைவாக்கியபரிபாலனங் கைவிட்டானென்னும் பழிமொழி நேரும் என்பார் யான்பிறத்தறத்தினின் றிழுக்கிற்றென்னவோ என்றார்.

31

வினைக்கருமெய்யம்மையன்வனத்துள் விட்டனன்
மனைக்கரும்புதல்வனையென்றன்மன்னவன்
றனைக்கருந்தவமதுதலைக்கொண்டேகுதல்
எனக்கருந்தவமிதற்கிரங்கெலந்தைநீ,

(இ-ள்) வினைக்கு அரும்மெய்யம்மையன்—தேர் நடத்துதலில் வல்ல அரிய உண்மையையுடைய சுமந்திரனென்போன், மனைக்கு அரும்புதல்வனை—ஓர் குடியில் பெறுதற்கரியபுத்திரனை, வனத்துடன் விட்டனன் என்றல்—வனத்தில் கொண்டோய் விட்டுவந்தனனென்று உலகிற்கு உறுதல், மன்னவன் தனக்கு அருந்தவம்—அரசனுக்குச் செய்தற்கரிய தவமாம், அது தலைக்கொண்டு எகுதல்—அதனைத் தலைமேற்கொண்டு செல்லுதல், எனக்கு அருந்தவம்—எனக்குச் செய்தற்கரிய தவம், எந்தை நீ இரங்கல்—என் தந்தை போலவாய் இச் செய்திக்கு நீ யிரங்காதே.

எனதுபிதா அனுனுவுழி நீ நிற்பதும், யானின்றொழுதுதலும் எந்தை தவப்பயன் என்பார் இரங்கலெந்தை நீ என்றார்.

முந்தினை முனிவனையிற்றைஞ்சிமுற்றமுமென்
வந்தனை முகலியமாற்றங்கூறினை
எந்தையையவனொடுமெய்ச்சிண்டென
சிந்தனையுணர்த்து தியென்றுசெப்புவாய்

(இ-ள்.) முனிவனை முந்தினை இறைஞ்சி—முனிவனை மூற்பட்டு வணங்கி, முற்றும் என் வந்தனை முதலிய மாற்றம் கூறினை—முழுதும் என் வணக்கமுதலிய செய்திகளைக் கூறி, அவனொடும்எந்தையை எய்தி—அவ்வசிட்ட முனிவரோடு என் தந்தையை யடைந்து, ஈண்டு என் சிந்தனை உணர்த்துதி என்று செப்புவாய்—இவ்விடத்து என்னுடைய கருத்துகளை அம்முனிவரால் என் தந்தைக்குத் தெரிவிப்பாயென்று யான் கூறியதாக வம்முனிவருக்குக் கூறுவாய்.

என என்பதில் சின்ற ஆறனுருபு பன்மையைக்கொண்டு முடியாத சிந்தனை என்னும் ஒருமையைக்கொண்டு முடிதல் பன்மையில் ஒருமை வந்த பால்வழுவமைதி. 33

முனிவனையெம்பியைமுறைபிரிநின்றநம்
புனிதவேதியார்க்குமேலுறைபுத்தேளரிக்கும்
இனியனவிழைத்தியென்றியமபியெற்றிரி
தனிமையுந்தீர்த்தியென்றுரைத்திதன்மையால்.

(இ-ள்.) முனிவனை—வசிட்ட முனிவரால், எம்பியை முறையின் நின்ற—பரதனாகிய என் தம்பியைக்கண்டு குலமுறையிற்றவருது நின்று, அரும் புனிதவேதியார்க்கும் மேல்உறை புத்தேளரிக்கும், பெறுதற்கரிய அந்தணர்களுக்கும்விண்ணுலகில்வசிக்கும் தேவர்களுக்கும், இனியன இழைத்தி என்று இயம்பி—இனிய காரியங்களைச் செய்வாய் என்று கூறி, என் பிரி தனிமையும் தீர்த்திஎன்று—அரசன் என்னைப்பிரிந்த பிரிவால்வந்த வருத்தத்தையும் தீர்ப்பாயென்று, தன்மையால் உரைத்தி—முறையாக என் தம்பிக்குக் கூறுவாய்.

அந்தணரால் வேள்விசெய்வித்தலும், அவ்வேள்வியி னவிப்பாகத்தால் தேவர்களுக்கு ஊட்டுதலும் நமது குலமுறை பென்பான் முறையினின்று எனவும், அது வருவாது நீ செய்வதுஇனியதென்பான் இனியனஇழைத்தி எனவுக்கூறினார். முனிவனை மூன்றனுருபு நிற்குமிடத்து இரண்டனுருபு வந்தது உருபுமயக்கம். 34

வெவ்விததன்னையால்வினைந்ததின்கொரு
கவ்வைபென்றிழைபுந்தன்கருத்தினுக்கலன்
எவ்வருளெனவியின்வைத்ததின்கொலால்
அவ்வருளவள்வயினருளுகென்றியால்.

(இ-ள்.) ஈண்டு அன்னையால் வினைந்தது வெவ்விதது—இவ்விடத்து நமது தாயால் கிசுழ்த்தது கொடியது, ஒரு கவ்வை என்று இவ்விடம் தன்

சருத்தின் நோக்கலன்—அது ஓர் பெருந்துன்பமென்று இறையனவுத் தன்மனத்தில் இராமனெண்ணிலன், எ அருள் என்வயின் வைத்தது—எந்தக் கருணையை யென்னிடத்தில் வைத்திருக்கின்றாயோ, இன் சொல்லால் அ அருள் அவன் வயின் அருளுக என்றி—இனிய சொல்லால் அந்தக் கருணையை அந்த அன்னை யிடத்துவைக்கக் கடவாய் என்று நான் சொன்னதாகச் சொல்லுவாய்.

35

வேண்டினனில்வரமென்றுமேலவன்
சண்டருளெம்பிபானிது:வியேகினை
பூண்டமாதவனெனிக் கோயில்புக்கென
தாண்டலாகவே தனையவலமாற்றிப்பின்

(இ-ள்.) மேலவன் இவரம்பேண்டினன் என்று — உன் முன்னேன் உன்னிடத்து இவ்வரத்தை வேண்டினென்று, சண்டு அருள் எம்பிபால் நிறுவி — இவ்விடத்துக் கருணையை யென் தம்பியினிடத்தி வருத்தி, எகினை—நீ அப்பாற் சென்று. பூண்டமாதவன் ஒம்கோயில் புக்கு—மேற் கொண்ட பெரிய தவத்தையுடைய வசிட்டமுனிவனெனும் கோயிலிற்சென்று, எனது ஆண்டகை வேந்தனை—என்னுடைய தந்தையாகிய ஆண் தன்மையையுடைய அரசனாகிய தசரதனை, அவலம் ஆற்றி—துன்பத்தினின்று நீக்கி, பின்—பின்பு.

எகினை முற்றெச்சம்.

ஏழிரண்டாண்டுநீத்திண்டவந்துனைத்
தாழ்குவன்நிருவடிதளரலீண்டெனச்
சூழிவெங்கடகளிற்றரசற்சொல்லிப்பின்
வாழிமாதவன்சொலான்மனந்தெருட்டுவாய்

(இ-ள்.) எழ் இரண்டு ஆண்டும் நீத்து ஈண்டவந்து உன்னை நிருவடி தாழ்குவன்—பதினான்கு வருடமும் கழித்து விரையவந்து உனது நிருவடி வணங்குவேன், சண்டுதளரல்என்னு—இவ்விடத்தே மனத் தளராதேயென்று, சூழிவெங்கடகளிற்று அரசன்சொல்லி—முகபடாததையுடைய மிக்க மதமுடைய யானைச் சேனையையுடைய தசரதனுக்குச் சொல்லி, பின்மாதவன் சொல்லால் மனந்தெருட்டுவாய்—பின்பு வசிட்டமுனிவரது சொல்லால் அவ்வரசனது மனந்தெளியக் கூறுவாய்.

உனதின் சொல்லாலரசனாற்ற தொழியின் முனிவனைக்கொண்டு தேற்றுவாய் என்பான் பின் மாதவன்சொலான் மனந்தெருட்டுவாய் என்று கூறினான். தளரல் முன்னிலையொருமை யெதிராமையே வல்வினைமுற்று.

முறைமையாலெற்பயந்தெடுத்தமுவர்க்கும்
குறைவிலாவென்னெடுவணக்கங்கூறிப்பின்
இறைமகன்றுயர்துடைத்திருத்திமாடென்றான்
மறைகளைமறைத்துபோய்வனத்துள்வைகுவான்

(இ-ள்.) மறைகளை மறைத்துபோய் வனத்துஉன்வைகுவான்—வேதங்களுக்குப்புலப்படாது நின்று ஆரணியத்தில் தங்கும் இராமமூர்த்தி, முறைமை ஆல் என் பயத்துஎடுத்த முவர்க்கும்—முறையாக என்னைப் பெற்றெடு

த்த கௌசலை முதலிய மூவர்க்கும், குறைவிலாத என் றெவணக்கம் கூறி—
குறைவுபடாத எனது தீர்க்க தெண்டத்தைக் கூறி, பின் இறைமகன் துயர்
துடைத்து—பின்பு தசரதனது துன்பத்தை நீக்கி, மாடு இருத்தி என்றான்—
அவன் பக்கத்தி விருப்பப்பென்று சுமந்திரனை நோக்கிக் கூறினான்.

குறைவிலாவென்னெடு வணக்கம் என்றமையால் தீர்க்க தெண்டம்
என்றும். மறைகளை உருபுமயக்கம். 38

ஆள்வினையாண்மையிற்றிறம்பலன்மெனாத்
தாள்முதல்வணங்கியதனித்திண்டேர்வலான்
ஊழ்வினைவசத்துயிர்நிலைபெண் றன்னுவான்
வாழ்வினைநோக்கியவணங்கினோக்கினான்

(இ-ள்.) ஆள்வினை ஆண்மையில் திறம்பல் அன்று என்னு—எனது
முயற்சி தேவரீரின் ஆண் தன்மையினின்று மாறுபடுமாவென்று கூறி, தான்
முதல் வணங்கியதனித்திண் தேர்வலான்—இராமனது திருவடியை வணங்கிய
ஒப்பில்லாத திண்ணிய தேரினை நடத்துதலில் வல்லவனாகிய சுமந்திரன்,
உயிர் நிலை ஊழ்வினை வசத்து என்று உன்னுவான்—சரீரத்திற்கு வருஞ் சுக
துக்கங்கள் ஊழ்வினையின் வசப்பட்டது என்று கருதி, வாழ்வினைநோக்கியை
வணங்கினோக்கினான் — இவ்வாழ்க்கையின் வழியைநோக்கிய சீதாப்பிராட்
டியை வணங்கிப்பார்த்தான்.

எனது முயற்சி தேவரீரானையினின்று மாறுபடாமை தோன்றத்திறம்
புலன்மெனா எனவும், ஏனையவறுபுகளுக்குப் பாதமுதலாதலால் தான்முத
லெனவும், அரசவாழ்க்கையைத் துறந்து காட்டிற்கு வந்தும் இவ்வாழ்வை
மறவாது நின்றவரால் வாழ்வினைநோக்கி யெனவுங் கூறினார். வாழ்வினை
நோக்கி என்றற்குத்தன்னைவழிபடுவோர்க்கு வாழ்வினையருள்பவ னெனினும்
அமையும்.

அன்னவள்கூறுவாளரசும்கத்தையர்க்
கென்னுடைவணக்கமுன்னியம்பியானுடைப்
பொன்னிறப்புவையுங்கிளியும்போற்றுக்கென்
றுன்னுமென்றங்கையர்க்குணர்த்துவாயென்றார்

(இ-ள்.) அன்னவள் கூறுவாள் — அச் சீதைசொல்லுகின்றான், அரசு
சன்கு அத்தையர்க்கு என் உடைய வணக்கம் முன் இயம்பி — மாமனாகிய
தசரதனுக்கும் கௌசலை முதலிய அத்தையமார்க்கும் என்னுடைய வணக்கத்
தை முன்னே கூறி, யான் உடையபொன் நிறம்புவையுங் கிளியும் போற்
றுக என்று—யான் பொருளாகவுடைய நாகணவாய்ப் புள்ளையுங்கிளியை
யும் போற்றக்கவீடரென்று, உன்னும் என் தங்கையர்க்கு உணர்த்துவாய்
என்றான்—என்னைக்கருதும் எனது தங்கையமார்க்குத் தெரிவிப்பாயென்று
கூறினார். 40

தேவர்வலானவ்வுரைகேட்டுத்திங்குறின்
யார்வலாருயிர்துறப்பெனினதன்மேயெனாப்
போர்வலான்மறிக்கவும்பொருயிவிமமினான்
சோர்விலாளறிவிலாததுயர்க்குச்சோர்கின்றான்

(இ-ன்.) தேர்வலான் அ உரைகேட்டு — தேரைடத்துதலில் வல்ல கமந்திரன் அந்தவார்த்தையைக் கேட்டு, தீங்கு உறின் — ஒருபொருட்டுக் கேடு வந்தற்றால், உயிர் துறப்புணல்லார் யார்—தமதுயிர் விடுதலில் வல்லவரெவர், எளிது அன்றே எனனா — அவ்வாறுவிடுதல் எளிதல்லவே யென்று கருதி, சோர்வு இல்லான்—தனது மகிழ்ச்சியிற்குறைபடாத தோப்பிரட்டி, அறிவுஇல்லாத துயர்க்கு — மடமையாற்கூறிய துன்பத்திற்கு, சோர்கின்றான்—சோருஞ்சுமந்திரன், போர்வல்லான தடுக்க உம்—போரில்வல்ல இராமன் தடுக்கவும், பொருமில்லிமனான்—பொருமி அழுதான். 41

ஆறினன் போற்சிறி தவலமவ்வழி
வேறிலாவன்பினுய்விடைதந்திகெனா
ஏறுசேவகற்றொழுநியைமைந்தனைக்
கூறுவதியாதெனவினையகூறினான்

(இ-ன்.) சிறிது அவலம் ஆறினன்போல்—சிறிது துயரம் நீங்கினவன் போல, அவழிவேறு இல்லாத அன்பினால்—அவ்விடத்தில் என்னிடத்துவேறு படாத அன்பையுடைய இராமனே, விடை தந்துகஎனனா—விடைதார்க்கடவாயென்று, ஏறுசேவகன்தொழுது—வீரமமைந்த இராமனைவணங்கி, இளையமைந்தனை கூறுவதுயாது என்ன—இலக்குமணனை நோக்கி நீ சொல்லுவது யாதென்று வினவு, இளைய கூறினான்—இத்தன்மையையுடைய செய்தியை இளையபெருமான் கூறுவார் 42

உரைசெய்தெங்கோமகற்றுதியாக்கிய
தரைகெழுசெல்வத்தைத்தவிரமற்றொரு
விரெசெறிசூழலிமாட்டளித்தமெய்யனை
அரைசனென்றின்னமொன்றறையற்பாலதோ.

(இ-ன்.) எம் கோமகற்கு உரைசெய்து—எமதரசனாகிய இராமனுக்கு அரசரிமை உனக்கேயென்றுகூறி, உறுதிஆக்கிய தரை கெழுசெல்வத்தை—வற்புறுத்திய அரசச்செல்வத்தை, தவிர—அவன் தவிர, மற்று ஒருவிரை செறிசூழலிமாடு அளித்தமெய்யனை—வேறொருவாசயிக்கக் கூடாதுயுடைய கைகேசியினிடத்துத் தந்த மெய்மையுடைய தசரதனை, அரசன் என்று இன்னமும் ஒன்று அறையல்பாலது ஒ—மனுநீதி வழுவாத அரசனென்று கருதி இன்னமும் ஒரு செய்தியெடுத்துச் சொல்லத் தன்மையதோ.

இராமமூர்த்திக்கு அரசியல்தந்தேனென்றபவருமறியவற்புறுத்திக்கூறி ப்பின்னர் ஓர் பெண்ணினிடத்து அன்புடையவனாக் கூறியவார்த்தையினின்றவருவினோன் பொய்யனென்பது குறிப்பாற் போதார்கூறுவார் தசரதனை மெய்யன் எனவும், தன்மகனுக்கு முறைவழுவ அரசியலைக் கவர்த்தனளாதலா ஸ்மிதற்குநையெனக் கூறக்கூசுவார் மற்றொருவிரைசெறி சூழலிமாடு எனவும், அவனைக் கொடுங்கோலனெனக்கூறுவார் அரசனென்றின்னமுமறையற் பாலதோவெனவுங் கூறினார். 43

கானகமபற்றிநமபுதலவன்காயுணப
போனகமபற்றியபொய்யின்மன்னந்திங்

கூனகம்பற்றியவுயிர்கொடிண்ணும்போய்
வானகம்பற்றியாவலிமைகூறென்றான்.

(இ-ள்.) காண் அகம் பற்றி நல்புகல்வன் காய்உண்ண—கானகத்திற்
சென்றுதனதுசிரேஷ்டபுத்திரன் காயைக்கின்று, இங்குஉன் அகம்பற்றிய
உயிர்கொடு—இவ்விடத்து உடம்பினின்றுப் பிரியாத உயிரைச் சுமந்துகொ
ண்டு, போனகம்பற்றிய பொய்தூல் மன்னன் து—அறுசுவையமைந்த வுண
வையுண்டுகிழந் தசரதனுக்கு. இன்னும் போய்வான் அகம்பற்றியவாய்மை
கூறுஎன்றான்—இன்னும் நிலவுலகத்தினின்று நீங்கி விண்ணுலகத்தையடை
யாதவன்மையை அவனுக்குச் சொல்லாயென்று கூறினான்.

தான் பெற்றபுத்திரான் முன்பிறத்தவனும் நல்லொழுக்குடையானென்
பது தோன்ற நற்புதல்வன் எனவும், அவன் காயுண்டுவாழ ஏனைய புத்திரர்க
ளொடு அறுசுவை யுணவுண்ணுகின்ற கொடியோன் என்பது தோன்றப்
பொய்யின் மன்னற்கு எனவும். தான்கவலையுளறியிற் புத்திரனாயின்று பிரி
ந்த சோகத்தாலுயிர் விடுவன் அஃதின்கையாலன்பிலனென்பது தோன்ற
வானகம் பற்றியவலிமை கூறென்றான் என்பவுங் கூறினான். 44

மின்னுடன்பிறந்தவாட்பரதவேந்தற்கு
மன்னுடன்பிறந்திலென்மணிகொண்டாங்கின்ற
தன்னுடன்பிறந்திலென்றம்பிமுன்னலென்
என்னுடன்பிறந்தயான்வலியெனென்றியால்.

(இ-ள்) மின் உடன் பிறந்தவான் பரதவேந்தன் து — மின்னலோடு
தோன்றியவானே யேசிய பரதனுக்கு, மன்உடன் பிறத்திலென்—இராமனு
டனும் பிறத்திலென், மண்கொண்டு ஆள்கின்ற தன் உடன் பிறத்திலென்—
இனி மன்னுலகத்தைக் கொண்டு ஆளப்போகிறஉன்னுடனும் பிறக்கிலென்
தம்பி முன் அல்லென்—உனக்குத் தம்பியாக முன்னும் அல்லென், என்னு
டன் பிறந்த யான்—(துணைவரில்லாமையால்) என்னோடு பிறந்த யான், வலி
யென் என்றி—நானாயிரோ டிருக்கின்றேனென்று கூறும்.

இராமமூர்த்தி அரவியலைத் துறந்து காட்டிற்குச்செல்லத்தொடங்கியஅன்
தே அதற்குக்காரணமாகுள்ளவருயிரினை வாங்கியவ்வரசியலையவன்பால் நிறு
வாமையால்மன்னுடன் பிறத்திலன் எனவும், அஃகியலாவிடினும் இராமமூர்த்
தியின் தவவேடத்தை சோக்கியுமுயிர் துறத்திலே ஐசலால் என்னுடன் பிற
ந்த யான் வலியெனென்றியெனவுங் கூறினான். 45

ஆரியனிலவனைநோக்கியயயவிகிச்
சீரியவல்லனசெப்பலெனறபின்
பாரிடைவணங்கினன்பதைக்கும்பெற்றசின்
தேகரிடைவிகித் தகன்சேறன்மேயினான்.

(இ-ள்.) ஆரியன் இளவலை நோக்கி—இராமமூர்த்தி இளையபெருமானைப்
பார்த்து, அய்ய ஒசீரிய அல்லனசெப்பல் என்றபின்—இந்தச்சிறந்த செய்
திகளல்லாதனவற்றைக் கூறாதே என்று சொன்னபின், பாரிடை வணங்கி

னன்பதைக்கும் நெஞ்சினன்—நிலவுலகின்மேல் தண்டாகாரமாக வீழ்ந்து
வணங்கிப் பதைபதைத்துவருந்தும் மனமுடையவனாய், தேர்இடைவித்தகவர்
சேறல் மேயினான்—தேரின்மேல் சுமந்திரன் செல்லத் தொடங்கினான். 46

கூட்டினன்றேர்ப்பொறிகூட்டிக்கோன் முறை
பூட்டினன் புரவியப்புரவிபோம்நெறி
காட்டினன்காட்டித்தன்கல்விமாட்சியால்
ஓட்டினனெருவருமுணர்வுறாமலே.

(இ-ள்.) தேர் பொறி கூட்டினன்—தேரின் யந்திரங்களைக் கூட்டினான்
கூட்டிக்கால்முறை புரவிபூட்டினன்—கூட்டிமுட்கோலேந்தி முறையேகுதி
ரைகளைத் தேரிற்பூட்டினான், அ புரவிபோம் நெறிகாட்டினன்—அக்குதிரை
கள்நகரத்திற்குச் செல்லும் நெறியைக் காட்டினான், தன்கல்வி மாட்சியால்
காட்டி ஒருவரும் உணர்வு உறாமல் ஓட்டினன்—தான்கற்ற கல்வியின்மாட்சி
மையால் நகர்க்குச் சென்றமை காட்டிப் பிநகரவாசிகளொருவரு முணரா
மல் சேரைநடத்தினான். 47

தையறன் அப்புந்தன்றகவுந்தம்பியும்
மையறுகருணையுமுணர்வும்வாய்மையும்
செய்யதன்வில்லுமேசேமமாகக்கொண்
டையறுயபோயினான்ல்லிஒப்பனே.

(இ-ள்.) தையல் தன் கற்பும் தன் தகவும் தம்பியும் மை அறு கருணை
யும் உணர்வுவாய்மையும்—சாநகியாரது கற்பினிலையையும் தனது நடு நிலை
மையும் இளையபெருமானும் சூற்றமற்றசீவகருணையும் மெய்யுணர்ச்சியும்உண்
மையும், செய்யதன் வில்லும்சேமம் ஆக கொண்டு—செவந்த தனதுவில்லு
மேதுணையாகக்கொண்டு, அல்லின் நாப்பண் னியனும் போயினான்—எஇராப்
போதில் இராமமூர்த்தியுஞ்சென்றருளினான்.

2. ருவப் பொருளாகிய இளையபெருமானும்வில்லும் தனக்குப் புறக்காவ
லாகநிற்றல்போலஅருவப்பொருளாகிய கற்பும்நடுநிலையும்சீவகருணையும்மெய்
யுணர்ச்சியும் சத்தியமும்அகக்காவலாகநிற்றலுச்சேமமாகக்கொண்டென்றார்

அறுகீர்க்குநடுநிலைநீதி.

பொய்வினைக்குதவும்வாழ்க்கையரக்கரைப்பொருந்தியன்னார்
செய்வினைக்குதவும்நட்டாற்செல்பவாத்தடுப்பதேய்க்கும்
மைவிளக்கியதேயன்னவயங்கிருடுரக்கவானம்
கைவிளக்கெடுத்ததென்னவந்ததுகடவுட்டிங்கள்.

(இ-ள்.) மை விளக்கியதே அன்ன வயங்கு இருள் தூக்க—மையை
விளக்கிய தொப்ப விளங்கும் இருளையோட்ட, வானம் கை விளக்கு எடுத்த
துஎன்ன கடவுள் திங்கள் வந்தது —ஆகாயமானது கை விளக்கேந்தியது
போலத்தெய்வத்தன்மையையுடைய சத்திரன் உதயஞ் செய்தது, பொய் வி
னைக்கு உதவும் வாழ்க்கை அரக்கரை பொருத்தி—பொய்மைத் தொழிலுக்

குப் பயன்படும்வாழ்க்கையையுடைய இரட்சதர்களுக்குத் துணையாகப் பொருத்தி, அன்னாச்செய்வீனாக்கு உதவும் நட்பு ஆல் செல்பவர் தடுப்பதுவய்க்கும்—அவ்வரக்கர்செய்யுந் தீத்தொழிலுக்கு உபகரிக்கும் நட்போடு அவர்க்குப் பற்றுக் கோடாகச் செல்வோரைத் தடுத்தலை யொக்கும்.

இருளையோட்டச் சந்திரன் உதயஞ் செய்ததைத் தீத்தொழில் செய்யச் செல்வோருக்குப் பற்றுக்கோடாகச் செல்வோரைத் தடுப்பதற்கு ஒக்குமெனக்கவி அத்தியவசயித்துக் கூறலால் தற்குறிப் பேற்றவணி. 49

மருமத்துத் தன்னை யுந் தமறுக்கொடும்பாவந்தீர்க்கும்
உருமொத்தகிலையினோரையொருப்பித்துதவிநின்ற
கருமத்தின்விளையுமெண்ணிக்களிப்பொடுகாணவந்த
தருமத்தின்வதனமென்னப்பொலிந்ததுதனிவெண்டிங்கள்.

(இ-ள்.) தன்னை மருமத்து ஊன்றும் மறம் கொடும்பாவம் தீர்க்கும் உரும் ஒத்த கிலையினோரை—தனது மார்பில் வாள்போலுன்றிய கொலைத் தொழில்மைந்த கொடிய பாவச்செயலை வேரோடொழிக்கும் இடியை யொத்த வில்லையென்றிய இராம இலக்குமணர்களை, ஒருப்படுத்து உதவி நின்றகருமத்தின் விளைவை எண்ணி—(காட்டிற்றுச் செல்ல அவர்களதுமனத்தை) ஒன்றுபடுத்தி யுதவியருள்வினையின் பயனைக்கருதி, களிப்புஒடு காணவந்ததருமத்தின்வதனம் என்ன—களிப்போடு காண்பதற்குவந்த தரும தேவதையின் முகம்போல, தனிவெண் திங்கள் பொலிந்தது—ஒப்பில்லாத சந்திரன் விளங்கியது.

சந்திரோதயத்தைத் தருமதேவதையினதுமுகமாகக்கவி அத்தியவசயித்துக்கூறுதலால் தற்குறிப் பேற்றவணி. 50

காம்புயர்காணஞ்செல்லுங்கரியவன்வறுமைநோக்கித்
தேம்பினகுவிந்தபோலுஞ்சுகங்கமுநீருஞ்சேரைப்
பாம்பினதலையவாகிப்பரிந்துனகுவிந்துசாய்ந்த
ஆம்பலுமென்றபோதுநின்றபோதலர்வதுண்டோ.

(இ-ள்.) செக்கமுநீரும்—செங்கமுநீர்மலர்களும், காம்புஉயர்கானம்செல்லும் கரியவன்வறுமைநோக்கிதேம்பின குவிந்தபோலும்—மூங்கிலாலுயர்ந்த காட்டிற்செல்லும் இராமமுந் தீதியினது வறுமையுநோக்கி வருந்திக்குவிந்த செயலைக்கும், ஆம்பலும்—ஆம்பல்மலர்களும், சேரைபாம்பினதலையாகிபரிந்தனகுவிந்துசாய்ந்த—சேரைப்பாம்பினதுதலையொத்தனவாகிக்குவிந்துசாய்ந்தன, என்றபோது—என்றகாலத்தில், நின்றபோதுஅலர்வதுண்டோ அவையொழிந்துநின்றமலர்கள் மலர்வதுண்டா (குவிந்தன என்றபடி.)

நின்றபோது என்றதுதாமரைமுதலியவற்றை, இவை இரவிற்குவியுமலர்களாதலால், சேரை என்பது ஒருவகைப்பாம்பு. 51

அஞ்சனக்குன் மமன்னவழகனுமழகன் மன்மேல்
எஞ்சலின்பொன்போர்த்தன்னவிளவலுமித்துவெண்பான்
வெஞ்சிலைப்புருவத்தாடன்மெல்லடிக்கேற்பவெண்ணூற்
பஞ்சிடைப்படுத்தாடுவெண்ணெவண்ணிலாப்பரப்பப்போனார்.

(இ-ள்.) இஃது என்பான்—சத்திரனென்று சொல்லப்படுகோன், வெம் சிலைபுருவத்தான் தன்மெல் அடிக்கு ஏற்ப—இராமமூர்த்தியெத்திய கொடிய வில்லையொத்த புருவத்தையுடைய சாநகியாரது மெல்லிய திருவடிக்குப் பொருந்த, வெள்ளால் பஞ்ச இடைபடுத்கால் என்னவென்றிலா பரபர—வெள்ளிய தூல்தூற்றற்றகுச் கருவியாகியபஞ்சினையிடையே பரப்பி ஏற்போல வெள்ளிய கிரணத்தைப்பரப்ப, அஞ்சனம் குன்றம் அன்ன அழகனும்—கீலமலையையொத்த பேரழகையுடைய இவ்விராமமூர்த்தியும், அழகன் கன்மேல் எஞ்சல் இவ் பொன்போர்த்தால் அன்ன இளவலும்போனார்—அவ்விராமமூர்த்திமேல்மாற்றுவார்த பொன்போர்த்தாலென்னப் பின்னே செல்லும் இளையபெருமானும் சாநகியாரும் போனார்கள்.

இளையபெருமான் பொன்னிறமுடையோன் ஆகலால் பொன்போர்த்தென்ன என்றார். “கடல்கருமுகிலொளிக்கமலமதலரா—உடவரைபுடன் வருசெயலென மறையும்—தடவுதலறிவருதனி முதலவனும் புடைவருமிளவனுமென நிகர்புகல்வார்” எனப்பாலகாண்டத்தில் வருதல் காண்க. 52

சிறுகிலைமருங்குல்கொங்கையேந்நியசெல்வமென்னும்
நெறியிருங்குந் தனங்கைசீதழநீர்க்கொப்பூளின்
நறியனதொடர்ந்துசென்று நடந்தெனின் கவயினீங்கும்
உறுவலியன்பினூங்கொண்டுண்டெனவுணர்வதுண்டோ.

(இ-ள்.) மருங்குல் சிறுகிலைகொங்கை ஏத்தியசெல்வம் என்னும்நெறி இருங்குந்தல் நங்கை சிறு அடி—இடை சிறுகப்பருத்ததனத்தை ஏத்திய திருவென்று சொல்லப்படும் நெளிந்த நீண்ட கூந்தலையுடைய பெண்களிற்கிறந்த சாநகியாரதுகின்றடி, நீர்க்கொப்பூளின் நறியண கொடர்ந்து சென்று நடந்தது என்னி—நீரினெழுந்தமொருகளைப்போல அழகின்மேன்மைபயனவாக இராமமூர்த்தியின் பின்றொடர்ந்து சென்று நடத்தகானால், நவையில்கீங்கும் உறுவலி—குற்றத்தினின்றி கீங்கிய மிக்கவலிமை, அன்பின் ஊங்குஒன்று உண்டு என உணர்வது உண்டோ—அன்பின் மிக்கது ஒன்றுண்டென்று அறியும்படி வேறுண்டா (இல்லை என்றபடி.)

பன்பியையடுத்து கின்ற சிறுகிலை என்னும் தொழிற்பெயர்வினையெச்சப்பொருளில் வந்தது. நடந்தெனில் தொகுத்தல் விகாரம். கொப்புள் கொப்பூள் நீட்டும் வழிநீட்டல். அணிச்சப்பூமேல் மிதிப்பினுங் கொப்புளங்கொள்ளுந்திருவடி காட்டில் இராமமூர்த்தியின் சென்றது என்றலால் அன்பின் மிகுதி அதுமானப் பிரமாணத்தால் உணரநின்றது. 53

பரிதிவானவனும் கீழ்பாற்பருவரைபற்றாமுன்னம்
திருவினாயகனும் தென்பால்போசனையிரண்டுசென்றான்
அருவிபாய்கண் ணும்புண்ணாயழிகின்மமனமுந்தானும்
துரிதமான்மேறிந் போனான் செய்தது சொல்லவற்றும்.

(இ-ள்.) பரிதிவானவனும் கீழ்பால் பருவரைபற்றாமுன்னம்—சூரியனும் கீழ்த்திசையிலுள்ள உதயமலையில் அணுகுதற்குமுன்னமே, திருவினாயகனும்

தென்பால் யோசனை இரண்டுசென்றான்—சீதாபிராட்டியாருக்கு நாயகனாகிய இராமமூர்த்தியுந்தென்றிசைமோங்கி இரண்டியோசனை தூரஞ்சென்றருளினன்—அருவிபாய் கண்ணும், அருவிபோல நீர்சிந்துங்கண்ணம்புண் ஆய் அழிகின்ற மனமும் தானும்—புண்பட்டு அழியும்மனமுந்தானும். துரிதமான் தேரிற்போனான்—விரைத்துசெல்லுங்குதிரை பூட்டிய தேரின்மேற் செல்லுஞ்சுமந்திரன், செய்தது சொல்லல் உற்றும்—செய்க செய்தியைச் சொல்லல் தொடங்குவாம்

கண், மனம் என்னும் அஃறிணைப் பொருள்களோடுதான் என்னும்உயர்திணையாண்பால் விரவிச் சிறப்பால் போனான் என்னும் ஆண்பால் முடிபேற்றது திணைவழுவமைதி. 54

கடிகையோ ரிரண்டுமுன்றிற் கடிமதிலயோத்திகண்டான்
அடியிலேனொழுதுகாணுகி முனிவனையவனுமுற்ற
படியெலாங்கேட்டுகெஞ்சிப்பருவர லுழந்தான் முன்னே
முடிவெலா முணர்ந்தான்கே கா முடிந்தனன்மன்னனென்றான்

(இ-ள்.) கடிகைஒரிரண்டுமுன்றில்—ஆறுநாழிகையில், கடிமதில் அயோத்தி கண்டான்—காவல்பூண்டமதில்குழந்த அயோத்திகர்கரைக்கண்டு, ஆகி முனிவனை அடி இணைதொழுதான்—முதலில்வசிட்டமுனிவரை இரண்டுதிருவடிகளையும்வணங்கினான், அவனும்உற்றபடி எல்லாங்கேட்டுகெஞ்சிப்பருவரல் உழந்தான்—அம்முனிவரும் நிகழ்ந்தவரலாறெல்லாங்கேட்டுமனத்தித் துன்பங்கூர்ந்து, முன்னே முடிவு எல்லாம் உணர்ந்தான்—முன்னே முடிந்து கிடக்கும் முடிவையெல்லாம் அறிந்தவராதலால், அந்தோமன்னன் முடித்தனன் என்றான்—யோதசாதன்வானா இறந்தனென்று இறங்கினர்.

முன்னொரு முனிவனல் தசரதனுக்கு நோர்தசரபத்தை வசிட்டமுனிவர் உணர்ந்தவராதலால் முன்னே முடிவெல்லா முணர்ந்தான் என்றார். 55

நின்றயுர்ப்பழியையஞ்சிகேர்ந்திலன் கடுக்கவள்ளல்
ஒன்றும்நாணுரைத்தகேனாக்கான் தருமத்திற்குறுதிபார்ப்பான்
வென்றவருளரே மேலைவிதியினையென்றுவிம்மிப்
பொன்றினிமன்னன் கோயில்சுமந்திரனோடும்போனான்.

(இ-ள்.) வள்ளலின் உயர்ப்பழியை அஞ்சி—இராமமூர்த்தி இடைவிடாதேயாது நிற்கும்பழியை யஞ்சி, தடுக்க நோர்ந்திலன்—காட்டிற்குச் செல்லுதலையொழிகவெனத் தடுக்கவும்உடன்பட்டிலன். தருமத்திற்கு உறுதிபார்ப்பான்—தருமத்திற்கோருறுதி நோக்குவோனாதலால், நான் உரைத்தல் ஒன்றும்நோக்கான்—யான் தசரதன் பொருட்டுக் கூறிய செய்தியைச் சிறிதும் பார்த்தாவனாயினன், மேலைவியினை வென்றவர் உளரே என்று விம்மி—முன்னுள்ளவினைப்பயனை வென்றவராவரென்றுபொருமி, மன்னன்பொய்திணி கோயில்சுமந்திரனோடும் போனான்—தசரதனது பொன்னுற்றின்னியபணிதியுமந்ததிருக்கோயிலில் சுமந்திரனோடும் முனிவர் சென்றனர். 56

தேர்கொண்டுவள்ளல்வந்தானென்றுதஞ்சிந்தையுந்த
ஊர்கொண்டதிங்களைன் னடன்னையுமுழையர்கற்ற

கார்கொண்டமேனி பாணைக்கண்டிலர்கண்ணிவற்றா
கீர்கொண்டநெடுங்கீர்ப்பாகனிலைகண்டேநிலைபிறந்தார்.

(இ-ள்) தேர் கொண்டு வள்ளல் வந்தான் என்று—தேரினைக் கொண்டு சுமந்திரன் வந்தானென்று, தம் சித்தை உந்த—தமதுமனத்தை எடுத்தலால், திங்கள் ஊர்கொண்டது என்ன—சந்திரனைஊர்கோள் சூழ்ந்துபோல, மன்னனைஉழையர் சுற்ற—தசரதனைச்சூழ்ந்த மந்திரிகள்வந்துசூழ, கார்கொண்டமேனியான கண்டிலர்—மேகம்போலக் கருநிறம்வாய்ந்த திருமேனியையுடைய இராமமூர்த்தியைநோக்காமையால், கண்ணில்வற்றாத நீர்கொண்ட நெடுந்தீர்பாகன் நிலைகண்டே நிலையில் தீர்த்தார்—கண்ணினின்று நீரொழுக்கருதநெடிய தீர்ப்பாகனது நிலையைக்கண்டுதத்தம் நிலையினின்று நீங்கித் தளர்ந்தார்கள்.

மந்திரிகட்கு ஆமாத்தியரென்பது ஒர் பரியாய்நாமமாசலால்உழையரென்றதற்கு மந்திரிகளென்றும், கண்டிலர் என்னும் வினைமுற்றினின்று பிரிந்ததொழிற் பெயர் மூன்றனுருபு ஏற்று நின்றது. 57

இரதம்வந்துற்றதென்றாங்கியாவருமியம்பலோடும்
வரதன்வந்துற்றானென்னாமன்னனுமபுகந்தீர்த்தான்
புரைதபுகமலநாட்டம்பொருக்கெனவிழித்துநோக்கி
விரதமாதவனைக்கண்டான்விரன்வந்தனலோவென்றான்.

(இ-ள்) இரதம் வந்து உற்றது என்று ஆங்குயாவரும் இயம்பலோடும்—தேர் வந்து அடைந்ததென்று அவ்விடத்து எல்லோருங் கூற, வரதன் வந்து உற்றான் என்னாமன்னனும் மயக்கத்தீர்த்தான்—இராமமூர்த்தி வந்தனனென்று தசரதனுஞ்சோகத்தினின்று நீங்கி, புரைதபுகமலநாட்டம்பொருக்கென விழித்து நோக்கி—குற்றத்தினின்று நீங்கியதாமரைமலரையொத்தகண்களை வினாந்து விபித்துப்பார்த்து, விரதம்மாசலனை கண்டான் வீரன்வந்தனலோ என்றான்—பெரிய தயத்தினை விரதமாகக்கொண்ட வசிட்டரைப்பார்த்து இராமன் வந்தனலோ என்று வினவினான். 58

இல்லையென்றுரைக்கலாற்றானேங்கினன்முனிவனின்றான்
நல்லவன்முகமேநம்பிநடந்திலனென்னும்மாற்றம்
சொல்லலுமரசன்சோர்த்தான்றுயருறுமுனிவனானிவ
வல்லல்காண்கில்லேனென்னுவாங்குநின்றகலப்போனான்.

(இ-ள்) இல்லை என்று உரைக்கலாற்றான் ஏங்கினன் முனிவன் நின்றான்—இல்லை என்றுகூற ஆற்றாது இரங்கி வசிட்டமுனிவர் நின்றனர், நல்லவன் முகமேநம்பிநடந்திலன் என்னும் மாற்றம் சொல்லலும்—ஆம்முனிவரது முகமே இராமமூர்த்தி இங்குவந்திலனென்னும் வார்த்தையைக்கூற, அரசன் சோர்த்தான்—தசரதன் சோர்த்தான், துயர்உறு முனிவன்—அதனைநோக்கித் துன்பமுற்ற வசிட்டமுனிவர், நான் இவ்வல்லகாண்கில்லேன் என—நா னித்துன்பத்தைச் சிறிதும் பாரேனென்று, ஆங்கு நி அன்றுலபேசானான்—அவ்விடத்துகின்று அப்பாற் சென்றனர்.

நடத்திலன் எனக் கவையொருன்பட தாலாடியார் ஆற்றாது கூறினானெனக் கொள்க. 59

நாயகன்பின்னுந்தன்றேர்ப்பாகனைநோக்கிநம்பி
செயலோவணியனோவென்றுரைத்தலுமனையான்செய்ய
வேடியர்காணந்தானுந்தம்பியுமிதிலைப்பொன்னும்
போயினனென்றானென்றபோழ்தத்தேயாவிபோனான்.

(இ-ள்) நாயகன்பின்னும் தன்தேர்ப்பாகனைநோக்கி—தசரதன் பின்னுந் தனதுதேர்ப்பாக ஐகியசுமந்திரனைநோக்கி, நம்பிசெயலோவணியனோ என்று உரைத்தலும்—இராமன் தூரத்திற் சென்றனனோ இவ்ரு வந்தனனோவென்று வினாவ, அனையான்—அச்சுமந்திரன். செய்யவேயுடியர்கானம் தானும் தம்பியும் மிதிலைப்பொன்னும் போயினன் என்றான்—தீயாற்செங்கிறம் வாய்த்த மூவ்கில்களுயர்த்தகாட்டில் தானும் இனையபெருமானும்சாங்கியாரும் சென்றறவினன் என்றுகூறினான், என்றபோழ்தத்து ஆவிபோனான்—என்றுகூறியகாலத்தில் உயிர்விட்டனன்.

தானும் தம்பியும்மிதிலைப் பொன்னும்போயினன்என்பால் விசுவசீரற்பினால் ஒரு முடிபேற்றது. 60

இந்திரன்முதல்வராயகடவுளர்யாருமீண்டிச்
சந்திரனையொகாங்கோர்மானத்தின்றலையிற்றாங்கி
வந்தனனென்றதெய்வத்தெய்வமனங்கனித்துவள்ளல்
உந்தியானுலகினும்பர்மீள்கிலாவுலகத்துய்த்தார்.

(இ-ள்.) இந்திரன் முதல்வர் ஆய கடவுளர்யாரும் ஈண்டி—இந்திரன் முதலாகிய தேவர்களெல்லாரும் ஒருங்கி, சந்திரன் அனையது ஆங்கு ஓர்மானத்தினதலையில் தாங்கி—சந்திரனையொத்த ஓர் விமானத்தினிடத்திலேற்றி எந்தைதந்தை வந்தனன் என்னமனம் களித்து—என்றதைபாகிய இராமமூர்த்தியினதுதந்தைவந்தானென்று மனங்கனிகூர்ந்து, வள்ளல்—அத்தசரதனை, உந்தியான்உலகின் உம்பர்மீள்கிலாத உலகத்துஉய்த்தார்—பிரமனது உலகத்துக்குமேலுள்ள பரமபதத்திற் செலுத்தினார்கள். 61

உயிர்ப்பிலன்றுடிப்புமில்லென்னுணர்ந்துருவத்தீண்டி
அயிர்த்தனனோக்கிமன்னற்காருயிரின்மைகூறி
மயிற்றொலையங்கைகோசலைமறுகிவிழ்தார்
வெயிற்றுகுகோடைதன்னிலென்பிலாவுயிரின்வேவார்.

(இ-ள்.) உயிர்ப்பிலன்—சிறிதுஞ்சுவாசமில்லான், துடிப்புமில்லன் என்று உணர்ந்து—சிறிதுங்கைகால் முதலிய அவையவங்கள் துடிப்புமில்லா என்று அறிந்து, நோக்கி உருவமீண்டி அயிர்த்தனன்—நோக்கிஅவனது உருவத்தைத்தீண்டியங்கொண்டு,மன்னற்கு ஆர்உயிர் இன்னமதேறி மயில் குலம் அனையநங்கை கோசலைமறுகி விழ்தான்—தசரதனுக்குப் பெறுதற்கரிய உயிர்போனமைபாக்கெனின்து மயிற்றொலையொத்தபெண்களிற்சிறந்தவளாகிய கௌசலாபை மனஞ்சுழன்று மேலேவிழுந்தனன், வெயிற்சுகுகோடைதன்னில் என்பு இலாத உயிரின்வேவான்—வெயிலாற் சுட்டுவருத்துவ

கோடைகாலத்தில் அகப்பட்ட எலும்பில்லாத கிருமியைப்போலவெதும்புவா
ளாயினான். 62

இருந்தவந்தணனோடெல்லா மீன்றவன் தன்னையினப்
பெருந்தவஞ்செய்தநங்கைகணவனிற் பிரிந்துதெய்வ
மருந்திழந்தவரின் விம்மிமணிபிரியரவின் மாழ்கி
அருந்துணைபிரிந்தவன் நிற்பெடையெனவரற்றலுற்றான்.

(இ-ள்.) இருந்த அந்தணனோடு எல்லாம் ஈன்றவன் தன்னை—தனது
உந்தியிலிருந்த பிரமனோடு எல்லாவுலகக்களையும் பெற்ற இறைவனை, ஈனபெரு
ந்தவம் செய்த நங்கை—பெறும்படி பெரிய தவத்தைச் செய்த கௌசலாதேவி,
கணவனில் பிரிந்து தெய்வமருந்து இழந்தவரின் விம்மி—கணவனினின்றும்
பிரிந்து தேவருணவைப் பெற்ற இழந்தவரைப்போலப் பொருமி, மணிபிரி அரவி
ன்மாழ்கி—சீவரத்தினத்தையிழந்தபாம்பைப்போல மயங்கி அருந்துணைபிரிந்த
அன்றில்பெடைஎன்ன அரற்றல்உற்றான்—தனக்கரிய துணையாயிருந்த சேவ
லைப்பிரிந்த பேடைபோலக் கதறத்தொடங்கினான்.

நரைதிரைமூப்பகலசாவாமருந்தினின்பெற்றவர்துடையிலிழந்தால் அவா
டையுந்துன்பிற்று எல்லையின்றாதலால் தெய்வமருந்திழந்தாரின் விம்மியென
வும், தசாதனுயிராகவுந்தானுடலாகவுமிருந்து இன்றிழந்தமையால் மணிபிரி
யரவின்மாழ்கியெனவும், தனது துணைவனையிழந்தமையிற் கதறுதலால் துணை
பிரிந்தவன் நிற்பெடையெனவெனவுங்குறிஞர். 63

காப்பியக் கலித்துறை.

தானே தானே தஞ்சமிலா தான் தகைவில்லான்
போனான் போனானெங்களை நீத்திப்பொழுதென்ன
வாரீர் சுண்டி மண்ணை வறற்றி மறுகுற்ற
மீனையென்ன மெய்தமிழ் மாறி விழுக்கின்றான்.

(இ-ள்.) தானே தஞ்சம் இலாதான்—தான் ஒருபற்றுக் கோடில்லாதவ
னாய், தானே தஞ்சம் உடையான்—தனக்குத்தானே பற்றுக்கோடுடையவனாய்,
தகைவு இல்லான் எங்களை நீத்து இப்பொழுது போனான் போனான் என்ன—நடு
நிலைமையினின்றிகந்து இப்பொழுது எங்களைக்கைவிட்டு உயிர்கழிந்தான்
உயிர்கழிந்தானென்று, வானநீர் சுண்டி மண்ணை வறற்றி—பெரிய நீர் சுண்டி மண்
னும் நீர் அவ்வறத்தலால், மறுகு உற்றமீனே என்ன—சுழற்சியுற்றமீனைப்
போல, மெய்தமிழ் மாறி விழுக்கின்றான்—உயிர்சோர்ந்து தசாதன்மேல் விழுவா
ளாயினான்.

புத்திர பற்றுக்கோடாகவுயிர் துறந்திலானென்பான் தானே தஞ்சமிலா
தானெனவும், மாணத்தைத்தானே யடைந்தனனென்பான் உடையானென்
னும் உடன்பாட்டு வினையைச் சொல்லெச்சமாகக் கொண்டு தானே தஞ்சமுடைய
ானெனவுங் கூறினான். ஏகாரம் தசைநிலை. விழுக்கின்றான் விரைவுபற்றிவந்த
காலவழுவமைதி.

தூண் றோண் ணுட்டுய்க் குவரிந்நாட்டுயிர்காப்பார்
ஆய்ந் தோமக்கடபெற்றுயிர் வாழ்வார்க்கவமுண்டே

இன்றேவர்கீண்டஞ்சலெனாதெம்மகனென்பான்
கொன்றானன்றோதந்தையெய்ன்றாளுகில்கின்றார்.

(இ-ள்.) கல்காடு உய்க்குவார்—'சற்புத்திரர்கள் மறுமையில் தமது பிதாவை முத்தியுலகிற் சேர்ப்பார், ஒன்றோ—அது வொன்றுதானா, இக்காலையிற் காப்பார் அன்றே—இம்மையில் இந்நிலவுலகில் அவர்களுயிரைக் காப்பரல்லவா, (ஆதலால்) மக்கள்பெற்று உயிர்வாழ்வார்க்கு அவம் உண்டே—சற்புத்திரரைப்பெற்று உயிர்வாழ்வார்க்கு ஓர்காலத்துக் கெடுதியுண்டா, ஈண்டு இன்றேவந்து—இங்கு இப்பொழுதேவந்து, எம்மகன் என்பான் அஞ்சல் என்றது—எமதுமகனென்று சொல்லப்படுவோன் அஞ்சாதேயென்று கூறுது, தந்தையை கொன்றான் அன்றோ என்றான் குலிகின்றான்—தனது பிதாவைக் கொன்றானல்லவாவென்று கூறிமனநிலை சோர்வாளாயினார்.

தன்னோடு சுமுத்திராதேவி முதலாயினோரையும் உளப்படுத்திப்பன்மை தோன்ற எம்மகன் என்றமையால் இது மரபுவுழாநிலை. 65

நோயுந்மின்றிநோன்கதிர்வாள்வெரிவையின்றி
மாயுஞ்செல்வம்மக்களினாலேமறமன்னன்
காயும்புள்ளிக்கற்கடநாகங்கனிவாழை
வேயும்போன்றனென்றுமயங்காநிழுகின்றார்

(இ-ள்.) மறம் மன்னன்—வெற்றியையுடைய அரசன், நோயும்இன்றி—நோயுஞ் சற்றுமில்லாமல், நோன்கதிர் வானவேல் இவை இன்றி—பகைவர்க்கீசும்வலிப வொளிவாய்ந்த வானும் வேலுநாகிய இவைகளாலுயிரிழந்தவ மில்லாமல், செல்வம் மக்களினால்—தனது செல்வத்தைப்பாக்க புத்திரர்களால், மாயும்—மாய்த்தான், காயும் புள்ளி கற்கடகம் நாகம் கனிவாழை வேயும்போன்றன என்று—(ஆதலால்) வருத்தம் பற்றியமைந்த குண்டையும் பாம்பையும் கனியின்ற வாழையையும் மூங்கிலையும் ஒத்தானென்று, மயங்காவிழுகின்றார்—மயங்கி அவன்மேல் விழுவாளாயினார்.

ஒகாரம் அசைநிலைப்பொருட்டு. கற்கடகமென்றதிலக்காரமும் எண்ணும் மையுத்தொகுத்தல் “நண்டு சிப்பிவேய்கதலி நாசமுறுங்காலத்திற்—கொண்டகருவளிக்குங் கொள்கைபோல்” என்றார் பிறரும். 66

வடித்தாழ்கூந்தற்கேகயன்மாதேவநியாலே
பிடித்தாய்வையம்பெற்றனைபேராவரமின்னே
முடித்தாய்நேமந்திரமென்றாண்முகில்வாய்ப்பின்
துடித்தாலென்னமன்னவன்மார்பிழ்ந்துவள்கின்றான்

(இ-ள்.) வடி தாழ்கூந்தற்கேகயன்மாதே—வடிந்து தாழ்த்த கூந்தலை யுடையகேகயனது புத்திரியே. மதியாலேவையம் பிடித்தாய்—உன்னறிவா லே நிலவுலகைக்கைக்கொண்டாய், பேராவரப் பெற்றனை—கைக்கொள்ளு தற்குத்தவராதவரத்தைமுன்னமேபெற்றுள்ளாய் அன்றே—அதினாலவ்வா, மாதிரம்இன்னே முடித்தாய் என்றான்—உன்கூழ்ச்சியைஇப்பொழுதேமுடித்தா யென்று கூறி, முகில்வாய் மின்துடித்தால் என்ன—மேகத்தினிடத்தில

மின்னல்வீழ்ந்து துடித்தாற்போல, மன்னவன்மார்பில் துவள்கின்ற கின்றான்—
தச்சுதன்மார்பின்மேல்வீழ்ந்து துவள்வாளாயினான். 67

ஆளுங்கேரானைச் சம்பந்தப்பட்டவர்களை வென்ற
பிரஞ்சாகாரவாளேனுன்னருளாலேயினிதிநீக்கா
பிரஞ்சாகரின்முயென்றனள்வேழத்தாசொன்றைப்
பெருந்தனன்சிற்றுகூற்றிடியெண்ணப்பிரிவுற்றான்.

(இ-ன்) வேழத்து அரசஞ்ஹை—அரசயான் யொன்றினை, பெருந்தான் அன்பின் குழ்ப்பிடி என்ன—பெருமூய்ச்சிவாய்த் த அன்போடுவிடாது குழ்த்துபிரிந்தபெண்யானையைப்போல, பிரிவுற்றான்—விடாது குழ்த்துபிரிந்தவளாகியகொகைசாலாதேவியானவள், அரும்தேரான சம்பரனை—தடுத்தற்கரிய தேசையுடையவஞ்சிய சம்பராகரனை, பண்டு அமர்வென்றாய்—முன்னாளில் போரில்வென்றாய், இரான்—ஆதலால் இரான்காறும், உன் அருளாலே வாடுநர் இனிது இருந்தார்—உனது அருளாலே இடையூறின்றித் தேவர்களிருந்தார்கள், விருத்த ஆகின்றாய் என்றனள்—அவர்களுக்கு விருத்தாயின்றதுசென்றனையென்றுபுலம்பினான்.

தேவேந்திரானதுவேண்டிகோளாள் சம்பராசரனை வென்றவரால் நன்றி
 ன்னார்க்காண்க. உவமைக்கும் பொருட்கும் ஒற்றுமையுண்மையால் பொருளி
 ன்றொழியுபவமைக்கு ஏற்றிக்கூ. நினைம். 63

வேள்விச்செல்வந்தாய்த் திகொல்மெய்ம்மைத் துணையின்
 குழிச்செல்வந்தாய்த் திகொல்தோலாமதுநூலின்
 வாழிச்செல்வந்தாய்த் திகொல்முன்னென்றனள்வானோர்
 டிகுவிச்செல்வந்தாய்க்கவயிறோடார்க்கினோதந்தாள்.

(ஆ-ன்.) வாஜோர் கேள்விசெல்வம் துய்க்க—தேவர்கள் கேள்வியாகிய செல்வத்தைச் செவிப்புலனாகியவாயானாகா, வயிறுநீர்க்கிளைத்தான்—தனது வயிற்றில் ஒரு புத்திரனைப் பெற்றெடுத்தகனசலாதேவி, முன்—முற்பொழுது, லேவன்விசெல்வம் துய்த்துகொல்—லேவன்வியால்வரும்பயனை நீஇங்கு துகரவில் லேயா, மெய்ம்மைதுணையின்மைசூழ்இசெல்வத் துய்த்துகொல்-உன்மையாக வுடன்பிறத்தாரின் நிச்சூழ்த்துந் துரரச்செல்வத்தை துகரவில்லேயா, தோலா தமதுதுலின் வாழ் இசெல்வம் துய்த்துகொல்-தோல்வியில்லாத மதுதுலின்வழியேவாழும் இவ்வாசியப் செல்வத்தை துகரவில்லேயா, என்மனன்—இவற்றுள் யாதுகறையுளதென்று அங்குச் சென்றபென்று கூறிப்பலப்பினன்.

தன்னோடு பிறந்தாருளராயின் அரசியற் செல்வத்துக்கு இடையூறு
ண்மையின் அஃதின்றி யாசெயலைச்செய்து தீரோத்தவுனக்கு வாஸுட்டிலென்
னசெல்வம் உளதென்பாள் துணைபின்மை சூழிச்செல்வம் துய்த்திகொள்ள
வும், வேள்வியாலாயபயனை இயக்க நுகர்த்தவுனக்கு அங்கேயுள்ளது என்ன
பாள் வேள்வீச்செல்வம் துய்த்திகொல் எனவும், மதுநூலின் வற்பேயிற்றி
வுலகையாண்டு பயனுநர்த்தவுனக்கு விலிணுநகையாளச்சென்றது என்ன
பாள் மதுநூலின் வாழிச்செல்வம் துய்த்திகொல்லுந் எனவுங்கூறின்

வேள்விப்பயன் துகர்க்கது புத்திரகாமேட்டிசெய்து இராமமுர்த்தியைப்பெறுக, கொல்வினுப்பொருளில்வந்தது. 69)

அறுசீர்க்கழிநெடில் நிற்குநம்.

ஆழிலேவந்தன்பெருங்கேசரியன்னபன்னியமுதரற்றத்
தோழியன்னநமுக்கிரையுந்துள்ளுவியோங்கியுரிச்சோர
ஊழிநிமிவகெனக்கோயிலுலையும்வேலைநின்றழிந்த
மாழைபுன்கட்டேளியருமயிலின்ருமாந்தின்வந்திரைத்தார்

(இ-ள்) ஆழிலேவந்தன்பெருந்தேவி—ஆற்றினாக்கிரத்தைபுடைய தசரதனது தேவியருள் மூத்ததேவியாகிய கௌசரீய, அன்னபன்னி அமுதுஅரற்ற—உவ்வாறுசொல்லிக்கதறவும், தோழி அன்னசுமித்திரையும்—அக்கௌசலாதேவிக்கு உயிர்த்தோழியையொத்த இளையதேவியாகிய சுமித்திரையும், ஊளங்கிளங்கி உயிர்சோர—மணநிலைகலங்கி அழ்ந்த உயிர்சோரவும், ஊழிநிமிவதுஎன்னகோயில் உலையும்வேலை—உலகாலத்தில் யாவும் நிலைநிரிதல் போல அரசன்கோயிலுள்ளார் மணநிலைதூலபுற் காலையில், மற்று ஒழிந்தமாழை உண்கண் சேலியரும்—அவரொழிந்த மாவடுவின் பிளவைவென்ற கண்ணையுடைய அறுபதினூற்றக்கேசியரும், மயிலின் குழாத்தின்வந்து இரைத்தார்—மயிலின் கட்டம்பாலவந்து கதறியமுதரர்கள். 70

துஞ்சினுனைக்கும்முநிரின் துணையைக்கண்டார்—துணுங்குந்தான் நஞ்சுகவர் காலெனவுடலம்படுங்காரின் றுரென்றாலும் அஞ்சியழுங்கிவிழுந்திலராவன்பிறந் துகண்டிடுநதுண்டோ வஞ்சமில்லாமனத்தானாவானிற்றொடர்வான்மனம்வலித்தார்.

(இ-ள்.) துஞ்சினுனைதம் உயிரிந்துணையை கண்டார்—இறந்தவனும்தமதுயிர்க்கோர் இளிய துணைவனுமாயுள்ள தசரதனைக்கண்டு, நஞ்சுகவர் தால் என்னதுணுக்கத்தான் உடலம் படுங்காரின்றர் என்றாலும்—பாம்பினஞ்சு உடலிலேறி அவ்வுடலைக்கொன்றோ கொண்டாற்போலத் தோன்றியதுண்ணென்ற துணுக்கத்தால் உடம்பு படுங்குகின்றாராயினும், வஞ்சமில்லாதமனத்தானே—சிறிதும் வஞ்சனையில்லாத மனத்தினையுடைய தசரதனை, வான் இல்தொடர்வான் மனம்வலித்தார்—(இந்நிலவுலகில்) தெனடர்த்துவாழ்த்ததுபோல) விண்ணுலகிலுந்தொடர்த்துவாழ்மணத்தணிந்தனராதலால், அஞ்சி அழுங்கி விழுந்திலர்—மனமஞ்சிப் புழுங்கியவன்மேல் விழுந்திலர், அன்ற இல்துகண்பிறுது உண்டோ—அன்பிலுந் கொடியது வேறொன் றுண்டோ, (இல்லையென்றபடி.)

உடல் நடுக்கினராயினும் தசரதன்மேல் வீழ்த்து புரளாமைக்குக் காரணம் அவனொடுசொல்ல மனம்வலித்தமையால் அன்பிற்றதகண் பிறிதுண்டோ எனவேற்றுப்பொருள்வைப்பணிதந்துகடறிநர் “அன்புடையார் என்பு முரியப்பிறர்க்கு” எனவருதல்காண்க. 71

அளங்கொளளக்காரும்பரப்பிலண்டருலகிலப்பறந்தில்
விளங்குமாதர்க்குநினிவரினியாவனெனவின் றார்

களங்கீர்த்தமகிமுகத்தார்கானவெள்ளங்காங்கோப்பப்
துளங்கல்லாததனிக்குன்றிற்றொக்கமயிலிற்சூழ்ந்திருந்தார்.

(இ-ள்) அனங்கொன் அனங்கர் இரும்பரப்பில்—உப்பளமமைந்த கடல்
சூழ்ந்த பெரிய நிலவுகின் பரப்பிலும், அண்டர் உலகில் அப்புறத்தில்—தே
வருகிலும் அகற்கப்பாலுள்ள வுலகத்திலும், விளங்குமாதர்கற்பினர்—விள
ங்கும் உழகிய சம்பி'னையுடைய பெண்களுள், இவரின் யாவர் எனநின்றார்—
இவர்களைப் போலக்கற்புடையவர்கள் யார் என்று கருதநின்ற, களங்கமீர்த்தம
கிமுகத்தார்—குற்றத்தினின்றாகிய சங்கிரையோத்த முகத்தையுடைய
அறுபதினாயிரம் பெண்களென்னும், கானவெள்ளம் காங்கோப்ப—கூட்டப்
பரப்பு அக்கோயிலில்கிறிதும் இடமின்றாக, துளங்கல்லாததனிகுன்றில்—
நிலைகலங்குத வில்லாத வெரப்பில்லாத பெரிய மலையில், தொக்க மயிலின்
சூழ்ந்திருந்தார் — நெருங்கிய மயிற்கூட்டம்போல அரசனவிடாது சூழ்ந்
திருந்தார்கள்.

தசரதனொடு வானிற்செல்ல மனந்துணிந்தமையால் பெருங்கற்பினர்என்
பார் விளங்குமாதர்கற்பினர் இவரின்யாவரென நின்றார் எனவும், தசரதனை
மலையாகவும், இவர்களை மயிலாகவும் கூறுவார் தனிக்குன்றிற்றொக்கமயிலிற்
சூழ்ந்திருந்தாரெனவும் கூறினார்.

72

கைத்தசொல்லாலுயிரிழந்தும்புதல்வற்பிரிந்துங்கடையோட
மெய்த்தவேந்தன்நிருவுடம்பைப்பிரியாதரற்றிவிட்டிலரால்
பித்தமயக்கார், சுறவெறியுற்றிப்பெரியகடல்கடக்க
உய்த்துமீண்டநாவாயிற்றமும்போவாரொக்கின்றார்.

(இ-ள்) கைத்த சொல்லால் உயிர்இழந்தும்—கைகேசியினது கசந்த
சொல்லால்சனது உயிர்சொரந்தும், புதல்வன் பிரிந்தும்—பெறுதற்கரிய புத்
தனைப் பிரிந்தும், கடைஓட மெய்த்தவேந்தன்—கடைபோக மெய்மை
மையையுடைய அரசனது, திரு உடம்பை—அழகிய வுடம்பை, பிரியாது
அரற்றிவிட்டிலர்—சிறிதும்பிரியாது கதறிஅவலவிட்டு நீங்காதிருந்தவர்கள்,
பித்தம்மயக்குஅம் சுறவுஎனும் பிறவிப்பெரிய கடல்கடக்க உய்த்து மீண்டநா
வாயில்—வாதபித்த கிலேட்டு மங்களாகிய சுறாமீன்கள் கொன்றுவருத்தும்பி
றவியாகிய பெரியகடலை கடக்கச்செலுத்தித் திரும்பியமரக்கலத்தில், நா
மும்போவார் ஒக்கின்றார்—தாமுமேறி உடன்போவாரெனொத்தவராயினார்

பிறவியைக் கடலாகவுருவகஞ் செய்தமையால் வாதபித்தகிலேட்டுமங்க
னென்னும்பிணிகளைச்சுறாமீன்களாகவுருவகஞ்செய்தும், அவனோடுவான்செ
ல்லஅறுபதினாயிரம் பெண்களும்மனம் வலத்திருந்தமையால் கடல்கடக்கவய்
த்துமீண்ட நாவாயிற்றமும் போவாரொக்கின்றார் எனவும் கூறினார்.

73

மாதரர்களறுபதினாயிரமுள்ளம்வலித்திருப்பக்
கோதில்குணத்துக்கோசலையுமினையமாதங்குழைத்தேங்க
சோகிமணித்தேர்ச்சுமந்திரன்யென்றரசன்மன்மைசொல்லாத்
லேதமுனிவன்விதிசெய்தவினையேநாக்கிவிம்முவான்.

(இ-ள்.) மாதரர்கள் அறுபதினாயிரரும் உள்ளம் வலித்து இருப்ப—
அறுபதினாயிரம்பெண்களும்வானிற்செல்லமனம்வலித்திருக்கவும், கோதுஇல்.
குணத்து கோசலையும் இளையமாதும் குழைந்துஎங்க—குற்றமற்றகுணத்தை
யுடைய கௌசலாதேவிச் சுமத்திராதேவியம்மனங்குழைந்துஇரங்கவும், சோ
கிமணி தேர்சுமத்திரன்சென்று அரசன் தன்மைசொல்ல—ஒளிவாய்ந்தஇரத்
தினமழுத்திய தேரையுடைய சுமத்திரன்சென்று அரசனது தன்மையைச்
சொல்ல, வந்த வேதமுனிவன் விதிசெய்த வினையைநோக்கி விம்முவான்—
அங்குவந்த வேதங்களையுணர்ந்த வசிட்டமுனிவர் போகும்செய்த நிலைபைப்
பயனைநோக்கி மனம்பொருமுவார்.

74

செய்யக்கடவசெயற்குரியசிறுவர் ஈண்டையார் அல்லர்
எய்தக்கடவபொருளெய்தாதிகவாவென்னவியல்பென்ன
மையற்கொடியாண்மகனீண்டியதான்முடித்துமற்றென்ன
தையற்கடனின்றெறிந்தவனைத்தாலைக்கடலின்றலையுய்யும், தான்

(இ-ள்.) செய்யக்கடவசெயற்கு உரியசிறுவர் ஈண்டையார் அல்லர்—
ஈமக்கடன்களைச் செய்தற்குரிய புத்திரர்கள் இவ்விடத்திலுள்ளாரல்ல, எய்
தக்கடவபொருள் எய்தாது இகவா என்ன — மக்களுடம்பெடுத்தோர்க்கு
அடையக்கடவனவாகிய நன்மைநீமைகள் அடையாமல் நீங்கா எனவும் இய
ல்பு என்ன மையல் கொடியான்மகன் ஈண்டுவந்தால்முடித்துமன்ன—தன
க்கு இயற்கைத்தொழிலென்று மயக்கம் விளைக்குங் கொடுத்தொழிப்புண்ட
கைகேசியினது புத்திரன் இவ்விடத்து வந்தால் இக்கடன்களை முடிப்போம்
எனவும், அவனை தையல்கடல்கின்று எடுத்து—அந்தசரதனை அறுபதினாயிர
தேவிமாராகிய கடற்பரப்பினின்றெடுத்து, தயிலக்கடலின்தலை உய்த்தான்-
வாசமுட்டத் தயிலக்கடலிற் செலுத்தினான்.

உயிர்கழிந்த வுடம்புமுறுகியழியாது பதஞ்செய்ய வாசமுட்டுதல்வழக்கு
ஆதலால் தையற்கடனின்றெடுத்தவனைத் தயிலக்கடலின்றலையுய்த்தானென
க்கூறினார்

75

தேவிமாரைவற்குரிமைசெய்நாளிற்செந்தியின்
ஆவிநீத்திரெனநீக்கியரிவைமார்களிருவரையும்
தாவில்கோயிற்றலையிருத்தித்தண்டார்ப்பாசற்கொண்டனைகென்
றேவினான்மன்னவனையெழுதிமுடங்கல்கொடுத்தவரை.

(இ-ள்.) தேவிமாரை—அறுபதினாயிரத்தேவிமார்களையும், இவற்குஉரி
மை செய்யும் நாளில்—இத்தசரதனுக்குச் செய்தற்குரியகடன்களைச்செய்து
முடித்தகாலையில், செந்தியின் ஆவிநீத்திர் எனநீக்கி—செவந்த நெருப்பில்
வீழ்ந்து உயிரைவிடுங்கொன்று அத்தொழினின்றும் நீக்கி, அரிவைமார்கள்
இருவரையும் தாவுஇல்கோயில் தலைஇருத்தி—கௌசலை சுமத்திரையென்
னுமிரண்டு தேவிமாரையும் கெடுதலில்லாத கோயிலின்கண் தசரதன்பாலி
ருத்தி, மன்னவன் ஆனை முடங்கல் எழுதிக்கொடுத்து அவரை—தசரதன்ஆ
னையென்று ஓர் ஓலையெழுதிக்கொடுத்து அங்குள்ளது துவரை, தன்தார்ப்பா

தன்கொண்டு அனையன்று எயினான்—சண்ணியமாலையணிந்த பரதனைக் கொண்டுவரக்கடவீரொன்று வசிட்டமுனிவரேவிறார்.

அறுபதிலுயிர்த் தேவிமாநம் உன்றே நெருப்பிற் பாயமுயன்றனர்ஆசு
லால்இன்றொழிகளன நீக்கினராதலின் இவற்றுகரிமைசெய்யுநாளிற் செந்தி
யின்—ஆவிநீத்திரொனக்கி என்றார். 76

போரூரவருங்கேகயர்கோன்பொன்மாநகரம்புகவெய்த
ஆனாவறிவினருந்தவனாநமார்பள்ளிபதுசேர்தான்
சேனாபதியிற்சுமத்திரனைச் செயற்பாற்றுகரியசெய்கென்னு
மேனாந்சொன்னமாந்தர்க்குவினோத்தினிநாம்விளம்புவாம்.

(இ-ள்.) கேகயர்கோன் பொன்மாநகரம் புகளய்த அவரும்போனார்—
கேகயராட்டிலுள்ளோர் உரசனதுஇலக்குமிவசிக்கும் பெரிய நகரத்திற் போ
யடைய அத்தூதுவரும் விரைந்து சென்றார்கள், சுமத்திரனைசேனாபதியின்-
சுமத்திரனாகிய முதல்மத்திரிபைநோக்கிச் சேனாபதியைப்போல செயல்பா
ற்றுகரியசெய்த என்ன—குடிகட்டுச் செய்தற்குரிய கடன்களை வழுவாது
செய்யக்கடவாய் என்று கூறி, ஆனா அறிவின அருந்தவனும் அறம்ஆர்பள்ளி
அதுசேர்ந்தான்—நீங்காதமெய்யுணர்ச்சியுடைய வசிட்டமுனிவரும் அறம்
குடிகொண்டதவச்சாலையையடைந்தார், மேல்நாட்சொன்னமாந்தர்க்கு—முன்
புகாம்கூறியமக்களுக்கு, வினோத்ததுஇனி நாம் விளம்புவாம்—நிகழ்த்த செய்தி
யையினிநாமெடுத்துக் கூறுவோம்,

வசிட்டமுனிவர் சுமத்திரனைநோக்கி அச்சுமத்திரன் முதலிய அமைச்சர்
களுக்குக்குத் தலைமையையுடையோராதலால்செயற்பாற்றுகரியசெய்கென்னு
எனவிடைசுத்தும், சேனாபதி அரசனாணைக்கிழொதுங்கிடப்பதுபோல நீச்
சரதனைக்கிழொதுங்கிக் குடிகளை நடத்துக வென்றனராதலால், சேனாபதியி
ற்செயற்பாற்றுகரிய செய்கென்னு எனவும் கூறினார்.

மீனீர்வேலைமுரசியம்பவிண்ணோரேத்குமண்ணைமந்தசுத்
துநீரொளிவாள்புடையிலங்கச்சுடர்த்தேகேறித்தேனநிலை
வானேபுக்கானரும்புதல்வன்மக்களகன்றர்வருமளவும்
யானேகாப்பனிவ்வுலகையென் பான்போலவெறிகதிதிரான்.

(இ-ள்.) அரும்புதல்வன்—நமது குலத்திற்குமுன்னிய பெறுதற்கரிய
தசரதன், வானேபுக்கான்—சுவர்க்கமடைந்தான், மக்கள் அகன்றார்—நமது
மரபிற்குமுன்னிய இராமமூர்த்தி முதலியமக்களும் காட்டிற்கும் வேற்றுராட்
டிற்கும்சென்றனர், வரும்அளவும்--அவர்கள் வருங்காலும், இடலகையானே
காப்பான் என்பான்போல—நானே இந்த உலகினைக்காப்பேனென்று கூறி
யெழுந்தவன்போல, எறிகதிதிரான்—இருளையோட்டும் சூரியன், மீனரீரே
லைமுசுதியம்ப—மீன்களுலவும் நீர்மயமாகிய கடலென்னு முரசுமுழங்கவும்,
விண்ணோர் ஏத்தமண் இறைஞ்சு—தேவர்கள் துதிக்கவும் நிலவுலகிலுள்ளவர்
கள்வணங்கவும், துநீர் ஒளிவாள்புடை இலங்க—புனிதத்தன்மை வாய்ந்த
னதுஒளியென்னும் உடைவாள் இடையினோர் பாலவிளங்கவும், சுடர்தே
எறிகதிதிரான்—ஒளியமைந்த தேர்மேலேறி உதயமானான்.

அரசன் புறப்படுங்கால் முரசியம்பலும் உலவினர் துதித்தலு முளதாதல் போலச், சூரியனொழுகால் வைகறையிற்கடலொலித்தலும் இருட்போகில் அரக்கர்செய்யும் துன்பத்தினின்று நீக்கினோமென்று விண்ணவர் துதித்தலும், இருட்போகில் தத்தம் செயலொழித்தமக்கள் தாம் செய்யுங்கடன்களில்முயற் றெழுத்தவணங்க ளுமுடைமையால் அரசற்கூரிய சிறப்புத்தோன்றக் கூறி னார், சூரியன் உதயஞ்செய்தலைத் தமது மரபிற்கேற்றநிறிய மக்கள் வருங்கா றும் அரகில் நானேசெய்வனென்று எழுந்ததை யொக்குமெனக்கவி அத்திய வசயித்துக் கூறுதலால் சற்குறிப்பேற்றவுவமையணி.

78

வருந்தாவண்ணம்வருந்தினார்மறந்தார்தம்மைவள்ளலும்ங் கிருந்தாவனன்றோடுருந்தார்கனெல்லாமெழுந்தாரருளிருக்கும் பொருந்தாமரைக்கட்கருமுகிலைப்பெயர்ந்தார்காணர்பேதுமற்றாடார் பொருந்தாநயனம்பொருந்திநமைப்பொன்றச்சூழ்த்தவென்புரண்

(இ-ள்) வருந்தாதவண்ணம் வருந்தினார் தம்மைமறந்தார்—ஒருகால்வரு த்தாலும் ஒழிதலுமின்றி அன்றுவருத்தம் கூர்ந்த நகராக்கள் தம்மைமறத் துதுயின்றார்கள், வள்ளலும் அங்கு இருந்தான் என்றே இருந்தார்கள் எல்லாம் எழுந்தார்— இராமமூர்த்தியும் அங்கிருந்தானென்றே இருந்தவர்கனெல்லாருந் தத்தத்துயிலினின்று மெழுந்தார்கள், அருள் இருக்கும்பெருந்தாமரைக்கண்க ளருமுகிலைபெயர்ந்தார் காணர்பேதுமற்றார்—அருள்குடிக்கொண்ட பெரிய தாமரைமலரைஒத்த கண்களையுடைய இராமமூர்த்தியை அங்குப்பெயர்ந்து சென்று காணாதவராய்மயங்கி, பொருந்தாத நயனம்பொருந்தி—துன்பத்தால் துயில் கூடாதகண்கள் துயில்கூர்ந்து, நம்மைபொன்றசூழ்த்த என்னபுரண் டார்—நம்மையுயிர்வாங்க ஆலோசித்தனவென்று நிலத்தின்மேல் வீழ்த்துபுரண் டருதார்கள்.

பெயர்ந்தார், காணர் மேதுமற்றார்,முற்றெச்சங்கள். இராமமூர்த்திவனத் திற்குச்சென்ற அன்றுகொட்டு, விடாததுன்புடக்கின்றாரென்பார் வருந்தா வண்ணம் வருந்தினாரெனவும், கண்கள் துயில்கூர்ந்து நம்மைக்கெடுத்தனவெ ன்பார் பொருந்தா நயனம் பொருந்தி நமைப்பொன்றச் சூழ்த்தவெனவுங் கூறினார்.

79

எட்டுத்திசையுமோடுவாரொழுவார்விழுவாரிடர்க்கடலுள் எட்டுநீத்தானமையென்பார்வெய்யவையன்வினையென்பார் ஓட்டிபடர்ந்ததகண்டகமில்வலகத்தவளதன்றோவுணர்வவர் சுட்டிச்சேர்கலாற்றுதுமேல்தொடர்துந்தேதின்சுவடுன்பார்.

(இ-ள்) எட்டுதிசையும் ஒடுவார் எழுவார்—எட்டுத் திசைகளிலும் இராமமூர்த்தியை நாடஎழுவாரும், இடர்கடல் உள்விழுவார்—அங்குக்காண மையால் துன்பக்கடலில் வீழ்த்தழுத்துவோரும், நம்மையின்விட்டு நீத்தான் என்பார்—நம்மை அவ்விராமமூர்த்தி இங்குவிட்டு நீக்கினார் என்பவரும், வெ ய்யவினை என்பார்—கொடிய தீவினாஎன்போரும், ஓட்டிபடர்ந்த தண்டகம் இ உலகத்துஉளது அன்றோ—அவ்விராமமூர்த்தி மறைத்துசென்ற தண்ட காரணியமும் இத்தலுலகத்தினுள்ளதகலகா(ஸ்ரீலால்)உணர்வால் சுட்டிச்சேர்

தலுஆற்றுதுமேல்-நமது அறிவாயுன்ன இராமமூர்த்தியைக்குறித்துச் செல்
லத்தொடங்குவோமானால், தேரின்சுவடுதொடர்தும் என்பார்—தோக்கால்
வழியைத தொடர்ந்து சொல்லுவோமென்பவரும் ஆயினார். 80

தேரின்சுவடுநோக்குவார்திருமாநகரின்மிசைதிரிய
ஊருந்திகிரிக்குறியொற்றியுணர்ந்தாரெல்லாமுயிர்வந்தார்
யாரும்ஞ்சலைபன்போயயோத்தியடைந்தானெனவசனிக்
காருங்கடலுமொருவழிக்கொண்டார்த்தவென்னக்கடிதார்த்தார்

(இ-ள்.) தேரின் சுவடுநோக்குவார்—அத்தீதர்க்காற் சுவட்டைநோக்கி,
திருமாநகரின்மிசைதிரிய—அதுபொலிவமைந்தநகரத்தின்மேல் திரிந்துசெ
ல்ல, ஊருந்திகிரிகுறி ஒற்றியுணர்ந்தார் எல்லாம்—ஊர்ந்தசக்கரத்தின் சுவட்
டை அடியொற்றியறிந்தநகரவாசிகளெல்லாரும், உயிர்வந்தார்—சென்றவயிர்
மீளப்பெற்றவராய், யாரும்அஞ்சல்—எவரும் அஞ்சதல்லொழிக, ஐயன் அயோ
த்திபோய் அடைந்தான் என்ன—இராமமூர்த்தி அயோத்திசென்றடைந்தா
ரென்று, அசனிகார் உம்கடல் உம்ஒருவழிகொண்டு ஆர்த்தஎன்ன—இடியை
யுடைய மேகமூங்கடலும் ஒருவழிக்கொண்டு ஒலித்தனபோல, கடிது ஆர்த்
தார்—மிகவும் ஒலித்தார்கள்.

நகரின்மேல்மீண்ட தென்பதுதோன்ற நகரின்மிசைதிரிய என்றார். 81

மானவரவின்வாய்த்தியவளைவான்றொளைவாளெயிற்றின்வழி
ஆனகடுவுக்கருமருந்தாவருந்துமமுதம்பெற்றுய்து
போனபொழுதித்புகுந்தவயிர்பொறுத்தார்பொருவரிய
வேனின்மதனைமதனழித்தான்மீண்டானென்னவாண்டையார்

(இ-ள்.) பொருவுஅரிய—ஒப்பில்லாத, வேனில்மதனைமதன் அழித்தான்
மீண்டான்என்ன ஆண்டையார்—வேனிந்காலத்துக்குரியமனமதனைத்தனது
அழகால் அவன்வலிமையை அழித்தஇராமமூர்த்திநகர்க்குத்திரும்பிணைஎன்
றுஅவ்விடத்திலுள்ளோர், மான அரவின்வாய்—பெருமையமைந்தபாம்பின
துவாயிலுள்ள, தீய வளைவான் தொளைவான் எயிற்றின்வழி ஆன கடுவுக்கு—
கொடிய வளைவமைந்த பெரிய தொளைவாய்த வாள்போன்ற பல்லின்
வழிநிந்தியவிடத்துக்கு, அருமருந்து ஆகஅருந்தும் அமுதம்பெற்றுய்து
போனபொழுதிதல்—அடைதநகரிய ஓர் மருந்தாகப்பருகும் அமிர்த்தத்தைப் பெ
ற்றுப்பிழைத்தநகரலத்தில் புகுந்த உயிர்பொறுத்தார் ஒத்தார்—மீண்டவுயிரை
ச்சுமந்தவரோத்தாராயினார். 82

ஆறுசெல்லச்செல்லத்தேரழிகண்டாரயலப்பால்
வேறுசென்றநெறிகாணார்விமரின் நவவகையராய்
மாறியலகம்வகுத்தநாள்வரம்புகடதுமண்முழுதும்
ஏறியொடுங்குமெறிகடல்போலெயின்மாநகரமெய்தினார்.

(இ-ள்.) ஆறுசெல்லசெல்ல தேர்ஆழிகண்டார்—மீளும்வழியிற்செல்லுந்
தோறும் செல்லுந்தோறும் தேர்ச்சுவட்டைக்கண்டு, அயல் அப்பால்வேறுசெ
ன்றநெறிகாணார்—அயலில்அப்புறம்பேறுவழியில்தேர்சென்றவழியைக்காண
மையால்விமரின் நவவகையர்ஆய்-நகரிடத்தேத்திரும்பினாரென்று தூர்த்த

மகிழ்ச்சியையுடையவராய், மாறிலகம்வகுத்தநான்—உலகுநிலைதிரிதலால்சிருஷ்டித்த பின்னாலில். வரம்புகடந்துமண்முழுதும் ஏறி—தனது நிலைகடந்து மண்முழுதும் பரவி, ஒடுங்கும் எறிசுடல்போல்—வழிநாளில் ஒடுங்கிய அலையெறியுங்கடலைப்போல, எயில்மாநகரம் எய்தினார் மதில்கூழ்த்தபெரியஅயோத்தி நகரத்தை யடைந்தார்.

ஊழிகாலத்தில்திலைபெயர்ந்து பரவியகடல்சிருட்டிகாலத்தில்ஆணைய நிலைகடவாதுநின்றலால் வரம்புகடந்து மண்முழுதும் ஏறியொடுங்குமெறிகடல்போல் என்றார். 83

புக்காரரசன்பொன்னுலகம்போனானென்னுடையபொருள்கேட்டார் உக்காரநெஞ்சமுமுடிநுருத்தாருற்றெகமமா லுடையபரிசுவதக்காரன்போனவன மென்னுந்தகையுமுணர்ந்தார்மிகையாவி அக்காலத்தேயகலுமோவவதிபென்றொன்றுபாசாளுல்

(இ-ள்) புக்கார் அரசன்பொன் உலகம்போனென்னெனும் பொருள்கேட்டார்—நகரிற்புகுந்து தயரதர் விண்ணுலகஞ்சென்றொண்ணுஞ் செய்தியைக்கேட்டு, நெஞ்சம் உக்கார் உயிர் உகுத்தார்—நெஞ்சமுருகியுயிர்சோர்த்தார்கள், உற்றது எம்மால் உரைப்பு அரிது—அவர்களடைந்த சோகத்தையெம்மால் கூறுதலரிது, தக்காரன்போன வனம்என்னுத் தகையும் உணர்ந்தார்—நடுவுநிலைமையையுடைய இராமமூர்த்தி வனத்திற்கென்றனொன்று தன்மையையுமறிந்தார், அவதிஎன்றுஒன்று உளதுஆனால்—காலவரையறையென்றொன்றுளதாயின், மிகையூவி அக்காலத்தே அகலுமோ—அவர்க்கு மிகையாயுள்ள பிராணன் அப்பொழுதே வரையறையினின்று நீங்குமோ.

“அளத்தனபோக மவரவராற்றல்” என்று கூறியிருத்தலால், நாம் உயிர்விடக்கருதினும்கழியுமோவென்பார் அவதிபென்றொன்றுளதானுல்லிகையா வியக்காலத்தேயகலுமோ என்றார் 84

மன்னற்கல்லாவனம்போனமைத்தற்கல்லார்வாங்கரிய இன்னற்கல்லாபயிலினா ப்பட்டாரிருந்தாரின் தவருந்தவனும உன்னற்கரியபழிக்கக்கூடியன்றோவொழிந்தத்யானென்று பன்னற்கரியபலபெறுபுமபகர்வாபலகபலபரீக்கினான்.

(இ-ள்) மன்னற்கு—தயரதன் பொருட்டும், அவ்லார் வனம்போனமைத்தற்கு—இருள்செறித்த வனம்போன இராமமூர்த்தி பொருட்டும், அவ்லார்—உடன்சென்ற நகரவாசிகளல்லாதவர்கள், வாங்குஅரிய இன்னல்கிறையின் இடைப்பட்டார் இருந்தார்—பெயர்த்தற்கரிய துன்பமாகிய சிறையினிடத்துச் சிமிழ்ப்புண்டவராயிருத்தனர், நின்ற அருத்தவனும்—அங்குசின்ற செய்தற்கரியதவத்தைகையுடைய வசிட்டமுனிவரும், உன்னத்தாரிய பழிக்கு அஞ்சி அன்றோயான் ஒறித்தது என்று—நினைத்தற்கரிய பழிக்கஞ்சியல்லவாயா நொழிந்ததென்று, பன்னற்கு அரியபலபெறியும் பகர்தன—சொல்லுத்தற்கரிய பலத்தெடுதிகளையும் எய்துதுகூடநி, பதைப்பை நீக்கினான்—கொச்சலாதேயமுதலியோர் மனப்பதைப்பினை யொழித்தார். 85

வெள்ளத்திடைவாழ்வடவனலையஞ்சிலேலகடவாத
பள்ளக்கடலின்முனிபணியாற்பையுணகரம்வைகிடமேல்
வள்ளற்றாதைபணியென்னும்வானோர் தவத்தால்வயங்கிருளி
னள்ளிற்றோனவரிசிலைக்கைநம்பிசெய்கைநடத்துவாம்.

(இ-ள்.) வெள்ளத்து இடைவாழ்வட அனலை அஞ்சி—தனதிடத்து வா
ழும் வடவாழகாக்கினியை யஞ்சி, வேலைகடவாத பள்ளம் கடலின்—கரை
கடவாத பள்ளம் வாய்த்தகடலைப்போல, முனிபணியால்—வளிட்டமுனிவரது
பணித்த இன்சொல்லால், பையுண்கரம் வைகிட—துன்பக்கடலில் நகரி லுன்
னோர் ஆழ்ந்து மயங்கி, மேல்—இனி, வள்ளல் தாதைபணிஎன்னும் வானோர்
தவத்தால்—கொடுக்குந் தன்மைவாய்ந்த தயரதனது பணியென்னும் தேவர்
கள் செய்ததவத்தினால், வயங்கு இருளின் நள்ளில்போன வரிசிலைக்கைநம்பி
செய்கை நடத்துவாம்—யிக்கநடு இருளில் காட்டிற்குச்சென்றகட்டமைந்த
வில்லினையேந்திய கையையுடைய இராமமூர்த்தியினது செய்கையை இனி
யெடுத்துக்கூறுவாம்.

அரக்கர்செய்யுந்தீவகொழித்தற்கே தயரதன்காட்டிற்குச்செல்லவயியது
முன்னர்க்குறையிறந்ததேவர்செய்த தவமாதலால் பணியென்னும் வானோர்
தவத்தால் என்றார். 86

தைலமாட்டுப்படலம்.

முற்றிற்று

—ஆதிருவிருத்தம் ௬௬—

அ- வது கங்கைப்படலம்.

வெய்யோனொளிதன்மேனியின்விநிசோதியின்மறையப்
பொய்யோவெனுமிடையொடுநினையானொளிப்போனான்
மையோமரகதமோமறிகுலோமழமுமுகிலோ
அய்யோவிவண்வடிவென்பதொழியாவழகுடையான்

(இ-ள்.) மை ஒ மரகதம் ஒ மறிகடல் ஒ மழமுமுகில் ஒ—அஞ்சனமோ
மரகதமணியோ அலைகள் மடங்கிவருங் கடலோ குற்றகொண்டமேகமோ, இவ
ண்வடிவுளன்பது—இவனதுவடிவென்று சொல்ல, ஓர் அழியாதஅழகுடையான்—
ஓர் அழியாத அழகையுடைய இராமமூர்த்தி, வெய்யோன ஒளி—
சூரியனுடைய ஒளியானது, தன்மேனியின் விநிசோதியின் மறைய—தனது
திருமேனியின்கண்விரிந்த ஒளியால்மறைபட, பொய்யோ என்னும் இடை
யாளோடும்—இதுபொய்யோவென்று கண்டோர்மருளும் இடையையுடைய
சாநகியாரோடும், இனையானொளி அய்யோபோனான்—இனையபெருமானோ
டும் ஐயோ காட்டிற்சென்றான்

பொய்என்பது இன்மையாதலால் பொய்யோ வெனும் இடையாள்ளன்
அய்யோ இரக்கச்சூறிப்பிடைச்சொல் ஓர் என்னும் பண்புச்சொல்லிவ
னன்றியழகுடையார் இன்மைமேனின்றது. இதுவருமிடந்தோடாகு சொ
ள்கு என்பது முற்றொச்சம்

அளியன்னகொரமல்துன்னியகுழலாள் கடலமிர்தின்
தெளியன்னகொர்மொழியாணிநைதவமன்னதொர்செயலாள்
வெளியன்னதொரிடையாளொடும்விடையன்னதொர்நடையான்
களியன்னமுமடவன்னமும்நடமாடுவகண்டான்.

(இ-ள்.) அளி ஒ¹ அறல்அன்னது-வண்டினையும் ஒப்பில்லாதகருமண
லையுமொத்த, துன்னிய குழலாள்—இடையின்றிநெருங்கிய கூந்தலையுடைய
வரும், கடல்அமிர்தின் தெளிஅன்னது ஓர் மொழியாள்—கடலிற்குநன்றிய
அமுதத்தெளிவு ஒன்றுதனக்கு ஒப்பாதலன்றி மற்றொன்றுத் தனக்கொப்பில்
லாத சொல்லையுடையவரும், நிறைதவம் இன்னது ஓர் செயலால்—நிறைந்த
தவமே யுருக்கொண்டதொத்த ஒருசெயலையுடையவரும், வெளி அன்னது
ஓர் இடையாளொடும்—ஆகாயத்தையொத்த இடையையுடையவருமாகிய
சாநகியாரோடும், விடைதன்னது ஓர்நடையான்—காளையையொத்த ஒப்பில்
லாத நடையையுடைய இராமமூர்த்தி, களிஅன்னம் உம் மடஅன்னம் உம்—
களிப்பையுடைய சேவலன்னமும் மடமையையுடைய பெடையன்னமும்,
நடமாடுவ கண்டான்—இறுமாப்போடு உலவுதலை இராமமூர்த்தி கண்ட
ருளிணன்.

மக்கள் சஞ்சரித்தலை வழக்கில் நடமாடுகின்றாரென வழங்குதலால், அன்
னத்திற்கு நடஞ்செய்தலின்மையின் நடுமாடுவதென்றற்கு இறுமாப்போடுவது
தலென்றும், வெளிஅருவமாகையால் வெளியன்ன தொரிடையாளெனவும்,
பெருமிதநடையுடையோனாதலால் விடையன்னதொர் நடையான் என
வும், பிரியாதுறைதலால் சளியன்னமும் மடவன்னமுமெனவுங் கூறினார்.
ஆடுவ தொழின்மேனிற்றலால் வினைமுற்றுப்பெயர். 2

அஞ்சம்பையுமய்யன்றன தலகம்பையுமளவா
நஞ்சங்களைவெலவாகியநயனங்கையுடையாள்
துஞ்சங்களிவரிவண்டு கள்குழலின்படி சுழலும்
கஞ்சங்களைமஞ்சன் கழனகுகின்றதுகண்டான்.

(இ-ள்.) அஞ்ச அம்பையும் அய்யன் தனது அலகுஅம்பையும் அளவா-
மன்மதனைந்தியபஞ்சபாணங்களையும் இராமமூர்த்தியினதுகூரிய அம்பையும்
தமக்கோருருவாகக்கொண்டு, நஞ்சங்களை வெல்ல ஆகிய—நஞ்சினை வெல்ல
வமைந்த,நயனங்களை உடையாள்—கண்களையுடைய சாநகியார், சளிதுஞ்சம்
வரிவண்டுகள்—களிப்போடு நிலைபெற்றவரியமைந்தவண்டுகள், குழலின்படி
சுழலும்—பாலிலமைந்தகுழல்போலச் சுழன்றுதிரியும், கஞ்சங்களை மஞ்சன்
கழல் நகுகின்றது கண்டான்—தாமரைமலர்களை இராமமூர்த்தியினது திரு
வடிகள் அசுதியாடுதலை² பார்த்தார்.

அஞ்சம்பாவன தாமரை, மாம்பூ, அசோகு, முல்லை, கீலோற்பலம். மைந்
தன் மஞ்சன்போலி. 3

மாகந்தமுமகரந்தமுமளகந்தருமதியின்
பாகந்தருதுதலாளொடுபவளந்தருமிதழான்
மேகந்தணிவருகின்றதுமின்னோடெனமினிர் பூண்
நாகந்தணிவருகின்றதுபிடியோடெனநடவா.

பெனவுங் கூறவமைந்ததாதலால் என லாழலையெனப் பலபொருளுவமைய னிபடக்கூறினார். கண்டான், காணான், வினையாடினன் முற்றெச்சங்கள். 6

பன்னாத்துக்கா ளாந்தொகுபடர்பந்திகளாபிசீர்
அன்னத்துயில்வநிதெண்டலையாணந்துறைபுளினம்
சின்னத்தருமலர் தங்கனசெறிநீர், தனவனமநன்
பென்னத்தியங்கிணைமகிழ்க்கங்கனர்போனார்.

(இ-ள்.) பல் நந்துகள் தரணம் தொகுபத்திகள் படர்—பலசங்குதும் மூத்துகளும் நெருங்கிப் பலபந்திகளாகப் பரவிய, நீர் படு—நீர்நிறைந்தகுளங் களையும், அயல் அன்னம் துயில்வநிதெண்டலை—அதற்கயலில் அன்னத்தா யில்கூர்ந்து தங்கும் சோலைகளையும், அயல்நந்து உறைபுளினம்—அதற்கயலி ல்சங்குகள் தங்குமணற்குன்றுகளையும் அயல்சின்னம் தருமமலர் தந்தனசெறி நந்தவனம்—அதற்கயலில் பலகுறிகளமைந்த மலர்கள் பூத்த நெருங்கியந்தன வனங்களையும், அயல்நன் பொன்னந்திய மதிகண்டு—அதற்கயலில் நல்லபொ ர்கட்டிகள் விளையும் கங்காநதியையுங்கண்டு, உளம்மகிழ்த்தனர்போனார்— மனமகிழ்த்து சென்றார்கள்.

பலகுறியென்றது நிறத்தின் வேறுபாடுகளை. அயல்என்பதை இடை நிலைத்தீவக அணியாகக்கொண்டு ஏனையிடங்களிலும் கூட்டுக 7

கால்பாய்வனமுதுமேதிகள் கதிர்மேய்வனகடைவாய்ப்
பால்பாய்வனநறைபாய்வனமலர்வாயளிபடரர்
சேல்பாய்வனகயல்பாய்வனசெங்காண்மடவண்ணம்
போல்பாய்புனல்மடவார்படிநெடுநாடவைபோனார்

(இ-ள்.) கால்பாய்வனமுதுமேதிகள் — கால்வாயிற் பாய்த்துழக்கும் பெரிய எருமைக்கடாச்சுகள், கதிர்மேய்வன கடைவாய் பால்பாய்வன—இள க்கதிர்களை மேய்தலால் கடைவாயினின்றும் அக் கதிரின்பால் பாயவும், நறைபாய்வனமலர்வாய் அளிபடர்—மதுவடைத்து பாயும் மலரினிடத்து வண் டிகள்செல்லவும், சேல்பாய்வன கயல்பாய்வன—சேல்பாயவும் கயல்பாயவும், பாய்புனல்—பாய்ந்துசெல்லும் நீர்ப்பரப்பில், செங்கால்மட அன்னம்போல்— செவந்தகாலையுடைய இளமைவாய்ந்த அன்னப்பேடுகள்போல, மடவார்படி நெடுநாடு அவைபோனார்—பெண்கள் நீராடும், நெடிய கங்கைக் கரையைச் சேர்ந்த நாடுகளை உடைந்தார்கள்.

நீர்வளத்தால்அவையுளவாதலால் பால்பாய்வன அளிபடர்ச்சேல்பாய்வன கயல்பாய்வன என்றார். கால்பாய்வன நறைபாய்வன முற்றுகள் பெய ரெச்சமாகவும், பின்னுள்ளன செயவெனெச்சமாகவும் வந்தன. மேய்வன என்னும் வினைமுற்றினின்று பிரிந்த தொழிற்பெயர், மூன்றனுருபேற்று கின்றது. 8

கலிவிருந்திய்.

பரிதிபற்றியபல்கலன்முற்றினர்
மருதவைப்பின்வளங்கெழுநாடொரீஇச்
சுருதிக்கும்புரத்தோமிலர்குற்றும்
விநிதிரைப்புனற்கங்கைபைமேவினார்

(இ-ள்) பரிதிபற்றிய பல்கவன் முற்றினர்—சூரியனொளியைக்கவர்ந்த பல வாபணாங்களால் நிறைந்த இராமமூர்த்தி முதலிய மூவரும், மருதவைப்பின்வளம் கெழுநாடு ஒருவி—மருதநிலத்தின் வளமிக்க கங்கைக்கரையிலுள்ளநாடுகளைக்கடந்து சுருதிசுற்று உயர்தோமிலர் சுற்றுகிறார்—வேதங்களைக் கற்றுணர்ந்த குற்றமில்லாத முனிவர்கள் சூழ்ந்த, விரிநிரைபுனல் கங்கையைமேவிநூர் — விரிந்த அலையையுடைய நீர்மயமாகிய கங்காநதியையடைந்தார்கள்.

அரசமக்களாதலால் பல்கவன் முற்றினரென்றார்.

9

கங்கையென்னுங்கடவுட்டிருந்தி
தங்கிவைகுந்தபோதனரயாவரும்
எங்கள்செல்கதிவந்தகென்றேமுற
அங்கனாபசும்காணவந்தன்மினார்

(இ-ள்) கங்கை என்னும் கடவுள் திருந்திதங்கி வையும் தபோதனரயாவரும் — கங்கையென்று சொல்லப்படும் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த சிறப்பமைந்த நதிக்கரையிற் தங்கிய தபோதனர்கொல்லாரும், எங்கள் செல்கதிவந்தது என்று ஏழுரு—நாங்கள் சென்றடையும் பரமபதம் எளிதாக வந்தருளியதென்று விரும்பி, அங்கண் நாயகன் காணவந்து அண்மினார்—அவ்விடத்து இராமமூர்த்தியைக் காணவந்தார்கள்.

அங்கண்நாயகன் என்பதற்கு அழகிய திருக்கண்களையுடையான் எனப் பொருள்கொள்ளினும் இழுக்காது. திருந்திதங்கி நதி கரைமேல் நின்றலால் விடாத விலக்கினை. எங்கள் யாங்கனென்னும் இயல்பின்மேல் நின்றலால் திரிந்ததின் திரிபு.

10

பெண்ணினோக்குஞ்சுவையிற்பிறப்பிற்
கெண்ணினோக்கியியம்பருமின்பத்தைப்
பண்ணினோக்கும்பராவமுதைப்பசுங்
கண்ணினோக்கினருள்ளங்களிக்கின்றார்.

(இ-ள்) பிறப்பெண்ணில் நோக்கும் சுவையில்—பிறப்பெண்களிடத்து நுகர்ந்துணராத காமச்சுவையினும், எண்ணினோக்கி பிறர்க்கு இயம்பரும்இன்பத்தை—சுருதிப்பார்த்துப்பிறர்க்குச் சொல்லுதற்கரியமேம்பட்ட இன்பத்தினை, பண்ணில்நோக்கும் பராவமுதை—இசையிலமைந்த யாவரும் புகழும் அமுதினை, பசுங்கண்ணில்நோக்கினர் உள்ளம் களிக்கின்றார்—தமது அரியகட்புலன்களாற் பார்த்துமனங்களிக்கின்றாராயினார்.

காமநுகர்ந்தோர்க்குத் தோன்றுமின்பம் இத்தன்மையதென்றவாயாற் கூறுதற்கு அரியதுபோல இவரைவழிபட்டு அடைவோர்துருமின்பம் பெரிதாகலின்பெண்ணில் நோக்குஞ்சுவையில் பிறப்பிறக்கெண்ணினோக்கியியம்பருமின்பத்தை எனவும், இசைவடிவாய்க் கேட்போர்க்குச் செவிப்புலனால் நுகரும்இன்பத்தைவினைத்தலால்பெண்ணில்நோக்கும்பராவமுதைஎனவும், அருமைபாராட்டிப் “பச்சைப்பிள்ளை” என்றும்போலத்திரிசயப்படாத பொருளைத்திரிசயப்படக்கண்டு கண்களிகூர்தலால் பசுங்கண்ணினோக்கினருள்ளங்களிக்கின்றார் எனவும் கூறினார்

11

எதிர்கொடேத்தினரின்னிசைபாடினர்
வெதிர்கொள்கோலினராடினர்விரனை
கதிர்கொடாமரைக்கண்ணனைக்கண்ணினால்
மதுரவாரியமுதெனமாந்துவார்

(இ-ள்.) வெதிர்கொள் கோலினர்—திரிதண்ட மேந்திய முனிவர்கள், வீரனை சதிர்கொள் தாமரைக்கண்ணனை—நிகரில்லாத வீரனும்விளக்கம் அமைந்த தாமரைபோலும் கண்களையுடையவனுமாகிய இராமமூர்த்தியை, எதிர்கொடுத்தினர் இன்னிசைபாடினர் ஆடினர்—எதிர்கொண்டு துதித்து இனிய இசைப்பாடி, கண்ணினால்—தமது கட்டிலன்களாகியவாய்களால், மதுரவாரி அமுது என்னமாத் துவார்—இனிய பாற்கடலிற்றேருன்றிய வழுதினைப்பருகு வதுபோல அவனது பொலிவாகிய அமுதினைப் பருகுவராயினர்கள்.

வீரனைகதிர்கொள்தாமரைக்கண்ணனை ஒருபொருள் மேல்வந்தபலபெயர்.

மனையினிங்கியமக்களைவைகலும்
நினையுநெஞ்சினர்கண்டிலர் நேடுவார்
அனையர்வந்துறவாண்டெதிர்ந்தார்களில்
இனியமாதவப்பள்ளிகொண்டெய்தினர்.

(இ-ள்) மனையிலங்கிய மக்களை—தமது வீட்டினின்று தப்பியபிள்ளைகளை, வைகலும்நினையும்நெஞ்சினர்கண்டிலர் நேடுவார்—நாடோறும்கிணந்துருகும் மனத்தினையுடையவராய் அம்மக்களைக்காணுதேதும் தாய்தந்தையர் அனையர்வந்துஉறஆண்டு எதிர்ந்தார்களில்—தப்பிய அப்பிள்ளைகள் தாமேவந்து மனையிலடைய அவ்விடத்து எதிர்ந்த தாய்தந்தையர்களிடம் தல்போல இராமமூர்த்தியைக்களிகூர்த்தெதிர்ந்து இனியமாதவம்பள்ளிகொண்டு எய்தினர்—இன்பம்விளையும் பெரியதவச்சாலையில் கொண்டுவந்து அடைந்தார்கள்.

தமது மனையினின்று தப்பியபிள்ளையை நெடுநாள் காணாது தேடித்திரிவோர்தானே அப்பிள்ளை வந்தடைய எதிர்த்து தாய்தந்தையர் கொள்ளுமகிழ்ச்சிக் களவின்மைபோல, தமது மனத்தினிவகிய பரம்பொருளைக் காணாது வருந்தித் தேடியுழலும் முனிவர்களுக்கெதிரே, தானே வந்தடைதலில் எதிர்ந்தார்களில் இனியமாதவப் பள்ளிகொண்டெய்தினர் என்றார். 13

மொழியுக்கண்ணிற்புதுப்புனலாட்டினர்
மொழியுபின்சொலின்மொய்ம்மலர்கூட்டினர்
அழிவின்பெனுமாரமிர்தாட்டினர்
வழியில்வந்தவருத்தத்தவாட்டினர்.

(இ-ள்) பொழியும் கண்ணில் புதுப்புனல் ஆட்டினர்—இடைவிடாது கண்களினின்றுசொரியும் ஆனந்தபாவத்தால் நீராட்டி, மொழியும்இன்சொல்லின் மொய்ம்மலர்கூட்டினர்—உபசரித்துக்கூறுங் இனிய சொற்களாகிய வார்த்தைமலரைச் சூட்டி, அழிவுஇல் அன்புஎன்னும் அமுது ஊட்டினர்—அழிதலில்லாத தார்கொண்ட அன்பென்னும் பெறுபற்கரிய அமுதத்தை ஊட்டிவழியில்வந்தவருத்தத்தைவாட்டினர்—வழியில்வந்தவந்தமையால் விளைந்தவருத்தத்தைப் பொருக்கினார்கள்.

அவர்கள் கூறிய இன்சொல்லே மலராயிருத்தவில் இன்சொலின் மொய்
ம்மலர் சூட்டினரென்றார். “ஆறுசென்றவெயர்” என்றார்போல வழியில்வந்த
வருத்தமெனக்காரணகாரியம் பற்றிவந்தமையில் அவ்வாறுபொருள்கூறினாம்.
ஆட்டினர். சூட்டினர், ஊட்டினர் முற்றெச்சங்கள். இது அகத்தாற்செய்யு
முகமன். 14

காயுங்கானிங்கிழங்குக்கனிகளும்
தூயதேடிக்கொணந்தனர்தோன்றல்நீ
ஆயகங்கையரும்புனலாடினை
தீயையோம்பினைசெய்யமுதென்றனர்.

(இ-ள்.) காயும் கானிங்கிழங்கும் கனிகளும் தூயதேடி கொணர்ந்த
னர்—சூட்டுவருத்தம்காட்டிலுள்ள கிழங்குகளையும் கனிகளுள்ளும்சுவையை
யுடைய கனிகளையும் தேடிக்கொண்டுவந்து, தோன்றல்நீ—எங்களுக்கரசாயு
ள்ளவனேநீ, ஆயகங்கை அரும்புனல் ஆடினை—அமைந்த அரிய கங்கையில்
நீராடி, தீயையோம்பினை அமுதுசெய் என்றனர்—நித்தியாக்கினியைவளர்த்
துஅமுதுசெய்யாயென்றுகூறினர்.

விருந்தினர்க்குஇது புறத்திற்செய்யும் முகமன்.

15

மங்கையர்க்குவிளக்கன்னமானையும்
செங்கைபற்றினன்றேவருந்துன்பறப்
பங்கயத்தயன் பண்டுதன்பாதத்தின்
அங்கையிற்றருங்கங்கையினாடினான்

(இ-ள்.) மங்கையர்க்கு விளக்கு அன்னமானையும் செங்கைபற்றினன்—
பெண்கள் குலத்துக்கு ஓர்நீபம்போன்ற சாங்கியாடைத் தனதுசெவந்தகை
களாற்றி, தேவரும் துன்புஅற—தேவர்களும்கொண்டதுன்பத்தினின்று
நீங்க. பங்கயத்துஅயன் அங்கையில்—தாமரையில் வசிக்கும் பிரமன்தனது
கையிலுள்ள கமண்டல நீரால், பண்டு தன்பாதத்தின் தரும் கங்கையின்
ஆடினான்—பூர்வததில் தனதுபாதத்தில் திருமஞ்சனஞ் செய்த கங்கையில்
நீராடினான்.

திரிவிக்கிரம வடிவங்கொண்டருளிய காலத்தில் உலகினையளக்கமேலே
நீட்டிய திருவடிசூரப்பிரமஞாடிய திருமஞ்சனநீரோடுவலவகிங் கங்கையாய்
வந்தமையால் பங்கயத்தயன்பண்டு தன்பாதத்தின் அங்கையிற்றரும் கங்கையி
னாடினான் என்றார். 16

கன்னிகர்க்குங்கங்கையுங்கைதொழாப்
பன்னிகர்க்கருமபாதகம்பாருளோர்
என்னோர்க்குவாயா னுமினறெற்றங்க
உன்னோர்க்கின னுயர்ந்தனனியானென்றார்.

(இ-ள்.) கன்னிகர்க்கரும் கங்கையும் கைதொழா பன்னி—கன்னித்தன்
மையினின்று நீர் ததலில்லாத கங்கையுங் கைகூப்பி வாழ்ந்தி, பார்உன்னோர்
நீக்கு அரும்பாதகமன்னின் நீக்குவர்—உலகிலுள்ளோர் நீராடித்தமதுநீக்கு
தற்கரியபாதகத்தைஎன்னால் நீங்கியோகாள்ளுவர், யானும்—நானும், இன்று

என்தந்த உன்னின்—இப்போது என்னைப்பெற்றஉன்னால், யான் நீக்கினன் உயந்தனன் என்றான்—யான் அடைந்தபாதகத்தை நீக்கிப்பிழைத்தேன் என்று கூறினான்.

திருவடியிற் றேன் நினைமையால் எற்றந்தவுன்னினெனவும், அவர்கள் பாதகத்தை யேற்றுப் புண்ணியம் தந்தமையால்மேற்கொண்ட அப்பாதகத்தை நீக்கினன் எனவுக்கூறினான். (17)

வெங்கணுக்கக் கரத்தினன் வெண்ணிறக்
கங்கைவாரசடைக்கற்றையன் கற்புடைய
மங்கைகாணநின்றாடுகின்றான் வகிந்த
தங்கள்சூழியசெல்வனிறேன்றினான்.

(இ-ள்.) கற்புடைய மங்கைகாணநின்று ஆடுகின்றான்—கற்பியுடைய சாநகியார் காணநின்று கீராடுகின்ற இராமமூர்த்தி, வெங்கண் நாகம் கரத்தினன்—கொடிய கண்களையுடைய சர்ப்பக்கணத்தை யணிந்த திருக்கரத்தையுடையவனும், வெள்ளிறம் கங்கைவார் சடைகற்றையன்—வெள்ளிய நிறம்வாய்ந்த கங்கையை யணிந்த நீண்டசடை செருக்கத்தையுடைய ஒருவாகிய, வகிந்தங்கள் சூழிய செல்வனில் தோன்றினான்—பிளவுபட்ட சந்திரனைச் சூழிய சிவபெருமானைப்போல யாவருக்கும் புலப்பட்டருளினான்.

* சடாமுடியையுடைய இராமமூர்த்தி கங்கையினீராகிதலால் கங்கையைச் சூழிய சிவபெருமானைப்போலத் தோன்றினானென்றார். (18)

தள்ளுநீர்ப்பெருங்கங்கைத் தரங்கத்தால
வள்ளிதுண்ணிடைமாமலரானொதும்
வெள்ளி வெண்ணிறப்பாற்கடன் மேலகாள்
பள்ளிநீங்கியபான்மையிறேன்றினான்.

(இ-ள்.) தள்ளும்நீர்பெருங்கங்கைத் தரங்கத்தால்—மணிகளையொதுக்கும் நீர்மயமாகிய பெரிய கங்கையின் தலையிலையில் (சாநகியாரோடு நின்றலால்,) வள்ளிதுண் இடைமாமலரானொடும்—கொடிபோலு துண்ணிய இடையை யுடைய பெருமைவாய்ந்த தாமரைமலரில் வசிக்கும் பெரிய பிராட்டியோடும், வெள்ளி வெள்ளிறப்பாற்கடல்—வெள்ளியைப்போலும் வெள்ளிய நிறம்வாய்ந்த பாற்கடலில், மேலகாள் பள்ளிநீங்கிய பான்மையில் தோன்றினான்—முன்னாளில் கூறும் அறிதூயிலினின்று நீங்கிய தன்மையைப்போல யாவர்க்கும் புலப்பட்டருளினான்.

வெள்ளிய கங்கையில் சாநகியாரோடு நின்றலால் வெள்ளிய பாற்கடலில் அறிதூயினீங்கிகின்ற திருமால்போலென்றார் (19)

வஞ்சிநாணநிடைக்குடாடடைக்
கஞ்சியன்னமொதுங்கவடியன்ன
கஞ்சநீரிலொளிப்பகயலுக்கப்
பஞ்சிமெல்லடிப்பாவையுமடினான்.

(இ-ள்.) இடைக்கு வஞ்சிநாண—இடைக்கு வஞ்சிக்கொடி நாணவும் அன்னம்மடநடைக்கு அஞ்சிதுடைக்க—தள்ளாடிடக்கும் நடைக்கு அன்னம்

கங்கையா ஸ்ரெநிக்ராளித் தி உன்னெநிம்

பொங்குநீர்ச்சுழிபோவனபோன்றவே

(இ-ள்) மங்கை வார் குழல்கற்றை மழைக்குலம்—சாகியாரது நீண்ட கூந்தல் நெருக்கமாகிய மேகசாலமானது, தங்குநீர் இடை தாழ்த்து குழைப் பன—தங்கியகங்கை நீரிஸ்தாழ்த்து குழைதல், கங்கை ஆறுஒடுகாளித்திஒடும்— கங்கைநதியோடு கலந்தகாளித்திநதியோடும், பொங்குநீர்ச்சுழி போவனபோன்ற—பெருகியநீர் சுழித்துப்போதலை யொத்திருந்தன.

உம்மை இரண்டனுள் முன்னின்ற உம்மையை அசைநிலையாக்கிப் பின் னின்ற வும்மையை இறத்ததுதழீய எச்சவும்மையாகக்கொள்க. குழைப்பன போன்ற என்னும் வினைப்பெயர்கள் தொழிற்பெயர்மேல்கின்றன. காளித்தி கருநிமமுடைமையால் கூந்தல்கீழில் வீழ்த்து குழைதலைப்பொங்குநீர்ச் சுழி போவனபோன்ற என்றார்

(23)

சுழிபட்டோங்கியதூங்கொலியாற்றும்புகன்

விழியிற்சேலு கள்வானிறவெள்ளத்து

முழுகித்தேகா னறுகின்றான் முதற்பாற்கடல்

அழுவுத்தன்றெழுவா லெனவாயினாள்.

(இ-ள்.) சுழிபட்டு ஒங்கிய ஒலிதூங்கு ஆறு—சுழித்தோங்கிய வொலி மிக்ககங்கைநதியில், தன்விழியில்சேல்உகன்—தனதுகண்களைப்போலச் சேற் கண்டைகள்தாவும், வால்நிற வெள்ளத்துமுழுகி தோன்றுகின்றான்—வெள் ளிய நிறத்தையுடையவெள்ளத்தில் முழுகிமேலெழுந்த சாகியார், முதல்பா ல்கடல் அழுவுத்துஅன்று எழுவான்என ஆயினாள்—முன்பு பாற்கடற்பாற் பில் அக்காலத்து எழுந்தவரைப்போலானாள்.

பாற்கடலில் முன்புதோன்றுதலால் பாற்கடலழுவுத்தன் நெழுவானெ ன்ன—ஆயினொன்றார். கங்கைவெண்ணிறமுடைமையால் பாற்கடலென்றார் இது பண்புபற்றிய உவமையணி.

(24)

செய்யதாமரைதாள் பண்டுண்டலால்

வெய்யபாற்கடற்கீர்த்தவிளங்குவாள்

ஐயன்மேனியெலாமனைக்காலினி

வவமாரகத்திடைவைகுமே.

(இ-ள்) செய்யதாமரைதாள் பண்டுண்டலால்—இறைவனது தாம ரைபோன்ற திருவடிபைமட்டும் முன்புபரிசித்தலால், வெய்யபாதகம் தீர்த்து விளங்குவாள்—தன்னிடத்து நீராடுவோரது) கொடியபாதகத்தை யொழித் து விளங்குக்கடையானவள், ஐயன்மேனியெல்லாம் அனைதால்—அவ்வி றைவர் திருமேனிமுழுவதும் தீண்டினால், இனிவையம்மாநாகத்து இடை வைக்கும் ஏ—இனித்தன்னிடத்து நீராகும் நிலவுலகிலுள்ளோர்பெரியநாகத் தில்வசிப்பார்களா (வசியாரென்றபடி.)

துறைநுறம்புனலாடிச்சுறுதியோர்

உறையுளெய்தியுணர்வுடையோருணர்

இறைவற்கைகொழுதேகந்தெரியோம்பிப்பின்

அறிவார்காதற்கையாநீருந்தாகினாள்

(இ-ள்.) துறை நறம்புனல் ஆடி—கங்கைத் துறையில் நறுமணங்கமழும் நீராடி, சுருதியோர் உறையுள்ளதி—வேதத்தையோதியுணர்ந்த அந்தணரது பன்னசாலையை யடைந்து, உணர்வுஉடையோர் உணர்—அறிவுடையோருணரும், இறைவன் கைதொழுது—இறைவனைக் கைகூப்பி, ஏந்துஎரி ஒம்பி—நித்தியவேள்வியை வளர்த்து, பின் அறிஞர்காதற்கு அமைவிருந்து ஆகிஞன்—பின்பு அவ்வந்தணரது விருப்பிற்கமைந்த விருத்தாபமெத்தார்.

மூன்றாம் நிலையையுடைய முனிவர்கள் நியோம்புதல் முறையாதலால் எரியோம்பியெனவும், நேற்று வளர்த்ததேயென்ப துதேன்தவர்த்து எனவுக்கறிஞர்

வருந்தித்தான் தாவந்தவமுனையும
அருந்துநீரென்ற மரையாட்டினான்
எருந்துவெல்லுட ருண்டுவெளங்கினான்
திருந்தினர்வயிற் செய்தனதேயுமோ.

(இ-ள்.) தான்வருந்திதர—தான்மந்திரகிரியைத் தாங்கிக்கடையு வந்த அமுதையும் நீர் அருந்தும் என்று—தோன்றிய வழக்கையும் நீங்கள் பருகுமென்று, அமரரைஊட்டினான்—தேவர்களுக்கும் முன்னாட்டிய இராமமூர்த்தி விருந்துமெல் அடகுஉண்டு விளங்கினான்—முனிவரர் இன்று விருந்தாகத்தந்த ஓட சின்னு மூலிகையையுண்டு பொலிந்துதோன்றினான், திருந்தினர்வயின் செய்சனதேயும் ஒ—அறிவாற்சிறந்த பெரியோரிடத்துக் காலத்தாற்செய்த நெனிகள் ஒருகாலத்துத் தேயுமா (தேயாது என்றபடி.)

திருப்பாற்கடலைத் தேவாசுரர்கள் கடையுந் கால் மத்தாயுள்ள மந்திரகிரி அக்கடலுளமுந்தத்திருமால் மச்சாவதாரங்கொண்டிதனது ஆயிரத்திருக்கரங்க ளால் கடைத்தருளினமையின் வருந்தித்தான் தர எனவும், கடைதவால் லமுந்த வமுதினைத்தேவர்களுக்குப்பரிந்துட்டினமையால் வச்சவமுனையும் அருந்தும் நீரென்ற மரையாட்டினான் எனவும், அங்குவந்த முனிவர்களுக்குப் பாலேத்தயி ராக்கும்புரையாயிருந்த ஓடதிஎன்னுமூலிகையை அன்று அங்குப்பகிர்ந்து அவர்களுக்குத் தந்தமையால் இன்று அந்த மூலிகையையவர்கள் கைம்மாறாகத் தந்தமையால் விருந்து மெல்லடகுண்டு விளங்கினான் எனவும், பின் சொல்லப் பட்ட செய்சனதேயா என்னும் பொருளால் முன் சொல்லப்பட்ட வர்ணியமா கிய சிறப்புட்பொருளைச் சாத்தித்தற்குவெற்றுப்பொருள்வைப்பணிதத்து கூறினையான் திருந்தினர் வயிற்செய்தனதேயுமோ எனவும் கூறிஞர் (27)

ஆராலையினுயிராமரிடக்கு

புரியன் டோர்க்குகனெனுமா மத்தான்

துறையுந் கைத்துறைவிடு தொன்மையான்

காயுமவிலினைக் கற்பிரவ்தோளிஞன்.

(இ-ள்.) ஆயகாலையில்—இவ்வாறமைந்த காலத்தில், ஆயிரம் அம்பிக்கு நாயகன்—ஆயிரம்படகுகளுக்குத் தலைவனுள்ள, போர்குகன் என்னும்மாமத் தான்—போர்த்தொழிலில் வல்லகுகனென்னும்பெயரையுடையான், தூயகங் கை துறைவிடம்தொன்மையான்—புனிதமாகிய கங்கைக்கடத்தி அக்கரை

ஒள்ள துறைநிற்கொண்டுபோய்விடும் தொன்று தொட்டுள்ள வாழ்க்கையை யுடையவனும், காயும் வில்லின்ன—வருத்தும் வில்லினையேந்தினவனும், கல் திரள் தோளிணுள்—கல்லைப்போலத் திரண்டதோளையுடையவனும்.

வழிச்செல்வாரைக் கங்கையின் றங்கரையேற்றி அச்சரையில் விடுங் தொழிலினனாதலால் தூயகங்கைத்துறைவிடுங் தொன்மைபான் எனக்கூறி னார். (28)

துடியனானேந்தோற்செருப்பார் கப்பேர்

அடியனற்சிறந்தன்னகிறத்தினுள்

நெடியகாளைநெருங்கலிளிமுநில

இடியினோடெழிந்தாலன்னவிட்டினுள்.

(இ-ள்.) துடியன்—உடுக்கையையுடையவனும், நாயின்ன—நாய்க்குட் டத்தையுடையவனும் தோற்செருப்பு ஆர்த்தபேர் அடியன்—தோலாலமை ந்தசெருப்பைத்தொடுத்த பெரியகாளை யுடையவனும், அல்கிற சால்அன்னகிற த்தினுள்—இருட்படலம்ஒடுபிடத்திற்சிறந்ததுவிளங்குந் தோலநிறக்கையுடைய வனும், நெடியகாளை நெருங்கலின்—அகலிந்த வேட்டுவச்சேனைதன்புடை நெருங்கலால், நீர்முநில இடியினோடு எழஞ்சால் அன்னவிட்டினுள்—கடனீர் பருகிய மேகம்இடியோடெழுந்தாலொச்சு பெருமைபையுடையவனும்.

சுடு-பெருமை. தாளை செருக்கிலெழுந்தவோசை இடியாகவும், குகன் நீர் கொண்டமேகமாகவும் கூறுதலால் ஒப்புமைக்கூட்ட வுமைபவன். (29)

கொம்புதுத்தரிதோட்டி முறைமையான்

பம்பைப்பம்புபடையினன்பல்லவத்

தம்பனம்பிக்குநாதனழிவுள்

தும்பிவிட்டம்புரைகிளைசுற்றத்தான்

(இ-ள்.) கொம்புதுச்சரிதோட்டி முறைமையன்—கொம்புத்துத்தரி யையும் ஊது முறைமையையுடையவனார், பம்பைப்பம்புபடையினன்—பம் பையென்னும் வாச்சியமுடையவனும், பல்லவத்தா அம்பன்—அளவில்லாத அம்பையுடையவனும், அம்பிக்குநாதன்—படகுக்குத்தலைவனும், அழிகவுள்து ம்பி விட்டம்புரைகிளை சுற்றத்தான்—மதத்தாலழியும் கபோலக்கையுடைய யானை கூட்டத்தை யொத்த சுற்றத்தையுடையவனும்

பல்லம் ஒரெண். வப்பிரத்தியன் பெற்றுப்பல்லவமென நின்றது. (30)

காழமிட்டகுமங்கினன்கங்கையின்

ஆழமிட்டநெடுமையினுனரை

தாழமிட்டசெந்தோலன்றயங்குறச்

சூழமிட்டதொகுபுலிவாலினுள்.

(இ-ள்.) காழம் இட்டகுமங்கினன்—சல்லடம்தொடுத்த தொடையையுடையவனும், கங்கையின் ஆழம்இட்ட நெடுமையினுள்—கங்கையின் ஆழங் கண்டநீண்டவுருவத்தையுடையவனும், அரைதாழவிட்ட—இடையினின்றும் தாழவிட்ட, செந்தோலன்—செவந்ததோலாடையையுடையவனும், தயங்குற சூழமிட்டதொகுபுலிவாலினுள்—இதன்மேல் விளங்கும்படி கச்சாகத்தொங்க விட்டவஞ்சுமமைந்த கொலைத்தொழிலையுடையபுலியின் வாலையுடையவனும்

தொடையனவும் சல்லடமுடைமையால்-காமமிட்ட. குறங்கினனென்றார்
பற்றொடும் அன்ன பல்சூழ்கவடியன்
கற்றொடும் அன்ன போலும் மூலினான்
அற்றொடும் அன்ன குந்திபுறநாயினன்
பெற்றொடும் துருநெரிப்புருவந்தான்.

(இ-ள்.) பல்தொடுத்தால் அன்ன பல்சூழ் கவடியன்—பல்லினேனிரையா
கத் தொடுத்தாலொத்த சூழ்கொண்ட பற்கோவையையுடையவனும், கல்தொ
டுத்தால் அன்ன போலும் கழல்வனும்—மலையாதொடுத்தாலொத்த கட்டிய
வீரகண்டையையுடையவனும், அல்தொடுத்தால் அன்ன குந்தியன்—இருளேத்
தொடுத்தாலொத்த சிகையையுடையவனும், ஆளியின்—ஆளியைப்போல,
நெல்தொடுத்து விரிந்த புருவத்தான்—நெற்கிரைபோலமைந்த நெரிந்த புரு
வத்தையுடையவனும்.

கல்லாலமைந்த கண்ணியையுடையோனானால் கற்றொடுத்தன்ன என்றார். கன்னனும் ஒலிக்குறியியைப் புருருவாகத் தொடுத்தாலன்ன என்ப பொருள் கொள்ளுமொன்று. (31)

பெண்ணைவன் செறுமப்பிழங்கி செறி
வண்ணவன்மயிர்வார்த்து முன்மையன்
கண்ணகன் தடமார்பு என்னும் கல்லினன்
எண்ணெயுண்டவிருள்புறமேலியான்.

(இ-ள்.) பெண்ணை வன் செறும்பிழ்—பணியினது வலியசெறும்பைப்
போல, பிறங்கிசெறி வண்ணம் வன்மயிர்வார்த்து உயர்முன்கையன், விளங்
கிச் செறிந்த செறிநிறம்வாய்த்தவலியமயிர்நீண்ட முன்கையையுடையவனும்,
கண்ணகன் தடமார்பு என்னும் கல்லினன்—இடம்பரந்த பெரியமார்பு என்
னும் கல்லையுடையவனும், எண்ணெய் உண்ட இருள்புறமேலியன்—எண்
னெயின் பசைவாய்த்த இருளையொத்த மேனியையுடையவனும்.

செறும்பு பணமரத்தின்மேலுள்ள பொருக்கு. அது இக்காலத்தில் செ
தும்பென வழங்கும். (32)

கச்சொடார் க்கு கறைக்கதிர்வாளினன்
நச்சுராவின்டுக்குறுநோக்கினன்
பிச்சராமன்னபேச்சினனிந்திரன்
வச்சிராயுதம்போலுமருங்கினன்

(இ-ள்.) கச்சொடு ஆர்த்த கறைக்கதிர்வாளினன்—கச்சொடு கட்டிய உதி
ரத்தோய்த்த வுடைவாளையுடையவனும், நஞ்சு அராவின்டுக்குறுநோக்கினன்.
நஞ்சினையுடைய பாம்பைப்போலப் பார்ப்போர்க்கு நடுக்கத்தையுறுத்தும் பார்
வையையுடையவனும், பிச்சர் ஆர் அன்னபேச்சினன்—பிச்சினையுடையோரை
யொத்த பேச்சினையுடையவனும், இந்திரன் வச்சிராயுதம்போலும் மருங்கின
ன்—தேவேந்திரனெந்தியவச்சிராயுதத்தையொத்த இடையையுடையவனும்.

இந்திரன் வச்சிராயுதம் இடைபோலச் சுருங்கியிருத்தலால் பெண்கள்
இடைக்கு ஒப்புக்கூறுதலொன்று. இங்குக் கூறியது வன்மைநோக்கி கிற்ற

லால்வச்சிராயுதம்போலு மருங்கினான் எனவுந், பித்தர்பேசும் வார்த்தை முன்னும் பின்னும் முரணாகப்போல இவன்வார்சையுந் முரணுதலால் பிச்சாரமன்னபேச்சின் எனவுந் கூறினார்.

(34)

ஊற்றமெய்நறவு ஊண்ஒடுமின நகர் — வாகடும் மயக்கமமைந்தமதுவீனையுந் ஊனையுந் துக்கத்தலால், நாத்மமேய நகைஇல்முக்கத்தினான் — முடைகாற்ற மமைந்தஒளியில்லாத முகத்தையுடையவனும், சீற்றத்தினுந் நியும் தீ எழுகோக்குவான் — கோபமல்லாமலும் பிறற்கப்பார்க்கின்மவனும், கூற்றம்அஞ்ச குமுறும் தரவினான் — துயமனஞ்சும் தரவினையுடையவனும்.

(இ-ள்.) ஊற்றமெய்நறவு ஊண்ஒடுமின நகர் — வாகடும் மயக்கமமைந்தமதுவீனையுந் ஊனையுந் துக்கத்தலால், நாத்மமேய நகைஇல்முக்கத்தினான் — முடைகாற்ற மமைந்தஒளியில்லாத முகத்தையுடையவனும், சீற்றத்தினுந் நியும் தீ எழுகோக்குவான் — கோபமல்லாமலும் பிறற்கப்பார்க்கின்மவனும், கூற்றம்அஞ்ச குமுறும் தரவினான் — துயமனஞ்சும் தரவினையுடையவனும்.

கிருங்கிபேரமென உருவாகக்கூடியான்
மருங்குதேவன் மருங்கருடைவாழ்க்கையான்
ஒருங்குதேவனொருங்குதேவன்
இருந்தவன் லைக்காணவன் தெய்வனென

(இ-ள்.) கிருங்கிபேரம்என்ன — கிருங்கிபேரமென்று, திரைகங்கையின் மருங்குதேவனும் நகர்உடைவாழ்க்கையான் — அலைபையுடைய கங்கையின் கரைமருங்கிற்குமுள்ளும் சரிவ்வாழும் வாழ்க்கையையுடையவனும், ஒருங்குதேவன்ஒருமின் உபகாரதன் — ஒருசேரத் தேவனும் தீனையும் வந்தவிருக்கினார்சு உபகாரிக்கும் உபகாரத்தையுடையவனுமாகிய நுகன், இருங்குவன் லைக்காணவன் தெய்வனென — அங்கிருந்தருளிய இராமபுரத்தினையக்காண வந்தடைந்தான்.

வந்த விருத்தினரை உபகரிக்கும் இவ்வாழ்க்கையையுடையவன் என்பார் உபகாரத்தன் என்றார் ஆயகாலையின்என்னுந் செய்யுள் தொடங்கி இச்செய்யுள் காறுங்குளகமாதலால் ஒருவொருள் மீமல்வதால் பொன்பதெனப் பதனென தனையுதினான் என ஒருவின கொடுத்தது கூறினார்

(36)

கூற்றமப்புறந்தித்திவிலை
விந்நாற்றத்தலையிடுவா லொழிந்
கூற்றந்தித்திவிலை
கூற்றமப்புறந்தித்திவிலை

(இ-ள்.) கூற்றம் அப்புறந்தித்தி — தனது உறவினர் அப்பாலந்தித்தி, கடுகணைவில்துறந்து — கூட்டுவருத்துறந்து பிணையுடைய விலைகைவிட்டு, அரைவீச்சியவான் ஒழித்து — இடையிற்கட்டிய உடைவாளை மொழித்து, கூற்றம் நீச்சமனத்தினான் — துற்றத்தினின்றும் நீக்கிய மனத்தை யுடையவனும், அன்பினான் — அன்பினையுடையவனுமாகிய நுகன், மல்தவம்பன் லிவாயிலை நண்ணினான் — இராமபுரத்தியினது தவச்சாலையின் வாயிலைவந்தடைந்தான்

இராமபுரத்தியின் காற்கீழ்ச் சரண்புருத்தவ னென்பதுதோன்றச் கூற்றமப்புற நிற்கவனவும். எவிய எவிலைச்செய்யவந்தனென்பதுதோன்ற அரை

வீக்கிய வானொழித்து எனவும், அவ்விலைபை முட்டின் றி முடிப்போனென்பதுதோன்ற-அற்றநீத்த மனத்தினன் எனவுங் கூறினான். (37)

கூவாமுன்னமியோன் குறுகிகீ
ஆவாளுரை வனப் பன் னொழிஞ்ஞன்
தேவாநின் கழல்சேவிக்கவந்தனைன்
நாவாய்வேட்டிவனாடியேனென்றான்

(இ-ள்.) கூவாமுன்னம் இயோன் குறுகி—(வாயிலையடைந்து) கூவுதற்குமுன்னமே இயையபெருமான் சென்று நீ ஆவான் யார் என்ன—நீ யாவன் யார் என்று வினவ, அன்பின் இறைஞ்சினான்—அன்போடுவணக்கி, தேவாநின் கழல் சேவிக்கவந்தனைன்—தேவனை உனது திருவடியைச் சேவிக்கவந்தன், நாய் அடியேன் நாவாய் உட்டுவான் என்றான்—நாயிற்கடைப்பட்ட அடியேன்பட குக்கோட்டும் வேடனென்று கூறினான்.

அவனது உருவத்தினின்று தோன்ற ஆபிவானென ஒருமைப்பாலிலும் அவனது அன்பின் பொலிவுதோன்ற யானென்ப பன்மைப்பாலிலும் வினவினராதலால் ஆவான் யார் என்று வினவினார் யார் என்பதில் அகரங்கெடுதல் புணர்ச்சியில் விகாரம். (38)

அறுந் திருநாடிக் கருவியுந் திப.

நிற்றிரின் டென் றுபுக்குநெ டுபவன் றொழுது தம்பி
கொற்றவநின் னைகாணகருதுகின் னன்பிபுத்தகூட்டச்
சுற்றமுத்தானுமுன் னவனா யவன் றொழிநல்லான்
எற்றுநீர்க்கக ளைநாவாய்க்கிணையுருவென்றான்.

(இ-ள்.) என்னுந் திறிஎன்றுபுக்கு—இவ்விடத்தில் நிற்பாயென்றுபன்ன சாலையிற் புக்கு, தம்பியெடியவன் தொழுது—இயையபெருமான் இராமமூர்த்தியைவணக்கி, கொற்றவநின்னைகாண குறுகினன்—அரசனேயுந் தைத்தரிசிக்க வந்தான், நிமிர்ந்த சுற்றக்கூட்டமும் தாலும் உள்ளத் தூயவன்—மிக்க சுற்றப்பரப்பும தாலும் மனத்தூய்மையையுடையான், தாயின் நல்லான்—தாயிலுமுறுகிய அன்பினையுடையவன், எற்றுநீர் கவகைநாவாய்க்கு இறைஞ்சு கன் ஒருவன் என்றான்—கரையொட்டோது மீர்மயமாகிய கங்கையிற் செலுத்தும்பட குகலுக்குத்தலைவனும் குகனென்னும் பெயரினையுடையவனுமடை யான் யான் ஒருவன் என்று கூறினான்.

“தோட்டியுத்தானுவந்தான்.” என்றார் டோலச் சுற்றமுத்தானுத் தூயவனென விவாதெண்ணி ஒருமுடிபு தந்ததுதலைமைப் பற்றி வந்த மரபுவழுவுமைதியெனவும், உள்ளத் தூயவனென்றது உயர்நினையோடுசெர்ந்த அஃநினையுயர்நினைமுடிபேற்றுவந்த வழுவுமைதியெனவுங்கொள்க.

அண்ணலுமவிரும்பி பென்பாலனைமுத்திகீயவனென்பென்றான்
பண்ணவன் வருகவென்னப்பரிவினன் கிரைவிந்புக்கான
கண்ணைக்கண்ணிக்குகிக் கணிகதனனிருண்டகுந்
மண்ணுறப்பணிந்துமேலிவனாப்துவாய்புதைத்துநின்றான்.

(இ-ள்.) அண்ணலும் விரும்பி நீ என்பால் அன்னை அழைத்திவென்றான்—இராமமூர்த்தியும் விரும்பி நீ என்னிடத்தில் அச்சு அனை அழைப்பாய் என்று அரு

ளிணுள், பண்ணவன் வருக என்ன—இளையபெருமானும் நீவரக்கடவாய் என்று கூற, பரிவினன் விரைவில் புக்கான்—சூகன் அன்பினனாய் விரைந்து சென்று, கண்ணனை கண்ணிநோக்கி-கரியநிறத்தையுடைய ராமமூர்த்தியைக் கண்களாற்கண்டு, சுனித்தனன்—மனங்கனித்து, இருண்டகுஞ்சிமண் உறபணிந்து மேனியிளைத்து வாய்புதைத்து நின்றான்—இருணிநம்பாய்த் சிதை மண்ணிற்றோயப்பணித்து தனதுமேனியை வளைத்து வாய்பொத்திக் சூகன் நின்றான்.

கிருஷ்ணன் என்றது கண்ணன்னவந்தது பிராகிருதச் சிதைவு. (40)

இருத்தியின் லென்னலோடுமிருந்திலெல்லேந்த

அருத்தியன்கேகலையினுமாத்நிணுக்கமைவதாகத்

திருத்தினென்கொணர்ந்தேனென்கொல் திருவுளமென்னவீரன்

விரிந்தகமாதவரைநோக்கிமுறுவலன்னிவம்பலுற்றான்.

(இ-ள்) ஈண்டு இருத்தி என்னலோடும்—இவ்விடத் திருப்பாயென்று விடைத்தருள, எல்லேந்த அருத்தியன் இருத்திலன்—அளவுகடந்தவிருப்ப முடையோனிராது, தேனும்மீனும் அமுதினாக அமைவதுஆக திருத்தி நென்கொணர்ந்தேன்—தேனும்மீனும் திருவுறுதினுக்கமையத் திருத்திக் கொண்டுவந்தேன், திருவுளம் என்கொல் என்ன—தேவரீர் திருவுளம்யாதென்றுசுறையிர்த்துகூற, வீரன்—இராமமூர்த்தி, விருத்தமாதவரைநோக்கி-தொன்றதொட்டுள்ள பெருமைவாய்த்த தவத்தையுடை முனிவர்களைநோக்கி, முறுவலன்னிவம்பலுற்றான்—புன்னகைசெய்து கூறத்தொடங்கினார்.

திருவுளத்திற் கமையுமோ என்பான் என்கொல் திருவுளம் என்னவென்றான். இருத்திலன், திருத்தினன் முற்றெச்சங்கள். (41)

அரியதாமுவப்பவுளத்தன் பினுலமைந்தகாதல்

தெரிதரக்கொணர்ந்ததென்றாலமிர்தினுஞ்சீர்த்ததன்றே

பரிவினிற்றழி இயவென்னிற் பளித்திரமொடமேலுர்க்கும

உரியனவினிதினமுமுண்டனமன்றேவென்றான்.

(இ-ள்.) உவப்ப—சாமம்கிழ்கூர, உள்ளத்து அன்பிடுஞ் அமைந்தகாதல் தெரிதரக்கொணர்ந்தது—மனத்தில் முளைத்த அன்பாலமைந்த விருப்புப் புலப்பட நீ கொண்டுவந்தபொருள், அரியதுஆம்—அரியதாகும், என்றால்—ஆனால், அமிர்தினும் சீர்த்தது அன்றே—அது தேவருணவினுஞ் சிறந்ததல்லவா, பரிவினிற் பழி இய என்னில்—அன்போடு அதன் அவகேசித்த எண்ணப்பார்க்கிலும், எம்மேனார்க்கும் உரியனபவித்திரம்—எம்போலியராகிய இம் முனிவர்க்கு முரியனவாய்ப் புனிதமாகும், (ஆதலால்) இனிதினில் ஈழமும் உண்டனம் அன்றே என்றான்—இனிதாகாமும் கைதொட்டோமல்லவா என்று இராமமூர்த்தி கூறியருளிணுள்.

அன்பின் காரியம் ஆசையாதலால் அன்பினுலமைந்த காதலெனவும், நீ விருந்தாகக் கொண்டுவந்த தேனும்மீனும் அன்போடமைந்த ஆசைப்பாட்டாலாதலால் அன்பினுலமைந்தகாதல் தெரிதரக்கொணர்ந்த தெனவும், அன்போடியைந்தது அரியதாதலால் அரியதாமெனவுங் கூறினார். (42)

சிக்கவேறையையீரன் பின்னருஞ்செப்புலான்யார்
இக்குறைந்தெறிநீர்க்கங்கையேறு துந்நாளையாணர்
பொங்குநின் சுற்றத்தோடும்போயுவந்தினி தன்னூரில்
தங்கிநீராவாயோடுஞ்சாருதிவிடியலென்றான்.

(இ-ள்.) சிக்கவுறு அனையவீரன் பின்னரும் செப்புலான்—ஆண்சிக்கத்
தையொத்த இராமமூர்த்திபின்னுங் கூறியருளுவார், யாம்இங்குஉறைந்து—
யாம்இன்று இங்குவசித்து, நாளையநீர்க்கங்கை ஏறுதம்—நாளேக்கு அலை
வீசும் நீர்மயமாகியகங்கையைக் கடக்கப்படகில் ஏறுவோம், யாணர்பொங்கு
நின் சுற்றத்தோடும்போய் உவந்து இனிதில் உன்ஊரில் நீதங்கி—என்றும்
புதுமை விளைக்கும் உனதுஉறவினரோடும் இன்றுபோய் மகிழ்ந்துஇனி
தாக உன் ஊரில் நீதங்கி, நாவாயோடும் விடியல்சாருதி என்றான்—படகுச
ளோடும் நாளேக்குவிடியற்போதில் வருவாயென்று கூறியருளினார்.

அன்புதழுவிய சுற்றமென்பார் யாணர்பொங்கும் நின்சுற்றத்தோடும்
என்றார். (43)

சார்குலாம்நிறத்தான் கூறக்காதலனுணர்த்துவானிப்
பார்குலாஞ்செல்வரின்னையிங்ஙனம்பார்த்தகண்ணை
சர்கிலாக்கள்வனேன்யானின்னலினிருக்கைநோக்கித்
தீர்க்கிலேனாதையசெய்குவனடிமையென்றான்

(இ-ள்.) சார்குலாம் நிறத்தான் கூற—மேகம்போலுங் கரியவிறத்தைசுய
னைய இராமமூர்த்திகூறியருள, காதலன் உணர்த்துவான்—மிக்கவிரும்பத்
தையுடையருக்கன்சுறுவான் இபார்குலாம் செல்வ—இந்நிலவுலகுகொண்டா
டும் அருட்செல்வத்தையுடையவனே, இங்ஙனம்நின்னைபார்த்தகண்ணை சர்கி
லாதகன்வனேன்யான்—இவ்விடத்து நின்னைத்தரிசித்தகண்களைப்பேர்க்காத
சன்வருகியயான், இன்னலின் இருக்கைநோக்கி தீர்க்கிலேன்—துன்பத்தோடு
எனதுரைநோக்கி உன்னினின்று பிரிந்துசெல்கேன், அடிமை-யானே
உனக்கடிமை ஆனதசெய்குவன் ஐயஎன்றான்—உனது திருவடிக்கமைந்த
தொழும்பினை ஐயனேசெய்து இங்கிருப்பேனென்று கூறினான்.

அரசக்கோலத்தைக் கைவிட்டுத் தவக்கோலத்தால் பொலிவழந்த நின்
நிருக்கோலத்தைக் கண்டும் அக்கண்ணைப்பேர்க்காது நின்றவன்னெஞ்சின
னென்பார் சர்கிலாக் கன்வனேன்யான் என்று கூறினான். (44)

கோதைவிறகுரிசிலன் னான்கூறிய கொள்கைகேட்டான்
சீதையைநீரக்கித்தம்பி திருமுகநோக்கித்தீராக்
காதலனாகுமென்று நாளையின்மலர்ந்தகண்ணன்
யாதினுமினியுண் பவருத்தியின்மேம்போடென்றான்.

(இ-ள்.) கோதைவிய் ருரிசில்—முன்கைத்தோற்கட்டியில்விவ்வினையே
ந்திய இராமமூர்த்தி, அன்னான்கூறியகொள்கைகேட்டான்—அக்குகன்சொன்
ளசொல்லைக் கேட்டு சீதையை நோக்கித்தம்பி திருமுகம்நோக்கி—சா
னையாராப்பார்த்து இளையபெருமான் திருமுகத்தையும் பார்த்து, தீராதகாத
லன்ஆகும் சாறுகருணையின் மலர்ந்தகண்ணன்—மமிடத்து நீங்காத விரும்ப
டையுடையுமென்று திருமையோடு மலர்ந்தருளிய கண்ணையுடையவனும்,

யாதினும் இனிய நண்ப—எப்பொருளினும் இனிய நண்பனே, எம்மொடுண்டு இருத்தி என்றான்—எம்மோடு இவ்விடத்திருப்பாயென்றருளிஞன்.

கேட்டான் வினேமுற்றெச்சம். கண்ணன் குறிப்பு முற்றெச்சம். (45)

திருநகர் தீர்த்தவண்ணமானவதெரித்தியென்னப்

பருவரல் தம்பிகூறப்பரிந்தவன் பையெய்தி

இருகணீர் அருவிசோரகருகனுமாண்டிருந்தான் எனென்னே

பெருநிலக்கிழத்தினோற்றமபெற்றிலன்போலுமென்னு.

(இ.ன்.) மானவ—இனையபெருமானே, திருநகர் தீர்த்தவண்ணம் தெரித்தினென—பொலிவுவாய்த்த அயோத்தியினின்றும் நாமநீங்கியவகையைக் கூறுவாயென்றருள, பருவரல் தம்பிகூற—அத்துணைப்பெய்தியை அவ்வினையபெருமானெடுத்துக்கூற, அவன்பரிந்துபையுள்ளதி—அக்குகன் வருந்தித்துண்புகூர்ந்து, இருகணீர் அருவிசோர—இரண்டு கண்களினின்றும் நீர் அருவ்போலவாயுமுக, பெருநிலக்கிழத்தினோற்றம் என்னெபெற்றிலன்போலும்என—பெரிய பூதேவத்தன்மையானநோற்றம் யாதுகாரணமோ பெருதொழிந்தானென்றுகருதி, குகனும்ஆண்டு இருந்தான்—குகனும் அவ்விடத்திருந்தனன். (46)

விரியிருப்பகையையோட்டித்திசைகளைவென்றுமேனின்

குருகனித்திகிரியுத்தியுபர்புகள்நிதுவிராளுந்

இருநிலத்தெவர்க்குமுள்ளத்திருந்தனென்னவீர்த

செருவலிவீரனென்னச் செங்கதிர்ச்செல்வன் சென்றான்.

(இ.ன்.) விரி இருள் பகையைஒட்டி—பரந்தவிருள்போன்றபகைவரைத் தூர்த்தி, திசைகளைவென்று—திசைகளைத்தனது வலியால்வென்று, மேல்நின்று—அத்தாணிமேலிருந்து, ஒருதனித்திகிரி உந்தி—ஒப்பில்லாதசக்கரஞ்செலுத்தியர்புகழ் நிதுவி—உயர்ந்த, புகழைநாட்டி, நாளும் இருநிலத்து எவர்க்கும் உள்ளத்து இருந்தனன்னென்ன—எந்நாளும் பெரியநிலவுலகில் யாவர்க்கும்மனத்திலிருந்த அரசுப்போலவும், செருவீர்தவலிவீரன் என்ன—போரிவிறத்தவலிமைவாய்த்த வீரனைப்போலவும், செங்கதிர்ச்செல்வன்சென்றான்—சூரியன் அத்தமித்தனன்.

சூரியனுக்குக் கொள்ளும்போது இருப்பகை என்பதற்கு இருனாகிய பகையைஎனவும், திசைகளைவென்று என்பதற்குத் திசைகளைத்தனது ஒளியால்விளக்கினஎனவும், மேல்நின்று ஒருதனித்திகிரிஉந்தி என்பதற்கு விண்ணினின்று ஒருருள் பூண்டதேரைச் செலுத்தினஎனவும் பொருள்கொள்க இது செம்மொழிச் சிலேடையணி. புகழாலென்றும் நிலைபெருதலால் எவர்க்கும் உள்ளத்திருந்தனன் என்றார். (47)

மாலேவாய்நியமஞ்செய்துமாபுளியியற்றிவைகல்

வேலைவாயயிர்தன்னொளும்வீரனும்விரித்தூணல்

மாலேவாய்ப்பாரின்பாயல்வைகினன் வரவில்கேள் திக்

காலேவாயளவுந்தம்பியிமைப்பிலன்காத்துநின்றான்.

(இ.ன்.) மாலேவாய் நியமம்மாபுளியெய்து—மலைப்பொழுதில் தான் செய்யும்நியமங்களைமுறையேமுடித்து, இயற்றி—(வளைக்கடன்களையும்)செ

ய்து,வைகல்—அன்றிரவில்,வேலைவாய் அமுது அன்றாளுமவீரனும்—கடலிற்
ரோன்றிய அமுதத்தையொத்த சாங்கியாரும் இராமமூர்த்தியும், மாலைவாய்
விரித்தநாணல் பாரின்பாயல்வைகின்ன—மாலைப்பொழுதில் நாணல்பரப்பிய
நிலவுலகமாகிய பாயலில்தங்கினான். தம்பிவரிவில் ஏந்திகாலைவாய் அளவும்—
இளையபெருமாள் கட்டமைந்த வில்வினை எந்தி வைகறையளவும், இமைப்பு
இலன்காத்து நின்றான்—இமைகொட்டாது காத்து நின்றான்.

வைகல்என்பது அன்றைப்பகற்பொழுது கழித்தல் என்னும் பொருண்
மேனிற்றலால் தொழிலாகுபெயராயிருண்மேனிற்ற துபாரின் இன்வேண்டா
வழிச்சாரியை. (48)

தும்பியின் குழாத்திற்குறுஞ்சுற்றம், உன்விடுத்தவில்லன்
வெம்பிவெந்தபுரியா நின்றநெஞ்சினன் விழித்தகண்ணன்
தம்பியின் றுனைபோக்கித்தலைவன் நன்மைபோக்கி
அம்பியின் தலைவன் கண்ணீர் சருவியேசார் குன்றினின்றான்.

(இ-ள்.) தும்பியின் குழாத்திற்குறும் சுற்றத்தன்—யானையின் கூட்ட
ம்போலச் சூழ்ந்த சுற்றத்தையுடையவனும், விடுத்தவில்லன்—விடலைக்கைவி
ட்டவனும், வெம்பிவெந்து அழியாநின்ற நெஞ்சினன்—புழுங்கி வெந்த பாயா
நின்றமனத்தையுடையவனும், விடுத்தகண்ணன்—விடுத்த கண்களையுடைய
வனுமாய், அம்பியின் தலைவன்—படகுக்குத் தலைவனாகிய குகன், தம்பி
நின்றாநோக்கி தலைமகன் தன்மைநோக்கி—காத்துநின்ற இளையபெரு
மானைப்பார்த்து இராமமூர்த்தியினது தன்மையையும்பார்த்து, கண்ணீர் அரு
விசோர் குன்றின்னின்றான்—கண்ணீர் சொரிதலால் அருவி வீழும் மலையை
ப்போல நின்றான்.

நீங்கிய நாணினன் என்றார்போல விடுத்தவில்லன் எனவந்தது பொருத்
தமில் புணர்ச்சி. (49)

துறக்கமே முதலவாயது யனபாவையேனும்

மறக்குமா நினையலம்மாவரம்பிசேதாற்றாநாக்கள்

இறக்குமாறிதுவென்பான்போன் முன்னேநா றிறந்தான் பின்னாள்
பிறக்குமாறிதுவென்பான்போற்பிறத்தனன் பிறவாவெய்யோன்

(இ-ள்.) பிறவாதவெய்யோன்—(ஏனைத்தேவர்போலப்பிறவாதருரியன்)
துறக்கமே முதலவாயது யனபாவையேனும்—சுவர்க்கமுதலியனவாக வமை
ந்த புனிதமுடைய பதங்கள் எவையாயினும் மறக்கும் ஆறுநினையல்—(அவற்
றை) மறக்கும் வண்ணம் விடயங்களை நினைத்த லொழியக்கடவர், வரம்புஇல
தோற்றுமாக்கன்—அளவிற்று பிறக்கும் மக்களுயிர் இறக்கும் ஆறுஇது
என்பான்போல்—இறக்கும் வகைஇதுவென்று காட்டுவான்போல, முன்னே
நாள் இறந்தான்—முற்பொழுதில் உத்தமித்தவன், பின்நாள் பிறக்கும் ஆறுஇது
என்பான்போல் பிறந்தான்—வழிநாளில் பிறக்கும்வகை இதுதானென்று
காட்டுவான்போல உதயஞ்செய்தான், அம்மா—இஃதோர் பெருவியப்பு.

நினையல் எதிர்மறைவியங்கோள் வினைமுற்று. ருரிய னத்தமித்தலையும்
உதயஞ்செய்தலையும் மாயையின்மறைப்பால் இறத்தலையும் பிறத்தலையும்மற்

திருத்தலைக் காட்டுவானெனக்கவி அத்தியவசயித்துக் கூறுதலால் தற்குறிப்
பேற்ற உவமையணி. (50)

அறுசீர்க்கழநெடில் விருந்தப்.

செஞ்சுவேசேற்றிற்றேன்றுச் தாமரை நேரில் தோன்றும்
வெஞ்சுடர்ச்செவ்வன் மேனிகோக்கினவிரிந்தவெவேரார்
அஞ்சனஞ்ஞாயிற் றன்னவையனை நோக்கிச் செய்ப
வஞ்சிவாழ்வதன் மென்னுந் தாமரைமலர்ந்ததன்மே.

(இ-ள்) செஞ்சுவேசேற்றிற் தோன்றும் தாமரை நேரில் தோன்றும்
வெஞ்சுடர்ச்செவ்வன் மேனிகோக்கினவிரிந்த-செவ்வனாகச்சேற்றித்திறந்து
தோன்றினதாமரைநேரின்மேலுதயவஞ்செய்தசெஞ்ஞாயிற்றுமேனியைநோக்
கிவிரித்தன, வேறுஒர் அஞ்சனம்ஞாயிறு அன்ன ஐயனைநோக்கி—வெறுசயஞ்
செய்த ஒப்பில்லாத கருஞாயிறுபோன்ற இராமமூர்த்தியைநோக்கி, செய்ய
வஞ்சிவாழ்வதன்என்னும் தாமரைமலர்ந்தது—செந்நிறம்வாய்ந்தவஞ்சிக்கொ
டிபோன்றசானகியாரது பொலிவமைத்த முகமென்னுந் தாமரைமலர்ந்தது.

தாமரைக்குப்பங்கயமென்பதுஒர் பெயராதலால்சேற்றிற்றேன்றுச் தாம
ரைஎனவும், கற்புடைமகளிர் காலையில்சமது கணவனை வணங்கியெழுகல்
வழக்காதலால் வஞ்சிவாழ் வதன்மென்னும் தாமரைமலர்ந்தது எனவும் கூறி
னார். பிறிதனியை பின்மைக்கிநின்ற சூரியனுக்கெதிராகக் கருஞாயிறெ
ன்று முளைத்தலால் வெஞ்சுடர்ச் செவ்வன் என்றதற்குப் பிறிதனியையுந்
கியவிசேடந்தந்து செஞ்ஞாயிறு எனக்கொண்டாம். மேனியென்றது சூரிய
னதுகிரணத்தை. (51)

நாண்முதற்கமைந்தயாவும்நயந்தனனியற்றிநாமத்
தோண்முதற்கமைந்தவில்லாண்மறையவர்தொடரப்போனான்
ஆண்முதற்கமைந்த கேண்மையன்பனைநோக்கியாய
கோண்முதற்கமைந்தாவாய்கொணருதிவினரவினென்றான்.

(இ-ள்.) நாமம் தோள்முதற்கு அமைத்தவில்லான்—அச்சத்தைத்தருந்
திருத்தோளின் சிகரத்தில்காத்தியவிலையேந்திய இராமமூர்த்தி, நாண்முத
ற்கு அமைத்தயாவும் நயந்தனன் இயற்றி—வைகறையிற் செய்தற்கமைந்த
கடன்களையாவையும்விரும்பிச்செய்து, மறையவர் தொடரப்போனான்-முனிவ
ர்கள் பின்பொடர்ச்சென்ற, ஆண்முதற்கு அமைத்தகேண்மை உன்பனை
நோக்கி—ஆண்பாலுக்கு (முற்றும்அமையவேண்டியவை) அமைத்தகட்பினை
யுடையருக்கின்பார்த்து, ஐய—அன்பின்மேம்பட்டவனே கோள்முதற்கு
அமைந்த நாவாய்விரைவின் கொணருதி என்றான்—கொண்டுபோதற்கமை
ந்த உட்கினை விரைவினில் கொண்டுவரக்கடவாயென்றருளினான்.

ஒர்நாளுக்குமுதல்காலையாகையால்நாண்முதற்குக்காலையெனவும், தோ
ளுக்குமுதல்கிரமாதலால் தோண்முதற்கு என்றதற்குத்தோளின்சிகரமென
வும்பொருள்கூறினும். கு உருபுமயக்கம். (52)

ஒருபோது கோங்ககம்.

ஏவியமொழிகேளாவிழிபுனல்பொழிகண்ணான்
ஆவியுமுலைகின்றானடியிணைபிரிகில்லான்

காவியின்மலர்காசாகடன்மழையனையானேத்
தேவியொட்டிதாழாச்சித்தையுரைசெய்வான்.

(இ-ள்) ஏவியமொழிகேளா—ஏவியருளியசொல்லைக்கேட்டு, இழிபுண
ல்பொழி கண்ணாள்—இடைவிடாது நீர்சொரியும் கண்களையுடையவனும்,
ஆவியும்உலகின்ருள்—தனதுயிரும் ஊசல்பொலப்போக்குவாவுடையவனும்,
அடியினை பிரிகில்லான்—திருவடியைவிட்டுப் பிரித்திசையாதவனுமாகிய
குதன், காவியின்மலர்காசாகடல்மழை அனையானே—நீலோற்பலமலரையுங்
காயாமலரையும் கடலையும் மேகத்தையுமொத்த கருநிறம்பையுடைய இராம
மூர்த்தியை, தேவியொடு அடிதாழா சித்தனை உரைசெய்வான்—சாணகியா
ரோடுதிருவடிவணங்கித் தன்கருத்தைக் கூறுவான்.

கண்ணாள், உலகின்ருள், பிரிகில்லான் ஒருபொருட்பன்மொழி இன்
தவிரவாழி வந்தசாரியை. (53)

பொய்முறைபிலரோமெம்புகலிடம்வனமேயால்
கொய்முறையுறுதாராய்குறையிலமவலியேயால்
செய்முறைகுற்றேவல்செய்குதுமடியோலை
இம்முறையுறவண்னயிலிதிருவெய்யமும்.

(இ-ள்.) கொய்முறை உறுதாராய்—கொய்தமலரால் முறைபடத்தொடு
த்த மாலையையுடைய இராமமூர்த்தியே, பொய்முறையிலரோழ்—யாங்கள்
பொய்யொருக்கம்சுற்றுமில்லேம், எம்புகலிடம்வனமே—எங்களுக்கு அடைக்
கலமாயுள்ளவிடம்காடே. குறைவு இலம்—யாதொருபொருளிலும் குறைபா
டில்லேம், வலியேம்—தோலாத வலிமையையுடையேம், செய்முறைகுற்றே
வல் செய்ததும்—செய்யும் முறையேதேவரீர்துற்றேவலையும் செய்துவோம்
இம்முறை—இக்குக்கூறிய முறையோடு, அடியோமை உறவுஎன்ன—அடி
யோமாகிய எங்களை உறவினரென்று கருதி, நெடிதுளம்ஊர் இனிதுஇரு—
நெடும்பொழுதெல்லாம் எமதுஊரில் மகழ்கூர் திருத்தருளாய்.

மெய்யொழுக்கினரோடு கலந்திருக்கவேண்டுதலால் பொய்முறையில
ரோமெனவும், தேவரீருக்குவனமே உறையுளாதலால் எம்புகலிடம் வனமே
யெனவும், தேவரீர் வசிக்கவேண்டியவனவுபதினான்கு வருடமாதலால் நெடி
தெனவுங் கூறினான். (54)

தேனுளதினையுண்டால்தேவரும்துகர்த்தகம்
ஊனுளதுணையோமுயிருளவியோயாடக்
காணுபுணலாடக்கங்கையுமுளதன்ரு
காணுதனையும்நீயினிதிருநடவெம்பால்.

(இ-ள்.) தேன்உள்ள தினை உண்டு—பருகத்தேனுண்டு துகர்த்தினமா
வுண்டு, தேவரும் துகர்த்தருஆம் ஊன்உள்ள—தேவரும் உண்ணுதற்கமைந்த
தசையுண்டு, துணையோயேம் உயிர்உள்ள—தேவரீர்க்குத் துணையாகவாயிற்
கடைப்பட்ட எம்போலியரது உயிர்களும் காவலாய் உள்ளன, வினையாட
கான்உள்ளது—வினையாடுதற்குக் காடுமுள்ளது, புனல்ஆட கங்கையும்உள்
ளது அன்றோ—நீராடக்கங்கையு முள்ளதல்லவா, காண்உள்ளதனையும் 'ஆத

வாய்) அடியேனுள்ளவனவும், நீ இனிதுஇரு—? இனியதாய் இருந்தருள் வாய், எம்பாங்கட—எமதுகுடி லுக்கு நடந்தருளாய்.

தன் இனத்தாரையும் உளப்படுத்தினாயேம் என்றமையால் உயிருளானப் பன்மையீறுதோன்றக்கூறினுள் கானுளது என்பதில் ஒன்றன்பால் விருதி தொகுத்தல்.

(55)

தோலுளதுகிப்போலுஞ்சுவையுளதொடர்மஞ்சம்

போலுள நான்வைஞர்புரையுளகடிக்காடும்

காலுள லேபுணு வையுள சலிவானின்

மேலுளபொருடே. னுமவிரைவொடுகொணர்வேமால்.

(இ-ள்.) துகிப்போலும்தோல்உன—உடைபோலும்தோலுள்ளன, சுவை உளதொடர்மஞ்சம்போல்பரண்உன—தூவியாலமைந்த மஞ்சம்போல்பரணுள்ளன, வைகும்புரைஉள்ள—குடியிருந்தற்குக்குடில்களுமுள்ளன, கடிதுடிம்காலுள்ள—(பெறுதற்கரிய பொருள்கொண்டுவர) விரைந்து செல்லுவகால் களுள்ளன, சிலபுணும் கைஉள்ள—(பசைவரிப்புறங்காண) வில்லெந்தங் கைகளுமுள்ளன, கலிவானின் மேல்உம்உள்ளபொருளேனும்—இந்நிலவுவகி லன்நிலின் னும்கிதுள்ள பொருளாயினும், விரைவொடு கொணர்வேம்— விரைந்துகொண்டு வருவோம்.

வானின் என்பதனிறுதியில் இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மைதொகுத்தல்.

ஐயிருபத்தோடைந்தாயிரருளாலை

செய்குநர் லேவேடர் தேவரின் வலியாறால்

உய்குதுமடியேமெங்கு டலையொருநாண்

வைகுதியனின் மேல்வார்வாழ்நிலைநிலைநின்றான்.

(இ-ள்.) ஆணை செய்குநர் லேவேடர்—தேவரின் ஆணைசெய்ததைச் செய்புநர் வில்லெந்திய லேடர்கள், ஐயிருபத்தோடைந்தாயிரர்—இருபத் தையாயிரம் பேருண்டு, தேவரின்வலியார்—(செய்குபசைவராய்) வந்து எதிர் ப்பினும் அவர்க்குளாடு போகிலெதற்க்கும் வன்மையையுடையார், அடியேம் உய்குதும—நாய்க்கடைப்பட்டநாய்கள் உடைத்தேதுவோம், எங்குடிவெடை ஒருநாள் நீ வைகுதிஎன்னில்—எமதுகுடிசையில் ஒருநாள் நீ தங்கியருள்வாயா னால், மேல்வார் வாழ்வுபிறிது இல்லை என்றான்—மறுமையில் வானடைந்து நாக்கள்வாழும் வாழ்க்கை பிறிதில்லையென்று கூறுக.

தேவரோடு ஒருநாள் கூடிவாழும் இன்பத்தினும் மறுமையில் விண்ணு லகையடைந்து நீழேவாழும் வாழ்வுபெரிதல்லவென்பான் மேலோர் வாழ்வு பிறிதில்லைஎன்றான் என்றார். ஒடுஎன்னு மிடைச்சொல்லை யீயிரு என்பத னோடுகட்டுக.

(57)

அண்ணலுமது கேளாகமநிறையருணமிச்சான்

வெண்ணிறகைநிசய்கான் விரநிறுநையாமப்

புண்ணியநதியாடிப்பனிதரைவழிபாடுந்

மெண்ணியசலகாளிற்குமுகுதுமினிதென்றான்

(இ-ள்.) அண்ணல் உம் அதுகேளா—இராமமூர்த்தியும் அதனைக்கேட்டு, அகம் நிறை அருள்மிக்கான்—திருவுளத்திற் மிக்க அருள் நிறைந்து (வழி தவ் போல) வென்றிறங்கைசெய்தான்—வெள்ளியபுண்ணகைசெய்து, வீர—வீரனே, நின் உழை—உன்னிடத்து, யாம் அபுண்ணியநதி ஆடி புனிதநாவழி பாடு உற்று—யாம் அச்சேய்மையிலுள்ள புண்ணியநதிகளிற் சென்று நீரீர் டித் தூயவரை அடைந்து வழிபாடு செய்து, எண்ணிய சிலநாளில் இனிது குறையும் என்றான்—வரையறைப்பட்ட சிலதினத்தில் உனது கருத்தின்படிவந்த டைவோம் என்றருளிஞர்.

பதினான்கு வருடமென்பார் எண்ணிய சிலநாளெனவரையறைசெய்து கூறிஞர். (58)

சிந்தையுணர்கிற்பான் சென்றனன் விரைவோடும்
தந்தனனெடுநாவாய் தாமரைநயனம் காண்
அந்தணர்தலாமொல்லாமருளுநர் வினா—யென்ன
இத்துவினா தலா லோடிவா வல்லாடினிதேறு.

(இ-ள்.) சிந்தை உணர்கிற்பான்—இராமமூர்த்தியின் திருவுளம் அறிய நின்றருகன், விரைவோடும் சென்றனன் நெடுநாவாய்தத்தனன்—விரைந்து சென்று நெடியபடகுளைக் கொண்டெய்ததுவ, தாமரை நயனத்தான்—தாமரைமலர்போலத் திருநயனங்கையுடைய இராமமூர்த்தி, அந்தணர்களை எல்லாம் விடை அருளுதிர்என்ன—அங்கு நின்ற முனிவர்களை யெல்லாம் விடையருள் வீர்களென்று, இத்துவின் துதலான் ஒடு இளவல் ஒடு இனிது ஏறு—இளஞ்சுத்திரனையொத்த நெற்றியையுடைய சானகியாரோடும் இளைப்பெருமாளோடும் இனிதாக ஆரோகணித்தருளி. (59)

விடுநதிசுடி தென்றான் மெய்யுயிரினையானும்
முடுகினெடுநாவாய் முறிதிரைநெடுநீர்வாய்
கடிதினில் மடவான்னக் கதியது செலநின்றார்
இடர்வுறமறையோருமெரியுறுமெழுகாநார்.

(இ-ள்) நதிவீடு கடிது என்றான்—கங்காநதியில் விரைந்து செலுத்துக வென்றருளிணன், மெய்யுயிர் அனையானும்—உடலுமுயிருமொத்த குடும்பம், நெடுநாவாய் முடுகினன்—நெடியபடகை விரைந்து செலுத்தினன், முறிதிரை நெடுநீர்வாய்—கரையொடு மோதி முறித்த அலைகளையுடைய பெருக்கில், கடிதினில் மடவான்னம் கதியது செல்ல—விரைந்து இளமைவாய்ந்த அன்னத்தின்கதிபோற் செல்ல, நின்றார் இடர்வுற—நரையில் கின்ற வேடுவர்பிரிவால் துன்பக்கூறு, மறையோரும் எரிஉறும் மெழுகாநார்—(பின்வந்த) முனிவர்களுந் தீப்பட்ட மெழுகுபோலப் பிரிவென்னுந்தீயால் உருகினார்கள்.

அன்னக்கதியென்றது அன்னம் விரைந்து நடக்கும் நடையை, உவமைக்கும் பொருளுக்கும் ஒற்றுமையுண்மையால் உவமையின்றொழிபின்பொருட்கேற்றிப் பிரிவென்னுந்தயென்றார். குகன் இராமமூர்த்திக்கு உடலும் உயிருமாய் நின்றலால் மெய்யுயிரினையான் என்றார். கதியது அது பகுதிப் பொருள் விசுதி. (60)

பாலுடைமொழியாளுந் பாலவனையானும்
சேலுடைநெடுநன்னீர் சிந்துநர்விளையாடத்
தோலுடைநிமிர்கோலுற்றுழாநீர் வெழுநாவாய்
காலுடைநெடுநெருண்டிற் சென்றது கழகாமா.

(இ-ள்.) பாலுடை மொழியாளுந்—பால்புறந் கொடுத்தும்புணிய சொற்களையுடைய சானகியாரும், பாலவன் ஆகையால்—சூரியனையொத்த இராமமூர்த்தியும், சேலுடைய நெடுநன்னீர்—சிந்துநர் விளையாட—தோற்குண்டைகளையுடைய கங்கைநீர் நெடுநயநல்வீரையார் விளையாட—, சோலுடைய நிமிர்கோலில் துழவி—எழுநாவாய்—தோற்கட்டமைந்த நிமிர்ந்த கோலாற்றுழாவ எழார்ந்த பகாநலம், நெடுநல் உடைய நெருண்டி—நீண்டகாலையுடைய இன்னல—மொழிபெற்றது—விதைத்து சென்றது.

தோற்கட்டமைதலால் கோலம்—நிமிர்ந்தமேயன்றி, நெடுநல உட என்றது சாதித்தன்மையால் உடையதென்றும், நிமிர்ந்தமொழிபெற்றது, நின்று தொக்கது. (61)

சாந்துஅணிபுரிந் துதித்த புறம்புலையால்
காந்தினமணிநின் னைப்புகழ்நெடுநீர்
சேத்தொளிவிரிபுநீர் சென்றது நெடுநீர்
வந்தினொரு மானே நெடுநீர் விளையாட.

(இ-ள்.) சாந்துஅணி புரிந்—தாது உயர்ந்த—தாது குழம்புமேந்த மணற்குன்றுமே துதிய பெரியமுல்லையுடைய உயர்ந்த கங்கைஎன்னும்பெண், மணிநீர்—தாது—தோற்கட்டமைந்த கோலத்தையளிச்சுவய், கழகமழ் கமலத்தில்—தாது நிமிரிப்பு—தாமரைகளும், தாமரைமலர்களாற் செவந்து ஒளிவிடும் சென்றின என்றும் நிமிர்கையால்—நீர்—சென்றிய அலை யென்றும் நிமிர்ந்தையால்—, துருவென விழுது அப்பால் ஏற்றினன்—தானொருந் திய இவ்விதிக் அகனையிலேற்றினான்.

இது இயைபுபற்றிய வருவகவாணியாதலால் கைக்குச்செங்கிற உடைய ண்டெதலில் கமலத்தில் சேத்தொளிவிரிபு நெண்டுகரைபெனவும், மேகத்தால் ஈர்த்துச்செல்லுதல்முதலிய குறையில்லாமல் அமைந்து செல்லுதலால்—, தாது ஒருதானே ஏற்றினன் எனவுங்கூறினார். ஏற்றினன் ஏற்றினன், காந்தினமும் நெச்சங்கன். அத்துவேண்டாவழிச்சாரியை. தாது இனமமணிஎனப் பிடுத்து விளக்கும் ஒரோசியாகிய எண்பொருள் கொள்ளினும் ஆமையும். (62)

அத்திசையுற்றைபனன் லைமுககோவ்சிச்
சித்திரகூடத்திற் சென்னெறிபகலென்னப்
பத்தியினுயிரியல்பரிவினை டிதாழா
உத்தமவ:நூராயேனே துவதுவதென்றான்.

(இ-ள்.) அத்திசைஉற்று டியன் அன்புள முகம்மோக்கி—அத்திச் சிசையையடைந்து இராமமூர்த்திகுறைய முகம்பார்த்தது. சித்திரகூடத்தின் செல் நெறிபகர்என்ன—சித்திரகூடத்திற்குச்செல்லும்வரியாதென்றுவினவியருள்

பத்தியின் உயிர்சுவம்—வெறுப்பின் நித்தன துயிரையும் தரும், பரிவினன் அடி
தாழா—முழுவனையுடைய ருகன் திருவடிவணங்கி, உத்தம—உத்தமனே,
அடி நாயேன் ஒதுவது உளது என்றான்—தாழ்த்த நாயிற்கடைப்பட்ட யான்
சொல்வதொன்று எனது என்று கூறுவான்.

பாலேத்தயிராக்கினான் என்பதுபோல அன்பனை முகநோக்கினவன்,
தாழ்த்தகடைக்கு அடிக்கடை எனவழிகில் வருதல்போலத் தன் உத்தாழ்த்தி
அடிநாயேன் எனவும் கூறினான். என்றான் என்னுமுற்று இயல்புபற்றிவந்த
காலவழுமைதி. (63)

பெறியிடுபெறியுல்லேனே டினைன்வழுவாமல்
நறியனகலரிசாயுட்பறவினாவதவசிலேன்
உறைவிடமலநிப்பேபெறுபெற உவலாயுட்பறவினான்
பிறிகிலெனனுடனேகபபெறுபெறவெனென்றேயேன்.

(இ-ள்) நாயேன் உடன்கக பெறுகுவென்னன்னில்—நாயேன் தேவர்
தோய செல்லப்பெறுவெனினான், பெறியிடுபெறியுல்லேன்—வழிகாட்டும்
பகைபிறும் வல்லேன், நறியன களிகாடிப் பறவு நிறை—அமைணங்கமழும்
களிபுங்காயுத்தேனாவிய ஸுவந்தை, வருவாமல உவலாயுடனென்றாவல்லேன்—
தவறாமல் தேடித்தரவும் வல்லேன், உறைவிடம் அமைவிப்பேன்—தேவரீர்
தருமுடம் திருவுளத்திற் கமையச்செய்வன், ஒருநொடியரை உம்மை பிரி
கிலன்—ஒருநொடிப்பொழுதும் உம்மைப்பிரியேன். (64)

நீயனவையாயுட்பறவினானசெலவநிதி
தூயனவுடைகாணபுறவினெனவையல்லேன்
மேயினபொருளு டித்தருவென்விரிமுற்றம
ஏயினசெயவல்லெனிருவினாமபெறவெனவென்

(இ-ள்.) நீயன வையாவும் நினை நினை செலவாதி—தருசெய்யும்
விலக்குகளையெல்லாம் நினைகள் தோறுஞ்செல்லவழித்து, தூயன உறைகா
னம் தருவினென் வரவல்லேன்—தூயபொருள் உடைய நீயெய்துடைய காட்
டித்தேடிக்கொண்டு வரவும்வல்லேன், மேயின பொருள் நாடித்தருவென்—
தேவரீர்விரும்பிய பொருள்களையே தேடித்தருவேன், ஏயின வினைமுற்றும்
செய்யவல்லேன்—ஏவியசெயல்முற்றும் குறைவின்றிச்செய்யவும் வல்லேன்,
இருளினும் நெறிசெல்லேன் (அமையம்வரின்) இந்நட்போனினும் வழிச்செல்
வேன். (65)

சல்லுவென்மலேமலும்கவலைன்முதல்யாவும்
செல்லுவெனெறிதூயருசெய்யுணரவல்லேன்
விவலைன்முனொருன்றுயவெருவெனெருபோதும
மல்லெனுமுயர்தோளாய்மலரடிபிரியாதேன்.

(இ-ள்.) மல்லினும் உயர்தோளாய்—மற்போரினுமுயர்த்ததோளாயுடை
யாய், மலைமலும் கவலைன்முதல்யாவும் கல்லுவென்—மலைமலும் கவலை
க்கிழங்குமுதலிய வெல்லாவற்றையும் தோண்டுவருவேன், நெறிதூரம்செல்
லுவென்செறிபுனல் தர வல்லேன்—நெடு தூரஞ்சென்றுதெள்ளிய நீரைத்

சாவும்வல்லேன், ஒன்றும்வெருவலன்—ஒன்றுக்குமஞ்சேன், வல்லினம்உள்
 னேன்வல்லேபே நட்பாகவும் உள்ளேன், இருபோதும் மலர்அடி பிரியாதே
 ன்—பகலிரவென்னுமிருபொழுதிலும் தேவரீரதுசாமரை மலர்போன்றதிரு
 வடியினின்றும்பிரியேன்.

என்போரிலுமன்றி என்நிற்கலால் இறத்தது தழீயஉயர்வுநிறப்புப்
 பொருட்டி. செல்லுவென் முற்றெச்சம். முகல் கிழவரு. (65)

திருவுள்ளொகின்றுமென்சேனைபுழாடனேகொண்
 டொருவ லெனிருதே. பாறு முறைதுவனுமாராணர்
 மருவல்வெனின் மான்னோமாந்ருவன்வசையிலேன்
 பொருவரும லரிமடப்பாபோடுவெனுடனென்றான்

(இ-ள்.) திருவள்ளம் என்னின்—தேவரீருக்குத்திருவுள்ளமானால், என்
 சேனையும் உட்கொண்டேன்—என்சேனையையும் என்மீறிகொண்டி, இரு
 ப்பாதும் ஒருவென் உரைநவன்—பகலிரவென்னும் இரண்டுபொழுதிலும்
 விட்டுப்பிரியாதது தேவரீரது பூநம்பேன், மருவல்துள்ளர்ஆனான்எனின்—
 தேவரீர்க்குப் பகைவருமுமாரானால், முன்னேமார் தூண்—முன்னேசென்று
 உயிரையும்விரிவேன், வருகதிருவென்—நிதிதுவந்தற்றமுமிக்கவேன், பொருவு
 ஆரும் அணிமார்பா—ஒப்பில்லாத அழகையுடையமார்பையுடையனே, உடன்
 போதுவன்என்றான்—தேவரீருடனே வருவேனென்று கூறினான்.

மருவலர் என்பதனிலுநிலிப் எதிர்மறைநயம்மொ சொகுத்தல். திருமாலா
 கக்கொண்டு ஒப்பில்லாத கெசத்துவமணிவாய்த்த மாற்பனை யெனினும்
 அமைவும். (67)

அன்னவனுரைகொளவல்லனுமுரைகேள்வான்
 என்னுரிசனையாப்பொன்வனுன்னிளையாபி
 னன்னுமலவரான்கேணவரிக்க லிலமெல்லாம்
 உன்னுடையதுபா னுன்மொழிபுது நினமரினுள்ளேன்.

(இ-ள்.) அன்னவன் உரைகொள—அக்குகனது வார்த்தையைக்கேட்டு
 அமலனும்உரை கேள்வான்—இராமமூர்த்தியுக்கூறியருளுவான், நீ என் உயிர்
 அனையாய்—கீளனது உயிரைஒப்பாய், இளவல் உன் இளையான்—இக்குரி
 ன்றஎன்தம்பி உன்தம்பி. இக்கல்துசலவன் நின்சேன்—இத்தகல்லவெற்றியை
 யுடைய சானகிஉனது சுற்றம், கனிர்கடல் நிலம்எல்லாம் உன் உடையது—
 என்னுளுகைக்குரியபெரிய கடல்குழ்த்தநிலவுலகெல்லாம் உன்னுளுகைக்
 குரியது, நான்உன் தொல்லுரிமையின் உள்ளேன்—யான்நீசெய்யுமடிமை
 த்தொழிற்குரியனாயுள்ளேன். (68)

துன்புளதெனினன் ரோகமுளததுவன்றிப்
 பின்புளதிடைமன்னும்பிரிவுளதெனவுன்னேவல்
 முன்புளமொருகால்வேமுடிவுளதெனவுன்னு
 அன்புள இனிபாமோவைவர்களுளரானேம்.

(இ-ள்) முன்பு துன்பு உளது என்னின் அன்று ஒ—முன்பு துன்பு மொன்றுளதானாலல்லவா, சுகம்பின்பு உளது—இன்பம் பின்னேயுள்ளது, அது அன்றி இடைஉள்ளது—அதுவன்றி நடுவிலுமுள்ளது, மன்னும்பிரிவு உளது என்ன உன்னேயல்—நிலைபெற்றபிரிவு இன்று அசென்று கருகாதே, (இடையிலும் கடையிலும் கட்டேபெண்டாம்) ஒருநாலீவம்முன்பு உளெம்—நான் முதலசக்தாருக்களீருக்காங்கு புத்திரர்க்குக்கிரவார், திக்கு முன்னே உள்ளேம், இனி—இனிமேல் முடிவு உளது என உன்னை உன்பு உள்ள—முடிவு இதுவரைக்குமென்று கருதற்க்கையாத அன்புள்ள, நாம் ஓர் இவர்கள் உளர் ஆனேம்—நாமையர்கள் (இன்று) ஆனேம்.

முன்பு துன்பு உளது உளது இடைகடையில்வரும் இன்பம் ஓர் பொருளாகத் (தான்ரு) உன்பார் துன்புள்ளதனின் அன்றேசுமாததுவன் திப்பின்புள்ளதையெனவும். பிரிவு உள்தாலன்றி கட்டினருமைதோன்றா தென்பார்மன்னும் பிரிவுள்ளசெனஉன்னேலெனவுக்கறினார். (69)

படருதவுளனும்பிகாணுநாபகவெல்லாம்
இடருதபகையாடு பாயானையுரியாய்
கடருதவாடு வேலாய்சொன்முறைகடவேல்பான்
வடநிசைவருவாடுலின் உறையருகின் தேன்.

(இ-ள்) தம்பிபட்டர்உறையன்—உன்தம்பியாகிய இளையபெருமான் என் பிவர இருக்கின்றான். காண்டறை பகைல்லாம் இடருத பகையா—கா ட்டில் வசிக்ருக்காலவெல்லாம் எனக்குத் துன்பமிக்க பகையாயுள்ளனவைய, யான்என்னஉரியாய் நீபோ—நானேயென்று சொல்லுதற்குரியவனே, நீ போவாய், சுடர்உறு வடிவேலாய்—ஒயிமிக்கவடித்த வேலையெத்தியகுகனே சொல்லுறை கடவேல்—நான்கூடும் அகையினின்றி நீகடவாதே யான்வட நிசையைநோக்கி வருமக்காலையில் உன்னிடத்தில் வருகின்றேன்.

உன்தம்பியாகிய இளையபெருமான் என்பின்வருகலால் பகையாயுள்ள னவெனநீகூடியபொருள்வையுள்ளன என்பார் படருதவுளனும்பிகாணுநா பகவெல்லாம் இடருதபகையானவும் நீயேயான்கானேன் என அழைத்தா யென்பார்யானென உரியாய் எனவுக்கறினார். (70)

அங்குளகிளோ பாவர்க்கமைதெரினுளனுப்பி
இங்குளகிளோ சாவற்கியாருளருரைசெய்யாய்
உன்கிளையொனதன்றேருவுறுதுபாருறலாமோ
என்கிளையிதுகாவெனவகிளினிதென்றார்.

(இ-ள்) தம்பி அங்குள்ளகிளாகாவற்கு அமைதியின்உள்ள—என்தம் பியாகிய பாதாழ்வான் அயோத்தியிலுள்ள உறவினர்முதலியகுகுகளைக்காத் தற்க்கமைதுள்ளான், இங்குள்ளகிளாகாவற்குயார் உளர் உரைசெய்யாய்— இக்காட்டிலுள்ள உறவினரைக்காத் தற்கு உன்னையன்றி யாருளர்கூறாய், உன்கிளையெனது உன்று ஒ—உனது சுற்றம் எனது சுற்றமல்லவா, உறுதுயர் உறல்ஆம் ஒ—அவர்களைக்காவது என்பின்வருகலால் (அவர்களிடமிக்கதுய

ரத்தை யடையலாமோ, இது என்கிறேன்—இச்சுற்றம் என் சுற்றம், என் வவலின் இனிது கா என்றார்—எனதேவலால் இனிதாகப்பாதுகாவாய் என்று கூறினார்.

பணிமொருகடவா தான்பருவயலிகவாதான்
பிணியுடையவனென்னும் பிரிவினன் விடைகொண்டான்
அணிபிழைமயிலோசி மையனுவினோயோனும்
திணிமரநிறைகாணிற்சேணுறநெறிசென்றார்.

(இ-ள்) பணிமொழி கடவாதான்—இராமமூர்த்தி பணித்தருளிய பணியைக்கடவாதவனும், பருவரலிகவாதான்—துன்பத்தினின் ஈந்தகாதவனும், பிணிஉடையவன் என்னும் பிரிவினன்—நோயுடையானென்று கூறும்பிழைதலையுடையானுமாகியருகன், விடைகொண்டான்—விடைபெற்றுச் சென்றனன், அணிபிழைமயிலோடும்—ஆபரணமணித்தானகியாரோடும், மையனும் இனோயோனும்—இராமமூர்த்தியும் இனையபெருமானும், திணிமரம் நிறைகாணில்—சேகுபற்றிய மரங்கள்நெருங்கிய காட்டில், சேணுற நெறிசென்றார் நெடுந்தூரஞ் சென்றான்.

இராமமூர்த்தியைக் கண்டவனவிலேநேர்ந்ததுன்பம் மாறுதிருத்தலால் பருவரலிகவாதானெனவும், அத்துன்பத்தோடுபிரிவும்நேர்ந்தனனாதலால் பிணியுடையவனென்னும் பிரிவினனெனவுங் கூறினார். (72)

நங்கைகட்டிடல முற்றிற்று

ஆக திருவிருத்தம் கூகக.

எவது வனம்புது படலம்.

பூரியர்புணர்மாதர்பொதுமனமெனமென்னும்
ஈரமுமுளதில்லென்றிவருமிளவேனில்
ஆரியன்வரலோடும்முளவியலிடுக
காருறுகுறிமானக்காட்டியதவனெங்கும்.

(இ-ள்.) பூரியர்புணர்மாதர் பொதுமனம் என்ன—கீழ்மக்களைப்புணரும் நிலைமாதருடைய பொதுத்தன்மைவாய்த் மனம்போல, ஈரமும் உளதுஇல் என்று—ஈரமும் உண்டு இல்லை என்று. அறிவுஅரும் இளவேனில்—அறிதற்கரிய இளவேனிற்சாலத்து, ஆரியன் வரலோடும்—இராமமூர்த்திவர, அவன்எங்கும்—அக்காடு எங்கும், அமுதுஅளவிய சீதம்சார்உறு குறிமான்காட்டியது—(அவ்வருகை) அக்காடுடெங்கும் நீரோடுகலந்த குளிர்ச்சிவாய்த்தகார்காலம்வருங்குறிப்பை யொக்கக்காட்டியது.

அக்காடுடெங்கும் அவர்வருகையால் நீரோடுகலந்தசீதம்வாய்த்தகார்காலம் வருங்குறியைஒப்பக் காட்டியதுஎன்று அக்காட்டி மேல் ஏற்றிக்கூறுதலுமொன்று. இவ்விந்த மக்களாயினும் அவர்களாற்பொருள் வருகையொன்றே பெரிதுஎன்பது உட்கோளாதலால் பூரியர்புணர் மாதர்எனவும், அவர்கள் மனம்பொருள்பற்றி ஈரமுடைமைக்கும் ஈரமின்மைக்கும் பொதுவாய்நின்றலால் பொதுமனமெனவும், பின்பணிக்காலத்திற்குப் பின்னிளவேனிற்சாலமாதலால் அறிவருமிளவேனில் எனவுங் கூறினார். (1)

வெயிலிளவிலவேபோல் விரிகதிர் இடைவீசப்
பயின்மரநிழலீனப்பனிபுரைதுளிமேகப்
புயல்தரவிளமென்காள் புலவாறியமெய்த
மயிலினகடமாரிப் வழியெயனபோனார்

(இ-ள்.) வெயில் இள நிலவே போல் விரிகதிர் இடைவீச—சூரியனது வெயில்சந்திரனது இளநிலவைப்போல விரிந்தகிரணங்கையொருபால் வீசவும், பயில் மரம்நிழல்கள—செருங்கியமாங்கள் ஒருபால்நிழல்தரவும், பனிபுரைதுளிமேகம் புயல்தர—பனித் துளியையொப்ப நீர்த்துளியைமேகம்ஒருபால்சொரியவும், இளமென்காள் புது அளவியது எய்த—சென்றற்காற்றானது மலர்மணத்தோடுகலந்து ஒருபால்வரவும், மயில்இளம் படம்ஆடும் வழி இளையனபோனார்—மயிலின் கூட்டம்டனஞ்செய்யும்வழிதமக் கின்பஞ்செய்யச் சென்றார்கள். (2)

மன்றின்மலிகோகைமயிலின் லொமானே
இன்றையின்வடிகோபத்தையெரிநனவென்றும்
கொன்றைகன்சொரிபோதன்ருபவாகொன்றையாலை
பொன்றினிமணிமானப்பலபலவனபலகாணாய்.

(இ-ள்.) மன்றின் மலிகோகை மயில்தூய் இளமானே—வாசத்தால் மிக்ககந்தலைபுளைய மயில்போலுந், சாயலுடைய சானகியே, இன்றையின்வடிகோபத்துஇளம்விரிவன—இளையதூயில்கூடும் இத்திரகோபத்தின்கூட்டம் பரந்துகிடப்பன, எங்கும் கொன்றைகள் சொரிபாது இன்குப்பைகொன் குலமாலை—எவ்விடத்தும் கொன்றைமாங்கள் சித்தும்மலரின் குப்பைகளின் கூட்டத்தின் வரிசை, பொன்றினிமணிமான பலபொலி வனகாணாய் பொன்றிந்பதித்த மாணிக்கத்தையொப்புப் பலவிடங்களிலும் விளங்குதலைப் பாராய்.

இத்திரகோபம் மாணிக்கமாகவும், கொன்றைமலர்கள் பொன்றைகளும் கூறுதலால் இது ஒப்புமைக் கூட்டவுவமையாகி (3)

பாணிமநிந்ருகப்படுமறைபணையாக
நாணிநதொகுபீலிகோலினபடமாடல்
பூணியநினசாயல்பொலிவதுபலகண்ணினில்
காணியவெனலாகுங்கனிமயிலவைவகாணாய்

(இ-ள்.) பாண் இளமிந்ருக—இசைப்பண்ணே இளமைவாய்த்தவண்டுகளி னெலியாகவும், சடுமறை பணையாக—ஒலிக்கும்மேகம் மத்தளமாகவும், நாணிநதொகு பீலிகோலின படம் ஆடல்—உன்சாயலுக்கு நாணங்கூர்ந்துநெருங்கியதோகைகளைக்கோலினவாய்மயில்கள்கடனஞ்செய்தலை, பூணியநின்சாயல்—உமைந்தனதுசாயலை, பொலிவது பல கண்ணினகாணிய எனல்ஆகும் களிமயில் அவைகாணாய்—விளங்கும்பல கண்களாற்காணும்படி என்றுசொல்லவமைத்தகளிப்பையாடைய மயில்களவை, அவற்றை நீபாராய்.

மயில்கள் தோகைகோல் அநிலைச்சானகியாராது சாயலைத்தனது பல கண்களால் பார்க்க நின்றலை யொக்குமெனக் கவி அந்நியவாயித்துக் கூறுதலால் தற்குறிப் பேற்றவணி. (4)

சேக்தொளிரிசெவ்வாய்ப்பைப்புகிச் செக்கோலக்
காந்தனின் மலரேறிக்கோதுவகவினாரும்
மாந்தளிர் மறுமேனிமங்கையின் மடமுன்னகை
எந்தினவெனலாகுமியல்பினவிலையகாணாய்.

(இ-ள்.) சேத்து ஒளிவிரிசெவ்வாய்பைக்கிளி—செந்திறம்வாய்த்து ஒளி
வீசும் செவ்வாயையுடைய கிளிகள், செக்கோலம் காந்தனின் மலர் ஏறி
கோதுவ—செந்திறம்வாய்த்த காந்தன்மலர்மேலேறி அலகாந்தகோதுதல், கவி
ன்ஆறும் மாந்தளிர் மறுமேனிமங்கை—அழகுநிறைந்தமாந்தளிர் போலும்மென்
மைவாய்த்தமேனியையுடைய சிறையே, நின்மடமுன்கை எந்தின எனல்
ஆகும்—இயல்பின இவைகாண—யுன்ன இளமையாய்த் முன்கையிலேத்திய
கிரியையையாக்குமென் னெனலுத்தன்மையையுடையன இவற்றைப்பாராய்.

காந்தலேற்றியன்னிகடாச் சாணியார் முன்கையிலேத்திய கிளிகளையொ
கருமென் னெனலுத்தன்மையையுடையன இவற்றைப்பாராய் (5)

பெரிய நிறைவென்கொல்லி நிறைந்த நிறைந்த
வையுடையவையுடைய நிறைந்த நிறைந்த
மெய்யுடைய நிறைந்த நிறைந்த
மெய்யுடைய நிறைந்த நிறைந்த

(இ-ள்.) பெய் நிறைவென்கொல்லி நிறைந்த நிறைந்த முற்றி—நெய்த
செய்யுடையவையுடைய நிறைந்த நிறைந்த நிறைந்த நிறைந்த
நிறைந்த நிறைந்த நிறைந்த நிறைந்த
நிறைந்த நிறைந்த நிறைந்த நிறைந்த
நிறைந்த நிறைந்த நிறைந்த நிறைந்த
நிறைந்த நிறைந்த நிறைந்த நிறைந்த

வேலைவையையாகக் கூறல் குறுந்தொழுவையாலாதலால், வேவினிற்
முறுத்திறம்முற்றினனவுந் தன்னிதையையாகக் கூறுதல் பரப்பாலா
தலால் கைஞ்சிறைநெய்க்குண்புயல் வையுடைய நிறைந்த, மயிலும்மானும் சாயலா
லும்பார்வையாலும் தமன்மென்மைக் குறுந்தொழுவின் வந்தமையால் தொழித்
தன்மையணி. (6)

பூவலர் குரவோடு புடைவவழிபெயிநூம்
மாவலர்சொரிசுழற்றியிலெழுநாய் லொன்றின்
தூவியின் மணமாறும் குழைபெயிபெடைதானச
சேவலொடுதூவியின் மணமாறும் குழைபெயிபெடைதானச

(இ-ள்.) பூ அலர் குரவாழும்—பூக்கள்மலர்த்த குராமரத்தோடும், புடை
தவழிபெயுந்—பூக்கத்திலுமைத்த பிடாமரமலர்த்த, மாவலர்சொரிசுழல்—
பெருமையமைத்தமலர்கள்கித்தியசோலையல், தூவியின்மணமயில் ஒன்றின் தூவி
யின்மணமாற—தூவியின் மணமுத்த ஒர்சேவலின்மணமாற தோகையிலே
மணங்கமழ, தூவிபிரி பெடைதான்—தன்னுனைவொடுபிரித்த பெடைமயி
லானது, சேவலொடுதூவியின்—அச்சேவலொடு மிகவுப்பிணங்கி, திரிவதன்
இயல்காணாய்—திரியுமியல்புக்காணாய்.

இந்தப் பேரவையின் நோக்கங்கள் குறித்து விவாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற பதவிக்கொழுதல், விவாயாடம்-விவாயாடுகின்ற, கனியகாபகரிக்கின்ற இவ்வகைகளாகப் பதவி:

அண்டர்தம் மனைஆவின்கன்று என்பதற்கு சுவர்க்கத்திலுள்ள காமதேவ
வின்கன்றுடன் எனப்பொருள் கொள்ளுவாருமுனர். அன்னதின் டைக்குப்பொருள்
நீதாமையுண்ட, விவகரினத்தினையும் கெல்லுந்திறமுடைய தென்பகதவின்க
நெகத்தினை வயமாமா என்றும், காசான என்பதற்கு இருநெகத்திப்பின் நினைதென
லாம் பிடி என்றும் கூறினர். அண்டர்-அந்நிலமாக்கள்.

ஒன்றொடொன்று பகைப்பொருளாயுள்ளன பகைமைமையமறந்து பிரியாது
வினையாடின என்றமையால் அவ்வனத்தின் தெய்வத்தன்மை விளங்கி நிற்கல்
காண்க.

55

அகிலப் பூண்குழன் மாதேயணியினை முடியெனலாகும்
நகுமலர்நிறை நமரலைக்கொம்பர் கணத்தோறும்
துகில்புரை நறுநீரிற்றோய்வன துறையாடும்
முகிழிளமுலையாரின் மூழ்குவபலகாணய்.

(இ-ன்) அகிலபுனைமுல்மாடே! அகித்புகை பூட்டப்பெற்ற கூந்தலினையுடையசானீ—அணிஇழை எனல் ஆகும்— அணிந்துள்ள ஆபரணங்கள் என்று கூறத்தகும்—நகுமலர் நிறைமலை கொம்பர்கள்—விரிந்தமலர்கள் நீரைந்தவரிசையான பூங்கொம்புகள், நதிதோறும்— கானயாறுகள் தோறும், துகில்புகை—(விரித்த) ஆடையையுடைய, நறுநீரில், நல்லீரில், தோடவன— மூழ்குவன, துறைஆடும்—கரைகளினின்று குதித்து விளையாடுகின்ற, முகிழ் இனமலை ஆரின்—பூவரும்பு போன்றஇனமைவாய்ந்ததனங்களையுடைய பெண்களைப்போல, மூழ்குவ, முழுதுதலை, பலகாணிய் அநேகங்களைப்பாராய்—எறு.

சானகி! பூங்கொம்பர்கள் இளமுலைமடவியராமொறுநீரின்முழி ஏழுதலைப்
பாராய், என்றான் பூங்கொம்பரைப்பெண்களாகவும் விரிந்தமலர்மாலைகளை அணிநி
ழைகளாகவும் கானியாற்று நீரினை விரித்தசேலையாகவும் பூங்கொம்பர்கள் காற்
சூலைசந்து நீரின்முழி ஏழுதல் மகளீரின் நீர்விரையாட்டாகவும் உருவம்கெய்
தலின் உருகவணியாம், முல்லைக்குரியகொன்றையின்மலர்-கடடியமாலையோல்
வதாதலின் கருமலர் நிறைமுலைக்கொம்பர்—என்றார். ஆர்-போலி ௧௨

முற்றுமுனைக்கிண்டிமுயல்கிலிவதும்பி
விற்றிருததன்மாதேயம்மலர்விரிகோங்கின்
சுற்றுமலரேறித்துயில்வனகடூர்மின்னும்
பொற்றகிழைநீலம்புராவனபலகாணம்.

[illegible]

முடிக்கிலவதம்பி-தேனுண்ணமுயலாத சிலவண்டிகள், அம்மலர்விரி கோங்கின்-
அழகியபூவலர்ந்த கோங்கிலவின் சுற்றுறுமலர்ஏறி. சுற்றிலுழன்னவிரிந்தமலர்,
கண்மீதே ஏறி, துயில்வன, துங்குலன, சுடர்மின்னும்-ஒளிவீசுகின்ற, பொன்
கடுபொன் தட்டில், உறு-பதித்த, நீலம்புனாவனபல- நீலமணியை ஒப்பனபல, கா
ணாய்-பாராய்-எ-று.

காளரும்புகளை மூக்கா லுமுது தேனுண்ணுது சிலவண்டிகள் விரிந்த கோங்
கலர்மீது கிடத்தல் பொற்பாளத்தில் பதித்த நீலமணிபோலும் என்றுகூறினான்.
இதுவுமொன்றை பொன்றாக வருவகித்தலின் உருவகவணி யாம். கங

கூடியநறவாயிற் கூண்டனவிழிகொள்ளா

மூடியகளிமன்னமுடுகினநெறிகாணு

ஆடியசிறைமாவண்டந்தரினசைமுன்னாப்

பாடியபெடைகண்ணாவருவன பலகாணாய்.

(இ-ள்.) ஆடியசிறைமா பலவண்டு-அசைகின்ற இறகுகளையுடைய சிறந்
தபலசாதிவண்டிகள், கூடியநற வாயிற்கொண்டன- பொருந்தியமதுவினைதம்
வாயிற்கொண்டனவாகி, விழிகொள்ளா ஆடியகளிமன்ன-கண்கொள்ளாதமயக்க
மேற, முடுகினநெறிகாணு-சென்றவழிபெரிமாமல், அந்தரின்-குருடர்களைப்போ
ல, பெடைபாடிய-பெண்வண்டிகள் பாடிய, இசைமுன்னா-இசையைக்குறிப்பாகக்
கொண்டு, கண்ணா-அதுவேகண்ணாக, வருவனகாணாய் வருவன-பாராய்-எ-று.

ஆண்வண்டிகள் மதுவருந்திலிழி சிறக்க மாட்டாதனவாய்வழிதமொறிப் பெ
ண்வண்டிகளின் இசையைக்கேட்டுவருகின்றன என்பதுகருத்து. இன் உவமவுருபு.

கன்னியரணிகோலங்கற்றறிஞனொன்னப்

பொன்னணிநிறவேங்கைக்கொம்பர்கள் புதுமென்பூ

அன்னமென்னடையாய்நின்னாகநன்னுதலப்பும்

சின்னமென்மலர்மானச்சிந்துவபலகாணாய்.

(இ-ள்.) கன்னியர் அணி கோலம்-தேவமாதர்கள் தாயணிந்து கொள்ளு
மலங்காரத்தின, கற்றுஅறிஞர்-என்ன கற்றுஅறிந்து கொள்பவர்களைப்போல,
பொன்னணிநிறவேங்கை-பொன்னின் அழகியநிறத்தினையுடைய வேங்கைமாங்
களின்ப, பலகொம்பர்கள், பலகிளைகள் புதுமென்பூ-புதியமெல்லியபூக்களை, அன்னம்
மெல்லடைஆய்- அன்னம்போலுமெல்லிய நடையினையுடையாய், நின் அளகநல்
துதல் அப்பும்-உன்னுடைய அளகத்தோடுகூடின நல்லொற்றியில் ஒட்டுகின்ற
சிறியமெல்லியமலரை ஒப்ப, சிந்துவகாணாய். சிந்துவன பாராய்-எ-று.

அளகன்னுதல் என்பதனை அளகமாகியநல்ல துதல் எனவும் பொருள் கூறு
வர். அளகமென்பது நெற்றியின்மேற்புறத்திற் சூழ்ந்துள்ள ஓரங்குல வளவுள்ள
குந்தளம் என்னும் உரோமங்களாம். வேங்கையின் பூவணையபொன்னம்பொட்டு
களை நெற்றியிலணிவது வழக்கமாதலின் இவனும் நன்னுதலப்பும் சின்னமென்
மலனொன்றான்

அன்றியும் சிறியபூவிதழ்களை நெற்றியி லப்புதலாகக்கூறினுமிழுக்கின்றும்.

மணங்கிளர்மலர்வாசமாருதம்வரவீசத்
கணங்கிளர்தருசண்ணங்கல்லுடையனகானத்
தணங்கினுமினியாயுன்னணிவடமுலைமுன்றில்
சணங்கினமவைமமானத்துறுவனபலகாணாய்.

(இ-ள்) மணங்கிளர்மலர்வாசம்வர—மணத்தொடுங் கூடினபுட்பங்களின்
வாசனைவரவீர்ப், மாருதம்வீச—காற்றுவிச, கணங்கிளர்தருசண்ணம்—கூட்டமாக
எழுந்தபூத்தாதுகள், பலகல் உடையன—பலமுலைகள், மீதுசென்று பொருந்துவன
கானத்து அணங்கினும்இனியாய்—வனதேவையிலும் இனிமையானவனே! உன்
வடம்அணிமுலைமுன்றில்—உன்னுடையமுது மாலையணிந்த தணங்களின் முற்
பக்கத்தில், சணங்கு இனம் அமைவான—(காணப்படுகின்ற) தேமற்கூட்டத்தினே
ஒப்ப, தறுவன, சென்று பொருந்துவன, காணம்—பாராய்—எ-று.

இனியாய் நின்றனத்துறுந்தேமலை யொப்பக்கற்கள்மீது பூந்தாதுகள்சென்
றுபடி வனபாராய் என்றான். கற்களை தனமாகவும் பூந்தாதினை அணங்காகவும்
கூறுது, பூந்தாதினசெயலை அணங்கினையதாகக் கூறினமையினிது தற்குறிப்பேற்
ற உவமையணி.

கக

அடியிணைபொறைகல்லாவென்றுகொலதொங்கும்
இடையிடையிலர்சிந்துநினமாநிவைகாணாய்
கொடியிணைபொறைவாசக்கொம்பர்கள்குயிலாயுள்
துடிபுரையிடையிலர்சிந்துவளவனவகாணாய்.

(இ-ள்.) குயிலாய்—குயிலினையாய், குயிலைய, அடியிணைபொறை
கல்லான்று—உயரபாதங்கள் என்னையான இடங்களில் உட்கக்கற்காதன என்று,
இனமரம்இவை—கூட்டமான இந்நகரங்கள், அதற்கெங்கும் இடைஇடை—வழிமுற்
றிலும் இடையேஇடைபே, மலர்சிந்தும், புடயங்களைசகிதருநிற்கும், காணாய்—
பாராய்—(அன்றியும்,) கொடியின் ஒடு இளம்வாசம் கொம்பர்கள்—கொடிகளுட்
னே இளமையும் மணமும் பொருந்தியபூங்கொம்புகள், உந்துபுரை இடை
காணி—உனது உடுக்கைபோன்ற இடைக்காகவெட்கமுற்று, அவைதுவள்வன—அ
வைகள் துவளுதலை, காணாய்—பாராய்—எ-று.

இனமரமென்பதற்கு ஒருசாதி மரமென்னினும் ஆம். கொல்அசை

இனமரங்கண்மலர் சிந்துதலும் கொடியும் வாசக்கொம்பருந் துவளுதலும்
இயல்பாகவும் நின் அடியின் மென்மையையுணர்ந்தென்றும் சின்னரிடைக்குநாணி
என்றும் கூறுதலால் தற்குறிப்பேற்றவணியாம்.

கஎ

லாள்புரைநழியாயுன்மலர்புரையடிமானத்
தாள்புரைதளிர்வைகுந்தகைநிமிறிவைகாணாய்
கோள்புரையிருள்வாசக்குழல்புரைமழைகாணாய்
தோள்புரையிளவேயின்றொகுதிக்களவைகாணாய்.

(இ-ள்.) வான்புனைவிழி ஆய்—மான்போலுங்கண்ணியையுடையாய், உண்மர் அடி அணிமாள்—உனதுதாமரைமலர்போன்ற கால்களிலணிந்துள்ள ஆபரணத்தினை ஒப்ப, தாள்புரைதளிரைவரும் உன்பதமணைய—(அசோகின்) தளிரில்தங்குகின்ற, கருணாமிருகிவைகாணாய்—தருத்த அழகிய இத்தவன்னைக் களைப்பாராய், கோள்புனைஇருள்வாசம்சூழல்புனை—மிருத்தவிருளையவாசனைப்பொருந்தியகூந்தல்போலும், மழைகாணாய், மேகங்களைப்பாராய்—தோள்புனை—தோளினைய, இளவேயின், இளமைவாய்ந்தமூங்கில்களின், தொகுதிகள் அவை—கூட்டங்களை, காணாய்—பாராய்

இதனில் உவமையணியும் புகழ்பொருளுவமையணியும் தற்குறிப்பேற்றவணியுங்கலந்து வருதலால்து கலவையணி விழியாய் அடியணிமானும் கூயிறியையும்சூழல்புனையும்மழையினையும்தோள்போலுமிளவேயினையும்பார் என்றான்.

பூநனைசினை துன்றிப்புள்ளிடைபிடைபம்பி
நானிறநளிர்வல்லிக்கொடியளவிலமல்கி
மானினமயின்மலைக்குயிலினம்வருகரனம்
திகிர்தொழிலாடைத்திரைபொருவனபாராய்.

(இ-ள்.) பூநனைசினை துன்றி—மலர்களும் அரும்புகளும் கிளைகளும்நெருங்கி, புன்இடைஇடை பம்பி—வள்குகளிடையேஇடையேபரவி, நால்கிறநளிர்வல்லிக்கொடி—காணவிதவிறங்கையுடைய குளிர்ச்சிப்பொருந்திய வல்லிக்கொடிகள், அளவுஇவமல்கி—அளவற்ற வாய்நிறைந்து, மான்இனம்—மான்கூட்டங்களும் மயில்மலை—மயில்வரிசைகளும், குயிலினம்—கோகிலங்கூட்டங்களும், வருகரனம் வருகின்ற காடானது, தொழில்—சித்திரித்த, சீரீசர்—நெருப்பெனச்செவந்த, திரை ஆடை, திரிச்சீலையை—பொருவனபாராய்—ஒப்பாதலைப் பாராய்—எ-று.

காடெல்லாப்பூமதலியகொடிய திரைச்சீலையை ஒப்பனபாராய்என்பது கருத்து. நால் நிற நளிர் வல்லி என்பதற்கு தொங்குகின்றிறத்தினையுடைய குளிர்ச்சிப்பொருந்தியகொடி என்றுங் கூறலாய் இதுவுடனகந்தினை திரைச்சீலைபோல்குறினையால் தற்குறிப்பணியார்.

கக

என்றனன்மடவாளோடினினில்விளையாடிப்
பொன்றினிதிரடோளான்போயினெறிபோதும்
சென்றதுகுடபாஸ்த்திருமலையிதுவன்றோ
என்றனன்வினைவென்றோர்மேவிடமெனலோடும்.

(இ-ள்.) பொன்திணிதிரடோளான்—பொன்போலுந்திண்ணிய தோள்களையுடைய ஸ்ரீராமபிரான். என்றனன்—இவ்வாறு வனத்தின் தன்மையைக்கூறினவனும், மடவாளோடு—இளமைவாய்த்தசனகியுடன், இனிதினில்விளையாடி—இனிமையாகவிளையாடிக்கொண்ட, நெறிபோயினவழி—யசென்றான், போதும்குடபால்அத்திருமலைசென்றது—சூரியனும் அத்தமனைகளியிற்சென்றது, (உடனே)இது அன்றோவினைவென்றோர் மேவுஇடம் என்றனன்—இவ்விடமன்றோ இருவினைகளையும்வென்றமுனிவர்கள் வாசஞ்செய்யும் இடம் என்று ஸ்ரீராமபிரான் கூறி யுள்ளான், எனலோடும்—அச்சகாவர்த்திதிருமகனவ்வாறு கூறுதலும். எ-று.

போது என்பது ஆகுபெயராய் சூரியனுக்காகியது, போதுதாலும், பொழுது என்பதன் முதனிலைண்டு இடைசிலைகெட்டு போதென்றாகியது என்பாருமுள்.

அருத்தியினகம்விம்முமன்பினிநெநொளில்
திருத்தியவினைமுற்றிற்றென்றனன்றெரிகின்றான்
பரத்துவனெனுநாமப்பரமுனிபவநோயின்
மருத்துவனையாணைவாவெதிர்கொளவந்தான்.

(இ-ள்.) (அப்பொழுது) பரத்துவன்எனும் நாமப்பரமுனி—பரத்துவாசன் என்னும்பெயர்நையுடைய சிறந்தமுனிவன், அருத்தியின் அகம் விம்மும்—அன்பினில் ஆசையினால் உள்ளேபூரிக்கின்றஅன்பினால், நெடுநூளில்திருத்திய வெருகாலமாகச்செய்த, வினைமுற்றிற்றென்றனன்தவம்—நீதவவேறிற்றென்ற, தெரிகின்றான்—அறிந்து, பவநோயின் மருத்துவன் அனையாணை—சன்னவியாதிக்குவைத்தியன் போன்றபூராமபிராணை, எதிர்கொளவந்தான்—எதிரெற்குமாறுவந்தான், எ

இது முதல் 3 பாடல் குளகம்.

பாத்துவாசமகரிஷிக்கு ஸ்ரீராமபிராணுடைய திருவவதாரத்திறந்தெரியுமாதலின் நெடுநூளில் திருத்தியவினைமுற்றிற்று என்றகூறினார். தம்மையடைந்தவர்களைவருத்தும்பிறவித்துன்பத்தினை நீக்குபவனாதலின்பெருமானைப்பவநோயின் மருத்துவனையான் என்றார்.

என்றனன்றெரிகின்றான் என்பன முற்றெச்சங்கள், பரமுனி என்பதற்கு பரமாகியமுனியெனவும் பரத்தைநாமமுனி எனவும் ஒருசாரார்பொருள்கூறுவர் ஸ்ரீராமபிரான் ஞானகுதியுடையவனாதலால் நன்குவிளக்க பவநோயின், மருத்துவன் என்றார்.

உக

குடையி னனிமீர்கோலன்குண்டிகையினன்மூரிச்
சுடையின னுரிமானின்சருமனன்மரநாரின்
உடையினன்மயிர்தா லுமுருவினனெறிபேப னும்
நடையினன்மறைநா லுநடநவிறருநாவான்,

(இ-ள்.) குடையினன் (அப்பரத்துவாசமுனிவன்)—குடையினையுடையவனும், சிமீர்கோலன்—துக்கிப்பிடிக்கப்பட்ட வேணுதண்டத்தினையுடையவனும், குண்டிகையினன்—கமண்டலத்தினையுடையவனும், மூரிசுடையினன்—நெரிந்த சுடையினையுடையவனும், —உரிமானின்சருமன் உரிக்கப்பெற்றமானேரோலினையுடையவனும், மரநாரின்உடையினன்—மரத்தின் நாராலாகிய ஆடையினையுடையவனும், மயிர்தாலும் உருவினன் உரோமங்கள் (வளர்ந்து) தொங்கப்பெற்ற சரீரத்தினையுடையவனும், நெறிபேனும் நடையினன்—மார்க்கங்களில்வைத்தபார்வையுடைய நடக்கின்றநடையினையுடையவனும், மறைநாலும் நடம்மலிவதருநாவான் மறைநாலுநடக்கின்றநடையுடையவனும், எ-று.

தண்டகமண்டலநாலபத்திராசிகள் அந்தணமுனிவர்க்கின்றியமைவாச்சிறப்பிவாதலின் அவைகளுடன் செக்குருன்னள்ளு னுபேட்டையுள்ளவன்வீரு

ம்பும்ஆசனமாதவின் கிருட்டின அசினத்தின் தோலினையும் உடன்கொண்டுசென்றனென்றும் கூறி பிராணிகள் ஊறடையாவண்ணங்கீழ்நாக்கி நடத்தானென்றும் அவன்சேவகாருணியவின் கக்கத்தையும் அவனாச்சிரமாதியெயல்களையும் இக்கவி நன்குவிளக்கியிருத்தல்காண்க வேதக்களிலவனுக்குள்ள ஆற்றலினையினக்குவான் மறைநாலும் நடம்கவில்தருநாவான் என்றான். ௨௨

செந்தழல்புரிசெல்வன் நிகைமுதமுனிசெவ்வே
தந்தனயுயிரெல்லாந்தன்னுயிரெனநல்கும்
அந்தனனுலகேழுமமையெனினரேசன்
உந்தியினுதவாமேபுதவிதொழில்வல்லான்.

(இ-ள்.) செந்தழல் புரிசெல்வன்—செவ்விய அக்கினியை பாதுகாத்தலாகிய செல்வத்தினையுடையவனும், கிசைமுதமுனி—நான்முகட்பிரமன், செவ்வேதந்தன உயிர்எல்லாம்—முறையேபடைத்த உயிர்கண்முழுமையையும், தன்உயிர்என தனதுயிரைப்போல, நல்கும்அந்தனை விரும்புகின்ற அழகியதன்மையினையுடையவனும், உலகுஎழும்எழுலகங்களையும் உருவளனின் அமைத்திஎன்றால் அமரேசன் உந்தியின் உதவாமே - தேவநாதன் திருநாபிக்கமலத்தின் வழித்தோன்றிப் படைக்காமல் - உதவிம்கொழில்வல்லான், கிருட்டிக்குந்தொழிலில்வன்மையுடையவனும், எ-று.

இவன் அக்கினிகாரியாகு செய்பவனும் சேவகாருண்ணியமுடையவனும் கிருட்டித்தொழிலினை எளிதிவியற்றும் வல்லவனுமாக உள்ளான் என்பது கருத்து

அம்முனிவரலோம நகனுமலர்தூவி
மும்முறைதொழுதானம் முதல்வனுமெதிர்புல்லி
இம்முறைபுருவோநானெய்துவதெனவுள்ளம்
விம்மினனிழிகண்ணீர் விழிவழியுககின்றான்.

(இ-ள்.) அம்முனிவரல்லும்—ஆகிய அந்தபரத்துவாசமுனிவன்வருநதும், அனகனும—அலர்தூவிமும்முறைதொழுதான்—புண்ணியவ உ வினாளு ஸ்ரீராம பிரானும் மலர்களை அவன் அடிகளிலிட்டு மூன்றுமுறைவணங்கினான், அம்முதல்வனும்எதிர்புல்லி - உடனே அப்பரத்துவாசமுனிவனும் ஸ்ரீராகவனைத்தழவி, இம்முறைஉருவோ நானெய்துவது இத்தகையதவக்கோலத்தினையுடையதிருவருவையோயானத்தரிசிப்பது, எனஉள்ளம்விம்மினஎன்று கூறிமனப்பூரிப்புடையவனும்—இழிகண்ணீர் விழிவழி உக—ஒழுருகண்ணீர்விழியின் வழி சொட்டுச்சொட்டாகவிழ, நன்றான் - ஸ்ரீராமபிரானதுசொருபத்திலிட்டுட்டு நின்றான், எ-று.

இம்முறைஉருவோ நானெய்துவது, என்பதற்கு பகவத்சொருபதரிசன மிகவளவெளிதிற்பெறயான்பக்குவனலனேஎன சேதனைவையுடையது இழிவினையும்சித்தாகிய ஸ்ரீராமபிரான தயர்வினையுங்கருதி இம்முறைஉருவோ என்றான் எனினுமிகுக்காது. ௨௪

அகலிடநெடிதாளுமமைதியையததீரப்
புகலிடமெமதாக்கும்புரைபிடையிதநாளில்

தகவிலதவவேடந்தமுவினைவருவானேன்
இகலசெனைவீரவினையவனெடுமென்றான்.

(இ-ள்.) அகலிடம் நெடிதுஆளுந்அமைதியை—பீழ்மிமுழும்நீண்டகாலம்
அரசானத்தக்கபொறுப்பினைஉடையாய் அதுதீர,அவ்வரசாளுந்தன்மைவிலகஉது
நாளில்-இப்பொழுது, தகவில-நீனக்குத்தகுதியல்லாததான,தவவேடம்தமுவினை
தவவேடந்தாங்கினவனாய்-இனையவனெடும், இவக்குமணனுடன்,எமதுபுகலிடம்
ஆரும்புகரஇடை-எமதுவாசத்தலமான பன்னசாலைக்கு, இகல்அசெனைவீர, வரு
வான்-ஏன்பகைவர்களை நாசஞ்செய்கின்ற விற்படையினையுடைய வீரனே?எதற்
காகவந்தனைஎன்று-பரத்துவாசமுனிவன் கேட்டான்?, எ-று.

உனதுசொருபவிலக்கணத்தினை ஆராய்ந்தால்பன்னாருண்டுஇவ்வவனினையா
ளவேண்டியஉத்தம இலக்கணங்களையுடையவனாகவருங்கியுள்ளாய்; நீனது தீர்த
அவதாரசீரத்திற்கு இப்பொழுது வயதுசிறிதன்றிமிகுதியாகவாகவில்லை நீன்கு
லத்தவர்கள் முதுமைப்பருவத்தில் முனிவரியலையடையுமாறு நீயடையாதுஇன
மைப்பருவத்திற்குத்தகாத தவக்கோலங்கொண்டு என்வந்தாய் என்று பகவானை
ப்பார்த்து இவன் தசாதன்மகனென்னு முறைமைக்கேற்ப வினாவினானென்க
எமக்கேயுரியது வனவாழ்க்கை உனக்கேனினுஎன்பதாதி நயங்கந்தொனிர்த்தல்
காண்க.

௨௫

உற்றுளபொருளெல்லாமுணர்வுறவுரைசெய்தான்
நற்றவமுனியநதோவிதிநருவைவொன்பான்
இற்றதுசெயலுண்டோளினியெனவிடர்கொண்டான்
பெற்றிலடவமந்தோபெருநிலமகளென்றான்.

(இ-ள்.) உற்றுளபொருள்எல்லாம்—கடந்தசெயலனைத்தும், உணர்வுற
உரைசெய்தான் - முனிவனுணருமாறுவித்துக்கூறினான்,நல்தவமுனி அந்தோ
விதிநருவைஎன்பான், (வனம்வந்தவரலாறுகளைக் கேட்டுணர்ந்தஅந்த) நல்த
வத்தினையுடையபரத்து வாசனையோது விதியாலவந்த குற்றமென்று,இற்ற
துசெயல்உண்டோஇனிஎனஇடர்கொண்டான்-திச்செயற்கு இனி ஒருபரிசார
முமுனவோஎனவருந்தி,அந்தோ பெருநிலமகள் தவம்பெற்றிலன்என்றான்-ஐயோ
பெரியபூமிப்பிராட்டிஇந்நினைமணந்துவாழுதற்குத்தவஞ் செய்தாளில்லை என்று
கூறினான். எ-று.

இற்றதுசெயல் என்பதற்கு இவன் இக்கோலமேய்தின மையால் உலகத்தி
அயற்கைமாறுபட்டது இனிஉண்டோ மாறுபட்டஇயற்கை மீண்டிருண்டாரு
தல் என்றுவருந்தினானெனினுமாம்.

புருஷோத்தமனாகிய இவனைநாயகனாகக்கொண்டொழிந்தால்பெருநிலமகள்
மிகுத்தசெழிப்பினனாவன் தற்போதவனாகிவன் தலைவனாகக்கிடையாழையாலவ
னைத்தவஞ்செய்யாதவனென்று இகழ்த்தனை இவந்தவமுடையாழாட்டன்
பிறர்மாட்டானாகுனென்பதுண்மையாதலினவன நுணர்த்தானென்க.

௨௬

தப்புறழ்துவர்வாயின் தாய்மொழியிலோடும்
அப்புறுகடன்ஞாலமாளுதிகடிதென்னு
ஒப்பறுமாசன்னையுயர்வனமுறவேகென்
றெப்பரிசுயிருய்ந்தானென்றுணையவனென்றான்.

(இ-ள்.) தப்புறழ்துவர்வாயின் தாய்மொழியில் ஒடும்—பவளம்போலுஞ் செந்நிறம்வாய்க்கவாயினையும் பரிசுத்தம்பொருந்தியவசனங்களை யு முடையமயில் போலுஞ்சாயலினனான இவளுடன், அப்புறுகடல்ஞாலம்ஆளுதிகடிதுஎன்னு- நீரினையுடைய கடலாற்குழப்பெற்ற உலகினைவினாந்தாளுவாயாக என, ஆசிகூறி என்துணை ஒப்பறும் அரசு அவன்-எனது நண்பனான ஒப்பற்ற அச்சக்கரவர்த்தி யாகிய அத்தசராதன், உன்னை உயர் வனம் உற எகுஎன்றுஉன்றனை, உயர்ந்தகாட் டிற்குச்செல்களன்று கூறி, எப்பரிசுஉயிர் உய்ந்தான்-எந்தவிதமாகதன்னுயிரைக் காப்பாற்றிக் கொண்டான், எ-று.

தப்புறழ்மயில்போலும் மெனவுவமைகளைவிரித்துரைத்தமையிலிதவிரி யுவமையணி

பாத்துவாசன் தயரதசக்கர வர்த்தியை நீண்டகாலமாக அறிந்துள்ளவனும் கண்பனும்ஆதலால் என்துணை அவன்என்றார் அறுபதினாயிரம்வருடகாலமாக இல் லாகிருந்தபின்னோக்கலியைத்தீர்த்த பெருமானாகிய இவ்வேட்பிரிந்தது சாலவியக் கத்தக்கவிடயமாதலின் எப்படி உயிர் உய்ந்தான் என்றார். உஎ

அல்லலுமுளவின் பமணுகலுமுளவன்றே
நல்லவுமுளசெய்யுநவைகளுமுளவந்தேதா
இல்லையொர்பயனானின்றிட்டுறுமிதினென்றோப்
புல்லினனுடனெனகொண்டினிதுறைபுரைபுக்கான்.

(இ-ள்.) அல்லலும்உள—இவவுலகவாழ்வில் துன்பமுமுளது, இன்பம் அ னுகலும் உளஅன்றே— துன்பமன்றி இன்பமுண்டாதலும் உளவாம், நல்லவும் உள - நல்லவைகளும்உள - செய்யும் நவைகளும்உள - அதுபவிக்கச்செய் கின்ற திமைகளும்உள, அத்தேதா-ஐயொ, நான் இன்று இடர் உறும்இதின் நான் இன்றுவருந்தும் இதனில், ஒர்பயன் இல்லை-யாதொருபிரயோசனமும் கிடை யாது, என்றான்-என்றுகூறி புல்லினன்-பின்னும் இராமபிரானகட்டித்தழுவி, உட னேகொண்டு, இனிதுஉறைபுரைபுக்கான்-உடனழைத்துக்கொண்டு தான் சுகமாக வாசஞ்செய்கின்ற பன்னசாலைக்குட்புகுந்தான். எ-று.

இன்பமும் துன்பமும் நல்லவுந்தீயவும் விரவியருமெனப்பலவிடயங்களை அறி க்தியுரைத்தமையாலிதுகூட்டவணி இதனைவடநூலார்ஸமூச்சயாலங்காரம்என்பர்

புக்குறைவிடநல்கிப்பூசனைமுறைபேணித்
தக்கனகனிகாயுந்தந்துரைதருமன்பால்
தொக்கநன்முறைகூறித்துயவனுயிர்போலும்
மக்களினருளுற்றான்மைந்தருமகிழ்வுற்றார்.

(இ-ள்.) தாயவன்புக்கு உறைவிடம்—பரிசுத்தனாகிய அம்முனிவன் இவர்களுடன் பன்னசாலைக்குட்பிரவேசித்து அவர்கள் தங்கியிருத்தற்குத் தனியிடமளித்தது, பூசனைமுறைபேணி-அதிதிகளை உபசரிக்குமுறைப்படி உபசரித்து, தக்கனனிகாயும் தந்து-உணவிற்குசிதமான கனிகளையும் காய்களையும் கொடுத்தது, உணாதரும் அன்பால்தொக்கால்முறைகூறி - சொல்லப்பட்ட அன்பினால் பொருந்தியதல்ல உபசாரவசனங்களை உரைத்து, உயிர் போலும் மக்களின் அருள் உற்றான் - தன்னுயிரினைய தன்மக்களைப்போல பாவித்து இரக்கங்காட்டினான், மைந்தர் உம் - (பாத்துவாசனுடைய இச்செயல்களைக்கண்டு) இராமலட்சுமணர்கள் ஞஞ்சந்தோஷமடைந்தார்கள். ஏ-று.

பூசனைமுறைபேணல் என்றது அதிதிகளையுபசரிக்குமுறையி லுபசரித்தல் அரசவதிதியாகிய இராமபிரானுக்கு பார்ப்பனமுனிவரானபாத்துவாசர் எவ்வண்ணஞ்செய்தல்கூடுமோ அவ்வண்ணஞ் செய்தனொன்பதைவிளக்க “பூசனைமுறை பேணி” என்றார்

உயிர் போலும் மக்களில் என்பதற்கு உயிரினைய அம்மக்களிடத்தில் என்று கூறுவரொரு சாரார். உக

வைகினர்கதிர் நாமுமளவையின்மறையோனும்
உய்குவமிவனோடியாமுடனுறைதலினென்பான்
செய்தனனினிதெல்லாஞ்செல்வனைமுகமுன்னாக்
கொய்குலமலர்மார்பகூறுவதுளதென்றான்.

(இ-ள்.) வைகினர்கதிர் நாமும் அளவையின்—பிராட்டியுடன் ஸ்ரீராம லட்சுமணர்கள் சூரியோதயபரியந்தம் அவ்வாசிரமத்திலேயே இருந்தார்கள், மறையோனும்-பரத்துவாசமுனிவனும், இவனொடியாம் உடன் உறைதலின் உய்குவம்என்பான்-இவ்விராகவனுடன் நாம்நலந்துவாசஞ்செய்வதனால் உய்வேம்என்று கருதி, இனிதெல்லாம்செய்தனன்-இனிமையானகாரியங்களை எல்லாம்செய்து செல்வனைமுகம்உன்னு-ஸ்ரீராமபிரானுடைய திருமுகத்தினைப்பார்த்து, கொய்குல மலர்மார்ப-பறித்தெடுத்துக்கட்டிய சோட்டமான மலர்மாலையணிந்த மார்பினை யுடையாய், கூறுவது உளது என்றான்-சொல்லவேண்டியது ஒன்றுளது என்று கூறினான். ஏ-று.

ஸ்ரீராமபிரானது திருவவதார முறைமையினை உணர்ந்துள்ளவர்பரத்து வாசர் என்றுவிளக்குவான் ஆசிரியர் “உய்குவமிவனோடியாமுடனுறைதலில் என்பான்” என்றார். என்பான்செய்தனன் இவைமூற்றெச்சங்கள். உய்தல்நீர்திச யஇன்பலீடடைதல் உக

வேறு.

நிறைநீர்மலர்நெடுங்கனிகிழங்குகாய்நேர்த
குறையுந்தியவைதூபவைகுறைவில்வெட்டோ
நெறயுமில்வழியொருங்கினிலுயர்தவமுயல்வார்த்
கிறையும்தலாதினியதேதாரிடமரிதின்னும்.

(இ-ள்.) இவ்வழி—இவ்விடத்தில், கேர்ந்த நீர்மலர்நெடுங்கனி கிழங்குகா ய்கிறையும்—விரும்பப்பட்டநீரும்மலரும்நெடியபழங்களும்கிழங்குகளும்காய்களும் நீரம்பிநிற்கும், தீயவைகளுறையும்—கொடியபொருள்கள்சுருங்கும், தூயவைகளுற வில-பரிசுத்தமானபொருள்கள்மிகுதியாகவுள்ளன, எம்முடெ-எம்முடன், ஒருங்கு இனில் உறையும்—எம்முடனென்றாக வசித்து, உயர்தவம்முயல்வார்கு-உயர்ந்தத வத்தினைச்செய்பவர்களுக்கு, ஈது அலாது-இதனையன்றி, அரிது இனியது ஓர்இ டம்-அருமையாகும் இனிமையான வேறேரிடம், இனும்-அன்றியும் எ-று.

இதுவுமிதற் கடுத்தபாடலும்குளகம்

அருந்தவஞ்செய்வார்க்கு நன்னிருநன்மலருநற்காயுமிக்குடைய நல்லிடமாய் புலிமுதலியதீயவிலங்குகளின் கொடுமை வேடர்முதலியவர்களால் வெகுதன்ப மாதியவின்றி, சுடாமான்முதலியநடவிலங்குகள் உலவுதலும்நற்றீர்த்தமுடைமை யும் வேண்டெனப்பண்டையோர்கருதியாக்கிது சாலச்சிச்சிறந்தது ஆதலினெ ன்னுடனிருத்தி என்றுபலநன்னூனியாயங்களைத்தழுவிப் பரத்துவாசனுரைத்தா னென்றிச்சுவிலிளக்குதல்உடையது.

நக

கங்கையாளொடுகரியவனாகுகள் கலந்த
சங்கமாதலிற்பிரியலென்றானரைச் செங்கண்
அங்கநாயகவயனுக்குமருட்பெற்றிந்தத்தம்
எங்கள்போலியர்தரத்ததன்றிருத்திரிண்டென்றான்.

(இ-ள்.) கங்கையாள் ஓடு கரியவன் நாமகள் கலந்தசங்கம் ஆதலின் - கங் கையிடிபுடையபுனையும் சரசுவதியும் சேர்ந்தசங்கமுகம் ஆதலால், பிரியலன்-யா ன்நீங்காது இவ்விடத்தில் வாசஞ் செய்கின்றேன், நாமகையெங்கண் அங்கநாயக- நாமமாமலர்போலுஞ்செவ்விய நயனங்களை அங்கமாகவுடையபுரீராமனே, அயன் உக்கும்- பிரமதேவனுக்கும், அரும்பெறல் - சிறந்த-கிடைத்தற்கரியதித்தீர்த்தம், எங்கள்போலியர்தரத்தது அன்று- எங்களை ஒத்தவர்களுால் எளிதிற்கிடைத்து முழுகுத்தன்மையினதன்று, ஆதலின் நன்னூலிருத்திரிஎன்றான்-ஆவதால்இவ்விட த்திலிருங்கள் என்று கூறினான். ௭-று.

தேவநதிகளிலொன்றின் அருகிலுள்ளவனங்கிடைப்பதெ அருமை இதுகங் கையமுனை சரசுவதி என்னு மூன்றுதிவ்வியநதிகளின் சேர்க்கையினையுடைய இடம்இவ்விடம் பிரயேந்திராதிக்கும் அரியவிடம் யான்முன்னேநல்வினையா லீண்டிருக்கின்றேன் ஆதலினிராகவனே என்னுடன் இருத்தி என்றான் பரத்து வாசனென்பது கருத்து.

நஉ

பூண்டமாதவனவ்வழிவிரும்பினன்புகல
நீண்டதன்றிதுநிறைபுனனுட்டுக்குருவொம்
மாண்டசிறந்தயவிலவழிவைகுலெனென்றால்
நண்டயாவருநெருங்குவரென்றனனிராமன்.

(இ-ள்.) பூண்டமாதவன் அவ்வழி விரும்பினன்புகல- தவநியம் பூண்டபா த்துவாசமுனிவன் அவ்வண்ணம் விரும்பங்கொண்டோத்தலும், இராமன்-இர

கவன்,மாண்டசிந்தைய- ஒடுங்கியமனதினையுடையோய்,நிறைபுணல்நாட்டுக்கு-
நீர்வளம் பொருந்திய எனதுகோசலநாட்டிற்கு,இதனைத்த அன்று-தூரத்திலு
ள்ளதன்றும்,நெய்யும்-பங்கத்திலுள்ளது,இவ்வழிவைகுவன் என்றால்-பாண்டிவ்வி
டத்தில் இருப்பேன் ஆனால்,சண்டயாவரும் நெருங்குவர் என்றான்-என்னைக்கா
ணக்கருதி அக்கோசலநாட்டிலுள்ளார் அனைவரும் இங்குவந்து நெருங்குவார்கள்
என்று கூறினான். ஏ-று.

முனிவர்சிந்தைக்கு ஒடுக்கமே மாட்சிமையாதலின் மாண்டசிந்தைய எனப
தற்கு ஒடுங்கியசிந்தையோய் என்றோம். பிரலிருத்தி நிலிருத்தி யாதிகளினியல்
பறியாதார் பலபடக்கூறுவர் “அண்மையினிபல்பு” மென்பதால் சிந்தையஎன்ப
து ஈறுகெட்டு விளியேற்றது. நடந்

ஆவதுள்ளதேதையகேயியி ண்டமைந்த
காவதப்பொழிந்தபுறங்கழிந்தபின் காண்டி
மேவுகாதலின்வைநாடுநிலிண்டயி வாமினிதால்
தேவர்கைதொழுந்ருதித்திரகூடமென் னுள்ளால்.

(இ-ள்.) ஆவதுள்ளதுஎ— நீகூடியது உண்மையே ஆம், ஐயகேள்
இராகவனேகடப்பாயாக, ஐயிரண்டு அனைந்தகாவதப்பொழிந்து அப்புறம்கழி
ந்தபின்-புறங்காவதனும் இத்தப்புழியைப் பட்டர் நென்றால், தேவர்கைதொழும்
சித்திரகூடம் என்று உண்ட-தேவர்கைதொழும் சித்திரகூடம் என்றமலைஒன்றுஇரு
க்கின்றது,காண்டி-அதனைக்காண்டியும்,விண்ணினும் இனிதுஆல்-அதுவானுலகத்
திலும் இனிமையானது,ஆகலின் மேவுகாதலின்வைநாடு-அதனல்பொருந்தியவி
ருப்பதுடன்அவ்விடத்தில் இருப்பாயாக. ஏ-று. ஆல் அகச.

பொழிவென்றுபூமிக்கும் பெயராதலின்-பூமிஎன்றும் வனமென்றேனும்
சோலைஎன்றேனும் உரைக்கினும் பொருந்தும் ஆல்இரண்டும் ஈற்றசைகள்.

சுவர்க்க உலகத்தினதேவர்கள் இருப்பிடமாகக்கொள்ளுவார்கள் சித்திரகூ
டத்தினதேவர்கள் வணங்குவார்கள் ஆதலின் சுவர்க்கத்தினும் இதுஉயர்ந்ததாகி
யதுஇதனை விளக்க, விண்ணினும் இனிது எ-ம்-தேவர்கைதொழும் என்றம்கூ
றினார். நடச

என்றுகாதலினையினனடிதொழுதேத்திக்
கொன்றைவேயங்குழற்கோவலர்முல்லையங்குடும்
சென்றுசெங்கதிர்ச்செல்லவனுநடுவுறச்சிறுமான்
கன்றுநீர்துகர்காளிந்தியெனுநதிகண்டார்.

(இ-ள்.) என்றுகாதலின் ஏயினன்—என்றுகூறிவிருப்பத்துடன் அதுபி
னான்,அடிதொழுது ஏத்தி-அவர்களும் அப்பரத் துவாசமுனிவருடையபாதங்களை
வணங்கித்ததித்து,கொன்றைவேயங்குழல் கோவலர்முல்லை அங்குமிமி சென்று-
கொன்றைக் குழலினையும் வேயங்குழ லினையுமுடைய இடையர்களின் முல்லை

வத்தினி துதியிற்சென்று, செங்கதிர்செல்வனும் கடுஉற-செவ்வியகிரணங்களை யுடைய சூரியனும் வானகடுவினை அடைய, சிறுமான்சன்று நீர்துகர்-சிறியமானி
ன்கன்றுகள் நீரருத்துகின்ற, காளிந்தி எனும் நதிகண்டார்-யமுனை என்னும் ஆற்
றினைக்கண்டார்கள். எ-று.

கொன்றைக்குழலும் வேய்க்குழலும் இடைக்குலமாக்களின் இன்னிசைக்
குழல் கனாதலின் கொன்றைவேய்க்குழல் என்றார் இதனை “கொன்றையந்திக்கு
ழல் கௌமோதோழி” எனச்சிலப்பதி காரத்து வருதல் கொண்டுணர்க. ௩௫

ஆறுகண்டன ரகமகிழ்ந்திறைஞ்சின ரறிந்து
நீறுதோய்மணிமேனியர்நெடும்புனல்படிந்தார்
ஊறுமென்கனிகிழங்கினோடுண்டுநீருண்டார்
ஏறியேருவதெங்குநமென்றலுமினையோன்.

(இ-ள்.) ஆறுகண்டனர் அறிந்து அகம்மகிழ்ந்து இறைஞ்சினர்—யமுனை ஆ
ற்றினைக்கண்டுணர்ந்து சந்தோஷித்துவணங்கி, நீறுதோய்மணிமேனியர்-நீறுபடி
ந்த அழகியதிருமேனியினர்கள், நெடும்புனல்படிந்தார்-பிரவாகமான அத்தீர்த்தில்
முழுகி ஊறும்மென்கனி கிழங்கின் ஒடு உண்டு நீர்உண்டார் -தேனூறியமெல்லி
யபழங்களை கிழங்கொடுகலந்துண்டு நீரருத்துகின்றவர்கள், ஏறி ஏருவது எங்கனம்
என்றலும்-இதனைக்கடந்து செல்வது எவ்வாறு என்று கூறுதலும், இனையோன்
இலக்குமணன். எ-று. உண்டார் வினையாலையும் பெயர்

இறைஞ்சினர்படிந்தார் முற்றெச்சங்கள், ஊறும்மென்கனி, சுவையூறி
யமெல்லியகனி பெய்றாமாம்.

யமுனையானது தெய்வஉருவமானதாகப்பாவிக்கப்படுதலின் வணங்கினர்
கள் என்றுணர்க. ௩௬

வாங்குவேயங்கழைதுணித்தனன்மாணையின்கொடியால்
ஒங்குதெப்பமொன்றமைத்ததினும்பரினுலம்போல்
வீங்குதோளண்ணறேவியோடியுனிதுவீற்றிருப்ப
நீங்கினுனந்தநெடுந்திருகையானீந்தி.

(இ-ள்.) வாங்குவேயங்கழை துணித்தனன்—வளர்ந்தவேயங்கழை என்
னுமொருசாதி மூங்கிலினைவெட்டி, மாணையின்கொடியால் ஒங்குதெப்பம் ஒன்
று அமைத்து-மாணையின்கொடியினால் உயர்ந்ததெப்பமொன்றினைச்செய்து, அ
தினும்பரின் உலம்போல்வீங்குதோள் அணல்தேவிஒடு-அதன்மீதுதிரண்டகற்
போலும்பருத்ததோள்களையுடைய இராகவந்தன்நாயகியுடன், இனிதுவீற்றிரு
ப்ப-செவ்வனே ஏறிஇரா சிற்ப, அந்த நெடுந்தி-அப்பெரியஆற்றினை இருகை
யால் நீங்கி நீங்கினான் - இருகைகளால் நீங்கிக்கடந்தனன். எ-று.

தெப்பத்தினைத்தன்னிக் கொண்டு நீந்தியக்கரை அடைந்தான் என்பது
கருத்த.

வேய்க்கழை ஒருசாதி மூங்கில்விசேடம் மாணை ஒருசாதிக்கொடிவிசேடம்

ஆலைபாய்வயலயோத்தியராண்டகைக்கிளையான்
மாலையவரைத்தேதாளெனுமந்தரந்திரியக்
காலேவேலையைக்கடந்ததுகழிந்தநீர்கழிதின்
மேலேவேலையிற்பாய்ந்ததுமீண்டநீர்வெள்ளம்.

(இ-ள்.) ஆலைபாய்வயல்—கரும்புகள் மிகுதியாகஉடைய வயல்கூழ்த்த, அ
யோத்தியர்ஆண்தகைக்கு இளையான்- அயோத்தியர்தலைவனான ஸ்ரீராமபிரானுக்
குஇளையவன், மாலையவனாதோள் எனும்மந்தரந்திரிய-மாலையணிந்த பெரிய
மலையாகியதோளென்னும் மந்தரமலையானது நீந்துதலால் சுழலாரிப்ப, கழிந்த
நீர்- விவகியோடியநீர், காலேவேலையைக்கடந்தது-கீழ்க்கடலைக்கடந்து சென்றது,
கழிதின்மீண்டநீர்வெள்ளம்-விரைந்துதிரும்பின சலப்பிரவாகம், மேலேவேலையி
ல்பாய்ந்தது - மேற்கடலிற்சென்றுபுகுந்தது.எ-று,

இதனுலவன் நீந்தலின்றிற்ம் வெளிப்படுத்தல் காண்க, காலே பொழுதினைக்
காட்டுவதாதலின் ஆகுபெயராய் கீழ்க்கடற்காகியது

ஆலைபாய் என்பதற்கு, கருப்பாலகளை மிகுதியாக உடைய என்னினு மிழு
க்காது

இடதுகரம்துழாவும்போது சழிந்தநீர்காலேவேலையையும்,வலதுகரம்துழாவு
ம்போது மீண்டநீர்மேலேவேலையையும் அடைந்தது என்றும் கூறலாம். நன

அணையரப்புனலேறினரக்கரையணைந்தார்
புனையும்வற்கலைபொற்பினர்நெடுநெறிபோனார்
சினையுமூலமும்வேரும்வெந்திருநிலந்தீய்ந்து
நினையுநெஞ்சமுஞ்சுவதேதாரநெடுஞ்சரநேர்த்தார்.

(இ-ள்) அணையர் அப்புனல்வறினர் அக்கரை அடைந்தார்—அவர்கள் அத்த
ன்மையராய்அவ்வாற்றைக்கடந்துமறுகரையை அடைந்து,புனையும் வற்கலைபொ
ற்பினர்,தரிக்கப்பெற்றமரவுரியினையுடைய அவ்வழிசினர், நெடுநெறிபோனார்-நெ
டுஞ்சுரஞ்சென்றவர்கள், சினையும் மூலமும் வேரும்வெந்து இருநிலந்தீய்ந்து-
கிளைகளும் மூலங்களும் வேர்களும் வெந்து பெரியபூமியும் கருநீர்நீனையும் நெஞ்
சமும்-எண்ணுகின்றமனதும்,சுவததுஞர்-சுவதாகியஒரு,நெடுஞ்சரம் நேர்த்தார்.,
பெரியபால வனத்தினைக்கண்டார்கள். எ-று.

பாலையனத்திற்கெல்லாம் பட்டமாராங்கானனீரும் பருக்கைக்கற்றோரும் கி
ழப்பாம்புகளும் இருத்தல்வழக்கமாயினும் இது பாலையனங்களிலில் மிகவுங்கொ
டியதுஎன்றும் மிகவும் பெரியது என்றும் விளக்குவார், “சினையும் நெஞ்சமுஞ்
சுவததோர்நெடுஞ்சரம்” —என்றார்.

உஅ

நீங்கலாற்றளர்சனகியென்றன்னவாரினைய
ஒங்குவெய்யவனுபெதியெனக்கதிருகுத்தான்
தாங்குவேங்கடத்துலையகடழைகொண்டுதழைத்த
பாங்குவேங்கனல்கயவனங்களாய்ப்பரந்த.

(இ-ன்) நீங்கல் ஆற்றலன்சனகி என்று அன்னவந்தினைய-இவ்வனத்தினக் கடத்தற்குதொயிராட்டியார் வன்மையுடையவனல்லன் என்று அவ்விராமலட்சுமணர் கன்னினத்ததும் (உடனே) , ஒங்குவெய்யவன் உடெபதி எனகதிர் உருத்தான்-உயர்ந்தருளியன் சந்திரனைப்போல தீனகிரணங்களைவிடுத்தனன்-வேங்கடத்து தாங்கு உலகைகள் - வெந்தவப்பாலைக்காட்டினாற்பரிக்கப்பெற்று நின்றபட்ட மாங்கள், தழைகொண்டு-தழைத்ததழைகளைத்தம்பிடத்துக்கொண்டதழைத்தன, பாங்குமேகனல்-பக்கங்களில் எரிந்துகொண்டிருந்தகாடாக்கினிகள், பங்கயவ னங்கனாய்பார்த்த - நாமரையோடைகளாக மாறிப்பரவின. ஏ-று.

நீங்கல் ஆற்றலன்சனகி என்றன்னவன் வினையன்றும்பாட பேதம் நக

வறுத்துவித்தியவனையவல்லயிற்பரல்கள்

பறித்துவித்தியாலெனக் குளிர்தருன பசந்த

இறுத்தெரிந்தனவல்லிகளினந்தளிர்நிற

கறுத்தவாளவெயிற்றினுளமுதுகக்களித்த.

(இ-ன்) வறுத்துவித்தியவனையவல்லயிற்பரல்கள்—வறுத்து விதைத் தாலனையவல்லியகூடரிய பருக்கைக்கூடர், பறித்துவித்திய மலர் என-பறித்துப் பரப்பியமலர்களைப்போல, குளிர்த்தபசந்த-குளிர்தரு மறுதலாயின, இறுத்து எ ரிந்தனவல்லிகள்-பட்டெரிந்தனவாகிய கொடிகூர், இளந் தாளிர் சன்ற-இளயத ளிர்களைத்தளிர்ந்தன, கறுத்தவாள அரையிறிறைக் கருமையடைந்த கொலைத் தொழிலினையுடையபாம்புகளின் பற்களினுள், அமுதுகக்களித்த-அமிர்சமொழு காற்பக்களித்தன. ஏ-று.

சுடுகையும் கூர்மையும் முரமொகவுள்ளனவாதலின் பரல்களை, வறுத்து வித்தியவனையவல்லயிற்பரல் என்றார். அனையனொப்பல்போலி

குளிர்ச்சியும், மென்மையும்பொருந்தினமையின், மலர் என-என்றார்

தன்னிடத்திதுகாறுமுண்டாகும் விடம்தன்னையுந் துன்புறுத்துவபோல துன்புறுத்தாது இன்புறுத்தியமையான்-அரவங்கள் களித்தனஎன்றுணர்க சுய

குழுமிமேகங்கள்குழுறினகுளிர்துளிகொணர்ந்த

முழுவில்வேடருமுனிவரின்முனிகிலருயிரைத்

தழுவிநின்றபசியிலபகையில்தணிந்த

உழுவையின்முலைமானிளங்கன்றுகளுண்ட.

(இ-ன்.) குழுமிமேகங்கள்—மேகங்கள் நெருங்கி, குழுறின குளிர்துளி கொணர்ந்த-குழுறினவாய்குளிர்ச்சிபொருந்திய நீர்த்துளிகளைகொண்டெடுத்தன, முழுவில்வேடரும்-பெரிய வில்வினை உடைய வேடர்களும், முனிவரின் முனி கிலர் - முனிவர்களைப் போல சாந்தசிலர்க ளானார்கள், உயிரை தழுவி கீன்றன பசியில பகையில்தணிந்த உழுவையின்முலை - எல்லாவயிற்களுடனு நட்புக் கொண்டு பசியின்றிப்பகையுமின்றி சாதுவாகியபுலிகளின் பால்மடிகளில்-இன மான்கன்றுகள் உண்ட-இளயமானின் கன்றுகள்பாலுண்டன. ஏ-று.

பாலேமூலையாகமாறி யதன்றியும் அதன்கருப்பொருளான, சிழம்புவிழுந
விய முனிவர்செயலையடைந்து நின்றமைகாண்க

இதுகாறும் வழக்கமில்லாத அப்பாலேக்கன்று மேகங்கள் நீர்த்துளிகளுடன்
வந்தன என்பார் கொணர்ந்த-என்றார். ௪௨

கல்லோக்கிடந்தகடுவெந்தயர்கின்றகதழ்பாம்
பல்லலுற்றிலவலைபுனற்கிடந்தனவனைய
வல்லையுற்றேவய்புற்றொடுமெரிவனமணிவாழ்
புல்லெயிற்றிளங்கன்னியர்தோளெனப்பொலிந்த.

(இ-ள்) கல்அளகிடந்த-தூறுகங்களின் முழைகளிற்கிடந்த, கடுவெந்து
அயர்கின்ற கதழ்பாம்பு - விடத்தால் தீய்ந்து வருந்துகின்ற சேற்றத்தினையுடைய
பாம்புகள், அல்லல் உற்றிலஅலைபுனல் கிடந்துஅன அனைய-வருத்தமடையா
மல் அலைகலையுடைய நீரின்கிடந்த நற்போலாயின, புற்றொடும் எரிவனவல்லை
உற்றமணிவாழ்வேய்-புற்றுக்களுடன் எரிவனவாய், மேட்டுபுறங்களில் சிற்றமு
த்துக்களையுடையமுதிர் மூங்கில்கள், இளங்கன்னியர் - இளம்பெண்களின், தோள்
எனபொலிந்த- தோள்களைப்போல விளங்கின. ௪௩-று.

அப்பாலையில் முன்னர் வருந்திக்கிடந்த பெரும்பாம்புகள் நீர்ப்பாம்புகளை
மான்குளர்ச்சிபுற்றனமுதிர்வேய்கள் இளவேய்களாயின. என்பதுகருத்து. ௪௩.

படர்ந்தெழுந்தபுல்பாங்கிறக்கம்பளம்பரப்பிக்
கிடந்தபோன்ற நாகேகையந்தோகைகள்கிளர
மடந்தைமாரொனநாடகம்வயின்றொறுநவின்ற
தொடர்ந்தபாணரிற்பாங்கிசைமுரன்றனதும்பி.

(இ-ள்) படர்ந்துஎழுந்த பசும்புல்-படர்ச்சியாகமுனைத்த பசியபுற்கள், பசு
நீறக்கம்பளம் பரப்பிகிடந்தபோன்றன-பச்சைகிறமுள்ள கம்பளத்தினைப்பரப்பி
யிட்டாற்போலதோன்றின-சேகயம் சோகைகள் கிளர்மடந்தைமார் என - கேச
யப்பறவைகளும் மயில்களும் விளங்கும்படி நடனமாதர்களைப்போல, வயின்
தொறும்-இடங்கள் தோறும், நாடகம்நவின்ற-நாடகம்ஆடின - தும்பிபாங்கின்.
தொடர்ந்த பாணரில் முரன்றன உண்டிகள் அவைகளின் பக்கங்களின் நடன
மாதரைப்பின் பற்றிப்பாடும் பாணர்களையொப்ப இசைபாடின. ௪௪-று.

பச்சைப்புற்கள்கம் பள்ளங்களை யொப்பக்காணப்பட்டன கேசயமும்தோகை
யும் நடனமாதரையொப்ப நடத்தனவண்டிகள் பாணரையொப்ப இசைபாடின
இசைபாடல்-நீங்காரஞ்செய்தல். பாலவனம் நடனவரங்கு போலாகியது என்
று கருத்து. ௪௪

காலமின்றியுங்கனிந்தனகனிரெடுங்கந்தம்
மூலமின்றியுமுகிழ்த்தனநிலனுறமுழுதும்
கோலமங்கையரொத்தனகொம்பர்களின்பச்
சீலமன்றியுஞ்செய்தவம்வேறுமொன்றுளதோ.

(இ-ள்.) காலம் இன்றியும் கணித்தனகனி — கனிபுகாலமல்லாதிருக்கும் கணிக் கணித்தன, கொடுக்கத்தம் மூலம் இன்றியும் - கொடியகிழங்கும்வேரும் இல்லாதிருத்தும், சிலன்உறமுழுதும் முகிழ்த்தன-அப்பூமிமுழுமையும் கொடி. செடிகள் உண்டாயின, கொம்பர்கள் கோலமங்கையர்ஒத்தன-மரக்கிளைகள் அலங்காரஞ்செய்து நிற்கும்மங்கையர்களை ஒப்பாகவிளங்கின, சிலம்அன்றியும்-ஒழுக்கமல்லாமலும், செய்தவம் வேறும் உளதோ-ஒழுக்கத்தினையன்றிச் செய்யப்படுத்தவம் வேறேஉளதோஇல்லை. எ-று.

இவ்விதமாறுபாடுகளை எல்லாம் சானகியின் ஒழுக்கக் காரணமாக உண்டாகியது என்பதாகுந்தது. சானகியின் ஒழுக்கக்காரணமாக வெண்பதனினும்மாகவனதொழுக்கக்காரணமாகவந்ததென்பது சிறக்குமேயென்றிற் சிறக்காதுசனகியே பாலையைக்கடக்க வருந்துமுறவேண்டியவன்அவன்மெல்லியல் இராகவனாகியர்க்குமுன்னரும்வனசஞ்சாரமுண்டாகியபோது இங்ஙனந்ல மாறுபாடு கேட்கப்படாமையானும் அண்ணல் அகிலீரணும் அநிபலமகாபலாதி மந்திரசித்தனும்ஆதலாலும் இளையோனும் அத்தகையசித்தனேஆதலானும் நீங்கல் ஆற்றலன்சனகி என்றே இவர்கள் கூறியிருத்தலானும், ஒழுக்கமென்றது சானகியின் ஒழுக்கமென்றும்-விளக்கிற்பெருகும்.

சடு

ஒழுக்கமே தவமாதலின் “சீலமன்றியும்செய்தவம் வேறுளதோ” என்றார்.

எயினர் தங்கிடமிருடிகளிருப்பிடமேயந்த

வயின்வயின்னொறுமணிநிறக்கோபங்கண்மலர்ந்த

பயின்மரந்தொறும்பரிந்தனபேடையைப்பயிலும்

கதுயிலிரங்கினகுருந்தநின்றரும்பினமுருந்தம்.

பெட

(இ-ள்.) எயினர் தங்கிடம்—வேடர் வாசம்செய்யும் இடங்கள், இருடிகள்இருப்பிடம்—இடங்கள்தோறும் இடங்கள்தோறும், மணிசிறக்கோபங்கள் மலர்ந்ததொறும்—நகர்க்களைஒத்த இந்திரகோபப்பூச்சிகளுண்டாயின, பயில் மரம்தொறும்—மாணிக்கப்பாருத்திய மரங்களிலெல்லாம்பயிலும் குயில்-வாசஞ்செய்கின்றஆண் அங்குப்பேடையைப்பரிந்தன இரங்கின - பெண்குயில்களை நினைந்து-பரிந்து கூவிகுயில், நூத்தம் நின்றுஅரும்பின முருந்தம்- குருத்தமரங்களில்கின்றும்பறவைகள், ன, குண அடிப்புறம் போன்ற அரும்புகள் உண்டாயின. இறங்கி

கொளையும் புலையுமுடையவேடர்கள் சீவகாருண்ணியாதி ஒழுக்கங்களைக் கப்பற்றினொன்பதனை விளக்க-எயினர் தங்கிட மிருடிகளிருப்பிடமேயந்த என்றார்.

சசு

பந்தருட்புரைபாசறைப்பொருள்வயிற்பருவம்

தந்தகேள்வையுயிருறத்தமுவினர்பிரிந்த

கந்தவோதியர்சின்தையிற்கொதிப்பதக்கழலோர்

வந்தபோதவர்மனமெனக்குளிர்த்ததவ்வனமே.

அ-வது. சித்திரகூடப்படலம்.

நினைபுந்தேவர்க்குநமக்குமொத்தொருநெறிநின்ற
அனகனங்கணனாயிரம்பெயருடையமலன்
சனகன்மாமடமயிற்கந்தச்சந்தனஞ்செறிந்த
கனகமால்வரையியல்பெலாந்தெரிவுறக்காட்டும்.

(இ-ள்.) நினைபும் தேவர்க்கும்—பிராணஞ்செய்கின்ற தேவர்களுக்கும், நம
க்கும்—நம்போல்வார்க்கும், ஒத்து ஒருநெறி நின்ற—ஒத்து ஒருவழியாகநின்ற, அன
கன்—பாவரகிதனும், அங்கணன்—அழகியநண்களையுடையவனும், ஆயிரம்பெயர்
உடை - சஹஸ்ரநாமங்களையுடைய, அமலன்—பிழ்மலனான ஸ்ரீராமபிரான்,
சனகன்மாமடமயில்கு—சனகராசனனுடைய மகளானசிறந்த இளமைவாய்ந்தமயில்
போலும்சிதாபிராட்டிக்கு, சந்தனம்—நெய், அந்த—சந்தனமரங்களெருங்கியுள்ள
அந்த, கனகமால்வரை—பொன்மயமானபெரியசித்திரகூடமலையின், இயல்பெலாம்—
தன்மைமூழுமையும், தெரிவுற—அறியும்வண்ணம், காட்டும்—காட்டாதிற்பான்—எ-று.

நமக்கும் என்பதற்கு, அடியோங்களுக்கும் எனக்கூறுவாருமுள்.

இராவணநினைந் துன்பம்மனையநற்றல்வேண்டினெனப்பணிந்திரங்கும்தே
வர்கட்கும். இரவாநிருங்குநமக்குந்துன்ப நிவர்த்திசெய்வநிலொருதன்மையுடைய
னென்பார், நினைக்குந்தேவர்க்குநமக்கும்—என்றார், அககன்—அகமில்லாதவன், அகம்
பாவம் அகம்—பாவமின்மை, ஆகலின், அககன் என்பதற்குபாவரகிதன் என்றும்.

வாளுந்வேலும்விட்டளாயினவனையகன்மயிலே
தாவினேலமுடாநாழநந்தொடர்ந்தருசாரல்
நீளமாமலைதுயில்வனநீருண்டகாடஞ்சூழ்
காளமேகமுநாகமுந்தெரிவிலகாணாய்.

(இ-ள்.) வாளுந் வேலும் விட்டு—வாட்படையும் வேற்படையும் ஒளிவீசி,
அளாயின அனைய - கலந்தாற்போன்ற, கன்மயிலே—கண்களையுடைய மயில்போல்
வாய், தாளின்வலமும் மாலமுள்—அழகுபுறங்களிற் காய்க்கின்ற வலச்செடிகளும்
பச்சிலைமரங்களும், தொடர்ந்தருசாரல்—வரிசையாகப்பொருந்தியுள்ள அடிவாரத்தி
னையுடைய, நீளமாமலை—நீண்டபெரியமலையின், துயில்வன—துங்குகின்ற, நீர்உண்ட
க—மஞ்சுள்களாமேகமும் சீரகமும்—நீர் அருந்தி நிறைந்தகுலடைந்த கரியமேகமும்
அம்மலையும், தெரிவிலகாணாய்—வேற்றுமைதெரியாமைமையப் பாராய். எ-று. உ

குருதிவாளெனச்செவ்வரிபரந்தகட்குயிலே
மருவிமால்வளையும்பரிற்குதிக்கின்றவருடை
சுருதிபோற்றெளிமரகதக்கொழுஞ்சுடர்ந்தற்றப்
பருதிவானவன்பசும்பரிபுரைவனபாராய்.

(இ-ள்.) குருதிவாளென—இரத்தத்தோய்ந்த வாட்படைபோல, செவ்வரி
பரந்தகங்குயிலே - செவ்விதமான அரிபரந்த கண்களையுடையகூயில்போல்வாய்

மால்வரை மருவி-பெரியமலையிற்பொருத்தி, உம்பரில்குதிக்கின்றவருடை-மேலே தாவுகின்றயானிகள், சுருதிபோல்தெளி-கேதம்போலும் தெளிவினையுடைய, மாகதம் செழும்சுடர் சுற்ற-மரகதக்கல்லின் செழுமையான ஒளிகுழ்ந்துகொள்ள, பருதிவானவன்-சூரியனுடைய, பசும்பரிபுரவன-பச்சைக்குதிரையைஒப்பன, பாராய்-காணாய், எ-று.

வடங்கொள் பூண்முலைமடமயிலேமதக்கதமா
அடங்குபெழுவயிற்றரவுரியமைகொறுந்தொடக்கித்
தடங்கடோறுநின்றடுவதண்டலையயோத்தி
நடங்குமாளிகைத்துகிற்கொடிகர்ப்பனநோக்காய்

(இ-ள்.) வடங்கொள் பூண்முலைமடம் மயிலே—ஆரமணியா லமைக்கப் பெற்றஆபரணமணிந்த தனபாரவகையுடைய இனமயிலையாய், மதம்கதம்மா—மதத்தினையும் சேற்றத்தினையுமுடைய யானை, அடங்கும்பேழ் வயிற்று அரவு உரி- அடங்குகின்ற பெரிய வயிற்றினையுடைய பெரும்பாம்பின்மேல், அமை தொறும் தொடக்கி—மூங்கில்கள்தோலும் தொடர்ந்தோடு, தடங்கன்தோறும் நின்றதுகிட-வழிகள்தோறும் சென்றடங்குத்பன, தண்டலையையோத்தி-சோலைகுழ்ந்ததுயோத்திமாநகரத்தில், மாளிகை அடங்கும்—பாடங்களுதோறும்அகைகின்ற, துகில்கொடிகர்ப்பனபாராய்-துகிலாலையெதுவாத்தினதும்பனகாணாய். எ-று.

உவரிவாய்நிப்பாற்கடவுதவியவழிதே
துவரினீண்டலித்தடந்தொறுநிடந்தொறுந்தாவன்னித்
கவரிபானிறவால்புடைபெயர்வனாடியதில்
பவளமால்வரையருவிவையப்பொருவியபாராய்.

(இ-ள்.) உவரிவாய் ஆன்றி—உப்புக்கடலிலன்றி, பால்சுடல் உதவிய அமுதே-பாலாழி அளித்த அமுதமனையாய், துவரினீண்டலித்தடந்தோறும் - செந்நிறமணிகளையிடுதியாகவுடைய வழிகளிலுந்-நிடந்தோறும், மற்றிடங்களிலும், துவன்றி-நெருங்கி, கவரிபால்நிறவால்சுடலில் புடைபெயர்வன-கவரிமிருகங்களின் பால்போலும் வெண்ணிறமான வால்கள் வினாவிலையாயிற்றன, பவளமால் வரை அருவியை - பவளத்தாலாகிய பெரிய மலையினின்றும் ஒழுகும் அருவியை, பொருவியபாராய்-ஒத்தனகாணாய். எ-று.

சலந்தலைக்கொண்டசேயத்தாற்றனிமதக்கதமா
உலந்துவீழ்தலிற்சிந்தினவுதிரத்தின்மடவார்
புலந்தகாலையற்றுக்கனக்குங்குமப்பொதியில்
கலந்தமுத்தெனவேழுமுத்திமைப்பனகாணாய்.

(இ-ள்.) சலந்தலைக்கொண்ட—விடாதகோபத்தினை மேற்கொண்ட, சேயத்தால்-சிங்கத்தினால், தனிகதமா-ஒப்பற்ற சேற்றத்தினையுடையயானை, உலந்துவீழ்

தலில்-இறந்துவிழும்பொழுது, சித்தின உதிர்த்தில்-சிதறின இரத்தத்தில், மடவார் புலந்தகாலை-பெண்கள் ஊடியபோது, அற்றுஉக்க-அற்றுச்சிதறி, குங்குமப் பொதியில்கலத்த-குங்குமக்குவாவில்கலந்த, முத்துஎன-முத்தைப்போல, வேழமூத்து இமைப்பன பாராய்- யானைமத்தகமுத்துகள் தந்தமுத்துக்கள் முதலியமுத்துக்கள் பிரகாசிப்பன காணாய். ஏ-று.

நீண்டமால்வரை மதியுறநெடுமுடி நிவந்த
தூண்டுமாமணிர் சுடரதன் சுற்றையிற்சொருக
மாண்டவானி றவருவியர்மழவிடைப்பாகன்
காண்டகுஞ்சடைக்கங்கையைநிகர்ப்பனகாணாய்

(இ-ள்.) நீண்டமால்வரை தெடுமுடி-உயர்த்தமாட்சிமையான பெரியவியம் மலையின்உச்சியில், மதிஉற-சந்திரன்உகந்துநக, மாமணி தூண்டும்நிவந்த சுடர் சிறத்தமணிகளால் மேலெழுப்பப்பெற்ற உயர்ந்தாளுவியானது, அதன்கற்றையில் சொருக, அச்சந்திரனுடைய பிரகாசத்தையில் சென்றுபொருத்தாரிற்-மாண்டவால் நிற அருவி-மாட்சிமையான வெண்ணிறத்தினையுடைய அருவியானது, அமழவிடைபாகன்-அந்தவிடைமையாப்ந்த ஆடபத்தினையுடைய சுவபெருமானது, காண்தகும்-காணுதற்குத்தகும், சடைநகங்கையை-சடையில் தரித்தகங்காநதியை நிகர்ப்பன காணாய்-ஒப்பனபாராய். ஏ-று.

தொட்டமாநனஞ் பட்டரொளிமணிபொடுநூற் தூவி
விட்டசென்றன விடாமதமழையானேவழம்
வட்டளோங்குகாநிர்வாலொடுந்தைத்தனவயங்கும்
பட்டநெற்றியிற் பட்டிபபொல்வனபாராய்.

(இ-ள்.) மாசனம் தூவிவிட்டசென்றன-பாம்புகள் கவ்வியுச்சென்ற, சுடர் ஒளிமணிஒடும்தொட்ட ஒளிபிளக்குகின்ற மணிகளுடனே பொருத்தின, விடாமதமழையன வேழம், நீங்காமதமழையினையுடைய யானைகள்-வட்டம் வேங்கையின்மலர் ஓடும் தைத்தன, வட்டமான வேங்கையின் அலர்களுடன் நெருங்குகின்றன, வயங்கும்பட்டநெற்றியில் - விளங்காநின்ற பட்டமானது நெற்றியினிடத்தில், சுற்றியபோல்வன பாராய் - சுற்றினால்போல்வன காணாய். ஏ-று.

இழைத்தநூலினைமணிக்குடஞ்ராமங்கின்றதென்ன
{ குழைத்தநுண்ணிடைக்குவிடா வனமுலைக்கொம்பே
தழைத்தசந்தனச்சோலைதன்செலவினைத்தடுப்ப
நுழைத்துபிரகின்றதொக்கின்றமதியினைநோக்காய்.

(இ-ள்.) இழைத்த மிகவுறுணுகி-நூல்இனை மணிக்குடம் சுமக்கின்றது என்னதாலானது இரண்டு அரதனகலசங்களைசுமந்து நின்றாற்போல, குழைத்த நுண்ணிடைகுவிஇளவன் முலைகொம்பே-துவளுகின்றதுணுகிய இடையினையும் குவித்தஇளமைவாய்ந்த அழகிய தனபராங்களையும் உடைய பூங்கொம்பு போல்

சீலமின்னதென்றருந்ததிக்கருளியதிருவே
 நீலவண்டினம்படிந்தெழுவினைந்துடனியிர்வ
 கோலவேங்கையின்கொம்பர்கள்பொன்மலர் தூவித்
 காலினிற்றொழுதெழுவனநிகர்ப்பனகாணாய்.

(இ-ள்.) சீலம் இன்னது என்று அருந்தறிக்கு அருளியதிருவே—ஒழுக்க
 த்தினை இவ்விதமானது என்று அருந்தறிக்கு உபதேசித்ததிருவனையாய், நீலம்வ
 ண்டினும்—நீலவண்ணமானவண்டினர் கூட்டங்கள், படிந்துஎழு—மொய்த்துமேலெ
 ழு, வளைந்துஉடன்றியிர்வ—அவைபடியுங்கால் வளைந்து அவைஎழுங்கால் ரீமியிர்வ
 னவாகிய, கோலம் வேங்கைஇன - அழகியவேங்கைமரங்களின், கொம்பர்கள்—
 கொம்புகள், பொன்மலர் தூவி - பொன்போன்றமலர்களை இறைத்து, காலில்நின்
 தொழுதுஎழுவன - கால்களில் பின்னைவணங்கி எழுவதனை, நிகர்ப்பன காணாய்—
 ஒப்பனபாராய். என்று. கக

விற்கொள்வா னுதல்விளங்கிழையினந்தளிர்க்கொழுந்தே
 எற்கொண்மால்வகையும்பரினிருந் புனங்காக்குந்
 கொற்கொள்வேற்குறார் குறிஇயினத்தெறிருருவிந்தக்
 கற்கள்வானிடையினை விழுவனகாணாய்.

(இ-ள்.) விற்கொள்வான் முதல்—வில்லினை ஒத்தஒளிபொருந்திய நுதவி
 னையும், வினங்குஇழை—பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணமணிந்த, இளந்தளிர்க்கொழுந்தே—
 இளந்தளிர்க்கொழுந்தனையாய், எல்கொண்மால்வகைஉம்பரின்—சூரியனைத்தன்மீது
 கொள்ளும்பெரியமலையினுச்சியில், இருப்புண்ப் காங்கும்—பெரியநிறைப்புணத்தி
 னைக்காக்கின்ற, கொல்கொள்வேல்கணர் - கொலையைத் தலையிற் கொண்டுள்ள வே
 ற்படைபோலுங்கல்களைபுடைய குறமடைக்கையர், குறிஇனைத்து—குருவிக
 ளின்கூட்டத்தில், எறிகுருவிந்தக்கற்கள்—எறிந்தகுருவிந்தம்என்னும்மணிகள், வா
 னிடையின்னை—ஆகாயத்தின்கண்ணுள்ள நட்சத்திரங்களின் வீழ்ச்சியைப்போ
 ல—வீழ்வனகாணாய்—வீழ்தலைப்பாராய் என்று. கக

வரிகொளொண்கிலையவர்தங்கனநிர் சரியின்மறிந்த
 பரியகாரகில்சுடநிமிர்பசும்புகைப்படலம்
 அரியவேதியராகுதிப்புக்கையொடுமனவித்
 கரியமால்வரைக்கொழுந்தெனப்படர்வனகாணாய்.

(இ-ள்.) வரிகொள் ஒண்கிலை—கட்டப்பட்ட ஒளியவவில்லினைபுடைய, வ
 யவர்தங்கணிச்சியின்—வீரர்களான வேடுவர்களுடையகோடிகளால் மறிந்தபரிய
 கார் அகில்—விழுந்தபெரியகரிய அகில்கள், சுடநிமிர் பசும்புகைப்படலம், சுடுதலா
 லுண்டாகிமேற்செல்லுகின்ற பசியபுகையின் படங்கள், அரியவேதியர் ஆகுதிபு
 கைகொடும் அளவி—அருமையானமறையோர்களின் ஆகுதிப்புக்கையுடையனே
 கத்து, கரியமால்வரைக்கொழுந்துஎன—கரியபெரியமலையின் கொழுந்தைப்போல
 படர்வன, செல்கன, காணாய் பாராய். என்று. கக

நானாண்மலர்நறையகிஞ்சிதேனும்
சோனைவார்குழற்சுமைபெறுதிடுகிடைத்தேரகாய்
வானையாற்றுமீன்மலர்ந்தனவெனப்புனல்வறந்த
கூனயாறுகள் கணமணியினைமப்பனகாணாய்.

(இ-ள்.) நானம்காண்மலர்நறை அகிலநாவிதேன்நாறும்சோனைவார்குழல்—
கந்துரியும் அன்றலர்ந்த மலரும் மணம்பொருட்கிய அகற்புகையும்நாவியும் தே
னும் மணக்கின்ற சோனைபோலும் நீண்டகூந்தலின், சமைபொழுது இடுகு
இடைதொகாய்—சமைபாத்தாங்குமாட்டாமல் எய்த்கின்ற இடையினை உடைய
மயில்போல் வாய், வானபாற்று மின்மலர்ந்தான—வானபாற்றில் மீன்கள் விள
ங்கிவழிப்போல, புனல்வாற்றர் கானையாறுகள் நீர்வழிப்புகாட்டாறுகளில், கணம
ணி இமைப்பனபாராய்—கூட்டமாகிய மலர்கள்விரங்குவன பாராய். ஏறு

நாவினப்பது மயிர் பரந்தது (17-18) - நாமாருமுளர் நாவினப் தீண்டிப் புணுகு.

வானயாற்றி ருந்தாமி. சீராக நடப்பதில் வென்று ணர்காவனயாறு-ஆக யத்தின் இடத்திலுள்ள செங்கல், வாரி போன்ற மரடங்கையாமையையுள்ளி யுணர்க.

மஞ்சளாவி யமா லாயி ந்ஊர்ப்பா னொழிநீரா நறவ
செஞ்செயேகெடு மொரு கப்பலா நறபிறல்நறிவ
விஞ்சுநாநாமயர் தெனா துங்கை ராஜ்யம் அளித்திவ
பஞ்சநாவிபதிநது புவமுகந்தாராயா.

(இ-ன்) கொழும்புமொழிச்சாலை விநாயகநாதர் —கனவரோடேடினவராகிய விநாயகநாதரோடாகமாதாவினர், பி.வி.வ.ப.ப.த. அ.பா.வி.யேற்றடிசுவதிகள்—தாய்மையான செம்பஞ்சுட்டிய சிவிய கால்செவிர் புறச் சுவதிகள், மஞ்ச அளவிய—தேசம்தகுமென்று, மாணிக்கம் பாறைநடு, —(செய்துமான், மாணிக்கப் பாறைகளில்) மன்றவனவாய்—நெடுமரசுதம்பாறையில் செய்தவையாகென்று மரசுதப்பாறைகளில், தெரிவனபாறாய்—தெரிவனபாறாய், எ.று. உறு

செப்பஞ்சுக்குழம்பு மாவலி கட்டப்பாறையார் குறிதழுடையனவாதலின் தெரிந்கில என்றுணாக.

கழித்தசெம்பொனின் னெறியா ிறாடித் தியின் றுணையே
கொழித்தமாமணியருயி யெய்யுழிவ னகோலம்
அழித் துமேவியவரம்பையரநல் ிறாடந்தல்
கழித் துரீக்கியசுற்பகந றுமலர்காணும்.

(இ-ள்) சுழித்த செம்பொனின் தொழைபுரை—சுழிவடிவமாக இயற்றிப் பெற்ற செம்பொன் தொழையை யொத்த, உந்து இன்னதுணையே காபித்தாண்டினை உடைய இனியதுணையே, கோலம் அழித்து மேலிய ஒப்பனைக் கோலத்தினை அழித்துப்போந்த அரம்பையர் - அரம்பைமாதர்கள், அறல்புரைகூந்தல் - கரு

மணவீனயகூந்தலினின்றும், கழித்து நீக்கிய-கழித்தகற்றிய, கற்பகநுமலர்-கற்பகத்தின் கல்வமாலே, மாமணிகொழித்த-சிறந்தமணிகளைச் சிதறுகின்ற, அருவி ஓடுஇழிவனகனாய், அருவியுடன் கலந்து இறங்குவனபாராய். எ-று. உக

அறைகழற்சிலைக்குள் நவரகன்புனங்காவற்
பறையெடுத்தொருகடுவனின் றடிப்பதுபாராய்
பிறையெட்டினள் பிடித்திதற்கிதுபிறையென்னைக்
கறைதுடைக்குறுபேதை யோர்கொடிச் சிறையக்காணாய்.

(இ-ள்.) அறைகழற்சிலைக்குள் நவர்—சத்திச்சின் நவீரகண்டையணிந்தகாலி
னையும்வில்லினையும்உடையவேடுவர்களின், அகன்புனம் காவல்பறை-அலையான
புனத்திற்குக்காவலாக முழக்குதற்குவைத்திருக்கும்பறைஎன்னும் தோற்கருவியி
னே, ஒருகடுவனெடுத்து-ஒரு ஆண்கூங்குளமித்து, அடிப்பதுபாராய்-அடிப்பதனைப்
பாராய், பிறையைஎட்டினள் பிடித்த- இளம்பிறையை எட்டிப்பிடித்து, இதற்கு
இதுபிறைஎன்னு-இச்சத்திரனுக்கு இடையிடையாக என்று, கறைதுடைக்குறு-கனங்
கத்தினைத்துடைக்கின்ற, பேதைஒர்கொடிச்சிறையகாணாய்-அறிவில்லியானஒருவேடு
வச்சிறையப்பாராய். எ-று.

அடுத்தபல்பகல்ன்பரிநிரிந்தவரொன்ப
தெடுத்தாந்தாக்கியார்புவவெனக்கரிந்திருண்ட
தொடுத்தமாதவிநூழிநூழாமகளிர்
படுத்துவையியபல்லவசயனங்கன்பாராய்.

(இ-ள்.) அடுத்தபல்பகல்—ஒன்று - ஒன்றுவிடாது வரும்பலநினைங்கள்,
அன்பரில் பரிந்தவர்அன்பது-தலைவரிற் பரிந்திருந்தவர்களைப்போல, எடுத்துநக்த
மக்குஇயம்புவது என-எமக்கெதிரொன்றுமாறுபோல - கொடுத்தமாதவிநூழில்
ஒன்றுடனொன்று பின்னிக்கிடக்கின்ற குருகவிச்சோலையில், குராமகளிர்-குராம
களிர்என்னும் பெண்கள், படுத்தவைகைய - சயனிச்சிருந்த, கரிந்து இருண்ட
கருகி - இருணிற்றமான, பல்லவசயனங்கள் - தளிர்களானபக்கைகளை, பாராய்
காணாய். எ-று. உக

தலைவரின்மைபாளுண்டான காமசுரநால் பல்லவசயனம் வதங்கிப்பதன
ழிந்தது என்றுணர்க.

நினைந்தபோதினும்மெதிக்கொக்குகிறிழைநிறைந்தேன்
வனைந்தவேங்கையிற்கோங்கொளிர்வயின்றொறுந்தொடுத்துக்
குனிந்தவசுலிற்செய்யெயெடுத்தவின்குறிஞ்சிக்
கனிந்தபாடல்கேட்டபாணமாவருவனகாணாய்.

(இ-ள்) நினைந்தபோதிலும்—எண்ணினும், அயிர்து ஒக்கும் நேரிழை-அயிர்
தின் அத்துவிளங்கும்சனகி, சிறுதேன்கையின் த வேங்கையின்-சிரம்பியதேனிக்
கனவ்அவங்கரிக்கப்பட்டவேங்கைமரங்களிலும், கோங்கிலில்-கோங்கிலுவமரங்க
ளிலும், வயின்தொறும் தொடுத்து குனிந்தவசுலில் - இடங்கள்தொறும் கட்டி

தாழ்த்துவீனங்குன்ற ஊஞ்சல்களில், கொடிச்சியர் எடுத்தினிரூறிஞ்சி-குறத் தியர்கள் அக்கியஇன்யருறிஞ்சிப் பண்ணினையுடைய, கனிந்தபாடல்-கனிவினையுடைய ஊஞ்சற் பாட்டினேகேட்டு, அசனமாவருவக் காணாய் - அசனமாஎன்னும் பறவைவருவனபாராய். எ-று. உச

அசனமாவென்பது இசையில் விரும்புமுள்ள ஒருசீர் திப்பறவைக்குபெயர் கேசயப்புள் என்றங்கடறுவர்

இலவுமிந்திரகோபமும்புகாரிதழினியோய்
அலவுதுன்னொளியருவிநீரம்பையராடக்
கலவைசாந்துசெங்குங் துமங்கற்பகங்கொடுத்த
பலவுந்தோய்தலிற் பரிமளங்கமழ்வனபாராய்.

(இ-ள்.) இலவும் இந்திரகோபமும் புரைஇதழ் இனியோய்—இலவலரினையும் இந்திரகோபத்தினையும் ஒத்தஅநாத்நினைஉடைய இனிமையானவனே, அலவுத்துன்னுளி-அசைகின்ற துண்ணிய துளிகளையுடைய, அருவிநீர் - அருவிநீரானது, அரம்பையர்ஆட - அரம்பைமாதர் குளிக்க, கலவைச்சாந்து செங்குங்குமம்-கலவையாக அமைக்கப்பெற்றசந்தனமும் செந்நிறமான குங்குமமும், கற்பகங்கொடுத்த-கற்பமளித்த, பலவும் தோய்தலில்-மலர்மாலைமுதலியபலபொருள்களும்தோய்தலினால், பரிமளம் கமழ்வனபாராய்-நறுமணம் வீசுவனபாராய். எ-று. அலையும் என்றபாலது-எதுகைகோக்கி அலவுமென்றாயது, எ-று. உடு

செம்பொனாற்செய்துசூலிகமிட்டெழுதியசெப்போர்
கொம்பர்தாங்கியதெனப்பொலிவனமுலையகொடியே
அம்பொன்மால்வரையலர்கிருந்திசென்றணுகப்
பைம்பொன்மாமுடிமீலர்சியதொப்பறுபாராய்.

(இ-ள்.) செம்பொனாற் செய்ஈ—செவ்வியபொன்னினால்செய்து, சூலிகம் இட்டெழுதிய-இங்குலிகவண்ணத்தீட்டிய, செப்பு ஓர் கொம்பர்தாங்கியது என-செப்பினே ஒருபூங்கொம் பேந்தினின்றற்போல, பொலிவனமுலையகொடியே-விளங்குகின்ற அழகிய தனபாரங்களுையுடைய கொடி போல்வாய்; அம்பொன்மால் வரைஉச்சி-அழகிய பொன்வடிவமான இம்மலைபின் தலையில், அலர்கிருந்திசென்று அணுக-விளங்குகின்ற சூரியன்வந்து பொருந்த, பைம்பொன்மாமுடி-பசியபொன்னுலையிசிறந்தமருடத்தினே, மிலைச்சியது ஒப்பதுபாராய்-தரித்தனை ஒப்பதைக்காணாய். எ-று. உக

மடந்தைமார்களிற்தலதமேமணிநிறத்தினிகல்
தொடர்ந்தபாறையிலவேயினஞ்சொரிகநிர்முத்தம்
இடந்தொறுங்கிடந்திமைப்பனவெக்கிளஞ்செக்கர்
படர்ந்தவானிடைத்தாரகைநிகர்ப்பனபாராய்.

(இ-ள்.) மடந்தைமார்களில்—பெண்களுள், திலதமே-திலதம் போன்றவனே, மணிநிறத்தினிகல்-செம்மணிபோலும் நிறத்தினையுடைய அழகுநீர்தமான

கழன், தொடர்ந்த பாறையில்-தொடர்ந்துள்ளபாறைகளில்,வேய்இனம் சொரி கதிர்முத்தம்-மூங்கில் கூட்டங்கள் சொரிகின்ற ஒளியினையுடைய முத்துக்கள், இடத்தோறும் கிடந்து இமைப்பன, இடங்கள்தோறும் கிடந்து விளங்குவன, எச்சுஇளஞ்செக்கர் தொடர்ந்த வானிடை-உயர்ந்த இளஞ்செக்கர்தோன்றிய ஆகாயத்தில், தாரகைகரிப்பனபாராய்-நட்சத்திரங்களை ஒப்பனபாராய். ஏ-று.

குழவுதுண்டொளையேபி னுர்துறிநரம்பெறிவுற்
றெழுவுதண்டமிழ்யாழி னுமினியசொற்கினியே
முழுவதும்மலர்வியநாண்முருக்கிடைமிடைந்த
பழுவம்வெங்கனக்குதுவியதொப்பனபாராய்.

(இ-ள்) குழவுதுண்டொளையேபி னுர்துறிநரம்பெறிவுற்
றெழுவுதண்டமிழ்யாழி னுமினியசொற்கினியே
முழுவதும்மலர்வியநாண்முருக்கிடைமிடைந்த
பழுவம்வெங்கனக்குதுவியதொப்பனபாராய்.

முருக்கிலிது செம்முருக்கென்றுணர்ச்சு.

வளைகள் காந்தளிற் பெய்தனவனையகைம்மயிலே
தொளைகொடாழ்தடக்கைகெடுத்துநத்திபிற்றாக்கி
அளவின்மூப்பினரருந்தவர்க்கருவி நீர்கொணர்ந்து
களபமால்கரிருண்டுகைசொரிவனகாணாய்.

(இ-ள்.) வளைகள் காந்தளில் பெய்துஅனைய—வளையல்களை காந்தண் மலரிவிட்டுவைத்தாற்போன்ற, கைமயிலே-கைகளையுடைய மயில் போல்வாய், களபமால்கரி-களப உள்ளும் பெயரினவான சிறந்தயானைகள், தொளைகொள்-து வாரம்பொருந்திய, தாழ்தடக்கை-தாழ்த்தவிசாலமான கைஎன்கிற, கெடுத்துருத் தியில் துக்கி-கெடியதுருத்தியிலெடுத்த, அளவுஇல்மூப்பினர்-மிகவும்முதிர்ந்த, அருந்தவர்க்கு, அருமையான தவசிகட்கு-அருவிநீர்கொணர்ந்து, அருவிநீரினை கொண்டுவிந்து குண்டுகை சொர்வனபாராய் - கமண்டலத்தில்தீவெனபாராய்.

வடுவின்மாவகிரிவையெனப்பொலிந்தகண்மயிலே
இடுகுகண்ணினரிடருறுமூப்பினரேக
கெடுகுகுனல்வானீட்டினவுருகுறுநெஞ்சக்
கடுவன்மாதவர்க்கருநெறிகாட்டுவகாணாய்.

(இ-ள்) மாவடுவின்வகிர் இவைஎன பொலிந்த—மாம்பிஞ்சின் பிளவுஇ வைஎன்று கூறுமாறு பொலிந்த, கண்மயிலே - கண்களையுடைய மயில் போல்வாய், இடுகுகண்ணினர் - மூடப்பெற்றகண்களையுடையவர்களும், இட ன்று - கருத்துகின்றவர்களும், மூப்பினர் - உயது முதிர்ந்தவர்களுமாயி,

மாதவர்க்கு மிகுந்தவமுடையவர்களுக்கு, ஏதே-செல்லுதற்கு, அருவொழி-அரியமார்க்கத்தினை, உருகுஉறு செஞ்சும்கவிவன் - உருகுவின்ற உன்னத்தினை யுடைய ஆண்குரங்குகள், நெடுகுடனல்வால் நீட்டின-மெடியவனைந்தவாங்களை நீட்டி, காட்டுவகாணாய்-காட்டுகின்றனபாராய்: ஏ-று. ௩௦

பார்த்தேரிவைபழிபடப்பரந்தேரல்புலகுல்
ஏந்துநான்மணிமார்பினராகுநக்கியைந்த
கூந்தன்மென்றயிற்றுறுகினநெடுஞ்சிறைகோலிக்
காந்துகுண்டத்தின்வயங்கெரியெழுப்புலகாணாய்.

(இ-ள்) பார்த்தேரிவைபழிபடப்பரந்த—பாம்புந்தேருடைய இவைகள் பழிப்படையுமாறு அகன்ற, அல்குல்-அல்குலினை யுடையாய், ஏந்துநான் மணிமார்பினர்-நூலேந்திய அழகியமார்பினையுடைய முனிவர்கள் செப்பும், ஆகுதிக்கு-ஒமாகுதிக்கு, இயைந்தகாந்தா குண்டத்தின்-பொருந்திய ஒளிவிடுகின்ற அக்கினி குண்டத்தில், வயங்குளரி-விளங்குகின்ற அக்கினிவை, கூந்தல்மெல்லமயில் குறுகினநெடும் சிறைதேவியி-தோடையினை யுடைய மெல்லிய மயில்கள்சென்ற, மெடியஇறகால்விசிறி, எழுப்புலகாணாய்-சொலிக்கச்செய்தலைப்பாராய் ஏ-று.

அலம்புவார்குமலாய்மயிற்செண்ணாநங்கலமே
நலம்பெய்யேவதிமார்பினாக்கியவகுறகாடிச்
சிலம்பிபஞ்சினிற்சிக்கறத்தெரிந்த நுழைபாராய்
பலம்பெய்மந்திசளுடன்வந்துகொடுப்பனபாராய்.

(இ-ள்) அலம்பும் வார்குமல்—அசைகின்ற நீண்டகூந்தலினையும், ஆய்மயில் பேண்அருங்கலமே-அரியமயிலின் சாயலினையும் உடையபெண்களுள் ஆபரணம் போல்பவளே, நலம்பெய்யேவதிமார்-நன்மையைச்செய்கின்ற பிராமணர்களுடைய, மார்பினுக்கு-மார்பத்திற்கு, இயைவுஉறகாடி-பொருந்தும்வண்ணம் ஆராய்ந்து, சிலம்பி-சிலம்பிப்பூச்சிகளின், பஞ்சினில் சிக்கறதெரிந்த நுல்-பஞ்சிவால்சிக்கின்ற அமைத்துநூல்களை, தேன்மாம்பலம்பெய்-தேன்மாம்பழங்களைக் கொடுக்கின்ற, மந்திகள்-குரங்குகள், கொடுப்பனபாராய்-கொடுப்பனபாராய் ஏ-று. ௩௨

தெரிவைமார்க்கொருகட்டளையெனர்செய்ததிருவே
பெரியமாக்களிற்பலாக்களிற் பிறங்கியவாழை
அரியமாக்களிகடுவன்களன்புகொண்டளிப்பக்
கரியமாகிழங்ககழிந்தனகொணர்வனகாணாய்.

(இ-ள்.) தெரிவை மார்க்கு—பெண்களுக்கு, ஒருகட்டளைஎன செய்த திருவே-ஒரு உரைகல்லைப்போல அமைக்கப்பட்ட திருமகளே, பெரியமாகளில்-பெரியமாமங்களிலும், பலாகளில்-பலாமரங்களிலும், பிறங்கியவாழை-விளங்குகின்ற வாழைகளிலும் உள்ள, அரியமாகனி-அருமையான சிறந்தபழங்களை, கடுவன்கள்-ஆண்குரங்குகள், அன்புகொண்டு அளிப்ப-அன்புகொண்டு முனிவர் கட்டு அளிப்பனவும், கரியமா-காட்டுப்பன்றிகள், கிழங்குஅகழ்த்து-கிழங்குகளைத் தோண்டி, கொணர்வனகாணாய்-கொண்டுவருதலையும்பாராய், ஏ-று. ௩௩

ஐவனக்குரறினைக்கதிர் றுங்கவையவரை
மெய்வணக்குறுவேயினமீன்றமெல்லரிசி
பொய்வணக்கியமாதவர்புரைதொறுப்புருந்துன்
கைவணத்தவாய்க்கிள்ளை தந்தளிப்பனகாணாய்.

(இ-ள்.) ஐவனக்குரல்—மலைவெல்லின் கதிர்க் குலைகளையும், திணைக்கதிர்—
திணையின்கதிர்களையும், இறுங்கு-மக்காசோனத்தினையும், அவரை-அவரைக்காய்
களையும், மெய்வணக்குறுவேய் இனம்நன நமெல்லரிசி-காலையிலுடலைவளைத்து
நிற்பதாயினுங்கிலின் சாதிகள் உதிர்த்த மெல்லிய அரிசிகளையும், பொய்வணக்
கிய-பொய்யினை அடக்கிய, மாதவர்புரைதொறும்-முனிவர்களின் ஆசிரமங்கள்
தோறும், புருந்து-சென்ற, உண்கைவணத்தவாய்க்கிள்ளை-உண்துகைக்கத்தின்
நிறமானவாயினையுடைய கிளிகள், தந்தளிப்பனகாணாய்-கொடுப்பனபாராய்,
அவை-பகுதிப்பொருள்விகுதி, தந்தளிப்பன-ஒருமழி.

இடிகொள்வேழத்தைவெயிற்றொடுநொடுத்துடன் விழுங்கும்
கடியமாசுணங்கற்றறிந்தவரெனவடங்கி
சடைகொள்சென்னியர்தாழ்விலர் தாழ்ந்தேதற்ப்
படிக்காமெனத்தாழ்வரைகிடப்பனபாராய்.

(இ-ள்.) இடிகொள்—இடிபோலுந் தொளியினையுடைய, வேழத்தை எயிற்
றுடன்-யானையைக்கொம்புடன், விழுங்கும்-கடியமாசுணம்-விழுங்குகின்றகொடி
யபாம்புகள், கற்றுஅறிந்தவரென அடங்கி-கற்கவேண்டியவைகளைக்கற்று அட
ங்கினவர்களைப்போல அடங்கி, சடைகொள்சென்னியர்-சடையினையுடைதலை
யினரான முனிவர், தாழ்விலர்தாய் மிதித்த ஏற-தாழ்க்காது மிதித்து ஏறாதற்கு
படிக்கத்தாமென-படிக்களைப்போல, தாழ்வரை கிடப்பனபாராய்-அடிவாரத்தில்
கிடத்தலைக்காணாய், ஏறு, தாயிரண்டும் அசைகள். ௩௫

அசும்புபாய்வரையருந்தவமுடித்தவர்துணைக்கட்
டசும்புவேயந்தவரொத்தவர்தரக்குவிண்டருவான்
விசும்புதார்ப்பனவாமெனவெயிலென்னிளங்குந்
பகம்பொன்மானங்கள்போவனவருவனபாராய்.

(இ-ள்.) அசும்புபாய்வரை—வழுவழுகத் தீர்க்கித்தபாய்தலையுடைய இம்மலையி
ல், அசும்புவம்முடித்தவர்தமக்கும்-அரியதவத்தினைமுடித்தவர்களுக்கும், துணைக்
கள்-இருவழிகளும், சசும்புவேயந்தவர்தமக்கும்-பொன்னினுவியற்றப்பட்ட
டாங்கு மூடப்பெற்றவர்கட்கும், விண்டருவான்-சுவர்க்கத்தினை அளிக்குப் பண்ண
ம், விசும்புதார்ப்பன ஆம்என-விண்ணினைநிறைத்தமையைஒப்ப, வெயில்எனவிள
ங்கும்-சூரியனைப்போல பிரகாசிக்கின்ற, பசும்பொன் மானங்கள்-பசியபொன்வி
மானங்கள், போவனவருவனபாராய்-போவனவும்வருவனவும்பாராய். ஏறு.

இனையபாவையுமெந்திழைக்கியம்பிணக்காட்டி
அனையமால்வரையருந்தவரெதிர்வரவணக்கி

வினையின்கியவேதியர்விருந்தினனான்
மனையின்மெய்யெனுமாதவம்புரிந்தவன்மைந்தன்.

(இ-ள்.) இனையயாவையும்—இத்தகைய வகைத்தினையும், எந்திழைக்கு இயம்பினன்காட்டி-சானகிக்குரைத்துக்காட்டி, அனையமால்வரை அருந்தவர்-அந்தப்பெரியமலையில் வசிக்குமரியமுனிவர் நன், எதிர்வர-எதிர்ப்பவர, கணங்கி அவர்களைமஸ்கரித்து,வினையின் கீங்கிய-வினைகளினின்றும் விலகின, வேதியர் விருந்தினன் ஆனான்-அம்மறையவர்களின் அகதியாகவாகினான், மனையில் மெய் எனும் மாதவம்புரிந்தவன்மைந்தன்-இல்லறத்திலிருந்து உண்மை விரதமே உயர்ந்த தவமாகக்கொண்டிருந்த சக்கரவர்த்தி திருமகன். ஏ-று. ௩௭

இல்லறமுறையில் ஓடிவாசலதைவின்-மெய்யெனுமாதவன் என்றார்,

வேறு.

மாவியலுதயமாந்துளபவானவன்
மேவியபகையிருளவுணர்வீயிந்துகக்
காவியல்குடவரைக்காலநேமிபோல்
ஏவியதிகிரிபோலிரவியோகினான்.

(இ-ள்.) மாவியல் உதயம் ஆர் துளபவானவன்—சிறந்ததன்மைகளையுண்டாக்குகின்ற துளபமாலையையணிந்த திருமால், மேவியபகை இருள் அவுணர்வீயந்துஉக-பொருந்திய இருட்பகைவராகிய அசுரர்கள் கெட்டழிய, காவியல்குடவரைகால நேமிபோல்-சோலைகளோடு கூடின அத்தொழியாகிய காலநேமி என்னும்அசுரன்மீது,ஏவியதிகிரிபோல் - விட்டக்கொம்போல், இரவியெனினான்-சூரியன்சென்றான். ஏ-று. ௩௮

இனி-மாவியலுதையமாந்துளபவானவன் என்பதற்கு - மகத்தான இயல்பினைபுடைய உதயதிகிரியாகிய நாரணன் என்று கூறினும்அமையும்.

சக்கரந்தானவனுடலிற்றுக்குற
எக்கியசோரியிற்பரந்ததெங்கனும்
செக்கரத்தியவன்வாயிற்பீர்துவே
றுக்கவான்றனியெய்றொத்ததிந்துவே.

(இ-ள்.) சக்கரம்வானவன் உடலிஷ்டாக்குற—சக்கரமானது அவ்அசுரன் உடலிற்பட, எக்கியசோரியில்-ஒழுகிய இரத்தத்தைப்போல, செக்கர் என்கனும் பரந்தது-செவ்வானம் எவ்விடத்திலும்பரவியது,அத்தியவன்வாய்லிநீர்துவேறு உக்க-அக்கொடியவனதுவாயினின்றும் நீக்கி வேறுகவிழ்ந்த, வான்சுனிவயிறு ஒத்தது-இத்து-பெரியஒரு வக்கிரதந்த,தகினை ஒத்ததுசக்திரன். ஏ-று. ௩௯

செவ்வானம் அசுரனித்தம் போலவும் சக்திரன் வக்கிரதந்தத்தின்போலவும் இருந்தது என்பது கருத்து.

ஆனனமகளிருக்களித்ததாமரைப்
பூநனிமுகிழ்த்தனபுலரிபோனபின்
மீனெனவிளங்கியவெள்ளியாம்பல்வீ
வானெனமணித்தடமலர்ந்தவெங்குமே.

(இ-ள்.) ஆனனம் மகளிருக்கு அளித்ததாமரைப்பூ—முகத்தினை பெண்களுக்களித்த தாமரைமலர்கள், நனி முகிழ்த்தன—மிகவுங்குவிந்தன, புலரிபோன பின்மீன்என—வைகறைப்பொழுது கழித்தபின்னர் நட்சத்திரங்களைப்போல, விளங்கிய வெள்ளியும்பல்வீ - பிரகாசத்த வெள்ளாம்பல் புட்பங்கள், வான் எனமணிதடம் எங்கும் மலர்ந்த—ஆகாயத்திற்போல நீரினையுடைய தடாகங்கள் முழுதிரு மலர்ந்தன. எ-று.

சு௦

மந்தியுங்குவெனுமரங்கேணுக்கின
தந்தியும்பிடிசுருந்தடங்கேணுக்கின
நிந்தையில்சுருந்தங்கணிளநோக்கின
அந்தியைநோக்கினுன்றிவைநோக்கினுன்.

(இ-ள்.) மந்தியும் நடுகுறும்—பெண்குரங்குகளும்ஆண்குரங்குகளும், மரங்கள்கள்கின—மரங்களைப்பார்த்தன, தந்தியும் பிடிசுளும் தடங்கள் நோக்கின—ஆண்யானைகளும் பெண்யானைகளும் மலைப்பக்கங்களைநாடின, நிந்தையில்சுருந்தங்கள்—இழிவற்றபறவைகள், நீளம் நோக்கின—தூரமானதஞ்சேக்கைகளை பார்த்தன, (அப்பொழுது) அறிவைநோக்கினுன்அந்தியைநோக்கினுன்—ஞானதரிசனியான ஸ்ரீராமபிரான்அவ்வந்திப்பொழுதினைக்கண்டான். எ-று.

சுக

மொய்யுறுநறுமலர்முகிழ்த்தவாஞ்சில
மைய்யுறுநறுமலர் மலர்ந்தவாஞ்சில
அய்யுறுநறுமலர்மலர்ந்தவாஞ்சில
கய்களுங்கண்களுங்கமலம்போன்றவே.

(இ-ள்.) மொய்யுறு—உண்டுகள்பொருந்திய, நறுமலர்சில—நல்லமலர்சில, முகிழ்த்தஆம்—குவிந்தன, மைய்யுறு நறுமலர்சில மலர்ந்தஆம் - குற்றமற்ற, நல்ல மலர்கள்களிலமலர்ந்தன, அப்பொழுதுஐயுறாவினவற்றும் அமுதுஅனாளுக்கும்—ஸ்ரீராமபிரானுடன் இலக்குணனுக்கும்சானகிக்கும், கைகளும் கண்களும் கமலம்போன்ற—அத்தங்களுநயனங்களு கமலமலர்நையவாயின, எ-று.

சு௨

கைஎன்றபாலது எதுகையையும் சந்தத்தினைபுகோக்கி கய் என நின்றது கய்போலி,

மாலைவந்தகன்றபின்மருங்கிலொளொடும்
வேலைவந்துறைவிடமேயதாமெனக்
கோலைவந்துமிழ்சிலைத்தம்பிகோலிய
சாலைவந்தெய்தினுன்றவத்தினெய்தினுன்.

(இ-ள்.) கோலைவந்து உமிழ்நிலை—அம்புகளைவெளிப்படுத்துகின்ற, வீற்படையினையுடைய, கம்பி-இலக்குமணன், கோலிய-இயற்றிய, சாலை-பன்னசாலை யில், வேலைவந்து உறைவுஇடம்மேயதுஆம்என-கடலோரிடத்துவந்து தங்கினார் போல, மாலைவந்து அகன்றபின்-மாலைப்பொழுது கழித்தவுடனே, மருங்கிலா னொடும் - இல்லையென்று கூறத்தக்க இடையினனான தோயிராட்டியுடனே, வந்து எய்கினான்-வந்துசேர்ந்தான், தவத்தின் எய்தினான்-தவநிலையில் நிற்பான் போந்த ஸ்ரீராமபிரான், எ-று. கோலைவந்து ஒருமொழி. ச௩

நெடுங்கழைக்குறுந்துணிநிறுவிமேனிரைத்
தொடுங்கலினெடுமுகடொழுக்கியுழற
இடுங்கலில்லைகவிசித்தேற்றியெங்கணும்
முடங்கலில்வாரிர் மேல்விரிச்சுமூட்டியே.

(இ-ள்.) நெடுங்கழை குறுதுணி நிறுவி—நெடியமூங்கில்களின் சிறுதுண் டிகளைத்துணுகட்டு, மேல்க்கிணாத்து - மேலிடகேண்டிய மூங்கில்களைஇட்டு, ஒடுங்கல்திட-விசாலமான, நெடுமுகட்கீண்டமுகட்டினை, ஒழுக்கி-இட்டு, ஊழ் உற-வரிசையாக, இடுங்கல் இல்கைகவித்து-இடுக்கமற்ற கைக்கழிகளைக்கட்டி, ஏற்றி-உயர்த்தி, எங்கணும்-எவ்விடத்திலும், முடங்கல் இல்வரிச்சு மேல்விரி ச்சு-வளைவில்லாத வரிச்சல்களை மேலேபரப்பிமூட்டி, சேர்த்து எ-று. ஏகாரம் ாற்றைச-இதுமுதல்கான்குபாடல் குளகம், ச௪

தேக்கடைப்படலையிற்றொறிவுசெய்துபின்
பூக்கிளர்நாணலின் புல்லுவேய்ந்துகிழ்
தூக்கியவேய்களிறுசுவருஞ்ஞற்றுறப்
போக்கிமண்ணெறிந்தவைபுனலிற்றிற்றியே.

(இ-ள்.) சேக்கு அடைபடலையில்—தெங்கில்களின் கூட்டத்தால், செறி வுசெய்து-நெருங்கக்கட்டி, பின்-அசன்பின்னர், பூக்கிளர்நாணலின் புல்லுவேய்ந் து-பூவிளங்குகின்ற நாணற்புதரின்புல்லி ஒல்லேய்ந்து, கீழ்-அடியில், தாக்கிய வேய்களில்-உயர்த்தப்பட்ட மூங்கில்களால், சுவர்உம் சுற்றுஉறபோக்கி-சுவரி னையும் முழுவதும்அமைத்து, மண்ணிந்து - மண்அறைந்து, அவைபுனலில் தீற்றி-அம்மண்ணை நீரால்மெழுகி. எ-று. ஏகாரம்-அசை. ச௫

வேறிடமியற்றினன்மிதிலைநாடிக்கும்
கூறினநெறிமுறைகுயிற்றிக்குங்குமச்
சேறுகொண்டழகுறத்திருத்தித்திண்சுவர்
ஆறிமெணியொடுங்கனகமப்பியே.

(இ-ள்.) மிதிலைநாடிக்கும்—மிதிலைநாட்டினையுடையசானகிப்பிராட்டிக்கும், வேறுஇடம் இயற்றினன்-வேறேஇடம் அமைத்தனன், எங்ஙனமெனில் கூறிய நெறிமுறைகுயிற்றி-மூன்சொன்ன முறைப்படியே எல்லாமமைத்து, குங்குமச் சேறு கொண்டு அழகுஉற திண்சுவர் திருத்தி - குங்குமம்போன்ற சேற்றினால்

அழகுண்டாம் வண்ணம்கவியசுவரினைச்செப்பஞ்செய்து, ஆறிமெணி ஒடுஉம் கணகம் அப்பி-சாணயறுதன் சிதறியமணிகளுடன் பொற்பொடியுமச்சுவற்றின் மீது அப்பி. ஏ-று. சுக

மயிலுடைப்பிலியின்விதானமேல்வகுத்
தயிலுடைச்சுரிகையாலருகுதூக்கறுத்
தெயிலிளங்கழைகளாலியற்றியாறிடு
செயலுடைப்புதுமலர்பொற்பச்சித்தியே.

(இ-ள்) மயில்உடை—மீயின்விதானம்—மயிலின் தோகைகளால் விதானத்தினை, மேல்வகுத்து—மெற்புறத்திற்செய்து, அயில்உடை சுரிகையால்—கூரினையுடைய உடையவாள் னால், அருகு—பக்கங்களிலுள்ள, தூக்குஅறுத்து—தோங்குநாணல் முதலியவைகளை அரித்து, இளங்கழைகளால் எயிலியற்றி—இளமங்கில்களால்மதிலமைத்து, ஆறி—ஆறகங்நக, செபல்உடை—நல்லியலினையுடைய, புதுமலர்—புதியபுட்பங்களை, பொற்பசித்தி—அழகாகச்சிதறி. ஏ-று. ஏகாரம்—ஈற்றை.

இன்னணமியோவானிழைத்தசாலையில்
பொன்னிறத்திருவொடுங்குடிபுக்காவரோ
நன்னெடுந்திசைமுகனகத்துநம்பலேனர்க்
குன்னருமுயிருளுமொக்கவைவருவான்,

(இ-ள்) இன்னணம்—இவ்வாறு, இயோவான்இழைத்த—இலக்குமணன்செய்த, சாலையில்—பன்னசாலையில், நன்னெடும் திருமுகன்அகத்தும்—நல்லவெடியதிசைகளில் முகங்கடையுடைய பிரமதேவனுள்ளத்திலும், நம்பலேனாக்குடன்—அரும்—நம்மைஒத்தவர்களால் இத்தகையதென தீர்மானித்தல்கூடாத, உயிர்உருபு—சேதனனிலும், ஒக்க—சபாணமாக, வைருவான்—இருக்கின்ற பூராமபிரான், பொன்னிறம் திருஒடும்—சொன்னப்போலுஞ் சாயலினனான சீதாபிராட்டியுடனே, குடிபுக்கான்—வாசஞ்செய்தனன் ஏ-று. அரோ—அரசு. சுக

வேறு.

மாயரீங்கியசுத்திரைமரமறை
தூயபாற்கடல்வை குந்தருசொல்லலரம்
ஆயசாலையருபெறலன்பினன்
நேயநெஞ்சின்விருப்பிரப்பினன்.

(இ-ள்) மாயரீங்கிய—மாயத்திலந்நிறுத்தீங்கிய, சிந்தனை—சுந்தனையும், மாமறை—சிறந்தவேதமும், தூயபால்கடல்—பரிசுத்தமானபாலாழியும், வைகுத்தம்—வைகுத்தகரமும், சொல்லல்ஆம்—ஒப்பாகவுரைக்கக்கூடிய, ஆயசாலை—அர்த்தபன்னசாலையை, அரும்பெறல்அன்பினன்—பெறுதற்கரிய அன்பினையுடைய இயோவானையுடைய, நேயம்நெஞ்சின்—விருப்பத்தினையுடைய உன்னத்தைப்போல, விரும்பி—தானும்விருப்பங்கொண்டு, நிரப்பினன்—பூர்த்திசெய்தான், ஏ-று. சுக

இலக்குமணன் விருப்பத்துடன் அமைத்தசாலையில்தானும் விருப்பத்துடன் சென்றிருந்தான் என்பதுதருத்து.

மேவுகாணமிதிலையர்கோன்மகள்
பூவின்மெல்லிப்பாதமுற்போந்தன
தாவிலெம்பிகைசாலையமைத்தன
யாவையாதாமிலார்க்கிையபாதவே.

(இ-ள்) மிலையர்கோன்மகள்—மிதிலைநாட்டிற்கிறைவனுடைய மகளான இச்சிகையின், பூவின்மெல்லிப்பாதமுற்போந்தன—அணிச்சம்பூவினும் மேன்மையான கால்களும், மேவுகாணமும்போந்தன—பொருங்கிய காட்டினையும்அடைந்தன, எம்பி—என்றும்பியினுடைய, சால்லை—கெடாதகைகள், சாலையமைத்தன—பன்னசாலையையுண்டாக்கின, யாதாமிலார்க்கு—அன்றுமற்றவர்களுக்கு, யாவையாதா—இயையாதவையாவை, எ—அவை—று.

௩௦

இலார்க்கெல்லா மிலையர்கோன்மகன்—மிதிலைநாட்டிற்கு.

இயையாதன என்பதின் விசுதிசெட்டது.

என்றுநிந்திதிரையாற்பார்த்து
குன்றுபோலக்குவலிகொளினார்
யான்அகற்றினையிதேவையென்றார்
துன்றுதாரைக்கண்ணினோர்க்கின்றார்.

(இ-ள்) துன்றுதாரைக்கண்ணினோர்க்கின்றார்—கெருங்கிய தாமரைஇதழ் போலும் களக்கண்ணின் கம்பீரையாகவன்றமீராயிரான், என்றுநிந்தித்து—என ஆலோசித்து, திரையாற்பார்த்து—கம்பியான நிலக்குமணைப்பார்த்து, இருகுன்றுபோலும் குவலியுத்தாவினும்—இரண்டிலேக்கொப்போலிதரண்டு விளங்குந் தோள்களையுடையாய், குகபோல்—அன்றுசெய்த இவ்வேலையைப்போலசெய்தற்கு, என்றுகற்றினஎன்றார்—எப்பொழுது பற்றினே என்றுகேட்டான். —று.

அரசின்கோவாகிய லேலகமணன்—கண்ணைப் பிரிந்திருந்ததான் இன்மையால் அவன் பன்னசாலையானாத்தலாகிய இரண்டுபொழிலினை எப்படியறிந்தா னென்று வியப்பற்றவனாகிய “குன்றுபோலும் குவலியுத்தாளிய” என்று கற்றனை—இதுபோல்” என்றான் என்பது.

அடருஞ்செல்லையாறித்தவனோயால்
படருநல்லறம்பாவித்தவையினால்
அடருவெய்யாகுந்நாடினவென்பதென்
இடருவாக்கிழைத்தேகெனெடுநாடுஎன்றான்.

(இ-ள்) அடருஞ்செல்வம் அறிந்தவன்—கெருங்கிய விராச்சியசம்பத்தனை எனக்குக்கொடுத்த சக்கரவர்த்தியின், ஆணையால்—கட்டளையால், படரும்நல்லறம் பாலித்து—மேன்மேலும்பெருகுசின்ற நல்லதருமத்தினைக்காத்து, இரவிலிவுகடரும்மெய்ப்புகழ்க்கு—என்ன என்பதுஎன்—குரியனிலும் அதிகமாகப் பிரகாசிக்கின்ற உண்மைப்புகழினை யானுடையவனானென்னென்றுகூறுவதிற்பயனென்றே, இடர் உனக்குநெடுநான் இழைத்தேன்என்றான்—துன்பத்தினைஉனக்கு—அடுத்தகாலம் செய்தவனாகினைன் என்றுகூறினான். —று.

௩௧

அந்தவாய்மொழியையனியம்பலும்
நொந்தசிந்தையினையவனோக்கினால்
எந்தைகாண்டியிடரினுக்கங்குரம்
முந்திவந்துமுனைத்ததன்றோவென்றான்.

(இ-ள்.) அந்தவாய்மொழி—அவ்விதமானவசனத்தினை, ஐயன்இயம்பலும்—
ஸ்ரீராமபிரான்கூறுதலும், நொந்தசிந்தை இனையவன்—வருந்தியமனதினான இ
லக்குமணன், நோக்கினால்—பார்க்குமிடத்தில், (அசாவதுஆலோசித்தால்) எந்தை
காண்டி—எம்பெருமானே, இடரினுக்கு—இந்தத்தான்பத்திற்கு, அங்குரம்—விதை
யானது, முந்திவந்து முனைத்தது அன்றோ—முதலில்வந்துபிறந்தது அன்றோ, என்
ருன்—என்றுகூறினான். எ-று. ௫௩

முந்திவந்துமுனைத்தல் சசரதனுக்குமூத்தகுமாரனாக தோன்றுதல் பரதன்மு
த்தவனாகப்பிறந்திருந்தால் இத்தவியமான வனவாசத்தேவரிருசு குவராதென்.து
அவன்கருத்து.

ஆகசெய்தக்கதில்லையறத்தினின்
நேகவென்பதரிதென்றுரொண்ணினான்
ஒகைகொண்டவாள்விடர்கோக்கினான்
சோகபங்கந்துடைப்பரிதாவினான்.

(இ-ள்.) ஆகசெய்தக்கது இல்லை—(இவனாகிசுமுண்டா மாறு) செயத்தக்
கது இங்கு ஒன்றுமில்லை, அறத்தின் பின்று—கன்மமார்க்கத்தினைக்கடந்து, ஏகல்
போதல் என்றும் அரிது—எப்பொழுதும் அருமையானது, என்பது எண்ணி
னான்—என்றுள்ளதனை நினைத்த ஸ்ரீராமபிரான், ஓசைகொண்டு—சந்தோஷத்து
டன், அவன்—அந்த இனையவனது, உள் இடர்—மனோவியாகுலத்தினை, நோக்கி
னான்—பார்த்து, சோகபங்கம்—துக்கமாகிய அளற்றினை, துடைப்பரிது—நீக்குதலரி
தாகும், என—என்று எ-று. நோக்கினான் முற்றெச்சம், ஆல் அசை. ௫௪

பின்னுந்தப்பினைநோக்கிப்பெரியவன்
மன்னுஞ்செல்வத்திற்றுண்டிவரம்பிதற்
கென்னகேடுண்டிவல்லையிலின்பத்தை
உன்னுமேல்வருமுதியந்தோடென்றான்.

(இ-ள்.) பெரியவன்—ஸ்ரீராமபிரான், பின்னும் தம்பியைநோக்கி—பின்னரும்
இனையவனைப்பார்த்து, மன்னு—ஒருவனிடத்திலுந்து பொருந்துகின்ற, செல்
வத்திற்கு—ஸம்பத்திற்கு, வரம்பு உண்டு—எல்லையுள்ளது, இதற்கு—இவ்வனவாசத்
திற்கு, கேடு என்ன உண்டு—அழிவு என்ன இருக்கின்றது, இவ் எல்லையில்
இப்பொழுது, இவ் இன்பத்தை—உனக்குண்டாயிருக்கிற இந்த துன்பத்தினை,
மேல்வரும் ஊதியத்தோடு—எதிர்காலத்தில் வரப்போகின்ற மாச்சிய லாபத்தினு
டன், உன்—சமமாக நினை, என்றான்—என்று திருவாய் மலர்ந்தான். எ-று. ௫௫

தேற்றித்தம்பியைத்தேவருக்கைதொழ
நோற்றிருந்தனனோன்சிலையோனிப்பாள்

ஆற்றன்மாதவனாணையிற்போனவர்
கூற்றினுற்றதுகூறலுற்றாமரோ.

(இ-ள்.) கோன்சிலையோன்—வன்மைபொருந்திய விற்படைவினையுடைய
ஸ்ரீராமபிரான், தம்பிபைதேற்றி-இனையாழ்வானைத் தேறுசெய்து, தேவரும்
கைதொழ-தேவர்களும் வணங்க, கோற்று இருந்தனன்-தவஞ்செய்திருந்தனன்,
இப்பால் (இது நீர்க்.) இப்புறம், ஆற்றல்மாதவன் ஆணையில் - செய்யப்படுகி
ன்ற சிறந்த தவத்தினையுடைய வசிட்டமுனியின் கட்டினையால், போனவர்கூற்
றின் உற்றது-சென்றவர்கள் சொல்லினால் உண்டானதை, கூறல் உற்றம்-சொ
ல்லுகின்றும். என்று. நுக

சித்திரகூட்டப்படலம் முற்றிற்று.

புறவி ௧, ௩, ௧௧ - ௧, ௧௧ 11

௧-௧௧ ௧௧. ௧௧௧ ௧௧. ௧௧௧ ௧௧. ௧௧௧ ௧௧.

பொருளி யாவையொ டி யான்பொ டி யா

இரவையென யென யென யென யென

பரதன்கோயி டுற்ற யென யென யென

வரவென யென யென யென யென யென.

(இ-ள்.) பொய் இலா கதிய ஸந்தான, பொருவுடில் தூதவர்-ஒப்பற்ற
தூதர்கள், போயினார் சொறு, இரவும் ராசிரிபு, ராசக யார்-தல்கபகலும்
கடிது எகினார்-வினாந்த ருடக ஏ, பரகலகோ யுட உ-1௧௧ பரதாழ்வானுடைய
அரண்மனையை யுடக ௧, படிபிர னாயிர கால வர்காள், ஏம் வரவு-எங்கள்
வருகையை, மன்னவர்க்கு அரசனுக்கு, சொல் டுறா என்னார்-உரையுங்கொண்
று கூறினார்கள். என்று. க

போயினார் எகினார் உற்றார் என்பன முற்றெச்சங்கள். ஏகாரம் தேற்றம்.

தூதர்வந்தனாருந்தைசொல்லோடெனக்

காதன்முந்திக்களிக்கினறசிகந்தையான்

போதுகென்னெனப்புகவர்கைதொழ்த்

திதிலன்கொறிருமுடிபோனென்றான்.

(இ-ள்.) உந்தைசொல் ஒகி தூதர்வந்தனர் என-2-ங்கள் தந்தையின் கட்ட
னையுடன் தூதர்கள் இங்குவந்திருக்கின்றனர் என்றுடிகாவலர்கூற,காதல்முத்தி
களிக்கின்ற சிந்தையான். ஆசையிருத்து களிக்காரின்ற உன்னத்தினையுடைய
பாதாழ்வான், போதுகென்ன-அவர்கள் இங்குவரக்கடவர் என்று கூறுநீற்ப,
அவர்புக்குகைதொழ த்அதூதர்கள் சென்றுவணங்க, தீது இலன்கொல்-குற்ற

மில்லாதவன் தானே, திருமுடியோன்-சக்கரவர்த்தி, என்றான்-என்று கேட்டான். எ-று.

உ.

வலியனென்றவர்கூறமகிழ்ந்தனன்
இலைகொள்பூணிளங்கோனெம்பிரானெழும்
உலைவில்செல்வத்தேனாவெனவுண்டெனத்
தலையினெந்தினன்றழந்தடக்கைகளே.

(இ-ள்.) வலியன் என்று-உண்மையுடையவனே என, அவர்கூற-அத்தனாகளுரையாநிற்ப, மகிழ்ந்தனன்-சந்தோஷித்தவனாகிய பரதாழ்வான், இலைகொள் பூண்-இலைவடிவமான ஆபரணங்களை யுடைய, இளங்கோன்-இலக்குமணன், எம்பிரானெழும்-எமது பெருமானாகிய ஸ்ரீராமனுடைய, உலைவு இல்-கெடுதலில்லாத, செல்வத்தவனான செல்வத்தனை உடையவனென்று வினவ, உண்டென-ஆமென்றுணாக்க, தாழ்சடம்மை-நீண்ட விசாலமான தனது அச்சங்களை, தலையில் ஏற்றினன் தலையிது ஏற்றிக்குவிடானன். எ-று.

இனி இலைகொள் பூணிளங்கோன் எம்பிரானெழும் உலைவில் செல்வத்தனே என்பதற்கு-இலைமுகப்பை பூணினை, உடை-உயரன்மேது சாகையான சக்கரவர்த்தியுடன் கெடாத பாரதிய சம்பந்தி படைபாராத இருக்கின்றரோ என வினாவினான் என்ற. தாழ்சடம்மை இ-ஊர்.

எம்பிரானெழும் உலைவில் செல்வத்தனே என்பதற்கு-இருக்கும் பொழுதே இராச்சிபாபிசேத சம்பந்தம் உடைய உலையாகிய இராமபிரான் என விருப்பம் உள்ளவன் பரதாழ்வான் எனக்கு உடைய உலையாக.

மற்றொரு நிறுத்தவாரம் 7, வரலம் 11, 12

உற்றதன்னைவனினையவன் பாரி

இற்றதாருமொருதருமெனியாய்

கொற்றவன்றன் திருமுகர்கொண்டென் 71.

(இ-ள்.) மற்றொரு சுற்றத்தொன்றாகிய பிள்ளை சுற்றத்தவர்களாய் ஆங்கிருப்பவாக்கும், உள்ளதன் உடைய உடைய தனையாகிய, உலையுறைவினாவி-கேட்கவேண்டு முறையே கேட்டி, உலையிலை அவர்களுள் சுகமாகவிருத்தலால் சந்தோஷித்தபின், எழுதரும மெனியாய் (அத்தனாவர்.) எழுதுதற்கரி திருமேனியினையுடையாய், கொற்றவன் திருமுகம்-அரசு னளித்ததிருமுகம் இற்றது ஆரும்-இதுவாகுத, கொள்கென்றா வாகங்கொள்க எனக்கூறினான். எ-று.

பரதாழ்வான் அயோத்தியிலுள்ளார் பலனையும் வினாவி சந்தோஷமடைந்த பின்னர் அதுவர் ஒலை நீட்டினானென்க.

என்றுகூறலுமேத்தியிறைஞ்சினான்

பொன்றிணித்தபொருவிருடக்கையால்

நின்றவாங்கியருகியநெஞ்சினுன்
துன்றுநாண்மலர்ச்சென்னியிற்சூழினுன்.

(இ-ள்.) என்று கூறலும்-துதுவர் இவ்வாறு கூறுதலும், ஏத்தி இறைஞ்சினுன்-துதித்துவணங்கி, பொன் திணிந்தபொழுது இல் தடம் கை ஆல்-பொன்னணிகள் நெருங்கிவிளங்குகின்ற ஒப்பற்ற விசாலமானகையினால், நின்ற வாங்கி-எழுந்துநின்ற வாங்கி, உருகியநெஞ்சினுன்-இனகிய நெஞ்சினையுடைய பரதாழ்வான், நாண்மலா துன்று-அன்றலாந்தமலர்கள் நெருங்கிய, சென்னியில் சூழினுன்-தலைமீதுகொண்டனன். ௭-று. ௮

சூழ்ச்சந்தனந்தோய்த்துடைசுற்றுமண்
மூடுதோட்டி ஸ்முடங்குவிடிர்த்ததன்
ஈடுநோக்கிவந்தொத்தியதுசர்க்குக்
கோடி ரோலிநிபங்கொடுத்தனன்.

(இ-ள்.) சூழ அப்பாறு சலையீடுகொட்டி, சந்தனம் தோய்த்துடை-சந்தனத்திற்குதோய்க்கப் பெற்றும், சுற்றும சுற்றிவரும், மண்மூடு-மண்ணினால் மூடப்பெற்றதுமான, தோட்டி-மேன்மூடியினையுடைய, முடங்கல்-ஒலையை, ரீயிர்த்தகணன்-மிகேந்த விரிந்து ஒப்புப்பார்த்தல், வங்கு எய்திய தூதர்க்கு-அயோகியினின்றும் திருமுடிபெண்ணிவந்த அகநா ஏவர்களுக்கு, நீதியம்-பணம், கோடிமேலும்-கோடி உதிகமகவும்த், கொடுத்தனன்-அளித்தனன். ௭-று. ௯

ஈடுநோக்கிவந்தொத்தியதுசர்க்குக்
கோடி ரோலிநிபங்கொடுத்தனன்.

வாநிலாநைகதோன்றாவிட்டபு
கூணவாறுபர்காதலிபொன்றிடுறா
தானிலாமலர்நாவி ஸ்முடங்குவிடிர்த்ததன்
காணவாமெனாபாறகடாவினே.

(இ-ள்.) தம்முடன் கமல தமயனிய ஸ்ரீராமனை, காணல் ஆம்எனும்-டார்க்கட்டிடம் என்கின்ற, ஆவச-விருடமானது, கடாவ செலுத்த, வாநிலா நகை தோன்ற-ஒளிபொருந்திய சந்திரிகைபோன்ற நகைகொளிப்பட, மயிர்புறம்பூண மயிர்கூச்சலஉண்டாக, வானுபர் வானிலும் உயர்ந்த, காதலில் ஆசையினால்-பொங்கினுன் மகிழ்ச்சிபரதாழ்வான், தான் லிலாமலர் துவினன்-சாலில்பொருந்தும்படி நீரைச்சுந்திடுவர். ௭-று. ௧௦

தான்லிலாம் மலர்துவினன் என்பதற்கு ஸ்ரீராமனுடைய திருவடியிலாமாறு புட்பார்ச்சனைசெய்தனன் என்று கொள்ளினுமாம்.

எழுதுசேனையென்றேவினனெய்தினன்
தொழுதுகேகயர்கோமகனசொல்லொடும்
தழுதுதேரிடைத்தம்பியொடேறினான்
பொழுதுநாளுங்குறித்திலன்போயினான்.

(இ-ள்.) எழுச்சேனை என்று ஏவினன்—அயோத்திக்கு சேனைகள் எழுச என்றுகட்டினாயிட்டு, கேகயர்கோமகன்—கேகயராசனை, தொழுது-வணங்கி, சொல் ஓயும்-அவன் சம்மதவுரையுடன், தழுவுதேரிடை-தானேறிச்செல்லும் இரத்திலு, தம்பி ஒடு ஏறினான்-சத்தருக்கன் உடனே ஏறி, பொழுது-புறப்பதெற்குரிய காலத்தினையும், நாளும்-நட்சத்திரத்தையும், குறித்திலன் போயினான்-பாராதுசென்றான். எ-று. எய்தினன் ஏறினன். இரண்டும் முற்றெச்சங்கள். அ

யானைசுற்றினதேரிநாத்தீண்டின
மானவேந்தர்குழுவினர்வாளுடைய
தானைகுழந்தைசங்கமுரன்றான
மீனவேலையின்விம்மினபேரிடோ.

(இ-ள்.) யானைசுற்றின—(இவன் செல்லுங்கால்) யானைப்படைகள் குழந்தைசென்றன, தேர்இணாத்து ஈண்டின—தேர்கள் இணாச்சதுடன் நெருங்கின, மானவேந்தர் குழுவினர்-வன்மைபொருந்திய துரசுடையதுடன், வான்உடைவாட்படையின உடைய, தானைகுழந்தை-சேனைகளான, சங்கமுரன்றான-சங்குசுழங்கின, பேரி-பேரிடையாக, மீனவேலையின் மீன்களையுடைய கடலைவிடவும், விம்மின-பேரொலிகாட்டின. எ-று.

கொடிநெருங்கினதொங்கல், நூரின
வடிநெடுங்கண்மடந்தையருமடம்
பிடிதுவன்றினபூணொளிபேரந்தன
இடிதுவன்றினமின்னெனவெங்குடே.

(இ-ள்.) எங்கும்—எங்குவிடங்களிலும், கொடிநெருங்கின-கொடிகள்கெருங்கின, தொங்கல்-குடைகள், குழுமின-நெருங்கின, வடிநெடும் கண்மடந்தையர்-அம்புடோன்ற நீண்ட கண்ணினையுடைய பெண்கள், வு-ஏறிநடத்துகின்ற, மடம்பிடிதுவன்றின-இளமைவாய்ந்த பெண்யானைகள் நெருங்கின, இடிதுவன்றினமின் என-மேகத்தில் தோன்றிய மின்னலையொப்ப, பூண் ஒளிபேரந்தன-ஆபரணங்களின் ஒளிகள் விளங்கின. எ-று.

௧0

பண்டியங்கள்பார்த்தனபல்லியம்
கொண்டியம்பினகொண்டலிற்கோதைபில்
வண்டியம்பினவாளியின்வாவுறும்
செண்டியங்குபரியுஞ்செறிந்தவே.

இ-ள். பண்டியங்கள்-வண்டிகள், பார்த்தன-பார்த்துசென்றன, கொண்டவில-மேகத்தொளிபேரல், பல்லியம்-கொண்ட இயம்பின-பலவாத்தியங்கள் தொனிகொண்டி சத்தித்தன, கோதையில் வண்டுஇயம்பின - மாலைகளில் வண்டிகள் முழங்கின, வாளியின்வாவுறும்-சரவேசமாகச் செல்கின்ற, செண்டி இயங்குபரிவும்-வையாளியாகச்செல்கின்ற குதிரைகளும், செறிந்த-கொருங்கின. எ-று.

தொலைமுகத்திற்குருதிவிளம்பின
இளைமுகத்தினனும்பரினேகிட
விளைமுகத்தனல்வேலையின்மீதுசெல்
வளைமுகத்தனவாசியும்வந்தவே.

இ-ள். தொலைமுகத்தில்-பொள்ளாங்குழுவில், சுருதிவிளம்பின-இராகங்
கள் பாடப்பட்டன, இளைமுகத்தினன்-இளைந்தமுகத்தினையுடைய சக்கரவர்த
தி, உம்பரின்கிட-சுவர்க்கத்திற்குசெல்ல, அனல்விளைமுகத்து - அங்கினியுண்
டாகின்ற முகத்தினையுடைய, வேலையின்மீதுசெல்-கடலின்மேற்செல்லுகின்ற,
வளைமுகத்தன-வளைந்த முகத்தனவாகிய, வாசியுமவந்த-குதிரைகளும் வந்தன

வேலையின்மீதுசெல் என்பதற்கு - கடலினுமதிகமாகச்செல்கின்ற என்னி
னுமாம்.

வில்லின்வேதியர்வாள்செறிவித்தார்
மல்லின்மல்லர்சுரிசையின்வல்லவர்
கொல்லும்வேல்குந்தங்கற்றுயர்கொற்றவர்
தொல்லைவாரணப்பாகருஞ்சுற்றினார்.

இ-ள். வில்லின்வேதியர்-சுறர்வேதமுணர்ந்தவர்களும், வாள்செறிவித்த
வர்-கூடப்படைபந்திய விவீகர்களும், மல்லின்மல்லர்-மல்லமுத்தப் பழக்கமுள்
ளவர்களும், சுரிசையின்வல்லவர்-உடைவாட்போரில் வல்லவரும், கொல்லும்
வேல் குந்தங்கற்றுயர்-புகைவர்களைக் கொல்லுகின்ற வேற்படை குந்தப்படை
முசுவியவைகளைக் கற்றுயர்ந்த, கொற்றவர்-அரசர்களும், தொல்லை-பழமையா
ன, வாரணப்பாகரும்-பாணப்பாகர்களும், சுற்றினார்-சூழ்த்தார்கள். ஏ-று. ௧௩

எறிபுகட்டினபாடுகளேற்றைமா
குறிகொள்கோழிசிவல்சூறுப்பூழ்கெடும்
பொறிமயிர்க்கவுதாரிகள்போற்றுவும்
நெறியின்மாக்களுமுந்தெருங்கினார்.

இ-ள். எறிபுகட்டுணம்-சண்டைப்பட்டின இனங்களையும், ஆடுகள்-யாடு
களையும், ஏற்றைமா-உற்றைய ஆண்விலங்குகளையும், குறிகொள்கோழி-புள்ளி
களையுடைய கோழிகளையும், சிவல்-சிவல்களையும், சூறுப்பூழ்-காடைகளையும், கவு
தாரி-கவுதாரிகளையும், போற்றுவும்-வளர்க்கின்ற, நெறியின்மாக்களும்-முறையி
னையுடைய மனிதர்களும், முந்திகெருங்கினார்-முற்பட்டு நெருங்கிச்சென்றார்கள்.

நிறைந்தமார்தர்நெருங்கினர்நெஞ்சினில்
பறந்துபோதுங்கொலென்றுபதைக்கின்றார்
பிறந்துதேவருணர்ந்துபெயர்ந்துமுன்
உறைந்தவானுறுவார்களையொக்கின்றார்.

இ-ள். நிறைந்தமார்தர்-இவ்வாறு நிறைந்தமனிதர்கள், நெருங்கினார்-நெருங்கி
கொருவர்கெருங்கினவர்களாகி, நெஞ்சினில்-மனோவேகத்தில், பறந்துபோதும்-

ஒதுகின்றிலகின்றையுமோதிவர்
தூதுசென்றிலவந்திலதோழர்பால்
மோதுகின்றிலபேரிமுழாவிழா
போதுகின்றிலபொன்னணிவீதியே.

(இ-ள்.) கின்றையும்—கிளிகளும், ஒதுகின்றில-பேசுகின்றில, ஒதுவர்-தூது
சென்றில-பெண்களுக்குத் தூதாசப்போயில, தோழர்பால்வந்தில-தோழர்களைநா
டிவந்தில, பேரிமுழா-பேரிகைகளும்மத்தளங்களும், மோதுகின்றில - அடிக்கப்
படவின்று, பொன்னணிவீதி-பொன்மயமாய அழகியவீதிகளில், விழாபோதுகின்
றில-திருவிழாநடக்கின்றில. ஏ-று. உக

பாடனீத்தனபண்டொடர் பண்குழல்
ஆடனீத்தவரங்கொடகன்புனல்
குடனீத்தனகுழிகைகுளிகை
மாடனீத்தனமங்கலவள்ளையே.

(இ-ள்.) பாடல்—பாடுதலை, நீத்தன-விட்டிருந்தன, பண்டொடர்-இராகவ
ரீசைகளும், பண்குழல்-அமைக்கப்பெற்ற-பொள்ளாங்குமுலாசியவும், ஆடல்நீத்த-
ஆடுதலையொழிந்தன, அரங்கொடு-நாடகசாலைகளுடன், அகல்புனல்-யிருந்தநீர்நீ
லைகளும், குடல்நீத்தனகுழிகைகுளிகை-குடுதலையொழிந்தனமகுடங்களும் குளி
சைகளும், மாடம்-மாளிகைகள், நீத்தன-ஒழித்தன, மங்கலவள்ளை-மங்கலகரமா
னவள்ளைப்பாட்டின. ஏ-று. உச

மங்கலவள்ளை என்பதற்கு - மங்கலமும் உள்ளைப்பாட்டும் என்றுங் கூறு
வர். உள்ளை-உலக்கைப்பாட்டு.

நகையிழந்தனவாண்முகநாற்கிற்
புகையிழந்தனமாளிகைபொங்குழற்
சிகையிழந்தனதீவிகைதேடலர்த்
தொகையிழந்தனதேரகையரோதியே.

(இ-ள்.) வான்றாகத்—ஒளிபொருந்தியமுகங்கள், நகைஇழந்தன-நகைப்
பினைஇழந்தன, மாளிகை-மாளிகைகள், நாறு-மணம்வீசுகின்ற, அகல்புகை-
அகிலின்புகையை, இழந்தன-இழந்துகின்றன, தீவிகை-விளக்குகள், பொங்கு-பி
ரகாசிக்கின்ற, அழல்சிகை-அழலின்சுடரினை, இழந்தன-இழந்துகின்றன, தோ
கையர்ஒதி-மடவார்கூர்த்தல்கள், தேன்மலர்-தொகைஇழந்தன-மதுவொடுமலர்ந்தம
லர்க்கூட்டங்களைஇழந்தன. ஏ-று.

அலர்ந்தபைங்குழகன்குளக்கீழன
மலர்ந்தவாயிற்புனல்வழங்காமையால்
உலர்ந்தவன்கண்ணுலோபர்கடைத்தலை
புலர்ந்துகிற்கும்பரிசிலர்போலவே.

(இ-ள்.) வண்கண்உலோபர்-இரக்கமற்ற உலோபிகளின், கடைத்தலை-தலை
க்கடைவில், புலர்ந்துகிற்கும்-மூகம் வாடிநிற்கின்ற, பரிசிலர்போல-இரப்பான

ஊர்ப்போன்று, அலர்ந்த-இலைவெடித்துச்சிற்ற, பைங்கழ-பயிர்கள், அகன்ற
அம்மீழை-அகன்ற குளங்களின் கீழ்ப்புறத்துள்ள, மலர்ந்தவாயில்-அகன்றமதகு
களின்வழி, புனல்வழங்காமைபால்-ரீர்பாயாமையால், உலர்ந்த-உலர்ந்தன. எ-று.

மிருந்த ரீரினையுடைய குளத்தின் கீழிருந்தும் ரீர்வழக்கென்மையால் உலர்ந்
த ரெற்பயிர் - உலோபர்கடைத்தலை நிற்கும் பரிசிலர்க்குவமையாயின,

நாவிரீத்தருநல்லளந்துன்னிய
பூவிரீத்தெனநாடுபொலிவொரீஇத்
தேவிரீத்தருஞ்சேணெறிதாவிட
ஆவிரீத்தவுடலெனலாயதே.

(இ-ள்.) நாவிரீத்த அரும் நல்லளந்துன்னிய—நாவியையும் மணத்தில் ஒப்
பின்றென்று அகற்றிய உயர்ந்தவாசனையினையுடைய நல்ல வளப்பம்பொருத்திய,
பூவின் ரீத்துணை—தாடரைமலரைத்துறந்தாற்போல, தேவிரீத்து-சீதாபிராட்
டிதுறந்து, அரும்சேண்டெறிதாவிட-அரியதூரமாகிய வழிச்செல்ல, நாடுபொ
லிவுரீஇ-கோசல நாடு அழகைட்போக்கி, ஆவிரீத்த-உயிர்துறந்த, உடல்என
ஆயது-உடலைப்போலவாயது. எ-று.

உள

என்றநாட்டினைநோக்கியிடருழர்
தொன்றுமுற்றதுணர்ந்திலனுன்னுவான்
சென்றுகேட்பதொர்தீங்குளதாமெனா
நின்றின்றுநெடிதுயிர்த்தானரோ.

(இ-ள்) என்றநாட்டினை—இவ்வாறு பொலிவழிந்ததாகக்கூறியகோசலநா
ட்டினை, நோக்கி-பார்த்து, இடருழந்து-வருத்தி, உற்றதுஎன்றும் உணர்வின்-
நடத்ததொன்றும் அறியாதவன், சென்றுகேட்பதுஒர் - சென்றுகேட்பதானஒரு,
திங்குஉளது ஆம்எனஉன்னுவான்-தீமையுளதுஎன்று எண்ணுகின்றவனாய், நீன்
றுநின்று-ஒவ்வொருஇடங்களிலும் நின்றிருந்ந், நெடிதுஉயிர்த்தான்-பெருமூச்
செறிந்தான். எ-று. அரோ-அசை.

உஅ

மீண்டுமெய்தியம்மெய்யெனுநல்லணி
பூண்டவேந்தன்நிருமகன்புந்திதான்
அண்டுதேரினுமுந்துறத்தாங்குவான்
நீண்டவாயினெடுநகரீநாக்கினான்.

(இ-ள்.) மீண்டுமெய்தி—பின்னும்சென்று, அம்மெய்யெனும் நல்லணி-அ
ந்தஉண்மையாகிய நல்லஆபரணத்தினை, பூண்டவேந்தன்-தரித்தசக்கலத்தியி
ன், நிருமகன்புந்தி-புத்திரனாகியபரதாழ்வானுடையபுத்தியானது, அண்டுதேரி
னும்-ஒட்டப்படுகின்றஇரத்தினும், முந்துஉற-முன்னேசெல்ல, வான்அங்கு-
மேகங்கள்வந்துதாழ்கின்ற, நீண்டவாயில்-உயர்ந்தகோபுதவாசலையுடைய, நெ
டுநகரீநாக்கினான்-அயோத்திரகரினைக்கண்டனன். எ-று.

உக

அண்டமுற்றும் திரிந்த யர்ந்தாயமு
தண்டுபோதிபென்றெண்கதிர்ச்செல்வனை
விண்டொடர்ந்து விலக்குவபோல்வன
கண்டிலன்கொடியின்னெடுங்கானமே.

(இ-ள்.) கொடியின் நெடுங்கானம்—கொடிகளின் நீண்டகாடுகள், அண்டம் முற்றும் திரிந்து—அண்டம் முழுதினஞ் சஞ்சரித்து, அயர்ந்தாய்—இளைத்தனை, அமுது உண்டுபோதி—சீரருந்திச் செல்வாயாக, என்று—என, ஒண்கதிர்ச்செல்வனை—ஒளியாகத் திகையுடைய சூரியனை, விண்டொடர்ந்து—ஆகாயத்தை அடைந்து, விலக்குவபோல்வனகண்டிலன் - விலக்குவனபோல வசைதலைக்கண்டிலன்,

ஈட்டுநன் புகழ்க்கீட்டியயாவையும்
வேட்டவேட்டவர்கொண்மின் விரைந்தெனக்
கோட்டிமாக்களைக் கூவுவபோல்வன
கேட்டிலன்முரசின்கிளரேராதேயே.

(இ-ள்.) ஈட்டு—சேர்க்கப்பட்ட, நன்புகழ்க்கு—நல்ல புகழிற்கு, ஈட்டிய யாவையும்—சேகரித்துள்ள வளைத்தும், வேட்டவேட்டவர்—விரும்பினவர்கள், விரைந்துகொள்பின் என - சீக்கிரம் வாங்கிக்கொள்ளும் என்றேன்று, கோட்டி - கோட்டியான, மாக்களை—மனிதர்களை, கூவுவபோல்வன—அழைப்பனபோன்ற, முரசின்கிளர்ஒதை—முரசினனுடைய உயர்ந்த சத்தத்தினை, கேட்டிலன்—கேட்டாளில்லை. என்று.

களளை மாக்கவர்கண்ணியன்கண்டிலன்
பிள்ளைமாக்களிறும்பிடியீட்டமும்
வள்ளைமாக்கணிதியும்வயிரியர்
கொள்ளைமாக்களிற்கொண்டனரேகவே.

(இ-ள்.) பிள்ளைமாகளிறும்பிடி ஈட்டமும் - இளமைவாய்ந்த சிறந்த ஆண் பாணைகளையும் பெண்யானைகளின் கூட்டங்களையும், வள்ளைமாக்கள் - மங்கல பாடகர்கள் பெறுகின்ற, நிதியும்—பொன்னும், வயிரியர்—பாணர், கொள்ளைமாக்களில்—கொள்ளையாடி மனிதர்களைப்போல, கொண்டனர் ஏக-கொண்டெசல்ல தன்னை—தேனினை, மாக்கவர் - வண்டுகளபகரிக்கின்ற, கண்ணியன் - மாலையினையுடைய பரதாழ்வான், கண்டிலன்—கண்டாளில்லை. என்று.

காவன் மன்னவன்கான்முளைகண்டிலன்
ஆவுமாவும்பிகவுள்வேழமும்
மேவுகாதனிதியும்வெறுக்கையும
புலின்வானவர்கொண்டனர்போகவே.

(இ-ள்.) ஆவும்—பசுக்களும், மாவும் - குதிரையும், அழிகவுள் வேழமும் - மதிராவழிந்த எண்ணத்தின்புடைய யானையும், காதல்மேவு நிதியும் - ஆண்ட பொருத்திய செல்வமும், வெறுக்கையும்—பொன்னும், புலின் வானவர் - பிர

மர்சன், கொண்டனர்போக-வாங்கிக்கொண்டுசெல்ல, காவல் மன்னவன்-கோசல
காட்டினைக்காக்கின்ற அரசனான தசரதனுடைய, கான்முனை-புத்திரன், கண்டி
லன் - கண்டானிலில், எ-று.

சூழமைந்தசுரும்புநரம்புந்தம்
ஏழமைந்தவிசையிசையாமையால்
மாமையுண்கண்மயிலெனுஞ்சராலார்
கூழைபோன்றபொருளர்குழாங்களே.

(இ-ள்.) பொருள்குழாங்கள் - கூத்தரின் கூட்டங்கள். சூழ் அமைந்த
சுற்றிலும்பொருந்திய, சுரும்பும் நரம்பும் - வண்டிகளும் நரம்புகளும், தம் -
தம்முடைய, ஏழமைந்த-ஏழாகப்பொருந்திய, இசை இசையாமையால், - இசை
யைப்பாடாமையினால், மாமை உண்கண்மயில் எனும் சாயலார் - மாவடுவகிரினை
யவும்மையுண்பதுமான கண்களையும் மயிற்சாயலினையும் உடைய பெண்களின்,
கூழைபோன்ற-கூந்தலை ஒத்தனர், எ-று.

தேருமாவுங்களிறுஞ்சிவிகையும்
ஊரும்பண்டியுமுருனரின்மையால்
யாருமின்றியெழிலுழிவீதிகள்
வாரியின்றியவரலுகவாற்றினே.

(இ-ள்.) தேரும்-இரதங்களுட், மாவும் - குதிகைகளும், களிறும் - யானை
களும், சிவிகையும் - தண்டுகைகளும், ஊரும்பண்டியும் - ஏறிநடாத்துகின்ற
வண்டிகளும், ஊருகர்-ஏறிச்செல்பவர்கள், இன்மையால் - இல்லாமையால்,
யாரும் இன்றி-எவருமில்லாமல், எழில் அழிவீதிகள் - அழகழிந்த தெருக்கள்,
வாரி இன்று இயல்-நீரில்லாமல் இருக்கிற, வாலுகஆற்றன் - மணன்மாத்திரம்
பொருந்திய ஆற்றினையொத்தது, எ-று.

௩௧௮

அன்னதன்மையநகர்நோக்கினன்
பின்னையப்பெரியோர்தம்பெருந்தகை
மன்னன்வைகும்வளநகர்போலும்
தென்னதன்மையினையவனெயென்றான்.

(இ-ள்.) அன்னதன்மை—அத்தன்மையவான பொலிவிழந்த, அநகரநோ
க்கினன்-உன்நகர்தினைப்பார்த்து, பின்னை அப்பெரியோர்தம்பெருந்தகை-பின்னை
அந்த பெரியவர்களுள் பெருந்தகையான, மன்னன் வைகும்-சக்கரவர்த்தி இ
ருக்கின்ற, வளநகர்போலும்-வளப்பம்பொருந்திய அயோத்திககரத்தாலே, என்
னதன்மைஇது-என்னதன்மையது, இனையவனே - (சத்துருக்கினனுடைய) தம்பி
யே, என்றான்-என்று கூறினான், எ-று.

௩௧௯

வேற்றடங்கலர்விண்ணுறவென்றிடம்
கூற்றடங்கப்பொருளெடுக்கோளினாய்

சேற்றடங்கட்டிருவொடுக்கிய
பாற்றடங்கடலொத்ததுபாரென்றான்.

(இ-ள்.) வேற்று அடங்கலர்—வேருகிய பகைவர்கள், வின்உற-வீரசுவர்க்கமடைய, வென்றிடம்—அவர்களை வெல்வின்ற, கூற்று அடங்க—எமனும் அடங்குமாறு, பொருள்—போர்புரிவின்ற, நெடுங்கோளினும்—நெடியகொள்கையினை உடையாய், சேல்தடங்கண்டிரு ஒடும் நீங்கிய—மீன்போலுமகன்ற கண்களை யுடைய திருமகளுடனேயகன்ற, பால்தடம் கடல் ஒத்தது—பான்மையமான அகன்ற கடலை இவ்அயோத்தியொத்தது, பார் என்றான்—நீபார் என்று கூறினான்.

குருமணிப்பூணரசிளங்கோளரி
இருகைகூப்பிபிறைஞ்சினனெய்திய
தொருவகைத்தன்றுறுதுயருழிவாழ்
திருநகர்த்திருநீர்தனளாமென்றான்.

(இ-ள்.) குருமணிப்பூண் அரசி இளங்கோளரி—சிறந்தவகிய அரசனமணி களாலாகிய ஆபரணங்களை அணிந்த சிங்கவேறுபோன்ற இளவரசனாகிய சத்துருக்கினன், இருகைகூப்பி இறைஞ்சினன்—இருகரங்களையுக்குவித்து வணங்கி, எய்தியது—இந்நகர்க்குண்டாகியது, ஒருவகைத்து அன்று உறுதுயர்—ஒருதன்மையானதன்று உண்டாகியது என்பம், ஊழிவாழி—ஊழிகாலபரியந்தம் அழியாதிருக்கின்ற, திருநகர்த்திரு—இவ்வயோத்திநகரத்தினிலக்குமி, தீர்தனள் ஆம்—விலகிப்போயிருக்கலாம், என்றான்—என்றுகூறினான். எ-று. ௩௮

அணையவேலையிலக்கடைத்தேதாரண
மனையினீனெடுமங்கலவீதிகள்
நினைபுமாத்திரத்தேதகியநேபியான்
தனையனுந்தந்தைசார்விடமேவினான்.

(இ-ள்.) அணையவேலையில்—அவ்வாறாகிய சமயத்தில், அகடைதேதாரண மனையினீன்—அந்தலைவாசல்களில் தேரணங்களாலவங்கரிக்கப்பட்ட மாளிகைகளாலுயர்ந்த, மங்கலவீதிகள்—மங்கலகரமானவீதிகளை, நீனையும்மாத்திரத்து ஏகி—கிணக்குமுன்னேகடந்து, அநேமியான்தையனும்—அந்த சக்கரத்தினை யுடைய தசரதன் திருக்குமாரனும், தந்தைசார்விடம்—பிதா இருக்கும் இடத்தை, மேவினான்—அடைந்தான் எ-று. ௩௯

விரும்பினெய்தினன்வெந்திறல்வேந்தனை
இருப்புநல்லிடமெங்கணுங்கண்டிலன்
அருப்பமன்றிதென்றையுறவெய்தினான்
பெருப்புநாணவுயர்ந்தபுயத்தினான்.

(இ-ள்.) பொருப்பும்நாண—மலையும்வென்குமாறு, உயர்ந்தபுயத்தினான்—உயர்ந்ததோங்கையுடைய பரதாழ்வான், விரும்பில்எய்தினன்—விரும்பத்தான் சென்ற, வெந்திறல்வேந்தன்—வெவ்வித வீரத்தினை யுடைய அரசனை, நல்

இருப்பு இடம்எங்கனும் - அஹுடைய நல்லவாசனத்திலெவ்விடத்திலும்,
ண்டிலன்-கண்டானில்லை, இது அருப்பம் அன்றுஎன - இது மனக்கிளர்ச்சியை
த்தரும் விடயம்அன்று என்று, ஐயுறவுஎய்தினான்-சந்தேகங்கொண்டான். எ-று.

ஆயகாலையிலையினைநாடித்தன்
தூயகையிற்றொழுவாறுவான்றனை
கூயளன்னைகுறுகுதிரீண்டென
வேய்கொடோளியொருத்திவிளம்பினான்.

(இ-ள்.) தன் ஐயுனைநாடி—தனது தந்தையைநினைத்து, தூயகையில்-பரி-
சுத்தமானகையினால், தொழல்உறுவான்றனை - வணங்குதலைச்செய்கின்றவனை,
ஆயகாலையில்-அப்பொழுது, வேய்கொள்தோளிஒருத்தி - மூங்கில்போலுந்தோ-
ளினையுடைய ஒருமாதா, அன்னை—உங்கள்தாயார், கூயள்-அழைத்தனன், சுண்-
டு குறுகதிரீஎன - இங்குவாருங்கள் என்று, விளம்பினான்-உரைத்தான். எ-று.

வந்துதாயையடியில்வணங்கலும்
சின்தையாரத்தழுவினடெதிலர்
எந்தையென்னையெரங்கையெரன்றனன்
அந்தமில்லுணத்தாணுமதாமென்றான்.

(இ-ள்.) வந்துதாயை அடியில்வணங்கலும்—(அழைத்தவனாடன்) வந்து
அன்னையின் கால்களில் வணங்குதலும், சின்தையார்-தழுவினன்-மனப்பூர்த்தியாகத்
தழுவினவன், திதிலர்—குற்றமற்றவர்கள் தானா, எந்தை-எனது தந்தையும்,என்-
னையர் - எனது அன்னையர்களும, எங்கையர்-என்னுடன்பிறந்தவர்களும், என்-
றனன் - என்றுகேட்டனன், அந்தமில்லு குணத்தானும்-அழிவற்ற குணத்தினை
யுடைய பரதாமுகானும், அது - நீகேட்டது, ஆம்என்றான் - உள்ளதே என்று
கூறினான். எ-று.

அந்தமில் குணத்தானென்பதற்கு - பிதாவினைக் காணாமையாஸழகழிந்துள்-
ள எண்ணத்தினையுடையவன் என்று கூறினும் ஆம்.

வேறு.

மூண்டெழுகாதலான்முளரித்தாடொழ
வேண்டினெனெய்தினெனுள்ளம்விம்முமால்
ஆண்டகைநெடுமுடியரசர்கோமகன்
யாண்டையான்பணித்திரென்றிருகைகூப்பினான்.

(இ-ள்.) மூண்டு எழுகாதலால்—மேலும் மேலும் அதிகரியாகின்ற ஆண்ட-
யால், ஆண்டகை நெடுமுடி அரசர்கோமகன்- எமதாண்டகையாகிய செழிய நெரு-
டத்தினையுடைய சக்கரவர்த்தி, யாண்டையான் - எவ்விடத்துநான், புணர்ந்திர்-
அருளிச்செயுங்கள், முளரிதான் தொழவேண்டினேன் - அவரது தாமதாமலர்

போன்றதிருவடிசைவணங்க விரும்புகின்றேன், எய்தினேன்-அதற்காகவே வந்தேன், உன்மம் விம்மும்ஆல் - என்மனம் விம்மும்கின்றது. ஏ-று. சஉ

ஆல்அசை - யான் அரசர்க்கரசைவணங்க விரும்பி இங்குப்போந்தேன். அக்குறைவிறைவேருமையால் என்மனம் வருந்துகின்றது. ஆதலின் அம்மன்னவனிருக்குமிடத்தினை உரையுங்கள் என்றான் - என்பது கருத்து.

ஆனவனுரைசெயவழிவில்கிந்தையாள்
தானவர்வலிதவநிமிந்ததானையத்
தேனமர்தெரியலான்றேவர்கைதொழு
வானகமெய்தினுள்வருந்தனியென்றாள்.

(இ-ள்.) ஆனவன் உரைசெய—பரதாழ்வானிவ்வாறுகூற, அழிவு இவ்விந்தையான்-கெடாத எண்ணத்தினையுடையகையே, தானவர் வலிதவநிமிந்ததானை - அசுரர்வன்மைகெடப்பொருத உயர்ச்சியினையும் சைனியத்தினையும் உடைய, அதேனமர்தெரியலான் - அத்தேன்பொருந்திய மலர்மாலையினையுடைய சக்கரவர்த்தி, தேவர்கைதொழு-தேவர்கள்வணங்க, வானகம் எய்தினுள்-விண்ணுலகடைந்தான், நீவருந்தல் என்றான்-அதற்காக நீ வருந்தாதே என்று கூறினான். ஏ-று. சச

எறிந்தனகடியசொற்செவியுளெய்தலும்
நெறிந்தலர்க்குஞ்சியானெடிதுவீழ்ந்தனன்
அறிந்திலனுயிர்த்திலனசனியேற்றினால்
மறிந்துயர்மராமரமண்ணுற்றென்னவே.

(இ-ள்.) எறிந்து அனகடியசொல்—எறிந்தாற்போன்ற கொடியசொல்லானது, செவியன் எய்தலும்-காதினில் துழைதலும், நெறிந்து அலர்க்குஞ்சியான்-நெறித்து விரிந்துகிடக்கின்ற சிகையினையுடைய பரதாழ்வான், அசனி ஏற்றினால்-ஆன் இடியினால், உயர்மராமரம்-உயர்ந்த மராமரமானது, மண்உற்று என்னுமண்ணில்விழுந்தாற்போல, நெடிதுவீழ்ந்தனன்-கீளமாகவிழுந்து, அறிந்திலன் உயிர்த்திலன்-உணர்ச்சியும் உயிர்ப்பும் இல்லாதவனாகக்கிடந்தனன். ஏ-று.

வாயொளிமழுங்கத்தன்மலர்ந்ததாமரை
ஆயலர்நயனங்களருவிசோர்தரத்
தீபெரிசெவியில்வைத்தனையதியசொல்
நீயலதுரைசெயநினைப்பேரோவென்றான்.

(இ-ள்.) வாயொளி மழுங்க—வாயானது ஒளிமழுங்கவும், மலர்ந்ததாமரையாய் - விரிந்ததாமரைமலர்போலவாகி, அலர் நயனங்கள் - திறக்கப்பட்ட கண்களில், அருவிசோர்தர - அருவி ஓடுக, தீபெரி செவியில் வைத்து அனையதியசொல் - எய்தின்ற நெருப்புனைக் காதினுடனொருகினுற்போல கொடியசொல்லினையே, நீயலது-உன்னையல்லது பிறர், உரைசெயநினைவுரோ-சொல்லுதற்கு என்னுங்கள்சொல், என்றான்-என்றுகூறினான். ஏ-று. சச

எழுந்தனேனங்கினனிர்ங்கிப்பின்னரும்
விழுந்தனன்விம்மினன்வெய்துயிர்த்தனன்
அழிந்தனனாற்றினனாற்றியின்னன்
மொழிந்தனன்பின்னருமுருவிற்கெவ்வியான்.

(இ-ள்.) பின்னரும் உருவீல் செவ்வியான்—பின்னும் உருவிலழகினனான
பரதாழ்வான், எழுந்தனன் - எழுந்தான், எங்கினன்-எங்கினான், இரங்கி பின்
னரும் விழுந்தனன்-வருந்திப் பின்னும் கீழ்விழுந்தான், விம்மினன்-விம்மினான்
வெய்துயிர்த்தனன்-பெருமூச்சுவிட்டனன், அழிந்தனன்-நிலையழிந்தனன், அர
ற்றினன்-இணைந்தமுதனன், அரற்றினன்னமொழிந்தனன்-இணைந்தமுது இவ்
வாறு கூறினான். எ-று.

அழுந்தனன் என்றுபாடமாயின் அழுதனனென்பது எதுகைகோக்கி அழு
ந்தனனென்று ஆபதெனக்கொள்க.

அறந்தனைவோறுந்தநனைக்கொன்றனை
சிறந்தநின் றண்ணளித்திருநைவத்தேசழித்
திறந்தனையாமெனிவிறைவாரீநினை
மறந்தனைபுனக்கிநின்றமேனோபுனதோ.

இ-ள். இறைவ—மண்ணவனை, அறந்தனை-அறந்தனை, வேர் அறுத்து -
முழுதுங்கெடுத்து, அழிநைவோன் - அழிநைவோன், வந்ததேசம், சிறந்தநின்-சிறப்பி
னையுடைய வுள்ளது, என்ன அளித்திருநைவத்தேசம்வந்ததேசம், தேசழி
த்து-ஒளிக்கெடுத்து, இறந்தனை ஆம் - இறந்தனையானால், நீதியைமறந்தனை-
நீதியைமறந்தாய், உனக்குநிதில் பெல் மறந்தனனேனோ-உனக்கிதனிலும் குற்றம்
வேறே உளதோ. எ-று.

நீ இருக்கும்பொழுதிருந்த அறந்தனைய அறந்தனையால் நன்றிவிட அற
த்தனை அழித்தலாயிடுவதெனவன் கூறன். எ-று.

சினக்குறும்பெய்தெழுந்தாய் நெயித்
தினக்குறும்பெய்தெழுந்தாய் நெயித்
மனக்குறும்பெய்தெழுந்தாய் நெயித்
துனக்குறும்பெய்தெழுந்தாய் நெயித்.

(இ-ள்.) சினக்குறும்பெய்தெழுந்தாய் நெயித் - நெயித் குறம்புகளை அழித்து, எ
ழுந்தாய் நீ அவித்து - உண்டாயிற்று உண்டாயிற்று, இனக்குறம்பு
யாவையும் எற்றி - கூட்டமானபெய்லாங்களைத்தெனையும் அழித்து, யாவர்க்கு
ம் - எத்தகையோருக்கும், மனக்குறும்பெய்தெழுந்தாய் - மனக்குறும்பெய்தெழுந்தாய்
மனக்குறும்பெய்தெழுந்தாய் - மனக்குறும்பெய்தெழுந்தாய், மறந்து - எங்களைமற
ந்து, உனக்குறும்பெய்தெழுந்தாய் - உனக்குற்ற மார்த்திறம்போதல், ஒழுக்கின்பா
லதோ - முறையின் பார்ப்பட்டதோ! எ-று.

முதலவன்முதலியமுந்தையோர்ப்புழ
கதையையும்புதுக்கியதலைவன் கண் ணுடை

நுதலவன்சிலைவிலிஞைன்மைநூறிய
புதல்வனைபெங்நனம்பிரிந்துபோயினாய்.

(இ-ள்.) நுதலவன்முதலிய—நக்குலத்திற்கு முதல்வனாகிய இட்சவாகு முதலிய, முந்தையோர் - பூருவிகளின், பழங்கதையையும் - பழயசரித்திரத் தினையும், புதுக்கிய - புதுமைப்படுத்திய, தலைவன்—முதன்மையினையுடைய, கண் ணுடைநுதலவன்—நெற்றிக்கண்ணினை உடைய உருத்திரனது, சிலைவிலிஞை ன்மைய—தநுசின்வன்மையை, நூறியதலைவனை - அழித்த ஸ்ரீராமபிரானை, எங்ந னம்—எவ்வாறு, பிரிந்துபோயினாய்—பிரிந்துசென்றனை. எ-று. ௧௦

செவ்வழியுருட்டியதிகிரிமன்னவ
எவ்வழிமரபினுமிரவலாளர்தாம்
இவ்வழியுலகினிலின்மைநண்பினோர்
அவ்வழியுலகினுமுளர்கொலோவையா.

(இ-ள்.) செவ்வழி—நீதிமார்க்கமாக, உருட்டிய - செலுத்திய, திகிரிமன் னவ—சக்கரத்தினையுடைய அரசனே? எவ்வழிமரபினும் - எவ்விதமான மரபி லும், இரவலாளர்தாம் - இரவலர், இவ்வழி உலகினில் இன்மை - இந்தஉலகி னில் இல்லாமையால், நண்பினோர்—அவ்விரவலராகிய நட்புடையோர், ஐயா - ஐயனே, அவ்வழி உலகினும் - அந்த உலகத்தினும், உளர்கொல் - இருக்கின்றார் களா. எ-று. ௧௧

பற்பகனிமுற்றுநின் கவிகைபாய்நிழல்
நிற்பனபல்லுயிருணங்கநீநெடுங்
கற்பகநுநிழல்காதலித்தியோ
மற்பகமலர்ந்ததோண்மன்னர்மன்னனே.

(இ-ள்.) மல்பகமலர்ந்ததோள்—மல்புத்தம் புரிபவர்கள்கெட வீங்கியதோள் கனையுடைய, மன்னர்மன்னனே—அரசர்க்கரசனே, பல்பகல்—அநேககாலமாக, நி ழற்றும்—நிழலைச்செய்கின்ற, கவிகைபாய்நிழல் நிற்பன - குடையின்பரவிய நிழ லில் நிற்பனவாகிய, பல்உயிர் உணவக—அநேகமுயிர்கள் வருந்த, நீ நெடும்கற் பக நறுநிழல் - நீ நெடியகற்பகத்தின் நறியநிழலை, காதலித்தியோ - விரும்பின யோ. எ-று. ௧௨

இம்பர்நின்றேகிணையிருக்குஞ்சார்பிழந்
தும்பர்வந்துன்கழலொதுங்கினுர்கொலாம்
சம்பரனனையவத்தானைத்தானவர்
அம்பரத்தின்னமுமுளர்கொலாமையா.

(இ-ள்.) இருக்கும் சார்பு இழந்து—இருக்கும் இடம் இழந்து, உம்பர்வந் து—நேவர்கன்வந்து, உன்சுழல் ஒதுங்கினுர்கொலாம், உனதுபாதநிழலையுடைத் தார்களா யிருக்கலாம், சம்பரன் அனைய - சம்பராசனையொத்த, அதனைதான

வர்-அந்தசையங்கையுடைய அரசர்கள், இன்னமும் அம்பரத்து உளர்கொல்-
இன்னமும் சவர்க்கத்திலுள்ளார்களோ, ஐயா-ஐயனே. ஏ-று. ௫௩

இயங்கெழுதானையரிறுத்தமாத்திறை
உயங்கலின்மறையவர்க்குதவியும்பரின்
அயங்கெழுவேள்வியேடமரர்க்காக்கிய
வயங்கெரிவளர்த்தனைவைகவல்லையோ.

(இ-ன்.) இயங்கெழுதானையர்—வாச்சியங்களுடனே விளங்குகின்ற சையி
யங்கையுடைய அரசர்கள், இறுத்தமாத்திறை-அளித்தசிறந்தகப்பங்கள், உயங்கலி
ல்மறையவர்க்கு-வருத்தமற்ற மறையோர்க்கு, உதவி-அவைகளைக்கொடுத்து,
உம்பரின்-ஈசென்ற சவர்க்கத்தில், அயங்கெழுவேள்வி ஒடு-அயத்தொடு விளங்கு
கின்ற யாகத்துடன், அமரர்க்கு ஆக்கிய-தேவர்களின் பொருட்டுச்செய்த, வய
ங்கு எரி-விளங்குகின்ற நித்தியாக்கினியை, வளர்த்தனை வைகவல்லையோ-வள
ர்த்துக்கொண்டிருத்தற்கு கூடுமோ. ஏ-று. ௫௪

இவ்வுலகினில் ஈ இருந்தால் அந்தணர்க்கீழ் அயமேதம்புரிதல் நித்தியாக்
கினிவளர்த்தல் முதலிய காரியங்களைச் செய்வையே அங்கவையொன்றுக்கூடா
தே என்று கூறினான் என்பது கருத்து.

ஏழுயர்மதகளிற்றிறைவவேகினை
வாழியகரியவன்வறியன்கையெனப்
பாழியம்புயத்துரின்பணியினீங்கிரா
ஆழியையினியவற்களிக்கவெண்ணியோ.

(இ-ன்.) வறியன் கைஎன—தரித்திரனுடைய கைகளைப்போல, பாழியம்
புயத்து நிற்பணிஇன் நீங்குஅலா-பருத்ததோள்களையுடையநினைதுகட்டளையை
விட்டகலாத, ஆழியை - ஆக்கிசூசக்கரத்தினை, கரியவன்-கரியவனான, இனியவ
ன்கு-இனிமையினையுடைய ஸ்ரீராமப்ரானுக்கு, அளிக்க எண்ணியோ-அளிக்கு
மாறு கருதியோ-ஏழுயர்மதங்களிற் இறையவ - ஏழிடமுயர்ந்த அரசவாவினை
யுடைய இறைவனே, எகினை வாழிய-விண்ணுலகஞ்சென்றனை. ஏ-று. ௫௫
வாழிய முன்னிலை அசை.

பற்றிலைதவத்தினிற்பயந்தைபந்தற்கு
முற்றலுகளித்ததுமுறையினெய்திய
கொற்றவன்முடிமணக்கோலங்காணவும்
பெற்றிலைபோலுநின்பெரியகண்கனால்.

(இ-ன்) பற்று இலைதவத்தினில்—பற்று இல்லையான தவத்தினால், பயந்த
மைத்தற்கு-பெற்ற பிள்ளைக்கு, முற்றலகு அளித்த - உலகமுழு மயும்அளித்
து, அது முறையின் எய்திய-அவ் அளித்தல் முறையினுள்பெற்ற, கொற்றவன்
முடிமணம் கோலம் காணவும் பெற்றிலை - இராமப்ரானுடைய மகுடநாரண

மணக்கோலத்தினை காணவும் பெற்றாயில்லை, நிற்பெரிய கண்களால்-நினைதுபெரிய கயனங்களால், எ-று.

இசு

முறையின் எய்திய கொற்றவன்முடி மணக்கோலம் என்பதற்கு இடிகுவா குகாலத்தொட்டு முறையேவந்தமகுட மணக்கோலம் என்னினும் இழுக்காது.

ஆற்றலனின்னனபன்னியாவலித்

தூற்றுதுகண்ணினனுருகுவான்றனைத்

தேற்றினனொருவகைறிதுதேறிய

கூற்றுறழ்வரிசிலைக்குரிசில் கூறுவான்.

இ-ள். ஆற்றலன்—சக்கரவர்த்தியின்பிரிவுணுக்குரணம் தானாத பரகாழ்வான், இன்னனபன்னி ஆவலித்து—இவ்வாறு பலபடகூறி அழுது, ஊற்றுதுகண்ணினன்—ஊற்றுப்போல நீர்சுரங்கின்ற கண்ணினன், இடி, உருகுவான்றனைத்தேற்றினன் ஒருவகை—மனமுறமுகவனசனபெருகையினானவகையானே ஒருவாறு தேற்றினான், சிறிதுதேறிய—கூற்றுறழ்வரிசில்—மணக்கோலம், கூற்றுறழ்—எமனையொத்த, வரிசிலை—குரிசில்—கூட்டில்—மணக்கோலமடையவன், கூறுவான்—சொல்வான், எ-று.

இள

ஆற்றலனுப்பன்னி அவனின் தூற்றுதுகண்ணினனும் ஒருவானே ஒருவகைதேற்றினன்சிறிது தேறியவாசுருசில் உருகாக்கூறுவான் என்பது கருத்து தேற்றினன் என்று பாடமாயின் தனனைத்தானே ஒருவாறுதேற்றிக்கொண்டானென்க.

எந்தையுர்யாயுமெம்பிராணமெம்முனும்

அந்தமில்பெருங்குணத்திராமனாகலால்

வந்தனையவன்கழல்வைத்தபோதலால்

சிந்தைவெங்கொடுந்துயர்நீர்கலாதென்றான்.

(இ-ள்) எந்தையுள்—எனது தந்தையுள், யாயுள்—சாயுள், எம்பிராணம்—எமது கர்த்தாவும், எம்முனும்—எனது தன்மமானும், அந்தம் இல்பெருங்குணத்து இராமன் ஆகலால்—அளவற்ற உயர்குணத்தினையுடைய ஸ்ரீராமனே ஆதலால், அவன்கழல்—அவனுடைய பாதுகளை, வந்தனையவன்கழல்வைத்தபோது அலால்—வணக்கஞ்செய்த பொழுதன்றி, சிந்தை—என்மனத்தினுண்டாகிய, வெங்கொடுந்துயர்—வெவ்விய கொடியதுன்பம், நீர்கலாது—நீங்காது, என்றான்—என்றுகூறினான்.

அவ்வுரைகேட்டலாமசனிபேறென

வெவ்வுரைவல்லவன்மீட்டுங்கூறுவாள்

தெவ்வடுசிலையினுய்தேவிதம்பியென்

றிவ்விருவோரொடுங்கானத்தானென்றான்.

(இ-ள்) அவ்வுரை கேட்டலும்—அம்மொழியையக்கேட்ட உடனே, அசனி எமனவெவ்வுரைவல்லவன்—ஆணிடிபோல கொடுஞ்சொற்கூறுதலின் வல்ல வனான கையே, மீட்டும்கூறுவான்—பின்னருமுரைக்கின்றான், தெவ்வடுசிலை

பீனாய்-பகைவர்களைக்கொல்லுகின்ற விற்படையினையுடையாய், தேவிதம்பி என்ற இவ் இருவோரோடும் - தேவியும் தம்பியுமாகிய இருவர்களுடனே, காணத்தான் என்றான் - இராமன் காட்டினிடத்தான் என்று கூறினான். எ-று.

வனத்தினனென்றவனிகைத்தமாற்றத்தால்
நினைத்தனைநிரந்தனெருப்புண்டிவ்வ
வினைத்திறாய்நினைவிவதின்னபுன்
எனைத்துளகேட்டினதுன்பம்பயனென்றான்.

(இ-ள்.) வனத்துணன் என்று அவன் இவ்வுச்சபாற்றத்தை—ஸ்ரீராமபிரான் வனத்தினிடத்தான் என்று அழைக்கேட்கிய உணர்த்த வசனத்தினை—நெருப்பு உண்டான் என—நெருப்பினை உண்டாக்கிப்போல, நினைத்தான் இருந்தனை—நினைத்துக்கொண்டிருந்தான், வினைத்திறம்பயது இனிவினைவது—என்னசெயல் இனி உண்டாகப்போகின்றது, யான்—நான், இன்னமுன் - இனிமேலும், எனைத்து உளதுன்பம்கேட்டன, எவ்வளவுள்ளனதுன்பங் கேட்கவேண்டவன, என்றான்—என்று கூறினான். எ-று.

௧0

எங்கினவிம்மலோயுருந்தேவநுலா
பூங்கழற்காவலன்னாத்துப்போயது
நீங்கிலுழத்ததளிஞ்ஞெதவ்வஞ்சிறிதோ
ஒங்கியவிதியிஞ்ஞோயநிஞ்ஞெவ்வெ.

இ-ள். எங்கிய விம்மல் ஓடி இருந்த எச்சம்—ஏற்கமான விசனத்துடனிருந்த பரதாழ்வான், அபூந்மேல்காலவன்—அந்த வீரகண்டையணிந்த கால்களையுடைய ராமபிரான், வனத்துப்போயது காட்டி நகுச்சென்றது, திங்கு இழைத்ததனினே—குற்றஞ்செய்தமையாலோ, ஒங்கியவிதியிஞ்ஞோ - உயர்ந்தவிதியிலுலோ, யாதிஞ்ஞோ ஏன—ஏதெனவென்று. எ-று.

௧௧

எங்கினதீயன வென்னுமில்விரண்டு பாடலுக்குளகம்.

தீயனவிராமனெசெய்யுமேல்வை
தாய்செயலல்லவேவாதலத்துளோர்க்கெலாம்
போயதுதாதைதவிண்டுக்கபின்னரோ
ஆயதன்முன்னரோவருளவீரென்றான்.

இ-ள். தீயவை இராமனெசெய்யுமேல்—தீயகாரிகளை இராகவனே செவானுனால், தலத்துளோர்க்கெலாம்—அவைதாய்செயல்அலவோ - இவ்வுலகிலுள்ளாரனைவருக்கும்அவைதாயின் செயலாவானே—ஆகும், போயது—வனத்திற்குச்சென்றது, தாதைதவிண்டுக்கபின்னரோ—தந்தை சுவர்க்கம்புக்க பின்னரோ, ஆயதன் முன்னரோ—அதற்குமுன்னேயோ, அருளவீர் என்றான்—உணர்வுக்கள் என்றுகூறினான். எ-று.

௧௨

குருக்களைபிதழ்தலினன்றுகூறிய
செருக்கினுன்றொருதெய்த்தாலுமன்
றருக்களையிண்பவவ்வரசர்கோமகன்
இருக்கவேவனத்தவனெனினென்றான்,

(இ-ள். குருக்களை இகழ்தலின்அன்று—சந்தை தாய் ஆசிரியன் முதலிய குருக்களை இகழ்தலாலன்று, கூறிய செருக்கினால் அன்று—சொல்லப்பட்டசெருக்கினாலுமன்று, ஒருதெய்வத்தாலும் அன்று - ஒப்பற்ற தெய்வத்தினாலுமன்று, அருக்களை அணைய—சூரியனையே ஒத்த, அவ்வரசர்கோமன் இருக்கவே—அச்சக்கரவர்த்தி இருக்கும்பொழுதே, அவன் வனத்து ஏகினன்—அவ் இராமன் காட்டிற் குச்சென்றான், என்றான்—என்று கைகேயிகூறினான். எ-று. ௬௩

குற்றமொன்றில்லையெற்கொதித்துவேறுவேறேளார்
செற்றதாமில்லையெற்றெய்வத்தாலன்றேல்
பெற்றவனிருக்கவேபிள்ளைகான்புக
உற்றதென்பின்னவனுலந்தென்னென்றான்.

(இ-ள்.) குற்றமொன்று இல்லையேல்—ஒரு குற்றமும் இல்லையானால், கொதித்து வேறுஉளோர் செற்றதும் இல்லையேல்—கோபித்து அயலவர்கள் தண்டித்ததுமில்லையானால், தெய்வத்தால் அன்றேல்—கடவுளாலல்லவானால், பெற்றவன் இருக்கவே பிள்ளைகான்புக உற்றதுதான்—தந்தை இருக்கும்பொழுதே மைந்தன்காட்டை தற்கு உண்டாகியதுதான், பின் அவன் உலாந்தது என்னென்றான்—பின்னர் அத்தந்தை இறந்தது என்னென்று கேட்டான். எ-று. ௬௪

வாக்கினால்வரந்தரக்கொண்டுமைந்தனைப்
போக்கினென்வனத்திடைபோக்கிப்பாருனக்
காக்கினென்வனதுபொறுக்கலாமையால்
நீக்கினென்றனுயிர்பேமிவேந்தென்றான்.

(இ-ள்.) அவன் வாக்கினால்—அச்சக்கரவர்த்தியின் வாக்கினாலேயே, வரந்தரக்கொண்டு—வரங்கொடுக்கப்பெற்றுக்கொண்டு, மைந்தனை வனத்திடைபோக்கினென்—இராகவனை காட்டுக்கு அனுப்பினென், பார்த்துக் குஆக்கினென்—இத்தப்பூமியைய உணக்காகச் செய்தென், நேமிவேந்து அதுபொறுக்கலாமையால்—ஆக்கினென் காத்தியுடைய அவ்வரசன் அதற்கு மனத்தானாதவனாய், தன் உயிர்பேமிவேந்தென்றான்—தனதுயிரையிடுத்தென் என்று கூறினான். எ-று. ௬௫

குடினமலர்க்காஞ்சொல்லின்முன்செவி
கூடினபுருவங்கள் குதித்துக்கூத்துநின்
முடினவுயிர்ப்பிடுதொழற்கொழுந்துகள்
ஒடினவுமிழ்தனவுதிரங்கண்களே.

(இ-ள்.) சொல்லின்முன்—கைகேயி இச்சொற்களைக்கூறி முடித்தற்குமுன்னே, குடினமலர்க்கா—தலைமீது குவித்திருந்த மலரையகரங்கன், செவிக்கூடி

ன்-காதுகளை அடைந்தன, புருவங்கள் குதித்துவின்று உத்தாபுடி-புருவங்கள் குதித்துக்குதித்து கடனம்புரிந்தன, உயிர்ப்பின் ஒலி அழல்கொழுந்துகள் ஒடின-பெருமூச்சுடனே திச்சவாலைகள் ஒடின, கண்கள் உதிரம் உமிழ்ந்தன-சேந்திரங்கள் இரத்தங்க்கின. ஏ-று.

௧௧

துடித்தனகபோலங்கள் சுற்றுநீச்சுடர்
பொடித்தனமயிர்த்தொலைபுகையும் போர்த்தது
மடித்ததுவாய்நெடுமழைக்கைம்மண்பக
அடித்தனவொன்றொடொன்றசனியஞ்சலே.

(இ-ள்.) துடித்தனகபோலங்கள்-கபோலங்கள் துடித்தன, மயிர்தொலைபுறம் திசுடர்பொடித்தன-உரோமத்துவாரங்கள் தோறும் அக்கினிப்பொறிகளுண்டாயின, புகையும் போர்த்தது-புகையும் சூழ்ந்துகொண்டது, வாய்மடித்தன-வாயிதழ்கள் மடித்தன, மழைகை-மழைபோல மீகையையுடைய அத்தங்கள், ஒன்றொழி ஒன்று அசனி அஞ்சமண்பக அடித்தன-ஒன்றுடனொன்று இடியுமஞ்சமாறு பூயிவெடிக்க அடித்தன. ஏ-று. ஏகாரம் ஈற்றசை.

௧௭

பாதங்கள் பெயர்தொறும் பாருமேருவும்
போதங்கொணெடுத்தனிப்பொருவில் கூம்பொடு
மாதங்கம் வருகலம்றுகிக்கால்பொர
ஓதங்கொள்கடலினின்றுலைவபோன்றலே.

(இ-ள்.) பாதங்கள் பெயர்தொறும்—இவன் அடிகளைப் பெயர்த்தவைக்குத் தோறும், பாருமேருவும்-பூமியுமதன்ருவணதானமகாமேருவும், பொருந்தனிப்பொருவில் கூம்பொடு-நெடிய ஒன்றான ஒப்பற்றபாய்மரங்களுடன், போதங்கொண்மாதங்கம்-கன்றுகளை யுடைய யானைகள், வருகலம்-வரானின்றகப்பல், கால்பொர-காற்று வீச, ஓதங்கொள்கடலில் நின்று-அலைகளை யுடைய கடனெவிலின்று, மறுகி உலைவபோன்ற-மறுகுதலடைந்து அசைத்தலை ஓதன. ஏ-று.

௧௮

ஏகாரம் ஈற்றசை.

அஞ்சினர்வானவரவுணர்ச்சத்தால்
துஞ்சினரெனைப்பலசொரிமதத்தொலை
எஞ்சினதிசைக்கரியிரலிண்டனன்
வெஞ்சினக்கூற்றுந்தன்விழிபுதைத்ததே.

(இ-ள்.) அஞ்சினர்வானவர்—அஞ்சினார்கள் தேவர்கள், அவுணர் அச்சத்தால் துஞ்சினர்-அசரர்கள் அச்சத்தினால் வாட்டமுற்றார்கள், பலளின-அகேகங்களை உரைப்பதனாலென்னையுனது, திசைக்கரி-திக்கயங்களின், மதம்சொரி-மதத்தினையூற்றுவின்ற, தொலை எஞ்சின-துவாரங்கள் நிறுத்தன, இரவமீண்டனன் - சூரியன் தன்னினிலையில் நிலவாது திரும்பினான், வெட்சினம் கூற்றம்-வெவ்விழிநீர்லத்தினையுடைய கூற்றமும், தன்விழிபுதைத்தது-தனது கண்களை மூடியது. ஏ-று.

இவனுக்குண்டாகிய கோபத்தினக்கண்டு தேவர் அசுரர் சூரியன்முதலியோர் நடுங்கினார்கள் அன்றியும் கிக்கயங்களும் கூற்றமும் நடுங்கினனென்பது கருது. கூற்றம்என அஃற்றையிலுரைத்ததற்கேற்ப புதைத்ததுஎன்றார்.

ஏகாரம் நற்றைசு.

குலமுதல்வனுடைய நீ கண்டிருந்தும் இச்செயல் தகாதெனத் தடைசெயாதிருத்தல் நிற்கழிகோளன சன்னை நோக்கி ஒருவேளை கேட்டாலுங்கிட்பான் எனும்அச்சமுடையவனுமைபால் திரவி நீண்டனன் எனவிரிக்க.

கொடியவெங்கோபத்தால் கொதித்தோளரி
கடியவடாயெனக்கருதுகின்றிலன்
கெடியவன்முனியுமொன்றார்நின்றனன்
இடியுருநீனயவொரொழிநிறைபுறான்.

(இ-ள்.) கொடியவெங்கோபத்தால்—கொடுமைமான பொல்லாதகோபத்தினால், கொசித்தோளரி—கொடியபடைக்க ஈங்காரபோன்ற பரதாழ்வான், கடியவன்—வன்னெஞ்சினளான தக்காசேயிசைய, சாய்மான பெற்றமாதாஎன்று, கருதுகின்றிலன்—எண்ணுகின்றிலன், கெடியவன்—நீர்மாமன், முனியுஎன்று—கோபங்கொள்ளுவானென, அஞ்சுகின்றனை—அஞ்சுகின்ற, இடியுருமுஅனைய—ஆணையுபோன்ற, வெம்மொழி கொடுமொழிகளோ, இயாபுறான் சொல்கின்றான்.

மாண்டனவென்றதொன்றார் முண்டையாம்
பூண்டனனின்கொடுப்பினின்றி ஏதென்றால்
கீண்டிலென்வாய்துகேட்டுநின்றயார்
ஆண்டனனேயன்றே அறையாறையால்.

(இ-ள்.) நின்கொடுப்புணர்ப்பிடுவல்—நினது கொடியவஞ்சனையினால், எந்தை—எனதுதந்தை, மாண்டனன்—நீராகனன், வந்தபமுன் எனதுதமையன், மாசவம்பூண்டனன்—பெரியசவரியாகநீனை கைக்கொண்டனன், என்றால்—ஆனால், அதுகேட்டும்—அவர்கள் அய்வாறுவருகின்றனையகேட்டும், வாய்க்கண்டிலன்—வாய்ப்பினவாமல், நின்றபான்—சமம் என்றபான், ஆசையால்—விசுவபத்தினால், அசை—இவ்வாசின, ஆண்டனனே—அன்றோ ஆண்டவனே அல்லவே—என்று.

தம்—சாரியை.

நீயினமிருந்தனையாறுநின்றான்
ஏயெனுமாத் திரத்தெற்றுகிறநிலென்
ஆயகன்முனியுமென்றஞ்சினெனலால்
தாயெனுமபெயரைனைத்தடுக்கற்பாலதோ.

(இ-ள்.) நீயினமிருந்தான்—நீயின்னமுமிருந்தாய், யானுமின்றனன்—யானும் நின்னெதிரநின்றேன், ஏனனுமாத் திரத்த—ஏனென்றுகூறுவதற்குள். என்று நிறறுதினேன்—எறித்தெனிலை, ஆயகன்—தமையனுடைய இராகவன், முனியுமென்று—கோபித்துக்கொள்ளுவானென, அஞ்சினேன்அல்ல—அஞ்சினேனெனயன்றி

தாப்ளனும்பெயர்-மாதாவென்னுநாமம், எனைதக்கற்பாலதோ-என்னைதடைசெயுந்தன்மையினதோ. ஏ-று. எஉ

மாளவுமுளனொருமன்னன்வன்சொல்லால்
மீளவுமுளனொருவீரன்மேயபார்
ஆளவுமுளனொருபரதனாகினால்
கோளவதறநெறிகுறைநாண்டாருதோ.

(இ-ள்.) வன்சொல்லால்—இவளது கொடியமொழியினால், ஒருமன்னன்-ஒற்பற்றரசுக்காவர்த்தி, மாளவும்உளன் - இறக்கவும்-ஆயினான், ஒருவீரன்-ஒப்பற்ற ஸ்ரீராமபிரான், மீளவும்உளன் - அரசாளுவதனினாலும் நீங்கவேண்டியவனுமாயினான், ஒருபீரதன்-பரதகுதியொருவன், பார்-ஆளவும் ளான்ஆகினான்-இதன் பூமியை ஆளவும்-இருந்தேன் தலை, கோள்அலகு-இவன், தை-கொண்டுகோளே அன்றி, அறநெறிகுறைமண்டாருமோ-இவ்வியதத்தில்தருமமார்க்கமானது குறைவுபட்டது ஆகுமோஆகாது. ஏ-று. எங்.

சுழியுடைத்தாயுடைக்கொடியநூற்றிசுமால்
வழியுடைத்தாய்விருமரபையமாய்த்நெரு
பழியுடைத்தாக்கினன்பரதன்மண்டைநா
மொழியுடைத்தாக்கலின்புறநாபலேறுண்டோ.

(இ-ள்.) சுழியுடைத்தாய் உடை - கபடத்தினையுடைய மாதாவினுடைய, கொடிய சூழ்ச்சியால்-கொடுமைமயான வஞ்சனையினால், வழியுடைத்து ஆய்வரும் - சூரியன் முதற்கொண்டு பாரம்பரியமாகவருகின்ற, மரபை-மரபினை, மாய்த்து-கொடுத்து, பண்டிததன்-முன்னாலில் பரதவிண்ணப்பன், பழியுடைத்து ஆக்கினன்-பழி உடையதாகச்செய்தான், என்னும்-என்னுடையதென்ற, மொழி உடைத்து ஆக்கலின் - சொல்லுடையதாகச்செய்ததென்றும், வேறுபுறமை உண்டோ-வேறே நீதியும் உண்டோ, இல்லவேண்டாம். ஏ-று. எச

வேறு.

கோயிரல்லீர். நங்கணவன்றன் னுயிர்நாண்டி
பேயிரே. நீரின னநிருக்கப்பெறுவீரே
மாயீர்மாயாவன்பழித்தீர்முதைத்தீர்
தாயிரே. நீரின்னுமெனக்கொன்றாயிரே.

(இ-ள்.) துங்கணவன்-உம்புடைய நாயகனுடைய, உயிர்உண்டிர்-பிரானனை உண்ணுதல்செய்தீர், நீர்கோயிர் அல்லீர்-நீங்கள் இதற்காக விசனமுடையவராக காணப்பட்டவில்லை, இன்னம் இருக்கப்பெறுவீர்-இன்னமும் உயிர்வாழப்பெறுவீர், மாயீர்-சாவாநிறுப்பவரோ, மாயாவன்பழி-கெடாத வலியுபழியினை, தந்தீர்-எமக்குக்கொடுத்தீர், முதைத்தீர்-பாலளித்தவரோ, நீர்தாயிரே - நீர் எங்கு அன்னையோ, இன்னும் எனக்கு என்செய்வீர் - இன்னமும் என்நனக்கு என்ன கொடுக்கப்போகின்றீர்கள். ஏ-று. எரு

ஸ்கேபிபாரே நீவீர் எனக்கண்ணையிருந்திவ்வளவு துன்பங்களையுத்தர் தீர் லின்னம் என் தரவிருக்கின்றீர் சக்கரவர்த்தியை இறக்கச்செய்து நீருயிரு டனிருத்தலால் என்னபயன் இறந்துபடுதல் நலமாமே என்பனவாதிமொழிகளா விசழ்ந்தானென்பது கருத்து.

ஒன்றுப்பொய்யாமன்னனைவாயா லுயிரோடு மும்
தீன்றுத்தீராவன்பழிகொண்டுநீருவெய்தி
என்றுநீரேவாழவுவந்தீரவனேகக்
கன்றுந்தாயுட்போவனகண்டுநீரினோ.

(இ-ள்.) ஒன்றும்-பாசொன்றிலும், பொய்யாமன்னனை - பொய்க்காத அரசனை, உயிர்ஒழித்தின்று-உயிருடனெதின்று, தீராவன்பழிகொண்டும்-நீங்காத கொடியவலிய பழியை கைக்கொண்டும், திரு எய்தி-ஆவ்விராச்சியசம்பத்தினை யடைந்து, என்றும்-நீரேவாழவந்தீர்-எப்பொழுதும்-நீரே இருந்துவாழுமாறு மகிழ்ந்துகின்றீர், அவனெக - அவ்விராகவன் எனஞ்செல்ல, கன்றும்-அலக்குமண னாகிய கன்றும், தாயும் - மாதாவான சீதையும், போவனகண்டும்-உடன்கெல்லவ சனைப்பார்த்தும், கழியிர்-இறவாதிருக்கின்றீர். எ-று. என

அவன் எக அவ்விராகவன் வனஞ்செல்ல கன்றும் - வருந்துகின்ற-தாயும் மாதாவானசீதையும் எனக்கூறினுமாம்.

இறந்தான் தந்தை தந்தை தந்தை தந்தை தந்தை
அறந்தானிதென்றன்னலன்மைந்தனரெசெல்லாம்
அறந்தானாபின்புழர்சியின் ஞாலமவனெனும்
பிறந்தானாண்டானென்னுமிதென்றன்பெறலாமே.

(இ-ள்) தாயின்சூட்சியின்-மாதாசெய்த வஞ்சனையால், தந்தை இறந்தான்-பிதாவிறந்தனன், அன்னவன்மைந்தன்-அவ்விறந்த தந்தையின் மூத்தருமாரன், ஈயந்தவரத்துக்கு-தந்தைகொடுத்தவரத்திற்கு, இழிவுஎன்ன-இழிவாகுமென்று, ஈதுஅறந்தான் என்று - இப்பிதாவாக்கிய பரிபாலனம் தருமமேயாகுமென்று, அரச எல்லாம்-அரசுமுழுதும், துறந்தான்-துறந்தனன், ஞாலம்-அவன்துறந்தபூமியை, அவனெனும் பிறந்தான்-அத்துறந்தவனுடன்பிறந்தவன், ஆண்டான் என்னுமிது-ஆண்டான்என்னும்இப்பெயர், என்னால் பெறல்ஆம்-என்றால்பெறுதல்கூடும், கூடாதென்றபடி. எ-று. என

மாளுமென்றே தந்தையை யுன்னாவைசெகொண்டான்
கோளுமென்னாலேயெனல்கொண்டான் துவன்றேல்
மீளுமென்றேயென்னையுமெய்யெனல்கெல்லாம்
ஆளுமென்றேயேயினன்னேருவரசாள்வான்.

(இ-ள்.) அரச ஆள்வான்-இவ் அரசின ஆள்வானிருந்த இராகவன், தந்தையைமாளுமென்றே-தகப்பனை இறப்பானென்றே நினைத்து, வகைகொ

ண்டாள் கோளும்-பழிபூண்ட இக்கைகேயின் வரம்வாங்குதலாகிய கொள்கையும்,
என்றாலென்னல்கொண்டான்-என்றாலேயே என்பதை உட்கொண்டான், அது
அன்றேல்-அப்படி இல்லாததுபோனால், அன்றேமீளும்-சக்கரவர்த்தி இறந்த அத்தி
ணமே திருப்பிவந்திருப்பான், என்னையும்-என்றையும், மெய்யே-உண்மையாக,
உலகுஎல்லாம்-உலகமுழுவதும், ஆளுடனவனே-ஆளுவான் எனவே, போயின
ன்-கருதிச்சென்றனன். எ-று.

எ-று

ஒதாரின் நதொல்குலமன்னனுணர்வப்பரல்
யாதாணுந்தானுகவெனக்கேபணிசெய்வான்
தீதாரின்றிந்தனைசெய்தானவனென்னப்
போதாதோவென்றாபிவன்கொண்டபுகழ்மர.

(இ-ள்) ஒதாரின்ற தொல்குலமன்னன்—உரைக்கப்பட்ட பழைய ரூரிய
குலத்தரசன், உணர்வு-எண்ணமானது, அப்பால்யாதாணுந்தான்-ஆக-பின்னா எது
வேனும்ஆகுதல் எனக்கே-என்றனக்கே, பணிசெய்வான்-பணிசெய்துசெய்தற்கு, தீ
துஆகின்றிந்தனைசெய்தான்-குற்றமாகியநீனைவினைக்கொண்டான், அவன்என்ன
அப்பரதன்னென்றுகூற, போதாதோ-இன்னம் வேண்டமோ, என்றாய்இவன்-என்
யாதாவாகிய இவன், கொண்டபுகழ்அம்மா-ஏற்றுக்கொண்டபுகழானது, எ-று.

அம்மா-வியப்பினை ஆகழ்ந்துசாட்டிய இவனென்பதாம்.

உய்யாரின்றேனின்னமுமென்புன் னுடன்வந்தான்
கய்யார்கல்லைப்புல்லடகுண்ணக்கலோர்தி
வெய்யோனானின்சாரிபின்வெண்ணசாரமுநென்
வெய்யோடுண்ணின்றுதின்றிந்தியாரோ,

(இ-ள்) இன்னமும் உய்யாரின்றேன்—இன்னமும் உயிநடனிருக்கின்
றேன், என்முன் உடன்வந்தான்-கையாணுந் சகீரதரனுடன் இராகவன்,
கையார்கல்லை-கையிற்பொருந்திய தொன்னையில், புல்லு குண்ண-இழிந்தகி
ரைமுதலியவைகளைஅருந்த, வெய்யோன்னான்-கொடியவனென்பான், இன்சா
வியின் வெண்ணொற-இனிய சம்பாவிசியாலமைக்கப்பட்ட வெள்ளியஅன்ன
த்தினை, அமுதுஎன்ன-அமிர்த்தத்தைப்போல, வெய்யுடு-வெய்யுடன், உண்ணநின்
றது-உண்ணுதற்குநின்றது, நின்றார்-இவ்விலகிநிற்பவர்கள், நினையாரோ-எண்
ணர்களோ, எ-று. ஒதாரன்-துணிவுப்பொருட்டு.

அ-று

வில்லார்தோளாண்மேவினவ்வெங்காநகமென்
நல்லாநன்றேறுஞ்சினனஞ்சேயனையாடா
கொல்லேன்மாயேன்வன்பழியாலெகுநறவற்றேன்
அல்லேலேனாடாநன்புடையார்போலமுநின்றேன்.

(இ-ள்) வில்லார்தோளான்—கோதண்டமேந்திய தோளினனுன இராக
வன், இவன்காண்ட-கொடியகாட்டினை, மேவினன்னன்-அடைந்தான் என்று, நல்
லான் அன்றேது-நல்லான்-சக்கரவர்த்தி அன்றே இறந்தான், நஞ்சேஅனையானோ-
விடம்போன்ற துன்பக்கேயியை, கொல்லேன்-கொல்லாதவனாக இருக்கின்றே

ஆண்டுகைகோசலையருநரெய்தினன்
மீண்டுமண்கிழிதரவிழந்துகேழ்க்கிளர்
காண்டகுதடக்கைபிற்கமலச்சீறடி
பூண்டனன்கிடந்தனன்புலம்பினுனரே.

(இ-ள்.) ஆண்டுகை—ஆண்டன்மையினையுடைய பரதன், கோசலையருநர் எய்தினன்—கோசலாதேவியினருகிற்சென்று, மீண்டும்—முன்விழுந்ததுபோலவே பின்னும், மண்கிழிதரவிழுந்து—மண்கிழிபடுமாறுவிழுந்து, கேழ்க்கிளர்காண்டகுதடம்மையில்திறம்பின்ருகுகின்ற பார்த்தத்தக்க அழகிய விசாலமான அத்தங்கனாவ், கமலச்சீறடி—கோசலையின் தாமரைமலர்போன்ற சிறியபாதங்களை, பூண்டனன்—பற்றினவனாய், கிடந்தனன் புலம்பினுன்—கிடந்தமுதான். ஏ-று.. ௮௮

அரோ-அசை. கிடந்தனன்முற்றெச்சம்.

எந்தையெவ்வுருளாவென்முன்யாண்டையான்
வந்ததுதமியெனியம்மறுக்கங்காணாவோ
சின்தையினுறுதுயர்நீர்க்திராவெனும்,
அந்தரத்தமரநூழறுசோரவே.

(இ-ள்.) எந்தை—எனதுதந்தை, எவ்வுருளாவான்—எந்தஉலகத்தில் இருக்கின்றான், என்முன்யாண்டையான்—எந்ததாமையன் எவ்விடத்திலிருக்கின்றான், தமியேன் இம்மறுக்கம் காணவோவந்தது—அடியேன் இத்துன்பங்காணத்தானே அவ்ருநின்றும்வந்தது, அந்தரத்து அமரனும் அழுதுசோர—ஆகாயவுலகிலுள்ள தேவர்களும் அழுதுசோரும்வண்ணம், சின்தையின் உறுதுயர்—என் மனதிலுண்டாகிய துன்பத்தினை, நீக்குதிராவெனும்—நீக்குவீராகவென்று கூறுவான். ஏ-று.

ஆல்-அசை.

அடித்தலங்கண்டிலென்யானென்னையலைப்
படித்தலங்காவலன்பெயரற்பாலேனா
பிடித்தலிர்போலுநீர்பிழைத்திராவெனும்
பொடித்தலந்தோளுறப் பூண்டிசோர்கின்றான்.

(இ-ள்.) பொடிதலம் தோள்உறபுரண்டு சோர்கின்றான்—தரையிலுள்ள புழுதிகள் தோள்களினிடத்ததாக அழுது சோர்கின்றவன், யான்என்னையலை அடித்தலம்கண்டிலேன்—நான் எந்தந்தையின் திருவுழிகளைக் காலுதவருகினேன், படிதலம்காவலன்—உலகினிடத்தைக்காக்குமன் எனும், பெயர்ப்பாலேனா—இவ்வுலகினவிட்டுப் போகத்தக்கவனே, நீர்பிடித்தலிர்போலும்—நீர் தடைசெய்திலில்லை, பிழைத்திரா—தவறிப்போய்னீரா, எனும்—என்று கூறுவான். ஏ-று. ௯௦

படித்தலம் காவலனைன்பதற்கு—நீராயிரான என்பாழுமூன்று.

கொடியவாயாவருங்குலங்களேவரற
கொடிசுவென்மரனதுயல்வதெங்ஙனம்

சடியவன்வயிற்றிறிற் பிறந்தகன்வனென்
முடிசுவனருந்துயர்முடியவென்னுமால்:

(இ-ள்.) கொடியவர் யாவரும்—கொடியவர்களுள்லாம், குலங்கள்வேர் அறகொடிசுவன்யான்—வம்சங்கள் வேரற்றுப்போம்வண்ணம் அழிப்பேனியான், அதுது வல்து எங்ஙனம்—அதனைஎவ்வாறு கூறுவது, கடியவன்வயிற்றிறிற்—கொடியவனுடைய வுதரத்தில், பிறந்தகன்வனென்—பிறந்தகன்வனாகியயான், முடிசுவன்—இறப்பேன், அருந்துயர்முடிய—அரியதன்பம் நீங்க, என்னும்—என்று கூறுவான், எ-று. ஆல்அசை கூக

இரதமொன்றார்ந்துபாரிருநீர்நீக்குமல்
வரதனிலொளிபெறவளர்ந்ததொல்குலம்
பரதனென்றொருபழிபடைத்ததென்னுமால்
மரகதமலையெனவளர்ந்ததொளிநான்.

(இ-ள்.) மரகதமலையென வளர்ந்ததொளிநான்—மரகதமலைபோல வளர்ந்த தோள்களையுடைய பரதன், இரதம்—ஒன்று ஊர்ந்து—ஒருதேரினைடத்தி, பார் இருநீர்நீக்கும்—பூமியிலுள்ள இருட்டினை அகற்றுகின்ற, அவ்வரதனில்—அந்த சூரியனிலும், ஒளிபெறவளர்ந்ததொல்குலம்—ஒளிபெறுமாறு வளர்ந்தபழைய விக்குலமானது, பரதன்என்ற ஒருபழி—பரதனென்னும் ஒருபழியை, படைத்தது என்னும்—உண்டாகக்கொண்டது என்றகூறுவான், எ-று. கூஉ

ஆல்அசை.

வரடொடுதாணையான்வானில்வையிடக்
காடொருசுலமகனெய்தக்கண்ணிலா
நாடொருதுயரிடைநைவதேயெனும்
தாடொடுதடக்கையத்தருமமேயானான்.

(இ-ள்.) தாள்தொடுதடம் கையத்தரும்மேயானான்—பாதம்வரைக்கும் நீண்டு விளங்குகின்ற பெரியகையையுடைய அத்தரும்மேயன்ற பரதாழ்வான், வான் தொடுதாணையான்—வாட்படையெந்தியசேனைகையையுடையசக்கரவர்த்தி, வானில் வைகிட—சுவர்க்கத்திலிருக்க, காடு—காட்டினை, ஒருதலமகன்எய்த—ஒப்பற்ற மூத்த மகனுடைய, கண்இவாநாடு—கண்ணற்ற இத்தேயம், ஒருதுயரிடை—அரசனில் வாத ஒருதுன்பத்தில் வருந்துவதோ, எனும்—துக்கப்படுவதோஎன்று கூறுவான்.

புலம்புறுசூரிசிறன்புலர்வுநோக்கினன்
குலம்பொறைகற்பிவைசுமந்தகோசலை
நிலம்பொறையாற்றலெனஞ்சந்நய்தெனஞ்ச
சலம்பிறிதுறமனந்தளர்த்துகூறுவான்.

(இ-ள்.) குலம்பொறைகற்பு இவை சுமந்தகோசலை—குலமும் பொறுமையும் கற்பும் ஆகிய இவைகையையுடைய கோசலாதேவி, புலம்புறு—தன்னெதி

சே விழுத்தழுவின்ற, சூரிசிவ்தன்-பரதஜுடைய, புலர்வுகோக்கினான்-துன்பத்தினைப்பார்த்தான், நிலம்பொறைஆற்றலன்-இவன் இவ்வலகினைஆளான், கெஞ்சம்துய்துஎன-இவன்மனம் பரிசுத்தமானதுஎன்று, சலம்பிதிதுற - விடாதகோபமானது விலகிநீங்க, மனம்தளர்ந்த-மனம்பெகிழ்ந்து, கூடுவான்-சொல்லுவான்.

மய்யறுமனத்தொருமாசுளானலன்
செய்யனையென்பதுதேருஞ்சிந்தையார்
கய்கையர்கோமகனிழைத்தகைதவம்
அய்யநீயறிந்திலேபோலுமாலென்றான்.

(இ-ள்.) மைஅறுமனத்து—களங்கமற்றமனத்தில், ஒருமாசுஉளான்அலன்-ஒருகுற்றமும்உள்ளவனல்லன், செய்யனையென்பது-சரியானவனையென்பதை, தேரும்கிந்தையார் உணர்ந்தகோசலாதேவி, கைகையர்கோமகள்-கேகயராசபுத்திரியான நின்அன்னை, இழைத்தகைதவம்-செய்தவஞ்சுனை, ஐய-பரதனை, நீஅறிந்திலேபோலும் ஆம்என்றான்-நீ அறிந்தாயில்லேபோலும் என்றுகூறினான். எ-று.

தாளுறுசூரிசிலத்தாய்சொற்கேட்டலும்
கோளுறுமடங்கலிற்சுமுறிவிம்முவான்
நாளுறுநல்லநடுங்கநாவினால்
சூளுறுகட்டுரைசொல்லன்றோயினான்.

(இ-ள்.) தாளுறுசூரிசில்—உலருகில்கிடக்கின்ற பரதாழ்வான், அதாய்சொல்கேட்டலும்-அந்த தாயின் சொல்லினைக்கேட்டவுடனே, கோள்உறும்மடங்கலில்-வன்மைபொருந்திய சிங்கத்தினைப்போல, சூமுறிவிம்முவான்-இளைந்து அமுமவன், நாள்உறுநல் அறநடுங்க-அந்நாளிலுள்ள நல்ல தருயதேவதையானதுநடுங்க, நாவினால்-தனதுநாவால், சூளுறு-சபதமான, கட்டுரை-உறுதியானமொழிகளை, சொல்லல்வேயினான்-கூறத் தொடங்கினான் எ-று. கூசுகோளுறுமடங்கல் என்பதற்கு-தடையுண்டசிக்கம் என்றும் கூறுவார்.

அறங்கெடமுயன்றவனருளினைஞ்சினன்
பிறன்கடைநின்றவன்பிறரைச்சீறினான்
மறங்கொடுமன்னுயிர்கொன்றுவாழ்த்தவன்
அறந்தமாதவர்க்கருந்துயரஞ்சூழ்ந்துவான்.

(இ-ள்.) அறங்கெடமுயன்றவன்—தருமத்தை அழிக்க முயற்சிசெய்தவனும், அருள்நிலைகெஞ்சினன்-இரக்கமற்ற மனமுடையவனும், பிறன்கடைநின்றவன்-அன்னியனுடைய கடைவாயிலினின்றவனும், பிறரைச்சீறினான் - அயலாரைக்கொபித்தவனும், மறங்கொடுமன்உயிர்-சீற்றம்கொண்டு உலகிலுள்ள உயிர்களை, கொன்றுவாழ்த்தவன்-கொலைசெய்து வாழ்த்தவனும், துறந்தமாதவர்க்கு-துறவறத்தினைஅடைந்த பெரிய தவசிகளுக்கு, அரும்துயரம் சூழ்ந்துஉனோன்-அரியதுன்பத்தினைச்செய்தவனும். எ-று. இதுமுதல் ஐந்தாடல்ஞானகம்.

அறஉழிநில்லாததனைக் கெடுக்கமுயன்றவன் பாவியாய் கரகமடைவானாதலால்-யானு முத்தவனானவேண்டிய வுலகினை தருமத்திற்கு விரோதமாக அபக

ரிக்க முயன்றேனாயின் அறங்கெடமுயன்ற பாலிஅடையும் நாகினை அடைகின்
றேனென்பான் அறங்கெடமுயன்றவன் என்றெனென்க.

பிறன்கடைநிற்ற லாண்டன்மைக்கழிவுமிழிவுமாம். தருதியுடைய ஒருவ
னவ்வண்ணரின்றால்பாலியாவான் யானும் இராகவன்திறத்து, தவறுதலுடையே
னாகில்-பிறன்கடைநிற்ற பாலியான அவனடைபுங்கதிக் காளாகின்றேனென்
றெனென்க.

இரக்கமற்றவன் கொடுப்பாலியாதலி னவனடைகின்ற நாகினை வஞ்ச
னையுடையதாயின் அடைகின்றேனெனப்பான் அருளில்லாத நெஞ்சினன் என்
றான்-என்க.

குரவரைமகனிறைவாரிற் கொன்றுளோன்
புரவலனுறுபொருள் புனைவில்வாரிடுனான்
விரவலர்வெரிநிடைவிழிக்க மீண்டுளோன்
இரவலருநிதியெறிந்துவெளவிலேனான்.

(இ-ள்.) குரவரை—ஆசாரியரையும், மகளிரை, பெண்களையும், வாளில்
கொன்றுளோன்—வாளாயுதத்தினால் கொன்றவனும், புரவலன் உறுபொருள்—அரசு
னடைய வேண்டிய பொருளினே, புனைவில்—வஞ்சனையினால், வாரிடுனான்—வாரி
னவனும், விரவலர்வெரிநிடைவிழிக்க—பலவன் முதுகினிடம்காண, மீண்டு
ளோன்—பொயில் திரும்பிவந்தவனும், இரவலர் அருகிதி—இரப்பாளரின் அரியதிதி
யை, எறிந்துவவ்விடுனான்—அவர்களை கொன்றபுகரித்தவனும். எ-று. ௧௮

புரவலன் உறுபொருள் புனைவில் வாரிடுனான்—என்பதற்கு—காப்பாற்றுந்
திறமற்றவனிடத்தில் உள்ளபொருளினே நான் காப்பாற்றித் தருகின்றேனென்
பதாதி தத்திரமொழிக்கால் அபகரித்தவன்—எ-ம்—கூறலாம்.

அநாதைகள் முதலியவர்களின் பொருள்களும் பொது நிலமாதிகளின்
கிடைக்கும்பொருள்களும் அரசனதாகவும் பொய்யுரிமைகாட்டி அபகரிப்பவன்
பாலியாய் நரகமுறுவன் ஆதலின் அவனை யொப்ப யானுமாகின்றேனெனப்பான்.
புரவலனுறுபொருள் புனைவில் வாரிடுனான்—என்றான்.

தண்ணுயிர் போகவரினும் பகைவருக்குப் புறமுதுகு காட்டல் ஆண்டன்மைக்
குஞ், சத்திரிய வீரமுறைக்கும் விவிராதமாகலின் அத்தகையோன் அனைவரா
லும் பழிப்படைகின்றான், பாலியுமாகின்றான் புண்ணிய உலகினையும் அடையா
தகல்கின்றான் அவ்வாறே யானும் ஸ்ரீராமன் விஷயத்தில் கைதவமுடையவனா
கின்றேனெனப்பான், “விரவலர்வெரிநிடை விழிக்க மீண்டுளோன்” என்றான்.
விரவலர் வெரிநிடை விழிக்க மீண்டவனை மடவாரும் இகழாநிற்பர். ஸ்ரீராமன்
விஷயத்தில் கைதவம் யான் இயற்றியுள்ளேன் அத்தகைய வீரக்கெட்டவனா
கின்றேன் என்பான். “விரவலர் வெரிநிடைவிழிக்க மீண்டுளோன்” என்றான்.

யாசகர் என்பார் ஏழைகள், அன்னோர் வெகு கஷ்டப்பட்டு பற்பலரிடத்து
நின்றஞ் சேங்கிக்கின்ற பொருளாதலின், இரவலர் பிசியை அருபிடு என்றனர்.

இரவலரின் அருநிதிக்காக அவ்விரவலரைக்கொன்றவன் இரக்கமற்ற கொடிய பாலியாய் மீனா நாகினுக்கு ஆளாவான். அத்தகைய அநீதியினை யுடைய பாலி அடையுங் கதியை ஸ்ரீராமன் விஷயத்தில் தவறி இருந்தால் யான் அடைகின்றேன் என்பான், “இரவல ரருநிதி எறித்து வெளவிலேன்” என்றான்.

இனி இரவலர் என்பதற்கு, இரத்தலை அல்லாதவர்கள் என்று பொருளாக் கி யாசிக்குந் தொழிலில்லாத கிரகஸ்தர்களுடைய அருமையான பொருள் களை அன்னோரைக் கொன்று அபகரித்தவன்போல யானு மாகின்றே நென்றா நென்னினுமாம். பிரமசாரியும், சன்னியாசிபும் இரப்பினை உடையவராதலின் இரவலர் என்பதற்கு கிரகஸ்தர் என்றும். அன்றியும்,

இரவலர் அருநிதி எறித்து வவ்வினேன் என்பதற்கு, அருநிதி எறித்து பூர்வீகர்கள் அருமையாகச்சம்பாதித்த அருமையான திரவியங்களை அதுகிசவிடயங்களிற் செலவிட்டு, இரவு அலர்-இரத்தலையும் பழிச்சொல்லையும், வவ்வினேன்-விரைந்தகொண்டவன், செல்லுங் கதியிற் செல்வேன் என்றனன் என்னினுமாம். இரவலர் என்பதற்கு-இரத்தலாகிய அலர் எனினு மிழக்காது.

மதுமுதலிய நீதிநூலாளர் ஆசாரியன் குற்றஞ்செய்யினும் பெண்களுக்குற்றஞ்செய்யினும் அவர்களைக் கொலைபுரிதல்கூடாது என்று விதித்திருக்கின்றார்கள். அம்முறைக்குமாறி நடப்பவன் பாலியாகின்றானாதலின் பாதாழ்வானும்-‘கைகயர் கோமகளிழைத்த கைதவம் ஐயநீ அறிந்திகபோலு மென்றகேட்ட கோசலாதேவியைப் பார்த்து அதுயானறியநடந்த கைதவமாயின் கீதிவழுவினவனாகின்றேனென்பான் குரவரைமகளிரை வாளிற் கொன்றுளோன் என்பனவாதிமொழிகளால் ஸ்ரீராமத்துரோகி ஆதலால் யானிப்பழிக்கானாகின்றேன் என்றான் என்ப.

தழைத்ததண்டுளவினேன் றலைவனல்லனென்

றழைத்தவனறநெறியந்தணாளில்

பிழைத்தவன்பிழைப்பிலாமறைபைப்பேணலா

திழைத்தவன்பொய்யெனுமிமுதைநெஞ்சினேன்.

(இ-ள்.) தழைத்ததன் துளவினேன்கலைவன் அல்லன் என்று அழைத்தவன்-தழைத்த குளிர்ச்சியினை யுடைய துளவமாலையினான நாராயணனை முதல்வன் அல்லன் என்று கூறினவனும், அறநெறி அந்தணாளில் பிழைத்தவன்-தருமமார்க்கத்தினை மறையவரிடத்தில் தவறினவனும், பிழைப்பிலா-தவறுதலற்ற, மறையைப்பேணலாது-வேதத்தினை அங்கீகரி யாது, இழைத்தவன் - அவைநீசமாக எதையும் செய்தவன், பொய் எனும் இழுகை-பொய் என்கிற அறிவின்மையினை யுடைய, நெஞ்சினேன்-மனம் உடையவனும். ஏ-று. கூக

வாடாமையும், குளிர்ச்சி நீங்காமையும் என்று முடையதாதலின் நாரணன் தோனனி மாலையான துளவத்தினை தழைத்த தண்ணெய் என்றார். வேத வேதாத்தங்கொல்லாம் நாரணனைத் தலைவனென்றுரையா நிற்ப அவைகட்டு முரணாய் நாரணனைத் தலைவன் அல்லன் என்பவன் வேதவிரோதியும், பாலியுமாய்

மீனாசாகத்தக்கு ஆளமாறு யானும் ஸ்ரீராமத்தரோகஞ் செய்திருந்தால் ஆகின் றேனென்பான். “தழைத்த தண்டெவிலேனென் தலைவனல்ல நென் தழைத்தவன்” என்றான்.

அன்னிய தேவர்களுக்கப் பார்த்தவன் கூறுபவர்களும், பார்த்தவருடைய தேவனே இல்லை. நாரணத்தேவர்களும் கன்மானுபலிகளை ஆவார் என்னும் ஆளுகதையினியாதிகளின் கொள்கையினரும், கடவுளே இல்லை என்னும் நாஸ்திகரும் எக் கதி அடைவார்களோ அக் கதியை ஸ்ரீராமத் தரோகியானால் யானும் அடைகின்றே நென்பான், தழைத்த தண்டெவிலேனென் தலைவனல்லவன் என்றதழைத்தவன் என்றான். ஒருவனுரைக்குஞ்சொல் மற்றொருவனுக்குப் பிடிக்காததானால் கூச்சல்என்பன், நாரணனைத் தலைவனல்லவன் என்றுரைத்தல் தனக்குடன்பாடன்றமையவினக்க அழைத்தவன் என்றான். அழைத்தல்-கூச்சலிதெல்

பிறரிடத்தில் தவறி நடக்கின்றும் எத்தகையோனும் மறையவரிடத்து நீதி முறைக்குத் தவறிநடக்கல்கூடாது அங்குணந்தவரிடப்பவன் பால்யமாறு சற்றும் பிழைத்தல் கூடாத ஸ்ரீராமபிரானிடம் யான் பிழைத்தேனாயின் அந்தணரிடத்தறம்பிழைத்தபாவி யாகின்றேனென்பான், அறநெறி அந்தணரில் பிழைத்தவன் என்றான்.

அறநெறி அந்தணாளில்பிழைத்தவன் என்பதற்கு, அறநெறி-தருமவழியில் நடக்கின்ற, அந்தணாளில்-அழகியதன்மையினையுடையவரிடத்தில், (அழகியதன்மை-சேவகாருண்யம்) பிழைத்தவன்-தவறினவன், என்றும்நெறி அற-நன்மார்க்கம் முற்றிலும் கெட, அந்தணாளில்-பிராமணரிடத்தில், பிழைத்தவன் - தவறினவன் என்றும்.

அந்தணாளில்-குலத்தினாலும், ஒழுக்கத்தினாலுமுயார்ந்தமறையாளர்களைஒப்ப, நெறி அற-தன்சாதி ஒழுக்கங்கெட, பிழைத்தவன்-பார்ப்பனவேடல் தாங்கிப் பிழைத்தவன், என்று முரைக்கலாம் (பிழைத்தல், சேவித்தல்) தனக்குரியதல்லாப் பார்ப்பன ஒழுக்கந்தாங்கிப் பிழைக்கும் கீழ்மகன் நுகிற்குரியன் அவ்வாறு எனக்குரிமையற்ற இராசமுடி சூடலில் யான் என்றிறம்விட்டு ஸ்ரீராமனைப் பிழைத்தவனாகில் பாலியாகின்றேன் என்பான். அறநெறி அந்தணாளில் பிழைத்தவன் என்றான்.

முகன்மையினையுடைய சுருதிப்பிரமாணத்தின இவழ்த்து அவைசீரமாக எதையும்செய்பவன் சாஸ்திர விசேஷதியாய் பாலியமாறு யானும் ஸ்ரீராமத் தரோகஞ்செய்திருந்தால் ஆகின்றேன் என்பான். பிழைப்பிலாமறையைப் பேணலாகிழைத்தவன் என்றான்.

புராணத்திசாகங்களிலும் பிறநூல்களிலு முண்டாகு மையங்களையகற்றித் தனக்கோரு தாரணத்தோது கிற்பதொன்றாதலின் வேதத்தினிப் பிழைப்பிலாமறை என்றார்.

பிரமாணதாரதம்மியந் தெரியாதும் தோற்றத்தின்றன்மையை யுணராதும் தன்னிட்டம்போல சிற்றில வாக்கியங்களை உண்டாக்கி அவைகளை வேதவசனம்

போலகன்னம் கூறித்திரிபவர்களும், ஷேதத்தின் நீத்தியத்துவமும் ஈசரத்துவமுடமுதலியவையுண்டாதுதன்னுண்கூடக்கப்பட்டவசனம்போன்றெண்ணுபவனும் உண்மையுண்டாவிரிஞ்ஞமாறுயானும் ஸ்ரீராமன் விஷயத்தில்தவறி இருந்தால் ஆகின்றேனென்பான். பழைப்பிலா மறையைப்பேணலாது இழைத்தவன் என்றான்.

இனி, பழைப்பிலா மறையை என்பதற்கு பழைப்பு இலா-சுவர்க்கமுதலிய கல் இடங்களை அடைந்து உயர்ச்சிவிசுதற்கு முடியாத, மறையை-காமாதிகளான இரகசிய கருமங்களை, பேணலாது-உட்கிசுகொள்ளாமல், இழைத்தவன்-செய்தவன், என்னினுமாம். இவ்வாறு புரிபவனும் பரவியாதலின் அவன்கதி எனக்காகும் என்றான் என்க.

ஒருவனுள்ளில் இருக்கவேண்டுமென்று மெய்யாக பொய்யினைத்தாங்கிய உன் னம் இழிவுடையதென்றும் அதுபாவஇருந்தமென்றும் குறிப்பிப்பான் நெஞ்சிழுதை என்றார். பொய்யெனும் இழுதையினை புடைய கொஞ்சினோன்பாவியாமாறு யானும் ஸ்ரீராமன் விஷயத்தில் பழைப்புரிந்தால் ஆகின்றேன் என்பான். பொய் எனும் இழுதை நெஞ்சினோன் என்றான். பொய் பஞ்சமகாபாதகங்களில் ஒன்று

தாய்ப்சிபுழந்துயிர்தளரத்தானற்றி
யாய்பெரும்பாழ்வயிறிளக்குர்பாவிபும்
நாயகன்படநடந்தவனுந்நன்னுமத்
தியெரிநரகத்துக்கடிதுசெல்கயான்.

(இ-ள்.) தாய்ப்சிபுழந்து உயிர்தளர-அண்ணைபசியினால் வருந்தி உயிர் தளராதி, தான்தனியாய் பெரும்பாழ்வயிறு அளிக்கும்பாலியும் - தான், தன்னுடைய ஒன்றான பெரிய பாழும்வயிற்றினக்காக்கின்ற பாலியும், நாயகன்பட-எசுரானன் அழிந்தொழிய, நடந்தவனுந்-நன்னுபிரைக் காததோடினவனும், நன்னுந்-அடைகின்ற, அதுஎரிநரகத்து-அந்த தீயெரிநின்ற நரகத்தில், யான் கடிதுசெல்க-யான் விரைந்துசெல்வேனென்க. -எ-று. ௧00

கிரகஸ்தனாவவன் வைசுவ தேவத்திற்குமுன்மாதாமுதலிய முடியவர்களை யுண்பித்துப் பின்னர்த் தானுண்ணல் வேண்டு மென்பது விதியாகவும், அதற்கு மாறாய் பெற்றாய் பசியொடு வருநதி உயிர் தளராதி அச்சைப் பொருட்படுத்தாது தான் தனித்துத் தனது பசி தீர உண்பவன் பெரும்பாலியாய் நரகடைவன். யானும் ஸ்ரீராமத்துரோகஞ்செய்திருப்பேனாயின் அப்பாவி அடையுங்கதியையே அடைகின்றேனென்பான்.

தாய்ப்சிபுழந்து உயிர்தளர என்றான். அன்னமுதலானோருக்கு முன்னாட்டாது தானுண்ண மூண் பலன்ற தாகலில் ஆய்பெரும்பாழ்வயிறிளக்கும்பாவி என்ற இகழ்த்து காட்டினார்.

எசுமானனைக் காத்தல் புரியாது தன்னுயிரினைக் காப்பது காரியமாக எசுமானை அபாயத்தில்விட்டுச்சென்றவன் பாலியாய் நரகடையுமாறு யானும் ஸ்ரீராமனுக்கு வஞ்சனை நினைத்திருப்பேனாயின் அப்பாவியின் கதியை அடைகின்றே

னென்பான். நாயகன் படகடந்தவனும் நண்ணும் அத் தியெரி நரகத்துக்கடிது செல்க யான் என்றான். அன்னையை ஆதரியாதபாலியும் எசமானத் துரோகியும் கொடும்பாலிகளென்பது ஆசிரியர் கருத்து.

தாளினிலடைந்தவர்தம்மைத் தக்கொரு
கோளுறவஞ்சினன்கொடுத்தேபைதயும்
நாளினுமறமறந்தவரென நண்ணுபாம்
மீளருநரகிலடக்கடிதுவீழ்கயாள்.

(இ-ள்.) தாளினில் அடைந்தவர்தம்மை - தங்காலிலடைக்கலமாகவடைந்தவர்களை, தற்குஞருகோள்உற-தனக்கொரு கெடுதிவர, அஞ்சினன்கொடுத்த பேதையும்-பயந்துகொடுத்த பேதையும், நாளினுள்-ஒவ்வொரு நினத்தினும், அறம்மறந்தவனும்-தருமத்தினையும் தவனும், நண்ணும்-அடைபெற்றமீன் அருநரகிடை-மீளுதற்கரியதாகத்தில், கடிதுவீழ்கயான்-விவையாள் வீழ்மீவருக. என்று.

அடைக்கலம் புகுந்தவனுக்கு, நெருங்காமான் அபேய ஆகரிக்க வேண்டுவது அபயாவத்த மளித்தவன் கடைமை, அது நீரக; அடைக்கலம் புகுந்தவனிடமித்தம் தனக்கொரு கெடுதி உண்டாகு போலத் தோற்றினால் அடைக்கலமானவனை எதிரியினிடத்துத் கொடுக்கவன் பேதையும், பாலியும் ஆகி நரகெய்துவன் அவ்வாறே யானும் ஸ்ரீராமபிரானுக்குத் துரோகஞ் செய்தா லாகின்றேனென்பான். “தாளினிலடைந்தவர்தம்மைத் தக்கொரு கோளுறவஞ்சினன்கொடுத்த பேதையும்” என்றான்.

தினமும் அறவுரி நிற்க இயலாதான் நன்றாடாவினென்றும் அரவழி நிற்கல் வேண்டி அன்புமுஞ் செய்வாருவன் பாலியாயான். அரு நிரகஸ்தன் தினமும் பிதிர்க்கடன் செலுத்துதல் வேண்டி, படியாத்தல் அமாவாசைமுதலிய தினங்களிலேனும் பிதிர்க்கடன் செலுத்தல் வேண்டி, அதுவும் இயலாதேல் பிதிர்க்களின் நிதிரகஸிலேனும் அவர்களைப் பூசித்தல் வேண்டும். அதுவும் முடியாதேல் மஹாளயம் என்றால் புரட்டாசி அமாவாசியிலேனும் பிதிர் பூசைசெய்தல்வேண்டும். அத்தகைய நன்றாவினும் பிதிர் பூசைசெய்யாதவன் பாலியேயாவான். இது போலவே மற்றையதேவபூசையினும் ஆம். ஆசலின் கண்ணிலாயினும் தனது, கிரகஸ்தருமங்களை இயற்றல்வேண்டி, அவ்வனம் இயற்றில்லாதபாலி அடையுங்கதியை ஸ்ரீராமத்துரோகிபால் யானடைகின்றேன் என்பான், நாளினுமறமறந்தவனும் நண்ணும்மீளருநரகிடை கடிது வீழ்க யான் என்றான். என்றமுறைக்கலாம், இவ்வன் முறைக்குவால், நாளினுள்-பண்ணிய தினங்களினும் அறம்-குலத்தரும் ஆசிரம தருமங்களை, மறந்தவனுள்-செய்ய மறந்தவனும், என்று கூறக்கொள்க.

பொய்க்கரிசுறினோன்போருக்கஞ்சினனை
கைக்கொளுமடைக்கலங்கரந்துவவ்வினோன்
எய்த்திடத்திடர்செய்தோனென்றின்னோர்புகும்
மெய்க்கொடுநரகிடைவிரைவின் வீழ்கயான்.

(இ-ன்) பொய்க்கரிசு றிளேன்—பொய்சாகுபிசொன்னவனும், போருக்கு அஞ்சிளேன்—சண்டைக்குப் பயந்தவனும், கைகொளும் அடைக்கலம்—அங்கேரித் திருந்த அடைக்கலப்பொருளினே, கரந்துவவ்விளேன் - மறைத்தபகரித்தவனும், எய்த்திடத்த இடர்செய்தோன் - ஹிளைத்தஇடத்தில் இடர்செய்தவனும், என்று இன்னோர்புகும்—என்றகூறிய இவர்களடைகின்ற, மெய்கொடுகரநடை - உண்மையான கொடியகரத்தில், யான்விரைவின்வீழ்க-யான்சீக்கிரம் வீழ்வேனாக.

உண்மையையுரைப்பதை: ஒழித்துப்பொய்யுரைத்தவனும் அஞ்சாதவின்று பொராமல் யுத்தத்தில் அச்சமடைந்தவனும் அடைக்கலப்பொருளை அளித்தவனே ஒழித்தவனும் இளைத்தார்க்கிடர்செய்தவனும் ஆகியஇவர்கள் பாலிகளாதலின் இவர்கள் அடைகரநை ஸ்ரீராமத்தரோகியானால் யானும் சீக்கிரம்அடைகின்றேனென்பான், பொய்க்கரிசு றிளேன் போருகாஞ்சிலேன் கைக்கொளும் அடைக்கலம் கரந்துவவ்விளேன். எய்த்திடத்திடர் செய்தோனென் றின்னோர்புகும் மெய்க்கொடுகரநடை விரைவின்வீழ்க எஃருன்.

பொய்க்கரியுரைத்தலும் போருக்கஞ்சலும் கைக்கொளும் அடைக்கலங்கரந்துவவ்வுமெய்த்திடத்திடர் புரிந்திடுதலுட கூத்திரியதருமவிரோதமென்பது முக்கியகருத்தாம் இவைவிரமற்றார் செயலாதலின்ன்க.

அந்தணருறையுளையனலியூட்டிளேன்.

மைந்தரைக்கொன்றுளோன்வழக்கிற்பொய்த்துளோன்

நிந்தனைதேவரைநிகழ்த்திளேன்புகும்

வெந்துயர்நரகத்துவீழ்கயானுமே.

(இ-ன்.) அந்தணர் உறையுளை—பிராமணர்களின்வீடுகளை, அனலிணட்டிளேன்—நெருப்பூட்டினவனும், மைந்தரைக்கொன்றுளோன் - சிசுவதைசெய்தவனும், வழக்கில் பொய்த்துளோன்—வழக்கினில் பொய்கூறினவனும், தேவரைநிந்தனைநிகழ்த்திளேன் - தேவர்களை இசுழ்த்தவனும், புகும்வெந்துயர்நரகத்து அடைகின்ற கொடியதுன்பத்தினையுடைய நரகத்தில், யானும்வீழ்க-யானும்வீழ்வேனாக.

கடுக

அந்தணருறையுளை யனலியூட்டிளேன் பிரமத்தோஷியும், மைந்தரைக்கொன்றுளோன் - சிசுவதைசெய்த மகாபாதகனும், வழக்கிற்பொய்த்தவன் அநீதனும், நிந்தனைதேவரைநிகழ்த்திலேன்—தேவதூஷகனும் ஆதலின் அப்பாலிகளையுநரகினை ஸ்ரீராமத்தரோகியானால் யானும்அடைகின்றேனென்பான். புகும்வெந்துயர் நரகத்துவீழ்கயானுமேஎன்றான்.

கன்றுயிரோய்ந்துகக்கறந்துபாலுண்டோன்

மன்றிடைப்பிறர்பொருண்மறைத்துவவ்விளேன்

நன்றியமறந்திருயமினாகிளேன்

என்றிவருறுநரகென்னதாகவே.

(இ-ன்.) கன்றுஉயிர்—கன்றின் உயிரானது, ஓய்த்துக்-ஒடுங்கிக்கொட; பால் கரந்துண்டோன்—பால்சுரந்து உண்டவனும், மன்றிடை—அரசசபையில், பிற

பொருள்-அயலார்பொருளை, மறைத்துவவ்வினோன்-மறைத்து அபகரித்தவனும் நன்றியை மறத்திடம்-செய்தநன்றியை மறக்கின்ற, நயமில்லாவினோன்-நயமற்ற நராவீனையுடையவனும், என்று இவர் - என்றம்கூறும் இவர்கள், உறுகரகு-அடைகின்ற நரகமானது, என்னதாக-என்னுடையதாருக, என்று. ௧0௪

கன்றுரோய்த்துக்கதந்து பாலுண்டவன் சேகராருணியமற்ற கோகாதனனும், மன்றிடைப்பிற்பொருள்மறைத்து வவ்வினோன் இராசத்துரோகியும், நன்றியை மறத்திடு நயமினாவினோன். நன்றிகெட்டவனும், ஆதலின் இக்கொடியுடைய நரகினை ஸ்ரீராமத்துரோகியானால் யானுமடைகின்றேன் என்றான் என்க.

ஆறுதன்னுடன்வருமஞ்சொன்மாதரை
ஊறுகொண்டலைக்கத்தன்னுயிர்கொண்டேகினோன்
சோறுதன்னயலுளோர்பசிக்கத்துய்த்துளோன்
ஏறுமக்கதியிடையானுமேறவே.

(இ-ள்.) ஆறுதன்உடன்வரும்—வழியில் தன்னுடன்வருகின்ற, அம்சொன்மாதரை-அழகிய சொல்லினையுடைய பெண்களை, ஊறுகொண்டு அலைக்க-பிறர் தொட்டுவருத், தன்உயிர்-தனதுயிரை, கொண்டேகினோன் - காப்பாற்றிக்கொண்டு சென்றவனும், சோறு-சோற்றினை, தனஅயல்உளோர்-தனதருகிலிருப்பவர்கள், பசிக்கத்துய்த்துளோன்-பசித் உண்டவனும், ஏறும அக்கதியிடை-அடைகின்ற அக்கதியினிடத்தில், யானும்ஏற-யானும் அடைவவனாக, என்று ௧05

ஆறுதன்னுடன் வருமஞ்சொன்மாதரை உறுகொண்டலைக்கத்தன்னுயிர்கொண்டேகினவன்-ஆண்டன்மையற்ற கோழையனும், 'சோறுதன்அயலுளோர் பசிக்கத்துய்த்துளோன், விருத்தினையுபசரியாதவனும் ஆதலின் இக்கொடியுடைய நரகினை ஸ்ரீராமத்துரோகியானால் யானுமடைகின்றேனென்றான்.

பெண்கள் வன்மையற்றவக்கத்தினரும் ஆண்கள் வன்மையற்ற வக்கத்தினருமாதலின் பெண்களை ஆண்கள் காப்பாற்றுதல் வேண்டி மென்பது நீதிநீற்றணிபு ஆபத்தினின்றும் பெண்களை நீவிர்த்திக்கொயலாதவன் பாவியாதலின் பரதாழ்வானும் அவ்வனக்கறிஞனென்க.

எஃகெறிசெருமுகத்தேற்றதெவ்வருக்
கொஃகினனுயிர்வளர்த்துண்ணுமாதையான்
அஃகலிலறநெறியாக்கியோன்பொருள்
வெஃகியமன்னன்வீழ்நகின்வீழ்கயான்.

(இ-ள்.) எஃகெறிசெருமுகத்து-எஃகினாலெறியப்படுகின்ற மண்ணைமுகத்து ஏற்றதெவ்வருக்கு-எதிர்த்த பகைவருக்கு, ஏஃகினன்-அஞ்சினவனாகி, உயிர்வளர்த்து-உயிரைவளர்த்து, உண்ணும்-ஆசையான்-உண்ணுகின்ற ஆசையினையுடையவனும், அஃகலில்-சருங்காத, அறநெறி-தருமத்தினை, ஆக்கியோன்-வளர்த்தவனும், வெஃகியமன்னன் - விரும்பிய ஆசையும், வீழ்நகின்-வீழுகின்ற நரகத்தில் வீழ்கயான் யான் வீழ்வேனாக, என்று. ௧06

டோருக்கஞ்சி உயிரைக்காத்தோம் பல்வீரத்திற்கு விரோதமாய் வீரசுவர்
க்கத்தினை ஒழிப்பதாய் கூடித்திரியருக்கிழிந்த விஷயமாதலின் ஸ்ரீராமத்துரோ
கஞ்செய்திருந்தால் யான் போருக்கஞ்சியுயிரோம்பிய பாலியடைபுக்கதையை அ
டைகின்றேனென்பான் எஃகெறி செருமுகத்தேற்ற தெவ்வருக்கொண்கினு
யிர்வளர்த்துன்னுமாசையான் என்றான்.

அரசனானவன் அநீதமாக நடப்பவர்களின் பொருளிற்போல நீதியாயும்
தருமஞ்செய்யவரையு முள்ளவன்பொருளை அபகரித்தல்கூடாது அங்கனஞ்செய்
துமானேல் அவ்வரசன்பாலியாவான் ஸ்ரீராமத்துரோகம் செய்திருந்தால் யானும்
அவ்வாரூய்அவனடையுங் கொடியகரகினை யடைவேனென்பான் “அஃகலிலற
கெறியாககியோன் பொருள் வெஃகியெண்ணன் வீழ்கரில் வீழ்கயான் என்றான்.

மம்என்று மழிபாசகிதியபொருளாதலைவளக்குவான் அஃகலிலறகெ
றியென்றான்.

அழிவருநாசியலெய்தியாருமென்
றிழிவருகிறுதொழிலியற்றியாண்டதின்
வழிவருதாநாத்தைதமறநதூற்றொரு
பழிவருநெறிபடர்பதனாகயான்.

(இ-ள்.) அழிவரும்—அழிவற்ற, அரசாஸ்யதி-இராசாங்கத்தினை அடை
ந்து, ஆகுடஎன்ற-எதுவுமாகுமென, இழிவருகிறுத்தாழில்லியற்றி-இழிவினையு
ண்டாக்குகின்ற சிறியதொழில்வேச்சுயது, ஆண்டநின்வழிவரு தருமத்தம
றந்து-அவ்விடத்திலவ்வாகுகெறியா லுண்டாகுந் தருமத்தினைமறந்து, மறொரு
ரு-வேறான, பழிபடர்- பழிபடர்ந்த, கெறிபடர்-மார்க்கத்திற் செல்லுகின்ற, பத
கன்ஆகயான்-இழிஞ்ஞக யான்குடேவருக. எ-று.

க0௭

தனக்கு அரசஇருத்தலால் எதுவுஞ் செய்யலாமெனத்துணிந்து பாவத்தொ
ழில்களை இயற்றாமரசன் அநீதனாப்பாலியாய் கரகெய்துவான் அவ்வாறு ஸ்ரீரா
மத்துரோகியானால் யானுமாகின்றேனென்பான். பழிவருகெறி படர் பதகன்
ஆகயான் என்றான்.

தஞ்செனவொதுங்கினர்தனதுபாருளோர்
எஞ்சலின்மறுக்கினோடியல்பேபாயுற
வஞ்சிசென்றிறுத்தவன்வாகைமீக்கொள
அஞ்சினமன்னவனாகயானுமே.

(இ-ள்.) தஞ்செனஒதுங்கினோர் தனதுபாருளோர்-அடைக்கலமெனஒதுங்கி
னவர்களின்மூரியிலுள்ளவர்கள், எஞ்சலின்மறுக்கினோடு இரியல்பேபாயுற-குறை
பாத அச்சத்துடைய விலகிச்செல்லாநிறகு, வஞ்சிசென்றிறுத்தவன்-வஞ்சிமாலை
குடிவந்தோன், வாகைமீக்கொள-வாகைமாலையை மேலேகுதிம்படி, அஞ்சின
மன்னவன்ஆக யானுடையந்தஅரசனை யானும் ஒப்பாக ஆவேனாக. எ-று.

* வஞ்சி-பகைவர்மேற் செல்வோரணிமாலை, வாகை-வென்றோரணிமாலை.

கன்னியையழிசெயக்கருந்தினோன் குரு
பன்னியைநோக்கினோன்பருகினோன் ஹ
பொன்னிகழ்களவினிற்பொருந்தினோன்
இன்னவருறுகத்தென்னதாகவே.

(இ-ள்.) கன்னியை அழிசெயக்கருந்தினான்—கன்னிகையை கற்பழிக்க
நினைத்தவனும், குருபன்னியைநோக்கினான்—ஆசாரியன்மனைவியை விரும்பிப்
பார்த்தவனும், நறைபருகினோன்—கன்ருடித்தவனும், பொன்னிகழ்களவினிற்
பொருந்தினோன்—பொன்னினை நுகழ்ச்சிபொருந்திய களவிலுலடைபவனும், என
இன்னவர்—என்ற கூறிய இவர்கள், உறுத்தினன்னதாக—அடையுங்கதினதாக.

யான் ஸ்ரீராமனுக்குத் துரோகஞ்செய்ய நினைத்திருந்தேனனால் கன்னிப்
பெண்ணை கற்பழிக்க நினைத்தபாவியும், ஆசாரியன்மனைவியை இச்சித்தபாவியும்
யாகத்தினன்றி மறுவருந்தியபாவியும் பொன்றிருப்பபாவியும் அடையுங்கதியி
னே அடைகின்றேனென்று கூறினொன்பதுகருத்து.

ஊணலவண்வழிநாயி ஊண்டவன்
ஆணலன்பெண்ணலனாகொலொல
நாணலனாகமுண்டென்றுநல் லுண
பேணலன்பிறப்பழிபிதற்றியாகயான்.

(இ-ள்.) ஊணலவண்வழி—நல்லுணவருந்தும்பொழுது, நாயி—ஊண்ட
வன்—சாய்ப்பால பிறக்களியாதுண்டவரும், ஆணலன்பெண்ணலன்—ஆணும்
பெண்ணும்ல்லாதவனும், ஆர்கொல்—ஆர்வனாகாணலன்—எவர்கொணரியவொ
ன்று நாணாதவனும், நாகமுண்டென்றுநல்—நல்லுண—நாகமுண்டென்கின்ற நல்ல
வசனத்தினே, பேணலன்—அங்க்களியாகவரும், பிறப்பழிபிதற்றி—அயலார்பழிக
ளையுரைப்பவனும், ஆகயான்—யான். ஆகவே. ஏ-று. ௧௩0

ஸ்ரீராமத்துரோகம் யான்செய்திருப்பேறாயின் பிறர்க் களியாதருந்தியபாவி
யும் ஆணும்பெண்ணுக்கெட்டபாவியும் கூவர்க்கநரகங்களுநம் புண்ணியபாவங்க
ளுமுண்டென்று மாத்நிகழ்த்தியற்றபாவியும் பிறா குற்றங்கூறித் திரிபாவியும்
அடையுங்கதினே அடைகின்றேனென்று எனன்பதுகருத்து.

மறுவினொல்குலங்கொமாசிட்டேற்றினோன்
சிறுவினையெரியவருணவுகிந்தினோன்
நறியனவயலவர் நாணலீர்வர்
உறுபதநுங்கியவொருவனாகயான்.

(இ-ள்.) மறுவுஇல்—கனங்கமில்லாத, தொல்குலங்களை—பழைய குலங்
களை, மாசுஇட்டிவெற்றினோன்—குற்றத்திற்குள்ளாக்கினவனும், சிறுவினையெ—சொ
ற்பமான கூலியினையுடைய, எளியவர்உணவு—ஏழைகளின் போசனங்களை,
சுந்தினோன்—அழித்தவனும், அயலவர்நாவில்—அன்னிடங்களுடைய காவின்,

நரியனநீர்வர-நல்லநீர்ஊற, உறுபதம் - உணவினை, நுக்கியஒருவன்யான்ஆக-
உண்டஒருவனும் யான் ஆகுக. எ-று. ககக

யான் ஸ்ரீராமத்தரோகஞ்செய்திருப்பேனாயின் இல்லாதகுற்றங்களை நற்கு
லங்கண்மீதேற்றியபாவியும் கூலிவேலைசெய்து உடலைவளர்க்கு மேழைகளினு
ணக்களைக்கெடுத்தபாவியும் அயலார்நாவின்ரூற அவர்களைநிரே இனியதின்ப
ண்டங்களைத்தின்றபாவியும் அடையுங்கதியினை அடைகின்றேனென்றான் என்ப
துகருத்து.

வில்லினும்வாளினும்விரிந்தவாண்டொழில்

புல்லிடைபுகுத்தனென்பொய்மையாக்கைகயைச்

சில்பகலோம்புவான்செறுநர்சீறிய

இல்லிடைபிடுபதமேற்கவன்கையாய்.

(இ-ள்.) வில்லினும் வாளினும்விரிந்த ஆண்டொழில்—விற்படையினும்
வாட்படையினும் அதிகமாகப்பொருந்திய தனது ஆண்டன்மையை, புல்லிடை
உருத்தனன்-அற்பத்தில்விடுத்து,பொய்மையாக்கையை-பொய்யாகிய உடலினை,
சில்பகல் ஒம்புவான்-சிலகாலம் காப்பாற்றுவான், சீறியசெறுநர்இல்லிடை - தன்
னைப்பகைத்த பகைவர்வீட்டினில், இடுபதம் ஏற்கஎன்கையால்-இடுகின்றசோற்
றினைஎன்கையினால் ஏற்பேனாக-எ-று. ககஉ

யான் ஸ்ரீராமத்தரோகியானால் வில்வன்மை வாள்வன்மையாகினைபுல்லி
லுருத்துப் பொய்யான இவ்வுடலினைச் சிறிதுகாலத்திற்குக்காப்பான். தம்பகைவ
ரில்லிலேயே இரத்தனன் ஊந் தன்மையை யானடைகின்றேனென்றுகூறினான்
என்பதுகருத்து.

ஏற்றவற்கொருபொருளுள்ள தின்றென்று

மாற்றலனுதலவன்வரம்பில்பல்பகல்

ஆற்றினனுழற்றுமோராதனெய்துமக்

கூற்றறுநரகிடுஞர்கூறுகொள்கயான்.

(இ-ள்.) ஒருபொருள் ஏற்றவற்கு—தன்னிடமுள்ள ஒருபொருளினை யா
சித்தவனுக்கு, உள்ளது இன்றுஎன்றுமாற்றலன்-உண்டிஇல்லஎன்ன ஒரேதர
மாயொழிக்காமல், உதவலன்-கொடுக்காதவனாய், வரம்பில்பல்பகல் - வரம்பற்ற
அநேகதினங்கள், ஆற்றினன்சுழற்றும்-பொறுத்துப்பொறுத்து உழற்றுகின்ற,
ஓர் ஆதன்எய்தும் - ஒருஅறிவிலி அடைகின்ற, அக்கூற்றறுநரகின் ஓர்கூறுயான்
கொள்க-அந்த யமனுடைய இருப்பிடத்திலுள்ள நரகத்தின் ஒரு பகுதியை யா
னடைவேனாக. எ-று. ககங

இரந்தாரக் கொருபொருளுளதிலதென்று அளித்தும் அகற்றியும் விடாமல்
பற்பலநாளிழுத்தடித்தபாவி அடையுங்கதியினை யானடைகின்றேனென்றுகூறி
னான் என்பதுகருத்து.

பிணிக்குறுமுடையுடல்பேணிப்பேணிலார்த்
துணிக்குறுவயிரவாடக்கைதூக்கிப்போய்
மணிக்குறுநகையிளமங்கைமார்முன்
தணிக்குறுபகைஞரைத்தாழ்கவென்றலை.

(இ-ள்.) பிணிக்குறு—கட்டப்பட்ட, முடைஉடல்பேணி - முடைநாற்றத் திணையுடைய உடலினைவிரும்பி, பேணிலார்-பகைவர்களை, துணிக்குறுவயிரவாள்-வெட்டுகின்ற வயிரவாட் படைபை, தடம்மைதூக்கிப்போய் - அகன்றகையிலெடுத்துச்சென்று, குறுமணிகளை இளமங்கைமார்முன்-சிறியமணிகள்போல நகையிணையுடைய இளம்பெண்களின் எறிசே, பகைஞரை என்நிலைதாழ்க-சத்துருக்களை என்நிலை வணங்குக. ௭-று.

ககச

யான் ஸ்ரீராமத்துரோகஞ் செய்திருப்பேனானால் கூத்திரியர்க்குரிய வீரத் திணைவிடுத்து வாட்படையைத் தலைகீழாகப்பிடித்து பெண்கள்ரிரிக்கப் பகைவரை என்நிலை வணங்கட்டென்றுகூறினான் என்பதாகுந்தது.

கரும்பலர்செந்நெலங்குழனித்தானநா
டரும்பகைகவர்ந்துணாவாவிப்போனினன்
இரும்பலர்நெடுந்தோயிர்த்தகாலொடும்
விரும்பலர்முகத்தெதிர்விழித்துநிற்கயான்.

(இ-ள்.) கரும்பலர்செந்நெல்அட்குழனி—கரும்புகள் அலர்ந்தஅழகிய செந்நெற்குழனிகளையுடைய, ஶானநாடு-சோலைசூழ்ந்தநாட்டினை, அரும்பகைகவர்ந்து உண-அரிய பகைவர் அபகரித்து அநாவிக்க, ஆவிப்போனினன்-உயிர்சுமந்து, இரும்பு அலர் நெடுந்தோயிர்த்தகாலொடும் - இரும்பாலாடிய நெடியவிலங்கினை இழுக்கப்பட்டகாலுடன், விரும்பலர்முகத்துஎதிர்-பகைவர்முகத்தெதிரே, யான் விழித்துநிற்க-யான் விழித்துசிற்பேனாக. ௭-று.

ககடு

யான் ஸ்ரீராமத்துரோகியானால் எனதுநாட்டினைப் பகைவர் கைக்கொண்டு என்னை கால்விலங்கிட்டுப் பகைவர்சிறைப்படுத்த யான் கால்விலங்குடன் பகைவர்முகத்தின் விழிக்கின்றவனாகேனாக.

உ வ று .

தீய அகொடியவன்செய்தசெய்கையை
நாயினேனுணரினன்னெறியினீங்கலாத்
தூயவர்க்கிடரிழைத்துமுலந்தோமுடை
ஆயவர்வீழ்க்தீயதனின்வீழ்கயான்,

(இ-ள்.) தீயினும்-நெருப்பினும், கொடியவன்-பொல்லாதவனானகையே, செப்த செய்கையை-செய்துள்ள கெட்டசெயல்களை, நாயினேன் - அடியேன்,

உணரின்-தறிந்திருந்தால், நல்லெறியில்-நல்மார்க்கத்திலின்றும் நீங்காத, தூய வர்க்கு-பரிசுத்தமானவர்களுக்கு, இடர்இழைத்த-துன்பஞ்செய்து, உழுவும்-நிரி கின்ற, தோம்உடை-குற்றத்தினையுடைய, ஆயவர்-அவர்கள், வீழ்ச்சியதனில்-வி முகின்றநரககதியில், வீழ்கயான்-யான்வீழ்வேனாக-எ-று. ககச

தூயவாசகஞ்சொன்னதோன்றலைத்
தீயகானகந்திருவிளக்கிமுன்
போயினான்வாக்கண்டபொம்மலான்
ஆயகாதலாலமுதுபுல்லினான்.

(இ-ள்.) தூயவாசகம்சொன்ன—பரிசுத்தமானவசனங்களைமுறைத்த, தோன் றலை-பரதாழ்வானை, தீயகானகம்-நெடும்பாசாட்டினை, திருவன்னீங்கி - இராச்சிய சம்பத்தினைவிடுத்து, போயினான்-சென்ற பூரீராயனை, வரச்கண்டபொம்மலான் ஆய-திருமயிலவாக்கண்ட சந்தோஷத்தினானாகிய, காதலான்-ஆசையுடையோச லாதேவி, அமுதுபுல்லினான்-அமுதுகொண்டே அவனைக் கட்டித்தழுவினான்.

செம்மைநன்மனத்தன்னால்செய்கையார்
அம்மைதிமையுறிதேற்றினான்
கொம்மைவெம்முலைகுமுறுபாடாக
விம்மலில்மிம்மின்றமுதுவீங்கினான்.

(இ-ள்.) செம்மைநன்மனத்த—செய்விய நல்ல மனத்தினையுடைய, அண் ணல்செய்கையும்-பரதாழ்வானுடைய செய்கையும், அம்மைதிமையும்-அவன் தா னானகையையின்கொடுக்கையையும், அறிதல்தேற்றினான்-அறிந்துகொண்டவன், கொம்மைவெம்முலை குமுறுபால்உக-பருத்த வெம்மையான தனங்களில் குமு றுசலுடன் பாலொருக, விம்மலில்மிம்மிம்முதலவிகரிக்க, நின்றமுதுவீங்கி னான்-அவனென்திரேர்ந்து அழுதுவீங்கினான். எ-று. ககஅ

முன்னையாங்குலமுதலுனோர்கடார்
நின்னையாவோரிகர்க்குநீர்மையார்
மன்னர்முன்னவானென்றுவாழ்த்தினான்
உன்னவன்னகைந்துருகியிழ்முலான்.

(இ-ள்.) உன்னஉன்ன—பரதாழ்வான் செயல்களை நினைக்கக்கூக்க, உருகி விம்முலான்-உருகிவிம்முகின்ற கோசலாதேவி, மன்னர்மன்னவா-அரசர்க்காச னான பரதனே, முன்னையாங்குலமுதலுனோர்தாம்-முதலிலிருந்த உனது குலமு தல்வர்களில், நின்னையாவார் நிகர்க்கும் நீர்மையார்-உன்னை எவர் ஒப்பாருத்தன் மையினையுடையார், என்று வாழ்த்தினான்-என்று கூறி ஆசீர்வதித்தனன். எ-று

உன்னவன்னரைந்துருகுமன்புகூர்
அன்னைதாளில்வீழ்ந்திளையவண்ணலான்

சொன்னநீர்மையாற்றொழுதுமாழ்கினான்
இன்னவேலைவாய்முனிவனெய்தினான்.

(இ-ள்.) உன்னஉன்ன—நினைக்கநினைக்க, நைந்துருகு-நைந்துருகுகின்ற, அன்புகூர் அன்னதாளில்-அன்புபொருந்திய தாயின்பாதங்களில், இனையஅண்ணலும் விழுந்து-இனவரசனான பரதாழ்வானும் விழுந்து, சொன்னநீர்மையால்-முன் சொன்னபுறைப்படி, சொழுதுமாழ்கினான்-வணங்கிவருந்தினான், இன்னவேலைவாய்-இவ்வாறான்சமயத்தில், முனிவன்எய்தினான்-வசிட்டமுனிவன்வந்தான்.

வந்தமாதவன் தாளில்வள்ளல்வீழ்ந்
தெந்தையாண்டையானியர் பூவீரொளு
நொந்துமாழ்கினான்வல்லிதோர்கிலா
வந்தமாதவனமுது பல்லினான்.

(இ-ள்.) வந்த மாதவன் தாளில்—வந்த வசிட்டமுனிவனுடைய பாதங்
களில், வள்ளல்வீழ்ந்து-பரதாழ்வான் விழுந்து, தெந்தையாண்டையான்-என்றந்தை
எய்வீடத்திலிருக்கின்றான், இயம்புவீரன்-உரைப்பீராகவன்று, நொந்துமாழ்கி
னான்-வருந்திஅழுதான், தவல்லது-அனுகூலமுடையதும் பதிலினை, ஓங்கிலாஅந்த
மாதவன்-உணராத அந்த வசிட்டமுனிவன், அழுதுபுல்லினான்-விசனத்துடன்
அவனைக்கட்டி ஆணைதான். ௪7-௮.

௧௨௧

மறுவின்மைந்தனைவள்ளலுந்தையார்
இறுதியிந்திராபோடி னாடின
சிறுவர்செய்குடன்செய்துநீர்த்துமென்
றுறுவன்மேயினுறைமயின்மேயினான்.

(இ-ள்.) மறுஇல்மைந்தனை—குற்றமற்றபாதனை, வள்ளல்உந்தையார்-
வள்ளலான உனதுதந்தை, இறுதியிந்திராபோடி-இறுதியுடைந்து, நான்எழிரண்டின-
இன்று பதினான்குநாளாயின, சிறுவர்செய்குடன் - புத்திரர்கன்செய்யவேண்டிய
அத்தியகடனை, செய்துநீர்த்தினன்று-செய்துநீர்ப்பாயென, உரையின்மேயினான்-
உரையாடியிருந்தபரதாழ்வான், உறுவல்மேயினான்-துன்பமடைந்தான். ௧௨௨

அன்னையேயினுறையிறஞ்சினான்
பொன்னின்வார்சடைப்புனிதேனும்போய்ந்
தன்னைநல்கியத்தருமநல்கினான்
பன்னுதொல்லறப்படிவநோக்கினான்.

(இ-ள்.) அன்னையேயினான்—கோசலாதேவிசெல்களான அறப்பினான், அடி
இறைஞ்சினான்-அவள் கால்களைவணங்கி, பொன்னின்வார்சடை புனிதன்னும்
போய்-பொன்போலு நிற்கக்கொண்டு நீண்ட சடையினையுடைய வசிட்டனுட-
னேசென்று, தன்னைநல்கி-தன்னைப் பெற்றவனும், அத்தருமம் நல்கினான் - அ

தப்பழயதருமத்தினை உண்டாக்கினவனுமாகிய சக்கரவர்த்தியின், பன்னு-எண்
னைத்தோணியிலிடப்பட்ட, தொல்-பழையமான, அறப்படிவம்-தருமரூபமான
உருவத்தினை, கோக்கினான்-பார்த்தான். ஏ-று. ௧௨௩

மண்ணின்மேல்விழுந்தலறிமாழ்குவான்
அண்ணலாழியானவனிகாவலான்
எண்ணெயுண்டபொன்னெழில்கொண்மேனியைக்
கண்ணநீரினாற்கழுவி யாட்டினான்.

(இ-ள்.) மண்ணின்மேல்விழுந்த—பூமியின்மீதுவிழுந்து, அலறிமாழ்கு
வான்-அலறி அழுபவனான பரதாழ்வான், அண்ணல் ஆழியான் - தெய்வீகமான
சக்கரத்தினையுடையவனும், அவனிகாவலான்-உலகபாலகனும் ஆகிய சக்கரவ
ர்த்தியின், எண்ணெய்-உண்ட-எண்ணெய்தோய்ந்த, பொன்னெழில்கொண்மேனி
யை-பொன்சாயலினையுடைய உருவத்தினை, கண்ணநீரினாற்கழுவி ஆட்டினான்-
நயனநீரினால் கழுவி அபிஷேகித்தனன். ஏ-று. ௧௨௪

பற்றி மவ்வயின்பரிவிள்வாங்கினார்
சுற்றாநான் மறைத்துறைசெய்கேள்வியார்
கொற்றமண்கலை குமுறமன்னனை
மற்றொப்பொன்னின்பாமானமேற்றினார்.

(இ-ள்.) மன்னனை - சக்கரவர்த்தியை, அவ்வயின்பற்றி பரிவிள்வாங்கி
னார்-அவ்விடத்தினின்றும் விசனத்துடனெடுத்து, நாண்டறைதுறைசெய்கேள்
வியார்-சுற்ற-சுதர்வேதவழியாக எல்லா சடங்கினையும் இயற்றும் அந்தணர் சூழ்
ந்துவராநிற்ப, கொற்றமண்கலைகுமுற-வெற்றியினைக்குறிக்கின்ற மண்கலையெ
ன்னுதழுவமானது குமுறுகிற்ப, மற்றோர்-வேறோரு, பொன்னின்மாமானம் -
பொன்னுலாகிப் சிறந்தவிமானத்தில், மற்றினார்-வற்றினார்கள். ஏ-று. ௧௨௫

கரைசெய்வேலைபோளகரிகையெடுத்
துரைசெய்ப்பூசலிட்டுபிர் துளங்குற
அரைசவேலைசூழ்ந்தழுதுகைதொழார்
புரைசயானையிற்கொண்டேபாபினார்,

(இ-ள்.) கரைசெய்வேலைபோல்-ஒலியாரின்றகடலைப்போல, நகரிகைஎடுத்
துரைசெய்-அவ்ஞானது எடுத்துக்கூறுதலாகிய, பூசலிட்டு-ஆரவாரத்தினையு
ண்டாக்கி, உயிர்துளங்குற-உயிர்கலங்காநிற்ப, அரைசவேலைசூழ்ந்து-அரசர்களி
ன்கூட்டமானது கடல்போற்கூழ்ந்து, அழுதுகைதொழ-அழுதுகைதொழாநிற்ப,
புரைசையினையி-கழுத்துக்கயிற்றினையுடைய யானையின்மீதுஏற்றி, கொண்
டுபோயினார்-கொண்டிசென்றார்கள். ஏ-று. ௧௨௬

உந்துபொற்றடந்தேர்வலானொடும்
மந்திரப்பெருந்தலைவர்மற்றுளோர்

தந்திரத்தனித்தலைவாநண்பினேர்

வந்துசுற்றமுற்றமுதுமாழ்கினார்.

(இ-ள்.) உத்தமப்பொன் தடம்தேர்வலாந்நண்பினேர் - ஒட்டப்படுகின்றபொன்மயமான இரதவல்லவனான சமந்திரனுடனே, மந்திரப்பெரும் தலைவர்-மந்திரிகளாகிய பெரியதலைவர்களும், மற்றுஉள்ளோர்-இன்னமுள்ளவர்களும், தந்திரத்தனித்தலைவர்-சேனையினின் ஒப்பற்றதலைவர்களும், நண்பினேர்-சினேதர்களும், வந்து-வராரின்று, சுற்றும்உற்று-சுற்றி லுஞ்சூழ்ந்து, அமுதுமாழ்கினார்-வாய்விட்டமுது வருந்தினார்கள்-எ-று.

௧௨௭

தேரோட்டெவதனில் நிகரற்றவனாதலின் சமந்திரன் “உத்தபொற்றடத்தேர் வலாந்நண்பினேர்” மந்திரப்பெருந்தலைவொன்றது மற்றையமந்திரிகளை தடந்தேர் வலானென்பதற்கு-அதிரதவீரன்என்றுங் கொள்ளலாம். நண்பினேர்என்பதற்கு-அரசார்கட்குரிய பார்ப்பனத்தோழர் சூத்திரத்தோழர் ஆகியர்களை என்னினும்ஆம்.

சங்கும்பேரியுந்தழுவஞ்சின்னமும்

எங்குமெங்குகின் றிரங்கியேங்குவ

மங்குறையநகர்மகளிராமெனப்

பொங்குகண்புடைத்தழுவபோன்றேவெ.

(இ-ள்.) சங்கும்பேரியும் - சங்கங்களும்பேரிசைகளும், தழுவஞ்சின்னமும்-பொருத்தியசின்னங்களும், எங்கும்எங்கும்நின்று லூங்கிவங்கும் - ஒவ்வோரிடங்களிலும் இரக்கங்காட்டி ஒலிப்பன, மங்குல்தோயநகர்-மேகந்தவழுகின்றஅவ் அயோத்திமாநகரமானது, மகளிர்ஆம்என-பெண்களைப்போல, பொங்குசண்புடைத்து-பிரகாசிக்கின்றகண்களில்அடித்துக்கொண்டு, அழுவபோன்ற-அழைதலை யொத்தன. எ-று.

௧௨௮

மாவும்யானையும்வயங்குதேர்களும்

கோவுநரன்மறைக்குழுவுமுன்செலந்

தேவிமாரோடும்கொண்டுதெண்டிறை

தாவுவார்புனற்சரயுவெய்தினார்.

(இ-ள்.) மாவும்யானையும்-குதிரைகளும்யானைகளும், வயங்குதேர்களும்-வினங்குகின்றஇரதங்களும், கோவும்-அரசர்குழாமும், நான்மறைகுழுவும்-நான் குவேதங்களையும் உணர்ந்த அந்தணர்கூட்டமும், முன்செல - முன்னேசெல்லாந்நிப்ப, தேவிமாரோடும்கொண்டு-அரசனது மனைவிமார்களுடனும் அரசனைஎழுத்துக்கொண்டு, தெண்டிறை - தெளிந்த அலைகளையுடைய, தாவுவார்புனல்சரயுகரையிற்றுவுகின்ற ஒழுக்கினையுடையகீர்நிறைந்த சரயுநதியை, எய்தினார்-அடைந்தார். எ-று.

௧௨௯

எய்திநூலுளோர்மொழிந்தயாவையும்

செய்துதீக்கலந்திருத்திச்செல்வனை

வெய்தினேற்றினார்வீரநுந்தைபால்

பொய்யின்மரக்கடன்கழித்திபோந்தென்றார்.

(இ-ள்.) எய்தி-சாயுவின் கரையை அடைந்து, தூலுளோர் மொழிந்த யாவையும் செய்து - சாதிரவாராய்ச்சி யுடையவர்கள்கூறிய சடங்களைத் திணையும் செய்து, தீக்கலந்திருத்தி-தீக்கலத்தினைச் செய்பஞ்செய்து, செல்வனை-சக்கரவர்த்தியை, வெய்தின்வற்றிறார்-வினாவாகவற்றினவர்கள், வீரதுந்தைபால் போந்து-வீரனை உன் தந்தையினருகில்வந்து, பொய்தில்மா கடன்கழித்திஎன்றார்-உண்மையான சிறத்தசடங்கினை கழிப்பாயாக என்று கூறினார்கள். எ-று. ௧௩.௦

என்னும் வேலையிலெழுந்தவீரனை
அன்னை தீமையாலரசனின்னையும்
துன்னுதுன்பத்தாற்றுகிறதுபோயினான்
முன்னரேயெனமுனிவன்கூறினான்.

(இ-ள்.) என்னும் வேலையில்-என்று கூறியவுடனே, எழுந்தவீரனை-சடங்கு செய்வானெழுந்தபரதனை, முனிவன்-உகிட்டன்பார்த்து, அன்னை தீமையால்-ரிண்மாதாசெய்தகொடுமையால், அரசன் கின்னையும்-சக்கரவர்த்தி உன்னையும், துன்னுதுன்பத்தால்-உண்டாகியதுக்கத்தினால், முன்னரே கின்னையும் துறந்துபோயினான்-விண்ணுடிகுருத்தருமுன்னமே உண்டாமெனவெறுத்துச் சென்றான்-எ-

துறந்துபோயினானேவோதான்றனி
பிறந்துபோரறம்பிழைத்ததென்றவோல்
இறந்துபோயினானிருத்ததாண்டது
மறந்துவெருருமைந்தனாகொலார்.

(இ-ள்.) தோன்றல்-பரதனை, நீபிறந்து-சீசனித்து, பேர்அறம்பிழைத்தது என்றல்போல்-பெரியதருமமானது தவறிப்போயிற்றென்றல்போல், இறந்துபோயினான்-இறந்துசென்ற தசரதமன்னவன், ஆண்டுதுறந்து-அப்பொழுது உன்னை மைந்தனாகாயெனத்தள்ளிச்சென்றான், அது இருந்தது-அது என்மனத்திலிருந்தது, மறந்துவெறுருமைந்தன் ஆம் - ஈமகடவிர்த்திசெய்தவனைவிட்டு சத்துருக்களன் செய்வானாக. எ-று. ௧௩.௨

இடிக்கண்வாளராவிடைவதாமெனப்
படிக்கண்வீழ்ந்தகம்பதைக்குருஞ்சினான்
தடிக்கலாகலாத்துயரந்தன்னுளே
துடிக்கவிம்மிநிறமுதுசொல்லுவான்.

(இ-ள்.) இடிக்கண்ட-இடிவிழுந்த இடத்து, வான்அரா இடைவதுஆம்என-ஒளியினையுடைய நாகமாவது இடைந்தாற்போல, படிக்கண்வீழ்ந்து-பூமியினிடத்துவிழுந்து, அகம்பதைக்கும்ருஞ்சினான்-உள்ளந்துடிக்கின்ற ரெஞ்சினையுடையவன், தடுக்கல்ஆகலா-மடுத்தற்குக்கடாத, துயரம்-துன்பம், தன்உள்ளேதுடிக்க-அன்னுக்குள் துடியாரிற், விம்மிநிறு அழுதுசொல்லுவான் - விடமுதலுடன்றின்று அழுதுகூறுவான். எ-று. ௧௩.௩

உரைசெய்மன்னன்மற்றுன்னிலென்னில்யார்
இரவிதன்குலத்தெந்தைமுந்தையோர்
பிரதபூசனைக்குரியபேறிலேன்
அரைசெய்யவோவாவதாயினேன்.

(இ-ள்.) உரைசெய்மன்னன் - சொல்லப்படுகிற அரசன், மற்ற உன்னில் - பின்னராலோசிக்குமிடத்து, என்னில்யார் - என்னைவிடவெறுயாவர், இரவிதன் குலத்து-சூரியவமிசத்தில்பிறந்த, எந்தைமுந்தையோர் - என்றந்தைக்குபூர்வீகர்களின்வழக்கப்படி, பிரதபூசனைக்கு-பிரதபூசனைக்கு, உரியபேறிலேன்-உரிமையான பேறுஇல்லாதவனாக இருக்கின்றேன், அரைசெய்யவோ ஆவதுஆயினேன்-அரைசெய்வதோ ஆதற்குஆயினேன்-எ-று.

௧௩௪

பூவினான்முகன்முதல்வனாதிபாள்
தாவின்மன்னர்நந்தநாபீதியால்
தேவராயினர்சிறுவனாகியே
ஆவநான்பிறந்தவந்தனாவா.

(இ-ள்.) பூவில்நான்முகன்புதல்வன் ஆகிலும் நாமரைமலரி லிருக்கின்ற சதுர்முகனுடையபுத்திரனாகியசுவாயப்பமுதலாகிய, சாவுஇல்மன்னர்-கெடாத அரசர்கள், தம்நாயகியால் தேவர்ஆயினார்-தமது தருமகீதியில்லைதேவர்களாயினார்கள், ஆஹுயோ, நான்சிறுவனாகி-நான்சிறியவனாகி, பிறந்த அத்தன்பை-சனித்த அவ்வண்ணம், ஆனவா-இருந்தபடி-எ-று.

௧௩௫

துன்னுதான்வளந்நந்தநாபியில்
பன்னுவான்சூலைப்பதியாபினைன்
என்னையென்னையேயின்அகாததெவன்
அன்னையானெனக்கழகுசெய்தவா.

(இ-ள்.) துன்னும்-கொடுவகிய, தான்வளம்-அடிவளத்தினை, சுயந்ததாழையில்தொறுத்ததென்னையின், பன்னும்வான்குலை-உணக்கப்பெறுகின்ற சிறந்த சூலைக்கண், பதடி ஆயினேன்-பதராக ஆயினேன். என்ன-இதெனனை, என்னையேயின்அகாத-என்னைப் பெற்றுவளர்த்த, என் அன்னையா - எனது தாயார், எனக்கு அழகுசெய்தவா-என்றனக்கு அழகுசெய்தபடி-எ-று.

௧௩௬

என்றுகூறிநொந்திடரினமுழுகுந்
துன்றுதரவற்குள்ளேதான்நொல்
அன்றுநொர்கடனலையாதாக்கினான்
நன்றுநான்மறைநெறியெய்தீர்மையான்.

(இ-ள்.) என்றுகூறிநொந்து-என்றுணைத்துவருந்தி, இடரின்முழுகுந்-அன்பத்திலமுந்தியிருக்கின்ற, அதுன்றுதரவற்கு - அந்த கொடுங்கியமையினையு

டைய பரதாழ்வானுக்கு, இனையதோன்றலால்-தம்பியாகிய சத்தாருக்களால், அன்றநேர்கடன்-அன்றுசெய்யவேண்டிய கடன்களை, கான்மறைநெற்றின்று-கான்கு வேதயார்க்கப்படியேயின்று, செய்நீர்மையான்-எச்சடங்குகளையும் கடத்திகின்ற தன்மையினையுடைய வசிட்டமுனிவன், அமைவது ஆக்கினான்-பொருந்தச்செய்தனன்-எ-று.

௧௬௭

இழையுமாரமுமிடைபுயின்னிடைக்
குழையுமாமலர்க்கொம்பனார்கடாம்
தழையின்முண்டகந்தமுவுகானிடை
முழையின்மஞ்ஞைநுபோலெரியின்மூழ்கினார்.

(இ-ள்.) குழையும்-குண்டலங்களும், ஆரமு-ஆரங்களும், இடையும்-இடையும், மின்விட-ஒளிவீச, குழையும்மாமலர்க்கொம்புஅனார்கடாம் - தழைந்த சிறந்தமலர்க்கொம்புபோன்ற டெண்கள், தழையின்முண்டகந்தமுவுகானிடை-அலர்ந்த முருக்கமலர்கள்பொருந்திய வனத்திவ். முழையின்மஞ்ஞைநுபோல-குகையிற்புகுமயில்களைப்போல, எரியின்மூழ்கினார்-தீயிற்சுவித்தார்கன்-எ-று. ௧௬௮

நன்னெடியிற் புகுந்தார் என்றது சங்கரவர்த்தியின் மனைவியான அறுபதி னாயிரவனா.

அங்கிரீரீரூங்குளிரவர்ப்புயிர்
திங்கள்வாண்முதநதிருவினாங்குறா
சங்கைதீர்ந்துதங்கணவர்பின்செலுந்
நங்கைமார்புகுமுலகநண்ணினார்.

(இ-ள்.) அங்கி - அக்கினியானது, நீர்நூருளிர - சத்தினுஞ் சீதனமாகி நிற்க, அம்புயம் - தாமரைமலர்போலும், திங்கள் வாண்முதம் - சந்திரகலையினங்கு முகம், திருவிளங்குற-அழகுவிளங்க, சங்கைதீர்ந்து-சந்தேகமின்றி, தங்கணவர்பின்செலும் - தமது நாயகருக்குப்பின் உடன்கட்டையேறிச் செல்லுகின்ற, நங்கைமார்புகும்-பெண்கள் அடைகின்ற, உலகம் - புண்ணியவுலகத்தினை, நண்ணினார்-அடைந்தனர்-எ-று.

௧௬௯

அனையசெய்கையாலரசர்கோமகந்
இனையதன்பையாலையவசெய்துரின்
மனையினெய்தினுன்மரபின்வாழ்வனை
வினையினெய்துமோர்பிணியின்வேலையான்.

(இ-ள்.) அனையசெய்கையான்-அவ்வாறான செய்கையான், அரசர்கோமக ந்கு-தசரதச்சக்கரவர்த்திக்கு, இயைவ-பொருந்துவன, இனையதன்மையான்-சத்தாருக்களைக்கொண்டு நடத்துதலாகிய இவ்விதத்தால், செய்து - நிறைவேற்றி, பின்-பின்னர், மரபின்வாழ்வனை-மரபாகவந்த வாழ்வை, வினையின்வய்தும்-தீவினையால் அடைகின்ற, ஓர்பிணியின்வேலையான்-ஒப்பற்ற துக்கசமுத்திரமாகக்கொண்டபரதாழ்வான், மனையின்வய்தினுன்-அரண்மனையை அடைந்தான்-எ-று. ௧௭௦

ஐந்துமைந் துநாளுழியாமென
மைந்தன்வெந்துயர்க்கடலின்வைகிணன்
தந்தைதன்வயிற்றருமம்பாவையும
முந்துநா லுளோர்முறையின்முற்றினான்.

(இ-ள்.) ஐந்துஐந்துமைநான்-புலையினையுடைய பத்துத்தினங்களும், ஊழி
ஆம்என - ஒருமூலிக்காலம்என்னுமாறு, மைந்தன் - பரதாழ்வான், வெந்துயர்க்
கடலில் வைக்கென - வெவ்வியதுக்கமுத்திரத்தில் மூழ்கியிருந்தான், முந்துநா
லுளோர் - முன்பட்ட நூலறிவினையுடைய வசித்தன்முதலியவர்களால், தந்தை
தன்வயின்-தனதுபிதாவின்சார்பாயுள்ள, தருமம்பாவையும்-பிதிர்க்கடன்கள் எல்
லாவற்றையும், முறையின்முற்றினான்-முறையாகிறதென்றினான்-எ-று. கசக

முற்றிமுற்றினித்துதனிமுற்றினாநால்
சுற்றியாவையுங்கொடாத்தேதான்றினான்
வெற்றிமாதவன்விநாபுடிச்சுவன்
கொற்றவேனெடுங்குமரங்குடினான்.

(இ-ள்.) முற்றும்-பிதிர்க்கடன்களைத்தான், முற்றவித்து-சத்தருக்களைக்
கொண்டு நிறைவேற்றி, மும்மைநால் - முன்புரிநாவினையுடைய, உதவிச்சுற்றம்
யாவையும் - உதவியான புரோகிதர்முதலிய சுற்றங்களெல்லாம், தொடர - பின்
தொடர்ந்துவர, தோன்றினான்-உந்தவலாகிய, வினைமுடித்தவன்-பாவவினைகளை
யொழித்த, வெற்றிமாதவன் - வெற்றியினையுடைய வசித்தன், நெடுங்கொற்ற
வேல்-நெடியவெற்றியினையுடைய வேற்படையோடுகிய, குமரன்குடினான் - பர
தாழ்வானையடைந்தான்-எ-று. கசஉ

மன்னரிவ்றியேனையாழ்வகற்றான்
தொன்மையன்றெனத்துணிபுநெஞ்சினார்
அன்னமாய்லத்தார்ஞர்தர்மொடுமீ
முன்னைமந்திரக்கிழவர்முந்தினார்.

(இ-ள்.) மன்னர்இன்றி-அரசரின்றி, வையம் - உலகத்தில், வைகல்தான்-
இருத்தல், தொன்மைஅன்றுஎன - புராதனவழக்கம் ஆன்றுஎன்று, துணியும்நெ
ஞ்சினார் - துணிந்தநெஞ்சினையுடையவர்களாகிய. முன்னை - பழைய, மந்திரக்கிழ
வர்-மந்திராலோசனைக்குரியவர்கள், அன்ன-ஆந்த, மா-சிறந்த, நிலத்து - கோசல
காட்டிலுள்ள, அறிஞர்தம்மொடுமீ-விவேகிகளுடன், முந்தினார்-வந்தார்கள்-எ.

கூ-வது, பள்ளியடைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௬௩௬.

ய வது, ஆற்றுப்படலம்.

வரன்முறைதெரிந்துணர்மறையின்மாதவத்
தருமறைமுனிவனுமாண்டையானென
வினாவின்வந்திண்டினர்விரகினெய்தினர்
பரசனைவணங்கினர்பரியுந்நெஞ்சினர்.

(இ-ள்.) வரன்முறை-சம்பிரதாயமாக, தெரிந்துணர் - அறிந்துள்ள, மறை
யின்மாதவத்து - வேதங்களிலுரைக்கப்படுகின்ற சிறந்ததவத்தினையுடைய, அரு
மறைமுனிவனும்கூற, வினாவின்வந்தினர்-அலோசனையின்பொருட்டு வந்தவர்கள், பரி
யுந்நெஞ்சினர் - வருந்துகின்ற மனத்தினையுடையவராய், விரவின்வந்து எண்டி
னார்-வினாந்துவந்து நெருங்கி, பரசனை வணங்கினர்-பரசாழ்வானை வணங்கினார்
கள்-எ-று.

௧

மந்திரக்கிழவருநகராநந்தருந்
தந்திரத்தலைவருந்தரணிபாலருந்
அந்தரமுனிவரோடறிஞர்யாவருந்
சுந்தரக்குரிசிலைமரபிற்சுற்றினர்.

(இ-ள்.) சுந்தரக்குரிசிலை-அழகிய அரசகுமாரனாகிய பரசாழ்வானை, மந்திரக்
கிழவரும்-மந்திராலோசனைக்குரியவர்களும், நகராநந்தருந் - நகரவாசிகளும், தந்
திரத்தலைவரும்-சேனாதிபதிகளும், தரணிபாலரும் - அரசர்களும், அந்தரமுனிவ
ரோடு - அந்தரசாரிகளான முனிவர்களுடன், அறிஞர்யாவரும் - எல்லாவிடேகி
களும், மரபில்-மறைமையாக, சுற்றினர்-சூழநின்றனர்-எ-று.

௨

சுற்றினாரிநுந்துழிச்சுமந்திரப்பெயர்
பொற்றடந்தேர்வலான்புலமையுள்ளத்தான்
கொற்றவற்குறுபொருள்குறித்தகொள்கையான்
முற்றணர்முனிவனைமுகத்துநோக்கினான்.

(இ-ள்.) சுற்றினாரிநுந்துழி - சூழ்ந்திருந்தவுடனே, பொன்தடந்தேர்வ
லான்-பொன்னுலாகிய பெரியதேர்வலானும், புலமையுள்ளத்தான் - தூலுணர்வி
னையுடைய உள்ளமுடையவனும், கொற்றவற்கு-அரசனுக்கு, உறுபொருள்-உண்
டாகும் பொருளை, குறித்தகொள்கையான் - எண்ணியஎண்ணத் தினையுடையவ
னும்அழகிய, சுமந்திரப்பெயர் - சுமந்திரமென்னும் பெயருடைய, பொன்தடம்
தேர்வலான்-பொன்மயமான பெரியதேரோட்டுதலில் வல்லுனன், முற்றணர்
முனிவனை-எல்லாமுணர்ந்த வசிட்டனுடைய, முகத்துநோக்கினான்-முகத்தைப்
பார்த்தான்-எ-று.

௩

கோக்கினற்சமந்தாணவலலுற்றதை
வாக்கினுன்றியேயுணர்ந்தமாதவன்
காக்குதியுலகுநின்கடனதாமெனக்
கோக்குமரணுக்கதுதெரியக்கூறுவான்.

(இ-ள்.) சமந்திரன்கோக்கினல் துவலல்லுற்றதை - சமந்திரனாகிய ஈந்திரி
கட்பார்வையினால் கூறியதனை, வாக்கினுன்றியே யுணர்ந்தமாதவன் - வாக்கிந்
திரியத்தாலன்றியுணர்ந்த வசிட்டன், நின்கடனதாம்-உனது கடமையாம், உலகு
காக்குதி-இவ்வுலகினைக் காப்பாயாக, என-என்று, அ.உ. - அச்சமந்திரன் ஆயிட்டு
ராயத்தினை, கோக்குமரனுக்கு-அரசுமாரனாகிய பரசாழ்வானுக்கு, தெரியக்கூறு
வான்-விளங்க உரைக்கின்றான்-எ-று.

வேதியரருந்தார்விருத்தர்வேந்தர்கள்
ஆதியர்நின்வயினைடந்தகாரியம்
நீதியுந்தருமமுநிதுவநீயிது
கோதறுகுணத்தினுள் மனத்துட்கோடியால்.

(இ-ள்.) வேதியர்-மறையவர்களும், அருந்தவர்-முனிவர்களும், வீரத்தர்-
கீழவர்களும், வேந்தர்கள் - அரசர்களும், ஆதியர் - முதலானவர்கள், நின்வயின்
அடைந்தகாரியம்-நின்னிடத்துக்கு வந்தகாரியம், நீதியுள்-நீதியையும், தருமமும் -
தருமத்தையும், நிறுவ-நிலைநாட்டுதற்கேயாம், கோதறுகுணத்தினுள்-சூற்றம்
றகுணத்தினையுடைய பரதனை, நீதிது-நீதினை, மனத்துட்கோடி - மனத்துள்
கொள்வாயாக-எ-று.

தருமமென்றொருபொருடந்துநாட்டுதல்
அருமையென்பதுபொரிதறிநியையநீ
இருமையுந்தருவதற்கையவநீண்டிது
தெருண்மனத்தார்செயுஞ்செயலிதாருமால்.

(இ-ள்.) தருமம்என்று-அறம்என, ஒருபொருள்தத்து - ஒருபொருளையுண்
டாக்கி, நாட்டுதல் அருமைஎன்பது - நிலைநாட்டுதல் அருமையானது என்பது,
ஐய-ஐயனே, நீபெரிது அறிதி-நீ யிகவும்அறிவாய், இருமையும்-இம்மைமறுமை
களாகிய இரண்டினையும், தருவதற்கு-கொடுப்பதற்கு, இதுசண்டு-இது இவ்விட
த்தில், இயைவது-பொருந்துவது, எது - இச்செயல், தெருண்மனத்தார்செயல்
ஆதும்-அறிவினையுடைய மனத்தினர்இயற்றும் செய்கையேயாம்-எ-று.

ஆல்-அகச.

வள்ளுறுவயிரவாளரசில்வையகம்
நள்ளுறுசதிரிலாப்பசலுநாளொடும்
தெள்ளுறுமதியிலவிரவுந்தேவுடன்
உள்ளுறையுயிரிலாவுடலுமொக்குமே

(இ-ள்.) வன்உறு-கூர்மைபொருந்திய, வயிரவான் - வயிரமான வாட்படையினையுடைய, அரசஇல்லையகம்-அரசனையிலாத உலகம், நன்உறுகதிரிலாப் பதலும் - வானத்தினுச்சியை அடைகின்ற சூரியனிலாத பகற்காலமும், நாள் ஒழிம் தென்உறும்கிஇலாஇரவும் - நட்சத்திரங்களுடனே தெளிவினையுடைய சத்திரனிலாதஇராத்நிரியும், தேவுடன்உள் ளுறை-கடவுளுடன் உள்ளே இருக்கின்ற, உயிர்இலா உடலும்ஒக்கும்-பிராணனிலாதசரீரத்தையும்ஒக்கும்-எ-று.

தேவர்தம்முலகினுநீனைசெய்துழல்
மாவலியவுணர்கள்வைகுநாட்டினும்
ஏவெவையுலகமென்றிசைக்குமன்னவை
காவல்செய்தலைவராயின்மைகண்டிலம்.

(இ-ள்.) தேவர்தம்உலகினும் - தேவர்களுடைய உலகத்தும், தீமைசெய்து உழல்-கொடுமைகளைச்செய்துசஞ்சரிக்கின்ற, மாவலி-மிக்கவன்மையினையுடைய, அவுணர்களைவரும்-அசுரர்கள்வசிக்கின்ற, நாட்டினும்-இராச்சியத்தினும், ஏவெவை-எவைஎவை, உலகம்என்று இசைக்குட்-உலகம்என்று உரைக்கப்படும், அன்னவை-அவைகளை, காவல்செய்த-காக்கின்ற, தலைவரை-அரசர்களை, இன்மைகண்டிலம்-இல்லாமைமையக்காணோம்-எ-று.

௮

முறைதெரிந்தொருவகைமுடியநோக்குறிந்
மறையவன்வகுத்தனமண்ணில்வானிடை
நிறைபெருந்தன்மையினிற்பெசெல்வன
இறைகளைமில்லனயாவகாண்கிலம்.

(இ-ள்.) முறைதெரிந்து-முறைமையையுணர்ந்து, ஒருவகை-ஒருவாறாய் முடியநோக்குறிந்-முற்றிலும்பார்த்தால், மறையவன்-பிரமன், வகுத்தன-படைத்த, மண்ணில்-பூமியிலும், வானிடை-ஆகாயத்திலும், நிறை-நிறைந்த, பெருந்தன்மையில்-பெரியதன்மையில், நிற்பெசெல்வன-நிற்பனவும்செல்வனவும், இறைகளை-தலைமைகளை, இல்லன-இல்லாதவை, யாவை-எவை, காண்கிலம்-கண்டோமில்லை-எ-று.

௯

பூத்தநாண்மலரயனாதிப்புண்ணியர்
ஏத்துவான்புகழினரின்றுகாறுங்கூ
காத்தனர்பின்னொருகளைகணின்மையால்
நீத்தநீருடைகலநீரதாகுமால்.

(இ-ள்.) பூத்தநாண்மலர்-உன்றலர்ந்தாமரைமலரிவிருக்கின்ற, அயன்ஆதிப்புண்ணியர்-பிரமன்முதலிய தேவர்கள், ஏத்தும்-துதிக்கும், வான்புகழினர்-உயர்ந்தபுகழினையுடையவர்கள், இன்றுகாறும்-இதுவரையும், கூகாத்தனர்-உலகினைக்காத்தார்கள், பின்-அவர்களுக்குப்பின்னர், களைகண்இன்மையால்-ஆதாரமில்லாமையால், நீத்தநீர்-கடலில், உடைகலம்நீராகும்-உடைந்தகப்பலின் தன்மையாகும்-எ-று. ஆல்-அசை.

உந்தையோலிறந்தனனும்முனித்தனன்

வந்ததுமன்னைதன்வரத்தின்மைந்தரீ

அந்தமில்பேரரசளித்தியன்னது

சிந்தனையெமக்கெனத்தெரிந்துகூறினான்.

(இ-ள்.) உத்தையோ-உனது தந்தையோ, இறந்தனன் - இறந்தான், உன் முன்னீத்தனன்-உன்சமயன் துறந்தனன், வந்ததும்-இவ்வாறுண்டாகியதும், அன்னைதன்வரத்தில்-மாதாவினது வரத்தால், மைந்தா-பரசனே?, நீஅந்தம்இல்பேர் அரச-நீ அழிவற்ற பெரியஅரசனை, அளித்தி-காப்பாய், அன்னது-அவ்வாறுகாத்தல், எமக்குச்சிந்தனை-எமக்கு எண்ணமாகும், என - என்று, தெரிந்துகூறினன்-உணர்ந்துரைத்தான்-எ-று.

கக

தஞ்சமில்வுலகநீதாங்குவாயென

செஞ்சுவேமுனிவரன்செய்யக்கேட்டலும்

நஞ்சினை நுகொனநடுங்குவாரினும்

அஞ்சினையாந்தனனருவிக்கண்ணினான்.

(இ-ள்.) தஞ்சம்-அடைக்கலம், இவ்வுலகம்-இவ்வுலகத்தினை, நீ தாங்குவாயென-நீ ஆள்வாயென்று, செஞ்சுவே-முறையாக, முனிவரன்-வசிட்டன், செய்யக்கேட்டலும்-கூறக்கேட்டலும், அருவிக்கண்ணினான் - நீரொழுதுங் கண்ணினையுடைய பரதாழ்வான், நஞ்சினைநுகர்வான்-விடத்தினை உண்ணென்று கூற, நடுங்குவாரினும்-நடுங்குகவாரினும், அஞ்சினன்-அயர்ந்தனன்-அஞ்சிச்சொந்தான்-எ-

நடுங்கினதைத்தமொறிநாட்டமும்

இடுங்கினன்மகனிரினிநாங்குநெஞ்சினன்

ஒடுங்கியவுயிரினனுணர்வுகைதரத்

தொடங்கினனரசவைக்குள்வஞ்சொல்லிவான்.

(இ-ள்.) நடுங்கினன்-நடுங்கி, நாதமொறி-நாவுந்தமொறுற்று, நாட்டமும்-கண்களும், இடுங்கினன்-ஒடுங்கி, மகனிரினி - பெண்களைப்போன்று, இரங்கும்-வருந்துகின்ற, நெஞ்சினன்-மனமுடையனும், ஒடுங்கிய-அடங்கப்பெற்ற, உயிரினான்-பிராணனையுடைய பரதாழ்வான், உணர்வுகைதர - அறிவு ஆதாரமாகநிற்க, அரசவைக்கு-இராசசபையினருக்கு, உள்வம்சொல்லுவான் - தனதப்பிராயத்தினை உரைத்தற்கு, தொடங்கினன்-ஆரம்பித்தான்-எ-று.

கக

வசிட்டன்வழியாய் சபையோருரைத்த மொழிகள் தனக்கு வெகு கொடியதாகத்தோன்றினமையால் நடுக்கமும், நாததமொற்றமும், மகனிரினி ரங்கு நெஞ்சமும் உடையனாகிச் சொந்தானென்றும் பின்னர் அறிவு துணைநிற்கத் தைரியங்கொண்டு பேசத்தொடங்கினான் என்றும் இது குறிப்பித்தல் காண்க.

முன்றுலகினுக்குமோர்முதல்வனுய்முதல்

தோன்றினனிருக்கயான்மகுடஞ்சூடுதல்

சான்றவருரைசெய்த்தருமரதலால்

ஈன்றவள்செய்கையினிழைக்குண்டாகுமோ.

(இ-ள்.) மூன்று உலகினுக்கும் - சுவர்க்கம் த்தியபாதானமென்னும் மூன்று
லோகங்களுக்கும், ஓர்-ஒப்பற்ற, முதல்வன் ஆய்-தலைவன் ஆகி, தோன்றினன்-அவ
தரித்த ஸ்ரீராமன், இருக்க-இராச்சியபாரத்தினை வகிக்காதிருக்க, யான் மருடம்
குடிதல் - பின்பிறந்த யான் முடிதரித்துக்கொள்ளுதல், சான்றவர் - உயர்க்தோர்,
உணாசெய் - சொல்லியருளிய, அத்ருமம் ஆதலால் - அந்த த்ருமமுறையினதாத
லால், ஈன்றவன்செய்கையில்-பெற்றவன்செய்கையில், இழுக்கு - தாழ்வு, உண்
டாகுமோ-உண்டாகுமோ?-எ-று. கச

அடைவருங்கொடுபெயென்னனைசெய்கையை

நடைவருந்தன்மைமநீர்நன்றிவதனறிமால்

இடைவருங்காவுபீண்டிரண்டுநீத்தது

கடைவருந்திறந்திக்குகியினுட்கியே.

(இ-ள்.) அடைவு அரும் - அடைதற்கரிய, கொடுமை - பொல்லாகுகின்றயு
டைய, என் அன்னைசெய்கையை - என் மாதாவின்செய்கையை, நடைவருந்தன்
மைநீர்-நன்னடையினையுடைய நீங்கள், நன்று இது என்றிமால் - நல்லது இது
என்று கூறவீரகள்ளால், இடைவருகாவம் - இடையேவரானின்ற கோதத்துவா
பரங்கனாகிய நற்காவங்கள், என் இரண்டுநீத்தது - இப்பொழுது அவ்விரண்
மே ஒழிந்தது, உடைவு அரும் திகெறி-அழிவற்ற கொடியமார்க்கத்தையுடைய,
கலியன்-கலியுகத்தின், ஆட்சியா-அரசாட்சியோ?-எ-று. கரு

வேத்தவையிருந்தநீர்விபலனுந்தியில்

பூத்தவன்முதலியடிபட்டோனறினார்

மூத்தவரிருக்கவே முறைமையானிலம்

காத்தவருளரொளிற்காட்டிக்காண்டிரால்.

(இ-ள்.) வேத்து அவை இருந்தநீர்-அரசசபையிலிருந்த நீங்கள், விமலன்-
பரிசுத்தனாகிய நாராயணனது, உந்தியில்பூத்தவன்முதலிய-திருநாபிக்கமலத்தில்
அவதரித்த பிரமாமுதலிய, புதியுத்தோன்றினார்-உலகில் பிறந்தவர்கள், மூத்தவ
ரிருக்கவே-முதலிறபிறந்தவர்களிருக்க, முறைமையால்-நியாயப்படி, கிலமகாத்த
வர் உள்ளாளில்-பூமியை ஆண்டவர்கள் இருந்தால், காட்டிக்காண்டிர்-விளக்கிக்
காண்பியுங்கள், ஆல்-அசை-எ-று. கச

விமலன் உந்தியிற்பூத்தவன்முதலிய என்பதற்கு விமலனது உக்தியிற்ரு
ன்றிய பிரமனால் உண்டாக்கப்பட்ட என்றும் உணாக்கலாம் முதலுதல்-சிருடி
யில் முற்பட்ட நிற்பல்.

நன்னெறியென்னினுநாணிந்நானில

இன்னுயிர்ப்பொறைசுமந்திருந்துவாழ்கிலேன்

அன்னவன்றனைக்கொணர்கதலங்கன்மாமுடி

தொன்னெறிமுறைமையிற்சூட்டிக்காண்டிரால்.

(இ-ள்.) நல்கெறி என்னினும்-நீங்கள் உணாப்பன நன்மார்க்கங்களையாயி
லும், நான் இந்நாளிலத்து - யான் இந்நிப்பூமியில், இன்உயிர்பொறைசுமந்து

இனிய உயிராகிய சுமையைச் சமந்துகொண்டு, இருந்துவாழ்விவேன்-இருந்துவாழேன், அன்னவன்னைக்கொணர்ந்து - அவ்விராகவளை அழைத்துக்கொண்டுவந்த, தொல்கெறிமுறைமையில் - புராதனசம்பிரதாயமுறைமையில், அவங்கல்மா முடி-மாலையொகேடின் சிறந்த மருடத்தினை, சூட்டிக்காண்டிர்-தரித்துக்காண்டின்களாக, ஆல்-அசை-எ-று. ௧௭

ஆன்மெனிலவனொடுமரியகாணிடை
நின்றினிதிருந்தவநெறியினுற்றுவென்
ஒன்றினியுரைப்பினென்னுயிராகீக்குவென்
என்றனென்றபேரதிருந்தபேரவை.

(இ-ள்.) ஆன்மெனில்-அவ்வண்ணமன்றேல், அரியகாணிடை-செல்லுதற்கரிய வனத்தில், அவனொடுமின்றி-அவ்விராகவனாடனேகலந்து, இனிது-இனிமையாக, இருந்தவம்-பெரியதவத்தினை, நெறியின்-ஆறுதலேன்-முறைப்படிச்செய்வேன், இனி ஒன்று உரைக்கில்-இனி வேறொன்றை உரைத்தால், என்உயிரை-எனது பிராணனை, நீக்குவன் என்றனன் - ஒழிப்பெனென்று கூறினான். என்றபேரது-அவனிவ்வாறு கூறியவுடன், இருந்த பேரவை அவ்கிருந்த பெரியசபையினர்-எ-று. அவை-அவையினுள்ளார்க்குறித்தமையான் ஆகுபெயர். ௧௮

ஆன்றபேரரசனாநிருப்பவையனும்
என்றன் மணிமுடியேந்தல்வேந்தநீ
வான்றொடர் திருவினைமறுத்திடன்னிபாந்
தோன்றல்களையாருவார்நின்றிறேன்றினார்.

(இ-ள்.) ஆன்றபேர் அரசனும் இருப்ப - அகன்ற பெரிய அரசனை யுடைய சக்கரவர்த்தியும் உயிருடனிருக்க, ஐயனும் மணிமுடி ஏந்தல்வன்றனன்-ஸ்ரீராம பிரானும் மணிமகுடத்தினை நீகுவிதலை யங்கீகரித்தனன், வேந்தநீ - அரசனேநீ, வான்றொடர் திருவினைமறுத்தி - சொர்க்கசம்பந்தமான இவ்வரசனை மறுக்கின்றாய், நின்றிறேன்றினார்-உன்னிடத்துப் பிறத்தவர்களாய், மன்னினம்தோன்றல்களையாருவார்-அரசுக்குரிய இளக்குமாரர்கள் எவர்களிருக்கின்றார்கள்-எ-று.

ஆழியையருட்டியுறங்கன்போற்றியும்
வேள்வியையியற்றியும்வளர்க்கவேண்டுமோ
ஏழிதேனேடேழெனுமுலகுமெஞ்சினும்
வாழியநின்முகமென் னவாழ்த்தினார்.

(இ-ள்.) ஆழியையருட்டியும் - ஆக்கிவைக்கரசுநினை நடத்தியும், அறங்கன்போற்றியும்-தருமங்களைச்செய்தும், வேள்வியை இயற்றியும்-யாகங்களைச்செய்தும், வளர்க்கவேண்டுமோ-வளர்த்தல்வேண்டுமோ, ஏழிதேனேழென்னும்-பதினென்கொண்டனாகத்தப்படுகின்ற, உலகும்எஞ்சினும்-உலகங்களும்அழிந்தாலும், சின்

புகழ்வாழிய-நினது கீர்த்தி வாழக்கடவது, என்று வாழ்த்தினர் - என்றுரைத்து வாழ்த்தினார்கள்-எ-று.

௨௦

குரிசிலுந்தம்பியைக்கூனிக்கொண்டலின்
முரசுரைநந்திநகர்முறைமையேந்தனைத்
தருதுமின்டென்பதுசாற்றித்தானைய
வினாவினிலெழுகெனவிளம்புவாயென்றான்.

(இ-ள்.) குரிசிலும்-பாசாழ்வானும், தம்பியைக்கூவி-சத்தருக்களை அழைத்து, கொண்டலின்-மேகமுழக்கம்போல, முரசு அறைந்து-முரசினை அடித்து, இந்நகர்-இந்த அயோத்திமாநகரத்திற்கு, முறைமையேந்தனை-நியாயமான அரசனான ஸ்ரீராமபிரானை, தருதும் ஈண்டு என்பதுசாற்றி - அழைத்துத்தருகின்றோம் இவ்விடத்திலென்பதையுரைத்து, தானைய - சைனியங்களை, வினாவினில்-சீக்கிரமாக, எழுகென - பிரயாணமாகுக என்று, இயம்புவாய் என்றான்-சொல்லுவாய் என்றுகூறினான்-எ-று.

௨௧

நல்லவனுரைசெயநம்பிகூறலும்
அல்லலிலமுங்கியவன்பின்மாநகர்
ஒல்லெனவினாத்ததாலுயிரில்யாக்கையைப்
சொல்லெனுமடிர்தினுறுவித்ததென்னவே.

(இ-ள்.) நல்லவன் உரைசெய - பரதாழ்வான் இவ்வாறுரைக்க, நம்பிகூறலும் - சத்தருக்களின் அவ்வாறேகூறுதலும், அல்லலில் அழுகிய - துன்பத்தினால் வருந்திய, அன்பின்மாநகர்-அன்புடைய சிறந்த அயோத்திமாநகரம், உயிரில்யாக்கையை-உயிரற்ற உடலானது, சொல்லெனும் - நிறைமொழிமாந்தரின் அதுக்கிரகமொழிஎனும், அமிர்தினால்-அமிர்த்தத்தினால், துளித்ததென்ன-துளித்தாற்போன்று, ஒல்லெனவினாத்தது-ஒல்லென ஒலித்தது, ஆல்-அசை-எ

துளித்தல்-ஈண்டு உயிர்பெற்றுக் கண்ணீர்வார்தல், கண்ணீர்வார்தலானந்த மிகுதியால் - துளிர்ந்தலென்னும் கிராமமியமொழி துளித்ததென நின்றது என்றுகொள்ளினும் ஆம், துளிர்ந்தல்-உயிர்பெறுதல்.

அவித்தவைம்புலத்தவராதியாயுளப்
புவித்தலையுயிரொலாமிராமன்பொன்முடி
கவிக்குமென்றுரைக்கவேகளித்ததாலது
செவிப்புலநுகர்வதோர்தெய்வத்தேன்கொலாம்.

(இ-ள்.) அவித்த ஐம்புலத்தவர் ஆதி ஆயுள-அவிக்கப்பெற்ற ஐம்புலன்களையுடைய முனிவர்களாதியாயுள்ள, புவிதலை உயிர்எலாம்-பூமியினிடத்துவாரும் உயிர்கள் அனைத்தும், இராமன்-ஸ்ரீராகவன், பொன்முடிகவிக்கும் என்றுரைக்கவே-கவரணகிரீடம்தரிப்பான் என்றுகூறுதலும், களித்தது - சந்தோஷமடைந்

தது, அது-அம்மொழி, செவிபுலம்துகர்வதுஓர் - காநின் வழியாக அநுபவிக்கத் தக்க ஒட்பற்ற, தெய்வம்தேன்கொல்ஆம்-தெய்வீகமான தேனாகஇருக்கலாம்-எறு

எல்லாருக்கும் ஸ்ரீராமன் பொன்முடிதாங்கி அரசபுரிதலில் விரும்பமென் பதனை இக்கவி விளக்கிற்றல் காண்க.

படுமுரசறைந்தனர் பரதன் தந்த முனைச்
கொடிகரத்தருமவற்கொணரச்சேனையை
முடுகுகவென்றசொன்மூரிமாநகர்
உடுபதிவேலையிணையர்போன்றதே.

(இ-ள்.) படுமுரசு அறைந்தனர் - வாரிணாக்கட்டப்பட்ட முரசினை அடிப் பவர்கள், பரதன் தம்முனைசெடிகரத்தரும் - பரதாழ்வான் தனதுமுத்தவனாகிய ஸ்ரீராமபிரானை கொடிகளையுடைய நகரிற்ரு அழைத்துவருவான், அவன்கொணர-அவ்விராகவனை அரசமுறைப்படி அழைத்துவருதற்கு, சேனையை-சைரியங்களை, முடுகுக-செல்லுக, என்றசொல்-என்றவசனம், மூரிமாநகர்-இருந்த அப் பெரியநகரத்திற்கு, உடுபதி-சந்திரன், வேலையின்உதையம்போன்றது-பாற்கடலில் உதித்ததனையொத்தது-எறு.

உசு

சந்திரேரதயத்தினைக்கண்ட பாற்கடல் - அவாவிடுமெய்யுமாறு அயோத்திமா நகரமும் சந்தோஷமடைகாட்டி நின்றதென்பது கருத்து.

எழுந்ததுபெரும்படையேழுவேலையின்
மொழிந்தபேரழியின்முழங்குமுந்தெயு.
அழிந்ததுகேசயன்மடந்தையசைபேரய்க்
கழிந்ததுதயர்நெடுங்காதாண்டயே.

(இ-ள்.) மொழிந்தபேர் ஊழியின் - சொல்லப்பட்ட பெரியஊழிகாலத் தில், எழுவேலையின்-அத்தசாகரங்களைப்போல், முழங்கி-ஆரவாரித்துக்கொண்டு, பெரும்படை-மிகுந்தசைரியங்கள், எழுந்தது - பிரயாணமாகி, முந்துஎழு-முன்னேசெல்ல, கேசயன்மடந்தை ஆசை-கைகேயியின் ஆசையானது, அழிந்தது-கெட்டது, தயர்-பிறருடையதுன்பம், போய்கழிந்தது - சென்றெழிந்தது, நெடும்காதல்-மிகுந்த ஆசையானது, தூண்ட-தூண்டிவைச்செய்ய-எறு.

உரு

நெடும்காதல்தூண்ட-எப்பொழுது காண்போமென்னும் பெரியகாதலானது எச்சரிக்க, மொழிந்தபேர் ஊழியின் எழுவேலையின் - நூல்களுணக்கின்ற பிரளயகாலத்து எழுகடல்களைப்போல, பெரும்படை-பெரியசேனை, முழங்கி-ஆரவாரித்துக்கொண்டு, முந்துஎழு-முன்னேபோதற்கு, எழுந்தது - எழுகின்றது, (உடனே) கேசயன்மடந்தை-கைகேயிக்கு, ஆசை அழிந்தது-பரதனுலகள்ளவா னென்றிருந்த ஆசையகன்றது, போய்கழிந்தது தயர் - திரும்பவந்துபுகுந்தது துக்கம் என்றுமுணாக்கலாம், போய்கழிந்தல்-சென்றழிந்ததல்.

பண்ணிபகடுதேர்புரவிபண்டியும்
மண்ணினை மறைத்தனவளர்ந்தமர்க்கொடி.
விண்ணினை மறைத்தனவிரிந்தமர்த்துகள்
கண்ணினை மறைத்தனகமலத்தோனையே.

(இ-ள்.) பண்ணினை - அலங்கரிக்கப்பட்ட, பகடு-யானைகளும், தேர்-இரதங்
களும், புரவி-குதிரைகளும், டண்டியும்-உண்டிகளும், மண்ணினை - பூமியை,
மறைத்தன-மறைத்தன, வளர்ந்தமர்கொடி-வளர்ந்த பெரிட்கொடிகள், விண்ணி
னை மறைத்தன-ஆகாயத்தினை மறைத்தன, விரிந்தமர்த்துகள்-அகன்றெழுந்த மிகு
ந்தபுழுதிகள், கமலத்தோனை-சீரமானது, கண்ணினை-நயனங்களை, மறைத்தன-
மறையச்செய்தன-எ-று.

உ-க

கமலத்தோன் என்பதற்கு - காமலாமலர்நையுடைய சூரியனை என்னினு
மீழுக்காது.

ஈசனியவ்வுலகினையழிக்குநாளொழும்
ஔசையினிமிர்ந்துளதொல்லென்பேரொலி
காசையில்கரியவற்காணமுண்டெழும்
ஔசையினிமிர்ந்ததவ்வனிகராகியே.

(இ-ள்.) ஈசன் இவ்வுலகினை - ஈசன் இந்த உலகத்தினை, அழிக்கும்நாள்-
அழிக்கின்றகாலத்தில், எழும் - உண்டாகின்ற, ஔசையில்-பேரொலியைப்போல,
நிமிர்ந்துளது-உண்டாகியது, ஒல் எல்பேர் ஒலி - ஒல்லென்கின்ற பெரிய ஔசை,
(அப்பொழுது) காசை இல் - குற்றமில்லாத, கரியவன்காண-பூரீராமனைத் தரி
சித்தற்கு, முண்டெழும் - மிகுந்துண்டாகின்ற, ஔசையில்-விருப்பத்துடனே,
நிமிர்ந்தது-எழுந்தது, அவ்வனிகராகி-அந்தச் சேனையின் பிரிவுகள்-எ-று. உஎ

இராகிசனாவன-இரதம், கசம், தரகம், பதாதி என்பனவாகிய இவைகள்.

படியொடுதிருநகர் துறந்துபன்மரம்
செடியொடுகொடுவனநோக்கிச்சேதையாம்
கொடியொடுநடந்தவக்கொண்டலாமெனம்
படியொடுநடந்தனபெருக்கைவேழமே.

(இ-ள்.) படிஒடுதிருநகர்துறந்து-இந்தப்பூமியினுடன் அயோத்திககரத்தி
னையுந் துறந்து, பன்மரம் செடிஒடு - பலமரங்களையும் செடிகளையும்உடைய,
கொடுவனநோக்கி-கொடியகாட்டினைக்குறித்து, சேதை ஆம்-சேதைஆகிய, கொ
டிஒடுகடந்த-பெண்கொடி உடனேசென்ற, கொண்டல் ஆம்என - மேகவண்ண
னாகிய பூரீராமனைப்போல, படி ஒடு நடந்தது - பெண்யானையுடனே சென்றது,
பெருக்கைவேழம்-துதிக்கையினையுடைய ஆன்பானை-எ-று. ஏகாதம்-ஈற்றைசை.

ஆய்நாயனையை இராகவனாகவும், பெண்ணாயனையை பிராட்டியாகவும் நடைக்கும், தோற்றத்திற்குமாக ஏகதேசவுருவகஞ்செய்தலினின்று ஏகதேசவுருவகலணி, படியைத்தறக்கினும் திருநகரினைத்தறத்தல் அரிதாதலில் பழ யொடு திருநகர்என்றார். திருநகர்-திருவினையுடைய நகர், திரு-சம்பத்து.

சேற்றிளமமாலர்கிறந்தவாமொனக்
காற்றளம்பொலிதருகண்ணிமாரொடும்
ஏற்றிளம்பிடிக்குலமிகலிலின்னடை
தோற்றிளம்களினாச்சுமப்பபோன்றவே.

(இ-ள்.) சேற்று இளம் மமாமலர் - சேற்றினில் இளந்தாமமாமலர், சிறத்த ஆமனன - விளங்கிவர போல, கால்தளம்பொலிதரு கண்ணிமார் ஒய்-கால்களில் செம்பஞ்சுக்குழம்பு விளங்குகின்ற மென்சுளுடனே, இளம்பிடிருலம்-இளமையினையுடைய பெண்ணைக்கூட்டங்கள், இகலில்ஏற்று - படியுடனெதிர்த்து, இன்னடை-இனியநடையல், தோற்று-சொல்லியுற்ற, இளமகளினா-வென்ற இளம்பெண்களை, சுமப்பபோன்ற-சுமத்தலை ஓத்தல-ஏறு. ௨௬

வேதனைவெயிற்கதிர் தணிக்கமென்மனமுந்
சிதநீர்கொடுநெடுங்கொடியுஞ்சென்றன
கோலம்கு வஞ்சிலையவன்கோலங்காண்கிலா
மாநரினுடங்குவவர்ப்பில்கொடியே.

(இ-ள்.) வேதனை-உஷ்ணத்தினையுடைய, வெயில்கதிர் - சூரியகிரணத்தினை, தணிக்கா-தணித்தற்சு, மெல்மழைசிதநீர்கொடு-மெல்லியமழையினது குளிர்ச்சியான சலந்தினைக்கொண்டு, நெடுங்கொடியும் சென்றன - பெருங்கொடிகளுஞ்சென்றன, கோதைமெச்சிலையவன்-நாணியினையுடைய மெவ்வியகோதண்டத்தோடுகூடியபூராமபிரானது, கோலம்காண்கிலா-திருவுருவக்கோலத்தினைத்தரிசியாத, மாநரின்-பெண்களைப்போல, வரம்பிடுவ்கொடிதுடங்குவ-அளவற்ற கொடியாடைகள் துவளுகின்றன-ஏறு. ௩௦

பூராமபிரானைக்காணவிழைந்து காணாது வருந்துமாதர் துவளுங் கொடியாடைக் கிணையாயினர். இது தொழிலுவமையனினி.

வெண்மதியீச்செலமேகமூர்த்தென
அண்ணல்வெங்கதிரவனளவின்மூர்த்தியாய்
மண்ணிடையிழிந்தொருவழிக்கொண்டாலென
எண்ணருமன்னவர்களிறிநேகினார்.

(இ-ள்.) வெண்மதி-வெள்ளியசுத்திரன், மீசெல-மேலேசெல்லாநிற்ப, மேகம்-மேகமானது, ஊர்ந்துஎன-மூர்ந்தாற்போலவும், அண்ணல்-பெருமைபொருந்திய, வெங்கதிரவன்-வெப்பத்தினையுடைய சூரியன், அளவுவில் மூர்த்தியும்-அளவற்ற உருவினரும், மண்ணிடை-இழிந்த-பூமியில்திறங்கி, ஒருவழிகொண்

டால்என-ஒரோமார்க்கத்திற்சென்றற்போல, என்அரும்மன்னவர்-கணக்கில்லாத அரசர்கள், களிற்றின்-யானையின்மீது, ஏகனா-சென்றார்கள்-எ-று. ௩௧

வெண்மதிமேற்சேறல் - அரசர்தலைமீது பிழக்கப்படுகின்ற குடைகட்டும் மேகம் கீழூர்தல் அவர்கள் ஊர்ந்துசெல்லும்காண்கட்டும் உவமையாயினகாண்க.

தேர்மிசைச்சென்றதோர்சிந்துசெம்முக்க
கார்மிசைக்கழிந்ததார்கலியொர்கார்க்கடல்
ஏர்மிசையிவுளிமேலேகிற்பெருங்கணும்
பார்மிசைப்படர்ந்ததுபதாதிப்பொளவமே.

(இ-ள்.) ஓர்சிந்து-ஒருகடல், தேர்மிசை-இரதர்நின்மீது, சென்றது-போயது, ஆர்கலி-எற்றொருகடல், செம்முக்ககார்மிசை - சென்றியான சிந்துரமணியப்பெற்ற மேகம்போலும் யானையின்மீது, சுழிந்தது - சென்றது, ஓர் - ஒரு, கார்கடல் - கரியகடலானது, ஏர்மிசை-இவுளிமேல் - மிக்க அழகினையுடைய குதியையின்மீது, ஏகிற்று - சென்றது, எங்கணும் - எவ்விடத்திலும், பதாதிபொளவம்-காலாட்படையாகிய சமுத்திரம், பார்மிசைப்படர்ந்து-பூமியின்மீது சென்றது-எ-று. ௩௨

கடல்புனாவன-கடல்போன்ற சதுரங்க சைகியங்கள்.

தாரையுஞ்சங்கமுந்தா வங்கொப்பொரி
வார்மிசைப்பம்பையுந்துடியுமற்றவுர்
பேரியுமியம்பலசென்றபேதைமயப்
பூரியர்குழாத்தீடையறிஞர்போலவே.

(இ-ள்.) பேதமை-அறியாமையையுடைய, பூரியர் - கீழ்மக்களின், குழாத்து இடை-கூட்டத்தின் நடுவில், அறிஞர்போல-விவேகிகளைப்போல, தாரையும்-தாரைகளும், சங்கமும்-சங்கங்களும், தாளம்-தாளங்களும், கொம்புஒடு-கொம்புடன், வாரமிசைப்பம்பையும்-வாரினை மேலீட்டுள்ள பம்பையும், துடியும்-உடுக்கையும், மற்றவும்-மற்றள்ளவைகளும், பேரியும்-பேரிகையும், பலஇயல்-பலவிதமாக, சென்ற-ஒலித்துச்சென்றன-எ-று. ௩௩

பூரியர்குழாத்துப்புக்க வறிஞருக்கொருவழிப்பட்டுநிற்குந் தன்மையின்மைபுண்மையின் ஒருவழிப்படா வாச்சியங்கட்கவாதிருமுகமையாயிற்று.

தாவருநாண்முதலணியலாற்றைக
மேவருகலங்களைவெறுத்தமேனியர்
தேவருமருள்கொளத்தொடியுங்காட்சியர்
பூவுதிர்கொம்பெனமகளிர்போயினார்.

(இ-ள்.) தாவரம்நான்முதல்-கேடுவந்தாளுக்கு முதல்தான் தரித்த, அணி அலால்-ஆபாணமல்லாமல், தக்கமேவரும்-தகுதிபொருந்திய, கலங்களை-ஆபாணங்களை, வெறுத்தமேனியர்-வெறுத்த உடலினரும், தேவரும் - தேவர்களும், மருள்கொள-மயங்கும்வண்ணம், தெரியும்காட்சியர் - தெரிவின்ற உருவினரும் ஆகி, பூஉதிர் கொம்புஎன-மலருதிர்ந்த கொம்பைப்போல, மகளிர்-அநேகம்பெண்கள், போயினார்-சென்றார்கள்-எ-று.

௩௭

கேடுவந்தாளுக்கு முதல்தாவது ஸ்ரீராமன் காட்டிற்குச்சென்றாளுக்கு முதல்தான்.

அதிர்கடல்வையகமனைத்துங்குரத்தவன்
விதிவருந்தனிக்குடைமீதினாப்படை
பொதிபலகவினகாடின் பூத்ததாழியும்
கதிர்மதிநீங்கியகங்குல்போன்றதே.

(இ-ள்.) அதிர்கடல் வையகம் அனைத்தும் காத்தவன் - சத்திக்கின்ற கடல் குழந்த உலகமுழுமையுங்காத்த சக்கரவர்த்தியின், விதிவரும் - முறைப்படியே உண்டான, தனிக்குடை-ஒப்பற்ற குடையானது, மீது இலா - மேலேகாணப்படாத, படை-சேனையானது, பொதிபலகவினகாடின்-சூழப்பெற்ற பலகுடைகளாகிய நட்சத்திரங்கள், பூத்தது-ஆகிய - தோன்றியதாழியும், கதிர்மதிநீங்கிய-சோடசகலைகளையுடைய சத்திரனில்லாத, கங்குல்போன்றது - இராததிரியை ஒத்தது-எ-று.

௩௮

விதிவருந்தனிக்குடை என்றது - சூரியவங்கிசத்து முதலரசன் காலந்தொட்டு பட்டாபிஷேகவரசர் தலைமீது பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஒப்பற்றகுடையை யாம். அது வேதமந்திரவழியாய் புனிதப்படுத்தப்பட்ட இயல்பினைபுடையதாதலின் அதற்கு விதிவரும் என்ற சிறப்படை கொடுத்தனர்.

செல்லியசெலவினாற்சிறியதிக்கெனச்
சொல்லியசேனையார் மாந்ததேயெனில்
ஒல்லியல்வேலைநீருடுத்தபாணையோர்
மெல்லியலென்றவ மெல்லியரோகொலாம்.

(இ-ள்.) செல்லிய செலவினால் - போகும்போக்கினால், திக்குசிறியஎன-திக்குச்சிறிதுஎன்று, சொல்லிய - உணக்கப்பட்ட, சேனையை - சைநியத்தினை, சுமந்ததேனில்-சுமந்ததுஆனால், ஒல்லியல் வேலைநீர் - ஒல்லென ஒலிக்கின்ற கடல்குழந்த, பாணா-இந்தபூமியை, ஒர்மெல்லியல்-ஒருபெண்என்று, என்றவர்-கூறினவர்கள், மெல்லியரோ கொல்லும்-மேன்மையானவர்களாக இருக்கலாம்-எ-

பூமி மெல்லியலானால் இத்தனைவல்லியல்பின்புடையசைநியங்களை சுமக்காது என்பது கருத்து.

(இ-ள்.) தெரிவையர்-பெண்களின், அங்குல்-நீதம்பம், விரிமணிமேகலை விரவி-ஒளிவிரிந்த மணிமயமான மேகலையொகைவந்து, ஆர்க்கில-ஆரவாரிக்கின்றில, தார்ஒலிஇல்தேர்என - கண்கிணியிலையின் ஒசைஇல்லாத இரத்ததைப் போல. பரிபுரம் ஆர்க்கில பவளம் சிறு அடி-சிலம்போசைகேட்கின்றில பவளம்போலுஞ் சிறியகால்கள். அரிஇனம் ஆர்த்தினை - உண்டுக்கட்டங்கள் மொய்த்துமுழங்காத, கமலம்அன்ன-தாமரைமலரைஒத்தன. எ-று. ஏகாரம்-ஈற்றசை.

மல்கியகேகையன்மடந்தைவாசகம்
நல்கியதரிவையர்நடுவிற்கேகொலாம்
புல்கியமலர்வடம்பூண்கிலாமையால்
ஒல்கியவொருவகைபொறையுயிர்க்கவே.

(இ-ள்.) புல்கிய-நெருங்கிய, மலர்வடம் - மலர்மலையும் முத்துமலையும், பூண்கிலாமையால்-தரிக்கப்படாமையால், ஒல்கிய-துவண்ட, ஒருவகை-ஒருவாறு. பொறைஉயர்க்க-சுமைநீங்க, மல்கிய-உளம்மிக்க, கேகையன்மடந்தைகைகேயியின், வாசகம்-வசனம், அரிவையர்நடுவிற்கேகொல்ஆம்-பெண்களின் இடைக்கே, நல்கியது-நன்மையைக்கொடுத்தது. எ-று. சக

கோமகன்பிரிதலிற்றேகாலநீத்து
தாமரைச்செல்வியுந்தவதைதேவவினாள்
காமனும்ருந்துயர்க்கடலின்மூழ்கினால்
ஆமெனநிகழ்ந்ததவ்வளவில்சேனையே.

(இ-ள்.) அவ்அளவுஇல்சேனை - அந்த அளவுற்ற சைநியங்கள், கோமகன்பிரிதலில்-அரசன் பிரித்துசென்றமையால், கோலம்நீத்துஉள-பொலிவிழந்த, தாமரைச்செல்வியும்-திருமகளும், தவத்தைமேவினாள்-தவத்தையடைந்தாள், காமனும்-மன்மதனும், அருந்துயர்க்கடலின்-அரியதுன்பசமுத்திரத்தில், மூழ்கினால்ஆமென-முழுக்கினவனைப்போல, நிகழ்ந்தது-காணப்பட்டது. எ-று. சஉ

மண்ணையும்வானையும்வங் குதிக்கையும்
உண்ணியரிமீர்கடலொக்குமென்பதென்
கண்ணினுமனத்தினுங்கமலத்தண்ணறன்
எண்ணினுநெடிதவனெழுந்தசேனையே.

(இ-ள்.) மண்ணையும்-பூமியையும், வானையும்-ஆகாசத்தையும், வயங்கு-விளங்குகிற, திக்கையும்-திசைகளையும், உண்ணிய-உண்ண, (அழிக்க) சிமீர்கடல்-மேலெழுகின்ற கடலினை, ஒக்கும்என்பதுஎன்-ஒப்பாகும்என்பதுஎன்றை, கண்ணினும்-நேத்திரத்திலும், மனத்தினும்-மனதிலும், கமலத்து அண்ணல்தன்-தாமரைமலரிலிருக்கின்ற பிரமதேவனது, எண்ணினும்-கணிதத்தினும், நெடிது-அப்பாற்பட்டது, அவன்-அவ்விடத்து, எழுந்தசேனை-எழுந்தசைனியங்கள். எ-

அலைநெடும்புனலறக்குடித்தலாலகம்
நிலைபெறநிலைநெறிநிறுத்தலானெடு
மலைகளை மண்ணுறவழுத்தலாற்றமிழ்த்
தலைவனை நிகர்த்ததத்தயங்குதானையே.

(இ-ள்.) அதயங்குதானை - அங்கு விளங்குகின்ற சேனைகள், அலைநெடும் புனல்-அலையினையுடைய மிகுந்தநீரினை, அறக்குடித்தலால்-முற்றிலும் குடித்த மையானும், அகநிலைபெற-அகத்தில்தங்கும்வண்ணம், நிலைநெறி-நிலையாகமார் க்கத்தில், நிறுத்தலால்-நிறுத்தப்பட்டமையால், நெடும்லைகளை-நெடியமலைகளை, மண்ணுற அழுத்தலால் - மண்ணில்பொருந்துமாறு அழுத்தலாலும், தமிழ்த்தலை வனை-அகத்தியமுனிகளை, ஒத்தது-ஒப்பாகியது. ௭-று.

சச

அறிஞருஞ்சிறிஞருமாதியந்தமார்
செறிபெருந்தானையுந்திருவுநீங்கலால்
குறியவன் புனலெலாம்வயிற்றிற்கொண்டநாள்
மறிகடலெர்த்ததவ்யோத்திரமாதகர்.

(இ-ள்.) அறிஞரும்-விகேகிகளும், சிறிஞரும்-சிறியோர்களும், ஆகிஅந் த மா-முதலுங்கடையுமாக, செறி-நெருங்கிய, பெருந்தானையும்-மிக்ககைசரிவமும், திருவுநீங்கலால் - திருமகளும் விலகிச்செல்லுதலால், குறியவன் - அகத்தியன், புனல்எலாம்-நீர்முழுமையும், வயிற்றிற்கொண்டநாள்-வயிற்றிலடைத்தநாளில், மறிகடல்-அலைகடலை, ஒத்தது-ஒப்பாகியது, அவ்வயோத்திரமாதகர்-சிறந்தஅயோ த்திரமாதகர். ௭-று.

ச(இ

பெருந்திரைநதிகளும்வயலும்பெட்டபுற
மரங்களும்லைகளும்பண்ணுங்கண்ணுறத்
திருந்தலிலையோத்தியாந்தெய்வமாதகர்
அருந்தெருவொத்தப்படைசெல்லாறறோ.

(இ-ள்.) பெருந்திரைநதிகளும்-மிகுந்த அலைகளையுடைய ஆறுகளும், வய லும்-வயல்களும், பெட்டபுற - விருப்பம்பொருந்திய, மரங்களும் - விருட்சங்க ளும், மலைகளும்-பருவத்தங்களும், மண்ணுங்கண்ணுற-பூமியும்காணுங்கண்ணம், திருந்தலில்-திருத்தமில்லாத, அயோத்திஆ-அயோத்திஆகிய, தெய்வமாதகர்- தெய்வீகம்பொருந்திய சிறந்தநாகரத்தின், அருந்தெருஒத்தது - அரியதெருவினை ஒத்துவிளங்கியது, படைசெல்லு-சேனைகள்செல்லும்வழி. ௭-று.

சச

தார்கடாங்கோதைதாரந்தாமந்தார்த்தகை
ஏர்கடாங்கலவைதாங்கமழந்தின்றென்பரால்
கார்கடாமெனமிகக்கடுத்தகைம்மலை
வார்கடாமல்லதம்மன்னன்சேனையே.

(இ-ள்.) கார்த்தம்தாம்என-மோங்குளேஎன்று கூறத்தக்க, கைம்மலை-யானை கனிவின்றும், வார்-ஒழுமுகின்ற, கடாம்அல்லது - மதநீர்ன்றி, அமன்னன்சேனை-அந்தபரதாழ்வானாகிய அரசனுடையசைநிபத்தில், தார்க்கள்தாம்-மாலையுளும், கோதைதாம்-கோதையும், தாமத்தாம் - தாமங்களும், தகை - தகுதியான, ஏர்க்கள்தாம்-அழகுகளும், கலவைதாம்-கலவைகளும், கமழ்க்கின்றதுஎன்பர்-மணம்விசுவிலேஎன்பார்கள். ஏ-று.

ச-எ

ஆளுலாங்கடவினாநகன்ருவக்கடல்
தோளுலாங்குண்டலமுதலெதால்லாவி
கேளுலாமின்னொளிகளார்ந்தநிலையால்
வாளுலாநுதலியர்பருங்குப்போலவே.

(இ-ள்.) வாள்உலாம்-வளிபொருத்திய, நுதலியார்-கெற்றியினையுடையபெண்களின், மருங்குல்டோல-இடைமையெழுப்ப, ஆள்உலாம் - ஆளுலாகின்ற, கடவினு-சமுத்திரத்திலும், அகன்ற - விசாலமான, அகடல் - அந்தசேனையாகிய கடலில், தோள்உலாம்-புயத்தில்வந்துகொடுகின்ற, குண்டலம்முதல்-குண்டமுதலாகிய, அணி-அழகிய ஆபரணங்கள், கேள்உலாம் - ஒன்றுடனொன்று கெருங்கிவிளங்குகின்ற, மின்னாவி-மின்னற்பிரகாசம், விளர்ந்ததுஇல்லை-விளங்கினதில்லை. ஏ-று. ஆல்-அகை.

ச-அ

மத்தளமுதலியவாங்குபல்விளம்
ஒத்தனளோருவினாநகரிலாபரில்
சித்திரச்சுவரெடுநின்றுசேனைநின்று
பத்தியைநிகர்த்துநாட்டையெய்திடவே.

(இ-ள்.) மத்தளம்முதலிய-மத்தளமுதலான, வயங்குபல்விளம்-விளங்காநின்ற பலவாச்சியங்கள், ஒத்தன-ஒத்தனவாய், சேறலில்-சேருதலினால், உனாஇல்லாமைமயில்-பேச்சுநின்றமைமால், சுவர்-சுவரில், நீட்டிய-வழுதிய, சேனை-சேனையின்வடிவமான, சித்திரபத்திரவாய்-சித்திரவரிசையை, சீகர்த்தது-ஒத்தது, அப்படையின்மட்டம்-அச்சேனையின்மட்டம். ஏ-று.

ச-க

எடறுகோதைதயர்விழிநின்றபந்தகோல்
ஊடுறவுர்த்தொழைத்துயிருணவைக
ஆடவர்க்குருப்பெருங்கவசமாய்து
காமுறைவாழ்க்கையைக்கண்ணனண்ணலி.

(இ-ள்.) காடுறைவாழ்க்கை-வனவாசத்தின, அகண்ணன் கண்ண-அவ்விநாகவன் அடையாநிற்ப. ஏடுஉறு-இதழ்கள்பொருந்திய, கோதைதயர்-மலர்மாலையணிந்த பெண்கள், விழியின்-கண்களால், எய்தகோல்-விட்டபார்வையாகிய அம்பு, உரம் - மார்பின, தொலைத்து ஊடுற - துவாரஞ்செய்து பின்புறஞ்சென்று, உயிர்-பிராணனை, உணவைக-அருந்தாதவண்ணம், ஆடவர்க்கு-புருடர்களுக்கு, அரும்பெரும்-அரியபெரியகவசமாகியது. ஏ-று.

௩௮

கனங்குழைக்கையன்மகளிற்கண்ணிய
சினங்கிடந்தெரிதலிற்றியந்தவேகொலாம்
அனங்கனைக்கொடுங்கனைகடந்தவாடவர்
மனங்கிடந்துண்கிலமகளிர்கொங்கையே.

(இ-ள்.) கடந்தஆடவர் - அயோத்தியைவிட்டு ஷனேநாக்கிச்செல்லும் புரு
டர்களின், மனம்-மனத்தில், கனங்குழை-குண்டலமணிந்த காதினளான, கைக
யன்மகளில்-கைகையினிடத்தில், கண்ணியசினம் - அடைந்த கோபம், கிடந்து
எரிதவில்-கிடந்து எரிதலால், அனங்கன் - மன்மதனுடைய, ஐங்கொடுங்கனை-
ஐந்தாகிய கொடியும்புகள், சியந்தகொல்லும்-கரிந்தனபோலும், மகளிர்கொங்
கையை-அதனற்றான் மடவார்சனங்களை, கிடந்துஉண்கில - கிடந்து அதுபலிக்
கின்றல. எ-று. ௫௬

இன்னணநெடும்படையேகவேந்தலுர்
தன்னுடைத்திருவரைச்சீரைசாத்தினுன்
பின்னிலையவனெடும்பிறந்ததுன்பொடும்
நன்னெடும்மேதர்மிசைநடத்தன்மேயினுன்.

(இ-ள்.) இன்னணம்-இந்தப்பிரகாரம், 'நெடும்படை-மிருந்த சைநியங்கள்
செல்லாநிற்ப, ஏந்தலும்-பரதாழ்வானும், தன்னுடை-தன்னுடைய, நெடிலுடை-
நெடியஅனாயில், சீரைசுற்றினுன் - மரவுரியைத்தரித்தான், பின்னிலையவனெ
டும்-பின்னேவராரின்ற சத்துருக்களுடனும், பிறந்ததுன்பொடும் - உண்டாகிய
விசனத்துடனும், நன்னெடும்மேதர்மிசை-நல்லநெடியதேரின்மீது, நடத்தல்மேயி
னுன்-போயினுன். எ-று. ௫௭

தாயருமருந்தவத்தவருந்தத்தையின்
ஆயமந்திரியருமளவில்சுற்றமும்
தூயவந்தணர்களுந்தொடர்ந்துகுழுவரப்
போயினன்றிருநகர்ப்புரிசைவாயிலே.

(இ-ள்.) தாயரும்-அண்ணைமார்களுப், அருந்தவத்தவரும்-அரியதவத்தனை
யுடையவர்களும், தந்தையின்ஆய - பிதாவினிடத்திருந்த மந்திரிமார்களும், அள
வுதல்குற்றமும்-அளவில்லாத சுற்றத்தினரும், தூயஅந்தணர்களும்-பரிசுத்தர்க
ளானமறையவர்களும், தொடர்ந்து-தொடராரின்று, குழுவர-குழந்துவராரிப்ப,
திருநகர்-ஸ்ரீ அயோத்தியின், புரிசைவாயில்-கோட்டைவாசலுக்கு, போயினன்-
சென்றான். எ-று. ௫௮

மந்தரைக்கூற்றமும்வழிச்செல்வாரொடும்
உந்தியேபாபதல்கண்டிளவலேரடியார்த்
தந்தரத்தெற்றுவானமுன்றுபற்றலும்
“ ஐந்தரத்தேளவன்னிலக்கிச்சொல்லுவான்.

(இ-ள்.) மந்தனா-மந்தனாயென்கின்ற, கூற்றமும்-யமனும், வழிசெல்வா
ரொடும்-வழியேபோகும்வர்களுடன், உந்தியேபோதல்கண்டு - வினாந்துபோத
லைப்பார்த்து, இளவல் - சத்துருக்கன், ஆர்த்துவிட - ஆரவாரஞ்செய்துக்கொண்
டோடி, அந்தரத்து ஏற்றுவான் - மேலேதுக்கி ஏறிதற்கு, அழன்றுபற்றலும்-
கோபித்துப்பிடித்தலும், சுந்தரத்தோன்அவன் - அழகியதோளினனான பரதாழ்
வான், விலக்கி-தடுத்து, சொல்லுவான்-உணர்ப்பான். ஏ-று. ருசு

முன்னையர்முறைகெடமுடித்தபாவியை
சின்னபின்னஞ்செய்தென்சின்னத்தத்திர்வெனேல்
என்னையின்றென்னையன்றுறக்குமென்றல்
அன்னையென்றுணர்ந்திலெனையநானென்றான்.

(இ-ள்.) முன்னையர்-பூர்வீகர்களின், முறைகெட-முறைமைகெடுதிபாச,
முடித்தபாவியை-அழித்தபாவியை, சின்னபின்னஞ்செய்து-சின்னப்பின்னஞ்செ
ய்து, என்சின்னத்தை - எனது கோபத்தினே, தீரவனெல் - நீக்கிக்கொள்ளவேறு
றால், என்னை-என்றனை, இன்று-இந்நாளில், என்னையன் - எனதுசுவாமி, துறக்
கும்என்றுஅலால்-வெறுக்கும் என்றன்றி, ஐய-ஐயனே, நான் - யான், அன்னை
என்று-தாயென, உணர்ந்திலன்-எண்ணுகின்றெனில்லை, என்றான்-என்றுகூறி
ஞன். ஏ-று. ருடு

ஆதலான்முனியுமென்றையனந்தரில்
வேதனைக்கூனியாவெகுண்டுமென்னினான்
கோதிலாவருமறைகுவிநூல்வாய்
போதுநாமென்றுகொண்டிதிநீபோயினான்.

(இ-ள்.) அந்தமில்-அளவற்ற, வேதனை-தூன்பத்தினையுண்டாக்கிய, கூனி
யை - இம்மத்தரையை, வெகுண்டிடென்னினானும் - கோபித்தோமானாலும், ஐயன்-
பூராமபிரான், முனியும்ஆதலால்-கோபத்துக்குக்கொன்றுவாறாதலின், கோதிலா-
குற்றமற்ற, அருமறை-அரியவேததூதன், குலவும்-விளங்குகின்ற, நூல்வாய்-
வைதிகதூல்களில் வல்லவனே, கொண்டுபோதும் - கொண்டுபோவோம், நாம்
அரிதில் என்று-நாமருமையாக என்று, போயினான்-போனான். ஏ-று. ருசு

மொய்ப்பெருஞ்சேனையுமுரிஞரெழும்
கய்கலந்தயலொருகடலிற்கற்றிட
அய்யனந்தேதையுமினையவாளியும்
வய்கிடசேலையிற்றானும்வைகினான்.

(இ-ள்.) மொய்ப்பெருஞ்சேனையும் - நெருங்கிய சைன்யங்களும், முரிஞரெ
ழும் - உயர்ந்தமத்திரியாதிமனிதர்களும், கய்கலந்தஅயல் - பகுதியாகவருதலை
விட்டு, அயலில் ஒருகடலிற்-ஒருசூழ்த்திரத்தைப்போல, சுற்றிட - சூழாரிப்ப,
ஐயனும்-பூராமபிரானும், தேவியும்-சானியும், இனையஆளியும் - இனஞ்செங்க

மானஇலக்குமணனும், வைகிய-தங்கிஇருந்த, சோலையில்-பொழிவில், தானும்-
பரதாழ்வானும், வைகிணன்-தங்கிஇருந்தான். எ-று. ௩௭

அல்லணைநெடுங்கணீரருவியாடினன்
கல்லணைகிழங்கொடுகனியுமுண்டிலன்
வில்லணைத்துநீர்ந்ததோள்வீரன்வைகிய
புல்லணைமருங்கிற்றான்பொடியின்வைகிணன்.

(இ-ள்.) அல்லணை-கருமைபொருந்திய, நெடுங்கணீர்-கீண்டகண்ணினின்
றும் ஏழுகுகின்ற நீராகிய, அருவி-ஆடினன் - அருவியிற்குளித்தான், கல்லணை
கிழங்கொடு-கற்களிற்பொருந்திய கிழங்குகளுடன், கனியும்-பழங்களும், உண்டி-
லன்-அருந்தினானில்லை, வில்லணைத்துநீர்ந்ததோள்வீரன்-வில்லேந்தியவர்ந்த, தோள்வீர-
ன்வைகிய-புயங்கவையுடைய ஸ்ரீராமபிரான் னெழுந்தருளியிருந்த, புல்லணைமரு-
ங்கில்-புல்லாசனத்தினருகில், தான்பொடியில் வைகிணன்-தான் புழுதியிலிருந்-
தான். எ-று. ௩௮

ஆண்டுகின்றாண்டகையாடியினைகிணன்
சண்டியநெறியெனத்தாண்டுகிணன்
தூண்டுகுதேர்களுந்தூரகராசியும்
காண்டகுதேர்களுந்தொடர்க்காலினே.

(இ-ள்.) ஆண்டுகின்ற - அவ்விடத்திலுள்ளும், ஆண்டகை அடியில் ஏகி
ணன் - ஸ்ரீராமபிரான் பாதசாரியாகச்சென்றான், சண்டியநெறியென-நெருங்கிய
வனவழியிலென்று, காண்டிய-ஒட்டிய, தேர்களுட்-இரதங்களும், தூரகராசியும்-
குதிரைவரிசைகளும், காண்டகு-காண்டார்க்க, கிரகனும்-யானைகளும், தொடர-
பின்தொடர்ந்துவராரிப்ப, தாண்ட-பரதாழ்வானும், காலின்கிணன்-பாதசாரியா
கச்சென்றான். எ-று. ௩௯

கடுவது, ஆற்றுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ. கிருவிருத்தம் ௩௯௮.

எங்களுடைய கம்பெனியின் கேட்ஸாக்கு புத்தகம் தேவையானவர்கள்
தங்களுடைய மேல்விலாசத்தை விபரமாகத் தெரிவித்தால்
உடனே ஒருபுத்தகம் இனாமாக அனுப்பப்படும்.

பரமபதி துணை.

க ம ப ர ம ர ய ண ம்.

இது கம்பரது ராமாயணமெனச் செய்யுட்கிழமைப் பொருட்பிறிதின்செழைப்பொருளில் வந்த ஆரம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். ராமாயணம் ஸ்ரீராமருடைய புகழைக் கூறுதல் எனக் காரணம் பற்றிவந்த முதலாற்பெயரே வழிநூலாகிய இத் தூங்குங் காரணஞ்ருநியாய் வந்தது. நிலமொழியீற்றுயிர் மெய்கெடுதல் “பொதுப்பொருயர் துணை” என்றுரு—இல் “சிலவிகாரமா முயர் துணை” என்றவியால்.

அயோத்தியாகாண்டம்.

அயோத்திமாநகரத்தில் (நிகழ்ந்தசெய்தியை உணர்த்தும்) பாகம்என விரிதலால் உருபும்பயனும் உடன்றொக்க ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடராய் இருசொல் ஒருசந்தியாய்நின்றன. இவ்வாறு வருதலையெல்லாம் ஒருங்கு பலதொகுதல் என்பார் நிலக்கணக்கொத்து நூலார். அயோத்தியாகாண்டம் இரண்டும் வடசொற்களாதலால் “இயல்பினும்வீதியினும்” என்றரு—ஆல்உயிரீற்றின் முன்வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்துமிகாது “ஆடையுரிவடசொலின்” என்றரு—ஆல்வருமுதல் வல்லெழுத்து இயல்பாய்நின்றது. அயோத்தியாயுத் தத்தினின்றும் கடந்தது.

குகப்படலம்.

இது இராமமூர்த்தி தமது தந்தைநவாங்கியத்தைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டி மணிமுடிதுறந்து சடாமுடிபுனைந்து வனத்திற்குச் செல்லுங்கால் அவர்க்கு உயிர்த்தொழுவான குகன்கண்டவிடத்து நிகழ்ந்த செய்தியைக் கூறும்படலமாதலால், குகனதுசெய்தியையுணர்ந்தியசமூகம் என நின்றவினில் இருசொல் ஒருசந்தியாயுருபும்பயனுந்தொக்க ஆரம்வேற்றுமைத்தொகைநிலைத்தொடர். இதுவும் உருபும் பொருளும் ஒருங்குபல தொகுதல். படலம்சமூகம். குகப்படலம் “சிலவிகாரமா முயர் துணை” என்ற சூத்திரத்தால் நிலமொழியீற்று மெய்கெட்டி வீதியீற்றுயிரின்ற உயிர்முன் “இயல்பினும்வீதியினுநின்ற வயிர்முன் கசதபய்கும்” என்ற சூத்திரத்தால் வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்துமிகுந்தது.

தமதுபிதாவி னனுஞ்ரூபால் மூதாதையைக் காணச்சென்ற பரதாழ்வார் கேகயநாட்டி விருந்தபொழுது கைகேசி சூழ்ச்சியால் இராமமூர்த்தி வனம்புகுந்த செய்தியைச் சுமந்திரன்கூற, உயிர்துறந்த தசரதசக்கரவர்த்தியின் திருமேனியைத் தைலத்திலிட்டு வசிட்டர் முதலியோர் தமக்கு ஒற்றராலுணர்ந்த, அங்கு நின்று அயோத்திக்குச் சத்துருக்கப்பெருமானோடு வந்து அங்கு நீகழ்ந்த

ஊதத்தெரிந்து தமது பிதாவின் கடனைமுடித்து இராமமூர்த்தியைக் கொணர்ந்து அரசியலைத் தருவேனென்று அரசியலைத் துறந்து மரவுரிபுகைந்த நாய்மார் முதவியரோடு சேனைசூழ வனம்புகுந்து.

கலி வீருத்தம்.

பூவிரிபொலன்கழற்புனைவிற்றாணையான்
காவிரிகாடன்னகழனிநாடொரீஇத்
தாவரசங்கமமென்னுந்தன்மை
யாவையுமிரங்கிடக்சங்கையெய்தினன்.

(இ-ள்.) பூவிரி பொலன் ழூல் புனைவில் தானையான் - பொலிவுமிக்க பொன்னாலாகிய வீரகண்டைட்டிய வில்லேந்திய சேனைபயுடைய பரதாழ்வார், காவிரிநாடு அன்ன கழனிநாடு றெவி - காவிரிசூழ்ந்த சோண்டை யொத்த வயல்கூழ்ந்த அயோதநாட்டினின்ற னீங்கி, சாவரசங்கமம் என்னும் தன்மைய யாவை உம் - நிலையிற்பொருளும் இயங்கியற்பொருளுமாகிய தன்மையை யுடைய எல்லாவுயிர்களும், இரங்கிட கனகை எய்தினுள் - வருந்தக் கங்கைக் கரையை யடைந்தார்.

ரதகசுதுரகபதாதியென்று. கலாநாயக ஸீடையாதி வில்லும் வாறும் ஏங்கிய இருவகைச்சேனையாய் உருவாகிச் சென்களெனக் கூறுதலால் விற்றானையான் எனவுடைய சண்டையப்பயின்னாய் மிருந்தநாடி சோளுடையால காவலிடமென சுழன்றாடி எனவுங் கூறினர். தாவரம் அசரம், சுவகம் சரம. உருவி என்னுள் விளைபெச்சம் ஈறுதோன்ற ஓர்இ யென விகாரபட்டி நிறநலாய் சொல்லினர ந்நைத்தலில் உந்த வுயிரள பெடை. கண்கைகரையை விடாது நிர்ஜலால் விடாது இலக்கனை. பொன் என்னுஞ் சொல்வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்துரை மற்றெழுத்துக்கெட்டு லகரமும் மகரமும் தோன்றும், தோன்றியமகரம் நகரமாகத்திரிதல போலி. “பொன்னென்கினவி யிறுகெட முறையின் - முன்னாதகோன்றும் லகராமகாரம்- செய்யுண் மருங்கிற்கொடியிலான” என்றுத் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தால், வன்கணமன்றி யேனாககணங்கள் வந்து ஆட்வாறு வரும் இடந்தோறும் இவ் விதியேகொங்க.

எண்ணருஞ் சூரும்புதம்மினத்துக்கல்லது
கண்ணகன்பெரும்புனற்கங்கையெங்கணும்
அண்ணல்வெங்கரிமதத்தருவிபாய்தலால்
உண்ணவுங்குடையவுழரிந்தன்றாயதே.

(இ-ன்.) கண் அதன் பெரும்புண்வ் சங்கை எங்கள் உம்—இடம் (பாந்த) பெரிய நீர்மயமாகிய கங்காநதிமுற்றும், அண்ணல் வெமகரிமதத்து அருவிபாய் சலால்—பெருமையமைந்த கொடிய யானையின் மதவெள்ளம் பாய்தலால், என் அநஞ்சுரும்பு தம் இனத்துக்கு அல்லது—அளவிதெற்கரிய வண்டுகளின் கூட்டத்துக்கள், உண்ண உம் குடைய உம் உரித்து அன்று ஆயது—மற்றையிரின் பருகவும் மூழ்கவும் (அக்கங்கை) உரித்தல்லாதது யிருந்தது.

யானையின் மதத்தை வண்டெனல்லாமல் மற்றையுயிர்கள் பருகுதலில்லாமையால் உண்ணவுக்குடையவு முரித்தன்றாயது என்றார். மதத்தினை அத்துச்சாரியை வேண்டாவழிவந்தது. கண்ணகன் ஒருபொருட் பன்மொழி. மதத்தின் மிகுதி கூறுதலால் மிகுதியணி. இதனை வடநூலார் அகியுத்தி யலங்காரம் என்பார். அல்லது எதிர்மறைக்குறிப்புவினை வினையெச்சம் அன்மை பகுதி, ஈறு கெடுதலும் லகரத்தோற்றமும சந்தி, ஊ சாரிணம், து எச்சவிகுதி. ௨.

அடிமிசைத்தூணிச் சகடைநததேவர்தர்

முடியுறப்புலர்ந்தேசாரிணநலநாடுசந்திநென்

நெடிதுயிர்த்துண்டாபுரிசெய்யுறபுர

பொடிமிசைப்புரண்டபுரையிட்டுரே.

(இ-ள்.) நெடிது உயிர்த்து உண்டாம் நீந்த சிந்தாம் பொடிமிசை புரண்ட உம்—பெருமூச்செறிந்து கீறப்படுகின்றவும் கடந்த சிந்தனவும் பொடியின்மேற்புரண்டனவுமாகிய, புரலிட்டா—சீரோங்கிட்டங்களின், அடிமிசைதுளியுக்கு அடைந்த தேவர்தம்முற—சூளமையுடையது. துளிகள்சென்ற அடைந்த தேவர்களதுமுகமில், உறபுறந்து உறபுறநாடு உறபுறநென்—பொருந்துகலாதுவந்த ஒருமுறை நயம் பெறுதலென. (உண்டவர், சிந்தவும், புரண்டவுமடிக் தெய்வநேன உறபுறநென்)

உற காரணகாரியப் பொருளில் உறபுறநென் உறபுறநென். புலாந்தது இறந்தகாலவிடைகிலே பெற்று உறபுறநென் உறபுறநென். தெய்வத்தென்சொல் செச்சம் உண்ட, சிந்த, புர. ௭ அநாதிநய பொருதுவத வினையுற்றுப்பயயாகள்.

பாலையேய்நிறத்தொழிபுரண்டி காண்புர

ஒலையேய்நெடுங்கடலோடிநிறில்லாநல்

மாலையேய்நெடுமுறமரன்னன்சேர்நாண

வேலையோடுத்தத்தக்டிககலென் னாரே.

(இ-ள்.) அ கங்கையெள்ளை—அந்தக் கங்கைப்பெருக்கத்தினை, மாலையேய் நெடுமுடி மன்னன்சேனா ஆம் உலையே ஏ மதித்தது—மலர்மாலையொருந்திய கீண்ட மகுடத்தையுடைய பரசாழ்வான் சேனையென்றால் கடலே பருகுதலால், பண்டுமுன், பாலே ஏய்சிறந்து ஒடிநாற்புரம்—பாலையொத்த வெண்ணிறத்தோடு அக் கங்கைப் பெருக்குச்சென்று, ஒலே ஏய்க்கெனகடல் ஓடிற்று இலையே ஒலியிகுத்த நெடிய கடலிற்போய்ப் பாயவில்லை.

இப்போது பரசாழ்வான் சேனையென்னுங் கடல் பருகுதலான் முன்பு கடலிற் சங்கமமாகும் கங்கை அங்கடலிற் பின்கலாத தில்லையென்பார் ஓடிநிறில்லையென்றார். ஏய்தல் ஓப்பாதல், பொருந்துதல்.

கான்றலைநண்ணியகாரோடிர்ப்புர

தோன்றலையவ்வழித்தொடர்ந்துசென்றா

ஆன்றவருணர்த்தியவக்குரோளிகள்

மூன்றுபத்தாயிரத்திரட்டிமுற்றுமே.

(இ-ள்.) ஆன்றவர் உணர்த்திய—அறிவிற்பெரியோராலவறுத்த, மூன்று பத்து ஆயிரத்து இரட்டி அக்குரோணிகள் முற்றும்—அறுபதினாயிரம் அக்குரோணி சேனை முழுதும், காந்தலை நண்ணிய காளை பின்படர் தோன்றலை—காட்டிற்சென்ற இராமமூர்த்தியின் பின்பென்ற பாதாழ்வானை, அவழிதொடர்ந்துசென்றன—அங்காட்டிடத்துப் பின்பற்றிச் சென்றன.

ஆன்றவர் உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த இறந்தகால வினைமுற்றுப்பெயர் ஆல் (யிகுதி) பகுதி, நகரமெய் இடைவினை, அ சாரியை, லகரத்திரிபும் வகர தோற்றமும் சந்தி, அர் பலர்பால் விசுதி. நண்ணிய இறந்தகாலத் தன்வினைப் பெயரச்சம் நண்பகுதி, கடைக்குறையாய் நின்ற இன் இறந்தகாலவிடைவினை, வகரத்தோற்றம் சந்தி, அ எச்சவிசுதி. உணர்த்திய இறந்தகாலப் பிறவினைப்பெயரச்சம் உணர்த்து பிறவினைப்பகுதி. ௫

அப்படைகங்கையையடைந்தவாயிடைத்
துப்புடைக்கடலி நீர்சமந்தமேகத்தை
ஒப்புடையண்ணலோடுடற்றவோகொலார்
இப்படைமெடுத்ததென்றெடுத்தேற்றத்தான்.

(இ-ள்.) அப்படை கங்கையை அடைந்த ஆயிடை—அந்தச்சேனை கங்கைக் கரையையடைந்த அங்குடத்தில், துப்பு உடைய கடலின் நீர் சமந்தமேகத்தை ஒப்பு உடைய அண்ணலோடு—பவளங்களையுடைய கடலினீரைப் பருகிச் சூறிகொண்ட மேகத்தினையொத்த இராமமூர்த்தியோடு, உடற்ற ஏ இப்படை எடுத்தது எனது எதிர்ச்சி நாயகியை—பாரசெய்யவே இறந்தச்சேனையை யெடுத்தவந்ததென்று வந்து மேலெழந்த கோபத்தை யுடையவனும்.

இதுமூதல் கடயினான் என்பதுகாரும் ஒருதொடராதலால் குளகம். படை கருவிப்பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர் படு பருதி, உகரக்கேடு சந்தி, ஐ தொழிற்பெயர்விசுதி. ஒப்பு உவம வருபிடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த தொழிற்பெயர் ஓ இடைச்சொற்பகுதி, பகரமெய் சந்தி, பு விசுதி. உடைய செயப்படு பொருள் குன்றாத தொழிற் பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைப்பெயரச்சம் இது நறு தொக்கு நின்றது. ௬

குகனெனப்பெயரியகூற்றினுற்றலான்
தொகைமுரட்டேனையைத் துகளினோக்குவான்
நகையிகக்கண்கள் தீநாறநாசியில்
புகையுறக்குனிப்புறப்புருவப்போர்விலான்.

(இ-ள்.) குகன் என்ன பெரிய கூற்றின் ஆற்றலான்—குகனென்னும் பெயரையுடைய இயானையொத்த வலியையுடையவனும், தொகைமுரண்சேனையை துகளின்கோக்குவான்—முற்கூறிய தொகையையுடைய வலியபாதாழ்வான் சேனையைத் துகளிபோல இலேசாகக் கடைக்கணிப்பவனும், நகையிக கண்கள் தீநாற எளியில் புகை உற—பெருஞ்சிரிப்புத்தோன்றவும், கண்களில் கோபக் கிணிபறக்கவும், நாசியிற் புகையெழவும், குனிப்புறும் புருவப்போர்வில்லான் விரைந்த புருவமாகிய போர்த்தொழிற்கமைந்த வில்லையுடையவனும்.

பெயரிய பெயாடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெய ரெச்சம் பெயர்பகுதி,
இ சாரியை, யகரமெய் சந்தி, அ எச்சவிகுதி, ஞுனிப்புறம் ஒருசொன். எ

மையுறவுயிரெலாமிறுதிவாங்குவான்
கையுறுகவாயில்பிடித்தகாலன்றான்
யையைநூறுயிரமுருவமாயின
மெய்யுறுதானையான்வில்லின்கல்வியான்.

(இ-ள்.) உயிர் எல்லாம் மைஉற இறுதி வாங்குவான்—உயிர்களைல்லாந்
திங்கடைய முடிவுசெய்யும்படி, கைஉறு தவர் அயில்பிடித்த காலன்தான்—கை
யிற்பொருந்திய சூலத்தைப்பற்றிய இயமனொருவன், நூறு ஐயைஆயிரம் உரு
வம் ஆயின—கொல்லுதற்கு இருபத்தையாயிரம் உருவெடுத்த தேகத்தையுடைய
சேனையையுடையவனும் வில்லித்தையின் தவணும்.

பிளவுபட்ட வேலாதலாற் சூலத்தைக்கவராயில் என்றார். வாங்குவான்
எதிர்காலவினையெச்சம் வாங்கு பகுதி, வான் எச்சவிகுதி. கையுறு என்றது
தொழிலடை. கங்கைப்படலத்தில் “ஐயிருபத்தைந்தோ டாயிரனார்” என
வருதல்காண்க. ௮

கட்டியசுரிகையன்கடித்தவாயினன்
வெட்டியமொழியினன் விழிக்குந்தீயினன்
கொட்டியதுடியினன்குறிக்குங்கொப்பினன்
கிட்டியதமரெனக்கிடர்கததோளினான்.

(இ-ள்.) கட்டிய சுரிகையன்—(வட்டிடையில்) கட்டிய வுடைவானை
யுடையவனும், கடித்தவாயினன்—மென்ற துகளும்வாயை யுடையவனும், வெ
ட்டிய மொழியினன்—கத்திவெட்டைப்போலும் கடுஞ்சொல்லையுடையவனும்,
விழிக்கும் தீயினன்—திப்பறக்கப் பார்க்கும் கோப்பார்வையையுடையவனும்,
கொட்டியதுடியினன் குறிக்கும் கொம்பினன்—போர்ப்பறை கொட்டுகின்றவ
னும் சிங்கநாதஞ்செய்கின்றவனும், அயர்கிட்டியதுஎன்ன கிளர்ந்த தோளினான்—
போர்வந்ததென்று விளங்குந்தோளையுடையவனுமாகி.

கொட்டிய துடியினன் குறிக்குங்கொம்பினன் என்றது “கொடிச்சேவலா
ன்” என்பதுபோல் நிலமாறுதலில்வந்த பொருத்தமில்புணர்ச்சி. துகட்கொட்டி
னன், கொம்புகுறித்தனன் என நின்றலால். சிங்கநாதம் மிருகத்தின்கொம்பார்
செய்த ஊதுகொம்பில் ஒலியெழுப்புதல். ௯

எலியெலாமிப்படையரவம்யானென
ஒலியுலாஞ்சேனையையுவந்துகயினான்
வலியுலாமுலகினில்வாமும்வன்னுகிர்ப்
புலியெலாமொருவழிபுகுந்தபோலவெ.

(இ-ள்.) இப்படையெல்லாம் எலி—இத்தப்பரதாழ்வான் சேனையெல்லாம்
எலி, யான் அரவம் என்ன—நான்பாம்பென்று, ஒலி உலாம் சேனையை உவ
ந்து கூயினான்—ஒலிமிக்க தனது சேனையைச்சந்தோஷித்து விளித்தான், வலி
உலாம் உலகினில் வாழும்வன் உகிர்புலி எல்லாம் உலகினில் புகுந்ததுபோல—
உலிமையிருந்த நிலவுலகில் வாழும் கூரியநகத்தையுடைய புலிகளைல்லா மோரி
டத்தில்வந்து புகுந்தனபோலவும்.

தானையான் முதல்தோன்றினான் என்பதுகாறமுன்ன குறிப்பு முற்றுகளெச்
சுமரிக் கயினான் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலையைத் தனித்தனிகொண்
டன. கயினான் இறந்தகாலத்தெரிக்கலை வினைமுற்று. கவு பகுதி, ஈறுகெடுத
லும், பகுதியல்லாதன இடைச்சொற்களாதலால் இடையுரி வடசொலான்வந்த
யகரத்தோற்றமும் சந்தி, இன்னிடையிலே; ஆன் ஆண்பால் விசுதி உவந்து இற
ந்தகாலவினையெச்சம் உவ பகுதி இப்பனையெல்லாம் எலி யான் அரவும் என்
னும் உலக வழக்குச்சொல் படை எளிது, நான்வலியன் என்னுங் கருத்தையுட்
கொண்டிருத்தலால்வல்லோர் நவீற்சியணி. இதனைவடநூலார் சேகோத்தியலங்
காரம் என்பார். க0

மருங்கடைதென்கரைவந்துதோன்றினான்
ஒருங்கடைநெடுமப்படையொல்லென்றார்ப்பிடு
டருங்கடையுருந்தநிலசனிமாரபை
கருங்கடல்கிளர்ந்தெனக்கலந்துமுழுவே.

(இ-ள்.) ஒருங்கு அடைநெடுமப்படை எல்லென் ஆர்ப்பிடுகெடு—ஒருசேர
அடைந்த நெடியசேனையொல்லென்று மொழியிடுகெடு, அருங்கடையுடும் தன்
இல்—அடைதற்கரிய யுசமுடியில, அசனி மாமழை கருங்கடல் கிளர்ந்தால்
என்ன கலந்து குழ — இடையேற்றையுள் பகரிமமேகமும் பெரிய கடலும் நீலை
பெயர்ந்து வந்தாற்போல, தன்னைக்கலந்துமுழ, மருங்கு அடைதென்கரைவந்து
தோன்றினான் — கங்கையின் பக்கத்திற்பொருந்திப் தென்கரையில்வந்து குகன்
தோன்றினான்.

போல, என்ன என்னும் உவம புருபிடைச சொல்லடியாகப்பிறந்த வி
னையெச்சங்கள் குழ என்னும் வினைபெச்சுடன் முதனிலையைத் தனித்தனிக
கொண்டன. அவ்வினையெச்சம் தோன்றினான் என்றும் பிறவிதோமுதல் வி
னைமுற்றுப் பெயரைக்கொண்டது. இதுவுங் குளகட், இடப் பலபொருளுவமை
யணி. கக

தோன்றினபுனிஞரையேநாக்கிச்சூழ்நீரின்
ஊன்றியசேனையயுட்போற்றறுதற
கேன்றனென்னையிர் துணைவற்குரவான்
ஆன்றபேரரசுநீரமைதிராமென்றான்.

(இ-ள்.) தோன்றின புனிஞரையேநாக்கி—வந்தவேட்களைப்பார்த்து, சூழ்
ச்சியின் ஊன்றிய சேனையை - வினையத்தோடி இராமமூர்த்தியினோடு போர்
செய்தற்கு வந்திறுத்த சேனையினை, உம்பர் ஏற்றதற்கு என்றனன்—விண்ணு
லகத்திலேற்றதற்குச் சையந்தேன், என் உயிர் துணைவற்கு ஆன்றபேர் அரசு
ஈருவான் கீர் அமைதிர் என்றான் - எனது உயிர்போன்ற துணைவராகிய இ
ராமமூர்த்திக்கு அமைந்த பெரிய அரசியகூட்டர அமைவீரென்று குகன்
கூறினான்.

ஊன்றிய உயிருந்தானும் வேறன்மையால் ஒற்றுமைக் கிழமைப்பொரு
ளில்வந்த ஆராமவேற்றுமைத் தொகையிலைத்தொடர், ஊன்றிய, ஆன்ற இற
ந்தகாலப் பெயரெச்சங்கள். ஊன்று, ஆல் பகுதிகள். ஏற்றனென் தன்மை

பொருமை பிறந்தகாலவினைமுற்றா ஏல் பகுதி, லகரத்திரிபு சந்தி, நகரமெய் இடைநிலை, அன் சாரியை, என்விசூதி. அமைதிர் முன்னிலை யேவற்பண்மை யெதிர்காலவினைமுற்றா அமைபகுதி, நகரமெய் இடைநிலை, இர்விசூதி. நகர மெய் எதிர்காலத்தில்வந்தது.

துடியெறிநெறிகளுந் துறையுஞ் சிறுந்
ஒடியெறியப் பிகளயா துமோட்டலீர்
சுடியெறிகங்கையின் கரைவந்தோர்க்கோப்
பிடியெறிபடவெண்பெயர்த்துந் கூறுவான்.

(இ-ள்.) துடி எறி—பாலேரில்ப் பறையையடி, கெறிகள் உந்துறை உம்சுற்றுற ஓடி எறி - வழிகளிலு றீர்த்துறைகளிலுஞ்ஞமு மிறுக்கங்களைப் பங்கெும் வலைகளையெறி, அம்புகளையாதும் ஓட்டிர் - படவுகளிலொன்றையேனு மோட்டாசொழியின், கடிஎறி - காவல்போக்கு, கங்கையின் கரைவந்தோர்களைபிடி படஎறி - கங்கைக்கரையில் ஁த்தவர்களைப் பிடிபடும்படிக்கொல்லு, என்னுபெயர்த்து கூறுவான் - என்றுமுல்புடறிப் பின்னுந் கூறுவான்.

தன்சேனைகளிலுள்ள வொய்வொருவருக்கும் பணித்தலால் ஏறி பிடிஎனத் தொழிற்படுத்திக்கூறினான். இவை முன்னிலைப் பொருளையேவல் வீணமுற்று. (1) - வீரர் எதிர்மறைமுன்னிலைப் பன்மை யேவல்வீணமுற்று. ஒட்டெகுதி, அல் எதிர்ப்பறையெகுதி, உசரக் கெடுதல், அஃதும் ஒருபகுதி, இஃ விகுதி. கங்.

கலிநிலை நறு அ ௨.

அஞ்சனவண்ணன் னுந்நிரியாக னுளாமே
வஞ்சனையாலரசெய்தியமன்னமுந்நவதாரே
செஞ்சரமென்ப னீயுநிழங்குன்றனசெல்லாவோ
உஞ்சிவர்போய்க்நினைந்தனென்றையேசாரோ.

(இ-ள்.) அஞ்சனம் வண்ணன்னன் ஆர் உயிர் சாயகன் ஆளாமே—கரியநிறத் தையுடையவனும் எனது அரிப வயிராகக் தலைவனுமாகிய இராமமூர்த்தி யரசா ளாமல், வஞ்சினயால் அரசுஎய்திய மன்னரும்வந்தார் ஏ—தமது தாய்செய்த வஞ்சனையினு லரசியலடைந் அரசர்களு மிப்போது போர்க்குவந்தாரே, செ ளுசரம் என்பன தீடபிழ்கின்றன செல்லாபு - எனது கையிலேந்திய வுதிரத் தோய்த அம்புகளென்று சொல்லப்பட்டவை நெருட்பைக்கக்குகின்றன அவை இவர்கண்மேல் சைக்காமற்போகுடா, இவர் உஞ்சுபோய்விடில் - இராமமூர்த்தி யோடு போர்க்குவந்த இவர்கள் என்னைகையினின்றும் தப்பிப்போய்விட்டால், குக ன்காய் என்று என்னை ஏசார் ஐ - குகனென்பவன் ஒரு நாயென்று என்னையிகழ்ந்து பிறர்கூறரா.

ஆளாமே எதிர்மறைவையெச்சம் ஆள் பகுதி, ஆ எதிர்மறைவிகுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, மே எச்சவிகுதி. செஞ்சரம் பனகல ருதிரந்தோய்ந்த அம்பு என்பார் செஞ்சரமன்றார் இது குறிப்பு “முன்னத்தினுணடும் கிளவியுமுளயே” என்ற சூக்திரத்தால், வகாரம் இழிவின்மேல்பின்றது. ஓகாரம் விலபு

பொருளன. உய்த்து உஞ்சுபோலி ஓதாரோ எனப்பாடங்கொண்டு சொல்லா
ரோ எனவும் பொருள்கூறுதலமைபும். கச

ஆழநெடும்புனல்கங்கைகடந்திவர்போவாரோ
வேழநெடும்படைகண்டுவிடலங்கிடும்வில்லாளோ
தோழமையென்றவர்கொல்லியசொல்லொருசொல்லன்றோ
ஏழமைவேடனிற்றந்திலனென்றெனையேசாரோ.

(இ-ள்.) ஆழநெடும்புனல் கங்கைகடந்து இவர்போவார் ஒ—ஆழந்தநெ
டிய நீர்மயமாகிய கங்கையைத்தாண்டி யிவர்களெவ்வாறு போவார்களோ, வே
ழம் நெடும்படைகண்டு விலங்கிடும் வில்ஆள் ஒ - யானைகள் நெருங்கிய நெடிய
சேனையைக்கண்டஞ்சிப்பின் வாங்கும்வில்வீரனா நான், தோழமையென்று அவர்
சொல்லியசொல் ஒருசொல்அன்றுஒ - எண்க்குநட்பினையென்று இராமமூர்த்தி
கூறியசொல் ஒப்பில்லாதசொல்லல்லவா, ஏழமைவேடன் இறந்திலன்னன்று
என்னையொரு - ஏழமைத்தன்மையைபுடையவேடன் (அவ்வார்த்தையின் பொ
ருட்டாவது) போரிட்புறங்கொடாது பூவர்கள்பொருட்டு உயிர்விட்டிலனென்று
என்னையிந்தியாகளா.

இராமமூர்த்தியால் வேடன் நாம்குத்தோழனென்ற வார்த்தைதனக்கோ
ரடைதற்கரிய செல்வமாசலால் பூருசொல்லன்றோ, வெனவும், அப்பெருஞ்செல்
வம்பெற்ற யானைவர்கணியித்த முயிர்விட்டேறாயின் என்னிலுங் கடைப்பட்டவ
ரிலையாதலால் என்னையேசாரோ வெனவுண்டறினான். ஒகரங்கள் வினாப்பொ
ருளன. கரு

முன்னவனென்றுநின்றிலன்மொய்புலியன்வென்றோ
பின்னவனின் நனனென்றிலன்வன்னவபேசாரோனால்
என்னிவனென்னையிகழ்த்திவெல்லைகடந்தன்றோ
மன்னவர்கொஞ்சினில்வேடர்விடுஞ்சரம்வாயாவோ.

(இ-ள்.) முன்னவனென்றும் நின்றிலன்—(இராமமூர்த்தி) தனக்கு
முன்பிறந்தவனென்று நின்றிலன், மொய்புலிஅன்றான் - நெருங்கிய புலியை
யொத்த இனையபெருமான், ஒர்பின்னவன் - தனக்கு இனையவர்களுளொருவன்
நின்றனன் என்றிலன் - நிறுத்தினனென்றும் நின்றிலன், அன்னவையே
சாரோனால் - அவைகளைக் கருதாதுகில், என் - இவன் பெருமையென்ன பய
ன்பமும், இவன் என்னையிகழ்த்து இ எல்லைகடந்தால் அன்று ஒ - இப்பாநா
ழ்வான் தன் மூத்தோனுக்குத்துணைவனாகிய என்னையு மொருபொருளாகக் கரு
தாது இந்தக்கங்கையைக்கடந்தாலல்லவா, மன்னவர்கொஞ்சின் இவ்வேடர்வ
டும்சரம் வாயாஒ - அரசர்களது மார்பில் வேடர்களெய்யும் அம்புதைக்காமற்
போமா.

கடந்தால்என்னும் எச்சத்தினீறுதொகுதல் செய்யுள்விகாரம். என்னவென
ன்றற்குறிப்புமுற்று இது இடைக்குரையாய்நின்றது. கச

பாவமும்நின்றபெரும்பழியும்பகைகண்போமும்
ஏவமுமென்பவைமண்ணுலகாள்பவரெண்ணாரோ

ஆவதுபோகவென்னுயிர்த்தோழமைத்தாண்மேல்
போவதுசேனையுமாருயிருன்கொடுபோயன்றோ.

இ-ள். மண்ணுலகு ஆள்பவர்-சீலவுகையாளும்ரசர்கள். பாவம்உம்நீன்ற
பெரும்பழியும்பகையும் கண்புஉம்வயம்உம்என்பவைஎண்ணு-பாவச்செயலும்
அதனால்நிலைபெறும் பெரியபழியும்பகையும் நட்பும் பிதர்வருத்தமும் என்று
சொல்லப்பட்டவைகளைக் கருதமாட்டாரோ, ஆவதுபோக-அதுகிடக்க, என்ஆர்
உயிர் தோழமைத்தாண்மேல்-எனதுபெறுதற்கரிய வுயிரோடு நட்புக்கொண்ட
இராமமூர்த்தியோடு, சேனையும்போவது-தானும் சேனையும் போர்க்குச்செல்லு
தல், ஆர் உயிரும் கொடுபோய் அன்று-எனது கையம்புகுத்தப்பி) தமதுபெ
றுதற்கரிய வுயிர்கொண்டுபோயல்லவா.

ஒரி அசைநிறைந்தலில் வரும் இடைச்சொல். என் கையம்புக்குத் தப்பி
இசையெச்சர். தாரும் என்றது மண்ணுலகாள்பவனா. பகையென்பதில்-எண்
ணும் மை சொகுத்தல். ஆருயிர் அருமையென்னும் பண்புவுருமொழிமுதலுயிர்
வா ஈறுகெட்டு மூதல்நீண்டது. நிறைந்தஎனப் பொருள்கொண்டால் வினைத்
தொகை நிலைத்தொடர். உயிரும்என்றதில் உடமை அசைநிலை. கஎ

அருந்தவமென்றுணையாளிவன் பரியாள்வானோ
மருந்தெனினன்றுயிர்வண்புகழ்கொண்டுபின்மாளோ னோ
பொருந்தியகேண்னாயுகந்தவர்தம்மொடுபொகாதே
இருந்ததுநன்றுகழிக்குவெனென்கடனினன்றோடே.

இ-ள். எந்துணைஅருந்தலம்ஆன - எனக்குத்துணைவனான இராமமூர்த்தி
செய்தற்கரிய சுவந்தையான, இவன் புவி.ஆள்வான்-இப்பரமபூமுவான் உலகா
ள்வான, உயிர்மருந்து என்னின்அன்று - பிறர்க்குத் தமதுயிர் மருந்தானாலும்
எனக்கு மருந்தல்ல, உண்புபூம்கொண்டு பின்மாயென-எப்பொழுதும் நிலைபெ
ற்ற புகழுடம்பைகொண்டு பூசவுடம்பைப் பின்விடேனோ, பொருந்தியகேண்
மை உகந்தவர்தம் ஒர்போகாது - இசைந்த உறவை விரும்பின இராமமூர்த்தி
யோடு பின்செல்லாமல், இருந்ததுஎன்று-நானிங்கிருந்தது கல்லகாரியமே, என்
கடன் இன்றோடேகழிக்குவென்-இனையோனென்று அவர்கொண்ட என்கடனை
இன்றைக்கே கழிப்பேன்.

உயிர்விடுவேன் என்னும் பொருள்மேல் நிற்கலால் குறிப்பு. கஅ

தம்பியுடையுமிடைத்தபெரும்படைகுழ்வாரும்
வம்பியறாநிவர்வாள்வலிகங்கைகடந்தன்றோ
வெம்பியவேடருளீர்துறையோடம்விளக்கீரோ
நம்பிமுன்னேயினிநம்முயிர்மாய்வதுகன்றன்றோ.

இ-ள். தம்பியும் மாகும்மிடைத்த பெரும்படைகுழ்வார் - யானையும் கு
னையும் கெருங்கிய பெரியசேனைகளாற் குழப்பட்டவராகிய, வம்புஇயல்தார்

இவர்தம்பகாள்வலி-வாசமமைந்த மாலைபயணிந்த வில்விருவரும்பிடித்த வான் வீரம், கங்கைகடந்து அன்றுஞ்-இந்தக்கங்கையைக்கடந்தல்லவா, வெம்பியவே டர்உள்ளீர்-கோபத்தாற்கன்றிய வேடர்களே, துறைஒடும் விலக்கீர் - துறையினின்றும் ஒடத்தைவிலக்குவீர், நம்பிமுன்னுஇனி நம்பியீர்மாய்வதுகன்றுஅன்று ஒ-இராமமூர்த்திக்குமுன்னே யினிப்போர்த்தொழிவில் நாமுயிரிழப்பது நல்ல தல்லவா.

விலக்கீர் முன்னிலைப்பன்மை யுடனபாட்டேவல்வினைமுற்று. ஈர்விகுதி. அதனிறுதியில்நின்ற ஓகாரம் அசைசிலை. மஹையவை வினாப்பொருளான. சூழ் வார்படுவிகுதி சூன்றிய செயப்பாட்டுவினைமுற்றுப்பெயர். அசனிறுதியில்நின்ற உம்மைபொருத்தமில் புணர்ச்சியாயநிற்பலால் இவர் என்பதனோடு கூட்டப்பட்டது. “புணரியனிலையிடைக்கறாகுமுரித்தே” என்பதி லும்மை இடை என்பதனோடு கூட்டுதல்காண்க.

கக

போனபடைத்தலைவீரர்தமச்சினாபோதாவிச்
சேனைகிடக்கிடுதேவர்வறிற்சிலைமாமேகம்
சோனைபடக்குடர்கூறையடச்சுடர்வாளோடு
தானைபடத்தனியானைபடத்திரள்சாயேனோ.

இ-ள். போனபடைத்தலைவீரர்தமக்கு இனாபோதாத இசேனை கிடக்கிடு-தவத்தினமேற்சென்ற சேனையையுடைய முதன்மையாகிய இராமமூர்த்திக்கும் இனையபெருமானுக்கும் இனாபற்றாத இந்தச்சேனைகிடக்க, தேவர்வரில்-தேவர்கள் போர்க்குலந்தாலும், சிலைமாமேகம் சோனைபட-என்வில்லாகிய பெரியமேகம் அம்பாகியசேனையைச்சிந்துதலால், குடர்கூறையட-குடர்களைப்பருந்துகொள்ளுகொள்ளவும், சுடர்வாள் ஓர் உம் தானைபட-விளங்கும்வாளோடுஞ்சேனைகள் அழியவும், தனியானைபட-ஒப்பில்லாத யானைகள்சாயவும், திரள்சாயேனோ-அத்தேவர்கூட்டத்தையுஞ் சாய்க்கேனா.

சோனைவிடாமற்சிந்துமழைத்துளி. போதாத புகுதாதஎன்னும் எதிர்மறைப்பெயயொச்சம் விகாரப்பட்டு ஈறுகெட்டுநின்றது. புகுஎன்னும்பகுதி ஈறுகெட்டு உகாரம் ஓகாரமாய்ச்சிகிரிந்தநின்ற போபகுதி, ஈ சாரியை, உகரக்கேடுசந்தி, ஆ எதிர்மறைவிகுதி, அனைத்தம் ஒருபகுதி, துசாரியை, உகரக்கேடுசந்தி, அ எச்சவிகுதி. கிடக்கிடு கிடக்கஎன்னும் வியங்கோள்வினைமுற்றின் நிரிபு. இடு என்பதே வியங்கோள்விகுதியென்பாரு முளர், பட காரணப்பொருள்மேல்நின்ற லால் இறந்தகாலவினையெச்சம்.

உ0

நின்றகொடைக்கையெனன்பனுடுக்கநெடுஞ்சினா
அன்றுகொடுத்தவன்மைந்தர்பலத்தையெனம்பாலே
கொன்றுகுவித்தநிணங்கொள்பிணக்குவைகொண்டோடித்
தன்முதினாக்கடல்கங்கைமடுத்திடைதூராதோ.

இ-ள். நின்றகொடைகளை அன்பன் உடுக்க - நிலபெற்ற வன்னம்மையமைந்த கையையுடைய எனதுதோழனாகிய இராமமூர்த்தியுட்க்க, கொடுக்கீனா அன்றுகொடுத்தவன் மைந்தர்பலத்தை-நெடியமரவுரியை அந்நாள்கொடுத்த புத்திரர்களுடைய வலிமையை, என் அம்பு ஆல் கொன்று ருவித்த நிணம்மொவ் பிணக்குவை உங்கைகொண்டு ஒடி-எனது கையம்பால் கொன்று 'ருவியல்செய்த நிணமமைந்த பிணக்குப்பல்களைக் கங்கை வாரிக்கொண்டெடுத்து, துன்றதிலாகடல் மடுத்து இடைதூராதொழி-நெருங்கிய அலைகளையுடைய கடலிற்பாய்ந்து அக்கடலினிடைவைத் தூர்க்கமாட்டாதோ.

உக

ஆடுகொடிப்படைசாடியுறத்தவரோயாவா
வேடுகொடுத்ததுபாரொறுநிபுகழ்மோவீரோ
நாடுகொடுத்தவென்றாயாக அக்கிவரநாராளுள்
காடுகொடுக்கிலிரையெடுத்ததுகாணீரோ.

இ-ள். ஆடுகொடிப்படை சாடி அறத்தவர் எழுள் - ஆடாநின்ற துவசத்தையுடைய இச்சேனையையுறித்துத் துறவறத்தையுடைய இராமமூர்த்தியே நாடான, பார்வேடுகொடுத்தது என்னும் இபுகழ்மோவீர் ஒ-இந்நிலவுலகை வேடர்கள் கொடுத்தார்களென்னும் இந்தக்கீர்த்தியை நீங்களடையமாட்டீர்களோ, நாடுகொடுத்த என் நாயாளுக்கு - தாமாளுநாட்டைக்கொடுத்த வெனதுதலைவர்க்கு, இவர் நாம்ஆளும்காடு கொடுக்கிலர் ஆகிஎடுத்ததுகாணீர்-இவர்கள் நாம்ஆளும் காட்டையும் கொடுக்காதவராகிப் படையெடுத்துவந்ததையறியீரோ.

காட்டினின்றும் அவர்களையோட்ட இவர்கள் வந்தனர் என்பான் காடுகொடுக்கிலராகி யெடுத்தது காணீரோஎன்றான். காடுகொடுக்கிலராகி யெடுத்தது காணீரோ என்பதற்கு இவர் காடுகொடாதவராக நாடுமெடுக்கும் போர்த்தொழிலை யிப்போது காணமாட்டாரோவெனப் பொருள்கூறினுமமையும். வேடு பொருளா லுயர்திணையாயினும் சொல்லா லஃறிணையாதலால் கொடுத்தது என அஃறிணைமுடிபுத்தார். வேடுசாதிப்பண்பாதலால் பண்பின்மேல்நின்றது. நாடுகொடுத்த இரண்டாம்வேற்றமைத் தொகையிலைத்தொடராதலால் நிலமொழியீற்றுக்காமேறிய டகரமெய் “நெடி லொடுவீர்த்தொடர்” என்னுஞ் கு—இல் “மிக” என்ற மையால் இரட்டாதாயிற்று. காடுகொடுக்கிலராகி என்பதற்கும் அதவே. உஉ

மாமுனிவர்க்குறவாபிவனத்திடையேவாரும்
கோமுனியத்தகுமென்றுமனத்திறைகொள்ளாதே
ஏழுநையுற்றிடிவேழுகடற்படையென்றலும்
ஆழுநையிற்றிசுறுகமுனைப்பொருதாகாதோ.

இ-ள். மாமுனிவர்க்கு உறவுஆகிவனத்து இடைவாரும்மேகோ-பெருமை. யமைந்த முனிவர்களுக்கு உறவாகிக் காட்டில்வாரும் இராமமூர்த்தி, முனியத்தரும் என்று மனத்து இறைகொள்ளாது-வெறுக்கக்கூடுமேயென்ற மனத்தி லிறையளவுக்கொள்ளாமல், ஏழுகடல் படைஎன்றாலும்-போர்க்குணத்தி ஏழு கடலையொத்த சேனையாயிருந்தாலும், ஏழுநைஉற்றிடிச் - எனது கையிலுள்ள

ஆம்பினுனிபுமுதல், ஆம்புன்தில் சிறகூழ் என்ன இப்பொழுது ஆகாதோ-
சரமமைந்த இடத்திலுள்ள சிறியபயிசைப்போல இப்பொழுதேமுடியாதா.

முன்தில் முன்னன்னுமிடப்பெயர் 'ஐகாரச்சாரியையேற்று ஏழனுருபேற்
பது. ஆம் சரம். ௨௩

என்பனசொல்லியிருப்பனமேனியரோனோர்முன்
வன்பணைவில்லினன்ப ல்லுயர்தோளினன்வான்வீரற்
கன்பனுந்நின்றனனின்றதுகண்டரியேறென்ன
முன்பனில்வந்துவொழிந்தனன்முரியதேர்வல்லான்.

இ-ள். என்பனசொல்லி-என்பனவற்றைச்சொல்லி. இரும்புஅன்னமேனி
யர் ஏனோர்முன்-இரும்பையொத்த மேனியையுடைய மந்தை வேட்கள்முன்
னே, வன்பணைவில்லினன் மல்லுயர்தோளினன் வான்வீரற்கு அன்பனும் நின்ற
னன்-வலிய மூங்கிலாலமைந்த வில்லினனும் மற்போரானுயர்ந்த தோளையுடை
யவனும் வானேத்திய இராமமூர்த்திக்குத் தோழமையையுடையவனுமாகிய குக
னின்றனன், முரியதேர்வல்லான் நின்றதுகண்டு-பெரியதேர்ச்சேனையையுடை
ய சத்துருக்கன் அவனின்றதைப்பார்த்து, அரியேறஎன்ன முன்பனில்வந்து
வொழிந்தனன்-சிம்மேற்றைப்போலத் தன் முன்னோனாகிய பரதாழ்வான்முன்
வந்து கூறுவான்.

அஞ்சனவண்ணன் என்பதுமுதல் மாமுனிவாக் குறவாகியென்பதுகாறும்
வினாப்பொருள்படக்கூறியது பலஆகலால் என்பனஎன்றோ, முரிய பண்படியா
கப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரொச்சம். முரிய பகுதி, யகரமெய்சந்தி, அஎச்சவிகு
தி. எதிர்காலத்தாற் கூறவேண்டுகதை யிறந்தகாலத்தாற் கூறியது இயல்பில்
வந்த காலவழுபுகைமதி. ௨௪

ஒருபோருகொச்சக்கலிப்பா.

கங்கையிருககரையுடையான்கணக்கிறந்தகாவாயான்
உங்களுக்குலத்தனிநாதற்குயிர்த்துணைவனுயர்தோளான்
வெங்கரியினேறனையான்நிற்பிடித்தவேலையினான்
கொங்கலருநறுந்தண்டார்க்குகனென்னுங்குறியுடையான்.

இ-ள். கங்கை இருகரை உடையான்-கங்கையினிரண்டுகளையையுந் தனக்
குரிமையாகவுடையவனும், கணக்கு இறந்தகாவாயான்-அளவுகடந்த மரககலத்
தையுடையவனும், உங்கன்குலம் தனிநாதற்கு உயிர்துணைவன் - உங்கன்குலத்
திற்குமுன்றிய ஒப்பில்லாத இராமமூர்த்திக்கு உயிரையொத்த தோழமையை
யுடையவனும், உயர்தோளான் - உயர்ந்ததோளையுடையவனும், வெங்கரியின்
ஏற அனையான் வில்பிடித்த வேலையினான் - கொடிய ஆண்யானையைவொத்தவ
னும் வில்விப்பிடித்த சேனக்கடையுடையவனும், கொங்கு அலரும் நுத்தன்
தார் குகன் என்னும் குறிபுடையான்-மச்சத்தத்தோடு மலர்த்த நறுபணங்கையுமுந்
தன்னியமரையையுடையவனும் குகனென்னும் பெயரையுடையவனும்.

எற்றுதலும் திரக்குதலும் உடைமைபற்றிக் கங்கை வீரகனாயுடையான்
என்றார். ௨௫

கற்காணுந்திண்மையான்கரைகாணுக்காதலான்
அற்காணிற்சண்டனையவழகையந்தமேனியான்
மற்காணுந்திரடிண்டோண்டாழகாணுமணிநிறத்தோய்
நிற்காணுமுள்வத்தானெறியெதிரின்நனனென்றான்.

இ-ள். கல் காணும் இண்மையான்-மலையையொத்த கலங்காத நிலைமையை
யுடையவனும், கரைகாணாத காதலான்-அளவிடத்தக்கரிய விருப்பத்தையுடையவ
னார், அல்காணில் கண்டால் அனைய அழகு அமைந்த பேனியான்-இருளைக்கண்
டாலொத்த அழகுமிருந்த மேனியையுடையவனும், மல்காணும் திரந்தின்
டோள் மழுகாணும் மண்கிறத்தோய் - மறபொரமைந்த திரண்ட திண்ணிய
தோளையு மேகத்தையொத்த அழகியநிறத்தையுடையோய், நிற்காணும் உள்
ளத்தான்-உணர்ச்சிக்கண்டு தெரிவிக்குமனத்தையுடைய ஸ்ரீமாய், நெறி எதிரின்
நனன் என்றான்-ஈ வரும்வழிக்கெதிரோ நின்றவனென்று கூறினான்.

கனாயுடையான் என்பதுமூதல் உள்ளத்தான் என்பதுகாறமுள்ள குறிப்பு
முற்றுகளெச்சமாய்த் தனித்தனி நின்றனன் என்றால் வினைமூரின் முதனி
லையைக்கொண்டன. சிவ் ாறத்திசல் “இடல்” என விகாரமும்” என்ற புறன
டைக்குத்திரத்தால். ௨௬

தன்முன்னையவன் நன்மை தன்முனைவன்முந்நுரைத்த
சொன்முன்னையவர்கின்றதுரிசொத்திருமனத்தான்
மன்முன்னேதரி இக்கொண்டமனக்கினியதுணைகனெல்
என்முன்னையவற்காண்பென்யானேசென்றெனவெழுந்தான்.

இ-ள். தன்முன்வ-தனக்குமுன்னே, அவன் தன்மை-அக்குகனது தன்
மைமைய, தன்முனைவன் முந்து உரைத்த-தனக்குத் துணைவனாகிய சத்துருக்கன்
முற்பட்டுக்கூறிய, சொல்முன்வ-சொல்லுக்குமுன்னே, உவக்கின்றதுரிசு இல்
லாத திருமனத்தான் - மன்கூர்க்கின்ற குற்றமில்லாத அழகிய மனத்தையுடைய
பரசாழ்வான், மன்முன்வதமுல்க்கொண்ட மனக்கு இனியதுணைவனெல்-இரா
மமூர்த்தி முன்பு உறவுகூர்ந்த அவர்மனத்தக்கினிய துணைவனாகில், யான்வசெ
ன்று என்முன்னே அவன்காண்பென் எனஎழுந்தான்-நானேபோயெனக்குமு
ன்னே யவனைக்காண்பெனென்று எழுந்தனன்.

முந்து என்னும் வினைப்பகுதி வினையெச்சத்தின்பேரில் நின்றது. துரிசிலா
த்திருமனத்தான் “குடிமைகல்லநம்பி” எனவருதல்போலத் திருமனத்துரிசி
லான் எனநின்றலாய் உயாதிணையைத்தொடர்ந்த டன்பு அவ்வுயர்தனை முடிபே
ற்று நின்றலால் துணைவழுவமைதி. “உயர்திணைதொடர்ந்த பொருண்மாதலா
றம்” என்றரு-ஆல். சமீபிக்குகொண்ட சற்பொருட்டுப்பொருளில்வந்த இற
ந்தகாலப்பெயர்ச்சம். சமூல என்னும்பகுதி இகரச்சாரியை யேற்றச்சொல்லி

சை நிறத்தலில்லரும் அனபெடுத்து நின்ற தழீஇ பகுதி, கொந்தற்பொருட்
டுப் பொருளில்லந்த விசுதி, ககரத்தோற்றம்சந்தி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, டகர
மெய் இடைநிலை, எகரத்திரிபு சந்தி, அ எச்சவிசுதி. மனக்கினிய அத்துச்சாரி
யை, தொகுத்தல்விசாரம். ௨௭

என்றெழுந்ததம்பியொடுமெழுதின்றகாதலொடும்
குன்றெழுந்துசென்றதெனக்குளிர்கங்கைக்கரைகுறுகி
நின்றவனோரோக்கினுன்றிருமேனிநிலையுணர்ந்தான்
துன்றுகருநறுங்குஞ்சியெயினர்கோன்றுண்ணென்றான்.

இ-ள். என்ற-என்றுகூறி, எழுந்ததம்பியொடும் எழுதின்றகாதலொடும்-
தன்முன்னெழுந்த சத்துருககேறெடும் மேலெழுந்த விருப்பத்தோடும், குன்று
எழுந்து சென்றது என்ன குளிர்கங்கை கரைகுறுகி - மலையெழுந்துசென்றது
போலக் குளிர்த்தகங்கையின் கரையைடைந்து, நின்றவனோரோக்கினுன் திரு
மேனிநிலைஉணர்ந்தான் - தென்கரையில்நின்ற குகனைப்பார்த்த பாதாழ்வானது
திருமேனியின் வாட்டகதையுணர்ந்து, துன்றுகரு நறுங்குஞ்சி எயினர்கோன்
துண் என்றான்-தெருங்கிய கரிய நல்ல சிகையையுடைய வேடர்களுக்கு அரசு
குதிய குக னடுக்கமடைந்தான்.

உணர்ந்தான் முற்றெச்சம். குன்றெழுந்து சென்றதெனக்குறுகி இல்பொ
ருளுவமையணி, ௨௮

வற்கலையினுடையாணைமாசடைந்தமெய்யாணை
நற்கலையின்மதியென்னகையிழந்தமுகத்தாணை
கற்கணியக்கணிகின்ற துயராணைக்கண்ணுற்றான்
விற்கையினின்றிடைவீழவிழ்முற்றுவிரின்றொழிந்தான்.

இ-ள். வற்கலையின் உடையாணை - மரபுரியையாடையாக வுடித்தவனும்,
மாசு அடைந்த மெய்யாணை - அழுக்கடைந்த திருமேனியையுடையவனும், நல்
கலை இல்லமதி என்ன நகை இழந்த முகத்தாணை-நல்ல கலையையிழக்க சந்திரனை
ப்போல ஒளியிழந்த முகத்தையுடையவனும், கல்கணிய கணிகின்ற துயராணை
கண்ணுற்றான் - கல்லுக் கணியக்கணிகின்ற துன்பமுடையவனுமாகிய பாதாழ்
வாணைப்பார்த்து, விலக்கையின் நின்ற இடைவீழ விய்முற்ற நின்றொழிந்தான்-
வில் கையினின்றும் வருவி நிலததில்வீழப் பொருமி மெய்ம்மறந்து குகனின்ற
னன்.

இது ஒருபொருள்மேல்வந்த பெயர்களாதலால் கண்ணுற்றான் என ஒரு
வினைதந்து முடித்தார் “ஒருபொருள்மேற் பலபெயர்வரின்” என்ற சூ-ஆல்.
நின்றொழிந்தான் துணிவுப்பொருளில்வந்த இறந்தகாலவினைமுற்ற நில்பகுதி,
து சாரியை, பகுதியொழிந்தன விடைச்சொல் ஆகலால் சாரியையின் தகாமெய்
றகாமாகத்திரிய லகரம் எனகாமாகத்திரிந்தது சந்தி, ஒழி துணிவுப்பொருளில்
ஒழி விசுதி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி, ககரமெய் சந்தி, தகரமெய் இடைநிலை,
ஆன் விசுதி. கண்ணுற்றான் முற்றெச்சம். ௨௯

நம்பியுமென்றாயகனையொக்கின்றனயனின்முன்
தம்பியையுமொக்கின்றன் நவவேடந்தலைநின்றான்
துன்பமொருமுடிவில்லை திசைநோக்கித்தொழுகின்றான்
எம்பெருமான் பின்பிறந்தாரிழைப்போபிழைப்பென்றான்.

இ-ள். நம்பியும் என்னாயகனை ஒக்கின்றான் - இப்பரதாமுவானும் என்முத்
தோனாகிய இராமமூர்த்தியையொசுதுத் தோன்றுகின்றான், அயல்கின்றான் தம்
பியையும் ஒக்கின்றான்-பக்கத்தில் நின்ற சத்தருக்களு மீளையபெருமானையொத்
துத்தோன்றுகின்றான், தவவேடம் தலைநின்றான்-சுவவேடத்தை மேற்கொண்டி
ருக்கின்றான், துன்பம் ஒரு முடிவு இல்லை-அவன்கொண்ட துன்பமோ எல்ல
யில்லை, திசைநோக்கி தொழுகின்றான்-சுடமுன்னேன சென்ற திசையைநோ
க்கி வணங்குகின்றான், எடபெருமான் பின்பிறந்தார் பிழைப்பு இழைப்பார் ஒன்
றான்-எமது பெருமாராகிய இராமமூர்த்திக்குப் பின்பிறந்தவர்கள் தியசெயல்க
ளைச் செய்வாராவென்று குகன் துணிந்தனன்.

வேடந்தலைநின்றான் வேடந்தலை நின்றான் என மெய்சொல் விகாரம்பெற்
றது இன்னிசையுட்டுத்தொருட்டென்க. ௩௦

உண்டிடுக்கெனென்று உடையான்-உடையான்-தவவன்-உடையான்
கொண்டதவவேடமேகொண்டிருந்தான்குறிப்பெல்லாம்
கண்டுணர்ந்துபெயர்கின்றேன்குறிப்பெண்ணியென்னாத்
தண்டுணர்ந்துபெயர்ந்தாவாயிலொருதனியேதான்வந்தான்.

(இ-ள்.) இடுகண் ஒன்று உண்டு உடையான்-உடையான்-தவவன்-உடையான்
அதனை முற்று முடையவனாயிருக்கின்றான், உடையாத அன்பு உடையான்-(தன்
மூத்தோனிடத்து) என்றக் கொடாத முறைய அன்புடையவனாயிருக்கின்றான்,
கொண்ட தவவேடமே தானுங் கொண்டிருந்தான் - தன் மூத்தோன் கொண்ட
தவவேடமே தானுங் கொண்டிருக்கின்றான், குறிப்பு எல்லாம் கண்டு உணர்ந்து
பெயர்கின்றேன் - அப்பரதாமுவானது உள்ளக்குறிப்பினை யெல்லாம் தெரிந்து
வருகின்றேன், நெறிகாமிகள் என்னு - (அவர்களிரு வாாமல்) வழியையப்
பாதுகாவுங்கொண்டு கூறி, தன்னுறை ஓர் நாவாயில் ஒருதனியேதான் வந்தா
ன்-குளிர்ந்த நீர்த் துறையினின்று ஒரு மரக்கலத்தின்மேல் துணைபின்றித் தான்
வந்தனன்.

என்னுசெய்யா என்னும் உய்ப்பாட்டு இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த இறந்
தகாலவியையெச்சம் என் இடைச்சொற்பகுதி, னகரமெய்ச்ந்தி, ஆ எச்சவிகுதி.
காமிகள் உடன்பாட்டில்வந்த முன்னிலைபன்மை யெவல்வினமுற்று. கா
பகுதி, மின்விகுதி, கள்விகுதி மேல்விகுதி. எதிர்மறையில் காவன்மின்ன
வரும். ௩௧

வந்தெதிரேதொழுதானவணங்கினுன்மலரிருந்த
அந்தணனுந்தனைவணங்குமவனுமவனடிவீழ்ந்தான்

தந்தையினுங்களிகூர்த்தமுவினான்றகவுடையோர்
சிகந்தையினுஞ்சென்னியினும்வீற்றிருக்குஞ்சீர்த்தியான்.

(இ-ள்.) வந்து எதினோ தொழுதானே - தன்முன் வந்து எதினோ உணங்கிய
ருகனே, மலா இருந்த அந்தணனும் தன்னை வணங்கும் அவன் உம் வணங்கினு
ன்-தாமமாமலரிவிருந்த பிரபுனும் தன்னை உணங்குதற் கெல்லையாகிய அப்பா
தாழ்வானும் உணங்கினான், அவன் அடி வீழ்ந்தான் - அக்குகன் தன் திருவடித்
தீழ் விழுந்தான், தகவுடையோர் சிந்தையினும் சென்னியினும் வீற்றிருக்கும்
சீர்த்தியான் - பெரியோர்தயத்தினும் சிறிதும் நிகரின்றியிருக்கும் அப்பாதாழ்
வான, தந்தையினும் களிகூர்த்தமுவினாள்-பிதாவினும் களிப்பு மிகப்புல்லினான்.

தன் புத்திரனிடத்துப் பிதாவுக்கு அன்பு சிறந்திருப்பதால் தந்தையினும்
என்றார். இன்னொரு உயர்வு குறித்ததபொருளில்வந்த எல்லைப்பொருட்டி.

அறுதிக்கழிநெழிலாசிரியவிருத்தப.

தமுவினபுரினரீடுவர்கன்றமுறைச்செங்கணனை
எழுவினுமுயர்ந்ததேதானாயெய்திடதென்னையென்ன
முழுதுலகனித்ததநதைமுந்தையோர்முறையினின்றி
வமுவினவர்களை நீர்கமலானனைக்கொணர்வான்வந்தேன்.

(இ-ள்.) தமுவினபுரினானேந்தன்-பரதாழ்வானால் தழுவப்பட்ட வேடர்
களுக்கு இறைவனாகிய குகன், தாமனா செங்கணனை-தாமமாமலரீடுவான் செ
வந்த கண்களையுடைய பரதாழ்வானே, எழுவினும் உயர்ந்ததோளாய் எய்தியது
என்னை என்ன-துணியில் திரண்டிருந்த தோளையுடையாய் இங்குவந்தகாரணம்
யாதென்று வினவ, உலகுமுழுது அறிந்த தந்தை முந்தையோர் முறையின்
நின்ற வமுவினன்-உலகுமுற்றமோர்ப்பிதா தசரதசககரவர்த்தி முன்னுள்ள சக்
கரவர்த்திகள் நடத்திய முறையினின்று நீங்கினான், அதனை நீக்க மன்னனை
கொணர்வான்வந்தேன் - அக்குறைபாட்டினை நீக்கும்பொருட்டி இராமமூர்த்தி
யைக் கொண்டிப்போம்படி வந்தனனென்றான்.

முழுதுலகனித்த தானை முந்தையோர் முறையினின்று வமுவினன் என்
றதற்குத் தசரதன் பெரியோடாப்போல அரசியல்முறையினின்று நீங்கினான்
(இறந்தனன்) எனக்கொள்ளுதலுமொன்று. இன்னொரு உயர்வுகுறித்தலில்வந்த
எல்லைப்பொருட்டி. கொணர்வான் எதிர்காலவினையெச்சம் கொணாருகதி, பகு
தியீற்றின் ஆகாரம் குறுகுசலும் ரகரமெய் விரிதலும் விகாரம், வான்எச்சவிகு
தி. முந்தையோர் முறையாவது மூர்த்தவனுக்கு முடிசூட்டுதல், ௩௩

தேட்டனன்கிராதர்வேந்தன்கிளர்த்தெழுமுபிரானு
மீட்டுமண்ணதனில்வீழ்ந்தான்விம்மினதுவகைவீங்கத்
தீட்டருமேனிமெந்தனச்செவடிக்கமலப்பூவில்
பூட்டியகைவன்பொய்யினுள்ளத்தான்புகலனுற்றான்.

(இ-ன்.) கிராதர்வேந்தன் கேட்டனன்-வேடர்களுக்கு அரசனாகியருகன்கேட்டான், கிளர்ந்துஎழும் உயிரனாகி மீட்டும் மண்ணதனில்வீழ்ந்தான்-சந்தோஷத்திற் பொங்கியெழுந்த வுயிரினையுடையவனாகி மீளவும் நிலவுலகின்மேல் வீழ்ந்து, உலகைவிங்க வியமினன்-மகிழ்ச்சிமீதுரப்பொருமி, தீட்டு அருமேனியைதன் சேஅடி கமலப்பூவில் பூட்டியகையன் - எழுதுதற்கரிய திருமேனியையுடைய பரதாழ்வானது செவந்திருவடித்தாமனாயிற் பூட்டிய கையையுடையவனாகி, பொய் இல் உள்ளத்தான் புகலல் உற்றான்-உண்மைவாய்ந்த மனத்தையுடைய ருகன் சொல்லத்தொடங்கினான்.

இரண்டாவதுகொண்ட பொருளுக் கேற்பங்கிளர்ந்தெழும் உயிரனாகி மீட்டும் மண்ணதனில்வீழ்ந்தான்-மேலெழுந்த உயிர்ப்பினனாகி மீளவும் நிலவுலகில் வீழ்ந்தனனெனக் கொள்ளலும் ஒன்று. கேட்டனன், வீழ்ந்தான், வியமினன் தெரிநிலைவினைமுற்றெச்சங்கள். கையான் குறிப்புமுற்றெச்சம். மீட்டும் செயவெனச்சத்திரிபு. சேவடி சென்மையென்னும் பண்பு நுகரகெட்டு முதனீண்டு வகரவுடும்படி மெய்பெற்றது. சேயடியென யகரவுடும்படி மெய்பெற்றவரும்.()

தாயுராகொண்டு தாதையுதரிய தரணிதன்னைத்
நிவினையென்ன நீ துச்சிந்தனைமுகநீநிறேக்கிர்
போயினையென்றபோழ்து புகழினோய்தன்மைகண்டால்
ஆயிரமிராமர்நின்கேழாவரோதெரியிலம்பா.

(இ-ன்.) தாய் உரைகொண்டு தாதை உதவிய தரணிதன்னை-நின் தாயின் வார்த்தையைக் கைக்கொண்டு பிதாகொடுத்த நிலவுலகை, நிவினை என்ன நீத்து சிந்தனை முகத்திட்டுக்கேக்கி-நிச்செயல் விளைப்பதென்று கைக்கொள்ளாது துன்பத்தை முகத்திற் குறிப்பித்து, போயினை என்ற போழ்து-வந்தாயென்றகாலத்தில், புகழினோய் தன்மை கண்டால் தெரியில் ஆயிரம் இராமர் நின்கேழ் ஆவர் ஒ-பெரும்புகழ்கொண்ட பரதாழ்வானே உனது தன்மையைப் பார்த்தால் ஆராயில் இராமர் ஆயிரம்பேர் வந்தாலு முனக் கொப்பாவார்களா (இல்லையென்றபடி.)

நீத்து இறந்தகாலவினையெச்சம் நீ பகுதி, போயினை புகு என்னும் பகுதி நுகரகெட்டு முதல்கிண்கிண்போ பகுதி, முதனிலையல்லாதன இடைச்சொல்லாதலால் யகரமெய்ச்சி, இன் இடைநிலை, ன் தன்மை யொருமை விசுதி.க ௭

என்புகழ்க்கின்றதேதழையெயினனேனிரவியென்பான்
தன்புகழ்க்கற்றைமற்றையொளிகளைத்தவிர்க்குமாபோல்
மன்புகழ்ப்பெருமைதுங்கள் மரபினோர்புகழ்களெல்லாம்
உன்புகழாக்கிக்கொண்டாயுயர்குணத்தூரவுத்தோளாய்.

(இ-ன்.) உயர்குணத்து உரவுதோளாய் - உயர்ந்த குணத்தையும் பெரிய தோளையுமுடையவனே, ஏழை புகழ்கின்றது என்-எனடியாகிய நான் புகழவிருத்தது என்ன, எயினனென்-நானே வேடன், இரவி என்பான் தன்புகழ்க்

ஹை மற்றை ஒளிகளை தவிர்க்கும் ஆறுபோல-சூரியனென்பவன் தனது கிரண
செருக்கினால் மற்றைத் கிரணங்களைத் தன்னு னடக்கும் வகைபோல, மன்புகழ்
பெருமை தங்கள் மரபினோர் புகழ்கள் எல்லாம்-நிலபெற்ற புகழின் பெருமை
யையுடைய உங்கள் சூரியன் மரபிற்குன்றிய அரசர்கள் புகழையெல்லாம்,
உன் புகழ் ஆக்கிக்கொண்டாய்-உனது புகழாக்கிக்கொண்டனை.

ஆறு ஆ தொகுத்தல் விகாரம். நீர் நும் எனத் திரிந்து கள் என்னும் பரு
திப்பொருள் விசுதி யேற்றது. உன் நின் என்பதன் மரூஉ. இது எடுத்துக்
காட்டுவமையணி. இதனை வடநூலார் திர்ஷ்டாந்தாலங்காரம் என்பார். ௩௬

எனையிவைவன்னமாற்றியைவனாவலுங்கூறிப்
புனைகழற்புலவுவேற்கைப்புளிஞர்கோன்பொருவில்காதல்
அனைபவற்கமைவிற்செய்தாளுவற்கன்பிலாதார்
நினைவருங்குணங்கொடன்றோவிராமன்மேனிமிர்ந்தகாதல்.

(இ-ள்.) எனையிவை அன்னமாற்றம் பலவும் இயைவன கூறி-மற்ற இ
வைபோன்ற வார்த்தைகள் பலவற்றையும் பொருந்தச்சொல்லி, புனை கழல் பு
லவு வேல்கை புளிஞர்கோன்-கட்டிய வீரகண்டையையும் புலால்நாற்றம்பொ
ருந்திய வேலையேந்திய கையையுடைய வேட்களுக்கு அரசனாகிய குகன்,
பொருவு இவ் காதல் அனையவற்கு அமைவின் செய்தான் - (தன்மேல்) ஒப்பில்
லாத விருப்பத்தையுடைய அப்பரதாழ்வானுக்கு அமைந்த வுபசாரங்களைச் செய்
தனன், ஆர் அவற்கு அன்பு இல்லாதார்-யார்தான் அப் பரதாழ்வானிடத்தி லன்
பில்லாதவர்கள், நினைவருங் குணங்கொடு அன்று ஒ இராமன்மேல் காதல் நிமிர்
ந்தது-இவ்வாறு நினைத்தற்கரிய நற்குணங்களைக் கொண்டல்லவா இராமமூர்த்
திமேல் ஆசையெழுந்தது.

நற்குணங்கள் பலவற்றையும் பரதாழ்வானுடையன் என்பார் நினைவருங்
குணங்கொடு எனவும், அவற்றை யுடைமையாலல்லவா தனக்குக் கிடைத்த அரச
சியல்மேல் விருப்பஞ்செய்யாது இராமமூர்த்தியின்மேல் விருப்பஞ்சென்றதென்
பார் அன்றோ ராமன்மே னிமிர்ந்த காதலெனவுங் கூறினார். ஏனை எனை குறு
க்கல். நிமிர்ந்தது துவ் விசுதி தொகுத்தல். குணம் சாதியொருமை. ௩௭

அவ்வழியவனேநோக்கியருடருவாரியன்ன
செவ்வழியுள்ளத்தண்ணல்தென்றிசைசென்கைகூப்பி
எவ்வழியுறைந்தானம்முனென்றலுமெயினர்வேந்தன்
இவ்வழிவீரயானேகாட்டுவெழுக்கெவன்றான்.

(இ-ள்.) அவழி-தன்னை யுபசரித்த அவ்விடத்தில், அவனேநோக்கி-அஞ்சு
னைப்பார்த்து, அருந்தருவாரி அன்ன செவ்வழி உள்ளத்து அண்ணல்-கருணைக்
கூடையொத்த நல்லொழுக்கமமைந்த மனத்தையுடைய இராமமூர்த்தியிருந்த,
தென்றிசை சென்கைகூப்பி-தென்றிசையைநோக்கிச் செகந்த கைகளைச் சிரத்
நினைமேற் குவித்து, நம்முள் எவழி உறைந்தான் என்றலும் - நமக்கு முன்னோ

இசிய இராமமூர்த்தி யெவ்விடத்திலிருக்கின்றனென்ற வினவு, எயினர் வேர் தன் வீர இவழியானே காட்டுவல் எழுத எண்ணுள்-வேடர்களுக்கு அரசனாகிய ருசன், வீரனே இவ்விடத்தில் நானே காட்டுவேனீ மொழக்கடவீரென்று கூறினான்.

காட்டுவல் தன்மை யொருமை எதிர்காலவினமுற்று காட்டு பகுதி, வகா மெய் இடைநிலை, அல் தன்மை யொருமை விருதி. குகையுந் தன்னோடு னெப்ப தெத்தி நம் முன் என்றமையால் வழாநிலை. கூப்பி இறந்தகாலவினையெச்சம் கூப் பு பகுதி.

கக

காநொனக்கடிதுசென்றான் கல்லிடைப்படுத்தபுல்லின்
வார்சிலைத்தடக்கைவள்ளல்வையுபள்ளிகண்டான்
பார்மிசைப்பதைத்துவீழ்த்தாரன்பருவர்ப்பாவைபுக்கான்
வாரம்ணிப்புனலால்மண்ணைமண்ணுரீராட்டுங்கண்ணான்.

(இ-ள்.) வார்மணி புசலால் மண்ணை மண்ணுரீர் ஆட்டுங் கண்ணன்-சின் தும் இடையருத கண்ணீரினால் மண்ணுலகைக் கழிவுதற்கு நீராட்டுங் -கண்க ளையுடைய பரதாழ்வான், காள் என்ன கடிது சென்றான்-மேகம்போல வினாந்து சென்று, கல் இடைபடுத்த புல் இன்னவா. நிலை தடகை வள்ளல் வையு பள்ளி கண்டான்-கல்லிற் பரந்த புற்பாப்பில் நீண்ட வில்லினையெந்திய பெரிய கைக ளையுடைய இராமமூர்த்தி தங்கிய படுக்கையெப்பார்த்து, பார்மிசை பதைத்து வீழ்த்தான் பருவரல் பாவைபுக்கான்-நிலவுலகென்மேற் பதைத்து வீழ்த்து தன் பமாகிய கடலி லழுந்தினான்.

சென்றான், கண்டான், வீழ்த்தான் முற்றெச்சங்கள். பாவை வினைமுதற் பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர் பா பகுதி, ஐ விருதி, வகாமெய்ச்சந்தி, மண் னும் என்னும் பெயரொச்சத்தினின்று பிரிந்த தொழிற்பெயர் நான்கனுருபேற் றுகின்றது. வள்ளல் பண் பாகுபெயர் வண்மை பகுதி, ஈறு கெடுதல்சந்தி, அக் பண்புப்பெயர் விருதி. பார் முதனிலைத்தொழி லாகுபெயராயுலகென்மேல் நின் றது பா விருதி, முதனீளுதலும் அகரம் தொகுதலும் விகாரம். தடக்கை உரிச் சொற்றொடர், நிலைமொழியின் ககரமிகுதல் “இயல்பினும் விதியினும்” என்ற கு-ஆல். “மணிநீரும்” என்றதற்கு வற்றாத நீர் எனப் பரிமேலழகர் உரையிற் காண்க.

கக

இயன்றதென்பொருட்டினால்விடருனக்கென்றபோழ்தும்
அயின்றனைகிழங்குக்காயுமயிர்தெனவரியபுல்லில்
தயின்றனையெனவுமாவிறுந்திலென்சுடருங்காசு
சுயின்றயார்மகுடஞ்சூடுஞ்செல்வமுங்கொள்வென்யானே.

(இ-ள்.) என்பொருட்டினால் தி இடர் உனக்கு இயன்றது என்றபோழ்து உம் - என்பொருட்டா வித்தனப் முனக்கு வந்ததென்றதாலத்திலும், கிழங்கும் காயும் அயிந்து என்ன அயின்றனை-கிழங்கையும் காயையு மயிர்தத்ததைப்போல

தூசுந்தாய், அரிய புல். இல் துயின்றனை எனவும் - அடைதற்கரிய புற்பரப்பில் நித்திகாகுந்தாய் என்ற கண்டோர் கூறவும், கடரும் காசு ருயின்று உயர் மருட்குடும் செவ்வம் உம் யான்கொள்வேன்-விளங்கு மிரத்தினமழுத்தி யுயர்ந்த கிரீடம்குடும் செவ்வத்தையும் நான் கொள்ளநின்றேன் (ஆதலால்) ஆவிதறந்திலென்-உயிர்விடேன்.

அயின்றனை, துயின்றனை முன்னிலையொருமை யிறந்தகாலவினைமுற்று அயில், துயில் பகுதிகள். ருயின்று இறந்தகாலவினையெச்சம். ருயில் பகுதி. செவ்வம் நிலையில் பொருளுண்பது தோன்ற எச்சவும்மை தந்து கூறினர். “இனைத்தென்றறிபொருளுலகினிலாப்பொருள்” என்னுஞ் சூ-இல் நிலாப்பொருள் எனவும் பொருள்படுதலால்.

ச௦

தூண்டாரிவந்ததோளான்பின்னருஞ்சொல்லுவானந்

நீண்டவன் றுயின்றருமுலி துவெனினிமிர்ந்தநேயம்

பூண்டவன் றொடர்ந்துபின்னேபோந்தவன்பொழுதுநீத்த [ன்.

தியாண்டெனவினிதுகேட்டானெயினர்கோனிதனைச்சொன்னு

(இ-ள்.) தூண்டாரிவந்ததோளான்பின்னரும் சொல்லுவான்-தூண்ப்போலத் திரண்டியர்ந்த தோளையுடைய பரதாழ்வான் பின்னுக்கூறுவான், அநீண்டவன் துயின்ற ருமுல் இது என்னில்-அந்த இராமமூர்த்தி திருக்கண்டியின்ற இட மிதுவானால், நியிர்ந்தநேயம் பூண்டவன் தொடர்ந்து பின்னே போந்தவன்-சிரம்பிய அன்புபூண்டவனும் தொடர்ந்து பின்னே போனவனுமாகிய இளையபெருமான், பொழுது நீத்தது யாண்டு என்ன இனிது கேட்டான்-காலங்கழித்தது எவ்விடமென்று வினாவினான், எயினர்கோன் இதனை சொன்னான்-வேடாசனருக்கு அரசனாகிய சூக நிதனைச்சொல்லுவான்.

பின்னர் காலப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல் பின் இடைச்சொற்பகுதி, எனகரமெய்ச்நிதி, அர் பகுதிப்பொருள் விருதி. நீண்டவன் புகழால் மிக்கவன். தர உலமைவாசகம்.

சக

அல்லையாண்டமைந்தமேனியழகனுமவளுந்துஞ்ச

வில்லையூன்றியகையோடும்வெய்துயிர்ப்போடும்வீரன்

கல்லையாண்டியர்ந்ததோளாய்கண்கள்நீர்சொரியக்கங்குல்

எல்லைகாண்பளவுநின்றானிமைப்பிலனயனமென்றான்.

(இ-ள்.) கல்லை ஆண்டு உயர்ந்ததோளாய் - மலையை யழமைகொண்டியர்ந்த தோளையுடைய பாதனே, அல்லை ஆண்டு அமைந்த மேனி அழகனும் அவனும் தஞ்ச-இருளினைப் புறங்கண்டமைந்த திருமேனியையுடைய இராமமூர்த்தியும் தோப்பிராட்டியும் துயில்கூர, வீரன் வில்லை ஊன்றிய கையோடும் வெய்துயிர்ப்போடும்-வீரனாகிய இளையபெருமான் வில்லுன்றியகையோடும் பெருமூச்சோடும், கண்கள் நீர்சொரிய கங்குல் எல்லை காண்பு அளவும் - கண்கள் நீர்நித்த விழயுமளவும், நயனம் இமைப்பு இலன் நின்றான் என்றான்-கண்களினையெடுத்தாது நின்றனனென்று கூறினான்.

துஞ்ச நிசுழ்காலவினையெச்சம் துஞ்ச பருதி, உகரக்கேடு சந்தி, அ எச்ச விசுதி, நயனமிமைப்பிலன் முதல்கினைக்கு ஒற்றுமையுண்மையால் சினை வினை முதலொடு முடித்தது. காண்பு என்னுந் தொழிற்பெயசொச்சத்தில் வந்தது. ச௨

என்பத்தைக்கேட்டமைந்தனி ராமனுக்கினையாரொன்று
முன்பொத்ததோற்றத்தேமுள்யானென்றுமுடிவிவாத
துன்பத்துக்கேதுவானேனவனதுதுடைக்ககின்றான்
அன்பத்துக்கெல்லையுண்டேயழகிதென்னடிமையென்றான்.

(இ-ள்.) என்பது ஐ கேட்டமைந்தன்-என்று கூறியதைக் கேள்வியுற்ற பரதாழ்வான், இராமனுக்கு இனையார் என்று முன்பு ஒத்த தோற்றத்தேயில்-இராமமூர்த்திக்குப் பின்பிறந்தவொன்று முன்பொத்த பிறப்பினான், யான் என்று உம் முடிவு இல்லாத துன்பத்துக்கு ஏது ஆனேன்-நானே வெப்பொழுது முடிவில்லாத துன்பத்துக்குக் காரணமாய்நின்றேன், அவன் அது துடைக்க கின்றான்-அவ்விலக்குவனத்துன்பத்தைப் போக்ககின்றனன், அன்புக்கு எல்லை உண்டே என் அடிமை அழகிது என்றான்-அன்புக்கோ ரளவுண்டா வென்னடிமை அழகாயிருந்ததென்று கூறினான்.

ஒத்த தோற்றமாவது ஓர்காலத்தில் முன்னும் பின்னுமாகப் பிறந்த பிறப்பு. இராமமூர்த்தி யரசியலைவிட்டு வனத்திற்சென்று காட்கிழங்கருந்தி வெற்றுத் தனாயிற் பள்ளிகொள்ள நின்றதற்குத்தான் காரணமாகலால் முடிவில்லாத துன்பத்துக் கேதுவானேனென்றான். என்பத்து தகரமெய் விரித்தல் அன்பத்துக்கு அத்துச்சாரியை. ச௩

அவ்விடையண்ணரனுமன்றும்பொடியின்வைகித்
தெவ்விடைதரநின்றார்க்குஞ்செறிகழற்புளிஞர்கோமான்
இவ்விடைக்கங்கையாற்றினேற்றினையாயினெம்மை
வெவ்விடர் க்கடனினேற்றிவேந்தன்பால்விடுத்ததென்றான்.

(இ-ள்.) அ இடை அண்ணல்தான் உம் - அவ்விடத்தில் பரதாழ்வானும், அன்று அரும்பொடியின் வைகி - அக்காலத்தி லடைதற்கரிய புழுதியிற் றங்கி, தெவ் இடைதர நின்ற ஆர்க்கும் செறிகழல் புளிஞர் கோமான்-பகைவர்கள் முதுகிட நின்றொலிக்கும் நெருங்கிய வீரகண்டையையுடைய வேட்களுக்கு அரசனே, இ இடை கங்கை ஆற்றின் ஏற்றினையாயின்-இந்தவிடத்திற் கங்கையாற்றினின்றுங் களையேற்றுமையானால், எழ்மை வெம் இடர் கடல்சிறந்து ஏற்றி வேந்தன்பால் விடுத்தது என்றான் - எங்களை கொடிய துன்பக்கடலினின்றுங் களையேற்றி இராமமூர்த்தியினிடத்து விடுத்ததாமென்று கூறினான்.

கோமான் அண்மை விளி. வெம்மை என்னும் பண்புப்பகுதி ஈறகெட்டு முன்னின்ற மெய்திரிய வருமொழி முதலுயிர்வாத் தனிக்குறின் முன்னோற் றிரட்டித்து வெவ்விடர் என நின்றது. ஏற்றினையென்னும் வினைமுற்றினின்று பிரித்த தொழிற்பெயர் விடுத்தது என்னும் பயனிலகொண்டது. அவ்விடை,

இவ்விடை வகரத்தோற்றம் “எகரவினா முச்சுட்டின் முன்னர்-உயிரும் வகரமுமேய்தின் வவ்வும்” என்ற விதியால். சச

நன்றெனப்புளிஞர்வேந்தனண்ணினன் நமகாரநாவாய்
சென்றுநீர் தருதிரென்னவந்தனசிவன்சேர்வெள்ளிக்
குன்றெனக்குணிக் குமட்பொற்குவடெனக்குபேரன்மரனம்
ஒன்றெனநாணிப்பல்வேறுருவுகொண்டனையவான.

(இ-ள்.) நன்று என்ன புளிஞர் வேந்தன் தமனா நண்ணினன் - நல்லதென்று வேட்களுக்கு அரசனாகிய குகன் உறவினரையடைந்து, நீர் சென்று நாவாய் தருதிர் என்ன நீர்போய் மரக்கலங் கொண்டுவருவீரென்று கூற, சிவன் சேர் வெள்ளிக்குன்று-சிவபெருமான் தங்ங்ய வெள்ளியிலேயும், குணிக்கும் அம்பொன்குவடு என - அப் பெருமான் உளைத்த அழகிய பொன்மலையும், குபேரன் மரனம் என-குபேரனது புட்பலிமானமும், ஒன்று என நானி பல்வேறு உறவுகொண்டால் ஆனைய ஆனவந்தன - ஒன்றென்பதற்கு நாணிப் பலவகைப்பட்ட வெவ்வேறு வடிவைக்கொண்டா லொத்தனவாகிய மரக்கலங்கள் வந்தன.

நண்ணினன் முற்றெச்சம். மானம் என்பத னிறுதியில் எண்ணிடைச் சொல் தொக்குநின்றது. என வென்பது எண்ணிடைச்சொல். வெள்ளியிலேயும் பொன்மலையும் புட்பலிமானமுகிய உபமானப்பொருள்கள் அப்பொழுது நிகழ்கின்ற செயலிற் பயன்படுதற்கு உபமேயப் பொருளினுருவைக்கொண்டு பரிணமித்ததாகக் கூறுதலால் திரிபணி. இதனை வடநூலார் பரிணாமாலங்காரம் என்பர். தருதிர் முன்னிலைப்பன்மை யேவல் வினேமுற்று. ஒத்தனவான ஒரு சொல்லாய் வினேமுற்றுப்பெயராயின. சடு

நங்கையர்நடையின் னம்நா னுறுசெலவினாவாய்
கங்கையுமிடமிலாமைமிடைந்தனகலந்தவெங்கும்
அங்கொடிங்கிழித்தியேற்றுமமைதியினமர்வையத்
திங்கொடங்கிழித்தியேற்றுமிருவினையென்னலான.

(இ-ள்.) நங்கையர் நடையின் அன்னம் நா னுறு செலவின் - பெண்கள் நடையோன்ற நடையினோடும் அன்னம் நா னும் செலவினோடும், கங்கையும் இடம் இல்லாமை-கங்காநதியு மிடமல்லாமல், எங்கும் கலந்த மிடைந்தன நாவாய் - எவ்விடத்துங் கலந்தனவாகி நிறைந்த மரக்கலங்கள், அங்கு இங்கு இழித்தி ஏற்றும் அமைதியின்-அவ்விடத்து மிவ்விடத்து மிறக்கியேற்று மமைதியால், அமரர் வையத்து-தேவருவரும் நிலவுருகுமாகிய, இங்கு அங்கு இழித்தி ஏற்றும் இருவினை என்னல் ஆன - இவ்விடத்து மவ்விடத்து மிறக்கியேற்று மிருவினைப்பயன்போலென்று சொல்லவு மமைந்தன.

தன்னாடி நடக்கும் நடையையுடையன வென்பார் நங்கையர் நடையின் னம் நா னுறுசெலவின் எனவும், இருவினைப்பயனும் தம்மைச் செய்தவரை நிலின் னுலகிலேற்றலும் அப்பயன் கழிந்தவழி நிலவுலகி விறக்கலு முடைமை போல வடகரையிலேற்றித் தொன்கரையி விறக்குதலால் அங்கொடிங்கிழித்தி

யேற்று மறைமதியி னமர்வையத்-தின்கொடங் கிழித்தியேற்று மிருவினை யென் னலான வெனவுங் கூறினார். மிடைத்தன, கலந்தவென்னும் வினைமுற்றுகள் பெயரொச்சமாய்த் தனித்தனி காவாயென்னும் பெயர்கொண்டன. ஒரேனன் னொடு, அமரர் உலகின்மேல் நிற்பலால் தானியாகுபெயர். இல்லாமை எதிர் மறைக்குறிப்பு வினையெச்சம். இன்மை பகுதி, ஈறுகெதிலும் லகர்த்தோற்ற மும் சந்தி, அசாரியை, மை எச்சவிகுதி. இழித்தி பிறவினை வினையெச்சம் இழித்து பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ எச்சவிகுதி.

தன் வினையில் இழிந்து எனவரும். இது தெரிதரு தேற்றவுமையணி.()

வந்தனவரம்பி னாவாய்வரிசிலைக் குரிசின்மைந்த
சுந்தனையாவதென் றுசிருங்கிபேரியர்கோன் செப்பச்
சுந்தரவரிவிலா னுஞ்சுமந்திரன் றன்றைநோக்கி
எந்தையித்தரனை தன்னையேற்று திவினாவினென்றான்.

(இ-ள்.) வரிசிலை குரிசில்மைந்த வரம்பு இல் நாவாய் வந்தன - கட்டமை ந்த உல்வினையேந்திய தசரதன் புத்திரனே கணக்கிறந்த மரக்கலங்கள் வந்தன, சுந்தனையாவது என்று சிருங்கி பேரியர்கோன் செப்ப - கருத்தென்னவென்று சிருங்கி பேரியில் வாழ்நோக்கி கரசனாகிய குகன் வினவ, சுந்தரம் வரிவில்லா னும் சுமந்திரன் வன்னைநோக்கி-அழகிய கட்டமைந்த வில்லையேந்திய பரதாழ் வானும் முதலமைச்சனாகிய சுமந்திரனைப்பார்த்து, எந்தை - என்றந்தைபோல் வாய், இ தானை தன்னை வினாவின் ஏற்றுதி என்றான்-இச்சேனையை வினாவில் மரக்கலத்தி லேற்றுவாயென்று கூறினான்.

எறுறுதி முன்னிலையாருமை யென்காலவினைமுற்று என்று பகுதி, து சாரியை, உகரக்கேடுசந்தி, இ விகுதி. விகுதிகாலங் காட்டியது. சௌ

குரிசிலதேவலாலக்குரகதத்தேர்வலானும்
வரிசையின்வழாபைநோக்கிமர ிரிவகையினேற்றத்
கரிபரிபிர தங்ஊலாள்கணக்கறுகனாயில்லேலை
எரிமணிநினாயின் வீசுங்கங்கையாதேறிற்றன்றே.

(இ-ள்.) குரிசிலது ஏவலால்-பரதாழ்வா னேவலால், அருரகதம் தேர்வல் லானும் - அந்தக் குதினாபூட்டிய தேரில்வல்ல சுமந்திரனும், வரிசையின் வழா மைநோக்கி-வரிசையோடு தவறாமற் சேனையைப்பார்த்து, மரபு உரிவகையின் ஏற்ற-கிரமத்தோடு முறைப்படி யேற்ற, கரி பரி இரதம் காலாங்கணக்கு அறு களை இல் வேலை-யாணயும் குதினாயும் தேரும் காலாளுமாகிய அளவில்லாத களையில்லாத சமுத்திரமானது, எரிமணிநினாயின் வீசும் கங்கை ஆறு ஏறி ற்று-திப்போன்ற மாணிக்கங்களை யிலையால்வீசும் கங்கையாற்றிற் சென்றது.

வழாமை எதிர்மறைவினையெச்சம் ஈறுகெட்டுகின்ற வழுவுபகுதி, ஆ எதிர் மறைவிகுதி, முற்றுகரக்கேடு சந்தி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, மை எச்சவிகுதி.

உள்ளி மூன்றாம்வேற்றுமைச்சொல் ஹருபிடைச்சொல். களாயில் வேலை என்றது விலக்குருவகவணியும், கண்ணையாற்றில் சேனையாகிய கடல்சென்றது என்றது ஆதாரத்தினும் ஆதேயம் பெரிது என நின்றலால் பெருமையணியும் கலந்தநின்ற லால் கலவையணி.

ச.௮

இடிபடுமுழுக்கம்பொங்கன் னமழைமகரநீரை
முடிவுறமுகப்பவழியி றுதியின்மொய்ப்பபோலக்
கொடியொடுவங்கம்வேலைகூட்பொடுபடர்வபோல
நெடியகையெடுத்துநீட்டிநீந்தினநெடுங்கைவேழம்.

(இ-ள்.) இனமழை-மேககூட்டங்கள், படு இடி முழுக்கம் பொங்க - ஒலிக்கு மிடிமுழுக்க மிக, மகரநீரை-கடலை, முடிவுறமுகப்ப வஊழி இறுதியின் மொய்ப்பபோல - வறக்குட படி முகக்க ஊழிக்காலத்தின் முடிவில் நெருங்குதல்போலவும், கொடியொடு கூம்பு ஒடு-கொடியோடும் பாய்மரத்தோடும், வங்கம்வேலை படர்வபோல-மரக்கலம் கடலிற்செல்லுதல்போலவும், வேழம் நெடியகை எடுத்துநீட்டி நீந்தின-பாணைகள் நீண்டகையை மேலெடுத்து நீந்திக் கங்கையை நீந்தின.

மொய்ப்ப, படாவ என்னும் நிசுழ்காலவினைமுற்றுகள் தொழில்மேல்நின்ற லால் வினைமுற்றுப்பெயர்கள். தொழில்பற்றிவந்த பலபொருளுவமையணி மகரநீர் என்னும் தொகைநிலைப்பொருள் முன்மொழி நிலையால் கடல் என நின்றவின் மகரநீர் என்றார். “முன்மொழி பின்மொழி” என்னுஞ் சூத்திரத்தாலறிக. சக

சங்கமுமகரமீனுந்தாளமுமணியுந்தள்ளி
வங்கநீர்க்கடலும்வந்துதன்வழிப்படரமானப்
பொங்குவெங்களிறு நூக்கக்ககையொரிஇப்போயிற்றம்மா
கங்கையுமிராமற்காணுங்காதலதென்னமாதோ.

(இ-ள்.) வங்கம் நீர்க்கடலும் சங்கம் உம் மகரமீனும் தாளமும் மணியும் தள்ளிவந்தீ-மரக்கலம் தவமுரீர் மயமாகிய கடலும் சங்கினையு மகரமீனையு முத்துகளையு மாணிக்கங்களையுங் கொழிந்துவந்து, தன்வழிபடரமான - தன்னிடத்துச் செல்லுதலையொக்கவும், இராமன் காணும் காதலது என்ன-இராமமுர்த்தியைக் காணும் விருப்பத்தையுடையதுபோலவும், கங்கையும் பொங்குவெம் களிறு நூக்ககரை ஒருவிபோயிற்று-ஊகாநதியும் மதம்வழியும் கொடியயானைகள் நீத்தித்தன்னக் கரைகடந்துபோனது.

யானைகள் தள்ள மேலேறிய நீர்மீட்டும் கங்கையில்வந்து சேர்தலால் தன் வழிப்படரமான என்றார். படர என்னும் வினையெச்சத்தினின்று பிரிந்ததொழிற்பெயர் இரண்டனுருபு ஏற்றநின்றது. நூக்க நிசுழ்காலவினையெச்சம் நூக்கு பருதி, உகரக்கேடு சந்தி, அ எச்சவிகுதி. இராமற்காணும் உயர்திணைப்பெயரான் வருமொழி வல்லெழுத்துவர நிலமொழியீறியல்பாகாது திரிதல் “இயல்நீரின் விசர்நும்” என்ற புறநடைச்சூ-ஆல்.

௧௦

கொடிஞ்சொடுதட்டுமச்சுமாழியுங்கோத்தமொட்டும்
நெடுஞ்சுவர்கொடியும்யாவும்நெறிவருமுறையினீக்கி
கிடுஞ்சுவற்புரவியோடும்வேறுவேறேற்றிச்சென்ற
மடிஞ்சபினுடம்புகட்டும்வினையெனவயிரத்தேர்கள்.

(இ-ள்.) மடிஞ்சபின் உடம்பு கூட்டும் வினை என்ன வயிரத்தேர்கள்-ஒருடம்பினின்று நீக்கியபின் மற்றையோருடம்பிற்கூட்டும் வினைப்பயனைப் போல வயிரமிழைத்த தேர்களை, கொடிஞ்சு ஒடி தட்டு உம் அச்சம் ஆழியும் கோத்தமொட்டும் - கொடிஞ்சென்னு முறுப்பினோடு தட்டுமச்சம் உருளையுங் கோவைசெய்த மொட்டும், நெடுஞ்சுவர் கொடியும் யாவும் நெறிவரு முறையினீக்கி-நெடிய குத்துக்காலாகிய சுவரும் ஆகிய எல்லாவற்றையும் சிற்பநூல் வழியாக வமைந்தனவற்றை முறையாகக்கழற்றி, விடும்சுவல் புரவியோடு உம் வேறுவேறு ஏற்றிசென்ற-பூட்டினின்று நீக்கிய புறமயினாயுடைய குதிரையோடும் வெவ்வேறாக வேற்றி மரக்கலங்கள் சென்றன.

மொட்டி என்றமையால் கொடிஞ்சு என்றதை ஒருறுப்பு என்றும், பலவின்பாற்பொருளில்வந்த யாவென்னும் வினையிடைச்சொல் எல்லாம் என்னும் பொருள்மேல்நின்றது. நீக்கலும் ஏற்றலும் ஒருவினை முதற்றொழியில்களாக மரக்கலத்தின்மேலேற்றிக் கூறியது. “நடத், f, த் தேர் நடத் தது” என்றாற்போலும். மரக்கலத்திற்கென்ற தேருறுப்புகள் கனாடடைந்தபின் கூட்டப்படுதலால் வினையென என்றார் இது தெரிதருதேற்ற அவமைபணி.

நாவிரண்டாயகொடிநவைபினுவாய்க்கண்டிதாச்
சேறிரண்டணையவாயகதியொடும்பதிபிற்சென்ற
பாறிரண்டணையமெய்யபார்த்திரண்டணையநெஞ்ச
காறிரண்டணையகாலகடுகடைக்கலிவர்ப்பாய்மர.

(இ-ள்.) பால்திரண்டால் அணையமெய்ய-பால் திரண்டாலொத்த மேனிகளையுடையனவும், பயம் திரண்டால் அணையநெஞ்ச - பயந்திரண்டாலொத்த மனங்கையுடையனவும், கால்திரண்டால் அணையகால-காற்றுத்திரண்டாலொத்த கால்களையுடையனவுமாகிய, கடுகடை கலிணம்பாய்மா-வினாந்துசெல்லும் கடையினையும் கடிவாளத்தையுமுடைய குதிரைகள், நாவிரண்டு ஆயகொடிநவை இல் நாவாய்க்கன் பீது ஆக-எட்டுக்கொடியென்னுங் கணக்கையுடையகுற்றமில்லாத மரக்கலங்களின்மேலாக, சேல் திரண்டால் அணைய ஆயகதி ஒழிந்ததியில்சென்ற-சேற்கெண்டைகள் திரண்டிசென்றாலொத்த வேகத்தினோடும் வினாந்துசென்றன.

கடு கடியென்னும் உரிச்சொற்றிரிப்பு. திரண்டணைய வினையெச்சமே உவமையாய்நின்றலால் வினையெச்சவுவமம். வெருட்சிசையுடைமையால் பயந்திரண்டணைய நெஞ்சு என்றார். மெய்ய, நெஞ்சு, கால என்னுங் குறிப்பு வினைநூற்றுகள் எச்சமாய்நின்றன. குதிரைக்கு இப்பாபுள்ள கதியோடு இவ்வினையு

முடையனவாயின என்பார் சேநிரண்டினையவாய கதியொடும் வினாவிற்கென்ற
என்றார். இவன்பாயுள்ள கதி மல்லகதி, பபூரகதி, வியாக்கிரகதி, வானாகதி,
விடபகதி. ௩௨

ஊடுறநெருக்கியோடத்தொருவர்முன்னொருவர்கிட்டிச்
சூடகத்தளிர்க்கைமாதர்குழுமினர் துவன்றித்தோன்றப்
பாடியல்களில்நயாணைப்பந்தியங்கடையிற்குத்தக்
கோடுகண்மிடைந்தவென்னமிடைந்தனருவவுக்கொங்கை.

(இ-ள்.) ஓடத்து ஊடு உற நெருக்கி ஒருவர் முன் ஒருவர்கிட்டி - ஓடத்தி
னிடையிற் பொருந்த நெருக்கி ஒருவர்க்குமுன்னே யொருவர் எதிர்த்து, சூட
கம் தளிர்க்கை மாதர் குழுமினர் துவன்றித்தோன்ற-வலையணிந்த தளிர்போன்ற
கைகளையுடைய பெண்கள் திரண்டு நெருங்கித் தோன்றதலால், சூவவுகொங்
கை - திரண்ட அவர்கள் தனங்கள், பாடி இயல்களி நயாணைப்பந்தி கடையில்
குத்த கோடுகள்மிடைந்த என்னமிடைந்தன-பெருமையமைந்த மதக்களிப்பை
யுடைய அரசயானையின் வரிசையில் நுனியாற்றுகுத்தும்படி யவற்றின் கொம்பு
கள் நெருங்கியிருத்தல்போல நெருங்கின.

சூடகம் வலையலில் ஒருவகை. ஓடம் படலில் ஒருவகை. துவன்றி இறந்த
காலவினையெச்சம் துவன்று பகுதி. மிடைந்தசாரியை பெருதுவந்த பலவின்
பாற்படர்க்கை யிறந்தகாலவினமுற்று மிடை பகுதி, நகரமெய்ச்சந்தி, தகரமெய்
இடைநிலை, அ விசுதி. ௩௩

பாங்கினுத்தரியமானப்படர்திரைதவழப்பாரின்
வீங்குரீரமுவந்தன் னுள்விழுமதக்கலுழிவெள்ளத்
தோங்கல்கடலைகடோன்றவொளித்தவனுயர்ந்தகும்பம்
பூங்குழற்கங்கைநங்கைமுலையெனப்பொலிந்தமாதோ.

(இ-ள்.) பாங்கு இன் உத்தரியம்மான படர்திரைதவழ-பச்சத்தில் உத்தரி
யத்தையொத்துத் தோன்றப் பரவிய அலைகள் தவழ, பாரின்வீங்குரீர் அழுவம்
தன் உள் - மிக்க கங்கைநீர்ப்பாப்பில், விழுமதம் கலுழிவெள்ளத்து ஒங்கல்கள்
தலைகள்தோன்ற ஒளித்து அவன் உயர்ந்தகும்பம்-சிரந்தாநின்ற மதமாயி காட்
டாற்றின் பெருக்கியையுடைய யானைகளின் தலைகளொளியெய்து அவ்விடத்தி
லுயர்ந்த மத்தகங்கள், பூ குழல் கங்கை நங்கை முலை என்ன பொலிந்த-மலரை
யணிந்த கடத்தலையுடைய கங்கையென்னும் பெண்ணின் தனங்களைப்போலவின்
ங்கின.

ஒளித்து இறந்தகாலவினையெச்சம் ஒளி பகுதி, தகரமெய்ச்சந்தி, தகரமெய்
இடைநிலை, உ எச்சவிசுதி. அலை உத்தரியமாகவும்-மத்தகம் தனங்களாகவும்
நுறுதலால் ஒப்புமைக்கூட்டவுவனமயணி. மதக்கலுழிவெள்ளத்து ஒங்கல்க
ளென்றது சிறப்புருவகம். ௩௪

பொலங்குழைமகளிர்நாவாய்போக்கினொன்றொன்றுதாக்க
மலங்கினிரண்டுபாலுமறுகினர்வெருவிநோக்க
அலங்குநீர்வெள்ள்தள்ளியழிதரவங்குமிங்கும்
கலங்களின்வெருவிப்பாயுங்கயற்குலம்நிகர்த்தகண்கள்.

(இ-ள்.) பொலங்குழை மகளிர்நாவாய் போக்கின் ஒன்று ஒன்றுதாக்க-
பொன்னாற்செய்த குண்டலத்தையுடைய பெண்களேறிய மாக்கலங்கள் போத
லா லொன்றோடொன்று மோத, மலங்கினர் இரண்டுபாலும் மறுகினர்வெருவி
நோக்க-நடுங்கி யிரண்டுபக்கத்திலுஞ் சுழன்று அஞ்சிப்பார்த்தலால், கண்கள்-
அப்பெண்களின் கண்கள், அலங்குநீர்வெள்ளம் தள்ளி அழிதர - அசையும் நீர்
மயமாகிய அக்கங்காவெள்ளத்தைத் தள்ளியலைக்க, அங்கும் இங்கும் கலங்களின்
வெருவிபாயும் கயற்குலம் நிகர்த்த - அவ்விடத்து மிவ்விடத்தும் அசையு மாக்க
லங்களின்மே லஞ்சிப்பாயும் சேற்கெண்டையின்கூட்டதையொத்திருந்தன.

கலங்கலின் வெருவிப்பாயுங் கயற்குலம் எனப் பாடங்கொண்டு வெள்ளந்
தள்ளியலைக்க அங்கு மிங்கும் அந்தக் கலங்கலின்மே லஞ்சிப்பாயுங் கயற்குலம்
எனப் பொருள்கூறுதலு மமையும். மரக்கலங்க ளொன்றோடொன்று தாக்க அ
தனை யஞ்சிக் கண்கள் பார்த்தமையால் வெள்ளத்தள்ளியலைத்தலால் நிலைபெறு
து சேற்கெண்டைகள் அம்மரக்கலத்தின்மேற் பாய்தலையொத்திருந்தன என்பது
பொருள். மலங்கினர், மறுகினர் முறறெச்சங்கள். மலங்கு, மறுகு பகுதிகள்.
போக்கு இடையிலொற்றிரட்டித்துவந்த தொழிற்பெயர். இது தொழில்பற்றி
வந்த வுவமைபணி. ௫௫

இயல்வுறுசெலவினாவாயிருகையுமெயினர் தூண்டத்
துயல்வன துடுப்புவிசுந் துவலைகண்டுகளிர்மென்றா
சுயல்வுறுபரவையல்குலொளிப்புறத்தளிர்ப்பவுள்ளத்
தயர்வுறுமதுகைமைந்தர்க்கயர்வுயிர்ப்பளித்தவம்மா.

(இ-ள்.) இயல்வுறு செலவினாவாய்-செல்லுஞ் செலவினைபுடைய ஓட
ங்களே, இருகையும் எயினர் தூண்ட துயல்வன-இரண்டுபக்கங்களிலும் வேடர்
கள் நடத்தத் துழாவும், துடுப்புவிசும் துவலைகள்-துடுப்புகள் வீசாநின்ற நீர்த்து
ளிகள், மகளிர்மெல் தூசு உயல் உறு பரவை அல்குல் ஒளிப்புறதளிர்ப்ப - பெ
ண்களணிந்த மெல்லிய ஆடை நனைந்து மேம்பாடுற்ற பரந்த அல்குல்மறையத்
தோன்றும் அவை, உள்ளத்து அயர்வுறும் மதுகைமைந்தர்க்கு-காமத்தால் வருந்
தும் வன்மையையுடைய புருடர்க்கு, அயர்வுயிர்ப்பு அளித்த-அச்சோர்வினின்
று நீங்குதலைத் தந்தன.

நனைந்து சொல்லெச்சம். துயல்வன என்னும் பலவின்பாற்பட்டர்க்கை வினை
முற்றுப்பெயரொச்சமாய் நின்றது. தளிர்ப்ப என்பது அல்குலின்மேல் நின்ற
வால் வினைமுற்றுப்பெயர். ௫௬

இக்கணாயினாத்தசேனையெறிகடன்முந்ந்துவெஃகி
அக்கணாயடையவிசிவறியனவணுகும்நாவாய்
புக்கணையாழிநன்னிர்பொறுத்தனபோக்கிப்போக்கி
அக்கணத்துவரிமீளுமகன்மழநிகர்த்தமாதோ.

(இ-ள்.) இகணா இணாத்த சேனை எறிகடல் முந்ந்து எஃகி - வடகணாயில்
ஒலித்த நெருங்கிய சேனையாகிய கணாயொடு மோதுங் கடலை மொண்டு ஏற்றி,
அகணா அடைய வீசி வறியன அணுகும் நாவாய்-தென்கணையைச் சேரவிறக்கி
ஒன்றுமில்லாதனவாய் வரு மரக்கலங்கன், அலை ஆழி புக்கு - அலையையுடைய
கடலிற்புருத்து, ஆழிநல் நீர்பொறுத்தன போக்கிப்போக்கி-கடலில் மிக்க நீரைப்
பருகிச் சுமந்துவந்து முற்றஞ்சொரித்து, அகணத்து உவரிமீளும் அகல்மழை
நிகர்த்த-அந்தக்ஷணத்தில் கடலில் நீர்முக்கக்கச்செல்லும் பறந்த மேகத்தையொத்
தன.

முந்ந்து இறந்தகாலவினையெச்சம் முக பகுதி. எஃகி முதனிலதிரியாது
வந்த பிறவினை வினையெச்சம் எஃகு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ எச்சவிசுதி.
பொறுத்தன முற்றெச்சம். உவரி உவர்த்தலாகிய வினைக்கு முதற்பொருளாய்
நின்றலால் வினைமுதற்பொருளில்கூர்ந்த தொழிற்பெயர் உவர் பகுதி, இ விசுதி.
எறிகடல் என்றதில் எறிதொழிலடை. நிகர்த்தவம்மா எனவும் பாடம். இவ

அகிலிடு தூபமன்னவாய்பயிற்சீலியார்த்த
முகுளிமுரண்மாதத்தண்டு கூம்பெனமுகிலின்வண்ணத்
துகிலொடுதொடுத்தசெம்பொற்றகட்டிடைதொடுத்தமுத்தம்
நகுகொடி.நெடியபாயினவ்வெனச்சென்றநாவாய்.

(இ-ள்.) நாவாய் - ஓடமானது, அகில் இடு தூபம் அன்ன ஆய்மயில் பீலி
ஆர்ச்சு-அகிற்கட்டையில் மூட்டிய புகையையொத்த ஆராய்ந்த மயிலிறகு கட்
டப்பட்ட, முகுள் இடு முரண் மாதண்டு கூம்பு என்ன-அரும்புபோலுங் குமி
ழ்செய்த வலிய பெரியதண்டானது பாய்மரமாக, முகிலின்வண்ணம் துகில்தொ
டுத்த செம்பொன்தகடு இடைதொடுத்த முத்தம் நகுகொடி. நெடியபாயின் நவ்
என சென்ற - மேகம்போலுங் கரியநிறத்தையுடைய ஆடை விரித்த செவந்த
பெண்ணுலாகிய தகட்டிற் கோவைசெய்த முத்துகளால் விளங்குங் கொடியோ
டமைந்த நீண்ட பாலையுடைய மரக்கலத்தைப்போலப் போயின.

மயிற்சீலி துகில்தொடியாகவும் முரண்மாதத்தண்டு கூம்பாகவுங் கூறினமை
யால் ஒப்புமைக்கூட்ட வுபமையணி. நவ் மரக்கலம் இது வடசொல். நாவாய்
உடசொற்றிசிபு.

இய

ஆனன்கமலத்தன்னமின்னன்னவமிர்தச்செவ்வாய்த்
தேனனைகுமுலாரோறுமம்பிகள்சிந்துமுத்தம்
பிடுனனைவிரிந்தகங்கைவிண்ணெனப்பண்ணைமுற்றி
வானவார்மகளிருகுமானமேநிகர்த்தமாதோ.

(இ-ள்.) கமலத்து அன்ன ஆனாம்-நாமமாலையொத்த மூத்ததையும், அமிர்தம் செவ்வாய் - அமிர்தம்போலுஞ் சொற்பொதித்த செவந்தவாழியுமுடைய, மின் அன்ன-மின்னலையொத்த, தேன் னனை குழலார் ஏறும் ஆழ்பிணை-தேனும் னையுங் கூந்தலையுடைய பெண்களேறிய ஓடங்கன், கிந்து முத்தம் மீன் என - கொழிக்கு முத்துகள் நட்சத்திரங்களைப்போலவும், விரித்த கங்கை விண் என்ன - பரவிய கங்கை ஆகாயம்போலவும், பண்ணைமுற்றி வானவர் மகளிர் ஊரும் மாணம் ஏ நிகர்த்த-அங்கு வீளையாட்டைமுடித்துத் தெய்வப்பெண்களேறிய விமானத்தையொத்திருந்தன.

இக

துளிபடத்துழாவுதின்கோற்றுடுப்பிருகரலிற்றேறன்ற
நளிர் புனற்கங்கையாற்றினடந்தெனச்செல்லுநாவாய்
களியுடைமஞ்ஞையன்னகனங்குழைக்கயற்கண்மாதர்
ஒளிர்மடிக்கமலந்திண்டவுயிர்ப்படைத்தளவேயொத்த.

(இ-ள்.) துளிபட துழாவு தின்கோல் துடுப்பு இருகாலின் தோன்ற-நீர்த் துளி சிதற இரண்டிபாலுங் துழாவாந்நற திண்ணியகோலாகிய துடுப்புகளிரண்டு கால்களைப்போலத்தோன்ற, நளிர் புனல் கங்கை ஆற்றில் நடந்தால் என்ன செல்லும் நாவாய்-பெரிய நீர்மயமாகிய கங்கையாற்றில் நடந்தார்போலச் செல்லும் ஓடங்கள், களி உடை மஞ்ஞை அன்னகனம் குழை கயல்கண்மாதர்-களிப்பையுடைய மயிலையொத்த கனம்பொருந்திய குண்டலத்தையும் கயல்போன்ற கண்களையுமுடைய பெண்களது, ஒளிர் அடி கமலம் திண்ட-உயிர்ப்படைத்தன ஒத்தன-வினங்கும் பாததாமரை திண்டெலா லுயிர்ப்படைத்தையொத்திருந்தன.

கனங்குழைய கயற்கண் குறிப்புவினைப் பெயசொச்சத்தி னிடையில்வந்த இடைப்பிறவால். இது இல் பொருளுவமையணி.

௬௦

மையறுவிசும்பின் மண்ணின்மற்றுமோருலகின்முற்றும்
மெய்வினை தவறே யன்றிமேலுமொன்றுளதோகீழோர்
செய்வினை நாவாயேறித்தீண்டலர்மனத்திற்செல்லும்
மொய்விசும்பேரடமாகத்தேவரின்முனிவர்போனார்.

(இ-ள்.) மை அறு விசும்பு இன் மண் இன் மற்றும் ஒருலகின் முற்றும்-குற்றமற்ற விண்ணுலகத்திலும் மண்ணுலகத்திலு காசுலகத்திலு மற்றையெல்லாவுலகத்திலும், மெய்வினை தவம் ஏ அன்றி-உண்மையாகிய தொழில் தவமே யல்லாமல், மேலும் ஒன்று உளது ஒ-அசன்மேல் வேறென்றோ (இல்லை என்ற படி) கீழோர் செய்வினை நாவாய் ஏறி திண்டலார் - கீழானவர் செய்யுத் தொழி விற்ப்பட்ட ஓடத்தின்மே லேறிச்செல்லாமல், மொய் விசும்பு மனத்து இல் செல்லும் ஓடம் ஆக - நெருங்கிய ஆகாயமே மனம்போல வினாத்து செல்லும் ஓடமாகக்கொண்டு, தேவர் இல் முனிவர் போயினார்-தேவரைப்போல முனிவர்கள் சென்றார்கள்.

மற்று பிறது பொருளில்வந்த இடைச்சொல். கொண்டு சொல்லுவச்சம் திண்டலர் முற்றெச்சம். இல் உருவு ஒப்புப்பொருட்டு.

௬௧

கவிவிருத்தம்.

அறுபதினாயிரமக்குரோணியென்
நிறுதிசெய்சேனையுமெல்லைதீர்நகர்
மறுவறுமாக்குருமகளிர்வெள்ளமும்
செறிநிறாக்கங்கைபிங்கிடக்கச்சென்றவே.

(இ-ள்.) அறுபதினாயிரம் அக்குரோணியென்று இறுதிசெய்சேனையும் - அறுபதினாயிரவக்குரோணியென்று முடிவுசெய்த சேனையும், எல்லைதீர் நகர் மறு அறுமாக்களும் மகளிர் வெள்ளமும்-அளவில்லாத அடியாத்திநகரில் வசிக் குங் குற்றமற்ற மைந்தரும் பெண்கள்கூட்டமும், நிறா செறிகங்கை பிங்கிட க்க சென்ற-அலைகள் நெருங்கிய கங்கை பிற்படக் கணாயேறிச்சென்றன.

மகளிர் இர் புதியன புருதலால் வந்த பகர்டால்விருதி. இது ஒருமை பன்மை மயக்கம். வெள்ளம் பண்பாகுபெயராய்ப் பிரவாகத்தின்மேல் நின்றது வெண்மை பகுதி, ஈறு கெடுதலும் ளகரத்தோற்றமும் சந்தி, அம் பண்புப்பெயர் விருதி.

கஉ

சுழித்துநீர்வருதுறையாற்றைச்சூழ்படை
சுழித்துநீங்கியதெனக்கள்ளவாசையை
அழித்துவேறவனிபண்டாண்டவேந்தரை
இழித்துமேலேறினான்றனுமேறினான்.

(இ-ள்.) சுழித்து வருநீர் துறை ஆற்றை - சுழியெறிந்துவரு நீர்த்துறையையுடைய கங்கையை, சூழ்படை சுழித்து நீங்கியது என்ன-தன்னைச் சூழ்ந்த சேனை கடந்துசென்றதென்று. கள்ள ஆசையை அழித்து - பிறரை வஞ்சிக்கு மாசையைப்பொழித்து, அவனிபண்டு ஆண்ட வேறவேந்தரை இழித்து - உலகினை முன்பு ஆண்ட மற்றையரசர்களை தன்னுயர்ச்சியா விழிவுபடுத்தி, மேல் ஏறினான் தானும் ஏறினான்-அவ் வுயர்நிலையினின்ற பரதாழ்வானும் ஓடத்திலேறினான்.

சுழித்து, இழித்து இறந்தகாலவினையெச்சங்கள் சுழி, இழி பகுதிகள். ()

தன்னனதம்பியுந்தாயர்மூவரும்
சொன்னதேதர்வலவனுந்தாயதோழனும்
துன்னினரேறலுந்துழாதுடுப்பெனும்
நன்னயக்காலினுடத்தன்மேயினான்.

(இ-ள்.) தன் அன்ன தம்பியும் தாயர் மூவரும் சொன்ன தேர்வலவனும் துயதோழனும் தன்னினர் ஏறலும் - தன்னையொத்த சுத்தருக்கனும் தாய்மார் மூவரும் புதழ்த்து சொல்லப்பட்ட தோப்பாகனும் கனங்கமில்லாத தோழமையையுடைய குகனும் நெருங்கித் தானேறிய ஓடத்திலேற, துழா துடுப்பு என்னும் கல்சயம் காலினால் கடத்தல் மேயினான்-துழாவுத் துடுப்பென்னும் கல்லு காலினால் கடக்கத்தொடங்கினான்.

தன்னினர் முற்றெச்சம். ஏறலும் நிகழ்காலவினையெச்சம் ஏறு பகுதி, உசரக்கேடு சந்தி, அல் சாரியை, உம் எச்சவிருதி. துழா துடிப்பு வினைத்தொகை நிலைத்தொடராதலால் வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்து மிகாது இயல்பாதல் “இயல்பினும்” என்ற கு—இல் “மன்” என்ற மிகையால்.

கச

அறுசீர்க்கழிநெடிவாசிரியவிருத்தம்,

சுற்றத்தார்தேவரொடுந்தொழுகின்ற கோசலையைத்தொழுதுநோக்கி வெற்றித்தார்க்குரிசிவிராரொன்றுகுகன்வினவவேந்தர்வையும் முற்றத்தான்முதற்றேவிமூன்றுலகமீன்றானுமுன்னீன்றானுப் பெற்றத்தாற்பெறுஞ்செல்வம்யான்பிறத்தலாற்றுறந்தபெரியாளெ

[ன்றான்.

(இ-ள்.) சுற்றத்தார் தேவரொடும் தொழுகின்ற கோசலையை தொழுது நோக்கி—சுற்றத்தார்கள் தேவரொடும் வணங்குகின்ற கௌசலாதேவியை வணங்கிப்பார்த்து, வெற்றிதார் குரிசில் இவர் ஆர் என்று குகன் வினவ—வெற்றிமாரையைச்சூடிய அரசனே இவர் யானென்று குகன் வினவ, வேந்தர் வைகும் முற்றத்தான் முதல்தேவி—அரசர்கள் தங்கு முற்றத்தையுடைய தசரதனது முதற்றேவியும், மூன்று உலகம் ஈன்றானு முன் ஈன்றானு பெற்றதால் பெறும் செல்வம்—மூன்றுலகங்களையுஞ் சிருட்டித்த பிரமனை முன்புதந்த திருமாலாகிய இராமமூர்த்தியைப் பெற்றதா லடையுஞ் செல்வத்தை, யான் பிறத்தலால் துறந்த பெரியான் என்றான் - யானொருவன் பிறத்தலா லச்செல்வத்தை யிழந்தவளுமாகிய கௌசலை யன்னையென்று பரதன் கூறினான்.

பெற்றத்தால் தசர மெய்விரித்தல் விகாரம், குரிசில் அண்மைவினி. சுரு

என்றலுமேயடியின்மிசைநெடிதுவீழ்ந்தபுலவானையிவன்யாரொன்று கன்றுபிரிகாராவின்னுயருடையகொடிவினவக்கமுற்கான்மைந்தன் இன்றுணைவனிராகவனுக்கிலக்குவற்குமினையவற்குமெனக்குழத்தர்குன்றனையதிருநெடுந்தோட்குகனென்பானிநின்றகுரிசிலென்று[ன்,

(இ-ள்.) என்றலும்—என்று கூற, அடியின்மிசை நெடிது வீழ்ந்து அருவானை இவன் யார் என்று - தன் காலின்மேலே நெடிதுதேரம் வீழ்ந்தபுகின்ற குகனைப்பார்த்து, இவன் யார் என்று கன்று பிரிகாராவின் துயர் உடைய கொடி வினவ - இவன் யானென்று கன்றினைப்பிரிந்த பெரிய பசுவைப்போலத் துன்பமுடைய பூங்கொடிபோன்ற கௌசலாதேவி வினவ, கழல்கால் மைத் தன்—வீரகண்டைகட்டிய காலையுடைய பரதாழ்வான், இ ரின்ற குரிசில் இராகவனுக்கு இன் துணைவன் - இவ்விடத்துநின்ற பெருமையிற்சிறந்தோன் இராமமூர்த்திக்கு இனியசகோதரன், இலக்குவற்கும் இனையவற்கும் எனக்கும் மூத்தான்—இலக்குவனுக்கும் சத்துருக்கனுக்கு மெனக்கு மூத்தவன், குன்று அனைய

திருசெழித்தோன். ருசன் என்பான் என்றான் - மலையையொத்த அழகிய செடிய தோளையுடைய ருசனென்று சொல்லப்படுவானென்று கூறினான்.

காரா-சார் கருமை (பெருமை) பகுதி வருமொழிமுதலுயிர்வர ஈறசெட்டு முதனீண்டது. காராம்பச எனினும் அமையும். கூக

கைவீரலீர்மைந்திரினித்துயராஅடிநந்துகாரோடுநோக்கி
மெய்வீரர்பெயர்ந்ததுவுலமாயிற்றாமன்றே விலங்கற்றிண்டோள்
கைவீரக்களிறினயகாரையிவன்றன்னோடுங்கலந்துநீங்கள்
ஐவீருமொருவீராயகலிடத்தைநெடுங்காலமளித்திரொன்றான்.

(இ-ள்.) மைத்தீர் கைவீர் அல்லீர் - புத்திரரோ வருந்ததலொழியும், இனி
துயர் ஆல் காடி இறந்து காரோடுநோக்கி மெய்வீரர் பெயர்ந்தது உம் கலம் ஆயி
ற்று - இனித் துன்பத்தால் நாட்டைக்கடந்து காட்டைநோக்கி யுண்மையை
யுடைய இராமனது மினையோனாஞ் சென்றது நல்லதாயிற்று, விலங்கல் திண்தோ
ள் கைவீரம் களிறு அனைய காரை இவன் தன்னோடும் கலந்து-மலையையொத்த
திண்ணிப தோளையுடைய துதிக்கைவாய்ந்த வீரத்தையுடைய யானையை
யுடைய இக்குகனோடும் கலந்து, நீங்கள் ஐவீரும் ஒருவீராய் அகலிடத்தை நெடு
ங்காலம் அளித்தீர் என்றான்-நீங்க லாந்துபேரு மொருவீராய் நிநிலவுலகை நெ
டுங்காலம் பாதுகாப்பீரென்று ஆதீர்வதித்தார்.

மைத்தீர் மைத்தீர் ஈற்றயலகரம் ஈகாரமாய்த்திரிந்துவந்த விளி வேற்று
மை. ஐவீர், ஒருவீர் முன்னிலைப்பன்மைப் பெயர்ச்சொல். கூஎ

அறந்தானேயென்கின்றவயனின்ருடனேநோக்கியையவன்பின்
நிறைந்தானையுனாயென்னநெறிதிறம்பார்த்தன்மெய்யைநிற்பதாக்கி
இறந்தான்நனிளந்தேவியாவர்க்குந்தொழுதுலமாபிராமன்பின்புட்
பிறந்தானுமுனனென்னப்பிரியாதான்நனைப்பயந்தபெரியாளென்று

(இ-ள்.) அறம் தானே என்கின்ற அயல் நின்றான் தனை நோக்கி - தருமத்
தின் உடையேயென்று சொல்லப்படுகின்ற கௌசலாதேவியின் பக்கத்துநின்ற
கமித்திராதேவியைப்பார்த்து, ஐய-ஐயனே, அன்பின் நிறைந்தானே உரை என்
ன-அன்பால் நிறைந்தவனைக் கூறியென்று ருசன் வினவ, நெறிதிறம் பார்த்தன்
மெய்யை நிற்பது ஆக்சி இறந்தான் தன் இளந்தேவி-நன்னெறியினின்றும் திற
ம்பாத தனதுண்மையை நிலைபெறுப்படிசெய்து இறந்த தசரதனது இனைய
தேவி, யாவர்க்கும் தொழுகுலம் ஆம் இராமன் பின்பு பிறந்தானும் உன்ன என்
ன பிரியாதான் தன்னை பயந்த பெரியான் என்றான் - எவராலும் வணங்கப்படுந்
தெய்வமானிய இராமமூர்த்திக்குப் பின்பிறந்தவனு மொருவனுண்டென்று பல
குஞ்செல்லப் பிரியாதவனாகிய இலக்குவனைப்பெற்ற பெரியவனென்று கூறி
னான்.

நின்றான் பெயராய் நிற்பலால் என்கின்றவென்னும் படி விசுதி குன்றிய
செய்ப்பாட்டுவினைப் பெயொச்சத்தின் முடிபாய்ன்றது. கு உருபுமயச்சம்.
தொழுகுலம் தெய்வம். கூஅ

சுடுமையானத்திடைதன்றுணையேகத்தோன்றறுயர்க்கடலினேகக்
கடுமையார்கானகத்துக்கருணையார்கலியேகக்கழற்கான்மாயன்
நெடுமையரலன்றளந்தவுலகெல்லாந்தன்மனத்தேநினைந்துசெய்யுங்
கொடுமையரலன்றாளையாரிவரென்றுறையென்னக்குரிசில்கூறும்.

(இ-ள்.) தன்னுணை சுடுமையானத்து இடை ஏக-தனது கணவனாகிய தசர
தன் கடாநின்ற மயானத்திற் செல்லவும், தோன்றல் துயர்கடலின் ஏக - தனது
புத்திரன் துன்பக்கடலில் மூழ்கவும், கடுமை ஆர் கானகத்து கருணை ஆர்கலி
ஏக-வெப்பம்நிறைந்த காட்டில் கிருபாசமூத்திரமாகிய இராமமூர்த்தி செல்ல
வும், கழல் கால் மாயன் நெடுமையால் அன்று அளந்த உலகு எல்லாம்-வீரகண்
டைகட்டிய திருவடியையுடைய திருமால் கிருவிக்கிரமமூர்த்தத்தங்கொண்டு அக்
காலத்தி லளந்த உலகையெல்லாம், தன்மனத்தே நினைந்துசெய்யும் கொடுமை
ஆல் அளந்தானை - தன் மனத்தேநினைந்து செய்யாநின்ற கொடுமையினு லளந்த
கைகேசியை, இவர் யார் என்று உரை என்ன-இவர் யார் கூறுமென்று ருசன்
வினவ, குரிசில் கூறும்-பரதாழ்வான் கூறுவான்.

சு.க

படொல்லாம்படைத்தானைப் பழிவளர்க்குஞ்செவிலியைத்தன்
பாழ்த்தபாவிக், குடரிலேநெடுங்காலங்கிடந்தேற்குமுயிர்ப்பாரங்கு
றைந்துதேய, உடொலாமுயிரிலாவெனத்தோன்றுமுலகத்தேயொரு
த்தியன்றே, இடரிலாமுகத்தானையறிந்திலையெலிநின்றொளன்னையி
ன்றாள்.

(இ-ள்.) படர் எல்லாம் படைத்தானை-துன்பக்கோயெல்லாம் உண்டாக்கி
னவளும், பழிவளர்க்கும் செவிலியை-பாவமென்னுங் குழந்தையை வளர்க்குஞ்
செவிலித்தாய் போல்பவளும், இடர் இல்லாத முகத்தானை-துன்பஞ் சிறிதுயில்
லாத முகத்தையுடையவளுமாகிய இவள், பாழ்த்தபாவி தன்குடரில் நெடுங்கா
லம் கிடந்தேற்கும் உயிர் பரம குறைந்துதேய - பாழ்செய்யு மிப்பாவியினது
குடலில் நெடுங்கால மூறிக்கிடந்த வெணக்கு முயிர்ச்சுமை குறைந்து தேயும்
படி, உலகத்து ஏ உடர் எல்லாம் உயிர் இல்லா என்னதோன்றும் ஒருத்தி அன்
று ஏ-உலகத்திலுள்ள சரங்களெல்லா முயரில்லாதனவென்று சொல்லத்தோ
ன்றுதற்கு எல்லையாகிய ஒருத்தியல்லவா, அறிந்திலையேல் இ நின்றாள் என்னை
என்றான்-(இவனை) நீ யறியாயானால் இங்கு நின்றவள் என்னைப் பெற்றவளென்
று பரதாழ்வான் கூறினான்.

இருவரையும் கூறி எஞ்சிநின்ற தாயைகோக்கி இப்பாதகி நானன்றி உல
கத்தி னுயிர்களிழக்கத்தோன்றிய ஒருத்தியல்லவா நீ யறியாயோ; அறியாயானால்
இங்கு நின்றவள் என்னைப்பெற்றவள் என்று கூறினான். எனக் கொள்க. தோ
ன்றும் என்னும் பெயரொச்சம் ஒருத்தியென்னும் எல்லைப்பொருள்கொண்டது.
குடல், உடல் இறுதிநிலைப்போலியாய்க் குடர், உடர் என நினை.

௭0

கலிவிருத்தம்.

என்னக்கேட்டவ்வி ரக்கமிலாபோய்ந்
தன்னற்கையின்வணங்கினன்றாயென
அன்னப்பேடைசிறையிலதாய்க்கரை
துன்னிற்றென்னவும்வந்ததுதோணியே.

(இ-ள்.) என்ன கேட்டு-என்று பரதாழ்வா னிகழ்ந்த கூறக்கேட்டு; அ இ ரக்கம் இல்லாவிட உம்-அந்த விரக்கமில்லாத கைகேசியையும், தாய் என்ன தன் நல்கையின் வணங்கினன் - (கொடுமைசெய்தவளாயினும்) தாயல்லவாவென்று தனது நல்ல கையால் வணங்கி நின்றனன், அன்னப்பேடை சிறை இவது ஆய்-பெட்டையன்னஞ் சிறையில்லாமல், கரை துன்னிற்று என்ன தோணிவந்தது-கரையையடைந்ததுபோலத் தோணிவந்தது.

உம்மை இரண்டனுள் முன்னது இழிவு சிறப்புப்பொருட்டு. பின்னது அசைநிலை. ௭௩

இழிந்ததாயர்சினிகையினொத்தான்
பொழிந்தகண்ணிற் புதுப்புனல்போயினான்
ஒழிந்திலன்சூக ஷாபமுடனெகினான்
கழிந்தனன்பலகாவதங்காலினே.

(இ-ள்.) இழிந்த தாயர் சினிகையின் ஏற-சேர்ணியினின்று மிறங்கிய தாய்மார்சன் பல்லக்கிலேறிச் செலல, தான் கண் இல் டொழிந்த புதுப்புனல் போயினான்-(பரதாழ்வான்) கண்ணினின்றுஞ் சொரிந்த புதுவெள்ளத்திற் சென்றனன், சூகனும் ஒழிந்திலன் உடன் எகினான்-சூகனும் சாயைபோல் நீங்கா துடன்போனான், பலகாவதம் காலின் கழிந்தனன்-பலகாதங் காலாற்சென்றுகழிந்து.

பாத்தினீங்கும்பரத்துவனென்னும்போ
வரத்தினிங்குயர்ந்தவன்வைகிடம்
அருத்திகூரவறுகினனாண்டவன்
விருத்திகேசிகேரோடெதிர்மேயினான்.

(இ-ள்.) பாத்தின் நீங்கும் பரத்துவன் என்னும்போ வரத்தின் மிகு உயர்மாதவன் வைகு இடம்-பிரபஞ்ச பாரததினின்று நீங்கிய பரத்துவனென்னும் பெயரையுடைய வரத்தில் மேம்பட்டெயர்ந்த முனிவர் தங்குமிடத்தை, அருத்தி கூர அணுகினன்-அன்பு மிக்கெழப் பரதாழ்வானடைந்தான், ஆண்டு அவன் விருத்திவேதியர் ஒடு எதிர்மேயினான்-அவ்விடத்தில் அம்முனிவர் தவவொழுக்கத்தையுடைய முனிவர்களோடு எதிர்கொண்டார். ௭௩

குடிப்படலமுற்றிற்று. ஆதிருவிருத்தம் ௭௩.

கிவனாக்கண்டு நீங்குபடலம்.

உறவினனாக்கண்டு சித்திரகூடத்தினின்று நீங்கிய சமூகமென நின்றலால்
நான்குசொல் மூன்றுசந்தியாக்கி மூன்னது எய்தப் படுபொருளில்வந்த இரண்
டாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலத்தொடராகவும், இடையிலுள்ளது வினையெச்
சத்தொகை நிலத்தொடராகவும், இறுதியிலுள்ளது வினத்தொகைநிலத்தொட
ராகவுங் கொள்க. கிளைகண்டு இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலத்தொட
ராதலால் வனமொழிமுதல் வல்லெழுத்து “இயல்பினும் விதியினும்” என்ற
கு—ஆல் மிகாது இயல்பாதல் “இயல்பின் விகாரமும் விகாரத்தியல்பும்”
என்ற புறனடைக்கு—ஆலும், கண்டு நீங்கு “என்மூலெழுத்து” என்னுஞ்
கு—ஆலும், நீங்குபடலம் மென்றொடர் சூழ்நிய வாகரமாதலால் “வன்றொடா
ல்லனமுன்மிகாவல்வழி” என்ற கு—ஆலும் இயல்பாயின. கிளை ஒன்றினின்
றொன்று கிளைத்தலால் உவமையாகுபெயரா புறவினர்மேல் நின்றது.

வந்தமா தவத்தோனையார் மைந்தனும்
தந்தையாமென தந்தாழ்நூலுணங்கினான்
இந்துமௌலியன் ஞான பிங்கினான்
அந்தமில் குணத்தாசிகள் கூறினான்.

(இ-ள்.) வந்த மாதவாதோனே—முனிவரோ டெதிர்வந்த பரத்துவாசமு
னிவனா, அமைந்தனும் தந்தை ஆமென்ன தாழ்த்து வனங்கினான்—அந்தப் பர
தாழ்வானுத் தனது பிசாவை பொடபவனென்று தாழ்த்து வணங்க, இந்து
மௌலி அன்னனும் இரங்கினான்—சந்திரயானிந்த சடாமுடியையுடைய சிவ
பிரானையொத்த அமமுனிவரு மனமிரங்கி, அந்தம் இல் குணத்து ஆசிகள் கூறி
னான்—அனலில்லாத சாத்துவிதகுணத்தோடு ஆசீவனங்கூறினார்.

உம்மைகள் உயர்வு சிறப்புப்பொருளன. வணங்கினான், இரங்கினான் மு
ற்றெச்சங்கள். 6

விடுத்தமா முடிசூடி வன்பாலையாய்
தடுத்தபேரரசாண்டிலையாய்
முடித்தவார்சடைக்கற்றையைமுகூதூ
கடுத்துநண்ணுதற்குற்றாதியாதென்றான்.

(இ-ள்.) ஐய-ஐயனே, எடுத்தமா முடிசூடி—உன் தந்தை சூட்டத்தொடங்
கிய பெரிய மருடத்தைச்சூடி, நிற்பால் இயைந்து அடுத்தபேர் அரச ஆண்டி
லை—உன்னிடத்துப் பொருத்தியடுத்த வரசியலை யானாது, நீ முடித்தவார்சடை
கற்றையை—நீ தரித்த நீண்ட சடைநெருக்கத்தையுடையவாய், முகூதூச உடு
த்து நண்ணுதற்கு உற்றுள்ளது யாது என்றான்—நெருங்கிய மரவுரியையுடுத்துக்
காட்டையடைதற்கு கோரிட்டதென்னவென்று வினவினான்.

ஆண்டிலை எதிர்ப்பறை முற்றெச்சம். கற்றையை முற்றெச்சம். ௨

சினக்கொடுத்திறற்சேற்றவெந்தீயினான்
முனக்கடுப்பினன்மாதவத்தேரங்கலை
எனக்கடுத்ததியம்பிலைநீயென்றான்
உனக்கடுத்ததுமன்றுவோயென்றான்.

(இ-ள்.) கொடுத்திறல் சினம் சேற்றம் வெந்தீயினான்-கொடிய மிக்க கோபமாகிய வெய்ய தீயையுடையவனாகி, மனக்கடுப்பினன்-மனங் கொடுத்தலைவாய்ந்த பரதாழ்வான், மாதவத்து ஒங்கலை எனக்கு அடுத்தது நீ இயம்பிலையென்றான்-பெரிய தவத்தில் மலைபோல் நிலைகலங்காத தோற்றத்தையுடைய முனிவனானோக்கி யெனக்கடுத்தகாரியத்தை நீ கூறாதொழிந்தாயென்று பரதாழ்வான் கூறினான், உரவோய் உனக்கு அடுத்ததும் அன்று என்றான்-பெருமையையுடையோ வித்தவத்தொழி லுனக்கடுத்த தொழிலல்லவென்று முனிவர் கூறினார்.

சினம் சேற்றம் ஒருபொருட் பன்மொழி.

௩

மறையின்கேள்வந்ருமன்னிளந்தோன்றல்பின்
முறையினீங்கிமுழுநிலங்கொள்கிலேன்
இறைவன்காக்கிலனொன்றில்பாண்டெலாம்
உறைவன்காணத்தொருங்குடனெயென்றான்.

(இ-ள்.) மறையின்கேள்வற்கு - வேதத்தின் தலைவனாகிய இராமமூர்த்திக்கு, மன் இனந்தோன்றல்-நிலபெற்ற பின்பிறந்தோன் யான், பின்முறையின் நீங்கி முழுநிலம் கொள்கிலேன்-(ஆதலால்) பின்கொள்ளு முறையினின்றிலீங்கி (அவனுக்குமுன்) உலகமுற்றும் அரசாளுதலைக் கொள்ளேன், இறைவன் காக்கிலன் ஆம் என்னில் - அவ்விராமமூர்த்தி உலகினை யோம்பாரானால், யாண்டு எல்லாம் ஒருங்கு உடனே காணத்து உறைவன் என்றான் - காலமெல்லாம் ஒருசேர அவரோடே காட்டில் வசிப்பேனென்று கூறினான்.

காலமெல்லாம் என்றது பதினாஞ்ஞவருடமும்.

4

உரைத்தவாசகங்கேட்டலுமுள்ளெழுந்
திரைத்தகாதலிருந்தவத்தேரர்க்கெலார
குரைத்தமேனியொடுள்ளங்குளிர்த்ததால்
அரைத்தசாந்துகொண்டப்பியதென்னவே.

(இ-ள்.) உரைத்த வாசகம் கேட்டலும்-சொல்லிய வார்த்தையைக்கேட்டு, உன் எழுந்து இரைத்த காதல் - மனத்துள்ளெழுந்து அதிகரித்த ஆசையால், அரைத்த சாந்துகொண்டு அப்பியது என்ன-அரைத்த சந்தனக்குழம்பைக்கொண்டு மேலே அப்பியதுபோல, இருந்தவத்தோர்க்கு எல்லாம்-பெரிய தவத்தினையுடைய முனிவர்களுக்கெல்லாம், குரைத்த மேனியொடு உள்ளம் குளிர்த்தது-பூரித்த தேனியொடு மனமும் குளிர்த்தது.

இளைத்தல், குளைத்தல் இவ்விரண்டும் ஒலித்தவென்னும் பொருளைத் தா
ராத பிற பொருள்மேல் நிற்கல் “உண்டற்குரிய அல்லாப்பொருளை - உண்டன
போலக் கூறலு மரபே” என்ற தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரச் சூத்திரத்தில்
“கூறலும்” என வந்த உம்மையால். கேட்டதும் இறந்தகாலத்தில் வந்த வினை
யெச்சம். கேள் பகுதி, து அல்சாரியை, ளகரமுந் தகரமுத்திரிதலும் உகரக்கேடும்
சந்தி, உம் எச்சவிகுதி. ௩

ஆயகாதலொடையனைக்கொண்டுதன்
துயசாலையுறைவிடந்துன்னினான்
மேயசேனைக்கமைப்பென்வருந்தெனத்
தீயினுவுதிசெங்கையினீக்கினான்.

(இ-ள்.) ஆயகாதலொடு ஐயனை கொண்டு-அமைந்த விருப்பத்தோடு பாசா
ழ்வானை யழைத்துக்கொண்டு, தன் துயசாலை உறைவிடம் துன்னினான் - பரத்
துவாசமுனிவர் தமது களங்கமில்லாத பன்னசாலையாகிய இருப்பிடத்தையடை
ந்து, மேயசேனைக்கு விருந்து அமைப்பன் என - அடைந்த சேனைக்கு விருந்து
செய்வேனென்று, செங்கையின் தீயின் ஆவுதி நீக்கினான்-தமது செவந்த கைக
ளால் வேள்விய்தீ வளர்த்து ஆகுதிபெய்து முடித்தார்.

ஆய, மேய ஆ, மே பகுதிகள், யகரம் இறந்தகால விடைநிலை, அபெயொ
ச்ச விகுதி. நீக்கினான் இறந்தகாலவினைமுற்று நீக்கு பகுதி, இன் இடைநிலை,
உகரக்கேடு சந்தி, ஆன் விகுதி. ௬

துறந்தசெல்வனினையத்துறக்கந்தான்
பறந்துவந்துபடிந்ததுபல்சனர்
பிறந்துவேறேருருகுபெற்றொன
மறந்துவைகினர்முன்னைத்தம்வாழ்வெலாம்.

(இ-ள்.) துறந்த செல்வன் நினைய - பந்தத்தினின்று நீங்கிய தவச்செல்வ
த்தையுடைய பரத்துவாசமுனிவர் ஆகுதி முடித்து நினைக்க, துறக்கம் தான்
பறந்துவந்து படிந்தது-விண்ணுலகமானது அங்குள்ளும் வந்து நிலவுவதிற்படி
ந்தது, பல்சனர் பிறந்து வேறு ஓர் உலகுபெற்றார் என்ன-பரதாழ்வானோடு வந்த
பலரும் மறுபிறப்படைந்து வேறேருருகினைப்பெற்றவரைப்போல, முன்னைதம்
வாழ்வு எல்லாம் மறந்து வைகினர் - முன்பு தமக்குரிய வாழ்வினையெல்லா மற
ந்து தங்கினார்கள்.

வைகினர் பலர்பாற்படர்க்கை யிறந்தகாலவினைமுற்று வைகு பகுதி, உக
ரக்கேடு சந்தி, இன் இடைநிலை, அர் விகுதி. ௭

நந்தலில்லறம்நந்தினராமென
அந்தரத்தினரம்பையரன்பினர்

வந்துவந்தெதிரேத்தினர்மைந்தரை
இந்துவிற்குடர்கோயில்கொண்டேகிஞர்.

(இ-ள்.) நந்தல் இவ் அறம் நந்தினரம் ஆம் என்ன-கெடுதலில்லாத தரும
ப்பயன் விருத்தியடைந்தனராமென்று, மைந்தரை அந்தரத்தின் அரம்பையர் அ
ன்பினர் வந்து வந்து எதிர் ஏத்தினர்-பரதாழ்வானோடுவந்த புருடர்களை வின்
ணுலகிலுள்ள அரம்பையர்க ளன்புகடையவராய்வந்த எதிரோ வணங்கி, இந்து
இவ் சுடர் கோயில்கொண்டு எகிரூர்-சந்திரனைப்போல விளங்குங் கோயிலிற்
கொண்டு சென்றார்கள்.

நந்தல் கேடு, ஆக்கம் என்னும் பொருள்மேல் சிற்றலால் நந்தலில் லறம்
நந்தினராமென்றார். தருமப்பயன் மிகவுமடைந்து போகபூமிக்கு வந்தவர்களை
யரம்பையர்க ளுபசரித்தலால் இவ்வாறு கூறினார். ஏத்தினர் முற்றெச்சம். இந்து
உடசொல்லாதல் “உயிர்வரினுக் குறள்” என்னுஞ் கு— இவ் “ஒமம்” என்ற
இலேசால் குற்றி வசுவீறு கெடாது இயல்பாய்நின்றது. அறம் நந்தினர் உயர்
திணையொடு சார்ந்த அஃறிணை யுயர் திணை முடிபேற்றல் திணைவழுவமைதி. ௮

நானம்நன்குரைத்தார்நளிர்வானிடை
ஆனகங்கையருப்புனலாட்டினார்
தானமாமணிக்கற்பகந்தாங்கிய
ஊனமின்மலரடைபுடுத்தினார்.

(இ-ள்.) நானம் நன்கு உரைத்தார்-(அரம்பையர்கள்) கஸ்தூரியை நன்றாக
உரைத்து, நளிர்வான் இடை ஆன கங்கை அரும்புனல் ஆட்டினார்-பெரியஆகா
யத்திலமைந்த மங்கையினது பெறுதற்கரிய நீரின் மஞ்சளமாட்டி, தானம்மா
மணி கற்பகம் தாங்கிய ஊனம் இவ் மலர் ஆடை உடுத்தினார்-நகையையுடைய
பெருமையமைந்த அழகிய கற்பகந்தந்த குற்றமில்லாத மலரைச்சூட்டி ஆடை
யை யுடுத்தினார்கள்.

உரைத்தார், ஆட்டினார் முற்றெச்சங்கள். சூட்டி சொல்லெச்சம். ௯

கொம்பினின்று துடங்குறுகொள்கையார்
செம்பொனின் கலராசி திருத்தினார்
அம்பரத்தினரம்பையரன்பொடும்
உம்பர்கோனகரின்னமிர்தூட்டினார்.

(இ-ள்.) அம்பரத்தின் அரம்பையர் - வின்ணுலகிலுள்ள அரம்பையர்கள்,
கொம்பின் நின்று துடங்குறு கொள்கையார்-பூங்கொம்பைப்போல நின்று துவ
ளும்பெண்களுக்கு, செம்பொன் இன் கலராசி திருத்தினார்-செவந்த பொன்னா
ற்செய்த ஆபரணக்கூட்டங்களைத் திருத்தி, உம்பர்கோன் றுகர் இன் அமிர்த
நீன்பொடும் ஊட்டினார்-இந்திரனுண்ணு மினிய அமிர்தினை யுண்பித்தார்கள்.

அஞ்சடுத்தவமனியலத்தகப்
பஞ்சடுத்தபரிபுரப்பல்லவ
நஞ்சடுத்தநயனியர்நவ்வியில்
துஞ்சவத்தனைமைந்தருந்துஞ்சினார்.

(இ-ள்.) அஞ்ச அடுத்த அடனி-இலவம்பஞ்ச முதலிய ஐந்தையும் பெய்த மெத்தையில், உலத்தகம் பஞ்ச அடுத்த பரிபுரம் பல்லவம் நஞ்ச அடுத்த நயனியர்-செம்பஞ்சக்குழம்பூட்டிய சிலம்பையணிந்த தளிர்போன்ற கால்களையுடைய நஞ்சையொத்த கண்களையுடைய டெண்கள், நவ்வியில் துஞ்ச அத்தனை மைந்தரும் துஞ்சினார்-மாணப்போல நித்திராசெய்ய அவ்வளவு புருடர்களுந் துயில் கூர்ந்தார்கள்.

இலவம்பஞ்சமுதலிய ஐந்தாவன இலவம், பஞ்ச, செம்பஞ்ச, வெண்பஞ்ச, மயிர், அன்னத்தாவி. பல்லவம் உவமானப்பொருளால் பாதமாகிய உபமையத்தை இலக்கணையாகக் கூறுதலா ஐயுவகையுயர்வு நவீற்சிபணி. ௧௧

ஏந்துசெல்வத்திமையவராமெனக்
கூந்தறெய்வமகளிர்கொண்டாடினார்
வேந்தராதிசிலிகையின்வீற்றுதேகாண்
மாந்தர்காறுமவரிசைவழாடேல்.

(இ-ள்.) வேந்தர் ஆதி சிலிகையின் வீங்குகோள் மாந்தர்காறும் - அரசர் முதல் தண்டிகையைச் சுமக்கும் பருத்திதோளையுடைய புருடர்வரைக்கும், வரிசைவழாமல் - கிரமமாகத் தவறாமல், ஏந்துசெல்வத்து இமையவர் ஆம் என்னமிக்க செல்வத்தையுடைய தேவர்களாமென்று அவர்களைக்கருதி, கூந்தல் தெய்வமகளிர் கொண்டாடினார்-கூந்தலையுடைய அரம்பையர்கள் பாராட்டினார்கள்.

மாந்தர் வெகு வசனம்.

௧௨

மாதர்யாவரும்வானவர்கேவியி
கோதில்செல்வத்துவைகினர்கொணவைவாய்த்
தீதில்செல்வமடந்தையர்சேடியர்
தாதிமாரொனத்தாடினிகேட்பவே.

(இ-ள்.) தீது இல் செல்வ மடந்தையர் - குற்றமற்ற செல்வத்தையுடைய பெண்கள், சேடியர் தாதிமார் என்ன தம்பணி கேட்ப-வித்தியாதரப்பெண்கள் தாதிமர்களைப்போலத் தமது குற்றேவல்வழிநிற்க, மாதர்யாவரும் வானவர் தேவியர் கோது இல் செல்வத்து வைகினர்-அப்பெண்களெல்லோரும் தெய்வப்பெண்களது அழிவில்லாத செல்வத்தில் தங்கினார்கள்.

மாதர் என்பதின் முதலில் அகரச்சுட்டுத்தொகுத்தல். தேவியர்விளையாட்டிடையவர். இது ஒருமை பன்மை மயக்கம் கோதில் செல்வம், தீதில் செல்வம் என்பவற்றிற்கு முன்னர்க்குறிய வினிகொள்க. ௧௩

நந்தநந்தவனங்களினுண்மலர்க்
கந்தமுந்தியகற்பகக்காவின்
நந்தர்வந்தெனவந்திதன்கைதர
மந்தமந்தமணந்ததுவாடையே.

(இ-ள்.) நந்தவனங்கள் இன் நான் மலர் கந்தம் முந்திய கற்பகக்காவின் றின்று நந்த - இந்திரனது நந்தவனமாகிய இனிய புதிய மலரின் வாசமுற்பட்ட கற்பகச்சோலைகளினின்று அதிகரிக்க, அந்தர் வந்தால் என்ன - குருடர்வந்தாற்போல, அந்திதன் கைதர - அந்திக்காலமானது தன்னைகொடுக்க, வாடைமந்த நந்தமணந்தது-காற்றானது மெள்ளமெள்ள விருத்தியாக மணப்பீசிவந்தது.

குருடர் வருதற்கு ஒருவன் கைதரல்போல அந்திக்காலத்தில் தென்றல் வருதலால் அந்திதன் கைதர என்றார். நந்த நிகழ்காலவீனையெச்சம் நந்து பகுதி. மந்தமந்த வினா வின்மைப்பொருளில்வந்த இடைச்சொ லடுக்குநிலைத்தொடர்.)

மான் றளிக் குலநன்மதம்வந்துணத்
தேன் றளிர் த்தகவளமுஞ்செங்கதிர்
கான் றநெற்றைழக்கற்றையுங்கற்பகம்
சன் றளிக்க நுகர்ந்தனயானேயே.

(இ-ள்.) அளிக்குலம் மான்று நன்மதம் வந்து உண்ண-வண்டின்கூட்டங் கள் மயங்கி நறுமணங் கமழு மதத்தினை வந்துண்ண, தேன்தளிர்ந்த கவளமும்-இனிமை மிக்க கவளத்தையும், செங்கதிர் கான்ற நெல் தழை கற்றை உம்-செங்கதிகளை வெளிப்படுத்திய வைக்கோற்கற்றைகளையும், கற்பகம் ஈன்று அளிக்க யானே நுகர்ந்தன-கற்பகம் வெளிப்படுத்திக்கொடுக்க யானே உண்டன.

மான்று பெயரடியாகப்பிறந்த இறந்தகாலவீனையெச்சம் மால் பகுதி, நகர மெய் இடைநிலை, லகரம் னகரமாகத்திரிதல் சந்தி, உ எச்சவிகுதி, அளிக்குலம் வடசொற்றொடர்முன் வரு மொழிமுதல் வல்லெழுத்து மிகுதல் “இயல்பினும் விதியினும்” என்ற ரு—ஆல். யானைபால்பகா அஃறிணைப்பெயராதலால் அப் பெயரின் பொதுமை நீக்கச் சிறப்புவினை தந்தமையால் யானைகளென்றும். கரு

நரகதர்க்கறம்நல்குநலத்தநீர்
கரகதக்கரிகாணிமிர்த்துண்டன
மரகதத்தின்கொழுந்தெனவார்ந்தபுல்
குரகதத்தின்குழாங்கருங்கொண்டவே.

(இ-ள்.) நரகு அசர்க்கு அறம் நல்கும் நலத்த நீர் - நரகவழியினின்று நீர்குதற்குத் தருமப்பயனைக்கொடுக்கும் நன்மையையுடைய கங்கையி னீரிலை, ததம் கரி சரம் கால் லிமிர்த்து உண்டன - கோபத்தையுடைய யானைகள் துதிக் கைவால் மூச்சடக்கிப்பருகின, மரகதத்தின் கொழுந்து என்ன வார்ந்த புல்-மரகதத்தின் சுடர்க்கொழுந்தைப்போல நீண்டு வளர்ந்த புல்லினை, குரகதத்தின் குழாங்களும் கொண்டன-குதியாயின் கூட்டங்களு முண்டன.

நீர்கேட்கை மிசவு முடைமையால் கால் நியிர்ந்து வன்றார், கலத்த டண்
பில் வந்த குறிப்புவினைப்பெயசொச்சம்.

கசு

இன்னரின் னண்ப் யாவருமிந்திரன்
தன்னுபோகங்கெய்த்தனர்கோன்றறான்
அன்னகாயுங்கிழங்குமுண்டப்பகல்
பொன்னின்மேனிபொடியுறப்போக்கினான்.

(இ-ள்.) இன்னர்-இவ்வீடத்து, இவ் னணம் யாவரும் இந்திரன் தன்னு
போகங்கள் துய்த்தனர்-இவ்வாறு எவரும் கெடுங்கிய இந்திரபோகங்களை துகர்
ந்தனர், தோன்றல் தான் அன்னகாயும் கிழங்கும் உண்டு-பரதாழ்வான் அத்தன்
மையையுடைய காயையுந் கிழங்கையும் துகர்ந்து, அ பகல்-அன்றைத்தினத்தை
பொன் இன் மேனி பொடி உற போக்கினான் - பொன்னையொத்த நிறமேனி
புழுதியிற்படியத் துயில்கூர்ந்து சுழித்தான்.

அம்பர், இம்பர் என்னு மிடைச்சொற்பகுபதம்போல இன்னர் என்கின்றது
இ இடைச்சொற்பகுதி, னகரமெய்விரித்தல் விகாரம், னகரமெய்ச்சுதி, அர் பகு
திப்பொருள் விருதி. இன்னணம் இதுவுந் இடைச்சொற்பகுபதம். இ பகுதி,
னகரமெய்விரித்தல் விகாரம், னகரமெய்ச்சுதி, அணம். பகுதிப்பொருள் விருதி.
அன்ன சுட்டடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயசொச்சம் அ சுட்டிடைச்சொற்
பகுதி, னகரமெய்விரித்தல் விகாரம், னகரமெய்ச்சுதி, அ விருதி.

கஎ

நீலவல்லிருணிங்குலுப் நீங்குபடம்
மூலமில்கனனிற்றி நுழற்றாறு
ஏலுந்நல்லினை துய்ப்பவர்க்கே லுசெல்
காலமென்னக்கதிர்வன்றோன்றினான்.

(இ-ள்.) நீலம் அல் இருள் நீங்கலும் - கரிய இரவ்விருள் நீங்க, நீங்கும்
அ மூலம் இல் கனவு இல்-நீங்காநின்ற அந்தக்காரணமில்லாத சொற்பணம்போ
லவும், நிறுமுற்றாறு ஏலும் நல்லினை துய்ப்பவர்க்கு-செல்வம் நிரம்பப்பொருந்திய
நல்லினைப்பய னனுபவிப்பவர்க்கு, ஈறு செல்காலம் என்ன - நல்லினைப்பயன்
நீரச் செல்வம் நீங்குங்காலத்தைப்போலவும், கதிர்வன் தோன்றினான் - கரிய
ஹையஞ்செய்தான்.

கனவில் நிறுமுற்றாறு நல்லினை துய்ப்பவர்க்கேறு செல்காலம் என்ன ஒருப
மானமாகக் கொள்வாருமுண்டு, அவ்வாறு கொள்ளுதற்கு இருள்நீங்கலும் நீங்
கும் என்னும் வினையெச்சமுடிபுக்குப் பொருந்தாமை கண்க. இதனார் குரியோ
சயங்க கூறினார். துய்ப்பவர் எதிர்காலவினையுற்றுப்பெயர் துய் பகுதி. அப்பகுதி
து என்னும் வினைப்பகுதியின் பிரிபெனக்கொண். இது பல்பொருளுணுமை
யுடையது.

கஅ

ஆறின் றறமா ற்றலர் வாழ்வெனப்
பாறிவீந்தது செல்வம்பரிந்திலர்
தேறிமுந்தைத் தஞ்சிந்தையாயினார்
மாறிவந்து பிறந்தன்னமாட்சியார்.

(இ-ள்.) ஆறின் றற மா ற்றலர் வாழ்வு என - கேட்புமாரி நல்லொழுக்கினின்று தருமத்தைச் செய்யாதவர் வாழ்வைப்போல, செல்வம்பாறிவீந்தது - செல்வம் கெட்டழிந்தது, மாறிவந்து பிறந்தால் அன்னமாட்சியார் பரிந்திலர் - சரீரமாரி மற்றொரு பிறப்பில்வந்து பிறந்தாலொத்த சேனையினுள்ளவர் அதற்கு மனம் வருந்தாதவராய், தேறிமுந்தை தம் சிந்தையர் ஆயினார் - தெளிந்து மக்கட்பிறப்பினுள்ள தமது கருத்தினையுடையவராயினார்கள்.

இந்திரசெல்வத்தை யனுபவித்த சேனைகள் அது நீங்கியகாலத்து வருந்தாது முன்னுள்ள மக்கள்தோற்றத்தின் கருத்தினராயிருந்தமையால் மாறிவந்து பிறந்தன்ன மாட்சியார் என்றார். பாறி இறந்தகாலவினையெச்சம் பாறு பருதி. வீந்தது ஒன்றன்பாற்படர்க்கை யிறந்தகாலவினையுற்று வீ பருதி. கக

கலிவிருத்தம்.

காலையன்றெழுந்தது கண்டவானவர்
வேலையன்றனிகமேயென்று வும்மறச்
சோலையுங்கிரகளுஞ்சண்ணமாயெழப்
பாலசென்றடைந்தது பரதன்சேனையே.

(இ-ள்.) காலே அன்று எழுந்தது வானவர் கண்டு-உதயகாலத்தில் அப்போது சேனை போதற் கெழுந்ததைத் தேவர்கள் பார்த்து, வேலை அன்று அனிகமே என்று விம்மற-கடலல்ல இது சேனையேயென்று மனம் விம்முதலொழிய, சோலையும் கிரகளும் சண்ணம் ஆய் எழ-சோலைகளு மலைகளுந் துகள்பட்டெழி, பரதன் சேனை பாலசென்று அடைந்தது-பரதாழ்வான் சேனை பாலிலத்தைச்சென்று சேர்ந்தது.

“மகன்னுருற்றி” என்றாற்போலச் சேனையைநோக்கிக் கடலோடுவன்று ஐயுற்று வினாவினாக்கு அஃது இன்மை எனத் தெரிந்தவன் வேலையன்றனிகமென்றான் எனக் கொள்க. மற்றையவற்றிற்கு மிவ்வாறுகொள்க. ஒருபொருளை மற்றொருபொருளாகக் கருது மயக்கவணியும், ஒருபொருளை மற்றொருபொருளென்று கருது மயக்கத்தையொழித் துண்டைகூறும் ஒழிப்பணியும் அடங்கி நின்றனா லிதனைக் கலவையனியென்பார்.

உ0

எழுந்தது துகள்தினெரியும்வெய்யவன்
அழுந்தினனகிப்பரும்வெம்மையாறினன்
பொழிந்தனகரிமதம்பொடிவெங்கானகம்
இழிந்தனவடிநடந்தேறெனாமையே.

(இ-ன்.) துகள் எழுந்தது - துளியெழுந்தது, அதின் எரியும் வெய்யவன் அழுந்தினன்-அத்தாளியில் கொதிக்குஞ் சூரியன் மறைந்தது, அவிப்பு அரும் வெய்யம் ஆறினான்-கெடுத்தகரிய உட்டினம் நீங்கினான், கரிமதம் பொழிந்தன-பாலைகள் மதத்தைச் சொரிதலால், அடி நடந்து ஏறு ஒண்ணமை வெய்யானகம் பொடி இழிந்தன - காலால் உடந்தேறக்கூடாமல் கொடிய பாலைநிலத்திலுள்ள துகள் ஊனைந்து வழக்கின.

அழுந்தினன் முற்றெச்சம். இவ்விரண்டுமுடியும் காரணத்துடன் காரியத்தைச் சேர்த்துச் சொல்லுதலால் ஏதுவணி.

உஉ

வடியுடையயிற்படைமன்னர்வெண்குடை
செடியுடைநெடுநிழல்செய்ததிப்பொதி
படியுடைப்பாரலுறைப்பாலைவேலாயர்
கொடியுடைப்பந்தரிந்ருளிர்ந்ததெங்குமே.

(இ-ள்.) வடி உடை அயில் படை மன்னர் வெண்குடை-கூர்மைவாய்ந்த வேலாயுதத்தையெந்திய அரசர்களது தவளக்குடை, செடி உடை நெடுநிழல் செய்த-விளக்கத்தையுடைய மிக்க நிழலைச்செய்தலால், தீ பொதிபடி உடைபரல் உறை பாலை-நெருப்புப்பொதிந்த நிலத்திலுள்ள பருக்கைக்கல்லுக்களுறைத்தலை யுடைய பாலையானது, மேல் உயர்கொடி உடைபந்தரில் எங்கும் குளிர்ந்தது-மேலே யுயர்ந்த கொடிகளையுடைய பந்தலைப்போல எவ்விடத்திலும் குளிர்ந்திருந்தது.

உடைய என்னுஞ் செயப்படுபொருள் குன்றாத குறிப்புவினைப்பெயரொச்சத்தினீறு தொக்கது. பந்தல் பந்தர் இறுதி நிலைப்போலி. இதுவும் அவ்வணி. ()

பெருகியசெல்வம்நீபிடியென்றாள்வயின்
திருகியசீற்றத்தாற்செம்மையாய்நிறங்
கருகியஅண்ணலைக்கண்கொதலின்
உருகியதளிர்ந்தனவுலவையிட்டமே.

- (இ-ன்.) பெருகிய செல்வம்நீபிடி என்றாள் வயின்-அகிகரித்த அரசர்செல்வத்தை நீ கைக்கொள் என்று கூறிய தன் தாயிடத்தில், திருகிய சீற்றத்தால், செம்மையாய் நிறம் கருகிய அண்ணலை கண்டு-மாறுபட்ட கோபத்தாற் செவந்து நிறங்குறுத்த பரதாழ்வானைப்பார்த்து, உலவை ஈட்டம் காதலின் உருகிய தளிர்ந்தன-கரிந்த மரக்கொம்பின் கூட்டங்கள் ஆகையா லுருகித் தளிர்ந்தன.

உருகிய செய்து என்னும் வினையெச்சத்திரிபு. “சொற்றிரியினும்” என்ற கு-இல் “வினைக்குறை” எனப் பொதுப்படச்சொன்னதனால், இது தன்ருணத்தை யிழந்து மற்றொன்றின் ருணத்தைப் பெறுதலால் பிறிதின்ருணம் பெறவணி. வடநூலார் இதனைத் தத்குணாலங்காரம் என்பார்.

உஉ

வன்றெறுபாலைகையருதாமெனச்
சென்றதுசித்திரகூடஞ்சேர்ந்ததால்
ஒன்றுகாத்துயிரினுமொழுக்கநன்றெனப்
பொன்றியபுரவலன்பொருளில்சேனையே.

(இ-ள்.) ஒன்ற உரைத்து உயிரினும் ஒழுக்கம் நன்று என்ன - ஒரு வார்த்தையைக்கூறி யுயிரினு மஃவார்த்தையை யோம்பு மொழுக்க கல்லதென்று பொன்றிய புரவலன் பொருவு இவ் சேனை-உயிரிழந்த தசாதனது ஒப்பில்வாத சேனையானது, உத்தெறு பாலை யை மருதம் ஆம் என சென்றது சித்திரகூடம் சேர்ந்தது-மிகவும் வருத்தம் பாலை யை மருதநி வம்போலக் கருதிச்சென்று சித்திரகூடத்தை யடைந்தது.

வன்மைமென்னும் பண்பு மிழி மெய்கின்றது. பாலைவென்பது குறிஞ்சிக்கு முல்லைக்கு மிடையல் பருக்கை+கல்லாளால் மூடிபட்டுயர்ந்த நிலம் ஒன்றுகாத்து என்றது கைகேசிக்கு நீ வினவியவரத்தைத் தருவேன் என்றது. பொன்றிய இறந்தகாலப்பெயரெச்சம். பொன்று பகுதி, கடைக்குறையாய்கின்ற இன் இடைநிலை, யகரமெய்ச்சரி, அ விருதி.

உச

தூளியின்படலையுந்துரகத்தேரோடு
மூளிருஞ்சினக்கரிமுழங்குமோதைபுள்
ஆளிருங்குழவினாரவாரமும்
கோளிரும்படையிடுகென்றுணரக்கூறலே.

(இ-ள்.) தூளியின்படலையும் - புழுதியின் நிரட்சியும், தூரகத்தேர் ஓர் மூன் இருஞ்சினம் கரி முழங்கும் ஓசையும் - குகிணாயூட்டிய தேரோடு மூண்ட பெரிய கோபத்தையுடைய யானைகள் ஒலிக்கு முழக்கமும், ஆள் இருங்குழுவனர் ஆரவாரம் உம் - வீரராகிய பெரியகூட்டத்தினது ஒலியும், கோள் இரும், டை இது என்று உணர கூற-வலிமையையுடைய பெரிமசேனை யிதவென்று தெரியக்கூறுதலால்.

இது பின்வருஞ் செய்யுளில் எழுந்தனை என்பதனோடு முடிதலால் சூகம். படலை உம் ஒலியும் எழுதலைச்சேனை யெழுந்ததென்றுணர்த்தியது என தவி கூறுதலால் தற்குறிப்பேற்றவணி.

உப

எழுந்தனனினையவனெறினானில்ம்
கொழுந்துயர்ந்தனையதோர்வெடியகுன்றின்மேல்
செழுந்திரைப்பரவையைச்சிறுமைபேசிய
கழுந்துடைவரிசிலைக்கடலைநோக்கினான்.

(இ-ள்.) இனையவன் எழுந்தனை - இலக்குவனெழுந்தது, கல்லகொழுந்துயர்ந்தால் அனையது ஓர் குன்றின்மேல் ஏறினான் - கிவவுலகு கொழுந்துவி யுயர்ந்தாலொத்த கொரு நீண்ட சித்திரகூடமாலையின்மேலேறி, செழுந்திரை

பாவையை சிறுமைபேசிய-செய்தத் துணைபெருமையாற் சிறுமைப்படுத்திய, கழுந்த உடை வரிசிலை கடலை நோக்குணன்-கழுந்தோடிய கட்டமைந்த வில்லையெந்திய சேனாசமுத்திரத்தைப் பார்த்தனன்.

கழுந்தோடுதல் கையிலேந்துதலால் தேய்ந்து வருவமுப்படைதல். எழுந்தனன், ஏறினான் முற்றெச்சங்கன். கடலாகிய உபமானத்திற்குக் குறைவுதோன்ற உபமேயத்தை யுயர்த்திக் கூறுதலால் எதிர்நிலையணி. இதனை வடநாலார் பிரதிபாலங்காரம் என்பார். எழுந்தனன் என்பது முதல், அரங்குட என்பது காலும் ஒருதொடர்.

உச

பரதனிப்படைகொடுப்பார்கொண்டாண்டறம்
கருதியுட்கிடந்ததோர்குறுவுகாதலான்
விரதமுற்றிருந்தவன்மேல்வந்தாலானிது
சரதமற்றில்தெனத்தழங்குசேற்றத்தான்.

(இ-ள்.) பரதன் இ படை கொடு பார்கொண்டு ஆன் மறம் கருதி-பரதாழ்வான் இந்தச் சேனையைக்கொண்டு நிலவுலகைத் தனக்காக்கி யானும் விசயத்தை நீளந்து, உள்கிடந்தது ஓர் குறுவு காதலான்-உள்ளே யடங்கிக்கிடந்த ஒப்பில்லாத சினக்குறிப்பையும் விருப்பச்சையு முடைமையால், விரதம் உற்றிருந்தவன் மேல்வந்தான் - தவத்தைப்பூண்டிருந்த இராமமூர்த்திமேல் போர்க்குடந்தான், இது சரதம்-இது உண்மை, மற்று இவது என சமற்கு சேற்றத்தான். வேறொன்று மில்லையென அதிகயுத்த கோபத்தையுடையவனாகி.

வார்த்தையால் வந்த அரசியல் உரியதன்று. போர்செய்து கொண்டா லுரித்தாமென்பது கருதிவந்தான் என்பா னிவ்வாறு கூறினான். சேற்றத்தான் குறிப்பு முற்றெச்சம்.

௨.௭

குதித்தனன்பாரிடைக்குவடுநீறெழ
மிதித்தனனிராமனைவினாவினெய்தினான்
மதித்திலன்பரதனின்மேல்வந்தான்மதிர்
பதிப்பெருஞ்சேனையின்பரப்பினானென்றான்.

(இ-ள்.) பார்க் இடை குதித்தனன் - நிலவுலகிற் குதித்து, குவடுநீறு எழ மிதித்தனன்-சித்திரகூடபருவதம் நீறுபட மிதித்து, இராமனை வினாவின் எய்தினான்-இராமமூர்த்தியை வினாந்தடைந்து, பரதன் மதித்திலன் - பரதாழ்வான் உன்னை மதிக்காது, மதிப் பதிபெருஞ் சேனையின் பரப்பின் ஆன்-மதிக்குழ்த அயோத்தியிலுள்ள சேனையின் பரப்போடு, நீன்மேல் வந்தான் என்றான்-உன்மேற் போர்க்குடந்தானென்று கூறி.

சேற்றத்தானென்னுங் குறிப்பு முற்றெச்சம் குதித்தனன் என்னுங் தெரிநிலை, வினைமுற்றெச்சத்தோடு முடிந்தது. மிதித்தனன், எய்தினான், மதித்திலன் என்றான் முற்றெச்சங்கள். ஆனருபு “அனக்குகையா லேங்குருடைய” என்றும் போல வந்த உடனிகழ்ச்சிப்பொருட்டு.

கட்டினன்சரிசைபுகழும்பல்கணைப்
புட்டினும்பொறுத்தனன்கவசம்பூட்டமைத்
திட்டனனெடுத்தனன்வரிவிலேந்தலைத்
தொட்டடிவணங்கினின்றினைபசொல்லினான்.

(இ-ள்.) சரிசையும் கழலும் கட்டினன்-உடைவாளியும் வீரகண்டையும். கட்டி, பல்கணை புட்டினும் பொறுத்தனன் - பல அம்புகளைப்பெய்த அம்புறத் துணியையுஞ் சுமந்து, கவசம் பூட்டு அமைத்திட்டனன் - போர்க்கவசத்தைத் திருமேனியிற் பூட்டி, வரிவில் எடுத்தனன்-கட்டமைந்த வில்வினையேந்தி, ஏந்தலை தொட்டு அடிவணங்கி நின்று இனைய சொல்லினான் - இராமமூர்த்தியைக் கையாற் பரிசித்துத் திருவடியை வணங்கினின் ரித்தன்மையுடையவற்றைக் கூறுகின்றனன்.

கட்டினன், பொறுத்தனன், பூட்டமைத்திட்டனன், எடுத்தனன் முற்றெச் சங்கள். அமைத்திட்டனன் அமைடருதி, து சாரியை, தகரமெய் சந்தி, இடு, இடைச்சொல், உகரக்கேடு சந்தி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, முதனிலையெழுத்தா ய்த்தோன்றிய டகரமெய் இடைநிலை, உகரக்கேடு சந்தி, அன் சாரியை, அன் விசுதி. உக

இருமையுமிழந்தவப்பரதனைந்துதோட்
பருமையுமன்னவன்படைத்தசேனையின்
பெருமையும்நின்னெடுபின்புலந்தவென்
ஒருமையுங்கண்டினியுவத்தியுள்ளம்ரீ.

(இ-ள்.) இருமையும் இழந்த அ பரதன் எந்து தோள் பருமையும் - இப் பிறப்பின்பயனையும் வருபிறப்பின் மயனையு மிழந்த அந்தப் பரதனது பூபாத் தையெந்திய தோளின் பூரிப்பையும், அன்னவன் படைத்த சேனையின் பெருமை உம்-அப்பரதன் படைத்த சேனையினது பெருமையையும், நின் ஒடு பின்பு வந்த என் ஒருமையும் கண்டு - ஒப்பில்லாத உன் பின்னேவந்த வெனது ஒற்றுமையையும்பார்த்து, இனி ரீ உள்ளம் உவத்தி-இனி ரீ மனமெழுவாய்.

உவத்தி எதிர்காலவினையெச்சம் உவ பகுதி, து சாரியை, உகரக்கேடும் தகரத்தோற்றமும் சந்தி, இ விசுதி. உடு.

படரொலம்படப்படும்பருமயானையின்
திடரொலமுருட்டினதேருமீர்த்தன
குடரொலந்திரைத்தனகுருதியாறுகள்
கடரொலமடுப்பனபலவுங்காண்டியால்.

(இ-ள்.) படர் எல்லாம் பட-பரதன் கருத்தெல்லாமறிய, குருதியாறுகள் படிப்பருமம் யானை திடர் எல்லாம் உருட்டின-உதிரவென்னங்கள் அழியும் கவு சம்வழிந்த யானையாகிய திடர்களையெல்லா முருட்டிச்செல்லுதலும், தேரும்

நீர்த்தன-தேர்களை யிழுத்துச்செல்லுதலும், குடர் எல்லாம் திரைத்தன-குடல்லை யெல்லா மடக்கி வாரிச்செல்லுதலும், கடர் எல்லாம் மடிப்பன பல உம் காண்டி-கடல்முழுதும் பாய்தலுமாகய பலவற்றையுங் காண்பாய்.

உருட்டின, ஈர்த்தன, திரைத்தன, மடிப்பன என்னும் வினைமுற்றுப்பெயராய்த் தொழில்மேல்நின்றன. காண்டி தெளிவுபற்றி எதிர்காலம் இறத்தகாலத்தில்வந்த காலவழுவுமைதி படர் முதனிலைத்தொழிலாகுபெயராய்க் கருத்தின் மேல் நின்றது. குடல் குடர், கடல் கடர் இறுதிநிலைப்போலி. இன் வேண்டா வழிச்சாரியை.

ந.ச

கருவியுங்கைகளுங்கவசமார்பமும்
உருவினவுயிரினோடுதிரந்தோய்வில
திரிவனசுடர்க்கணை திசைக்கையாணைகள்
வெருவரச்செய்வனகாண்டிவீரநீ.

(இ-ள்.) வீர நீ-வீரனாகிய நீ, சுடர்கணை - ஒளிவாய்ந்த என்னம்பு, கருவி உம் கைகளும் கவசம் மார்பமும் உயிரினோடு உருவின-ஆயுதங்களையும் ஆயுதங்களையெந்திய கைகளையும் கவசப்பூண்ட மார்பினே உயிரினோடும் உருவிச்சென்று, உதிரம் தோய் வில திரிவன - உதிரத்தில் தோயாது திரிந்து, திசைகள் யானைகள் வெருவரச் செய்வன காண்டி - எட்டுத்திசைகளிலு முள்ள துதிக்கைகளையுடைய யானைக ளஞ்சச் செய்தலைக்காண்பாய்.

உருவின, தோய்வில, திரிவன முற்றெச்சங்கள், செய்வன தொழில்மேல் நிறலால் வினைமுற்றுப்பெயர். உயிர் ஆருவப் பொருளாதலால் ஒடுக்கொடுத்துப் பிரித்தார்.

ந.உ

கோடகத்தேர்படுகுதினாதாவிய
ஆடகத்தட்டிடையலகையற்றுகு
கோடகத்தடக்கைகள்கவ்விக் கீதத்தின்
நாடகம்நடிப்பனகாண்டிநாதநீ.

(இ-ள்.) நாத நீ-தலைவனே நீ, கோடகம் தேர்படு குதினாதாவிய - புதிய தேரிற்பூட்டிய குதினாகன் தாவாரின்ற, ஆடகம் தட்டு இடை-ஆடகத்தாலமைந்த தேர்த்தட்டுகளில், அலகை-பசாசுகள், அற்று உரு கோடகம் தடகைகள் கவ்வி-அறுபட்டுச் சிந்தும் கோடகத்தையெந்திய நீண்ட கைகளைக்கவ்வி, கீதத்தின் நாடகம் நடிப்பன காண்டி-கீதத்தோடு நாடகமாடுதலைக் காண்பாய்.

நடிப்பன தொழில்மேல் நிறலால் வினைமுற்றுப்பெயர். ஆடகம் நால்வகைப்பொன்னில் ஒன்று. ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்பூதம். ந.ந

பண்முதிர்களிறொடுபரதன்சேனையின்
எண்முதலறுத்துநானிமைப்பினீக்கலால்

விண்முதுகுளுக்கவுய்வேலையாடையின்
முண்முதுகாற்றுவங்காண்டிவள்ளனீ.

(இ-ள்.) உள்ளல் நீ-வள்ளலே நீ, பண்முதிர் களிறு ஒடு - அலங்காரமிக்க யானையோடு, பரதன் சேனையின் எண்ணுதல் அறத்த-பரதனுடைய சேனையி னெண்ணை வேரோடறுத்து, கான் இமைப்பு இல் நீக்கலால்-கா னிமைகொட் டிதீர்குமுன்னே தொலைத்தலால், விண் முதுகு உளுக்க உய்-விண்ணுவகின் மு துகு கெளியவும், வேலை ஆடையின் முண் முதுகு ஆற்றவும் காண்டி - கடலை யாடையாகவுடைய நிலவுவகின் முதுகுசுமை யொழிந்து ஆற்றவுங்காண்பாய்.

சேனையினெண் அறுபதினாயிர மர்குரோணிகள். இமைப்பு அளவின் மேல் நின்றலால் தொழிலாகுபெயர். உளுக்க நிகழ்காலவினையெச்சம் உளுக்கு பகுதி. உள்ளல் உளாயாது கொடுப்போன்.

௩௪

நிவந்தவான்குருதியினீத்தம்நீந்திபெய்
செவந்தசாதகரொடுசிறுகட்குளியும்
கவந்தமுழுலகரின்கையதாயதென்
றுவந்தனகுனிப்பனகாண்டியும்பர்போல்.

(இ-ள்.) நிவந்த வான் குருதியின் நீத்தம் நீந்தி-நீத்தி வழிந்தோடும் பெரிய வுதிரவெள்ளத்தை நீந்தலால், பெய் செவந்த சாதகர் ஒடு சிறு கண் கூளியும் கவந்தமும் உலகம் நின் கையது ஆயது என்று - உடல் செவந்த பூதகணங்க ளோடு சிறிய கண்ணையுடைய பசாசுகளும் உடற்குணங்களும் நிலவுலகானது உன் கைவசப்பட்டது என்று, உவந்தன குனிப்பன உம்பர் போல் காண்டி-மகி ழ்கூர்ந் தாடுதலைத் தேவர்கோப்போல நின்ற காண்பாய்.

நிவந்த, செவந்த இறந்தகாலப்பெயரெச்சங்கள் சீவ, செவ பகுதிகள். உவ ந்தன முற்றெச்சம். உவ பகுதி. குனிப்பன வீளையுற்றப்பெயர் குனி பகுதி.)

குழிவெங்கடகரி துரக ராசிகள்
பாழிவன்புயத்திகல்வயவர்பட்டற
வீழிவெங்குருதியால்லைந்தவேலைகள்
ஏழுமொன்றாகின்றிறாப்பக்காண்டியால்.

(இ-ள்.) குழி வெம் கடகரி துரக ராசிகள் - நுகரபடாத்தையுடைய கொ டிய மதத்தையுடைய யானைக்கூட்டங்களுட் குதினைக்கூட்டங்களும், பாழிவன் புயத்து இசைவ யவர் பட்டு அற - பருத்த வலிய புயத்தையுடைய காலாட்கள் பட்டழிய, வீழி வெங்குருதியால் அலைந்த வேலைகள் ஏழும் ஒன்று ஆகி நின்று இணைப்ப காண்டி - வீழ்சலாற் பெருகிய மிக்க வுதிரவெள்ள மடுத்தலா லிலையெ றிந்து பொங்கி யெழுந்த ஏழுமடலும் ஒன்றாகி நின்றொலிக்கக் காண்பாய்.

வீழி தொழிற்பெயர் வீழ் பகுதி, இ தொழிற்பெயர் விருதி. பகுதிப்பொ ருள் விருதியெனினும் அமையும். கரி துரகங்ளின் கூட்டங்களை யுணர்த்தற்

குச் சுருக்கச்சொல்லென்னும் அழகால் இறுதியில் ராசிகள் என்றார். கடை
நிலைத்தவகவணி யெனினும் ஒக்கும். 15 க

ஆளறவலங்குதேரழியவாடவர்
வாளறவரிசிலைதுணியமாக்கரி
தாளறத்தலையறப்புரவிதாளொடுந்
தோளறவடிக்கணொடுப்பக்காண்டியால்.

(இ-ள்.) ஆள் அற-காலாட்படையறுபடவும், அலங்கு தேர் அழிய ஆடவர்
வாள் அறவரி சிலைதுணிய-விளங்குத் தேரழியவும் அத்தேரிலுள்ள வீரர்களேந்
திய வாளறுபடவும் அவர்+ளது கடைகளைத் தவிர்ப்பதற்கு, மாகரிதான் அற
தலை அற-பெரியயானையின் கால்களையுடைய தலையறுபடவும், புரவிதாளொடு
உம்தோள்அற - குதிரைகள் காலானோடும் அக்குதிரைகளின் லேறிய வீரர்களது
தோளறுபடவும், வடிக்கணைந்தாடுபபபு காண்டி-கூடிய அம்பைத் தொடுத்தலைக்
காண்பாய்.

தொடுப்பது என்பதில் துவங்குகிறதொருத்தல். தொடுப்பது எதிர்காலவி
டைசிலை பெற்றுவந்த தொழிற்பெயர். 16 எ

தழைத்தவான் சிறையன தாசாயுங்க கன்னி
அழைத்தவான்பறவைகனி வில் குறையன்வறம்
பிழைத்தவான்பகழிபுகழ் நவராரப்பிடை
புழைத்தவான்பருவழிபோகக்காண்டியால்.

(இ-ள்.) தழைத்தவான் சிறையன தாசாயும் கவ்வின்-தழைத்துவிரித்த பெ
ரிய சிறைகளையுடையனவும் மாமிசத்தைக் கவ்வின்வுமாகிய, அழைத்தவான்பற
வைகள்-கூவிச்செல்லும் பறவைகள், அலங்குப்பாசையுடைய இழைத்த வான்பக
ழிபுகு-விளங்காநின்ற பொன்னே போரத்திலிழைத்த எனது பெரியபாணங்கள்
புகுந்து, இருவர்யார்பு இடைபுழைத்த வான்பெருவழிபோக காண்டி-பரதசத்து
ருக்களுடைய மாற்றிற்குள்ளே தன பெரியவழியிற் போகக்காண்பாய்.

புழைத்த பெயரடியாற்பிறந்த இறந்தகாலப்பெயரொச்சம் புழை பகுதி,
தகரமெய்சந்தி, தகரமெய்துடைசிலை, அ எச்சவிருதி. வான்பெரு ஒருபொருட்
பன்மொழி. 17 அ

ஒருமகன் காத்தினுலகைதேய்செய்த
பெருமகனை வலிற்பரதன்றான்பெயர்
இருநிலமாஸ்கைவிட்டென்றென்னவலால்
அருநகராவதுகாண்டியாழியாய்.

(இ-ள்.) ஆழியாய் - ஆக்கினுசக்கரத்தை யேந்திய இராமமூர்த்தியே, ஒரு
மகன்காதலின் உலகைதேயச் செய்தபெருமகன் எவ்வில-கைகேசியின்மேற் கொ

ண்ட விருப்பத்தால் உலகிலுள்ளனோரை வருத்திய தசரதனது ஏவலால், பரதன் தான் பெறும் இருநிலம் ஆள்கைவிட்டி - பரதன் தான் பெற்ற பெரிய சீலவுலகையாளுகைவிட்டி, இன்று ஏன் ஏவலால் அருநரகு ஆள்வதுகாண்டி-இப்பொழுது எனது ஏவலினால் அடைதற்கரிய நாகினியாளுதலைக் காண்பாய். டக

வைபகந்துறந்துவந்தவந்தவிவைகுதல்
எய்தியதுனக்கெனநின்னையின் நவள்
நைதல்கண்டுவந்தவணவையினோங்கிய
வைகையன்மகள்விழுந்தரற்றக்காண்டியால்.

(இ-ள்.) உனக்கு வைபகம் துறந்துவந்து அடவிவந்து வைகுதல் எய்தியது ஏன் என்ன-உனக்கு சீலவுலகரசரிமையைக் கைவிட்டிக் காட்டில்வந்து தங்குதல் வந்ததேமென்று, நின்னை நன்றவன் நைதல்கண்டு உவந்து-உன்னைப்பெற்ற கௌசலாதேவி வருந்துதலைப்பார்த்து மகிழ்ந்து, அவண் நவையின் ஒங்கியகையன்மகன் விழுந்து அரற்றகாண்டி-அவ்விடத்தில் பழியில் மிக்ஞயர்ந்த கைகேசியின் புத்திரி நிலத்தில்மேல்வீழுந்து கதறக்காண்பாய்.

எய்தியது என்னும் இறந்தகாலவினாமுற்றினின்றுதியில் தேற்றேகாரந்தொகுத்தல். அரற்றித்தொலவியை யெச்சம் அரற்றி பகுதி. சு

அரஞ்சுடவாநிமிரவங்கல்வேலினாய்
வினாஞ்சொருநொடி பிழிவவனிகேவலையை
உரஞ்சுடுவாடிக்கணையொன்றில்வென்றுமுப்
புரஞ்சுடுபொருவளிப்பொலிவென்றயானென்றான்.

(இ-ள்.) அரம்சுட அழல்நிமிர் அலங்கல்வேலினாய்- அரத்தாலராவ வெம்மைமிக்க மாலையையணிந்த வேலையேத்திய இராமமூர்த்தியே, ஒரு நொடியில் வினாந்து-ஒரு நொடிப்பொழுதில் வினாந்து, இ அனிகேவலையை - இந்தச் சேனாசமுத்திரத்தை, உரம்சுடி வடிக்கணை ஒன்றின்வென்ற-பகைவர் வலிமையைவாட்டும் கூரிய அம்பொன்றினால் வெற்றிக்கொண்டு, முப்புரம்சுடும் ஒருவன் இவ்வான் பொலிவென் என்றான்-திரிபுரதகனஞ்செய்த வருத்திரமூர்த்தியைப்போல வான் விளங்குவேனென்றில்லக்குவன் கூறினான்.

வினாந்து வினாஞ்சு இடைநிலைப்போலி.

சக

இலக்குவவுலகமோரோமுமேமும்நீ
கலக்குவனென்பதுகருதினாது
விலக்குவதரிததுவிளம்பல்வேண்டுமோ
புலக்குரித்தொருபொருள்புகலக்கேட்டியால்.

(இ-ள்.) இலக்குவ-இலக்குவனே, உலகம் ஓரோமும் ஏழும் நீ கலக்குவன் என்பது கருதினால் - பதினான் குலகங்கோயுள் கலக்குவனென்பதை நீ நினைத்

நால், அது விலக்குவது அரிது-அதனை யிடையிலொருவர் விலக்குதல் முடியாது, அது விளம்பல்வேண்டும் ஒ-அசனை நீயெடுத்துச் சொல்லவேண்டுமா, புலத்துக்கு உரித்து ஒருபொருள் புகலகேட்டி-அறிவுடனர்த்தம் குரிய ஒரு பொருளை பான் கூறக்கேளாய்.

கேட்டி முன்னிலையொருமை யெதிர்காலவினைமுற்று. கேள் பகுதி, து சாரியை, எகரத்திரிபும் உகரக்கேடும் சந்தி, இ விசுதி. விசுதியே காலங்காட்டி பதி. சஉ

நங்குலத்துதித்தவர் நவையுனிங் கினர்
எங்குலப்பாறுவர்களுண்ணியாவாரோ
தங்குலத்தொருவருந்தருமரீங்கினர்
பொங்குலத்திரொரென்பொருத்தோளினாய்.

(இ-ள்.) பொங்கு உலத்திரனொடும் பொருத்தோளினாய் - விளங்காவின்ற திரண்ட கல்லோடும் போர்செய்த தோளையுடைய திராமமூர்த்தியே, நம் குலத்து உறுத்தவர் நவையுள் நீங்கினர்-நமது குலத்திற்குன்றிய யாவருங் குற்றத்தினின்று நீங்கினவர்களே, எண்ணில் எங்கு உலப்புறுவர்கன்-நம்மா லளவிடப்புகுந்தால் எங்கே யவ்வளவிலகடப்படுவார், தங்குலத்து ஒருவரும் தருமரீங்கினர் யாவர்-(ஆகலால்) நமது குலத்தில் நீங்குதற்கரிய தருமத்தினின்று நீங்கினவரெவர் (ஒருவருமில்லைஎன்றபடி)

நீங்கினர் என்பதனிற்றுதியில் தேற்ற எகாரம் தொகுத்தல்.

சாறு

எனைத்துளமறையவைவியப்பற்பாலன
பனைத்திரள்காக்கிரிப்பாதன்செய்கையே
அனைத்திரமல்லவல்லவல்லது
நினைத்தெய்வென்னவியேனயநெஞ்சினால்.

(இ-ள்.) மறைவினைத்து உள்-எனக்கென என்வளவள்ளன, அவை இயம்பற்பாலன-அவ்வேதங்கள் கூறும் பருகியன, பனைதிரள் கரம்கரி பரதன் செய்கை-பனைமரம்போலத் திரண்ட தகில்கையையுடைய யானைச்சேனையையுடைய பரதனது செயல்களையே, அனைத்திறம் அல்லன அல்ல-சேனையோ டெழுந்த அத்திறம் என்மேற் போர்க்குவந்த அததிறமல்லவேயல்ல, என்வயின்நேயம் நெஞ்சினால் நினைத்திலை-என்னிடத்திலுள்ள அன்புநிறைந்தமனத்தால் நிறையாதொழிந்ததேயன்றி வேறில்லை.

அனைசுட்டுத்திரிபு. எக்கனைத்து எனைத்துதொகுத்தல். இயம்பல் என்னுந் தொழிற்பெயர் பெயொச்சப்பொருளில்வந்தது. அல்லனவல்ல தேற்றப்பொருளில்வந்த அடுக்குத்தொடர்.

சச

பெருமகனென்வயிற்பிறந்தகாதலின்
வருமெனநினைகையுமண்ணெயென்வயின்

தருமனநினைகையுந்தவிரத்தானையால்
பொருமனநினைகையும்புலமைப்பாலதோ.

(இ-ள்.) பெருமகன்எனவயின் பிறந்தகாதலின் வரும்என நினைகையும்-
பெருமைவாய்ந்த பரதாழ்வான் என்மேல் உண்டான விருப்பத்தால் வந்தானெ
ன்று நினைத்தலையும், மண்ணை என்வயின் கரும்என நினைகையும் தவிர-மண்ணு
லகை யென்னிடத்துத் தருவானென்னு நினைத்தலையுந்தவிர, தானையால் பொ
ரும் எனநினைகையும் புலமைப்பாலதொ-சேனையோடு என்னோடும் போர்செய்ய
வருகின்றனென்று நினைத்தலும் அறிவின்தன்மையோ (அல்லவென்றபடி)

வரும், தரும், பொரும்என்னுமுற்று தீர்ப்பால்சுட்டகுப் பொதுவாகிய செ
ய்யுமென்னும் வாய்பாட்டுமுற்று. சுரு

பொன்னொடுநின்பொருகமுற்பாதன்போந்தனன்
நன்னொடுநின்பொருப்படைநல்கல்வியே
என்னொடுநின்பொருபொன்னியப்பற்பாலதோ
மின்னொடும்பொருஅறிவின்குருவேலினாய்.

(இ-ள்) மின்னொடும்பொருவுற விளங்கும்வேலினாய்-மின்னலோடொக்க
விளங்காமின்ற வேலையேந்திய இளையோனே, பொன்னொடுபொருவும் கழல்பா
தன் போந்தனன் பொன்னோடொத்த வீரக்கண்டைகட்டிய பரதன்வந்தனன், நல்
கெடும்பெரும்படை நல்கல்வியுன்றி (வருகை) நல்ல கொடிய பெரிய சேனையை
யெனக்குத் தருதற்கன்றி, என்னுமி பொரும் எனஇயம்புபாலதொ-என்னோடும்
போர்செய்வதற்கு வந்தானென்று சொல்லுந் தன்மையதோ (அல்லவென்றபடி)

பொன்னொடும் என்பதில் உற்றை பொருத்தமில் புணர்ச்சியாதலால் பொ
ருஎன்பதனோடு கூட்டப்பட்டது இயம்பல்என்னுந் தொழிற்பெயர் பெயரொச்ச
மாய்ப் பாலது என்னுந் குறிப்பு வினமுற்றின் முதனிலையோடு முடிந்தது. சசு

சேனையர் தருமத்தின்சேனையர் சென்னையின்
ஆணியையென்னுநினைக்கலாகுமே
பூணியன்மொய்ந்தின்றுபோந்தநிண்டெனைக்
காணியநீயிதுபின்னங்காண்மாயால்.

(இ-ள்.) பூணியல்மொய்ப்பினாய்-ஆபரணத்தையணிந்த மாற்பையுடைய
இளையானே, சேனையர் தருமத்தின்சேனைய-மிகவுமுயர்ந்த தருமதேவதையின்
தெய்வமூர், செம்மையின் ஆணியை-நடுநிலைமையென்னும் பொன்னின்மாற்றை
யறிதற்குமைந்த உரையாணியுமாகிய பரதனே, அன்னது நினைக்கல் ஆகும்ஓ-அத்
திறமாக நினைக்கக்கூடமொ, ஈண்டுபோந்தது என்னே காணிய-இவ்விடத்தில் வந்
தது என்னேக்காண, நீ இதுபின்னும்காண்டி-நீ இதனைப் பின்புகாண்பாய்.

காணிய செய்யிய என்னும் வாய்பாட்டெச்சம். ஏகாரம் வினாப்பொருட்டி.

என்றனளிளவலைநோக்கியேந்தலும்
நின்றனன்பரதனும்நிமிர்ந்தசேனையைப்
பின்றருகென்றுதன்பிரிவில்காதலின்
முன்னுணைத்தப் பியுந்தானுமுந்தினான்.

(இ-ள்.) என்றனன் இளவலைநோக்கி எந்தலுமின்றனன்-என்றுகூறி இலக்குவனைப்பார்த்து இராமமூர்த்தியும் நீன்றனர், பரதனும் நிமிர்ந்த சேனையை பின்சருகஎன்று - பரதாழ்வானும் பரந்த சேனையைப் பின்னே நிற்கவென்று, தன்பிரிவு இல்காதலின் தன்னுணைதம்பியும் தானும் முந்தினான் - தன்னினின்றும் பிரியாத விருப்பத்தையுடைய தன்னைவு அன்புள்ள சந்தருக்களுந்தானும் முற்பட்டெந்தனன்.

தருக என்னும் வியங்கோ வீறதொருத்தல். துணை அளவு. இளவல் பண்புப்பெயர் இளமை பருதி, அல்விஞ்சி, ஈறு கெடுத்தலும் வகரத்தோற்றமும் சந்தி. தம்பியும் தானு முந்தினான் விரவாதெண்ணிச் சிறப்பினு லொருமை முடிபெற்றது. என்றனன் முற்றெச்சம்.

44அ

தொழுதுயர்கையினன் னுவண்டமேனியன்
அழுதழிகண்ணினனவலரிதென
எழுதியபடிவமொத்தொதுவான்றனை
முழுதுணர் சிந்தையான்முடியேநாக்கினான்.

(இ-ள்.) தொழுது உயர்மையினன் - தொழுது மேலேகூடப்பிய கையை யுடையவனும், துவண்ட மேனியன்-துவட்சியுற்ற மேனியையுடையவனும், அழுது அழிகண்ணினன்-அழுது உபாஸித்த பித்த கண்ணையுடையவனுமாய், அவலம் ஈது என எழுகியபடிவம் ஆத்து எழுதுவான்றனை-துன்பமென்பது இவ்வடிவுதான் என்று எழுதிக்காட்டிய உருகச்சையொத்த வரும் பரதனை, முழுது உணர் சிந்தையான் முடிய நோக்கினான்-முற்றுமுணர்ந்த இதயச்சையுடைய இராமமூர்த்தி அவன்றன்மையை முடியப்பார்த்தனர்.

கையினன், மேனியன் குழப்புமுற்றெச்சமாய் ஒத்து என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வவச்சம் எய்துவான் என்னும் வினைமுற்றுப்பெயரின் முதனிலையையும் கொண்டன. முழுதுணர் என்றது திரிகாலங்களு முணர்ந்த என்பது பொருள்.

சக

கார்ப்பொருமேனியக்கண்ணன் காட்டினான்
ஆர்ப்புறுவரிசிலையியையவரீ
தேர்ப்பொருந்தானையாற்பரதன்வீறிய
போர்ப்பொருங்கோலத்தைப்பொருந்தேநோக்கினான்.

(இ-ள்.) ஆர்ப்புறுவரிசிலை இனைய ஐயநீ-ஒலிக்குங் கட்டமைந்த வில்லினையேந்திய இனையோனே நீ, தேர்பொருந்தானையால் பரதன்வீறிய-பெரியதேர்

ச்சேனையால் பரதன் கோபித்துவந்த, பெரும்போர்க்கோலத்தை பொருந்த கோக்கு என்னு - பெரிய போர்க்கோலத்தினைப் பொருந்தப் பாரொன்று, காற்பொருமேனி அகண்ணன் காட்டினான் -மேகத்தோடொத்த திருமேனியையுடைய அவ்விராமமூர்த்தி காட்டினார்.

பொருவு என்னும் வீணப்பருகியி னிறுதிதொக்கது. கிருஷ்ணன் கண்ணன் என வந்தது பிராகிருதச்சிதைவு. என்னுசெய்யாவென்னும் வாய்பாட்டிடைச் சொல்லடியாகப்பிறந்த இறந்தகாலவீனயெச்சம். ௫௦

எல்லொடுங்கியமுகத்திளவனின் றனன்
மல்லொடுங்கியபுயத்தவனைவைதெழுஞ்
சொல்லொடுஞ்சினத்தொழுணர்வுசொர்தா
வில்லொடுங்கண்ணநீர்நிலத்துவீழுவே.

(இ-ள்.) மல் ஓடுங்கிய புயத்தவனைவைது எழும் சொல்லொடும் சினத் தொடும் உணர்வுசொர்தா-(பார்த்து) மற்றோடுங்கிய புயத்தையுடைய பரதாழ்வானை வைது எழுந்த சொல்லோடும் கோபத்தோடும் அறிவுசொர, வில்லொடும் கண்ணநீர் நிலத்துவீழ-கையிலேந்திய வல்லொடுங் கண்களினுள்ள நீர் நிலத்திற்சின்த, எல் ஓடுங்கியமுகத்து இளவல் ஈன்றனன்-ஒளியிழந்த முகத்தோடமிலங்குவ னின்றான்.

கண்ண சீனையடியாகப்பிறந்த குறிப்பு வீணப்பெயரொச்சம்.

௫௧

கோதறுத்தவஞ்செய்துகுறிப்பினெய்திய
நாதனைப்பிரிந்தனணலத்துநீங்கினான்
வேதனைத்திருமகன்மொலிபென்றவன்
துதெனப்பரதனுந்தொழுதுதோன்றினான்.

(இ-ள்.) கோது அற சுவம்செய்து குறிப்பின் எய்திய நாதனை பிரிந்தனன் நலத்து நீங்கினான் - குற்றமறத் சுவத்தைச்செய்து தன் கருத்தின்படி யடைந்த இராமமூர்த்தியைப் பிரிந்து தன் நலத்தினின்று நீங்கி, வேதனை திருமகன் மொலிகின்றான் விடு துது என்ன-துன்படையு மிலட்சுமி மெலிந்து விடுந் துதைப்போல, பரதனும் தொழுது தோன்றினான்-பரதாழ்வானும் வணங்கிக் கட்டபுலங்களுக்கு எதிர்ப்பட்டான்.

பிரிந்தனன், நீங்கினான், மெலிகின்றனன், முற்றெச்சங்கள். திருமகன் தவஞ்செய்தடைந்த இராமமூர்த்தியை யிடையிற்பிரிந்து துன்பப்படுகின்றவன் விட்ட துதைப்போலப் பரதன் சென்று இராமமூர்த்திக்கு எதிர்ப்பட்டனென என்பது கருத்து. ௫௨

அறந்தனைநினைந்திலையருளைநீத்தனை
துறந்தனைமுறைமையென்னுஞ்சொல்லினான்

மறந்தனன் மலரடிவந்து வீழ்ந்தனன்

இறந்தனன் றுதையெய்திர்கண்டென்னவே.

(இ-ள்.) அறந்தனை நினைந்திலை-(உனக்குரிய) தருமத்தை நினையா தொழிந்தாய், அருளை நீத்தனை-(உயிர்கள்மேலுள்ள) கருணையை யொழிந்தாய், முறைமையை துறந்தனை என்னும் சொல்லினான்-(மூத்தவற்கு உரித்து அரசென்னும்) முறைமையைத் துறந்தாயென்னுஞ் சொல்லையுடைய பரதாழ்வான், இறந்தனன் தானை ஐ எதிர்கண்டால் என்ன மறந்தனன் மலர் அடிவந்துவீழ்ந்தனன்-இறந்த தந்தையை யெதிர்கண்டாற்போலத் தேகம் அவசமா யிராமமூர்த்தியின் தாமமாமலர்போன்ற திருவடிமேல்வந்து வீழ்ந்தான்.

மூத்தோன், தனக்கு இனையோர்க்குப் பெரியாரைப் பணிந்தொழுகல் முதலிய அறங்களைக் கற்பித்தல் அறம் ஆகலால் அறந்தனை நினைந்திலை என்றான். இறந்தனன் வினைமுற்றுப்பெயசொச்சமாயிற்று. மறந்தனன் முற்றெச்சம். நடு

உண்டுகொலுபிரொனவொடுங்கினுறுநுக்

கண்டனனின் றுள ன்கண்ணன் கண்டென்னும்

புண்டரிகம்பொழிபுனல்வன்சடா

மண்டிலம்நிறைந்துபோய்வழிந்துசோரவே.

(இ-ள்.) உயிர் உண்டு கொள்ளு ஒடுங்கினான் உருகண்ணன் கண்டனன்-உயிருள்ளோ வில்லையோவென்று கருத மெலிந்த பரதன்மடிவை இராமமூர்த்திபார்த்து, கண் என்னும் புண்டரிகம் பொழிபுனல்-தமது கண்களென்னும் தாமனாசொரியுங் கண்ணீர், அவன் சடாமண்டிலம் நிறைந்துபோய் வழிந்து சோர நின்றனன் - அப்பரதாழ்வானது சடாமுடியிடத்தில் நிறைந்துபோய் வழிந்து சோரநின்றனா.

ஒடுங்கினன் செய்பவன்மேல் நிறலால் வினைமுற்றுப்பெயர். கண்டனன் முற்றெச்சம். கொல் ஐயப்பொருளில் வந்த இடைச்சொல். முது

அயாவழிபுத்தருகனீ ரருவிமார்பிடை

உயாவுறத்திருவுருமுருகப்புல்லினான்

நியாயமத்தனைக்குமோர்நிலையமாகினான்

தயாமுதலறத்தினைத்தருவிபென்னவே.

(இ-ள்.) நியாயம் அத்தனைக்கு ஓர் நிலையம் ஆகினான் - நியாயமவ்வுளவுக்கு மோரிருப்பிடமாகிய இராமமூர்த்தி, தயாமுதல் அறத்தினை தழுவி என்ன-கருணையானது தனக்குமுதலாகிய தருமத்தைத் தழுவியதுபோல, அயாஉயிர்த்து-சிறிது துன்பம் நீங்கி, அமுதகண்ணீர் அருவி மார்பு இடை உயாவுற திருஉளம் உருக புல்லினான்-அழாநின்ற கண்களினின்றும் வரும் நீராகிய அருவிவெள்ளம் மார்பத்தில் அசைந்தழியத் தமது திருவுள்ள முருகத்தழுவினார்.

தயா இராமமூர்த்தியும் அறம் பரதாழ்வானுமாகக் கூறினமையால் ஒப்பு
மைக்கூட்ட வுமையணி. தழுவினென்ன தொகுத்தல்விகாரம். ௫௫

புல்லினனின் றவன் புனைந்தவேடத்தைப்
பன்முறைநோக்கினுள் பலவுமுன்னினுள்
அல்லினமுந்நினையவாளுடை
மல்லுயர்நோளினுள் வலியேனுவென்றான்.

(இ-ள்.) புல்லினன்-தாழ்விய இராமமூர்த்தி, நின்றவன் புனைந்த வேடத்
தை பன்முறை நோக்கினுள் பலவும் உன்னினுள்-வணங்குகின்ற பரதாழ்வான்
தரித்த தவவேடத்தைப் பலநோக்கி அயனாகுணம் பலவற்றையுங் கருதி,
ஐய-ஐயனே, அல்லவின் முந்நினே-ஈ துன்பத்தால் வருந்தினாய், ஆள் உடை
மல் உயா சோளினுள் வலியுடை என்னுள்-நிலவுலகத்தை யாளுதலுடைய மற்
போரா லுயர்ந்த சோளையுடைய நமது பதா சுகமாவென்று வினவினார்.

நோக்கினுள், உன்னினுள் முந்நெச்சங்கள். அமுங்கினே முன்னிலை யொ
ருமையிறச்சகாலவிடமுற்று. அருகரு பகுதி, உகரக்கேகி சந்தி, இன் இடை
நிலை, ஐ விகுதி. ௫௬

அரியவன் அரைசெய்ய்ப்பாதுணையன்
பிரிவெனையிபிரிவினென்னோப்பெற்றவக்
கரியவன்வாமெனவுங்காலனறனைக்
குரியமெய்நிறுவிப்போயுப்பரானென்றான்.

(இ-ள்.) அரியவன் அரைசெய்ய-அறிதற்கரிய இராமமூர்த்தி வினவ, பர
தன்-பரதாழ்வான், ஐயநின் பிரிவு என்னும் பிணியினால்-ஐயனே நின்னைப் பிரி
தலாகிய நோயால், என்னென்பபற்ற அரியவன் வரம என்னும் காலனால்-என்
னையின்ற அந்தக் கொடியவளாகிய கைக்கேசியின் வரம் என்று சொல்லப்பட்ட
இயமனால், தனக்கு உரிய மெய்நிறுவிபோய் உம்பரான் என்னுள் - தனக்குரிய
உண்மையை நிலவுலகில் நிறுத்திச்சென்று பரமபதத்திலிருக்கின்றனனென்று
கூறினான்.

நிறுவி இறந்தகாலவினையெச்சம். நிறுவு பகுதி. ௫௭

விண்ணிடையடைந்தனனென்றவெய்யசொல்
புண்ணிடையிலெனைச்செவிபுகாமுனம்
கண்ணொடுமனஞ் சமுல்கறங்குபோலவாய்
மண்ணிடையிழுந்தனனவானினும்பரான்.

(இ-ள்.) விண் இடை அடைந்தனன் என்ற வெய்யசொல்-பரமபதத்தை
யடைந்தானென்ற கொடுஞ்சொல், புண் இடை அயில் என்ன செவிபுகாத
முன்னம் - புண்ணில் வேவ்வுழைந்தாற்போலக் காதில் துழைதற்கு முன்னமே,

வானின் உம்பரான் - விண்ணுலகிற்கு மேலுள்ள பரமபதத்திற் கிறைவராகிய இராமமூர்த்தி, கறங்குபோல ஆய் கண்மனம் சமுழ் மண் இடைவிழுத்தனை-காற்றாடிபோலவாகிக் கண்ணுமனமுஞ் சமுன்று நிலவுலகின்மேல்விழுந்தார்.

ஒடு எண்ணிடைச்சொல்.

ருஅ

இருநிலஞ்சேர்த்தனனிற் றையுயிர்த்திலன்
உருமினையரவெனவுணர்வினீங்கினான்
அருமையினுயிர்வரவயர்வுபிர்த்தகம்
பொருமினன்பன்முறைபுலம்பினானேரோ.

(இ-ள்.) இறை இருநிலம் சேர்த்தனன் உயிர்த்திலன் - இராமமூர்த்தி பெரிய நிலவுலகின்மேல் வீழ்ந்து மூச்சுடங்கி, உருமின் கை அரவு என்ன உணர்வின் நீங்கினான்-இடியேற்றுக்குவருந்தும் பாம்பைப்போல அறிவினின்றி நீங்கி, அருமையின் உயிர்வர அயர்வுயிர்த்து அகம்பொருமினன் பன்முறை புலம்பினான்-சிறிது உயிர்வர வருத்தஞ் சிறிதொழிந்து மனம்பொருமிப் பலமுறையும் புலம்பினார்.

உயிர்த்திலன், நீங்கினான், பொருமினன் முற்றெச்சங்கள். அகம் பொருமினன் உயிர்த்தினையொடு சார்ந்த அஃறிணை யுயர்நினை முடிபேற்றது நினைவழுவமைதி “உயர்திணைதொடர்ந்த பொருண்முதலாறும்” என்ற சூ-ஆல். சேர்தல், உயிர்ப்பொழிதல், நீங்குதல், பொருமுதல், புலம்புதல் என ஒருகாலத்திற்குடத்தக்க பொருட்கூட்டத்தைக் கூறுதலால் கூட்டவணி. இதனை வடநூலார் சமுச்சாயலங்காரம் என்பர். இதுபோல் வருவனவற்றிற்கெல்லாம் இவ் வவங்காரங்கொள்க.

ருக

கொடுக்கவொருபொது

நந்தாவிளக்கனையநாயகனே நானிலத்தோர்
தந்தாய்தனியறத்தின்ருயேதயாவிடையே
எந்தாயிகல்வேந்தோறேயிறந்தனையே
அந்தோவினிவரபமைக்காருளரோமற்றென்றான்.

(இ-ள்.) நந்தாதவிளக்கு அனைய நாயகனே-ஒளிகெடாத மாணிக்கவிளக்கினையொத்த எனது தலைவனே, நால்நிலத் தோரத்தந்தாய்-பலவுலகி லுள்ளவர்க்குத் தந்தைபோல்பவனே, தனி அறத்தின் தாயே தயாநிதியே - ஒப்பற்ற தருமத்திற்கு கோர்தாயே கருணைச்செல்வமே, எந்தாய்-என்றந்தையே, இகல்வேந்தர் ஏறே-பகையரசர்களாகிய யானைக்கு ஆண்கிங்கம்போன்றவனே, இறந்தனையோ-இறந்தாயோ, அந்தோ-ஐயோ, இனிவாய்மைக்கு மற்று ஆர் உளர் என்றான் - இனி புண்மைக்கு உண்ணையன்றி யாருளொன்று கூறினார்.

நான்கு என்பது பன்மைமேல் நின்றலால் நானிலத்தோர் என்றதற்குப் பல வுலகத்தவர் என்றும். உலகினர் என்று பொருள்கூறின் குறிஞ்சி, முல்லை, மரு

தம், செய்தலென்னும் நான்கு நிலங்களாலமைந்தமையால் நானிலம் என்றார். “நடுவண்ணத்தினை நடுவண்தொழியப்-படுதினாவையம் பாத்தியபண்பே” என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தால். தருமத்தினை வளர்த்தலால் அறத்தினராய் என்றார். மற்று பிறிதுபொருளில்வந்த இடைச்சொல்.

கூ0

சொற்பெற்றநோன்பின் துறையோ னருள்வேண்டி
நற்பெற்றவேள்விநவைநீங்கநீயியற்றி
எற்பெற்றுநீபெற்றதின னுயிர்போய்நீங்ககுவோ
கொற்பெற்றவெற்றிக்கொலைபெற்றகூர்வேலோய்.

(இ-ள்.) கொண்பெற்ற வெற்றி கொலைபெற்ற கூர்வேலோய்-அச்சத்தைத் தரும் வெற்றியுங் கொலையுமமைந்த கூரிய வேலையேந்திய அரசனே, சொல்பெற்ற நோன்பின் துறையோன் அருள்வேண்டி - புகழ்பெற்ற தவத்துறையையுடைய கலைக்கோட்டுமுனிவனது கருணையைப்பெற்று, நல்பெற்ற வேள்விநவை நீங்க நீ இயற்றி-நன்மையமைந்த புத்திரகாமேட்டியாகத்தைக் குற்றமநீங்க நீசெய்து, என்பெற்று நீபெற்றது இன் உயிர்போய்நீங்க ஒ- எண்ணப்பெற்று நீயடைந்த பயன் உனது இனியவுயிர்போய் நீங்குதற்கு ஒ (கூறாய் என்றபடி.)

மன்னுயிர்க்குநல்குரிமைமண்பாரம்நான்சுமக்கப்
பொன்னுயிர்க்குந்தாரோய் பொறையுயிர்த்தவாறிதுவோ
உன்னுயிர்க்குநகூற்றாயுலகாளவுற்றேனோ
மின்னுயிர்க்குந்தீவாய்வெயிலுயிர்க்கும்வெள்வேலோய்.

(இ-ள்.) மின் உயிர்க்கும் தீவாய் வெயில் உயிர்க்கும் வெள்வேலோய்-ஒளி வீசத் தீவாய்ந்த கிரணத்தைவீசும் கிணந்தோய்ந்த வேலினையேந்திய அரசனே, பொன் உயிர்க்கும் தாரோய் - பொன்னு லரிந்துசெய்த மாலையையுடையோய், மன் உயிர்க்கு நல்கு உரிமை-நீபெற்ற உயிரகளைபோடும் அரசரிமைபெற்று, மண்பாரம் நான்சுமக்க - பூபாரத்தை நான் சுமக்க, பொறை உயிர்த்த ஆறு இது ஒ-ஈ பூபாரநீங்கி யிளைப்பாறிய விதமிதுவோ, உன் உயிர்க்கும் கூற்று ஆய் உலகு ஆள உற்றேனோ-உனதுயிர்க்கு மியமனா யுலகினையாளத் தொடங்கினேனோ (கூறெயன்றபடி)

கூஉ

என்பரத்ததாக்கிராசரிமையிந்தியங்கள்
வெம்பவத்தின்வீயத்தவம்வினோத்தவாறிதுவோ
சம்பரப்பேர்த்தானவனைத்தன் னிச்சதமகன்றன்
அம்பரத்தினீங்காவரசனித்தவாழியாய்.

(இ-ள்.) சம்பரன் பேர் தானவனை தள்ளி சதமகன்தன்-சம்பரனென்னும் பெயரையுடைய அரசனைச்சாய்த்து இந்திரனது, அம்பரத்தின் நீங்காத அரசு

அளித்த ஆழியாய்-விண்ணுலகத்தினின்று னீங்காத அரசியலைத்தந்த ஆக்கினைக் கரத்தையுடைய அரசனே, அரசு உரிமை என்பரத்தது ஆக்கி-அரசரிமையை யென்வசத்தாக்கி, இந்தியங்கள் வெம்பலத்தின் விய-இந்திரியங்கள் கொடியபிறப்பின் வருகையினின்று நீங்க, தவம் விளைத்த ஆறு இது ஒ-நீ தவஞ்செய்தவிய மிதுதானே.

இந்திரியங்கள் தத்தாக்குரிய புலன்களிற் செல்லுகையே பிறப்பிற்குக் காரணமாதலால் தொழிலுந் தொழிலுடைப்பொருளும் ஒற்றமை யுண்மையின் இந்தியங்கள் வெம்பலத்தின்விய என்றார். தன்னரசியலுக்குத் தீங்குசெய்து வரும் சம்பரணத் தான் வெல்லமுடியாது இத்திரன்வந்து குறையிரக்க அகலனை, வெற்றிசெய்து அவ்விந்திரனுக்கு அரசியல் தசரதன்வந்தானென்பது வரலாறு

வேண்டுத்திறத்தாருர் வேண்டாவரசாட்சி
பூண்டிவலகுக்கிடர்கொடுத்தபுல்லனைன்
மாண்டுமுடிவதல்லாநாயாவுடம்பிதுகொண்
டாண்டுவருவதினியார்முகத்தேநோக்கவே.

(இ-ள்.) வேண்டுதிறத்தார் வேண்டாத அரசாட்சிபூண்டு-சுவத்தினை விரும்புந் தன்மையையுடையோர் விரும்பாத அரசியலைப்பூண்டு, இ உலகுக்கு இடர்கொடுத்த புல்லனைன்-இந்த வுலகிற்குத் துன்பங்கொடுத்த அறிவிற்சிறிய நான். மாண்டு முடிவது அல்லால் மாயா-(இத் துக்கசமாச்சாரத்தைப் கேட்டால்) இறந்து முடிவதன்றி யிறவாமல், இது உடம்புகொண்டு இனி யார்முகத்துநோக்க-இச் சரீரத்தைக்கொண்டு இனி யார்முகத்தைப்பார்க்க, ஆண்டவருவது - அவ்வயோத்திக்கு நான் வருவது.

உம்மை, ஏ அசுசுநிலையிடைச்சொற்கள். மாயாமல் எகிர்மறை வினையெச்சத்தினீறும் அல்லாமல் என்றும் எதுமறைக்குறிப்பு வினையெச்ச மகரமுந் தொக்கு மாயா, அல்லால் என்கின்றன.

சுசு

தேனடைந்தசோலைத்திருநாடுகைவிட்டுக்
கானடைந்தேனென்னத்தரியாதுகாவலநீ
வானடைந்தாயின்னமிருந்தேனுவாழ்வுகந்தே
ஊனடைந்ததெவ்வருயிரடைந்தவெள்ளேவலாய்.

(இ-ள்.) தெவ்வர் ஊன் அடைந்த உயிர் அடைந்த ஒள்வேலாய்-பகைவரது சரீரத்திலடைந்த உயிரினை யடைந்த ஒள்ளிய வேலினையெந்திய அரசனே, தேன் அடைந்த சோலை திருநாடு கைவிட்டு - தேனிறைந்த சோலைக்குழந்த அழகிய கோசலநாட்டினைக் கைவிட்டு, கான் அடைந்தேன் என்ன-நாட்டினையடைந்தேனென்று, காவலநீதரியாது வான் அடைந்தாய்-உயிர்களைக் காத்தலில் வல்லோய் நீ யாற்றாமல் பரமபதத்தையடைந்தாய், வாழ்வு உகந்து நான் இன்னம் இருந்தேன் - இவ் வுடம்போடுகூடி வாழும் வாழ்வினவிரும்பி யின்னமு முய் ரோடிருந்தனன்.

அருவப்பொருள்மேலும் செல்வதென்பார் உயிரடைந்த லொன் வேலாய் என்றார். இன்னம் இனியென்னும் இடைச்சொற்றிரிபு. இனி இடைச்சொற்றிரிபு பகுதி, ஈறு கெடுதலும் னகரத்தோற்றமும் சந்தி, அம் பகுதிப்பொருள் விசுதி. ஊண் கருவியாகுபெயராய்க் காரியமாகிய உடல்மேல் நின்றது. உகந்து இறந்தகாலவினையெச்சம் உக பகுதி.

சுரு

வண்மைஇயுமானமுமேல்வானவர்க்கும்போக்ககில்லாத்
திண்மைஇயுஞ்செங்கோனெறியுந்திறம்பாத்
உண்மைஇயுமெல்லாமுடனேகொண்டேகிணையே
தண்மைஇதகைமதிக்குமீந்ததனிக்குடையோய்.

(இ-ள்.) சண்மை தகைமதிக்கும் ஈந்த தனி குடையோய் - குளிர்ச்சியை விளக்கத்தையுடைய சந்திரனுக்குக் கொடுத்த ஒப்பில்லாத தவனக்குடையயுடையோய், வண்மையும் மானமும்-ஈகையு மானமும், மேல்வானவர்க்கும் போக்ககில்லாத திண்மையும் - விண்ணுலகிலுள்ள தேவர்களுக்கும் போர்க்க இயலாத வலிமையும், செக்சோல் நெறியும் - மறவீதி வழியும், திறம்பாத உண்மையும் எல்லாம் உடனேகொண்டு ஏகிணையே-நிலமாறாத மெய்மையுமாகிய இவைகளெல்லாம் நின்றேகு கொண்டுபோனயோ (அறியேன் என்றபடி.)

எல்லா உயிர்களுக்கும் தண்ணிழல்செய்தலைச் சந்திரனிதனிதத்துப் பெற்றதென்பார் எச்சவும்மைதாது தண்மை தகைமதிக்குமீந்த தனிக்குடையோயெனவும், வண்மை முதலியன இனியொழிந்தவென்பார் உடன்கொண்டேகிணையோவெனவுங் கூறினார். மாணம் பழிக்ஞ்சுதல், வண்மை இவைவமுதலியன இசை செட்டவழிவந்த வுயிரளபெடை போக்ககில்லாத எதிர்மறைப்பிறவினைப் பெயொச்சம் போர்க்கு பிறவினைடபகுதி, உகரக்கேகி சந்தி, அசாரியை, கில் ஆற்றலுணர்ந்தும் விசுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, லகரத்தோற்றம் சந்தி, ஆ எதிர்மறைவிசுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, து சாரியை, உகரக்கேகி சந்தி, அ எச்ச விசுதி. சந்திரனது தண்மையை யொழித்த வர்ணியமாகிய அரசனது குடையில் ஆரோபித்தலால் ஒழிப்டணி. இதுபோல் உடனாலார் அபகுதியலங்காரம் என்பார்.

சுசு

என்றெடுத்ததுப்பற்பலவும்பன்னியிடருழக்கும்
குன்றெடுத்தவொக்குங்குவவுத்தோட்கோளரியை
வன்றடக்கைத்தம்பியருமற்றுள்ளமன்னவரும்
சென்றெடுத்துத்தாங்குனார்மாவதிட்டன்றேற்றினான்.

(இ-ள்) என்று பற்பலவும் எடுத்து பன்னி இடர் உழக்கும் - என்று இவ்வாறு பற்பலவற்றையு மெடுத்துச்சொல்லித் துன்பத்தால் வருந்தும், குன்று எடுத்த ஒக்கும் குவவுதோள் கோள் அரியை - மனைதிரண் இருவெடுத்தாலொக்கும் திரண்ட தோளையுடைய சிங்கம்போன்ற இராமமூர்த்தியை, வந்தடகை

தம்பியரும் மற்று உன்ன மன்னவர் உம்சென்று எடுத்து தாங்கினார்-வலிய நீண்ட கைகளையுடைய தம்பிமார்களும் வேறுள்ள அரசர்களும் சென்று எடுத்து அணைத்தார்கள், மாவதிட்டன் தேற்றினான்-பெரிய வசிட்டமுனிவர் இனிய சொல்லி னால் செளிவித்தார்.

பன்னி இறந்தகாலவினையெச்சம் பன் பகுதி.

௬௦

பன்னியேனான்பின்பரத்துவனையாதியாம்
பின்னுசடையோரும்பேருலகமோரோழின்
மன்னவருமந்திரியமொல்லாரும்வந்தடைந்தார்
தன்னுரிமைச்சேனைத்தலைவோருந்தாமடைந்தார்.

(இ-ள்.) பன் அரிய நோன்பின் பரத்துவனே ஆதி ஆம் பின்னுசடையோரும்-சொல்லுகறகரிய தவத்தினையுடைய பரத்துவன்முதலிய பின்னிய சடாமுழையையுடைய முனிவர்களும், போ உலகம் ஒரோழில் மன்னவரும் மந்திரியர் எல்லாரும் வந்து அடைந்தார்-பெரிய ஏழுலகங்களிலுள்ள அரசர்களு மமைச்சொல்லோரும் வந்தடைந்தனர், தன் உரிமை சேனை தலைவோரும்வந்து அடைந்தார்-தமக்குரிய சேனைத்தலைவர்களாகிய சேனாபதிகளும்வந்து சேர்ந்தார்கள்.

உலகம் ஒரோழ் என்றது ஏழுதீவுகளை. ஏழு தீவுகளாவன நாவல், இறவி, குசை, இரவுஞ்சம், புட்கரம், தெங்கு, கழுகு. தலைவர் சுற்றயல் அகரம் ஓகார மாதல “பெயர்வினையிடுத்து” என்னும் கு-இல் “ஆ ஓ வாகலும்” என்ற ஆக்ஷரமையால்.

௬௧

மற்றுள்வாற்பாலொல்லாரும்வந்தடைந்தார்
சுற்றுமிருந்தவமைதியினிற்றுன்புழக்குங்
கொற்றக்குரிசின்முகநோக்கிக்கோமலரோன்
பெற்றபெருமைத்தவமுனிவன்பேசுவான்.

(இ-ள்.) மற்றும் வரற்பாலர் எல்லாரும் வந்து அடைந்தார்-மீளவும் வரும் பகுதியொல்லாரும் வந்துசேர்ந்து, சுற்றும் இருந்த அமைதியினில் - குழவுமிருந்த சமையத்திற், துன்பு உழக்கும் கொற்றம் குரிசில் முகம்நோக்கி - துன்பத்தால் வருந்தும் வெற்றிவாய்க்கத இராமமூர்த்தியின் திருமுகத்தைப் பார்த்து, கோமலரோன்பெற்ற பெருமை தவமுனிவன் பேசுவான்-எல்லாமலரினுத் தலைமைவாய்ந்த தாமமைமலரில் வசிக்கும் பிரமன்பெற்ற பெருமையையுந் தபத்தையுமுடைய வசிட்டமுனிவர் கூறுகின்றார்.

பூவினுட் சிறந்தது தாமமையாதலால் கோமலரோன் என்றார் “பூவினுக்கருங்கலம் பொங்குதாமமா” என்றமையால் மற்றுபிறிது பொருளில்வந்த இடைச் சொல். வரல் என்னுந் தொழிற்பெயர் பெயரொச்சமாய்ப் பாலர் என்னுந் குறிப்பு வினைமுற்றுப்பெயரின் மூதனிலைகொண்டது.

௬௨

கலிவிருத்தம்.

தறத்தலுநல்லறத்துறையுமல்லது
புறத்தொருதுணையிலைபொருந்துமன்னுயிர்க்
கிறத்தலும்பிறத்தலுயிற்சைகையென்பதை
மறத்தியோமறைகளின்வரம்புகண்டீ.

(இ-ள்.) பொருந்தும் மன் உயிர்க்கு-நிலவுலகில் பொருந்திய ஆக்கத்தை யுடைய வுயிர்களுக்கு, தறத்தலும் நல் அறத்துறையும் அல்லது புறத்து ஒருதுணை இல்லை என்பதை-தறவறவழியும் இல்லறவழியுமன்றி வேறு துணையிலையென்பதையும், இறத்தலும் பிறத்தலும் இயற்கை என்பதை-அவைகளுக்கு இறப்பும் பிறப்பும் இயல்பென்பதையும், மறைகளின் வரம்புகண்டீ மறத்தி ஒ-வேதங்களின் எல்லையைக்கண் டனந்த நீ மறத்தாயோ.

இது முதல் “விண்ணுநீர் மொக்குகளின்” என்பது காரும் ஒருதொடர். இல்லறத்தி னருமைதோன்ற நல்லறம் என்றார். துறை, என்பது இறுதிநிலைத் தீவகவணி. மறத்தி முன்னிலை யொருமை யிறந்தகால வினாமுற்று மறபகுதி, தகரமெய் சந்தி, தகரமெய் இடைநிலை, இ விசுதி. எ0

உண்மையில்பிறவிகளுலப்பில்கோடிகள்
தண்மையில்வெம்மையிற்றமுவினவ்வெனும்
வண்மையைநோக்கியவறியகூற்றின்பால்
கண்மைபுமுளதெனக்கருதலாகுமோ.

(இ-ள்.) உண்மை இல்பிறவிகன் உலபபு இல் கோடிகள்-தோன்றியழியும் பிறப்புக் ளளவில்லாத பலகோடிகள், தண்மையில் வெம்மையில் தழுவின் என்னும் வண்மையைநோக்கிய (அப் பிறப்புகள்) நண்மையிலும் தீமையிலு மமைத் தனவென்னும் திறத்தை நோக்கிநின்ற, வறியகூற்றின்பால்-நொடிய இயமனிடத்தில், கண்மையும் உளது என்ன கருதல் ஆகும் ஒ-கண்ணோட்ட முண்டென்று நினைக்கவுங்கூடுமோ.

பிரமன் முதல் பீலி காந்தங் காரும் என்பார் பிறவிகளுலப்பில் கோடிகள் எனவும், அப் பிறப்புகள் புண்ணிய பாவங்களின் வழிப்பட்டன என்பார் தண்மையில் வெம்மையில் தழுவின்வெனவும், எல்லா வுயிர்களிடத்தும் இயமன் ஒருதண்மையன் என்பார் கண்மைபுமுளதென எனவும் கூறினார். எ1

பெறுவதன்முன்னுயிர்பிரிதல்காண்டியால்
மறுவறுகற்பினில்வையம்பாவையும்
அறுபதினாயிரமாண்டுமாண்டவன்
இறுவதுகண்டவற்கிரங்கல்வேண்டுமோ.

(இ-ள்.) பெறுவதன்முன் உயிர்பிரிதல்காண்டி-ஒருடம்பு பெறுதற்குமுன் னே அதிணின்று முயிர் பிரிதலைக்காண்கின்றாய், மறு அறு கற்பின் இல்-குற்ற மற்ற கற்பினைக் கற்புடைய பெண்கள் ஓம்புதல்போல, வையம்யாவையும் அறு பதினாயிரம் ஆண்டும் ஆண்டுகள் - நிலவுலகமுற்றும் அறுபதினாயிரவருடம் ஓம் பிய அரசன், இறுவதுகண்டு அவற்கு இரங்கல்வேண்டும் ஒ-சாதலைக்கண்டு அவ் வரசன்பொருட்டு வருந்தவேண்டுமா (கேண்டியதில்லை என்றபடி.)

பிறத்தற்கு முன்னமே யிறத்தலைப் பார்த்துள்ள நீ அறுபதினாயிரவருடம் ஆண்ட அரசன் இறந்ததற்கு இரங்குதல் முறையல்லவென்பது கருத்து. இது உலகவழக்கை யெடுத்துக் கூறுதலால் உலகவழக்கு நவீனசியணி. ஒகாரம் எதிர் மறைப்பொருட்டு.

எஉ

சீலமுந்தருமமுஞ்சினை தவில்செய்கையும்
சூலமுந்திகிரியுஞ்சொல்லுந்தாங்கிய
மூலம்வந்துதவியமூவர்க்காயினும்
காலமென்றொருவலைகடக்கலாகுமோ.

(இ-ள்.) சீலமும் தருமமும் சினைவு இல் செய்கையும்-நல்லொழுக்கத்தையும் தருமத்தையும் அழிதலில்லாத செய்கையையும், சூலம் உம் திகிரி உம் சொல் உம் தாங்கிய - சூலத்தையுஞ் சக்கரத்தையுஞ் சொல்லையுந்தாங்கி, மூலம் வந்து உதவிய மூவர்க்கு ஆயினும்-யாவைக்குங் காரணமாய் நின்ற திரிமூர்த்தி களுக்கானாலும், காலம் என்ற ஒருவலை கடக்கல் ஆகும் ஒ-காலமென்று சொல் லப்பட்ட ஒரு வலையினின்று தப்பக்கூடுமா (கூடாதென்றபடி.)

மூவர் என்றது பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன் என்னு மூவரை. தாங்கிய செய்து என்றும் எச்சத்திரிபு.

எங்

கண்முதல்காட்சியகனாயில்நீளத்த
உண்முதற்பொருட்கெலாமுற்றமாவன
ஈண்முதல்பூதங்கண்மாயுமென்றபோ
தெண்முதலுயிர்க்குநீயிரங்கல்வேண்டுமோ.

(இ-ள்.) கண்முதல் காட்சிய-கண்முதலிய இந்திரியங்களுக்குக் காட்சிதரு வனவும், கனாயில் நீளத்த - அனவில்லாத நீளத்தையுடையனவும், உண்முதல் பொருட்கு எல்லாம் ஊற்றம் ஆவன-உயிர்கள் துகர்த்தற்குக் காரணமான பொரு ள்களுக்கெல்லா மிருப்பிடமாவனவுமாகிய, மண்முதல் பூதங்கள் மாயும் என்ற போது-பிருதுவிமுதலிய பூதங்களு மழியுமென்ற காலத்தில், எண்முதல் உயிர் க்கு நீ இரங்கல்வேண்டும் ஒ - எண்ணுதற்குக் காரணமான உயிர் நீங்குதற்குத் தெரிந்த நீ வருந்துதல் கூடுமோ கூடாது (என்றபடி.)

முன்னுள்ள முதல் என்னும் பகுதி வினைமுற்றின்மேல் நின்றலானும், மண்முதல் என்றதில் வினைத்தொகைமேல் நின்றலானும் ஈறு திரியாது நின்றது.

புண்ணியநறுநெயிற் பொருவில் கரலமாம்
திண்ணிய திரியினில் விதியென்றீயினில்
எண்ணிய விளக்கவையி ரண்டுமெஞ்சினால்
அண்ணலேய விவதற்கை யமாவதோ.

(இ-ள்.) அண்ணலே-இராமமூர்த்தியே, புண்ணியம் நறுநெய்யில் - புண்ணியமாகிய நறுமணங்கமழு நெய்யாலும், பொருவு இவ் காலம் ஆம் திண்ணிய திரியினில்-ஒப்பில்லாத காலமாகிய வலிய திரியாலும், விதி என் தீயினில் - ஊழென்னுந் தீயினாலும் ஏற்றிய, எண்ணிய விளக்கு - எண்ணப்பட்ட விளக்கு, அவை இரண்டும் எஞ்சினால் - அந்த நெய்யுந் திரியுந் தேய்ந்தால் அவிவதற்கு ஐயம் ஆவது-அவ் விளக் கவிதற்குச் சந்தேகம் யாது.

யாவது என்பதன் முதலில் யகரங்கெடுத்தல் புணர்ச்சியில் விகாரம். இது மிகை குறைவின்றிச் சமனாக வருவதஞ் செய்யப்பட்டதனால் அவையி லொற்றுமை யுருவகவணி. இதனை வடநூலார் அபிபத்யபகாலங்காரம் என்பார். ஒரு

இவ்வுலகத்தி னுடிரினைகிடந்
தவ்வுலகத்தி னுந்நரகி னுழ்ந்துபின்
வெவ்வினை துய்ப்பன விரிந்த யோனிகள்
எவ்வளவிற்செல்லெண்ணலாகுமோ.

(இ-ள்.) இ உலகத்தின் உம் இடரின் எ கிடந்து-இந்த உலகத்திலுந் துன்பத்திலே யழுந்தி, அ உலகத்தினும் நரகின் ஆழ்ந்து - மறுமையிலும் நரகத்திலழுந்தி, பின் வெவ்வினை துய்ப்பன-பின்பு கொடிய வினைப்பயனை துகர்த்தற்கு, விரிந்த யோனிகள் எ அளவில் செவவு எண்ணல் ஆகும் ஒ - பலவகைப்பட்ட யோனிகள் எவ்வளவு அவ்வளவிலுஞ் சென்று பிறத்தலை நம்மா லனவறுக்கக் கூடுமோ (கூறாதென்றபடி)

துய்ப்பன என்னும் வினைமுன் நினைந்து பிரிந்த தொழிற்பெயர் நான்கு னுறுபேற்றது. ஆன்மாவாகிய கர்த்தாவின் செயலை முறைபிறழாமற் சொல்லுதலால் வினைமுதல் விளக்கணி. இதனை வடநூலார் காரகதிபாலங்காரம் என்பார்.

உண்டுகொலி துவலது தவிசெய்வ
தெண்டகு குணத்தினுய்தா தையென்றலால்
புண்டரிகத்தனிமுதற்கும் போக்கரு
விண்மவினுலகிடை விளங்கினாரோ.

(இ-ள்.) எந்தகு குணத்தினுய்-யாவரு மெண்ணுதக்க குணத்தினையுடையாய், தாதை என்றலால்-உன் பிதாவென்று சொல்லப்படுதலினால், புண்டரிகத் தனிமுதற்கும்-தாமனாயில் வசிக்கும் ஒப்பில்லாத முதல்வனாகிய பிரமனுக்கும் போக்கு அருவிண்டு இன் உலகு இடை விளங்கினான் - அடைதற்கரிய திரும

வின் பரமபதத்தில் ஒப்பின்றித் தசரதன் வீற்றிருந்து விளங்கினான் (ஆதலால்) இது அல்லது உதவி நீ செய்வது உண்டு கொல் - இதுவன்றி நீ செய்ய முதவி வேண்டா.

விண்டு வடசொல்லாதலால் குற்றிய னுகரவீறு வருமொழி முதலுயிர்வாக் கெடாது உடம்படுமெய்ப்பெற்றது. இராமமூர்ச்சிதையைப்பெற்ற தொழிற்குணநன் மையால் தசரத னக் குண நன்மையை யடைதலால் இது அகமலர்ச்சியணி. இதனை வடநூலார் உல்லாசாலங்காரம் என்பர்.

எஎ

ஐயநீயாதொன்றுமலிப்பாயலை
உய்த்துமவற்கினியதனிநூல், குண்டோ
செய்வனவரன்முறையிற்செய்ததின்
கையினாலொழுகுநீகடவெனலாமென்றான்.

(இ-ள்.) ஐய-ஐயனே, நீ யானு ஒன்றும் அவலிப்பாய் அல்ல - நீ கிறிதுந் தன்புருதே, அவன் உய் றிறம் இனி இன்னின் னாக் குண்டோ - அக் தசரத னுக்குப் பிழைக்குந் திறம் இனி யிசைப்பார்க்கன்று மிகதருண்டா, செய்வன கடன் எல்லாம் வரன்முறை நிகுத்தி - நீ செய்யுந் கடன்களையெல்லாம் நூலில் விதித்த வழியேசெய்து, சின் சேந்தகையிலுந் ஒழுகுகியன்றான்-உனது செ வந்த கையினால் தர்ப்பணஞ்செய்வாயென்று உதி. உமுனிவர் கூறினார்.

செய்வன என்றும் விடாநற் றப் பொருளாகச் சேர்ந்தது. சேந்த பண்படி யாகப் பிறந்த இறந்தகாலவீனையொசும். சே பருதி, நகரமெய்சந்தி, தகரமெய் இடைநிலை, அ விசுதி. செய்யு மென்றும் பண்பு ஈடுகெட்டு முதனீண்டு சே என நின்றது.

எஅ

விண்ணுநீர் மொக்குளின்-மொப்பொழிபு நீரிற்றேன்றி யழியுங்
குமிழியைப்போல , விளியும் யாக்கையை எண்ணி-அழியு முடம்பனை யொரு
பொருளாகக் கருதி, நீ அழங்குதல் இழைத்த பாலது-நீ வழுந்துதல் அறியாமை
யின் பகுதியதாம், கண்ணின் நீ உட்குடைய கண்ணில்-கண்ணினின்று
நீரைச் சிந்தவுலா லுடையும் பய றென்றாயில்லை, தாயகா கையால் மண்ணுநீர்
உகுத்தி எட்டுவது மொப்போன்ற கையினால் ஈடெற்று மென்ற நீரு மிறைப்
பாயென்று வசிட்டமுனிவர் கூறினார்.

(இ-ள்.) விண்ணுநீர் மொக்குளின்-மொப்பொழிபு நீரிற்றேன்றி யழியுங் குமிழியைப்போல , விளியும் யாக்கையை எண்ணி-அழியு முடம்பனை யொரு பொருளாகக் கருதி, நீ அழங்குதல் இழைத்த பாலது-நீ வழுந்துதல் அறியாமையின் பகுதியதாம், கண்ணின் நீ உட்குடைய கண்ணில்-கண்ணினின்று நீரைச் சிந்தவுலா லுடையும் பய றென்றாயில்லை, தாயகா கையால் மண்ணுநீர் உகுத்தி எட்டுவது மொப்போன்ற கையினால் ஈடெற்று மென்ற நீரு மிறைப் பாயென்று வசிட்டமுனிவர் கூறினார்.

இன் உருபு இரண்டனுருபுள் முன்னது நீக்கப் பொருளிலும் பின்னது ஒப்புப்பொருளிலும் வந்தன. உகுத்தி முன்னிலையொருமை யெனிக் காலவீனை

முற்று. உகு பகுதி, து சாரியை, தகரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும்சக்தி, இ வீகுதி. யாக்கை தோல் முதலிய சத்ததாதுக்களாற் கட்டப்படுவது என்னும் பொருள் மேல் நின்றலால் செயப்படுபொருளில் வந்த தொழிற்பெயர். யா பகுதி, கு சாரியை, ககரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சக்தி, ஐ வீகுதி. கை தொழிற்பெயர் வி குதியாகக்கொண்டால் தொழிலாகுபெயராகக் கொள்க.

எக

என்றபினைந்தலையேந்திவேந்தரும்

பொன்றிணிந்தனசடைப்புளிதனோம்போய்ச்

சென்றனர்செறிதினாப்புனலிற்செய்கென

நின்றனர்நிராமணமுநியநோக்கினான்.

(இ-ள்.) என்றபின்-என்று முனிவர் கூறியபின், வேந்தரும் ஏந்தலை ஏக்தி-அரசர்களும் இராமமூர்த்தியைக் கையிற்றங்கி, பொன்றிணிந்தன சடை புளி தனோம்போய் சென்றனர்-பொன் விழுதுவிட்டாலொத்த சடையையுடைய வசிட்டமுனிகரோடும் போய்ச் சுங்கையையடைந்து, செறிதினா புனலில் செ ய்க என நின்றனர் - நெருங்கிய அலையையுடைய நீரிற் செய்யுங் கடமைகளைச் செய்யக்கடவாபென்று கையில் கின்றார்கள், இராமனும் நெறியை நோக்கினான் - இராமனும் பெரியோர் மொழியாற் சிறிது துன்ப நீங்கிச் செய்யு முறையை சீனைத்து.

இது ஆனவன் என்னும் செய்யுள்காரரும் ஒருதொடர் ஆதலால் நோக்கினான் முற்றெச்சமாயிற்று. சென்றனர் முற்றெச்சம். ஏந்தல் உலகினைத் தாங்குதலுடையோன் மேல்நின்றலால் தொழிலாகுபெயர்.

அ0

புக்கனன் புனலினின்றுமுருகிப்போந்தனன்
தக்கநன் பறையவன்சடங்குகாட்டத்தான்
முக்கனகிவிர்விநமுறைவினீர்களை
ஒக்கநின்னுபிர் தொறுமுணர்வுநலகுவான்.

(இ-ள்.) உயிர்வொறும் ஒக்கின்று உணர்வு நல்குவான்-உயிர்கள்தோறுங் கலந்துகின்று அறிவூட்டும் இறைவனாகிய இராமமூர்த்தி, புனலின் புக்கனன் முருகி போந்தனன்-நீரி விறங்கி நீராடிவந்து, தக்கநன் பறையவன்சடங்கு காட்ட-நநிலைமையையுடைய வசிட்டமுனிவர் செய்முறையைக்காட்ட, தான் முக்கையில் நீர்விதிமுறையின் ஈந்தனன்-அங் விராமமூர்த்தி மூன்றுதரம் தமது திருக்கரத்தால் நீர்முகந்து நூலில் விதித்த முறைப்படி தென்புலத்தார் கடன் சுழித்தனர்.

புக்கனன், போந்தனன் முற்றெச்சங்கள். இராமமூர்த்தியின் செய்கைகளை முறைபிழாமற் கூறுதலால் வினைமுதல் விளக்கணி.

அக

ஆனவன்பிறவுளயாவுமாற்றிப்பின்
மானமந்திரத்தவர்மன்னர்மாதவர்
ஏனையபிறர்களுஞ்சுற்றவேகினான்
சானகியிருந்தவச்சாலையெய்தினான்.

(இ-ள்.) ஆனவன்பிற உள்ள யாவும் ஆற்றி - அந்த இராமமூர்த்தி மற்று
ள்ள எல்லாக் கடன்களையு முடித்து, பின்-பின்பு, மானம் மந்திரத்தவர் மன்னர்
மாதவர் எனையப் பிறர்களும் சுற்ற ஏகினான்-பெருமையையடைந்த மந்திரிகளும் அரசர்
களும் பெரிய தபோதனர்களும் மற்றையோரும் பிறரும் சூழ்ச்சென்று, சா
னகி இருந்த அசாலை எய்தினான் - சீதாப்பிராட்டியா ரிருந்த அப் பன்னகசாலையே
யையடைந்தார். சனகன் புத்திரி சானகி இது தத்திதாந்த பதம். அஉ.

எய்தியவேலையிற்றாநிரொய்திய
தையலேநோக்கினான்சாலையோக்கினான்
கைகளிற்கண்டலர்முடத்துக்கான்பிசை
ஐயனப்பரதன்வீரந்தரற்றினானேரோ.

(இ-ள்.) எய்திய வேலையில்-அடைந்த காலையில், ஐயன் அபரதன்-ஐயனா
கிய அத்தப் பரதாழ்வான், தமியன் எய்திய தையலை நோக்கினான்-தனியளாய் இ
ருந்த சீதையைப்பார்த்து, சாலை நோக்கினான்-பன்னகசாலையைப் பார்த்து, கைக
ளில் கண்மலர் புடைத்து-சனகைகளுந் கண்ணாகிய தாமனாமலரி லறைந்து,
கால்மிசை வீழ்ந்து அரசற்றினான்-அச் சீதையின் பாத்தாமனாமேல் வீழ்ந்து கதறி
னான். நோக்கினான் முற்றெச்சம். அஉ.

வெந்துயர்தொடர்தரவிடால்விடமநீர்
உந்தியிரந்தரமுற்றுவாரற்றில
சிந்தியகுரிசிலர்செட்டல்சேந்தகண்
இந்தியங்களிலெறிகடலுண்டென்னவே.

(இ-ள்.) குரிசில் அசெட்டல் சேந்தகண் இந்தியங்கள் இல் எறிகடல் உ
ண்டு என்ன-பெருமையிற் சிறந்தோனாகிய அப பரதாழ்வானுஞ் செவந்த கண்
களாகிய இந்திரியங்களி லையெயறியுங் கட லுண்டென்று கூறும்படி, வெந்து
யர் தொடர்தர விடமல விடம-கொடிய துன்பத் தொடர்தலால் அழுகை யதிகரி
க்க, நீர் உந்திய - அச் கண்கள் நீரைப் பெருக்கி, நிரந்தரம் ஊற்று யாற்றில் சிந்
திய-எப்பொழுது மாறாது சிந்தின.

தொடர்தர என்னும் வினையெச்சம் காரணப்பொருள்மேல் நிற்பலால் இந்
ந்தகாலத்தில் வந்தது. விடம் நிகழ்காலவினையெச்சம், உந்திய முற்றெச்சம். அச

(இ-ள்.) கல் நகு திரள்புயம் கணவன் பின்செல நடந்த தானம் உம்-மலை யைப்பழிக்குந் திரண்ட புயத்தைபுடைய தனது நாயகன் பின்னே செல்ல நட ந்த கொடுஞ்சரமும் கல் நகர் ஒத்தது-(சேதைக்குத் துன்பந்தோன்றாது) நல்லக கரிற் செல்வதை யொத்திருந்தது, மன்னவன் துஞ்சினான் என்ற மாற்றத்து ஆல்-

தசரத னிறந்தானென்று கூறிய வார்த்தையால், அன்னமும் துயர்கடல் அடிவைத்தான்-அன்னம்போன்ற அச் சேதையுந் துன்பமாகிய கடலிற் கால்வைத்தான்

சுரத்திற் சென்றபோதுந் துன்பமறியாத சேதை தசரத னிறந்தானென்று வார்த்தையால் துன்பத்தை யறிந்தான் என்பது கருத்து. உம்மை இரண்டும் உயர்வு சிறப்புப்பொருளை. அஃ

ஆராவடன்னேகேர்த்துக்கையோந்நிலார்
தாயரினமுனிவர்தந்தநாட்பாபன்னியர்
தூராரீராட்டினர் துயரார்நீக்கினர்
நாயகந்நேயர்த்தினார்நவையுனிங்கினார்.

(இ-ள்.) முனிவர் தம் தருமம் பன்னியர்-வானப்பிரத்தலையில்நிற்கு முனிவரது தருமக்கை போர்பும் வலர்களது மலைவிமார், தாயரின் - தாய்மாணாப்போல, ஆயவன் தன்னே நேர்த்து அங்கை எங்கினர் - அழுது சோர்பவளாகிய சேதையை யெதிர்ப்பட்டு அழகிய ஸயம் லேங்கி, துயரீ ராட்டினர் துயரம் நீக்கினர் - புனிதமாகிய நங்கைநீரில் மூழ்கியித்தத் துன்பம் நீக்கி, நாயகன் சேர்த்தினர் நவையுள் நீங்கினார்-இராமமூர்த்தியோடு கூட்டித் தாமுந் துன்பத்தினின்று நீங்கினார்.

எத்தினர், ஆட்டினர், நீக்கினர், சேர்த்தினர் என்று முற்றுகள் எச்சமாய் நின்றன. தாமுந் துன்பத்தினின்று நீங்குதலாவது சேதை படுந் துன்பத்தையோகித் தாமுந் துன்படைதல். நவையுள்நம் இவரு வருத்தத்தின்மேல் நின்றது. வானப்பிரத்தலையாவது மனோபாலோடு வனத்தில் தவஞ்செய்தல். இதுவும் வினைமுதல் வகைக்கணி. அஃ

தேன்றருந்தெரியல் சென்றனுவனா
சன்றவரமாவரோடிருநாரோகாக்குறும்
சான்றவர்குழாத்தொடுந்தருமநோக்குறும்
தோன்றல்பாற்றாந்கிரன்றொழுதுதோன்றினான்.

(இ-ள்.) தேன்றருந் தெரியல் அ செம்மல் நால்வரை ஈன்றவர் மூவரோடு-தேனைச் சிந்து மாலையை யணிந்த அந்த இராமமூர்த்தி முதலிய நால்வரையும் பெற்றவர்களாகிய கௌசலாதேவி முதலிய மூன்றுபேரோடும், இருமை நோக்குறும் சான்றவர் குழாத்து ஓடு உம் - இம்மை மறுமைப்பயன்களைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும் பெரியவர் கூட்டத்தோடும், தருமம் நோக்குறும் தோன்றல்பால் சுமந்திரன் தொழுது தோன்றினான் - தருமகெறியை நோக்கும் இராமமூர்த்தியிடத்துச் சுமந்திரனென்னு முதலமைச்சன் வணங்கி யெதிரின்றான்.

செம்மல் பெருமையிற் சிறத்தோன். இருமை இரண்டு என்னுங் குணியைக் குணமாகக்கூறியது மரபு வழுவமைதி. நால்வர், மூவர் என்பத னிறுதியில் இளைத்தென அறிபொருளில்வந்த முற்றம்மை தொகுத்தல். குழாத்துகு

ழாம் மகாவீறும் வருமொழிமுதலில் அத்துச்சாரியையன் அகரமுங்கெட்டுக்கு
முத்து என நின்றது. அக

இதுவும் அது.

எந்தையாண்டையானியம்புவீடு
வந்ததாயர் தம்வயங்குசேவடிச்
சிந்திநின்றனன்சேந்தகண்ணினீர்
முந்தையான்முகத்தவற்றமுந்தையான்.

(இ-ள்.) முந்தையான் முடிச்சவற்கும் முந்தையான் - முற்பட்ட பிரமனு
க்கு முற்பட்டு நின்ற முதல்வராகிய இராமமூர்த்தி, எந்தையாண்டையான்-என்
பிதா எவ்விடத்தன்னான், இயம்புவீடு என்னு-அதனைக் கூறுங்கொன்று, வந்த
தாயர் தம் வயங்கு சே அடி - வந்த தாய்மாமாருடைய விளங்குஞ் செவந்த திருவடி
யில், சேந்த கண்ணின் நீர் சிந்தி நின்றனன் - செவந்த கண்களினின்று நீரைச்
சிந்தினார்.

பிரமனை நாபிக்கமலத்தில் தந்தையால் முந்தையான் முடித்தவற்கு முன்
தையான் என்றார். முந்தையான் முத்து பகுதி, உகரத்தேடு சந்தி, ஐ சாரியை ௬0

தாயருந்தலைப்பெய்துதாந்தழிஇ
ஒய்வினன்பினுலுறறலோங்கினார்
ஆயசேனையுணங்கனார்களும்
தியில்வீழ்ந்துநீமெழுநிறேம்பினார்.

(இ-ள்.) தாயரும் தலைப்பெய்து தாம் தழவி - தாய்மாருங் கலந்து தாம்
இராமமூர்த்தியைத் தழவி, ஒய்வு இல் அன்பினால் உறறல் ஓங்கினார்-ஓங்காத அ
ன்பினால் கதறத் தொடங்கினார்கள், ஆய சேனையும் அணங்கனார் கள் உம்-அமை
ந்த சேனையினுள்ளவர்களும் செய்வப்பெண்களையொத்த பெண்களும், தியில் வீ
ழ்ந்து நீ மெழுகில் தேம்பினார் - நெருப்பில்வீழ்ந்து நுருகு மெழுகைப்போல மன
முருகினார்கள். தழீ இ சொல்லினை நிறைத்தலில் வந்த உயிரளபெடை. ௬௧

பின்னவ்வீரணாப்பெற்றபெற்றியப்
பொன்னனார்களுஞ்சனகன்பூவையையத்
துன்னிமார்புறத்தொடர்ந்துபுல்லினார்
இன்னல்வீலைபுகிழிந்துமுந்துவார்.

(இ-ள்.) பின் அ வீரணா பெற்ற பெற்றி - பின்பு அந்த வீரர்களைப்பெற்ற
தன்மையையுடைய, அ பொன் அன்னார்களும் சனகன் பூவையை துன்னி மா
ர்பு உற தொடர்ந்து புல்லினார்-அந்த இலக்குமிதேவியையொத்த தாய்மார்களுஞ்
சனகராசன் பெற்ற நாசனவாய்ப்புள்ளபொத்த சொல்லையுடைய சீதையை

கெருங்கி மாப்பிற்பொருந்தத் தொடர்ந்து தழுவி, இன்னல் வேலைபுக்கு இழிந்து அழுத்துவார்-துன்பக்கடலிற் புகுத்திறங்கி யழுந்துவாராயினர்.

பூவை உவமையாகுபெயராய்ச் சேதைமேல் சின்றது. புல்லினர் முற்றெ ஸ்சம். கூஉ

சேனைவீரருந்திருநன்மாநகர்
மானமாந்தருந் துளோர்களுந்
ஏனைவந்தருந் பிறரும்யாவருந்
கோனையெய்தினார்குறையுஞ்சிந்தைதடார்.

(இ-ள்) சேனைவீரரும் - சேனாவீரர்களும், திருநல் மாநகர் மானம் மாந்த ரும் மற்றுளோர்களும்-அழகிய நல்ல பெரிய நகரத்திலுள்ள பெருமையமைந்த புருடர்களும் பெண்களும், ஏனை வேந்தரும் பிறரும் யாவரும் - மற்றை யரசர்களும் பிறரும் இவரொழிந்த எல்லோரும், கோனை எய்தினார் குறையும் கெஞ்சினார்-இராமமூர்த்தியையடைந்து கிலக்கி மனமுடையவராயினார்கள்.

மாந்தர் என்றமையால் மற்றுளோர்கள் என்றதற்குப் பெண்களெனவும் வேந்தர் என்றமையால் பிறர் என்றது அவரவர்க்குரிய அமைச்சர் எனவும், யா வர் என்றமையால் இவரொழிந்த எல்லோரும் எனக்கொள்க. எய்தினார் முற் றெச்சம். கூஉ

படஞ்செய்நாககிணைப்பள்ளி நீங்கினான்
இடஞ்செய்தொல்குலத்தினைவனாதலால்
தடஞ்செய்தேரினுன்றாணுநீரினால்
கடஞ்செய்வானெனக்கடலில்மூழ்கினான்.

(இ-ள்.) படம் செய் நாக அணை பள்ளி நீங்கினான்-படத்தை விரிக்கும் சே ஷசயனத்தி லறிதுயலின்று லீங்கிய இராமமூர்த்தியின், இடம் செய் தொல்கு லத்து இறைவன் ஆதலால் - பரந்த தொன்றுதொட்டுள்ள குலத்திற்குமுன்றிய முதல்வனாதலால், தடசெய் தேரினுன் தாணும் - பரந்த தேரினையுடைய குரிய னும், நீரினால் கடம் செய்வான் என்ன கடலில் மூழ்கினான்-(தசரதனுக்கு) நீர்க் கடன் செய்வானென்போலக் கடல் வழாதினான்.

இதனாற் குரிய னந்தமனங்கூறினார். நாககிணை தொகுத்தல்விசாரம். சட ஞ்செய் உரிச்சொற்றொடராதலால் வருமொழிக்கு இனவெழுத்து மிகுந்தது “இடையுரி வடசொலின்” என்ற கு-ஆல். கூச

அன்று திரந்தபின் வரசவேலைபுந்
துன்றுசெஞ்சடைந்தவருஞ்சற்றமும்
தன்றுணைத்திருத்தம்பிமார்களும்
சென்றுசூழவாண்டி ருந்தசெம்மரான்.

(இ-ள்.) அன்று தீர்த்தபின்-அந்நான் கழிந்தபின், அரசவேலையும் துன்று செம் சடை தவரும் சுற்றமும்-அரசர்கூட்டமும் நெருங்கிய செவந்த சடையை யுடைய தபோதனர்களும் சுற்றத்தாரும், தன் துணை திரு தம்பிமார்களும் சென்று சூழ-தமக்குத் துணையாகிய அழகிய தம்பிமார்களும் வந்து சூழ, ஆண்டு இருந்த செம்மல் தான்-அவ்விடத்திருந்த இராமமூர்த்தி. கூடு

வரதன்றுஞ்சினுன் வைபவம் ஆணையால்
சரதம்நின்னதேமருடந்தாங்கலாய்
விரதவேடம்நீயென்கொல்வேண்டுவான்
பரதகூறெழுப்பரிந்து கூறினான்.

(இ-ள்.) வரதன் துஞ்சினுன் - ஈகையையுடைய நமது பிதா இறந்தனன், வைபவம் ஆணையால் சரதம் நின்னது ஏ-நல்லவுலகு அவனது ஆணையால் உண்மையாக நின்னுடையதே, மருடம் தாங்கலாய் - முடி சூடாது, நீ விரத வேடம் வேண்டுவான் என்-நீ தவவேடத்தை விரும்பியது யாதா, பரத கூறு என்னு பரிந்து கூறினான்-பரதனே சொல்லாயென்று அன்புகூர்ந்து வினாவினார்.

நின்னது பொருளடியாகப் பிரந்த ஒன்றன்பாற்படர்க்கைக் குறிப்புவினை முற்று, நீ என்னுஞ் சொல் திரந்து நின்ற நின் பருதி, அ சாரியை, எனகரத்தோற்றம் சந்தி, து சாரியை, பரிந்து இறந்தகாலவியையெச்சம் பரி பருதி. கூக

என்றலும்பொதத்தெழுந்து கதொழா
நின்றுதோன்றலைநெடிதுகோக்கி
அன்றியாவோயறத்துவோரதர்
பின்றுவாய்கொலாமென்னப்பேரவான்.

(இ-ள்.) என்றலு - என்று இராமமூர்த்தி வினை, பதைத்து எழுந்து தோன்றலை கைதொழா நின்று நெடிது கோக்கி-யனம்பதைத்தெழுந்து இராமமூர்த்தியைக் கைகூப்பி உணங்கிநின்று கூர்ந்து பார்த்து, நீ அன்றி அறத்து உள்ளார் யாவர்-உன்னையன்றித் தருமநெறியில் நிப்பொயர், அதர் பின்று வாய் கொல் ஆம் என்ன பேசுவான்-அந் நெறியினின்று பின்னிடுவாயோவென்று பேசத் தொடங்காநின்றான்.

கொல்ஐப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல். ஆம் கட்டுரைச் சுவைப்பொருள் படநின்ற இடைச்சொல். பின்று வாய் முன்னிலையொருமை யெதிர்கால வினைமுற்று. பின்று பருதி, வகரமெய் இடைநிலை, ஆம் விருதி. கூஎ

மனக்கொன்றாதனவரத்தினிண்ணையும்
நினக்கொன்றாநிலைநிறுவிநேமியான்
தனைக்கொன்றாருர்தனைபுனாகலால்
எனக்கொன்றாதவமடுப்பதெண்ணினால்.

(இ-ள்.) மனத்துக்கு ஒன்று சன வரத்து இல்-பெரியோர் மனத்துக்குப் பொருந்தாத வரத்தினால், நினைவையும் நினைக்கு ஒன்றாக நிலை நிறுவ - உன்னையும் உணக்குத் தகாத நிலையில் நிறுத்தி, நேயியான் தன்னை கொன்றான் தரும் தனையன் ஆதலால்-ஆங்கினுசக்கரத்தையுடைய தசரதனையுங்கொன்ற கைகேசிகெற்ற புத்திரனாதலால், எண்ணினால்-ஆலோசிக்கில், தவம் அடிப்பது எனக்கு ஒன்று ஆ-தவநெறியி லடித்தலு மெனக் கொன்ற.

நிறுவி இறத்தகாலவினையெச்சம் நிறுவு பருதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ எச்ச விகுதி. மனக்கு அத்துச்சாரியையும், நேயியான் தனை யென்பத னிறுதியிலெ ண்ணும்மையுந் தொகுத்தல்.

கக

நோவதாகவிவ்வுகைநோய்செய்த
பாவகாரியிற்றி றத்தபாவியேன்
சாவதோர்கிலென்றவஞ்செய்வேனலென்
யாவனாகியிப்பழிநின்றேறுவேன்.

(இ-ள்.) நோவது ஆக இ உலகை நோய் செய்த பாவகாரியில் பிறந்த பா வியேன்-வருந்த இவ் வுலகை வருத்திய பாவியிடத்திற் பிறந்த பாவியேனா னாதலால், சாவது ஓர்கிலென் தவம் செய்வேன் அல்லேன்-சாவது துணியேன் தவ ன்செய்யப் போகேன், யாவன் ஆக இ பழி சின்று ஏறுவேன்-எத்தன்மையனாகி யிப் பழிக்கடலினின்று கரையேறப்போகின்றேன்.

என்பொருட்டு உன்னைக் காட்டிற்கணுப்பித் தன் கணவனைக் கொன்றதற்கு நான் காரணனாய் நின்றவின் நேர்ந்த பழியைப் போக்குதற்குச் சாகவேண்டும் அல்லது அரசு துறந்து தவஞ்செய்யவேண்டும் இவ்விரண்டும் இல்லாதவனாய் கா னிருத்தலால் யாவனாகி யிப் பழிசின் றேறுவேன் என்றான்.

கக

நிறையினீங்கியமகளிர்நீர்மையும்
பொறையினீங்கியதவமும்பொங்கருட்
நிறையினீங்கியவறமுந்தொல்லையோர்
முறையினீங்கியவரசின்முத்துமோ.

(இ-ள்.) நிறையின் நீங்கிய மகளிர் நீர்மையும் - (தமக்குரிய) கற்பினின்று நீங்கிய பெண்களின் குணமும், பொறையின் நீங்கிய தவமும் - (பிறர் செய்யும் அவமதிப்பைப் பொறுக்கும்) பொறுமையினின்று நீங்கிய தவமும், பொங்கு அருள் துறையின் நீங்கிய அறமும்-(உயிர்களிடத்து) பிசு கருணையின் வழியினி ன்று நீங்கிய தருமமும், தொல்லையோர் முறையின் நீங்கிய அரசின் முந்தும் ஒ-பண்டென்ன சக்கரவர்த்திகள் கொண்ட உரிமையின் முறையினின்று நீங்கிய அரசியலின் கொடுமையினு முற்பட்ட கொடுமையை யுடையனவோ.

கற்பில்லாத பெண்கள் குணமும், பொறுமையில்லாத தவமும், சீவகருணை யில்லாத தவமும் உயிர்களுக்குப் பயன்படாது தீமைவிளைக்கும். அதனினும்

உரிமையின் முறைதப்பிய அரசியல் மிகவுங் கொடியது என்பான் அரசின் மூத்
துமோ என்றான். உரிமையாவது 'மூத்தவற்றுகிரித் தரசெனு முறைமையின்'
என்பது. ௧00

பிறந்துநீயுடைப்பிரிவிற்றெல்பதம்
துறந்துமா தவந்தொடங்குவாயென்றால்
மறந்துநீதீயிற்றிறம்பிவாளிற்கொன்
றறந்தின்றாலெனவரசுதான்வெனே.

(இ-ள்.) பிறந்து-அரசுலத்திற் பிறந்து, நீ உடைய பிரிவு இவ் தொல்பதம்
துறந்து-நீ பெற்றுடைய சிங்காத தொன்றுள்ள அரசியலைக் கைவிட்டு, மாதவம்
சொடங்குவாய் என்றால் - பெரிப சவஞ்செய்யத் தொடங்குவாயானால், மறந்து
நீதியில் திறம்பி வாளின் ஓறம் கொன்று தின்றால் என்ன - எனது தன்மையை
மறந்து நீதியினின்று மாறுபட்டு வாளினால் தருமத்தைக் கொன்று தின்றற்
போல, அரசு ஆள் வென் ஓ-அரசியல் செய்வேனே.

நீ யுடைப்பதம் மூன்று சொல் இரண்டு சந்தியாக்கி மூன்னது எழுவாய்த்
தொடரும், பின்னது குறிப்புவினையெச்சத் தொடருமாகக் கொள்க. அரசது
அது பகுதிப்பொருள் விசுதி. ௧0௧

தொகையிலன்பினுலிறைவன் துஞ்சுநீ
புகையும்வெஞ்சரம்புகுதப்புந்தியால்
வகைபில்வஞ்சனாயரசு வவ்வயான்
பகைவனேகொல்லாநிறவுபார்க்கின்றேன்.

(இ-ள்.) தொகை இல் அன்பிலுல் இறைவன் துஞ்சு - எண்ணிலடங்காத
அன்பு உன்னிடத் துடைமையால் தசுரத னிறக்கவுந், நீ புகையும் வெம் சரம்
புகுத - நீ புகைக்கெரியுங் கொடிய பாலைநிலத்திற் புகவும், புரதியால் வகையில்
வஞ்சன் ஆய்-மனத்தால் வகுத்தற்கரிய வஞ்சனையை யுடையவனாய், அரசு வவ்
வயான் பகைவன் ஏ-உன்னரசியலைக் கவர்ந்துகொள்ள நான் பகைவனா, இற
வு பார்க்கின்றேன் கொல்-நீ நாட்டினின்று கடந்தலைப் பார்க்கின்றேனாகூறாய்.)

இவ்வாறு கொள்ளுதல் பகைவர்செயு லாதலால் பகைவனே, இறவு பார்க்
கின்றேன் கொல் என்றான். செய்யுளாதலால் பின் வரற்றுகரிய வினப்பொருளில்
வந்த கொல்லென்னு மிடைச்சொல் முதலில் வந்தது. இறவு தொழிற்பெயர்.
இற பகுதி, உ விசுதி, வகாமெய் சந்தி. தொகை, வகை தொழிற்பெயர்கள்
தொகு, வகு பகுதிகள். ௧0௨

உந்தைநீபையுமுலகுறாதேயாய்
தந்தநீவினைத்தாய்செய்தீபையும்
எந்தைநீங்கமீண்டாசுசெய்கெஞர்
சிந்தையாவதுந்தெரியக்கூறினான்.

(இ-ள்.) எந்தை-என் தந்தாய், உந்தை தீமையும்-உன் தந்தையாகிய தசரதன் கொடுத்த வரத்தின் தீங்கும், உலகு உறாத நோய் தந்த தீவினை தாய் செய்ய தீமையும்-நிலவுலகிற்கு அமையாத துன்பத் தந்த தீவினையின் உடிவாகிய வெள்ள தாய் தந்த தீங்கும், நீங்க மீண்டு அரசு செய்கென - நீங்கும்படி நீ வந்த தரசியல் செய்யக்கடவியென்று, சிந்தையாவதும் தெரிய கூறினான் - தன் கருத்து முழுமையும் விளங்கும்படி பரதனைடுத்துக் கூறினான்.

உன் தந்தை, என் தந்தை என்பவற்றின் மரபு. தை முறைப்பொருள் விசுத்திபாகக்கொண்டு உமது தந்தை, எமது தந்தையெனக் கொள்ளலும் ஒன்று. செய்க என்றும் வியங்கொன்று தொகுத்தல்.

கடுங்

சொற்றவாசகத்துணிவுணர்ந்தபின்
இற்றதோலிவன் மனமொன்றெண்ணுவான்
வெற்றிவீரரான் ளினார்புகேளென
முற்றநோக்கினுன் மொழிதன்மேயினான்.

(இ-ள்.) சொற்ற வாசகம் துணிவு உணர்ந்தபின் - கூறிய வார்த்தையின் துணியை யறிந்தபின், இவன் மனம் இற்றது ஒன்று எண்ணுவான் - இவன் மனக்கருத்து இத்தன்மைத்தோவென் றெண்ணு பிராமமூர்த்தி, வெற்றிவீர-வெற்றியையுடைய வீரன், யான் விளம்ப கேள் என் - நான் சொல்லக் கேளாயென்று, முற்ற நோக்கினுன் மொழிதல் மேயினான் - முடிவுபெறக் கருதிச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

நோக்கினுன் முற்றெச்சம். இற்று என்னும் சுட்டிடைச் சொல்லடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைமுற்று அதுவானாகும் ஓர் பகுதியாய் நின்று அதுவென்னும் பகுதிப்பொருள் விசுத்தி யெற்றதெனக்கொள்க. இ சுட்டிடைச்சொற் பகுதி, நகரமெய் சந்தி, று ஒன்றன்பால் விசுத்தி. சொற்ற இறந்தகாலப்பெயரெச்சம் சொல் பகுதி.

கடுச

முறையும்வாய்மையுமுரலுநீதியும்
அறையுமேன்மையோடறனுமாதியாம்
துறையும்பாவையுஞ்சுருதிநூல்விடா
இறைவர்வவலாலியைவகாண்டியால்.

(இ-ள்.) முறையும் வாய்மையும் முயலும் நீதியும் - நல்லொழுக்கமு முண்மையு முயன்றடையும் நீதியும், அறையும் மேன்மையோடு அறனும் ஆதி ஆம் துறையும் யாவை உம்-சொல்லு மேன்மையோடு, தருமமும் முதலிய மார்க்கம் ஈன மந்தையெல்லா நன்மைகளுட், சுருதி நூல் விடாத இறைவர் வவலால் இயைவ- வேதவொழுக்கத்தைக் கைக்கொண்ட அரசர்களது வவலா லுயிர்களுக் கு வருதலை, காண்டி-காண்பாய்.

தெளிவுபற்றி எதிர்காலத்தைக் காண்டி யென இறந்தகாலத்தாற் கூறியது காலவழுவமைதி. இயைவ வினைமுற்றுப்பெயரினின்று பிரிந்த தொழிற்பெயர் இரண்டனுருபேற்றது இறைவர் என அரசர்மேல் வைத்துக் கூறினும் அது தசரதனைத் தழுவி நின்றலால் தொடர்நிலைச் செய்யுட் பொருட்பேறணி. இயை வகாணையா எனவும் பாடம்.

க00

பரவுகேள்வியும்பழுதின்ஞானமும்
விரவுசீலமும்வினையின்மேன்மையும்
உரவினோய்தொழற்குரியதேவரும்
குரவனோயெனப்பெரிதுகோடியால்.

(இ-ள்.) உரம் வில்லோம் - வலிய வில்லையுடையோம், பரவு கேள்வியும் பழுது இல் ஞானமும்-பரந்த நூற்கேள்வியுங் குற்றமில்லாத ஞானமும், விரவு சீலம் உம்-கலந்த நல்லொழுக்கமும், வினையின் மேன்மையும்-மேம்பட்ட தொழிலும், தொழற்கு உரிய தேவரும் - வணங்குதற்குரிய தேவர்களும், குரவர் என பெரிது கோடி-தமக்கு மூத்தோரோயென்று மிகவுங் கொள்வாய்.

கொள் பகுதி, முதனீளல் விகாரம், தகரத்திரிபும், ளகாரமும் உகரமுங்கெ தெலும் சந்தி, இ விசுதி. இதுவும் அவ்வணி.

க0க

அந்தநற்பெருங்குரவராரொனச்
சிந்தைதேர்வுறத்தெரியநோக்கினால்
தந்தைதாயாரொன்றிவர்கடாமலால்
எந்தைகூறவேறெவருநிலையால்.

(இ-ள்.) எந்தை அந்த நல் பெருங் குரவர் ஆர் என்ன-பரதனை அந்த நல்ல பெரிய மூத்தோர் யாரொன்று, சிந்தை தேர்வுற தெரிய நோக்கினால் - மனத் தெளியத் தெரிய ஆராயின், தந்தை தாயர் என்ற இவர்கள் தாம் அல்லாமல் - தந்தையுந் தாயுமென்று சொல்லப்பட்ட இவர்களன்றி, கூற வேறு எவரும் இல்லை-சொல்ல வே றெவரு மில்லை.

தந்தை தாயர் உயர்திணையில் வந்த வும்மைத்தொகையாதலால் பலர்பா லீறுபெற்றுவந்தது “உயர்திணையும்மைத்தொகை பலரீறே” என்ற கு-ஆல்.)

தாய்வரங்கொளத்தந்தையேவலால்
மேயநங்குலத்தருமமேவினேன்
நீவரங்கொளத்தவிந்தனீர்மையோ.
ஆய்வரும்புலத்தறிவுமேவினாய்.

(இ-ள்.) ஆய் வரும்-புலத்து அறிவு மேவினாய்-ஆராயும் நூற்புலத்தில் து ண்ணறிவு பொருந்திய பரதனை, தாய் வரம் கொள தந்தை எவலால்-தாய் கே

ட்ட வரம் பெற நமது பிதாவின் எவலால், மேய நம் குலம் தருமம் மேவினேன்-
பொருந்திய நமது குலதருமத்தைக் கொண்டேன், நீ வரம் கொள தவிர்தல் நீர்
மை ஒ-நீ நிலவுலகை யாளுகையை யவர்களாற் கொள்ள அதினின்று நீங்குதல்
நற்குணமா (கூறாய்)

புலம் அறிவு. அது தனக்குக் காரணமாகிய நூல்மேல் நிற்கலால் கருவி
யாகுபெயர். மேய இறந்தகாலப்பெயரொச்சம். மே பகுதி, யகரமெய் இடைநிலை
அ விசுதி. ௧௦௮

தனையராயினுர் தந்தை தாயரை
வினையினல்லே தோரிசையவேய்தலோ
நினையலோ விடா நெடியவன்பழி
புனைதலோ வய்யபுதல்வராதருன்.

(இ-ள்.) அய்ய-பரதனே, தனையர் ஆயினுர் - புத்திரரானவர்கள், தந்தை
தாயரை-தந்தை தாயர்க்கு, வினே இல் நல்லது ஓர் இசையை வேய்தல் ஒ - திவி
னையினின்று நீங்கிய நல்ல ஒப்பில்லாத புழும்மாலையைச் சூட்டுதற்கோ, நினை
யல் ஒ விடாத நெடிய வன்பழி புனைதல் ஒ - நினைத்தலினின்று நீங்காத மிக்க
வலிய பழிச்சொல் மாலையைச் சூட்டுதற்கோ, புதல்வராதல் - பிள்ளையாய்ப்
பிறத்தல்.

தனையராயினுர் ஒரு பொருள்மேல் நின்றது. வேய்தல், புனைதல் முதலினி
லே திரியாது வந்த பிறவினைத் தொழிற்பெயர்கள். ௧௦௯

இம்மைபொய்யுரைத்திவறியெந்தையார்
அம்மைவெம்மைசேர் நரகமாளயான்
கொம்மைவெம்முலைக்குவையின்வைகிவாழ்
செம்மைசேர்நிலத்தரசுசெய்வெனோ.

(இ-ள்.) இம்மை எந்தையார் இவறி பொய் உரைத்து - இப்பிறப்பில் என்
பிதாவானவர் உலோபஞ்செய்து பொய்கூறி, அம்மை வெம்மை சேர் நரகம்
ஆன-மறுபிறப்பில் கொடுமையிடுக நரகத்தை யான, யான்-நான், கொம்மை வெ
ம்முலை குவையின் வைகி வாழ் - திரண்ட விருப்பம் தரும் பெண்கள் தனமாகிய
உயர்ந்த விடத்திலிருந்து வாழ்ந்து, செம்மை சேர் நிலத்து அரசு செய்வென்
ஒ - பொன்னிற மமைந்த நிலவுலகில் அரசியல் செய்வெனோ (செய்யேன்
என்றபடி)

நிலவுலகிற்குப் பொன்னிறமுடைமையால் செம்மைசேர் நிலம் என்றார்.
இம்மை, அம்மை அடையடுத்த இருமடியாகுபெயர். மை கருமை அது பண்
பாகுபெயராய் ஆணவமலத்தின்மேலும், அது கருவியாகுபெயராய்ப் பிறப்பின்
மேலும் நிற்கலால் இவறி இறந்தகாலவினையெச்சம். இவறு பகுதி, உகரக்கேடு
சந்தி, இ எச்சவிசுதி. ௧௧௦

வரனிலுந்தைசொன்மரபினுலுடைத்
தரணின்னதென்றியைந்ததன்மையால்
உரணினீபிறந்துரிமையாதலால்
அரசுநின்னதேயாள்கொன்னவே.

(இ-ள்.) வரன் நில் உந்தை சொல் மரபின் ஆல்-தான் கொடுத்த வரத்திற்
றப்பாது நின்ற உனது பிதா கூறிய முறையாலும், உடை தரணி நின்னது எ
ன்று இடைபந்த தன்மையால்-அதனால் கடலை யாடையாகவுடைய நிலவுலகு உன்
னுடையதென்று பொருந்திய தன்மையாலும், நீ பிறந்து உரன் நில் உரிமை
ஆதலால் - நீ பிறத்தலால் உறுதியில் நின்ற அரசிய லுரிமை யுனக்கானது (ஆத
லால்) அரசு நின்னது ஏ ஆங்க என்ன - அரசியல் உன்னுடையதே யாளக்கட
வாயென்று இராமமூர்த்தி கூற

உன் பிதா கொடுத்த வரத்தால் உலகு உன்னுடையதாயிற்று, அதனால் அர
சுரிமை யுனக்காயிற்று, அதனால் அரசியல் நின்னதே ஆளக்கடவாய் என்றார்.
பிறந்த என்னும் இறந்தகாலப்பெய சொச்சத்தின் அகரவீறு தொகுத்தல். இது
பின் வருவனவற்றிற்கு முன் வருவன காரணமாய் நின்றலால் காரணமாலையுணி.

முன்னர்வந்துதித்துலகமுன்றினும்
நின்னையொப்பிலாநீபிறந்தபார்
என்னதாகில்யானின்றுதந்தனென்
மன்னபோந்துநீமகுடஞ்சுடென.

(இ-ள்.) முன்னர் வந்து உதித்து-நீ முன்பு வந்து பிறந்து, உலகம் முன்றி
னும் நின்னை ஒப்பு இல்லாத நீ பிறந்த பார் என்னது ஆகில்-முன்றலகத்தினும்
தனக்கு ஒப்பில்லாத நீ பிறந்த நிலவுலகு என்னுடையதானால், யான் இன்று தந்
தென்ன-நா னின்று கொடுத்தேன், மனை நீ போந்து மகுடம் சூடி என்னு-அர
சனே நீ வந்து முடிசூடாயென்று.

முன் வந்து பிறந்தமையே நிலவுலகுரிமைக் கேதுவாதலால் நீ பிறந்த பார்
என்றான்.

ககஉ

மலங்கிவையகம்வருந்தவைகல்¹
உலங்கொடோருனக்குறுவசெய்தியோ
கலங்குறாவணங்காத்திபோந்தெனப்
பொலங்குலாவுதாள்பூண்டுவேண்டினான்.

(இ-ள்.) வைகம் மலங்கி வருந்த - நிலவலகம் வாடி வருந்த, உலம் சொ
ன் தோன் நீ வைகல் உனக்கு உறுவ செய்தி ஒ-திரண்ட கல்லையொத்த தோளை
யுடையாய் நீ பதினான்குவருடமும் உனக்கு அமைந்த தவத்தையா செவ்வாய்,
கலங்குறாத வண்ணம் போந்து காத்தி என்னு-உலகு கலங்காதவண்ணம் வந்து

காப்பாயென்று, பொலம் குலாவுதான் பூண்டு வேண்டினான்-பொன்போல விளங்குந் திருவடியைப் பரதன் பற்றிக் குறையர்த்தான்.

மலங்கி இறந்தகாலவினையெச்சம். மலங்கு பருதி.

ககந.

பசைந்தசிந்தைநீ பரிவின்வையமென்

வசஞ்செய்தால்துமுறைமையோவசக்

கசைந்தவெந்தபாரருளவன்றுநான்

இசைந்தவாண்டெலாமின்றோடேறுமோ.

(இ-ள்.) பசைந்த சிந்தை நீ-ஈரமமைந்த மனத்தையுடைய நீ, பரிவின்-அன்போடு, வையம் என் வசம் செய்தால் அது முறைமை ஒ-உனக்குரிய சிலவுவகையென்வசஞ் செய்தா லது முறைமையா, வசைக்கு அசைந்த எந்தையார் அருள - பழி வருதற்கு வருந்திய எனது பிதாவானவர் கருணைசெய்ய, அன்று நான் இசைந்த ஆண்டு எல்லாம் இன்று ஒடு ஏறும் ஒ - அக்காலையில் நா னுடம் பட்ட பதினான்குவருடங்களு மின்றோடு தீருமா (தீரா என்றபடி.)

ககச

வாய்மையென்றுமீதன்றிவையகம்

தூய்மையென்றுமொன்றுன்மையொல்லோ

திமைதானதிநீர்தலன்றியே

ஆய்மெய்யாகவேறையலாவதே.

(இ-ள்) வையகம் வாய்மை என்றும்-(தந்தை யருளியதைவிட்டு உன் சொல்லுழி நிற்கில் அதனை) நிலவுவரு உண்மையென்றும், ஈது அன்றி - இதுவல்லாமல், தூய்மை என்றும்-நல்லொழுக்கென்று, ஒன்று உண்மை சொல்லும் ஒ-ஒருண்மையாகக் கூறுமா, திமைதான்-திக்குதான் எடுத்துக்கூறும், அகில் தீர்தல் அன்றி-(ஆதலால் அத் தந்தை யருளிய) அந்நிலையினின்று ஆண்டிகள் கழித்தலையல்லாமல், ஆய் மெய் ஆக-ஆராய முண்டாயாக, வேறு அறையல் ஆவது ஏ-வேறு கூறதல் கூடுமா.

நான் பதினான்குவருடமும் வருத்திலிருந்து வருவேனெயன்றி வேறு கூறேன் என்பது கருத்து. ஏகாரம் எதிராறை.

ககரு

எந்தையேவவாண்டேழொழேடுமுனா

வந்தகாலம்நான்வனத்துள்வையகநீ

தந்தபாரகந்தன்னைமெய்மையால்

அந்தநாடொலாமாடொன்னுணையால்.

(இ-ள்.) ஆண்டு ஏழு ஏழு எனு எந்தை ஏவ-வருடம் பதினான்கென்று என் பிதா ஏவ, வந்த காலம் நான் வனத்து உன் வையக-அளவுபட்ட அக்காலங்காறும் காட்டில் நான் வசிக்க, தந்த பாரகம் தன்னை-உன் தந்தையாகிய அவன் தந்த நிலவுவகை, மெய்மை ஆல் என் ஆணையால் நீ ஆள் - உண்மையாக எனது ஆணையால் நீ யாளாய்.

ககச

அறுசீர்க்கழ்நெடிலாசிரியலிருத்தம்.

மன்னவனிருக்கவேபுமணியணிமகுடஞ்சூடு
கென்னயானியைந்ததன்னானேயதுமறுக்கவஞ்சி
அன்னதுநினைந்துநீயென்னையையமறுக்கலாமோ
சொன்னதுசெய்தியையதுயருழந்தயரலென்றான்.

(இ-ள்.) ஐய-பரதனே, மன்னவன் இருக்க உம்-அரசு னிருக்கவும், மணி அணி மகுடம் சூடு என்ன - இரத்தினமழுத்திய கிரீடத்தைச் சூடக்கடவாயென்று கூற, யான் இயைந்தது-யானுடன்பட்டது, அன்னன் ஏயது மறுக்க அஞ்சியே-அவனேவியதை மறுத்தற்கஞ்சியே, அன்னது நினைத்தும்-அதனை நீ நினைத்திருந்தும், நீ என் ஆனையை மறுக்கலாம் ஒ-நீ யெனது ஆனையை மறுக்கக்கூடாமா, சொன்னது செய்தி - நான் சொன்ன காரியத்தைச் செய், துயர் உழந்து அயரல் என்றான்-துன்பத்தில்வருந்திச் சோராசேயென்று இராமமூர்த்திகுறினர்

இருக்கவேயும் ஏகாரம் அசைநிலை. அஞ்சி என்பத னிறுதியில் தேற்றேகா ஶ் தொகுத்தல். அயரல் முன்னிலையொருமை யெதிர்மறையேவல் வீணமுற்று அயர் பகுதி, அல் எதிர்மறை முன்னிலையொருமை யேவல் விசுதி. வியங்கோளாகக் கொண்டால் சோருத லொழிக்கவென்ப் பொருள்கொண்டு எதிர்மறை வியங்கோள் வினைமுற்றாகக் கொள்க. சூடுக வியங்கோன்று தொகுத்தல். ககஎ

ஒள்ளியோனியைவெல்லாமுணர்ந்தலுமுணர்க்கலுற்ற
பள்ளநீர்வெள்ளம் பரதனைவிளக்கிப்பண்டு
தெள்ளியோர்குலத்துச்செய்கைசிக்கறங்கிந்தைநோக்கி
வள்ளியோய்கேட்டியென்னாவசிட்டாமுனிவன்சொன்னான்.

(இ-ள்.) ஒள்ளியோன் இனைய எல்லாம் உணர்த்தலும் - புழுவின்ன்கமுடைய இராமமூர்த்தி இத்தன்மையை யுடையன வெல்லாவற்றையு மெடுத்துக் கூற, உரைக்கலுற்ற பள்ளம் நீர் வெள்ளம் அன்ன பரதனை - மேட்டினின்று பள்ளத்தில் வந்து வீழும் வெள்ளம்போலக் கீழ்மேலாய்த் தமொறும் பரதாழ்வானை விலக்கி, பண்டு தெள்ளியோர் குலத்து செய்கை சிக்கு அற சிந்தை நோக்கி-முன்னுள்ள மதுச்சக்கரவர்த்தி முதலியோரது சூரியகுலத்திலுள்ள செய்கையை யையமறச் சிந்தைசெய்வாய், ஒள்ளியோய் கேட்டி என்ற வசிட்டாமுனிவன் சொன்னான்-வரையாத கொடுக்குந் தன்மையை யுடைய இராமமூர்த்தியே யதனைக் கேட்பாயென்று வசிட்டமுனிவர் கூறுகின்றார்.

மேட்டினின்று பள்ளத்தில் வீழும் வெள்ளம் கீழ்மேலாதல்போல் அவனிலைதுன்பத்தாற் கீழ்மேலாய் நின்றலிற் பள்ளநீர் வெள்ளம் பரதன் என்றார். இது தொழில்பற்றிவந்த ஷுபமையணி. நோக்கி முன்னிலையொருமை யெதிர் காலவினைமுற்று நோக்கு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ விசுதி. ககஅ

கலி விருத்தம்.

கிளரகன்புனலுணின்றரிபொர்கேழலாய்
இளையெனுந்திருவினையேந்தினுனரோ
உளைவரும்பெருமைபோரொழிற்றினுட்புரை
வளரிளம்பிறைபிடைமறுவிறேறன்றவே.

(இ-ள்.) உளைவரும் பெருமை ஓர் எயிற்றின் புரை உள்-கெடுதலில்லாத பெருமையமைந்த கொரு வக்கிரதந்தத்திலுள்ள ஒரு புரையில், வளர் இளம்பிறை இடைமறு இல் தோன்ற-வளரானின்ற இளம்பிறையிலுள்ள மறுவைப்போலத் தோன்ற, அரிகிளர் அகன்புனல் உள் நின்று-சிறுமால் விளங்கு மிடம்கன்ற நீருணின்மெடுத்து, ஓர் தேழல் ஆய் இளை என்னும் திருவினை ஏந்தினான் - ஒரு வராகமாய் இளையென்னும் பூப்பிராட்டியை யேத்தி வின்றான்.

பிறை பிறத்தென்னுள் கொழில் ஆகுபெயராய்ச் சங்கிரன் மேல்நின்றது. இரணியாட்சனால் பாசலாகி வலகழந் சப் பிரமணியினின்று திருமால் சுடவாக வராகமாய் மேலெழுந்த நீரில்லின்றுமெடுத்து ஓர் வக்கிரதந்தத்தி லேந்தினர் என்பது புராணவரலாறு. இதுமுகல் முதலியல் என்பதனாகும் ஒருதொடர். ககக

ஆதியஅமைதியினின்றுதிவார்பெருந்
பூதமுள்வெளியொழித்தெவையுர்புக்கபின்
நாதனவ்வகன்புனனல்கிண்ணநஞ்
சோதியாந்தன்மையிற்றுயிற்றன்மேயினான்.

(இ-ள்.) ஆதிய அமைதியின் - சோற்றத்திலுள்ள அமைதியைப்போல, இறுதி ஐம்பெரும்பூதமும் வெளி ஒழிந்து எவையும் புக்க பின்-முடிவில் பிறுது விழுதலிய பெரிய டஞ்சபூதமும் ஆகாயத்தி லொடுங்கி யாவும் தன்னிடத் தடங்கிண்பின், நாதன் - இறைவனாகிய திருமால், அ அகன் புனல் நல்கி நண்ணரும் சோதி ஆம் தன்மையின் துயிற்றன் மேயினான் - அந்த இடம்கன்ற கடலினைப் படைத்து அடைதற்கரிய பிரகாசமாகிய தன்மையோடு யோகநீத்தினை கூர்ந்தருளினார்.

சோற்றத்தில் ஆகாயத்தினின்று ஒன்றிவென்று தோன்றுதல்போலப் பிறுதுவிழுதலிய பூதங்கள் ஒன்றிவென்று ஒருகெடுகப் பிரகிருதியி லொடுங்க அதுவுந்தன்னிடத்தி லொடுங்குதலால் ஆகிய னனையினியின் எவையும் புக்கபின் எனவும், அப்போது பிரளயத் தந்து அதன் ஆலிலையிற் றுயில்கூருதலால் துயிற்றன் மேயினான் எனவுங் கூறினார்.

கஉ௦

ஏற்றவித்தன்மையினமரர்க்கின்னமு
தூற்றுடைக்கடவண்ணுந்தியுந்திய
தூற்றிதழ்க்கமலத்தினெய்தின்யாவையுந்
தோற்றுவித்துதவிடமுதல்வன்றேன்றினான்.

(இ-ள்.) ஏற்ற இ தன்மையின்-யோகரித்தினை பொருந்திய இச் சமையத் தில், அமரர்க்கு இன் அமுது ஊற்று உடைய கடல் வண்ணன் உந்தி உந்திய தூற்றிதழ் கமலத்தின் - தேவர்களுக்கு இனிய அமுது சுரக்கும் கடல்போன்ற நிறத்தையுடைய இறைவனது திரு வுந்தி மலர்ந்த தூற்றிதழையுடைய தாம னாயில், நொய்தின் யாவை உம தோற்றுவித்து உதவிட முதல்வன் தோன்றி னுன்-வினாந்து எல்லாப் பொருள்களையும் படைக்கப் பிரமன் உதித்தனன். ()

அன்றலாறுலகிணையரிக்கவாகிய
துன்றனிக் குலமுதலுள்ள வேந்தர்கள்
இன்றளவி னாமுலாழிகந்துளாரிடே
ஒன்றுளது அாயினமுனாக்கேட்டியால்.

(இ-ள்) அன்று அவன் உலகிணை அளிக்க - அக்காலையி லப் பிரம னுலகி ணைச் சிருட்டிக்க, உன் தளரி குலம் ஆகியது - உனது ஒப்பில்லாத குலங் தோன் றியது, முதல் உள்ள வேந்தர்கள் இன்று அளவினும் முறை இகந்துளார் இவ் லை-அக் குலத்து அடியாகத் தோன்றிய ம. முதலிய சக்கரவர்த்திகள் இன்றளவு க்ாறு மதுநீதிபினின்றும் நீங்கினவரில்லை, உரை இன்னம் ஒன்று உள்ளது உணர கேட்டி - நான் கூறும் வார்த்தை யின்ன மொன்றுள்ளது நீ தெரியக் கேட்பாய்.

கஉஉ.

இதவியலியுற்றியகுரவரையரினார்
மதவியல்குறிந்நினுப்பாறுவிலிள்ளைசுகள்
பதவியளிருமையுப்பாய்க்கப்பண்பினால்
உதவியவொருவனையுயருவென்பவால்.

(இ-ள்.) மத இரால்+நிந்தினும் - மதமரைந்த யானைச்சேனையையுடைய இராமமூர்த்தியே, இது ஆயல் இயற்றிய குரவர் யாரினார்-சமர்கு நன்மையைத் தந்த அரசன்முதலிய ஐந்தா குரவரிலும், மறு இல் விஞ்சைகள்-குற்றமற்ற சல் விசை, பதவிய இருமையும் பரக்க-உ யர்களுக்குப் பதவியாயுள்ள இம்மைப்பய னு மறுமைப்பயனும் உண்டாக, பண்பினால் உதவிய ஒருவனே உயரும் என் பர்-முகமலச்சியோகி கற்பித்த உபாத்தியாயனே யுயர்ந்தவனென் அறிவுடை யோர் கூறுவார்.

பதவிய குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம். பதவி பகுதி, யகரமெய் சந்தி, அ வி குதி, பயக்க காரியப்பொருள்மேல் நிற்றலால் எதிர்காலவினையெச்சம். பய பகு தி, கு சாரியை, சகரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி, அ எச்சவிசுதி. ஆல் உருபு உட னிகழ்ச்சிப்பொருளில் வந்தது ஐம்பெருங்குரவராவார். அரசன், உபாத்தியாயன், தந்தை, தேசிகன், முதலோன்.

கஉ௩

என்றலால்யாறுணையெடுத்துவிஞ்சைசுகள்
ஒன்றலாதனபல்வதவிந்நுண்ணாயால்

அன்றெனாதின்மெனதாணையயநீ

நன்றுபோந்தளியுனக்குரியநாடென்றான்.

(இ-ள்.) என்றலால். - என்று உயர்ந்தோர் கூறுதலால், யான் உன்னை எதித்து விஞ்சைகள் ஒன்று அல்லாதன பல உதவிற்று உண்மை- நா னுன்னை யறி யாமையினின் நெடுத்துப் பலநூல்களைக் கற்பித்தது உண்மை, ஐய எனது ஆணை இன்று அன்று என்னுது-(-ஆகலால்) ஐயனே யிப்போது என தாணையை மறக்காது, நீ நன்று போந்து உனக்கு உரிய நாடு அளி என்றான் - நீ மிகவுங் கருணைகூர்ந்த வனத்தினின்றும் வந்து உனக்குரிய நாட்டினைப் பாதுகாவாயென்று வசிட்டமுனிவர் கூறினார்.

நன்று போந்து உரிச்சொற்றொடராதலால் வருமொழிமுதல் வல்லெழுந்தியல்பாயிற்று “வண்ணரால்லனமுன் மி நாவல்வழி” என்ற சூ-ஆல். நன்று உரிச்சொல் “நன்று பெரிதாகும்” தொல்காப்பியம் உரிச்சொற் சூ-ஆல் உணர்க.

கூறியமுனிவனைக் குறித்ததாமரை

சீறியகைகளாற்றொழுதுசெங்கணை

அறிபுகிந்தனைபுகிளுவொன்றுரை

கூறுவதுவெதொக்க நுன்மேயினான்.

(இ-ள்.) கூறிய முனிவரை செங்கண்ணை குவித்த தாமரை சீறிய கைகளால் தொழுது-இங்ஙனங் கூறிய வசிட்டமுனிவரைத் தாமரைபோற் செவந்த கண்களையுடைய இராமமூர்த்தி குவித்த தாமரைமலரை வென்ற கைகளால் வணங்கி, ஆறிய சிந்தனை அறிபுகிந்தனைபுகிநின்ற நீங்கிய இதயத்தையுடைய அறிஞனே, உரை கூறுவது ஒன்று உள்ளது என்ன கூறல் மேயினான் - சொல்லுவ தொன்றுண்டென்று சொல்லத்தொடங்கினார். கஉரு

சான்றவராகதன்ருரவராகதாய்ப்

போன்றவராகமெய்ப்புதல்வராகதான்

தேன்றருமலருளான்சிறுவசெய்வனென்

தேன்றபின்னவ்வுரைமறுக்குமீட்டதோ.

(இ-ள்.) தேன் தரும் மலர் உள்ளான் சிறுவசென் சிந்துத் தாமரையலரில் வசிக்கும் பரமன் புத்திரானுகிய முனிவனே, சான்றவர் ஆக - பெரியோரானுலு மாகுக, தன் குரவர் ஆக-தனது ஐம்பெருங் குரவராயினு மாகுக, தாய் போன்றவர் ஆக-தாய்போலத் தலையளிசெய்வோராயினு மாகுக, மெய் புதல்வர் ஆக- உண்மைவாய்ந்த புத்திரராயினு மாகுக, தான் செய்வென் என்று ஏன்றபின் அ உரை மறுக்கும் ஈட்டது ஓ - தான் ஒன்றைச் செய்வேனென்று கூறி ஒருவன் மேற் கொண்டபின்பு அந்த வார்த்தை மறுக்கும் தன்மையதோ (அல்ல என்றபடி)

என்ற இறந்தகாலப்பெயச்சம் ஏல் பகுதி, லகரம் னகரமாகத்தி
தி, நகரமெய் இறந்தகாலவிடைகிலை, அ எச்சவிகுதி. என்றால் எனப்
கொண்டால் பின் எதிர்காலவினையெச்ச விகுதியாகக் கொள்க.

தாய்ப்பணித்துவந்தனதந்தைசெய்கென
ஏயவெப்பொருள்களுமிறைஞ்சிமேற்கொளாத்
தியைப்புலையனிற்செய்கைதேர்கிலா
நாயெனத்திரிவதுநல்லதல்லதே.

(இ-ள்.) தாய்ப்பணித்த உவந்தன-தாயின்னை செய்யென்று கூ
ம்பினவும், தந்தை செய்க என ஏய - பிசா இன்னது செய்யக்கடவாயெ
னவும், எப்பொருள்களும் இறைஞ்சி மேற்கொள்ளாத தீய அ புலையா
வகைப்பட்ட செயல்களாயினு மவற்றை எண்ணி மேற்கொள்ளாத கொ
தப் பாதகனைப்போல, செய்கை தேர்கிலாத நாய் எனன திரிவது நல்ல
த ஓ-இன்ன செய்கையென்று சிறிது முணராத நாயைப்போலத் தி
வது நல்ல பிறப்பல்லதா.

தொழிலும் பொருளுள் அடங்குதலால் பொருளெனவும், நல்ல
தீய செயலுமடங்க எப்பொருள்களும் என்றார். நல்லது ஒன்றன்பாற்பட
குறிப்பு வினாமுற்றாதலால் அவ் விறுதோன்ற அவலது என்றார். இவ்
ழிவு குறித்தற்கு வந்த எல்லைப்பொருட்டு.

முன்னுறப்பணித்தவாரொழியையானெனச்
சென்னியிற்கொண்டது செய்வெனென்றதின்
பின்னுறப்பணித்தனைபொருளாமையெனக்
கென்னினிச்செய்வதையுரைசெயிங்கென்றான்.

(இ-ள்.) பெருமையோய் - பெருமையையுடைய முனிவரோ, மு
பணித்தவா மொழியை - முன்னே பொருள் எவிய குரவரது சொல்
கை என்னியில் கொண்டு அது செய்வென என்றகன்பின்-உயர்ப்ப
செய்து அதனைச் செய்வே எனென்றதற்குப் பின், உறபணித்தனை-
என்றும், எனக்கு இனி செய்வதை என்-என்றா வினிச் செய்வது யாத
உரை செய் என்றான்-இவ்விடத்துக் கூருவென்று இராமமுர்த்தி வினவ

முனிவனுமுரைப்பதேதார்முறைமைகண்டிலெம்
இனியெனவிருந்தனனியையபந்தனும்
உனியதெனப்பவராள்கநாடுநான்
பணிபடர்காடுன்படர்தன்மெய்யென்றான்.

(இ-ள்.) இனி முனிவனும் உரைப்பது ஓர் முறைமை கண்டிலெ
இருத்தனன்-இனி வசிட்டமுனிவருங் கூறும் ஒரு முறையைக் காணு

பொன்னா விருந்தனர், இலைய மைந்தனும்-பரதாழ்வானும், அநையதேல் நாடு ஆ
ருபவர் ஆன - அத்தன்மையதாயின் நாடான்வா ரான்க, நான் பணி படர் காடு
உடையன் படர்தல் மெய் என்றான்-நான் நடுக்க மிகுந்த காட்டில் நின்னுடன் செல்
வதல் உண்மையென்று கூறினான். கஉக

அவ்வழியி ரமையவரறிந்துகூடினார்

இவ்வழியி ராமனையிவன் கொண்டேகுமேல்

செவ்வழித்தன் றுநஞ்செயலென்றெண்ணினார்

கவ்வையர் விசுட்டிடைக்கழறன்மேயினார்.

(இ-ள்) அ வழி இமையவர் அறிந்து விசம்பு இடை கூடினார்-அவ்விடத்
ல் தேவர்க ளறிந்து ஆகாயத்திற் கூடி, இ வழி இராமனை இவன் கொண்டு
குமேல்-இவ்விடத்தி லிராமமூர்த்தியை இவன் கொண்டு போனால், நம் செ
ய் செவ்வழித்து அன்று என்று எண்ணினார்-நமது செயல் செம்மைப்படாதெ
ன் றெண்ணி, கவ்வையர்-ஆரவாரமுடையவராகி, கழறல் மேயினார்-உறுதிமொ
ழி சொல்லுந்தொடங்கினார்.

கூடினார் எண்ணினார் முற்றெச்சங்கள். கவ்வையார் குறிப்புமுற்றெச்சம்.

ஏத்தரும்பெருங்குணத்திராமனின்வழி

போத்தருந்தாதைசொல்புரக்கும்பூட்சியான்

ஆத்தவாண்டேழ்நோடேநாழமாந்நிலம்

காத்தலுன்கடனிலைவகடையென்றனர்.

(இ-ள்.) ஆத்த - உண்மையையுடைய பரதனே, ஏத்து அரும் - துதித்தற்
கரிய, பெருங் குணத்து இராமன்-பெரிய குணத்தையுடைய இராமமூர்த்தி, இ
வழி போந்து அருந்தாளை சொல் புரக்கும் பூட்சியான் - இவ் வனத்தின் வழி
வந்து பெறுதற்கரிய தந்தையின் சொல்லைப் பாதுகாக்கு முரிமையை யுடை
யார், ஆண்டு எழினோடு ஏழும்-(ஆதலால்) பதினான்கு வருடமும், அ நிலம் கா
த்தல் உன் கடன் இவை கடமை என்றனர் - அந்த நிலவலகைக் காத்த லுனது
கடமை, இவைவசா லுன்க ளிருவர்க்கு முரிய கடமை யென்று கூறினர்.

தந்தை சொல் வழி இராமமூர்த்தி பதினான்கு வருடம் வந்ததில் வசித்த
லும், அந்த வருடமுற்று முலகினைக் காத்த லுன் கடமையும் என்பார் இவை
கடமை என்றனர் என்றார். பூட்சி பூணுதல் அது உரிமை மேல்கின்றது. போ
த்து வலித்தல் விகாரம். ஓடு எண்ணிடைச்சொல் ஆதலால் ஏழும் ஏழும் என்ப
தே பொருள். கஉக

வரனவருரைத்தலுமறுக்கற்பாலதன்

றியா லுனையிரந்தனனினியென்னுணையால்

ஆனதேரமைதியினித்திபாபொனத்

தானவன்றுணைமலர்த்தடக்கைபற்றினான்.

மயான் குறிப்புவினைமுற்று எச்சமாய் நின்றது. பிதாவாக்கியம் பரிபாவி
கோர் குறைவு வந்ததே யென்னுந் துன்ப மிப்போ தொழிந்தமையாற்
வன் என்றார். கக௭

விமமினன்ப! தனுவேறுரெய்வதொன்
றினமையினரிதெனவெண்ணியோங்குவாள்
செய்வையினறி நவடித்தலத்தந்திகென்
எய்வையுந்தருவனவிரண்டுநகைனான்.

(இ-ள்.) விமமினன் பாதனும்-அழுது அப பாதாழ்வானும், செய்வது வே
ன்று இன்னையின் அரிது என்ன எண்ணி ஏங்குவான் -தான் செய்வது வே
ன்று நிலவான மாய தன் கொண்ண முடியாதாயிரே யென்று கருதி யிர
செய்வையின் சிறுபடி சலம் தந்து நக என்ன-முத்தி பயக்குந் திருவடிப
தனைகையித் தந்த நாயுடைய குறையர்க்க, எம்மையும் தருவன இரண்டும்
இன்ன-ஏந்தப் பயந்து ந, நின்று பாதுகையையு மிராமமுந் தி தந்தனர்.

விமமினன், ஏங்குவான் முற்றாசசங்கன், காசிக ஓர் சொன்னீர்மைய. அ
றின்று சொகுசல் வேண்டினுக்கு வேண்டியாங்கு ஈசலால் எம்மை
தருவன என்றார். தருவன வென்னுந் தெரிநிலமுறப் பெயபொச்சமாய்
நின்றது. ககடு

அடித்தலவிரண்டையுமுதகண்ணினான்
முடித்தலமிகவையெனமுறைபிறமுடினான்
படித்தலத்திறைஞ்சினவன் தன்போயினான்
பொடித்தலவிரைந்துபொரவங்கொண்டோனியான்.

(இ-ள்.) அடித்தலம் இரண்டையு-இரண்டு சிறுபடிப் பாதகைகளையும்,
முதகண்ணினான் அடித்தலங்களை யுடையவனாகி, இவை முடித்தலம் என
றையில முடினான் - இ போது கைகளே மருடமென்று முறையாற் சிரசிற்
டி, படித்தலத்து இரண்டு சின்ன-நிலவுலகின் மேல் வீழ்ந்து வணங்கி, பொடித்
லம் இவ்வுருது பொலய கொள் மேனியான் பாதன் போயினான் - அந் நிலவுல
கன் புழுதி படிந்து விளங்கு மேனியை யுடையவனாகிப் பாதாழ்வான்
சன்றனன்.

அடித்தலம், முடித்தலம், படித்தலம், பொடித்தலம் ஒரு சொன்னீர்மைய.
கண்ணினான் குறிப்புமுற்றொச்சம். மேனியான் குறிப்புமுற்றப்பெயபொச்சம்.
முடினான் இறைஞ்சினான், தெரிநில வினைமுற்றொச்சங்கள். உம்மை இளைத்
தன அறிபொருளில் வந்த முறறுப்பொருட்டு. ககடக

என்றவாழ்வுகளைவெண்ணிக் கற்றமும்
என்றவாழ்வுகளைவெண்ணிக் கற்றமும்

பா 6
40

(இ-ஸ்.)

வன அய்யற்க
யோபு...
மற்றும்...
...
...

பன்
...
...
...

...
...
...
...
...

...
...
...

...
...
...
...

(இ-ஸ்.) பா. 3
மேற்...
...
...
...
...

...
...
...

...
...
...
...
...
...

...
...
...
...

...
...
...
...
...

...
...

...
...
...
...

...
...
...
...
...

...
...

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ட ல் அ க ரா

படலத்தின் நெம்பர்.

பேஜ்ஸ்

1-வது, மந்திரப் படலம்.	1
2-வது, மந்தாரா சூழ்ச்சிப்படலம்.	41
3-வது, கைகேசி குதிரைப்படலம்.	79
4-வது, ககாநீங்கு படலம்.	125
5-வது, கைலமாட்டுப் புடலம்.	209
6-வது, கங்கைப்படலம்.	242
7-வது, கங்கைப்பகுதிப்படலம்.	269
8-வது, கித்திரைப் படலம்.	289
9-வது, பள்ளிதுடைப் படலம்.	307
10-வது, ஆற்றிப்படலம்.	356
1-வது, குபை படலம்.	
2-வது, கிணைண்டு நீங்குபடலம்.	83

